Digitized by Google

6
25-C
33

6
25 L
42

6-25-C 33

IOAN. LVCIDI SAMOTHEI CHRONICON, SEV EMENDATIO TEMPORVM.

Ab orbe condito vſq; ad annum Chriſti.
M D XXXV.

CVM ADDITIONIBVS
R. P. D. Hieronymi Bardi Florentini Camaldulenſis.

BIBLIOTECA NAZIONALE ROMA

Ab eodem anno vſq; ad Annum 1575.

VENETIIS, Apud Iuntas.
M D LXXV.

INDEX
OMNIVM TRACTATVVM EXISTENTIVM,
In hoc volumine.

Emendationes temporum.
Tabulæ Annales.
Canones in Tabulam perpetuam.
De vero Die Pasſionis Chriſti.
Epitomæ emendationis Calendarij Romani cum alijs uarijs additionibus.

AMPLISSIMIS PATRIBVS
D. PETRO BALNECABALLENSI, CAMALDVLENSIS ORDINIS. REVERENDISSIMO GENERALI.
AC
D. BARTHOLOMEO BALNECABALLENSI SANCTÆ MARIÆ A CARCERIBVS ABBATI DIGNISSIMO.

BIBLIOTECA NAZIONALE V.E. ROMA

F. HIERONYMVS FLORENTINVS MONACHVS CAMALDVLENSIS. S. P D.

CVM Sæpius Amplißimi Patres mecum cogitauerim, cui veſtrum (dum Venetijs ſumma ope nitor, vt Chronologia noſtra in lucem exeat,) hos meos labores, in Ioannis Lucidi Samothei Temporum emendationem peractos dedicarem; nec ob beneficiorum ab vno quoq; veſtrum receptorum multitudinem id unquam diſcernere potuerim; tandem poſt multas cogitationes utriq; dedicandos ſtatui; Quoniam ſicuti vtriſq; eſt patria communis, & vtriq; ſummos in noſtra Religione magiſtratus geritis; nec non beneficia ab vtriſq; in me collata ſunt æqualia; ſic vnius eiuſdemq; operis tutores, ac patroni ſitis. Non ſolum autem, vt dixi, patria vobis eadem eſt, verum etiam probitatem, Doctrinam, pietatem; aliasq; virtutes ita communes, habetis uti quis ueſtrum in vlla earum alteram ſuperet, à nullo dijudicari poßit. Quis enim eſt, qui neſciat quam meritò tu Reuerendißime ac Prudentißime PETRE Generalatus officio fungaris, At tu Optime ac Amantißime BARTHOLOMAEE patris locũ in Abbatia S. Mariæ à Carceribus non indignè obtineas. Verum, cum aliud tempus requiratur ad prædicandas eximias

veſtras laudes. his ſuperſedendum eſſe in præſentiarum exiſtimo. Id vnum dico, quod, cum viderem vos adniti, ne vitam ducatis inertem. præſtetq́; veſtri aliqua ad poſteros memoria, veſtro me exemplo eſſe incitatus, vt poſt varios caſus; poſt tot diſcrimina rerum; ad ingenij egregiæ facta me conferrem, quo Vitæ noſtræ breuitas, Animi virtute recompenſaretur, & Immortalitatem pareret, virtute enim excepta, vtpote: quæ ſola immortalis eſt, & homines claros reddit, omnia caduca ſunt, tenuiq́; pendentia filo, Roga igitur vos, vt haſce meas in Ioannem Lucidum lucubrationes, tam hilari, ac ſerena fronte recipiatis, quam eas vobis dedico, ſpero, enim eam Lectionem vobis non iniucundam fore, In his enim temporum emendationibus, præclariorumq́; geſtorum ab orbe condito ad annum Natiuitatis Chriſti M D XXXV. elucidationibus, multum laboris, & curæ inſumpſit, Ioannes Lucidus, & ego non minimum, dum eadem breuitate hæc ei iungere niſus ſum, quæ deinde ſequuntur ab annum M D LXXV. Hunc autem Lucidum eò libentius augendum, corrigendum ſuſcepi, ne talis, tantusq́; temporum ſcriptor, quò nullus Chriſtianorum uerius, ratiuſue ſcripſit, interiret, verum mea cura, & opera, reuiuiſceret: præferens in fronte tutellaria veſtra nomina, ut meus erga vos gratus animus cunctis eluceſceret, hos meos labores ſi læta mente receperitis, Lectoresq́; equi boniq́; conſulerint, calcar mihi erit ad quos vis alios præclariores auct hores ueſtris auſpicijs aggrediendi. Valete.

Venetijs: ex Aedibus Lauretanis XIII. Kal. Decembris.
M D LXXV.

INDEX VNIVERSALIS OMNIVM MATERIARVM. IN VNO QVOQVE LIBRO EXISTENTIVM.

BIBLIOTECA NAZIONALE

Liber primus de annorum & temporum ratione ac priſcorum generatione. pag. 3.

De primo die ſeculi: de menſe & anno: capite 1. pag. 3
De menſe & anni tempore, quo creatus eſt mundus. cap. 2. pag. 4
De temporum & ætatum ſæculi diſtinctione. cap. 3. pag. 6
De procera Gigantum ſtatura in priſcis ætatibus. cap. 4. pag. 7
De uita prolixa priſcorum patrum. cap. 5. pag. 8
De differenti annorum computatione inter ſcriptores. cap 6. pag. 10
De annorum uera computatione ſecundum Hebræos. cap. 7. pag. 11
De annorum computatione per Olympiades. cap. 8. pag. 12
De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. cap. 9. pag. 13
De annorum Domini computatione. cap. 10. pag. 13

Liber ſecundus Hebræorum temporum ab Adam ad Chriſtum. pag. 14

Prima ſæculi ætas ab Adam ad diluuium. cap. 1. pag. 15
De Noe & ipſius uxore ac filijs poſt diluuium. cap. 2. pag. 16
De poſteritate Sem. cap. 3. pag. 81
De progenie Iaphet. cap. 4. pag. 19
De progenitis ex Cham. cap. 5. pag. 20
Secunda ætas a dilunio ad Abraham. cap. 6. pag. 21
Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyſi. cap. 2. pag. 22
Quarta ætas a tabernaculo & lege data ad inchoatum templum Salomonis. cap. 8. pag. 123
Quinta ætas a Salomonis tẽplo inchoato ad eius deſolationẽ. c 9 pa. 24
Sexta ætas a templi deſolatione uſque ad Chriſtum. cap. 10. pag. 25
De tempore captiuitatis Babylonicæ. cap. 11. pag 26
De tempore a primo anno Cyri uſque ad magnum Alexandrum ex hebræis libris. cap. 12. pag. 26
De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. c. 13. pag. 18
De tempore a Iuda Machabæo uſque ad Chriſtum. cap. 14. pag. 29

Liber tertius de Italorum temporum deſcriptione. pag. 29

De aureo ſeculo cap. 1. pag. 30
De argenteo ſeculo, cap. 2. pag. 30
De æneo ſeculo cap. 3. pag. 31
De ſtanneo ſeculo. cap. 4. pag. 33
De ferreo ſeculo. cap. 5. pag. 33
De plumbeo ſeculo. cap. 6. pag. 34

Liber quartus de Caldæorum chronographia: in quo agitur de quatuor monarchijs. pag. 34

De monarchia Caldæorum & regibus Babyloniæ. cap. 1. pag. 34
De monarchia Medorum & Perſarum. cap. 2. pag. 37
De monarchia Alexandi magni & regibus poſt eum ſequentibus in Aſia & Syria. cap. 3. pag. 38
De initio monarchiæ Romanorum. cap. 4. pag. 39

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus. pag. 40.

De initio regni Aegyptiorum & eorum Dynaſtijs. cap. 1. pag. 40
De 16. & 17. Dynaſtia. cap. 2. pag 40
De Dynaſtia 18. Diapolitanorum. cap. 3. pag. 41
De Dynaſtia 19. Larthum. cap. 4. pag. 41
De Dynaſtijs a 20. ad completam 25. cap. 5. pag. 42
De Dynaſtijs a 26. ad 30. & paulo ulterius. cap. 6. pag. 42
De regibus Aegypti, qui regnauerunt in Alexandria. cap. 7. pag. 43

Liber ſextus de quorundam regnorum exordijs. pag. 43

De origine regni Hiſpanorum. cap. 1. pag. 43
De initio regni Gallorum ſiue Francorum. cap. 2. pag. 44
De exordio regni Germanorum uel Theutonicorum. cap. 3. pag. 44
De principio regni Sicyoniorum: & eius fine. cap. 4. pag. 45
De origine regni Argiuorum & Mycenarum. cap. 5. pag. 45
De initio & fine regni Athenienſium. cap. 6. pag. 45
De initio & fine regni Troianorum. cap. 7. pag. 46
De regibus Hetruriæ, & Italiæ poſt Mezentium. cap. 8. pag. 47
De principio & fine regni Lacedæmoniorum. cap. 9. pag. 47

De regno Corinthiorum. cap.10. pag.47
De initio & fine regum Iſrael. cap.11. pag.48
De Macedonum regno. cap.12. pag.48
De regno Lidorum. cap.13. pag 49

Liber ſeptimus de uita Chriſti. pag.49

Genealogia Chriſti. cap.1. pag.50
De tempore uitæ Chriſti. cap.2. pag.51
De impletione hebdomadum Danielis. cap.3. pag 55

Liber octauus de Romanis Pontificibus. pag.58.

Liber nonus de Imperatoribus Romanis. pag.64

Liber decimus de geſtis præcipuis poſt Chriſtum. pag. 70

De epiſcopis Hieroſolymæ. cap.1. pag.70
De epiſcopis Antiochiæ. cap.2. pag.71
De epiſcopis Alexandriæ. cap.3. pag.71
De perſecutionibus eccleſiæ. cap.4. pag.72
De hæreticis & ſchiſmaticis. cap.5. pag.73
De Concilijs generalibus. cap.6. pag.72
De ordinibus religionum. cap.7. pag.74
De Regibus Francorum. cap.8. pag.75
De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Conſtantinopoli poſt tranſlatum imperium in Franciam & Alemaniam. cap.9. pag 46
De regibus Hiſpaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum regnorum ſub compendio. cap.10. pag.77
De regno Antichriſti, & nouiſſimis temporibus. cap. 11. pag.77
De regno Chriſti perpetuo. cap.12. pag.78

Tabulæ annales temporum inde ſequuntur. pag.78

Tabula Alphabetica ad omnes ſequentes libros de temporibus. pag.80

De littera A

Abraham pater multarum gentium: lib.2.capite.7. pag.22.

Aegyptiorum regnum per totum. lib.5. pag.40
Aeneum ſeculum lib.3.cap.3. 31
Aetas prima ſeculi lib.2.cap.1. 15
Aetas ſecunda lib.2.cap.6. 22
Aetas tertia lib.2 cap.7. 22
Aetas quarta lib.2.cap.8. 23
Aetas quinta lib.2.cap.9. 24
Aetas ſexta lib.2. cap 10. 29
Aetas ſeptima lib.7.8.9 10. 49
Aetates mundi ſeptem lib.1.cap.3. 6
Alexandri magni regnum lib 4.cap.3. 38
Annus quot diebus conſtet lib.1.cap.1. 3
Anni principium apud diuerſas nationes lib.1.cap.2. 4
Annus quot modis dicatur lib.1.cap.5. 8
Annorum computatio diuerſa lib.1. cap 6. 10
Annorum uera computatio ſecundum Hebræos lib.1.cap.7. 11
Annorum computatio ab urbe condita lib.1.cap.9. 13
Annorum Domini computatio ab eius natiuitate lib.1. cap.10. 13
Antichriſti regnum lib.10.cap.11. 71
Antipodes lib.2.cap.4. 19
Argenteum ſeculum lib.3.cap.2. 30
Argiuorum regnum lib.6.cap.5. 47
Aſſyriorum regnum lib.4. per totum. 34
Aſtrologium docuit Abraham Aegyptios & Phœnices lib.2.ca.7. 27
Aſtrologia ab Enoch eſt inuenta : ibidem.
Athenienſium regnum lib.6.cap.6. 45
Aureum ſeculum lib.3.cap.1. 30

De littera **B**

Babylonica captiuitas lib.2.cap.11. 26
Babyloniæ regnum lib.4.cap.1. 34
Boemiæ reges lib.10.cap.10. 77

De littera **C**

Caldæorum chronographia lib.4. 34
Cham peſſimus homo lib.2.cap.5. 20
Conflagratio Italiæ in tribus locis lib.4.cap.1. 34

Concilia generalia lib.10.cap.6. pag.72
Corinthiorum regnum lib.6.cap.10. 47
Chriſti regnum perpetuum lib.4.cap.12. 28

De littera D

Decretum Dauid de regni ſucceſſoribus lib.2.cap.9. 24
Dies naturalis & artificialis lib.1.cap.1. 3
Dies denominati a planetis lib.1.cap.1. 3
Diei diuerſa initia lib.1.cap.1. 4
Diluuij Noatici tempus lib.1.cap.5. 9
Diluuij præcognitio lib.2.cap.1. 8
Diluuium ſecundum lib.9.cap.2. 40
Diluuium tertium lib.5.cap.2. 41
Diluuium quartum lib.5.cap.3. 41
Diluuium quintum lib.5.cap.4. 40
Dinaſtiæ Aegyptiorum lib.5. per totum. 40

De littera E

Epiſcopi Hieruſalem lib.10 cap.1. 20
Epiſcopi Antiochiæ lib.10.cap.2. 71
Epiſcopi Alexandriæ Aegypti lib.10.cap.3. 71
Ethruriæ reges lib.6. cap.8. 47

De littera F

Ferreum ſeculum lib.3.cap.5. 33
Francorum regnum lib.6.cap.2. 44
Francorum reges lib.10. cap.8. 75

De littera G

Gallorum regnum lib.6.cap.2. 44
Genealogia Chriſti lib 7.cap.1. 50
Germanorum regnum lib.6.cap.3. 44
Gigantes proceræ celſitudinis lib.1.cap.4. 7
Græcorum Imperatores orientales lib.10.cap.9. 76

De littera H

Hebdomades Danielis lib.7.cap.3.	*pag.*55
Hebræi ab Heber dicti ſunt lib.2.cap.6	21
Hebræorum temporum ſupputatio per totum lib.2.	14
Hæretici & Sciſmatici lib.10.cap.5.	73
Herodes regnum tyrannicum accepit lib.2.cap.14.	29
Hiſpanorum regnum lib.6.cap.1.	43
Hiſpaniæ reges lib.10. cap.10.	77
Horæ diei æquales & inæquales lib.1.cap.1.	4
Hungariæ reges lib.10.cap.10.	77
Hur eſt terra Caldæorum lib.2.cap.7.	22

De littera I

Iaphet progenies lib.2.cap.3.	18
Imperatores Romani per totum. lib.9.	64
Incendium Phaetontis lib.4.cap.1.	34
Inditiones Romanorum. 15. annorum. lib.1.cap.8.	12
Iſrael regnum lib.6.cap.11.	48
Italus Atlas qui & kitim lib.2.cap.4.	19
Italia ſimilis inſulæ : ibidem.	19
Italiæ imperium lib.3.cap.3.	31
Italorum temporum ſupputatio lib.3. per totum.	34
Italia tribus in locis arſit lib.4.cap.1.	34

De littera L

Larthes in Aegypto lib.5.cap.4.	41
Lacedæmoniorum regnum lib.6.cap.9.	47
Lunatio integra ſecundum medium motum lib.1.cap.1.	4
Lydorum regnum lib.6.cap.13.	20

De littera M

Macedonum regnum lib.6.cap.12.	48
Menſis lunaris, & ſolaris lib.1, cap.1.	3
Monarchia Caldæorum lib.4.cap.1.	34

Monarchia Medorum & Perſarum lib.4.cap.2. pag.37
Monarchia Alexandri magni lib.4. cap.3. 38
Monarchia Romanorum lib.4.cap.4. 39
Mundi creatio quo anni tempore fuerit lib.1.cap.2. 4
Mycenarum regnum lib.6.cap.5. 45

De littera N

Noe pluribus nominibus cognominabatur lib.2.cap.2. 16

De littera O

Olympiades quatuor annorum lib.1.cap.8. 12
Ordines religionum lib.10.cap.7. 74

De littera P

Perſarum & Medorum monarchia lib.4.cap.2. 37
Perſecutiones eccleſiæ lib.10.cap.4. 72
Plumbeum ſeculum lib.3.cap.6. 34
Pontifices Romani lib.8. per totum. 58

De littera R

Religionum ordines lib.10.cap.7. 74
Roma quo tempore condita ſit lib.1. cap.9. 13
Romæ prima origo lib.3.cap.2. 30
Romanorum monarchia lib.4.cap.4. 39
Romuli regnum lib.3.cap.5. 33

De littera S

Samothei lib.6.cap.2. 43
Seculum aureum lib.3.cap.1. 30
Seculum argenteum lib.3.cap.2. 30
Seculum æneum lib.3.cap.3. 31
Seculum ſtanneum lib.3. cap.4. 33
Seculum ferreum lib.3.cap.5. 33

Seculum plumbeum lib.3.cap.6. pag.34
Septuaginta annorum captiuitas lib.2.cap.11. 26
Sem ipſe eſt Melchiſedech. lib.2.cap.3. 18
Sicyoniorum regnum lib.6.cap.4. 45
Schiſmatici & heretici lib.10.cap.5. 73

De littera T

Tempus quid ſit lib.1.cap.1. 3
Traianorum regnum lib.6.cap.7. 46

De littera V

Vernum tempus aptum initijs lib.1.cap.2. 4
Vita prolixa priſcorum patrum lib.1.cap.5. 8
Vita Chriſti lib.7.cap.2. 52

TABVLA NOMINVM ROMANORVM PONTIFICVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM ORDINEM NVMERI. A PAGINA LVIII. VSQVE AD LXI.

Pontifices Romani in libro octauo.

Adeodatus numero	79	*Alexander quartus*	187
Adrianus primus	97	*Alexander quintus*	212
Adrianus ſecundus	108	*Alexander ſextus*	222
Adrianus tertius	111	*Anacletus*	5
Adrianus quartus	175	*Anaſtaſius primus*	41
Adrianus quintus	192	*Anaſtaſius ſecundus*	52
Adrianus ſextus	226	*Anaſtaſius tertius*	123
Agapitus primus	59	*Anaſtaſius quartus*	174
Agapitus ſecundus	132	*Anicetus*	12
Agatho	81	*Antherus*	20
Alexander primus	7	*Benedictus primus*	64
Alexander ſecundus	162	*Benedictus ſecundus*	83
Alexander tertius	176	*Benedictus tertius*	106

Benedictus quartus 119
Benedictus quintus 134
Benedictus ſextus 137
Benedictus ſeptimus 140
Benedictus octauus 150
Benedictus nonus 152
Benedictus decimus 160
Benedictus undecimus 200
Benedictus duodecimus 203
Bonifacius primus 44
Bonifacius ſecundus 57
Bonifacius tertius 68
Bonifacius quartus 69
Bonifacius quintus 71
Bonifacius ſextus 114
Bonifacius ſeptimus 139
Bonifacius octauus 199
Bonifacius nonus 209
Caliſtus primus 17
Caliſtus ſecundus 168
Caliſtus tertius 217
Clemens primus 4
Clemens ſecundus 155
Clemens tertius 180
Clemens quartus 189
Clemens quintus 201
Clemens ſextus 204
Clemens ſeptimus 227
Cletus 3
Cæleſtinus primus 45
Cæleſtinus ſecundus 171
Cæleſtinus tertius 181
Cæleſtinus quartus 185
Cæleſtinus quintus 198
Conon 85
Conſtantinus 90
Cornelius 22
Chriſtoforus 121
Damaſus primus 39
Damaſus ſecundus 156
Deuſdedit 70
Dionyſius 26
Donus primus 80
Donus ſecundus 138
Eleuterius 14
Fuariſtus 6
Eugenius primus 77
Eugenius ſecundus 101
Eugenius tertius 173
Eugenius quartus 215
Euſebius 23
Euthichianus 28
Fabianus 21
Felix primus 27
Felix ſecundus 38
Felix tertius 59
Felix quartus 56
Formoſus 113
Gaius 29
Gelaſius primus 51
Gelaſius ſecundus 167
Gregorius primus 66
Gregorius ſecundus 91
Gregorius tertius 92
Gregorius quartus 103
Gregorius quintus 144
Gregorius ſextus 154
Gregorius ſeptimus 163
Gregorius octauus 179
Gregorius nonus 184
Gregorius decimus 190
Gregorius undecimus 207
Gregorius duodecimus 211
Gregorius decimus tertius 234
Hilarius 48
Honorius primus 72
Honorius ſecundus 169
Honorius tertius 183

Honorius quartus 196
Hormiſda 54
Iginus 10
Innocentius primus 42
Innocentius ſecundus 170
Innocentius tertius 182
Innocentius quartus 186
Innocentius quintus 191
Innocentius ſextus 205
Innocentius octauus 221
Ioannes primus 55
Ioannes ſecundus 58
Ioannes tertius 63
Ioannes quartus 74
Ioannes quintus 84
Ioannes ſextus 87
Ioannes ſeptimus 108
Ioannes octauus 119
Ioannes nonus 128
Ioannes decimus 135
Ioannes 11. 128
Ioannes 12. 133
Ioannes 13. 136
Ioannes 14. 141
Ioannes 15. 142
Ioannes 16. 134
Ioannes 17. 145
Ioannes 18. 147
Ioannes 19. 148
Ioannes 20. 151
Ioannes 21. 193
Ioannes 22. 202
Ioannes 23. 213
Ioannes fœmina poſt 105
Iulius primus 36
Iulius ſecundus 224
Iulius tertius 229
Lando 124
Leo primus 47
Leo ſecundus 82
Leo tertius 98
Leo quartus 105
Leo quintus 120
Leo ſextus 126
Leo ſeptimus 129
Leo octauus 135
Leo nonus 157
Leo decimus 225
Liberius 37
Linus 2
Lucius primus 23
Lucius ſecundus 172
Lucius tertius 177
Marcellinus 30
Marcellus primus 31
Marcellus ſecundus 230
Marcus 35
Martinus primus 76
Martinus ſecundus 110
Martinus tertius 131
Martinus quartus 195
Martinus quintus 214
Melchiades 33
Nicolaus primus 107
Nicolaus ſecundus 161
Nicolaus tertius 194
Nicolaus quartus 197
Nicolaus quintus 216
Paulus primus 95
Paulus ſecundus 219
Paulus tertius 228
Paulus quartus 231
Paſchalis primus 100
Paſchalis ſecundus 166
Pelagius primus 61
Pelagius ſecundus 65
Petrus Apoſtolus 1
Pius primus 11

Pius ſecundus 218
Pius tertius 223
Pius quartus 232
Pius quintus 233
Pontianus 19
Romanus 116
Sabinianus 67
Sergius primus 86
Sergius ſecundus 104
Sergius tertius 122
Sergius quartus 149
Seuerinus 73
Simplicius 49
Sircius 40
Siſinius 89
Soter 13
Stephanus primus 24
Stephanus ſecundus 94
Stephanus tertius 96
Stephanus quartus 99
Stephanus quintus 112
Stephanus ſextus 115
Stephanus ſeptimus 127
Stephanus octauus 130
Stephanus nonus 159
Sylucrius 60
Sylueſter primus 34
Sylueſter ſecundus 146
Sylueſter tertius 153
Teleſphorus 9
Theodorus primus 75
Theodorus ſecundus 117
Valentinus 102
Victor primus 15
Victor ſecundus 158
Victor tertius 164
Vigilius 61
Vitalianus 78
Vrbanus primus 18
Vrbanus ſecundus 165
Vrbanus tertius 178
Vrbanus quartus 188
Vrbanus quintus 206
Vrbanus ſextus 208
Xiſtus primus 8
Xyſtus ſecundus 25
Xyſtus tertius 46
Xyſtus quartus 20
Zacharias 93
Zepherinus 16
Zoſimus 43

FINIS.

TABVLA NOMINVM IMPERATORVM ROMANORVM. PER ALPHABETVM. SECVNDVM ORDINEM NVMERI. A PAGINA LX. VSQVE AD LXX.

Imperatores Romani in libro 9. per Alphabetum ſecundum ordinem numeri.

Adrianus	15	*Conſtantinus magnus*	44
Albertus primus	108	*Conſtantinus ſecundus Conſtantius & Conſtans*	54
Albertus ſecundus	115	*Conſtantinus tertius*	67
Alexander Mamea	26	*Conſtantinus quartus*	70
Anaſtaſius primus	59	*Conſtantinus quintus*	78
Anaſtaſius ſecundus	75	*Conſtantinus ſextus*	80
Annius Antoninus	18	*Conſtans*	69
Antoninus Caracalla	23	*Decius*	31
Antoninus Pius	16	*Didius*	21
Archadius	53	*Diocletianus*	42
Auguſtus Octauianus	2	*Domitianus*	12
Aurelius Antoninus	25	*Elius pertinax*	20
Aurelianus	37	*Emilianus*	33
Aſtaulphus	107	*Florianus*	39
Arnulphus	87	*Focas*	65
Balbinus & Puppienus	28	*Fredericus primus*	101
Caius Iulius Cæſar	1	*Fredericus ſecundus*	105
Caius Calicula	4	*Fredericus tertius*	116
Carus cum Carino	41	*Ferdinandus primus*	119
Carolus Magnus	81	*Galba*	7
Carolus ſecundus	85	*Galerius*	43
Carolus tertius	86	*Galienus cum Valeriano*	34
Carolus quartus	111	*Gallus & Voluſianus*	32
Carolus quintus	118	*Gordianus*	29
Claudius primus	5	*Gratianus*	50
Claudius ſecundus	35	*Henricus primus*	90
Commodus	19	*Henricus ſecundus*	94
Conradus primus	89	*Henricus tertius*	96
Conradus ſecundus	95	*Henricus quartus*	97
Conradus tertius	100		

Hen-

Henricus quintus 98
Henricus ſextus 102
Henricus ſeptimus 109
Heraclius 66
Heracleonas 68
Honorius cum Theodoſio 54
Iouinianus 47
Iulianus apoſtata 46
Iulius Cæſar 1
Iuſtinus Senior 60
Iuſtinus iunior 62
Iuſtinianus primus 61
Iuſtinianus ſecundus 71
Leo primus 57
Leo ſecundus 72
Leo tertius 77
Leo quartus 79
Lotharius primus 83
Lotharius ſecundus 99
Lodouicus primus 82
Lodouicus ſecundus 84
Lodouicus tertius 88
Lodouicus quartus 110
Macrinus 24
Marcus Antonius Verus 17
Martianus 56
Mauritius 64
Maximinus 27
Maximianus 42
Maximilianus 117
Maximilianus ſecundus 120
Nero 6
Nerua 13
Numerianus cum Caro. 41
Octauianus Auguſtus 2
Otho Siluius 8
Otho primus 91
Otho ſecundus 92
Otho tertius 93
Otho quartus 104
Philippus primus 30
Philippus ſecundus 103
Philippicus 74
Probus 40
Puppienus & Balbinus 28
Quintilius 36
Robertus Bauarus 113
Rodulphus 106
Seuerus 22
Sigiſmundus 114
Tacitus 38
Theodoſius primus cum Arch. & Hon. 52
Theodoſius ſecundus 55
Theodoſius tertius 76
Tiberius primus 3
Tiberius 2. Conſtantinus 63
Tiberius tertius 73
Titus 11
Traianus 14
Valens 49
Valerianus & Galienus 34
Valentinianus primus 48
Valentinianus 2. cum Teod. 51
Venceslaus 112
Veſpaſianus 10
Vitellius 9
Voluſianus & Gallus 32
Zeno 58

REVERENDISSIMO D. D. NICOLAO ALEmano ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Capuano, tituli Sancti Xyſti ex ordine prædicatorio aſſumpto: F. Ioannes Maria de Tholoſanis ex colle vallis Elſæ eiuſdem ordinis. S. P. D.

Mortalium geſta præclara, quæ ſunt memoria digna Reuerēdiſſime Pater in ſcriptis redigere, nō minus neceſſariū cēſeo, quā ſcientias rationales, & phyſicas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniā eiuſmodi ſcientias quilibet homo ingenio præditus per ſeipſū rationis diſcurſu adinuenire poteſt: ſed hiſtorias præteriti & longi tēporis cognoſcere nemo ualet: niſi qui eas olim deſcriptas legerit. Nec ſufficit rerū nudas hiſtorias texere: ſed neceſſe eſt, quo tēpore fuerint ipſas enarrare: vt certiorē ex eis notitiā capiamus. Vnde & ipſas hiſtorias, Chronicas, ideſt tēporales merito nuncupamus. Quapropter excellentisſimus hiſtoriographorū omnium Moyſes, & cæteri diuinorum librorū, qui canonici vocantur, authores in ſuis narrationibus iuxta hebraicam veritatem, tempora fideliſſime conſcripſerunt. Hos imitati ſunt nonnulli Ethnicorum: qui publica & probata fide annalium ſuorum geſta ſcripſere: ſicuti Beroſus Caldæus, Metaſthenes Perſa, Manethon Aegyptius, Philo Hebræus, & alij quamplures imitatione digni. Nonnulli tamen ſcriptores, hiſtoriarum tempora neglexerunt. Alij autem ipſa tempora non abſque manifeſtis mendacijs, ſuis voluminibus inſeruerunt. Quidam vero ſequentes priuatas opiniones poſuerunt tempora, quæ putauerunt uera, cum tamen falſa comprobentur ex probatis authoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in ſcriptura diuina recte intellecta, in qua falſum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus reperiuntur tempora falsò annotata vitio ſcriptorum longi temporis proceſſu, nec non, & negligentia chalcographorum imprimentium libros. Hinc eſt quòd Philo hebræus in libro, quem prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipſa tempora iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad ultimam euerſionem Hieruſalem. Temporibus autem noſtris Ioannes Annius Viterbienſis, emendauit ipſa tempora a mundi creatione ad aduentum Domini ſecutus in omnibus canonicam ſcripturæ ſacræ

ueritatem ac Philonem Hebræum. Porrò Ioannem Annium imitatus eſt Bartholomæus Fontius presbyter in ſuo breui opuſculo. Sed in hoc parumper errauit, quia ſupra ueram computationē hebraicā ab exordio mundi ad Chriſti reſurrectionem proprio ſenſu, ſeptem addidit annos: ut. ſ. plene compleret quartum annorum millenarium. Poſt hæc Ioannes Nauclerus in ſuis Chronicis iam in Alemania impreſsis, licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem: hebraicam tamen non intermittit ſecundum quam adiungit ante Chriſtum tantūmodo duos annos ſupra ueram ſupputationem. Tandem emendationes temporum ueriſſima computatione deſcripſit dominus Ioānes Lucidus natione Gallus ac profeſſione ſacerdos eruditiſſimus, qui ab orbe condito ad ætatem noſtram, tempora iuxta ueritatem hebraicam ita elucidauit, ut merito Lucidus cognominari debeat, Cum autem opus ſuum, uberius ac perfectius reddere cuperet: ex meo breuiloquio temporum in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me ſibi conſenſum præbente plura excerpſit, & operi ſuo inſeruit. Nam & ego arbitratus ſum maioris authoritatis eſſe opus ſi ſub nomine Ioannis Lucidi quàm ſi ſub meo nomine prodiret in lucem. Idcirco ſpōte aſſenſum præbui, ut mei labores ſibi aſcriberentur, ſicut & fecit Pamphilus martyr, qui ſuas lucubrationes Euſebio. Cæſarienſi epiſcopo in ſuo libro de temporibus condonauit: ut opus maioris eſſet æſtimationis tam ipſius Euſebii præcellenti authoritate: quàm ipſius Pamphili ſolerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus certe arduum & ſumma commendatione dignum ob communem omnium utilitatem ad perfectum duxit: quoniam non ſolum ſeculares hiſtorias quo ad ipſa tempora, quibus menſurantur, ad ueritatem conuertit: ſed & geſta quæ in diuinis eloquiis diuino ſpiritu traduntur per ipſa emendata tempora clarius eniteſcere fecit, dum eorum obſcura, plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim abſq; hoc libro ad plenum cognoſcere poteſt ipſum tempus, quo filius Dei carne aſſumptā mundum redemit? Patriarchā nanq; Iacob ipſum tempus ſub ænigmate prædixit in libri Geneſeos calce dicens. Non auferetur ſceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus eſt. Hoc ſiquidem tempus iamdiu completum Iudæi adhuc futurum falsò præſtolantur, dum temporum igno-

rãtia laborãt. Quis etiã abſque hac tẽporũ emẽdatione hebdomades Danielis enucleare ualet? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earum exordium, medium, ac terminum inquiſierit, plures ac diuerſas authorum opiniones adducens in commẽtarijs ſuis ſuper Danielem prophetam. Citat enim Africanum in quinto temporum uolumine. Euſebium quoque Pamphili in octauo libro. Inſuper & Hippolytum, Apollinarem, Laodicenũ, Clementem Alexandrinæ eccleſiæ presbyterum, Origenem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indeciſam hanc inquiſitionem reliquit. Ait nanque idem Hieronymus ibidem. Scio de hac quæſtione ab eruditiſsimis uiris uarie diſputatum: & unumquemq; pro captu ingenii ſui dixiſſe quod ſenſerat. Quia igitur periculoſum eſt de magiſtrorum eccleſiæ iudicare ſententijs: & alterum præferre alteri, dicam quod unuſquiſque ſenſerit lectoris arbitrio derelinquens, cuius expoſitionem ſequi debeat. hæc ille. Lucidus autem luce clarius hanc quæſtionem facilem emendata temporum ratione diſſoluit. Quid dicam de tempore uitæ Chriſti, ſcilicet quo anno conceptus, natus, & paſſus, quot quæſtiones emergunt? quæ in hoc libro aperte ſoluuntur. Quapropter idem author ad euidentiorem ſenſum, edidit canones in tabulam perpetuam temporum: & aliud opuſculum de uero die paſsionis Chriſti: ac tempore totius uitæ ipſius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani calendarii iam collapſi. Ne igitur opera eius incognita lateant poſt authoris deceſſum: ſtatui pro communi utilitate prædicta opuſcula in unum codicẽ redigere: & ipſa calchographi impreſsioni tradere, ſicut aliàs per litteras meas dominationi tuæ notum feci. Vt autem hoc opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, conſilio ab amicis accepto, decreui id Reuerendiſsimæ dominationi tuæ dedicare ex antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine noſtro prædicatorio olim aſſumptus fueris ad archiepiſcopatum Capuanum: & nunc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ eccleſię: non pecunia & muneribus: ſed uirtutibus, ingenio, ſolertia, atque doctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore plurimo labore confectum: & me continue ama: ſicut ego te ſemper diligo. Valeat Reuerendiſsima. D. T. Datum Florentiæ die 15. Octobris Anno Domini. M. D XXXV.

Verſus in laudem uoluminis.

Marcus Caſalis Geminianenſis ad lectorem.

Tempora lapſa diu, multosq; ignota per annos,
Et fuerant multis iam uariata modis.
Sæpe fides hinc hiſtoriæ eſt, quòd nulla uidetur
Nulla, nefas, ſcriptis hinc & habenda ſacris.
Aſt modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaq; ſunt cunctis quàm ſua nota domus.

Auguſtini Margacti Geminia-
nenſis epigramma.

Tēpore quo Babylō, quo Mēphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prælia & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præſtantior alter
Explicat, & ueræ conſulit hiſtoriæ.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Proſequitur: non hic grandia monſtra leges:
Eruta ſed certis annalibus, ordine certo
Geſta uirum, hæc uero, uerius ipſe notat.

Matthæus Gambacurta præsbyter Senenſis a librum.

Docte liber propere dominam te confer in urbem,
Et pia Clementis baſia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore geſtes,
Temporibus reddo nomina clara ſuis.

Idem ad Lectorem.

Reges, Pontifices, viroſq; claros,
Et qui ſyderea fruuntur aula,
Vis recto ordine ſcire quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, niſi eſſe lucem
Dices in tenebris micantiorem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto eſt tibi gratior futurus,
Quàm quæ ſunt reliquis notata chartis,
Quanto ſunt meliora vera falſis.

Idem ad librum.

Curtas intrepidus licet libelle

Quò mittit genitor tuus, nec vllos
Ronchos pertimeas: ſtatim placebis,
Et ſemper meliora nemo legit
Te: nec poſteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo eſt corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Solus delitiæ peritiorum,
Dum cælum innumeris micabit aſtris.

Hercules Burgheſius nobilis Senen-ſis ad Lectorem.

Nobilitas, ſtudiumq; authoris perdita, Clemens
Septimus è cælo ni cecidiſſet, erat.
Cuius more fouet cunctos clementia. flores
Carpſit apis: dat herus commoda: mella fluunt.

EMENDATIONES TEMPORVM in duas partes diuiſæ. In prima parte, quæ Canonica dicitur, continentur temporum canones libris decem ab orbe condito ad ætatem noſtram, iuxta rectam Chronographiam ex antiquis, & probatis authoribus, per Ioannem Lucidum Samotheum.

Procemium Authoris.

TEmporum Canones ad rerum geſtarum integram notitiã adeo perneceſſarii ſunt: ut abſq; ipſorum cognitione ſiquis hiſtoriarum ſcientiã ſibi voluerit arrogare, ſemetipſum deludit, cum omnia quæ motui ſubiecta ſunt, metiri tempore oportere nulli dubium ſit: & id quod menſura dirigitur, abſq; metiente ad plenum cognoſci non poſſit. Quapropter chronographi, & hiſtorici, qui neglecta temporum ratione hominum geſta deſcribunt, merito reprehendi poſſunt. Qui uero eadem geſta plena fide proprijs temporibus exprimunt, ſumma proculdubio cõmendatione digni ſunt. Talis profectò fuit Moyſes præclariſsimus prophetarum in omni Aegiptiorum ſcientia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus miraculis ac ſanctitate inſignis: ac dux Hebraici populi. Qui res geſtas ab orbe cõdito tãta ueritate cõnſcripſit, ut nullus inter ethnicos hiſtoricos ei ullo modo cõparari poſſit. Suo nãq; Pẽtateucho, hoc ẽ quinq; ſacris uoluminibus, non ſolum præſentia quæ ipſe oculis conſpexit, quo tempore acta ſint, hebræo ſermone digesſit: ſed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mũdi creatione diuino ſpiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conſpicimus eodem ſpiritu manifeſte prædixit, ut merito cæteris præponendus eſſe cẽſeatur. Hũc imitati ſunt authores illi, qui fideli narratione ſcripſerunt ea quæ ſubſecuta ſunt tempora, quorũm libros tanquam ſpiritu Dei editos, Eccleſia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur hiſtoriæ quæ uera ſunt cõtinẽt: & nihil falsũ reperitur in eis niſi forte ſcriptorum vitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari poteſt. In cæteris uero ſcriptoribus quandoq; uera & interdũ falſa: & in quibuſdã aperta mendacia ex induſtria ſcripta reperiuntur: quæ quidẽ tanquam erronea cõuinci poſſunt ex eis qui uera ſcripſerunt. Quare

cauendũ eſt à nonullis authoribus Græcis qui multa mendacia ue ris hiſtoriis inſeruerũt,teſte Iuuenale Aquinate qui ait in Satyra, Et quicquid Græcia mẽdax audet in hiſtoria.Metaſthenes quoq; Perſa in libro de Iudicio temporum,& annalium Perſarum idem atteſtatur dicẽs. Qui de temporibus ſcribere parant,neceſſe eſt illos nõ ſo lum auditu & opinione chronographiam ſcribere: ne cum per opi niones ſcribunt uti Græci, cum ipſis pariter & ſe,alios decipiant, & per omnẽ uitam aberrent.Hinc eſt etiam ꝙ quidã latini ſcriptores qui Græcos imitati ſunt, multa falſa quæ tamen putauerunt eſſe uera,ſcripſerunt.Veraces ergo tantummodo ſunt requirẽdi. Illi uero authores magis ueridici cenſendi ſunt,ſiue ſint ethnici,ſiue fideles: qui uel tempore:uel loco:uel officio uera ſcripſiſſe comprobantur. In antiquis enim hiſtorijs,authoribus tempore prioribus magis creditur: quoniã tanquam propinquiores de rebus ipſis geſtis certiorem habuere notitiam.Ita etiam in geſtis loci alicuius, ibidẽ habitantibus & ex uiſu ea deſcribẽtibus,maior adhibetur fides quã aliis abſentibus, & ea ſolum narrãtibus ex auditu.Pręcipue uero authores illi recipiẽdi ſunt qui ex officio publico,& fide probata ſcripſerunt.Dicit enim idem Metaſthenes in eodem libro. Neq;tamen omnes recipiendi ſunt qui de regibus ſcribunt:ſed ſolũ ſacerdotes illius regni penes quos eſt publica& probata fides annalium ſuorũ qualis eſt Beroſus. Nam is Chaldæus omne tempus Aſſyriorum digeſſit,ex antiquorũ annalibus Hęc ille. Ex his probari poteſt neminem de antiquis temporibus ante Chriſti ortũ recipiendũ eſſe niſi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat.Et in Monarchia quidem Aſſyriorũ quia publica fide ſcripſit Beroſus,præcipue in eius deſcriptione recipitur, & Perſæ eum ſecuti:ex quibus eſt Metaſthenes: & Græci ex quibus ſunt Xenophon in æquiuocis, & Arcilocus,& Euſebius. Reijciuntur à temporibus huius Monarchiæ Aſſyriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem ſcribunt,ut ex Gręcis Herodotus,Hellanicus, Agyſilaus & ex Latinis. Iuſtinus,Gellius,& Oroſius. In ſecunda uero Monarchia Perſarũ,& Medorũ author publicæ fidei fuit Metaſthenes Perſa: & Ecthe ſias Guidus ut in. 3. libro Diodorus affirmat.Reiiciuntur in ea Ioſe phus ex Hebræis: & Clemẽs,Tatianus,Aphricanus, & Euſebius ex Græcis,quia priuatas opiniones ſecuti contra publicam fidẽ ponũt reges & tẽpora quæ in bibliotecis,& annalibus non reperiũtur. Nã & contra omnem publicã fidem ſcribunt Cyrum ante dediſſe licentiam Hebræis in Babylone captiuis:& ipſum etiam mortuum quam

Babylonia Darius eius auúculus potiretur. Proinde idem Euſebius quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorum publicam annalium fidem ſequitur, in utraq; recipitur. Similiter & Philo Hebræus uerax in omnibus comprobatur: quia nec in uno qui dē menſe diſcrepat, quin fidelisſime ad unguē omnia & ſingula tem pora deſcribat. Reiiciuntur in his, Ioſephus & Thalmudiſtæ, qui in multis tēporibu sde publico mēdacio conuincuntur. Licet enim Ioſephus ut plurimum hiſtoriæ ueritatē ſequatur: in temporibus tamen ſæpe fallitur, & cæteris, ac ſibiipſi quo ad ipſa tempora ſæpiſſime inuenitur contrarius, ut patet in libris antiquitatis Iudaicæ, & in aliis: quamuis aliqua in libris eius inuēta, uitio ſcriptorū aſcribi poſſint. Alia uero a Talmudiſtis putamus eſſe deprauata. Ad emendationē igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia ſectari: deinde ipſos qui ſacras hiſtorias proſecuti ſunt. Et quoniam, ut dictū eſt, apud Hebræos Philo, apud Chaldæos Beroſus, apud Perſas Metaſthenes, apud Græcos Euſebius excepta Monarchia Medorū, & Perſarum, & apud Latinos Hieronymus præsbyter ſcripturis diuinis una cōueniunt, ideo maximā authoritatē inter antiquos chronographos obtinent. Præfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato, adhibita etiam Aſtronomica cōputatione, quæ huic negocio plurimum confert emendationes temporū deſtructis quorundam ſcriptorum erroribus graui labore, ac ſudore ad cōmunem utilitatem deſcripſimus, exordium ſumentes a prima hominum origine ac mūdi conſtitutione, ad ætatem noſtram. Intermisſims igitur protenſis hiſtoriis, breui narratione digeſſimus canones temporum ex diuerſis regnis, & ex illis præcipue quorum ſermo diuinus meminit. Omnium uero annorum numeros in duo diuiſimus tempora, uidelicet in præcedentia, & ſubſequētia Chriſti ſaluatoris aduentū. Quæ omnia ſimul decem libris explicauimus. in primo nāq; diſputauimus de annorum & temporum ratione. In ſuccedentibus uero quattuos libris, ueram annorum computationem oſtendimus ex col latis inter ſe temporum regnorum quattuor uidelicet Hebræorum, Italorum, Chaldæorum, & Aegyptiorum. In ſexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Chriſti natiuitatem. In ſeptimo, eiuſdem Chriſti uitam ſubiunximus. In octauo catalogum Romanorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tempora. In decimo demum geſta quædam a Chriſti reſurrectione ad tempora noſtra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter ſcripſimus, ita & a ſcriptoribus inde fideliſ-

ſime tranſcribantur. Dicit enim Hieronymus in præfatione in Eſdram. Nihil proderit emendaſſe librum, niſi emendatio, librariorum diligentia conſeruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere poteſt ſcriptoris error: ideo ubi fieri potuit eundem annorum numerum duobus modis annotauimus, uidelicet in contextu uerborum latino ſermone: atque in margine characteribus arithmeticis, ut ſi contingat numerum aliquem uitiari, alter ex altero emendari poſſit. Ex ipſis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce deſcripſimus ut computatio ipſe facillime fiat. Erit igitur opuſculum hoc perutile non modo illis qui ſeculares, & humanas litteras diſcunt: ſed ipſis præcipue qui litteralem ſenſum in ſcripturis diuinis quærunt: quoniam abſque ratione temporum multa in eis latent: quæ ipſorum temporum uera ſupputatione manifeſta redduntur. Prolixas etiam hiſtorias in aliis authoribus quicunque legerit: ex hoc temporum opuſculo, ſingula eorum tempora reperiet: & inuentis diuerſis ac uariis authorum ſententijs inter ſe diſſidentibus, eorundem temporum diſſonantiam abſq; multo labore poterit emendare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALIVM QVAE CANONICA DICITVR IN LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ratione, ac priſcorum generatione.

PROLOGVS.

MVndum vnà cum tempore a ſummo Deo conditum eſſe fide tenemus ex verbis Moyſi:qui diuino ſpiritu afflatus in libro Geneſeos, omnia in principio, hoc eſt in exordio temporis ex nihilo creata eſſe affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro deſcribemus annorum & temporũ rationem, ac priſcorum generationem: quoniam à mundi conſtitutione geſta, quæ tempore metiuntur a nobis digerenda ſunt. Vnde ab ipſo tempore ſumemus initium.

De primo die ſæculi, de menſe & anno. *Cap. 1.*

TEmpus in dies, menſes, & annos diſtinguitur. Eſt aũt tẽpus numerus motus ſecundũ prius, & poſterius, ut affirmat Ariſtoteles.4.phyſicorum libro. Tempus quidem iuxta ſanctum Thomã Aquinatem, motũ cœli ſequitur. Vnde Macrobius libro Saturnaliorũ cap.6. dicit. Tẽpus eſt certa dimẽſio:quæ ex cœli cõuerſione colligitur. Eſt ergo tp̃s numerus motus ſupremi corporis cœleſtis, quod primum mobile dicimus. Huius motu ſol rapitur ab oriente in occidẽte & iterũ in orientẽ integro circuitu quo dies naturalis cõcluditur: dies tñ artificialis ab ortu ſolis ad eius occaſũ metitur. Dies autẽ naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas ęquales dicimus: dies vero artificialis, duodecim cõplectitur horas tp̃ales quas inæquales apellamus; de quibus dñs ait Io.ii.capite. Nõne duodecim sũt horæ diei: Similiter & nox à ſolis occaſu ad eius ortũ duodecim habet horas tẽporales, ideſt inæquales. His horis temporalibus vtebantur olim Palæſtini, Iudæi, Phœnices, Syri, Caldæi, Babilonij, & aliæ nationes. Nec hodie ipſarũ cognitio abiicẽda eſt. Nam eorũ

ſcientia in pluribus diuinæ ſcripturæ dictis nobis aperit intellectū.
Vt enim Mathæi.20 capite dicitur, pater familias cōduxit operari
os uineæ mane hora prima,tertia,ſexta,nōa.& undecima,& cap.27.
ſcribitur. A ſexta aūt hora tenebræ factæ ſunt ſuper omnē terrā uſq;
ad horā nonam.De his horis inæqualibus lege Oroſiū lib.7.cap.3.
Dionisiū Areopagitā in epiſtola ad Apolliphanē, Macrobiū lib. 2.
de Somnio Scipionis:& Ioannē de monte Regio in ſuo calendario.
Planetæ uero ultra motū diurnum ex raptu primi mobilis cauſatū:
habent proprios motus in opoſitū ab occidente in orientē in circu
lo obliquo Zodiaci propter inferiorū rerum generationē iuxta ſen
tentiam Ariſtotelis:&ſunt ipſi planetæ numero ſeptē,uidelicet ſupe
rius Saturnus deinde Iupiter:tertio Mars:quarto in medio Sol:quin
to Venus:ſexto Mercurius:ſeptimo & ultimo Luna.Quapropter die
rū circuitus ſeptenario cōpletur numero nō prædicto ordine plane
tarum,ſed iuxta ipſorū dominiū in hæc noſtra inferiora elemēta, &
elemētis cōpoſita. Nam,ut ait Hermes Triſmegiſtus,ueteres horarū
temporaliū præcipui obſeruatores fuerunt Babylonii,qui dominiū
planetarum per horas cognitū tanquam quoddam ſecretum paucis
oſtendebāt.Diem enim quēcunq; in.12 horas,& noctem in totidē
diuiſerunt:quas planetarū horas appellabāt:& eorum gubernationi
dicauerūt:ac dies denominabant à planeta qui prima hora diei do
minium habebat.Inter omnes autē planetas Sol excellētisſimus eſt
omnium maximus:& inter tres ſuperiores ac tres inferiores poſitus
tanquam rex in medio regni ſui, lumē & uirtutem cæteris effundit.
Ideoq; tēpus primo die lucē ꝓduxit,hoc eſt Solis corpus lucidū,ut
author eſt Dionyſius Areopagita.4.ca.de diuinis nominibus.Tunc
enim Soli data eſt lux in diſtinctionē dierum, & ad uirtutē quandā
cōmunē. Quarto uero die indita eſt ei ſpecialis ac determinata uir
tus ad ſingulariū effectuū productionē, ut ſanctus Thomas optime
declarat.Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab ei
us ortu ipſe Sol dominiū ſumpſit.Secūda hora eiuſdē diei dñiū acce
pit inde ſequēs,inferior planeta, uidelicet Venus: hora tertia Mer-
curius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planeta-
rum:ſexta Iupiter:ſeptima Mars: octaua rurſum Sol & deinceps eo
dem ordine:itaq; Soli cōpetit & hora tertia noctis & decima. Hora
uero noctis ūdecima regnat Venus:ac duodecima ſcilicet ante aliū
Solis ortum regnat Mercurius diſtributis ut dictum eſt ſemper duo
decim horis diei:& duodecim nocti.Quod quidē Moyſes exprimit
dum terminū diei artificialis ac terminū noctis ponit cum dicit,&

factum eſt veſpere, & mane dies unus, uidelicet naturalis artificialē diem cum ipſa nocte cōplectens. Nam ueſpere cōpleto die artificiali & ſequēti mane cōpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui menſuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cōpleta nocte ipſo mane rurſum oritur Sol: & incipit altera dies; cuius hora prima regnat ipſa Luna quæ poſt Mercurium ſequitur: qui præcedēti. 12. hora noctis regnauerat. Ideoq; ſecūdus dies à Luna denominatur & Lunæ dies dicitur: & ſic deinceps tertius dies à Marte nomē accipit: 4. à Mercurio quintus à Ioue: ſextus à Venere: ſeptimus à Saturno. Secūdum vero Hebræos numero tantū modo diſtinguūtur dies hebdomadæ: & ſeptimus ſabbatū, i. requies dicitur eo ꝙ Deus ſex diebus cūcta creauit: Et ſeptimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cū ergo ſeptē tantū modo ſint dies hebdomadæ: & inde poſt ſabbatum quæ eſt dies ſeptima fiat reuerſio ad primā diem Solis quæ nūc Dñica dicitur ob Chriſti reſurrectionē: manifeſtū eſt mūdū Dñica die creatū fuiſſe in ortu Solis, qñ eiuſdem diei Sol dominium habet. Sic ergo ſecundū odinē creationis, dies à Solis ortu ſumunt initiū: & dies artificiales ꝑcedūt noctes. Sed Hebræi poſt datā legē à Moyſe a veſpera uſq; ad ueſperā enumerūt dies, & celebrāt ſabbata ſua, ut dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinē ſeruāt Itali: qui ab occaſu Solis ad ſequentem ueſperā, diem horologio. 24. horarū numero metiuntur. Aſtrologi uero dies computāt a meridie, eo ꝙ certiorem notitiā accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quā orizonte tam orientali, ꝙ̃ occidentali propter obliquitatē. Eadem etiā ratione mediam noctem obſeruāt in curſu ſyderum. Hunc morem ſequūtur Galli qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiētes ſēper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani uero antiquitus diei ſumebant initium à media nocte. Et quælibet natio ab libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum, cap. 2. Populum Romanū, Marcus Varro dixit dies ſingulos annumerare à media nocte, ad mediā proximam. Athenienſes uero à Solis occaſu ad Solem iterū occidentem omne id medium tempus unum diem eſſe dicere. Babylonis porrò aliter. A Sole enim exortu, ad exortum eiuſdem incipientem: id ſpatium unius diei nomine uocere. Vmbros uero unum & eundem diē eſſe dicere à meridie ad inſequentem meridiem. Hæc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada conſtituitur. Ex diebus inſuper collectis iuxta motum Lunæ ab uno eius

congreſſu cum ſole ad alium cócluditur menſis lunaris: qui conſtat ex diebus.29. horis.12.ac minutis.44. iuxta mediũ ipſius motum. Hinc neceſſe eſt,ut una lunatio ſit.30.dierum: & altera.29 alternatim.Fiuntq; quodecim menſes lunares numero dierum.354.Menſes aũt ſolares fiunt paulo maiores: quorum alibi ſunt.30 dierum: aliqui triginta unius,ut patet in Calẽdario Romano. Ex tribus menſibus conſtituuntur ſingula quatuor tempora ſcilicet ueris,ęſtatis autumni,ac hyemis iuxta duo ęquinoctia quoq; ſolſtitia. Ex curſu vero ſolis, annus conſurgit:qui continet dies 365.& ferè ſex horas:ex quibus in quatuor annis conſlatur dies intercalaris:qui & biſſextilis dicitur:additis vidilicet ad duodecim menſes lunares diebus vndecim:& prædicto quadrãte diei,ut fiat integer ſolaris annus.Hæc omnia Moyſes tanquam peritiſſimus Aſtronomus, ac Theologus inſinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli:& diuidant diem,ac noctem:& ſint in ſigna,& tempora,& dies, & annos.Die artificiali ac nocte ſimul concluditur dies naturalis. Signo cõprehenditur menſis,eo quòd ſol quolibet mẽſis vnum duodecim ſignorum pertranſeat. Tempus vero tribus menſibus, ut dictum eſt, clauditur: necnon & duodecim menſibus integro ſolis curſu annus impletur.

De menſe, & anni tempore quo creatus eſt mundus. Cap.2.

QVo autẽ menſe quo'ue anni tẽpore conditus fuerit orbis non eſt nobis aperte manifeſtũ ex diuinis eloquijs ſed hoc ſub diuerſa opinione verſatur.Nam licet omnes authores vnã cõueniant dicentes mundũ ĩn æquinoctio creatum:inter ſe tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipſum conditum in æquinoctio autũni:alij vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiũ in æquinoctis autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc eſt quam ponit Bachon. Tũc enim fuit principium ſæculi cum incipit annus apud antiquiſſimos:qui fuerunt propinquiores creationi orbis:quoniam mox creato mundo incepit primus annus ſæculi. Sed antiquiſſimi ſcilicet Iudæ: Aegyptij: Perſæ Greci: & oẽs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autũni.Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Iudæ incipiant annum ab autumno, ex hoc patet,quoniã tunc eſt anni principium,quãdo eſt anni finis, cũ annus ſit reuolutio ſolaris motus ab vno puncto ad eũdem in Zodiaco,vt affirmat Ptolemæus in Almageſto:& Albategin libro de motibus.

ſtellarum. Finis autem anni apud Hebræos eſt in autumno,ut plurimum in menſe Septembri,quando celebratur apud eos feſtum tabernaculorum.Nam dicitur Exo.23. Solennitatem quoq; facies in exitu anni,quādo cōgregaueris omnes fruges tuas de agro.Et ſimiliter Aegyptii, Perſæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autumnali iuxta tabulas Alphonſinas accipiūt anni principium. Secunda 2
eorum ratio talis eſt. Tunc fuit mundi principium quādo fructus & fruges in agro colligūtur: quoniam fructus tunc ſuam perfectionem habent:& dei pfecta ſunt opera, ut dicitur Deutero.32.Vnde homo mox creatus uetitū pomū comedit: quod tunc cū alijs fructibus fuerat creatū.Sed ipſi fructus in autūno colliguntur, ergo tūc fuit mundi principium. Tertia uero ab ipſis hæc ratio infertur.Menſis Niſan 3
qui eſt in æquinoctio uernali per Moyſen Exod.12.decernit primus in mēſibus anni nō in memoriam creationis mūdi: ſed liberationis ab Aegyptiaca ſeruitute quæ fuit in uerno æquinoctio. Nā prius Iudęi in Aegypto incipiebāt annum ab æquinoctio autūnali iuxta morem Aegyptiorū, ut dicit Ioſephus in primo antiquitatū capite.5. & ob ipſum beneficiū liberationis ab ægypto mutatū eſt anni principium cū dicatur. Exod.12. Menſis iſte uobis principium mēſium primus erit in menſibus anni. hanc oppinionē tenuit Rabi Eliezer, & quidam Hebræi ſequētes eum:nec non & Bachon & nonnulli catholici. Qui uero ponūt mundi principiū in uerno ęquinoctio prędictas rationes facile ſoluētes aliis rationibus innitūtur.Primo qui- 1
dem dicunt non eſſe ualidum argumentū cum dicitur tunc incepiſſe mundum,quādo eſt anni principiū apud antiquas nationes: quoniā anni exordinum ad placitū hominum eſt,cum diuerſis anni tēporibus apud uarias nationes initiū anni ſumatur. Nam apud Arabes anni principiū eſt media æſtate Sole exiſtente in Leone, ut dicit Iulius Firmicus lib.3.& Macrobius in libro de ſomnio Scipionis. Apud Aegyptios in æquinoctio autūnali,ut placet Alphonſo: quoniam ipſi enumerant annos à Naticio dilunio qđ dicunt incepiſſe autūnali tempore. Apud Alexādrinos.4.calendas Septembris, ideſt die.29. Auguſti ,ut refert Paulus epiſcopus Foroſemproniēſis lib.8 primæ partis ſuæ Paulinæ. Apud Romanos tēpore Cęſaris poſt hyemale ſolſtitium calēdis Ianuarii: ac prius tēpore Romuli in Martio iuxta æquinoctiū uernum erat anni principiū. Apud Hebręos autē erat anni duplex exordium,ut Paulus epiſcopus Burgēſis ex diuinis eloquiis probat.Primum quidē ſumebatur ab æquinoctio uerno dicēte domino Exod.12. Menſis iſte ſcilicet Niſan,iuxta uernū æqui-

noctium nobis principium menſium primus erit in mēſibus anni. A quo primo menſe tanquā ab exordio ſolennitates cōputabuntur, quia in menſe tertio cōputato à ptimo mēſe fiebat feſtū hebdomadarum,ideſt pentecoſtes; & in mēſe ſeptimo erat feſtum tubarū&c. Similiter ab hoc principio cōputabantur geſta principū,ut patet de templi ædificatione per Salomonē;de qua dicitur. 3.Reg.6.Factum eſt quadringētesimo & octogeſimo anno egreſſionis filiorum Iſrael de terra Aegypti & c.ædificere cœpit Salomō domū domino.Secundum uero anni exordiū erat ſeptimo menſe qn̄ redeunte anni tempore cuncta cōduntur,ut patet Exodi.34. Ab hoc initio cōputabantur anni qui pertinebāt ad ſabbatū, ideſt requiem terræ; de quibus dicitur Leuit.25. Sex annis ſeres agrū tuum &c. Septimo autē anno ſabbatum erit terræ requietionis domini. A quo etiā principio computabatur annus iubileus: qui poſt ſeptē hebdomadas annorū celebratur,ut ibidē ſcribitur. Nō ergo ab initio anni accipitur efficax argumentū ad probandum orbis exordiū:ſed à ratione conuenienti principio rerum;quā ſequitur Ptolemæus, & oēs antiqui Aſtronomi orientales; qui licet anni principiū habuerint antumno; tamen motuū cœleſtium corporum initium ſumunt ab æquinoctio uerno ex ipſa conuenienti tatione principij. Nam Ptolemæus in Quadripartito hoc intium ſumit à primo gradu Arietis; quod eſt ſignum maſculinum, igneum, orientale, in uernali æquinoctio ſitum. Tunc
1 enim eſt principium ueris: quod eſt tempus innouationis, germinationis, & generationis. Dicit nāq; Alchabitius. Vocatur illa quarta pars circuli quæ eſt ab initio Arietis uſq; in finem geminorū.quarta calida,humida,uernalis puerilis ſanguine. Et Albategni in libro de locis motuum ſtellarū 2.capita dicit. Primi anteceſſores noſtri punctū uernalem plus cæteris aptum initius intellexerūt. In hoc enim tempore poſt æqualitatem,dies augmentum ineunr, ſol aſcenſionis initiū uerſus mediū cœli ſeptētrionalis ingreditur caloris uires ad miniſtrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cōcordans, caloriq; declinaus initio creſcendi, & rerū exiſtētiæ aſſimilatur. Ab
2 eo ergo principium aſſūpſerunt. Hæc ille. Secundum dicunt tempus ueris eſſe tempus perfectionis. Dicit enim Linconieſis. Decuit quidem mundū tempore uernalis æquinoctij incipere quia eſt temperatiſſimum temporum: & tempus generationis;& perfectionis. Dies autem æquinoctialis autūnalis eſt in tempore corruptionis. Ex hoc ſoluitur prædicta ſecunda præcedentis opinionis ratio de pfectione fructum. Quam etiam ſoluit Ioānes in ſua ſumma Anglicana pri-

ma parte, diſtinctione prima, capite primo dicēs. In æquinoctio autūnali fructus nō ſunt in ſua maxima perfectione, quia tūc perfectū eſt in dimunitione. Et non obſtante ꝙ tunc arbores fructus habeant maturos & cæteræ plantæ: eorum tamen perfectio cito deficit eo ꝙ ad tēpus illud appropinquat hyems quæ corruptionis occaſio eſt rerū inferiorū. Sed in æquinoctio uernali omnia tēdunt ad ſuā perfectionē, & ad incrementū: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempeſtas nocebit. Vnde ex ſimili cauſa dicunt omnes Aſtrologi domos ſequētes angulos: maioris eſſe perfectionis, & fortioris domibus cadentibus ab angulis, eo ꝙ ſequentes ſunt in acquirendo ſuas fectiones, cadētes uero in deperdēdo. Sic & iſta inferiora in uernali æquinoctio acquirunt ſuas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas, Cuius ſignum eſt quia ſtatim poſt æquinoctiū autumnale folia cadunt de arboribus, & omnia uirētia marcerſcunt. Itē in quibuſdā terris, & regionibus fructus ſunt maturi, in æquinoctio autūnali. & in quibuſdam diu ante: & in aliis diu poſt: & ideo non procedit nec urget illud argumentū. Hæc ille. Vnde in principio mūdi Deus etiā ueris tēpore creauit fructus maturos, & præcipue in paradiſo uoluptatis loco amœniſſimo, ubi ſunt omni tempore cōtinui fructus, & ibi Adam uetitum pomum comedit. Patet etiam nauigantibus ſub circulo æquinoctiali ꝙ in illis inſulis bis in anno colligūtur fructus

Tertio dicūt Moyſen anni principium inſtituiſſe, ex ordinatione diuina tempore ueris non ſolū ex beneficio liberationis ex Aegypto, 3
ſed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, ut Rabi Ioſue Hebræus & qui ſequuntur eū probare conantur. Dicunt enim ꝙ Hebræi ante ingreſſum eorū in Aegyptum annū incipiebāt ab æquinoctio uernali ex antiqua patrū cōſuetudine: qui nouerā mundum creatum tēpore ueris & huic cōuenit Gloſſa quæ dicit ſuper illud Gen. 35. Egreſſus aūt inde Iacob uenit uerno tēpore, quo ſcilicet factus eſt mūdus. ſed quoniā diu māſerunt in Aegypto: ideo tūc ſecuti ſunt conſuetudinē Aegyptiorū qui ab autūno annū exordiebātur. Vnde bene dicit Ioſephus. Hi ſcilicet Hebræi in Aegypto annū conſtituerunt. Non.n. erat neceſſe cōſtituere annū in Aegypto niſi prius aliter annū inciperēt, antequā ingrederētur Aegyptū. Quapp Deus eduxit populū ſuū de Aegypto eo tpe, quo creatus eſt mūdus, ut reduceret anni principiū ſicut erat ab exordio mūdi: & ut diuerteret populū ſuū ab Aegyptiorum cōſuetudine. Secundū Ioſephū Aegyptij incipiebant annū ab autūno qñ fuit diluuiū Noe: qđ incepit, ut ipſe Ioſephus teſtatur, menſe ſecūdo ab æquinoctio autūnali: quāuis aliqui exponāt illud

Gen.7. Anno ſexcẽteſimo uitæ Non mẽſe ſecũdo incepiſſe diluuiũ: ut referatur ſecũ dus mẽſis ad ætatem Noe, hoc eſt quod innũdate cepit diluuiũ mẽſe ſecũdo poſt ſexcẽteſimũ annũ ipſius Noe.nõ mẽ ſe ſecũdo ſiue ueris,ſiue autũno,utari exponunt Permiſit tñ Moyſes in ſabbato requitiõis terræ,& Iubilei ut ab autũno Iudei etiã aliquo modo ſumerẽt ãni exordiũ ob fructuũ collectionẽ.Nec tamẽ in ſcri pturis diuinis ille menſis fructuũ dicitur primus ſed ſeptimus, quo niã apud Hebræos principale annorũ initium erat in uere: ſecũda

4 rium ueræ ex accidenti erat in atũno. Quarto dicũt Chriſtum ideo paſſũ eſſe uerno tẽpore,feria ſexta,hora ſexta,ut ſatisfaceret ꝓ peccato hominis perpetrato in exordio mũdi,qñ creatus eſt homo ipſe feria ſexta,qui & hora ſexta peccauerat,quod myſtica& probabili ratione inferri poteſt.Hanc ſecundã opinionem tanquã efficacius probatam ſequũtur plures antiqui,&grauisſimi doctores,uidelicet Hieronymus, Ambroſius,Baſilius in examerõ, Ioãnes Damaſcenus,Beda,Rabanus ſuper Exodũ.12.capite:& magiſter hiſtoriarum ibidẽ, Iſidorus lib.etym.ca de tẽporibus,Ioãnes de Sacrobuſto ca.de. regulari ſolari,Seruius in primũ Georg.Liconiẽſis,Gualterius monachus in libro de ætate mũdi, Elpacus in libro de Aſtrologia,Paulus ep̃s Foroſempromẽſis& plures alii.Ioannes uero in ſũma Anglicana ſic dicit. Hanc quæſtionẽ an mũdus fuerit creatus in æquinoctio uernali uel autũnali determinare non audeo.Sed ſi auderẽ,non ſuffi cerẽ,Rationes aũt(ut mihi uidetur) plures & fortiores ſunt pro illa parte, ſcilicet quod mũdus ſit creatus in æquinoctio uernali.Hæc ille.Nos ergo ualidioribus uicti ratiõibus opinãur,licet nobis certũ nõ ſit,qđ mũdus uerno tp̃e creatus fuerit:& hãc opinionẽ ſequimur in annorũ cõputationibus, ſicut librorũ Regum author ſequitur in enumeratione annorum ab egreſſu filiorum Iſrael de Aegypto.

De temporum, & ætatum ſæculi diſtinctione. *Cap.3.*

DEcurſus tẽporũ ab initio ſæculi ad eius finẽ diuerſis modis diſtinguitur. Cõmuni quidã ac generali modo in tria præcipue tẽpora ſecatur iuxta triplicẽ Dei legẽ,uidelicet in tẽpus legis naturæ:in tempus legis ſcriptæ per Moyſẽ:& intẽpus legis gratiæ per Chriſtũ.Speciali uero modo ſecũdũ doctores catholicos in ſeptẽ partes diſtinguitur iuxta ſeptẽ ætates hũanæ uitæ, quæ diuiditur ſecũdũ ipſius hominis mutatiões per totũ tp̃s humanæ uitæ,uidelicet infantiã pueritiam,

pueritiam,adoleſcentiã,iuuentutem,uirilitatem, ſenectutẽ,ac decre
pitam . Et licet quidã doctores deſcribant fuiſſe quinq; ætates ante
Chriſti aduentũ: & ipſum Chriſtum in ſexta cõſtituant:animasq; de
cedentiũ in ſeptima ponant:nõ cõſiderantes ꝙ ætates cõpetunt ho
minibus uiuẽtibus in præſenti ſæculo non animabus à corpore ſeiũ
ctis:quæ a tpe ipſo remotæ non potiũtur uita humana cũ anima nõ
ſit homo:ſed cõiunctum ex anima,&corpore:potius tñ ſecundũ ſcri
pturas canonicas & Philonẽ Hebræũ atq; Ioannẽ Damaſcenũ ſex
ætates ante Chriſtum annumerãdæ ſunt: & ipſum Chriſtum qui cir
ca finem ſæculorum carnem aſſumpſit in ſeptima fuiſſe cenſendum
eſt,cum ſæculi ætates diſtinguãtur ex aliqua excellenti mutatione fa
cta circa homines uiuẽtes in hoc ſæculo, quæ ſepties in ſcripturis le
1 gitur.Prima igitur mũdi ætas eſt orbe cõdito ad uniuerſale aqua-
rum diluuium,quo ipſe mũdus aqua ſummerſis prauis hominibus
2 in melius innouatus eſt. Secũda ab ipſo diluuio uſq; ad Abrahã pa-
tre multarum gentium à Deo conſtitutum:cui data eſt lex circũci-
3 ſionis:& eidẽ ſpecicalis promiſſio de Chriſto facta eſt.Tertia ab ip-
ſo Abraham uſq;ad legẽ latã per Moyſen cũ populus in tabulis lapi
4 deis præcepta diuina recepit.Quarta à lege Moyſi,& inchoato fœde
tis tabernaculo ligneo ac mobili uſq; ad regẽ Dauid:cui rurſus fac-
ta eſt repromiſſio de Chriſto:uel uſq; ad inchoatũ Salomonis tẽplũ
lapideũ ac ſtabile . Vnde ſatis miramur cur quidã omittant ætatem
factã ex mutatione per legẽ Moſaicã, quæ præcellens eſt & cõſidera
tione digna:atq; tertiã cũ quarta eandẽ eſſe affirment ætatẽ,à ſepte
nario numero unã detrahẽtes.ita ut abſq; cõgrua ratione coacti ſint
addere ſeptimã animarum ſeparatarũ ætatem quæ ad ſæculi uitam
non pertinet,ut iã diximus: & eo magis miramur cur tempore legis
latæ per Moyſen nõ diſtinguant ætatẽ, cum tũc fuerit ipſa diſtinctio
trium principalium temporũ de quibus dictũ eſt . Quinta uero ætas
5 inde ſubſequitur a Dauid, uel a templo Salomonis inchoato uſq; ad
6 ipſius tẽpli deſolatione in captiuitate Babylonica.Sexta a templi de
ſolationẽ uſq; ad Chriſti natiuitatẽ.Septima demũ ab ortu Saluato-
7 ris, & deinceps uſq; in ſæculi finẽ. Has etiã ſeptẽ ætates eodẽ modo
diſtinguit Ioannes Damaſcenus in 2.lib..dicens. Dicũtur ſeptẽ ſæcu
la mundi huius a cœli & terræ uidelicet creatione uſque ad cõmunẽ
hominum conſumationem,& reſuſcitationem . Octauum autẽ ſæcu-
lum eſt quod futurum eſt.Hæc ille. Eadem ſeptẽ ſæcula ita digerit ſi
cut & nos, cõmentator eius Iudocus Clictoueus ut in eius cõmenta
rijs apparet. Iuxta uero ethnicos Italos ſex diſtinguũtur ſæcula ſecũ

dum genera metallorum,ita quòd primum ſit ſæculum aureum,ſecū dum argenteum , tertium æneum , quartum ſtanneum, quintum ferreum, ſextum plumbeum, ut uberius dicemus in ſequentibus .

De procera gigantum ſtatura in priſcis ætatibus. Cap. 4.

IN prædictis mundi ætatibus,a prima,ad ultimā corpora humana plurimum decreuerunt. Nā ſi cōparemus corpora hominū ætatis noſtræ ultimæ, ad corpora eorum qui prioribus ætatibus floruerunt, cognoſcemus noſtra minima eſſe,qm̄ ipſi gigantes fuere proceræ celſitudinis, ut uix a noſtri tēporis hominibus credi poſſint. Quòd aūt tunc fuerint gigantes,diuina ſcriptura cōmemorat eos & præceſſiſſe diluuium,& poſtea etiam ſubſecutos diuerſis tēporibus. Nā Gen.6. cap.dicitur.Gigantes enim erant ſuper terrā in diebus illis , hoc eſt ante diluuiū.De ipſis uero qui poſt diluuiū fuerunt dicitur Deute.2. Non pugnes cōtraMoabitas.Emim primi fuerunt habitatores eius, populus magnus.& ualidus,& tā excelſus, ut de Enachim ſtirpe quaſi gigātes crederētur, & eſſent ſimiles filiorū Enachim.Deniq; Moabites uocant eos emim. Et infra.Terra filiorū Amon, terra gigantū reputata eſt,& in ipſa olim habitauerunt gigantes,quos Amonitæ uocant Zomim,populus magnus.& multus,& proceræ longitudinis ſicut Enachim.Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quā ædificauit Enoch filius Gayn denominans eamEnoch,a nomine ſuo,unde dicti ſunt gigātes Enachim,uel potius Enochim.Nō eſt ergo putandum fabuloſum quod narratur de magnitudine gigātum.Nam Augu.in 15.de ciui.Dei cap.9.dicit.Nobiliſſimus poeta, ſcilicet Virgilius in 12. Aeneidos de ingenti lapide quē in agrorū limite infixū uir fortiſſimus illorum temporum pugnās, & rapuit, & cucurrit:& intorſit,& immiſit. Vix illi lecti bis ſex ceruice ſubirent, Qualia non hominum producit corpora tellus , ſignificans maiora tunc corpora producere ſolere tellurē. Quāto magis igitur tēporib. recētiorib.mūdi ante illud notabile,diffamatūq;diluuiū.Sed de corporū magitudine plerūq; incredulos nudata p̄ uetuſtatē ſiue p̄ uim fluminū,uarioſq; caſus ſepulchra cōuincūt,ubi apparuerūt uel unde ceciderūt incredibilis magnitudinis oſſa mortuorum. Vidi ipſe nō ſolus ſed aliqui mecum in Vticenſi littore, molarem hominis dentem tam ingentem,ut ſi in noſtrorum dentium modulos minutatim conſcinderetur, centum nobis uideretur facere potuiſſe.Sed illū gi-

gantis alicuius fuiſſe crediderimus. Hæc Aug. Solinus etiã in libro de mirabilibus mũdi ca. 5. ait. Scripta quoq; quæ ex antiquitate memorias accerſunt in fide ueri, quibus receptũ eſt, ꝙ bello Cretico cũ elata flumina pluſquã ui amnica terras rupiſſent poſt diſceſſum fluminũ inter plura humi diſſidia humatũ corpus repertum cubitũ trium atq; triginta: cuius ſpectandi cupidine Lucium Flaccum legatũ Metellum etiã ipſum impẽdio captos miraculi qđ auditu refutauerant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiẽdi ſunt illi qui dicunt gigãtes ex Dęmonibus incubis natos fuiſſe, ex eo ꝙ dicitur Gẽ. 6. c. Poſt ꝗ ingreſſi ſunt filij dei ad filias hominũ: illæq; genuerũt: iſti ſunt potẽtes à ſeculo uiri famoſi. Nõ .n. filij dei, hoc eſt angeli lucis concũbunt cũ mulieribus ſicut quãdoq; faciũt incubi dæmones ut nõnulli affirmãt nõ ſanè intelligẽtes diuina eloquia. Nã per filios Dei intelligũtur filij deſcẽdẽtes ex linea Seth: qui dicebãtur filij Dei propter uerũ Dei cultũ qui in eis uigebat: quorũ plures ante diluuiũ cõtra pcepta partũ ſuorũ acceperunt in uxores filias ex Cayn deſcendẽtes, cuius progeniti dicebãtur filii hominũ, quia terrena & humana ſapiẽtes a Deo diſceſſerãt. Gigãtes aũt nõ niſi ex gigãtib. gigni poſſunt: quia ſecundũ naturã unũquodq; animal generat ſibi ſimile uel æquale, niſi forte accidat uirtutis debilitas: uel abũdãtia ingenerãte. Nã homo magnus magnũ: & paruus paruũ ſibi ſimilẽ ut plurimũ generat. Si tñ deficiat in generante uirtus in magnus paruũ gignit qđ facile poteſt accidere: & ſi abundat uirtus in paruo, magnũ qñq; generat: ſed nõ exceſſiua quãtitate maximũ. Nõ enim in paruo homine põteſſe tanta uirtus ut gignat gigãtẽ tãtę magnitudinis ut in decuplo excedat generãtis quãtitatẽ uel multo amplius: ſicut nõ eſt poſſibile ut canis gñret catulũ: qui creſcat & perueniat ad elephantis magnitudinẽ. Gigantes aũt cæteros homines maxima quãtitate ſuperabãt, ut exploratores Iudæorũ qui ad cõſpiciendã terrã Canaã miſſi fuerant, teſtati ſunt dicẽtes, ut ſcribitur numeri. 13. ca. Populus quem aſpeximus proceræ ſtaturæ eſt. Ibi uidimus monſtra quædã filiorum Enach de gñere giganteo: quibus cõparaui quaſi locuſtæ uidebamur. Quia ergo gigãtes etiã fuerunt poſt diluuiũ cum omnes ex Noe & filiis eius & uxoribns origine traxerint, oportet fateri ipſũ Noe & filios, atq; uxores fuiſſe gigãtes: quod & affirmat Beroſus in libro antiquitatũ. Dicit ẽt idem Beroſus ante diluuiũ circa Libanũ fuiſſe Enos ſiue Enoch urbem maximã gigantũ qđ & rationi conſentaneũ eſt: qm̃ ſi Noe & filii eius fuerunt gigãtes oportet dicere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigãtes orti ſunt, fuiſſe gigantẽ

& inter omnes maximũ. Quod & affirmat Methodius epiſcopus: qui dicit Adam genuiſſe filium Seth gigantem ſecundũ multitudinem ſuam. Idẽ probari poteſt diuina ſcriptura. Scribit enim Ioſue. 15. ca. Nomen Hebron antea uocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim ſitus eſt. Vbi deſcribitur ſepulchrũ protoplaſti Adã, ut ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis. Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, conditus eſt. Cũ.n. ſcriptura ibi loquatur de gigantibus, & de ſepulchro corporis Adæ, ac dicat Adam maximũ, patet, quòd non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine uirtutis animæ, ſed de proceritate corporis eius quod ibi ſepultum erat. Sepulchrũ namq; non animæ nec cuiuſcunq; dignitatis, ſed tantũmodo corporis locus eſt. Oportebat autem ipſum eſſe maximũ corpore cum primus fuerit a quo cæteri gigantes originem duxerunt. Proceſſu autem temporis deficiente virtute naturali paulatim homines ſtatura decreuerunt: ſicut & modo tempore noſtro videmus. Vnde Plinius Secundus doctiſſimus homo, ut ait Aug. in. 15. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magiſq; præterit ſæculi excurſus minora corpora naturam ferre teſtatur. Quod etiam Homerum commemorat ſæpe carmine fuiſſe conqueſtum non hæc uelut poetica figmenta deridens: ſed ita hiſtoricã fidem tanquam miraculorum naturalium ſcriptor aſſumens. Ab initio autem ſæculi fuerunt corpora maiora robuſtiora, & perfectiora: nunc autem ſunt parua, imbecillis, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Chriſti fuerit perfectiſſimum non tamen neceſſe fuit ut haberet corpus quantitate gigantis procerum: ſed oportuit illud eſſe ſimile corporibus aliorum qui in ea ultima ſæculi ætate uiuebant. Vnde & crucificus eſt media ætate iuxta curſum humanæ vitæ, qua homines eiuſdem ætatis uiuere ſolebant, eo quòd, ut Apoſtolus dicit ad Hebræ. 2. debuit per omnia ſimilis fratribus fieri.

De uita prolixa priſcorum patrum. *Cap. 5.*

PRiſcorum patrum ante diluuium in prima ætate, & poſtea in ſecunda prolixam uitam deſcribit Moyſes in libro Geneſeos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta Hebraicam veritatem.

1	Adam vixit annos nongentos triginta.	930
2	Seth nongentos duodecim.	912
3	Enos nongentos quinq;.	905

4 Caynam nongentos decem. 910
5 Malaleel octingentos nonagintaquinq;. 895
6 Iareth nongentos ſexagintaduos 962
7 Enoc trecentos ſexagintaquinq;. 365
8 Mathuſalem nongentos ſexagintanouem. 969
9 Lamech ſeptingentos ſeptuagintaſeptem: 777
10 Noe annos nongentos quinquaginta, ut dicitur Gen.9. 950

Numerus uero annorum patrum, qui fuerunt in ſecunda ætate poſt diluuium, Gen.11. ita deſcribitur.

1 Sem uixit annos ſexcentos. 600
2 Arphaxat trecentostriginta & octo, uel ſecundũ Hebræos. 438 338
3 Sale quadringentos trigintatres. 433
4 Heber quadringentosſexagintaquatuor. 465
5 Phalech ducentostrigintanouem. 239
6 Rehu ducentostrigintanouem. 239
7 Saruch ducentostriginta. 230
8 Nachor centumquadragintaocto. 148
9 Thare annos ducentosquinq;. 205

Sicut in hac ſecunda ætate à prima numerus annorũ decreuit, & paucioribus annis uixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt uitam.
Abraham enim uixit annos centũ ſeptuagintaquinq;. Gen.25. 175
Iſaac annos centum octoginta. Gen.35. 180
Iacob centum quadragintaſeptem. Gen.47. 147
Ioſeph centum & decem. Gen.50. 110

Dubium autem oriri poteſt, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuerſos annos dicatur. Dicit enim Xenophon in libro de æquiuocis. Annus diuerſus eſt. Etenim ipſi Aegyptii utuntur anno quandoque menſtruo, ſæpe bimeſtri: non raro trimeſtri: ſæpe quadrimeſtri: nonnunquam ſolari. Quæ uarietas etiam ex noſtris, qui ab eis litteras habuerunt, ſapientes coegit aberrare. Iberis annis quadrimeſtris ut plurimum eſt, rariſsime ſolaris. Econtra Chaldæi cum in antiquitate diſciplinarum ſuarum utantur menſtruo: in cæteris ſemper ſolarem ſe intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duæ ſunt annorum rationes a diuerſis nationibus & gentibus uſu habitæ, uidelicet ſolarium, & duodecim lunationum, ut dicit Paulus epiſcopus Foroſempronienſis parte prima ſuę Paulinæ libro.2. Nam Perſæ, Chaldei, Aegyptii, & Alexandrini ſolares annos ſemper obſeruarunt, licet intercallatione diei ex quadrãtibus reſultãtis diſſenſerint. Sed Priſci Romani & Græci Lunares annos cuſtodie

runt, quos tamen per emboliſimos ad Solis curſum reducere ſolent. Iuniores uero Romani per Iulium Cæſarem aq Alexandrinis edoctũ, ſolares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & immiſtos obſeruant. Sed Hebræi mediam quandam miſturam ex anno ſolari, atque lunari confectam in uſu habent, quoniã annos lunares per menſem emboliſmum anno tertio, uel quandoq; ſecundo ſupradictũ ad Solis curſum reducunt. In ſcripturis diuinis uſus Hebræorũ ſeruatur ſicut & ordinauit Noe Qui, ut ait Beroſus in 3. antiquitatum, docuit ſuos aſtrorum curſus, & diſtinxit annum ad curſum Solis, & duodecim menſes ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priſcorum patrum, quos deſcribit Moyſes, non fuiſſe menſtruos, ut quidã olim falſò putauerunt, ſed annos quidẽ ſolares continentes lunares menſes duodecim & 11. dies manifeſte probatur ex uerbis Moyſi, qui in eodẽ libro Geneſeos, ubi ponit præfatũ annorũ numerũ, affirmat Noe cum filiis & uxoribus tempore quo factũ eſt diluuiũ, in arca manſiſſe per integrum annũ ſolarẽ, ut etiã ex eius uerbis cõputat Aug. in 15. de ciuitate dei. Nam Gen. ca. 7. principiũ diluuii fuiſſe deſcribitur anno ſexcenteſimo uitæ Noe, & ſequẽti capite dicitur ipſum cõpletum eſſe anno ſexcenteſimo primo eiuſdem: atq; a principio ad finem intereſſe duodecim lunares menſes ac decem dies, quæ cõficiũt annũ ſolarem minus uno die. Vt enim ibi dicitur, anno ſexcenteſimo uitæ Noe menſe ſecundo, ſeptimo & decimo die menſis rupti ſunt omnes fontes, abyſſi magnæ, & cataractę cœli apertæ ſunt, & facta eſt pluuia ſuper terram. 40. diebus & 40. noctibus, obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc eſt menſibus lunaribus quinque. Requieuitq; arca menſe ſeptimo 27. die menſis ſuper montes Armeniæ. At uero aquæ ibant & decreſcebãt uſque ad decimũ menſem. Decimo enim menſe prima die menſis apparuerunt cacumina mõtium. Ex quo patet uniuerſam terrã aquis opertam fuiſſe nouem mẽſibus, quod etiã confirmat Xenophon in libro de æquiuocis affirmans diluuium illud primũ fuiſſe nouimeſtre. Deinde cũ trãſiſſent. 40. dies, emiſit ſemel coruũ: poſtea bis colũbã ſpacio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cocluditur. Igitur ſexcẽteſimoprimo anno uitæ Noe primo mẽſe, prima die menſis imminutæ ſunt aquæ ſup terram. Et infra menſe ſecundo ſeptimo & uigeſimo die mẽſis arefacta eſt terra. Tunc ad iuſſum dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã ſexcenteſimo anno uitæ Noe. ſecundo menſe. die. 17. eiuſdem, & poſtea tranſactis 12. menſibus lunaribus, ac diebus decẽ, eodem. ſ. ſecũdo menſe die. 27. eiuſdem inde exierint, anno ſexcenteſimoprimo uitæ Noe

patet Moyſen ibi & etiam alibi locutũ fuiſſe de anno ſolari. Nam, ut ait Augu. ibidẽ, ſi tale menſes erant, tales profecto & anni erant, qua les nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos uixerunt illi antiqui uſq; amplius quã nongentos; quantos poſtea uixit Abrahã centũ ſep tuagintaquinq;: & poſt eũ filius eius Iſaac centũ octoginta: & iacob cẽ tũ quadragintaſeptẽ: & quãtos etiã nunc uiuunt homines. 70. uel. 80. uel non multo amplius: de quibus etiam in pſalmo. 89 dictũ eſt. Dies annorum noſtrorũ in ipſis. 70. anni. Si autem in potentatibus, ideſt in potentioribus & robuſtioribus. 80 anni; & amplius eorum labor & do lor. Hæc ille. Ex dictis certi ſumus Moyſen locutũ fuiſſe de annis ſolaribus. Nec ſolus Moyſes retulit uitam priſcorum tamdiu duraſſe: ſed etiam de his longeuis conſcribunt omnes, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros deſcripſerunt: ut Manethon qui Aegyptiorum hiſtoriam texuit: & Beroſus qui Chaldaicã defloraui: & Mocus: & Eſt huius; adhuc & hieronymus Aegyptius: & Maſeas qui Fœnicã de ſcripſerũt. Heſiodus quoq;: & Hecatheus: & Hellanicus: & Agiſilaus & Ephorus in hiſtoriis ſuis memoriã faciunt antiquorum tandiu uiuẽtium, ut refert Ioſephus in primo antiquitatũ. Nec mirum ſi tunc in ætate floridiſſima homines tanto tempore uixerunt: quia, ut iam pro batum eſt, ipſi erant robuſtiſſimi, ac gigantes proceræ ſtaturæ: & ſecũ dũ robur corporis & ſtaturæ celſitudinem erat & longitudo uitæ. Tũc etiã eis magis propitium fuit ipſum cœlum à Deo perfecta diſpoſitione creatũ: tunc terra eis erat fertilior præcipue ante aquarum inundationem. Victus eis continens erat: qui ſanitatem conſeruat, & uitã producit in longũ. Oportuit autem eos Deo diſponente tanto tempore uitam agere, ut citius multiplicaretur genus humanũ: & terra coloniis repleretur: ut facilius adinuenirẽt artes: & ſcientias plenius per ſeipſos diſcerent proprio enim ingenio (ut de cæteris taceam) nullus poteſt plene Aſtronomiam capere niſi ultra octingentos uel nongentos annos uixerit. propter morum acceſſus & receſſus, quem dicunt trepidationis: qui proprius eſt octauæ ſphæræ, quo cæteri planetæ inferius regulantur, & tandiu ſuo curſu impletur.

De differenti annorum computatione inter ſcriptores. Cap. 6

Annorũ numerus primæ & ſecundæ ætatis non idẽ ab omnibus ſcriptoribus ponitur: ſed inter ſe ipſi auctiores magna diſcrepantia differunt. Nam qui ſequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo ſermone à beato Hieronimo

ralatos, pauciores annos colligunt. Qui uero ſequntur Græcos iuxta ſeptuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Græco traductos, multo plures annos in eiſdem duabus ætatibus computant. De quorum diſſonantia copioſe diſputat Augu. in. 15. lib. de ci. Dei: ex cuius uerbis quid ſequendum ſit, accipire poſſumus. Prius tamen inquirenda eſt tantæ diuerſitatis cauſa: & poſtea huius rei ueritas recto iudicio decernēda eſt. Huius differentiæ deſcriptio uaria originē habuit non ex annorum integro numero totius uitæ priſcorū hominū in quo tam codices hebræi quam græci conueniūt: ſed ex tēpore quo ſinguli quiq; filios genuerunt. Si quidem ipſe homo primus Adam antequā gigneret filium, quem appellauit Seth, in hebræis codicibus centumtriginta uixiſſe annos reperitur; in Græcis uero ducentos triginta perhibetur, ſupradditis uidelicet annis centum. Sed poſtea quā eum genuit, ſeptingentos uixiſſe annos legitur in Græcis, octingentos uero in Hebræis: atq; ita in utriſq; uniuerſitatis ſumma cōcordat. Sed ante generationem unde cōputatio temporum ſumitur, centum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima generatione, hoc in ſecunda, tertia, quarta, quinta & ſeptima inuenitur: cum in qualibet ante generationem centum anni addiiciātur in græcis codicibus, qui & poſtea in eiſdem ſubtrahuutnr. In ſexta autem generatione nuſquā utriq; codices diſcrepant. Octaua generatio habet quidē nonnullam diuerſitatem, ſed minorē, ac diſſimilem cæteris. Mathuſalē quippe antequā gigneret Lamech ſecundū Hebræos nō centū minus, uiginti amplius uixit annos, qui rurſum apud Græcos poſteaquā eū genuit, reperiūtur additi. In generatione nona antequā Lamech gigneret Noe, in hebræis ſex anni minus ſunt quā in græcis. In decima uero generationes nihil diſſonum inuenitur. Hiuc eſt ꝙ ſecundū He
1656 bræos ab Adam ad diluuium cōputantur anni millle ſexcēti quinqua
2242 gintaſex. Secundum uero ſeptuaginta interpretes cōputantur multo plures, uidelicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nā additis ſupra computationem hebraicam ſexcentis annis, prædicatū ſex
586 generationum: & ſex annis generationis bonę, detractiſq; uiginti generationis octauæ, qui ſimul ſunt anni quingenti octagintaſex, redditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadraginta duorū ſecundū Græcos ante diluuium. Similiter in generationibus nouē ſecundæ ætatis, ferè eadē diuerſitas annorū reperitur, ſicut ante diluuium. In prima tamen & nona generarioue utriq; conueniunt. In ſecunda, tertia, quarta, quinta, ſexta, & ſeptima, in qualibet earum ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta ſeptua-

ginta interpretes adiiciuntur & in octaua quinquaginta. Qui oēs collecti fiunt anni ſexcenti quinquaginta. Secundum aūt Hebræos à diluuio ad Abraham fuerun anni ducenti nonagintaduo: q̄bus ſi addātur ſexcenti quinquaginta ſcd̄m Græcos, fiunt anni ſcd̄m ipſos à diluuio ad Abrahā nōgēti quadragintaduo. Aug. autē in. 16. de ciu. Dei ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynā: & dicit ipſum Caynā genuiſſe Sale cū eſſet centū triginta annorū ſcd̄m codices è græco traductos, quibus tunc vtebatur Aug. Sed hoc tantū in Græcis ſuperadditū eſt, cū in genealogia ipſius Sem poſt diluuiū nullus inueniatur nomine Caynā nō ſolū ſecundū codices hebræos: ſed ſcd̄m Beroſum: qui eandem genealogiam Sem fideliter deſcribit, & nullum nominat Caynā. Vnde patet eū à Græcis ibidem ſuperflue adiectum. Dicunt aūt aliqui inter quos eſt Hertmānus Schedel: & Ioannes Nauclerus in ſuis hiſtoriis, ꝙ Sale cognomine dicebatur Caynā: & idem eſt Sale & Caynā poſt diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cū in quibuſdā codicibus inueniantur duo nomina diuerſa, deſcripſerunt in eis duplicē generationem eiuſdem tū numeri annorū. ſ. centū triginta cuilibet ipſorū: & ſic error inoleuit in codicib. quos legit Aug. qui ad nos vſq; peruenerunt. In genealogia etiam Chriſti, quæ ſcribitur Luce. 3. in codicibus Græcis, idem Caynā ſupadditus eſt. Ideoq; vbi dicitur ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam, ſic fieri debet emandatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Caynā. ſ. alio nomine cognominabitur: & ubi ſcriptū eſt verbum fuit, ſcribatur copula &, ut diſcernātur ea eſſe duo eiuſdem uiri nomina. Sic enim æſtimamus Lucam euangeliſtam ſcripſiſſe. Non eſt ergo neceſſe addere centum triginta annos, qui ipſi Caynam ſuperfine attribuuntur à Grecis. Si igitur comparemus utramq; computationem: reperiemus ipſam computationem ſecundum codices græcos, ſuperare, ſupputationem hebraicam in duabus prædictis ætatibus annis uidelicet mille ducentis trigintaſex. Nam ſuperabundantibus annis 1236
q̄ngentis octogintaſex ante diluuiū, & annis ſexcentis quinquagintā poſt ipſum diluuium ſimul iunctis, p̄dictus annorum numerus conſurgit. Ex hac magna differentia inter græcos codices & hebræos diſſenſio non modica inter ſcriptores orta eſt, ad quam ſe dandam inquirendum eſt quæ harum conputationum uera comprobatur.

De annorum uera computatione ſecundum Hebræos. Cap. 7.

EX his duabus cōputationibus veram ſolā eſſe hebraicam & conſequenter græcam falſam his rationibus manifeſte mōſtramus.

Illa enim tēporū deſcriptio uera probatur,q̄ conuenit cæteris authoribus qui publica fide regum tpa deſcripſerunt:quia uerū uero conſonat:& teſte Ioſepho de antiquitate Iudaica,ueritatis hiſtoriæ ſignū illud eſt,ut de eiſdē rebus eadē oēs conſcribāt.Sed Moyſis deſcriptio hebraico ſermone cōuenit in tpibus poſt diluuiū Beroſo . qui Chaldæorū diligētiſſime tpa deſcripſit: & eis q Aegyptiorū primas Dynaſtias fideliter ſcripſere:necnō & illis q ethurſcā & Italicā chronographiam lr̄is tradiderūt,ut in ſequētibus libris quatuor manifeſtū erit ergo hebraica coputatio eſt uera: & græca iuxta ſeptuaginta interpretes cū à cōcordi ueritate diſſonet falſa cōuincit̄. Non tn̄ dicimus mēdaces eoſdē ſeptuaginta interpretes merito celebratos uiros: quos recte ſecundū hebraicā ueritatē ſcripturas trāſtuliſſe putamus , quos & ſūmopere ueneramur: ſed eum ſiue ægyptiū ſiue græcū dānamus qui primus eorū interpretationē deprauare,lr̄is ſacris aliqua ꝓprio ſēſu addere auſus eſt.Eosq; iuſte reprehendimus,q non recto iudicio hūc errorē ſequētes, putāt Hebræos in hoc potius errare potuiſſe q̄ Græcos.Ait.n.Aug.in 15.de ciu.Dei.ca. 13. Si quærā qd ſit credibilius, Iudæorū gentē tā longe lateq; diffuſam in hoc cōſcribēdū meadaciū uno cōſilio conſpirare potuiſſe: & dū aliis inuident authoritatē, ſibi abſtuliſſe ueritatē:an ſeptuaginta homines,q ēt ipſi Iudæi erāt,uno in loco poſitos; qm̄ rex Aegypti Ptolomæus eos ad hoc opus aſciuerat ipſam ueritatē gentibus alienigenis inuidiſſe , & cōmunicato iſtorū tunc feciſſe cōſilio: quis nō uideat qd procliuius faciliusq; credatur Sed abſit ut prudēs qſpiā uel Iudęos cuiuſq; puerſitatis atq; malitiæ tm̄ potuiſſe credat in codicibus tā multis,& tā longe lateq;diſperſis: uel ſeptuaginta illos memorabiles uiros hoc de inuidēda gētibus ueritate unū cōmunicaſſe cōſiliū.Credibilius ergo qs dixerit,cū primū de bibliotheca Ptolemęi deſcribi iſta cœperūt,tūc aliqd tale fieri potuiſſe in codice uno.ſ. primitus inde deſcripto,unde iam latius emanaret:ubi potuit qdē accidere etiā ſcriptoris error.Hęc Augu. ibidē: Cauſa autē additionis centū annorū pluribus eorū generationibus ante filiorū procreationē ex induſtria cuiuſpiā hęc putatur. ex eo ꝙ Aegyptij qn̄q; utuntur annis mēſtruis breuiſſimus,ut dictū eſt. Ne ergo putaret̄ impoſſibilis ac p hoc incredibilis maximus ānorū ſolariū numerus, ſicut ſcriptū eſt in hebræis uoluminibus & ne diceret̄ abſurdum,ꝙ qs in puerili ætate generationi filiorū aptus fuerit, ubi nō uidebat̄ ſufficiens ętas ad gignendū:facta eſt,additio cētū annorū ante generationis tempus.Sed iñ,ut dictū eſt, vbi adduut̄ anni prius ante filios genitos, poſtea ſubtrahunt̄,ut annorū ſumma conueniat. Et ex

hoc uidetur habere quandã, ſi dici poteſt, error ipſe conſtãtiã: nec caſum redolet, ſed induſtriã, ut Aug. ibidẽ dicit. qui & addit. Vbi uero nõ eſt iſta de centũ annis prius additis, & poſtea detractis per tot generationes cõtinuata parilitas, ſcriptoris errori tribuẽdũ eſt: cũ etiam nũc ubi numeri nõ faciũt intentũ ad aliquid, quod facile poſſit intelligi: uel quid appareat utiliter diſci, & negligenter deſcribãtur. & negligẽtius emẽdẽtur. Hebraica ueritas ex hoc etiã cõprobatur, quia rerũ geſtarũ fides ab ea lingua repetẽda eſt, ex qua interpretatũ eſt qđ habemus. Quod & affirmat idẽ Aug. in. 15. de ci. Dei. c. 13. dicẽs quo modo libet iſtud accipiatᷓ, ſiue credatᷓ ita eſſe factũ, ſiue nõ credatᷓ: ſiue poſtremo ita, ſiue nõ ita ſit: recte fieri nullo mõ dubitauerim, ut cũ diuerſum aliquid in utriſq; codicibus inueniť: q̃nquidẽ ad fidẽ rerũ geſtarũ utrũq; eſſe nõ poteſt uerũ: ei linguæ potius credatur, unde eſt in aliã ꝑ interpretes facta tralatio. Hinc & uenerabilis Beda doctor Anglorũ in libro, quẽ ſcripſit de temporibus in epilogo eiuſdẽ opuſculi dicit. Hæc de curſu præteriti ſeculi ex hebraica ueritate, ꝑut potuimus, elucubrare curauimus, æquũ rati ꝙ ſicut Græci ſeptuaginta trãſlatorũ editione utẽtes, de ea ſibi ſuiſq;, tẽporũ libros condidere: ita & nos, qui ꝑ beati interpretis Hieronymi induſtriã puro hebraicæ ueritatis fonte potamur, tẽporũ quoq; rõnem uix hanc ſcire queamus. Hæc Beda. Sunt etiã magis emẽdata exẽplaria hebræa quã græca: q̃m ipſi Hebræi maxima diligẽtia cuſtodiunt libros diuinos, ne deprauẽtur, quos ſummopere uenerãtur ſuper oẽs alias rationes. Græci uero codices ſibi inuicẽ non cõueniunt. Falſam etiã cõputationem Græcorũ ſecũdũ ſeptuaginta interpretes à ſcriptoribus uitiatã ex hoc oſtendere poſſumus: qm ueritati ſacræ doctrinæ opponitur. Vero enim nõ niſi falſum cõtrariatur. Secundum nãq: diuina eloquia uniuerſali diluuio deleta eſt omnis caro ſup terrã i. oẽ uiuẽs in carne exceptis illis octo, qui ſaluati ſunt ꝑ arcã. Sed ſecundũ Græcos codices iuxa ſeptuaginta interpretes Mathuſalẽ, qui nõ fuit in arca, uixiſſet poſt diluuiũ annis. 14. ut egregie ſupputat Aug. in. 15. deci. Dei. cã. 11. quod eſt cõtra ueritatẽ ſacri eloquij. Et ſi hoc aſcribitur uitio ſcriptorũ, ut iam diximus, ad hebræos codices emendatiores, unde Græci tralati ſunt, recurrendũ eſt. Ait enim Aug. ibidem. Certum eſt nõ uixiſſe Mathuſalem poſt diluuium, ſed eodem anno fuiſſe defunctum: ſiue uerũ eſt quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idẽm dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæſtionum ſuper Geneſim ubi oſtendit in codicibus Græcis errorem eſſe in numero: & ueritatem eſſe in Hebræis & Samaritanorum libris. Ex prædictis rationibus

patet ſolam hebraicam cōputationem eſſe ueram, græcánicã uero falſam. Sed qm̃ diminutæ ſunt ueritates a filijs hominũ, qui non diligenti indagatione hæc quæſierunt: ideo multi falſam opinionẽ inconſulte ſequũtur. Inter quos eſt Ioſephus poſtquã ſe litteris græcis tradidit. Euſebius & ipſe græcus, & Latini eũ ſequẽtes uidelicet Iſidorus, Proſper, & alii plurimi, quos enumerare longum eſſet. Nec tñ mirũ ſi plures authores latini, græcos codices ſecũdũ ſeptuaginta interpretes imitantur tum ob excellentẽ authoritatẽ ipſorũ interpretũ: tũ ẽt ex eo, ꝙ potius græcos eius uicinitate proximos, quàm hebraicos libros lõge a latinitate remotos legerint. Et Aug. in 15. de ciui Dei. c. 14. dicat ꝙ in plurimis, quæ diuer a dicere uidẽtur ſeptuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare auſus eſt nemo: hoc tñ idem Aug. dixit, quia tunc utebatur traductione ex lingua græca, & nondũ peruenerat ad manus eius trãslatio Hieronymi ex hebraica ueritate: qui auſus eſt corrigere per hebræam linguam, quæ falſa cõtinentur in græca. Quãuis aũt Aug. inter utrãq; opinionẽ quaſi ambiguus uideatur: tñ, ut ex uerbis ſuis apparet, magis hebraicæ ueritati adhæſit. Similimodo licet B. Antoninus archieps̃ Florẽtinus in ſuis chronicis utrãq; deſcribat: magis tñ hebraicæ tanq̃ ueræ conſentit. Nam græcã dicit magis cõem: hebraicã uero magis ueritati conſonã. Cõputationem autẽ hebraicam abſolute deſcribit Moyſes legislator, Beroſus Chaldæus, Metaſthenes Perſa, Menethon Aegyptius, Philo Hebræus, Hieronymus p̃sbyter, uenerabilis Beda, Vincentius Beluacenſis, Ioannes Antius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii temporibus noſtris. Sed & Fontius ſupra ueram computationem, quam probamus ſeptem annos adiicit ante Chriſtum. Ioannes uero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cõem Græcorum ſupputationem: tñ hebraicam etiam annotat, ſupra quã ante Chriſtum duos tantum annos adiecit. Et licet parum a ueritate diſtet, inquirenda eſt tñ rei plena ueritas: quam in ſequentibus quattuor libris inueſtigabimus.

De annorum computatione per Olympiades. Cap. 8.

QVoniam Græci ſupputant tempora per Olympiades, dicendum eſt unde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando ſumpſerunt initium prædictæ Olypiades: & quo tempore ipſarum anni exordiantur. Sicut ait Euſebius & Iſidorus in 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorem Iouis Olympii apud Piſam & Elidẽ Græciæ oppida celebrabantur, hoc eſt hymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri ſolebat. Sed

quoniã,ut ait Euſebius, in gymnico certamine uictore primo exiſten te Chorebo Elinenſe; Elii agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui conſtituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, ſiue Hemonis primus inſtituit Olympiadẽ ex quattuor tantũ annis ad ordinẽ tẽporũ digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quattuorannorũ continet ſpatium, ut etiam Phlegon, Euſebius, Africanus, Solinus, Dionyſius Halicarnaſeus & alii plures affirmant. Et ex inde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut ſecundæ, aut centeſimæ anno primo, uel ſecundo uel tertio ſiue quarto. Conſtat ſanè, ut ait Euſebius, Aeſchili, Athenienſium Iudicis ſecundo anno primã Olympiadẽ actam ſimul cũ gymnico certamine. Quę incepit annis. octingentis octo ante Chriſti paſſionẽ dimidio anno minus: qm̃ paſſus eſt Chriſtus anno quarto ducenteſimę ſecundæ Olympiadis: ut Euſebius annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiũt, quoniã apud eos eſt anni principiũ, uidelicet in æquinoctio autũnali, ut Alphonſus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon' in epiſtolas ad Clemẽtẽ. 5. ſcribit. Nã in fine æſtatis fiebat gymnicũ certamẽ: & incipiẽte autumno erat initium anni ſimul & Olympiadũ. Dicit enim Titus Liuius in. 7. lib. tertiæ decadis. Olympiæ ludicrũ ea æſtate futurum erat quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. Cum autẽ dicit ea æſtate nõ de principio & medio: ſed de fine æſtatis loquitur. Idẽ affirmat Cenſorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodẽ tẽpore incipiunt anni indictionũ Romani imperii: quæ indictio tribus luſtris hoc eſt quindecim ãnis expletur. Indictionibus uero initiũ ãni eſt octauo calẽdas Octobris, hoc eſt die. 24. Septẽbris: & earũ prima origo fuit anno tertio ante Chriſti ortũ. Anni uero indictionũ põtificis Romani in die natiuitatis domini ſumũt initiũ, & differũt ab imperialibus tribus tantũmodo menſibus. Propter hiſtorias Græcorũ & aliarũ nationũ neceſſaria eſt non ſolũ indictionũ, ſed Olympiadũ cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vſq; ad Olympiades nihil exploratũ in hiſtoria Græcorũ inuenitur: ſed omnia cõfuſis conſcripta tẽporibus ſunt. Poſt Olympiades uero, quoniã quadriẽnio diligẽtiſſime omnia notabãtur: nulla penitus cõfuſio tẽporũ fit. Hæc ille. Idẽ etiã affirmat Euſebius in libro de tẽporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. *Cap. 9.*

ROmani uero numerum annorũ ſumunt ab urbe condita. Idcirco exordiũ Romanæ urbis nunc deſcribendũ eſt. Tempus quo

Romana urbs condita eſt, deſcribitur ab Eutropio: qui ait Romulus
cũ inter paſtores latrocinaretur decẽ & octo annos natus, urbẽ exiguã
in Palatino mõte cõſtituit. 12. calẽdas Maias Olympiadis ſextæ. Idẽ
affirmat Oroſius. Currebat quidẽ tunc quartus annus ſextæ. Olympia
dis. Dionyſius aũt Halicarnaſeus deſcribit eã conditã anno primo ſe
ptimæ Olympiadis:& ſimiliter Solinus. Nec tñ Dionyſius, & Solinus
plurimũ differũt ab Eutropio,& Oroſio:ſed ſimul aliquo modo cõue
niũt: quia idẽ primus annus cõditæ urbis fere dimidius fuit infine
ſextæ:& penè dimidius in principio ſeptimæ Olympiadis: quoniã Ro
ma cõdita eſt medio uere die.20. Aprililis: Olympiadũ uero anni inci
piũt iuxta autũni æquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine præce-
dentis Olympiadis & in principio ſubſequentis. Romani uero quos
Oroſius & Eutropius imitãtur, ex publica fide annaliũ Romanorum
incipiũt primũ annũ cõditæ urbis à.4. anno ſextæ Olympiadis. Quod
248 probatur ex hoc, ꝙ imperãtibus Romæ duobus Philippis patre, uide
licet & filio anno dñi ducẽteſimo quadrageſimooctauo, milleſimus
annus Romanæ urbis fuit:& tũc, ut ait Põponius Lætus, eorũ anno ſecũ
do ingẽti põpa, magnoq; ſumptu & apparatu, ſeculares ludi anno ui-
delicet milleſimo ab urbe cõdita. 12. calẽdas Maii celebrati ſunt Ab
anno autẽ.4. ſextæ Olympiadis, uſq; ad annũ.3. Olympiadis.256. cũ
erat annus ſecũdus ꝑdictorũ imperatorũ ſunt Olympiades.250. quæ
continẽt annos mille. Et ab urbe cõdita uſq; ad Chriſti natiuitatẽ, ut
752 ait Paulus Oroſius, fuerũt anni. 752. quos ſi iunxeris annis dñi. 248.
quo tẽpore fuit annus milleſimus urbis: ſimiliter cõficies millenariũ
annorũ numerũ. Idẽ cõfirmatur ex uerbis Cenſorini: qui authorẽ Var
ronẽ imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. hic
annus, ni fallor, cuius uelut index & titulus quidã eſt Vlpii & Põtiani
1014 cõſulatus ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartuſdecimus ex
diebus dũtaxat æſtiuis, quibus agõ olympiacus celebratur. A Roma
991 aũt condita nongẽteſimus nonageſimus primus & quidẽ ex Palilibus,
unde urbis anni numerãtur. Hęc ille. Si ergo ab annis.1014. ex prima
Olympiade collectis minuas annos uigintitres, hoc eſt Olympiades
ſex uno anno minus ante urbẽ conditã, reſidui erunt anni cõditæ ur
bis 991. ut recte cõputat Cenſorinus ab anno ſcilicet. 4. ſextæ Olym
piadis. Et ideo potius tenẽdũ eſt Romã cõditã ꝓpe finẽ ſextæ Olym
piadis quã inprincipio ſeptimæ: ideo ibi primus annus cõditę urbis
annotãdus eſt. Omnes aũt aliæ opiniones cõtrariæ falſæ cẽſẽdæ ſunt.

De annorum Domini computatione. *Cap.* 10

IN cõputandis annis dñi, quo ad eorũ initiũ plures authores inter

ſe differunt. Quidã .n. ſumunt eos ab ipſius incarnatione. quidã à natiuitate:quidã à calendis Ianuarij octauo die ſuæ natiuitatis:& qdam à paſſione ac morte. qui oẽs modi comprobari poſſunt ſeruata cõuenienti ſupputatione. Sed inter oẽs conuenientiſſimus modus eſt, ut ſumatur initium annorum dñi ab eius natiuitate: qm̃ anni uitæ humanæ ſumuntur non à conceptione,ſed à natiuitate.Hunc modũ ſeruat eccleſia Romana.Nã eo tempore per eccleſiã accipitur principiũ annorum dñi, quo & ſingulis annis per eã annus mutatur Sed per eã fit anni mutatio in natiuitate dñi: ideo tũc per eã accipitur initiũ annorũ dñi. Quod aũt annus dñi mutetur in ortu ſaluatoris patet p cõſuetudinẽ Romanæ curiæ & per acta cõciliorum:in qbus tunc annis mutatur.Sed tñ olim in bullis pontificalibus nõ annotabatur annus dñi, ſed annus põtifices pro tpe pſidẽtis. At recẽtiores in bullis tãtũ modo põtificalibus inceperũt annotare annos ab incarnatione: in cæteris uero ſequunt̃ aniquũ Romanæ curiæ morẽ annos deſcribẽtes à natiuitate dñi. Dicit.n. dñi Paulus eps Foroſempronienſis lib. 13.ſecũdæ partis Paulinæ ſuæ q pſidente Eugenio. 4.adhortãte Blõdo Forliuienſi põtifiicii collegij à ſecretis notario in bullis atq; reſcriptis põtificalibus annorũ hæc à Chriſti incarnatiõe ſupputatio ſcribi primũ cœpit.Et infra.Sed notarii annos à natiuitate cõputare cõſueuerunt. Hæc ille. In hoc deceptus eſt Blõdus imitans Dionyſiũ Romanũ Abbatẽ: qui ſuã ſupputationẽ olim fecerat à primo anno incarnationis dñicæ in ſua tabula. Sed idẽ Dionyſius in annis dñicæ incarnationis errauit, ut dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius ſupputator.Non eſt ergo mirũ,ſi Blondus in cõputationibus annorũ ab incarnatione defecerit,qa ducẽ erroneũ ſecutus eſt. Cauſã aũt eius erroris ad uitandã plixitatẽ hic nõ ponimus,qm̃ alibi eã deſcripſimus. Quidã uero recte cõputant annos ab incarnatione dñi addẽtes annis à natiuitate ipſius recte cõputatis per eccleſiã.ſ. nouem mẽſes, qbus fuit in utero Virginis, ut bene cõputant Piſani, qui anno dñi. 1525 à natiuitate poſt vigeſimã quartã diẽ Martij ſunt in anno ab incarnatione dñi. 1526.& ſic annotãt in ſuis lr̃is & codicibus. Sed in hoc errant Florẽtini atq; Senenſes tẽpeſtate nr̃a, qui annos ab incarnatione poſtponũt annis à natiuitate, incipiẽtes enumerare annos dñi cõpleto primo anno à conceptione iã nato Chriſto q tres mẽſes. Romani uero annos dñi à calẽdis Iauarij octauo die Chriſti natiuitate incipiunt,cũ eo die ſit anni principiũ in calẽdario Cæſaris, & cõueniunt cũ eccleſia Rom.excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quẽ ẽt modũ tenent recẽtiores Aſtrologi.Dicit.n. Paulus eps lib.4. ſecũdæ

partis Paulinæ ſuæ. Aſtrologi noſtri tẽporis qui Romanorum more annorũ ſupputationẽ reduxerunt ad Ianuariũ, & radices motuũ ſtatuerũt ad initium Ianuarij primi anni natiuitatis Chriſti, incipiunt primũ natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiuſdẽ, non cõputantes ſepe illos dies à natali dñi vſq; ad Ianuarium interceptos, qđ ex hoc manifeſte patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Chriſti inuenire uolunt: retrocedũt per dies ſeptẽ à radicibus Planetarũ in tabulis annotatis. Et hunc cõputandi modũ obſeruãt non ſolum Aſtrologi, ſed etiam Theologi in chriſtiana religione probati Petrus de Aliaco, Nicolaus Cuſanus, Rogerius Bachon, & generaliter oẽs qui loca planetarum in hora natiuitatis Chriſti indagarũt. Hæc ille. Pauciſſimi autem doctores antiqui, ut Hieronymus & Iſidorus, & quidã alij, qui antiquitus ſcribebãt annos dñi in cereis paſchalibus, enumerant annos à paſſione dñi includentes annũ trigeſimum tertiũ ſuæ paſſionis, ac relinquentes ꝑcedentes .32. annos ante paſſionẽ, & ita conueniunt cũ cæteris. Nos aũt in ſupputatione noſtra imitantes conſuetudinẽ diu approbatã Romanæ eccleſiæ, enumeramus annos à natiuitate dñi. Aſtronomi uero habent ſuas temporũ eras, à qbus cõputant ſyderũ motus iuxta tabulas ſuas, & licet qñq; in annis non conueniant chronographis quo ad rem geſtã: ſibi ipſis tñ ſatisfaciunt dum ꝑfixum tẽpus ſtatuunt, à quo deducunt ſupputationes ſuas recto tramite: qa poſſunt ſibi ꝑfigere terminum quo tpe uoluerint dummodo ab eo non diuertant in cõputandis ſtellarum motibus.

Liber ſecundus hebræorum temporum ab Adam ad Chriſtum.

PROLOGVS.

3960 AB orbe condito ad Chriſti natiuitatem iuxta hebraicã ueritatem cõputantur anni tria millia nongenti ſexaginta, quemadmodum in hoc libro ſecundo demonſtrabimus per Hebræorum tẽpora ex diuinis eloquiis per Moyſen deſcriptis & per Hieronymũ ex hebraica ueritate in latinã linguam traductis: necnõ & ex Philone hebręo: qui inter alia eius opera egregium opuſculum dedit, quod breuiariũ tẽporum appellauit: in quo breuibus & abſolutis uerbis emẽdauit omnia tpa ad ſuã rectitudinẽ & integram ueritatem a protoplaſto Adã uſq; ad ſuã ætatem decrepitam: hoc eſt uſq; ad euerſionẽ Hieruſalem per Veſpeſianum & Titum. Diſtinguemus autem hæc tempora per ætates, ſicut ea etiam ipſe partitur.

Prima ſæculi ætas ab Adam uſque ad diluuium. *Cap* I

AB Adam uſque ad diluuium (ut Philo hebræus teſtatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni milleſexcentiquinquagintaſex. Hic annorum numerus comprobatur diuina ſcriptura per Moyſen Gen̄. 5. qui ſtuduit per ſingulos duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicu m primogeniti ſucceſſores, per quos, tanquā per capita originum digerebantur tempora qui decem fuerunt ante diluuium. Vt enim ibidem ſcribitur. 1656

1 Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta. 130
2 Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;. 105
3 Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta. 90
4 Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum ſeptuaginta. 70
5 Malael cum genuit Iareth, erat annorum ſexagintaquinq;. 65
6 Iareth cū genuit Enoc, erat annorum centū ſexagintaduorum. 162
7 Enoc cum genuit Mathuſalem, annorum ſexagintaquinq;. 65
8 Mathuſalē cū genuit Lamech, erat annorū centūoctogintaſeptē. 187
9 Lamech cū genuit Noe, erat annorū centumoctogintaduorum. 182
10 Noe uero tempore diluuii erat annorum ſexcentorum. 600.

Ex his conſurgit numerus prædictus annorum milleſexcentorum quinquagintaſex. In hac prima ætate ſacra eloquia deſcribunt duas hominū generationes; unam iuſtorum, de qua in pſal. dicitur Hæc eſt generatio quærentium dominū. alteram iniquorum, de qua Moyſes ait in cantico Deute. 32. generatio enim peruerſa eſt & infideles filii. Iuſtorum generatione ante diluuium fuit illa, quæ deſcēdit ad Adā per filium Seth, cuius nunc genealogiā deſcripſimus; & eius geniti dicuntur filii Dei eo quod Deo per pietatem inhærebāt. Impiorum autē generatio fuit quæ deſcendit per Cayn primogenitum ipſius Adā, qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum ſuum Abel innocentem ouium paſtorē. Deſcendentes ex Cayn dicuntur filii hominum: qui humana & terrena ſapientes peccatis inuoluti a Deo recedebant. Ipſe Cayn primus ædificauit ciuitatem quam uocauit Enoch uel Enos ex nomine primogeniti ſui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas; & creuit in terra ipſorum malitia. Hanc generationem prauā, ſicuti Moyſes hebræus deſcripſit: ita & Beroſus Chaldæus qui ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladem famoſam, qua uniuerſus periit orbis multa præterierunt ſæcula, quæ à noſtris Chaldæis fideliter fuerunt ſeruata. Scribunt illis tēporibus circa Libanum fuiſſe Enos urbem maximam gigantium; qui uniuerſo orbi 1656

dominabantur ab occaſu Solis ad ortum . Hi uaſtitate corporis ac ro
bore confiſi inuĕtis armis omnes opprimebant libidiniq; inſeruiĕtes
inuenerunt papiliones, & inſtrumenta muſica & omnes delicias. Mā
ducabant homines, & procurabant aborſus, in eduliūq; præparabant.
Et commiſcebantur matribus, filiabus, ſororibus maſculis, & brutis:
& nihil erat ſceleris, quod non admitterent, contĕptores religionis &
deorū. hæc Beroſus. Quæ omnia cōueniunt eis, quæ dicit Moyſes de ci
uitate primo ædificata, de artium induſtria, & morū malitia filiorum
Cayn: de quorū nequitia dicitur Geñ. 6. Corrupta eſt terra corā domi
no & repleta eſt iniquitate. Hæc hominū malitia incepit ab ipſo Cayn
fratricida, & creuit in ſeptima generatione ab Adā, ut ſcribit Moyſes
Geñ 4 quoniā Iachel, Tubal & Tubalcayn fuerunt ſexti à progenitore
ſuo Cayn, & ſeptimi ab ipſo Adā. Quorū primus inuenit delicias in
arte paſtorali papiliones & tentoria. Secundus fiſtulam, citharam, ly
ram, & organū cum uoce & modulatione muſica. Tertius uero arma
& omne genus ferri, ut ibidem Moyſes exprimit. Huc uſq; impia ſe
ptima generatio ab Adā excreuit per uniuerſum orbĕ. Sed in hac ſep
tima impia generatio: quæ prius erat ſeparata à iuſtis hominibus: cœ
pit iuſta poſteritas Adæ participare cum impiis in coniugis & uitiis
eorum, quia teſte Moyſe Geñ. 6. Filii dei ideſt qui deū tanquā patrem
prius imitabātur ſcilicet iuſti deſcendentes à Seth, uidentes filias ho
minū ſcilicet deſcendĕtes à Cayn, quod eſſĕt pulchræ; acceperunt ſibi
uxores ex omnibus, quas elegerāt. Quòd uero ſeptima etiā generatio
ne iuſtorum ab Adā cœperint ipſi iuſti effici participes ſcelerum im-
piorū, argumento eſt quod Enoch iuſtus ſeptimus ab Adā translatus
fuit ne malitia immutaret cor eius, ut ſcribitur Sapi. 4 De horū etiam
hominum malitia fere eadĕ ſcribit Methodius epūs. Demum conſum
mata eſt illorum hominum nequitia anno quingenteſimo: & multo
magis anno ſexcenteſimo uitæ Noæ; quando ad eorū punitionem fa-
ctum eſt diluuium in uniuerſa terra. Quod tamen diluuium antea præ
dictum fuerat. Vnde & Beroſus narrata malitia hominum ſubiungit.
Tunc multi prædicebant & uaticinabantur, & lapidibus excidebāt de
ea quæ uentura erat orbis perditione. Sed enim illi aſſueti corride-
bant omnia cœleſtium illos ita atq; ultione perurgente pro impieta-
1034 te atq; ſceleribus. hæc ille. Vt enim patet Geñ. 5. Sanctus propheta E-
noch natus ante inundationem terrarum anno trigeſimo quarto ſu-
pra milleſimum teſte Iuda apoſtolo cognominato Thadeo in ſua ca-
nonica epiſtola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum dilu-
uii quam ultimæ confragationis: & ſuum uaticinium authore Io-

ſepho in primo antiquitatum libro inſcripſit duabus columnis altera lapidea,altera lateritia Prænunciauit etiam dilunium ipſe Noe ex diuina reuelatione,licet Beroſus,qui , hoc myſterium ignorauit, putauerit hoc Noe ex aſtris præſciuiſſe. Dicit enim, Vnus inter gigantes erat, qui deorum ueneratior & prudētior cunctis reliquis ex probis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto,Chem: & uxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla, Is timens quam ex aſtris futuram proſpectabat cladem anno ſeptuageſimooctauo ante inundationem, nauim inſtar arcæ coopertam fabricare cœpit, Anno ſeptuageſimooctauo ab inchoata naui,ex impro 78
uiſo innundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac fontes ab imo ebulli ntes inundauerunt ſupra omnes montes: accedentibus atq; impetuoſiſſime & ſupra naturam è cœli copioſiſſimis Imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus aquis ſuffocatum excepto Noa cum familia ſua quæ naui erepta eſt. Nā eleuata ab aquis in Gordiei mōtis uertici quieuit. Cuius adhuc dicitur aliqua pars eſſe & homines ex illa bitumen tollere: quo maxime utuntur ad expiationem. hæc ille.Sed oritur dubitatio ex uerbis Beroſi dicentis ipſum Noe arcam fabricare cœpiſſe ante inundationem anno .78. cum Gene .ca.6.ſupputet Moyſes annos centumuiginti. Dicendum eſt ꝙ qe fabricanda arca mandatum accepit Noe à Deo ante inundationem annis centumuiginti,ut Moyſes dicit:&tūc ipſe Noe erat annorum quadrigentorum octoginta. Quadraginta uero & duobus annis præparauit ligna ob immenſitatem operis faciendi: & ita anno ſequente qui erat ſeptuageſimus octauus ante inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, ut ſupputat Beroſus: qui nihil nouit de ſecreto mādato Dei ad Noe: ſed tantum ſciuit quę exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno .78.ab inchoata naui, non à mandato Dei: ex improuiſo inundauit Oceanus &c. Quod autem dicit ex improuiſo accidiſſe diliuuium non refertur ad Noe & eos qui hoc nouerunt,ſed ad deriſores,qui id non credebant, nec expectabant futurum. Exceſſit autem aqua in duluuio omnes altiſſimos orbis montes quindecim cubitis,ut teſtatur Moyſes.& deleta eſt omnis caro ſub cœlo excepto Noe cum ſua familia. Ex quo patet error Talmudiſtarum, qui cōtra diuinas litteras dicunt illud diluuium nō attigiſſe montem Sion argumento utentes quia inuentum eſt ibi poſt diluuiū ſemen gigantū, non attendētes q̄ Noe & eius filii fuerunt gigantes cum uxoribus, & Titanes geniti ex Tithea genuerunt gigātes, ut ait Beroſus. Qui Titanes authore Moyſe ædificaue-

runt urbm Titanum in Aegypto, quam uocat Thanim dempta prima ſyllaba, ut patet Numeri. 13. De hoc diluuio ex gentilibus uon ſolum ſcripſit Beroſus Chaldæus, ſed & Hieronymus Aegyptius: qui antiquitatem phœnicam noſcitur ſcripſiſſe, nec non & Maſeas, qui & Nicolans Damaſcenus in 96 hiſtoriarum libro, ut ait Ioſephns in primo antiquitatum. & in libro contra Appionem grammaticum. Abidenus etiam hiſtoricus de hoc diluuio nonnulla ſcripſit, ut teſtatur Euſebius libro. 9. cap. 3 de præparatione euangelica.

De Noe & ipſius uxore ac filiis poſt diluuium *Cap. 2.*

Ntequam ſecundæ ætatis annos digeramus, quoniam poſt diluuium à Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet diſſeminatum & omne genus hominum ſuper terram. idcirco prius de ipſis dicendum eſt, ut plenius intelligantur quæ ſcribenda ſunt in ſequentibus. Primo autem à Noe & ipſius uxore Tithea ac filiis eorum genitis poſt diluuium incipiendum eſt. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe i. requies. ſed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges uidelicet Priſcus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priſcus ideſt Vertumnus uel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pater omnium. De Ogyge dicit Beroſus in ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt ſcilicet Chaldæi & Scytæ Ogygiſan Sagam ideſt illuſtrem ſacrorũ pontificem Noan Dyſir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illuſtri Noa & Dyſir, ideſt illice ut interpretatur Hieronymus, conſiderandũ eſt quod ait Petrus Cõmeſtor Gen. 13. ca. & Ioſephus in primo antiquitatum habitauit, inquiunt, Abraham circa Hebron iuxta illicem, quæ uocatur Ogygi: & dicitur, ut aiunt, ciuitas quatuor patriarcharum quia habitauerunt ibi, & ſepulti ſunt ibidẽ Adam, Abraham, Iſaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & poſtea fuit patria iuſtorum etiã & ipſius Noe: quia patria Ogygiſan, ideſt illuſtris ſacer cognomento dictus eſt, Vnde omnes illũ cognominant priſcum Ogygẽ: uti Xenophon in libro de æquiuocis, & Metaſthenes: quem præfuiſe priſco diluuio dicunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Subilice autem manebãt iuſti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: ut etiam conſentit Plinius in 12. naturalis hiſtoriæ. primo cap. Cognominabatur etiam Ianus, uel Oenotrius, quia primus plantauit uineam & uinum reperit. Dicit enim Beroſus in. 3. lib. Ob beneficium inuentæ uitis & uini dignatus eſt cognomento Iano, quod Arameis ſonat

uitifer

uitifer & uinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Græce Oenotrius: & Latine uinifer tam interpretatione nominis, quã inuẽti uini munere. Dictus eſt & Protheus, ideſt Vertũnus uel Vadimon: quæ tria nomina idem ſignificant. Nam & Samuel Talmudiſta dicit, quòd apud Arameos idem eſt uado & apud ueteres Aegyptios Protho: & apud Latinos uerto. Quia ergo antiqui exiſtimabant ipſum conuerſum in animam cœli motricem: ideo, ut dicit Beroſus in 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem ſolum ſit ius uertendi cœleſtium & terreſtrium cardines: & ideo eum nominabant Vertumnum: uel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Beroſus in 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorum & minorum patrem: & humanæ gentis authorem: & Chaos & ſemen mundi eo quòd ab eo omne hominum genus in terris ſeminatum eſt. Dicũt uero Titheam Aretiam, ideſt terram, in quam ſemen Chaos poſuit: & ex qua tanq̃ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Beroſus in 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendum eſt. Exſiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, ut par erat, deſcendit in ſubiacentem planiciem plenam cadauerum: quam uſq; ad hanc ætatem appellant Miriadam, ideſt euiſceratorum hominum. Et inſcripſit in lapide in monumentum rem geſtam: & uocant incolæ locum egreſſorum Noe. Congreſſi uero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & fœminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipſi binos partu liberos ſemper edebant. Neq; enim unquã Deus, uel natura defuit rerum neceſſitati, quæ ad uniuerſi orbis ſpectat opulẽtiam. Eo pacto breui in immenſum adaucto humano genere, omniq; Armenia cõpleta, opus erat eos inde recedere, atq; nouas ſibi ſedes conquirere. Tunc ſeniſſimus omnium pater Noa iam anteaedoctos Theologiam & ſacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanã ſapientiam. Et quidem multa naturalium rerũ ſecreta mandauit literis, quæ ſolis ſacerdotibus Scythæ Armeni cõmendant. Neque enim fas eſt illa ulli inſpicere aut legere uel docere quã ſolis ſacerdotibus: & inter ſacerdotes duntaxat põtifici ſicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, ideſt ſacerdos & ſacrificolus & pontifex. Docuit item illos aſtrorũ curſus; & diſtinxit annum ad curſum Solis: & duodecim menſes ad motum Lunæ. Qua ſcientia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurum cõtingeret. Ob quæ illum exiſtimauerunt diuinæ naturę eſſe participẽ: ac propterea illum Olibama & Arſa, ideſt Cœlum & Solem cogno-

minauerunt: & illi plures ciuitates dedicauerũt. Nam & ad hæc tempora Scythæ Armeni urbes habẽt. Olibama & Arſa Ratha & eiuſcemodi. Cumq́; iuiſſet ad regẽdum Kithin, quam nunc Italiam nominant, deſiderium ſuum reliquit Armenis: ac propterea poſt mortẽ illum arbritrari ſunt in animam cœleſtium corporum translatum: & illi diuinos honores impenderunt. & ob id ſolum hæc duo regna Armenum quidem, quia ibi cœpit: Italum uero, quia ibi finiuit, & docuit, & regnauit naturaliumq́: atq; diuinorũ, quæ eos erudiuit libros pleniſſime illis conſcriptos reliquit: illum uenerantur ſimulq; cognominant Cœlum, Solem, Chaos, Semen mundi, Patremq́; deorũ maiorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & miſta uegetabilia q́; & animalia & hominem, Deum pacis, Iuſtitię, ſanctimoniæ, exp ellentem noxia: & cuſtodintem bona. Et ob hoc illum utraq; gẽtes ſignant in ſcriptis curſu Solis & motu Lunæ, & ſceptro domini quo m alos & noxios expellebat à cœtu hominum, & caſtimonia corporis & ſanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis. Neq; minus T itheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, ideſt terram uocabant: & Heſtam, ideſt ignem poſt mortem cognominauerunt: qa ipſa regina ſacrorũ fuerat, & puellas docuerat ſempiternum ignẽ ſacrorũ inextinctum ſeruare. Cæterum Noa antequã diſcederet ab Armenia docuit illos ſimplicem agriculturam magis curans religionẽ & mores q̃ opulentiam & delitias, quæ ad illicita & libidines prouocant, & cœleſtium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit. Hęc Beroſus in .3. Sed & in .4. adiungit. Multiplicatum eſt in immenſum genus humanum, & ad comparandas nouas ſedes neceſſitas compellebat. Tunc Ianus pater adhortatus eſt homines principes ad quærendas nouas ſedes, cõmunem cœtum inter homines agendum & ędificandas urbes. Deſignauit itaq; illas tres partes orbis Aſiam, Aphricam & Europam, ut ante diluuium uiderat. Singulis autẽ his principibus, ſingulas partes, ad quas irent, partitus, ipſe per totũ orbem colonias ſe traditurũ pollicitus eſt. Hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alij catholici authores, Sem præfecit Aſię, Cham Aegypto & Aphricæ, Iaphet Europæ & inſulis maris, licet illi quãdoq; mutauerint locorum ſedes ſicut eis opportunũ erat. Ipſe vero Noe toti orbi præfuit. Sicut autẽ dicit Beroſus in .2. lib. præter tres primores filios Noe poſt diluuium gigantes pluresq́; filios genuit. Eius autẽ Filij poſt diluuium ab eodem Beroſo enumerantur .30. uz.17. Titanes dicti à matre Tithea vxore Noe, &. 13. alii ex eadem uxore, quorum præcipuus fuit

Thuiſcon gigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius deſcribuntur undecim ſucceſſores poſteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuiſchi à Latinis & Gallis. Sarmatæ autem populi ſunt Poloni, Gothi, Ruſſi, Pruſiani, Daci, atque huiuſce modi. Diodorus uero Siculus in 4. libro refert ex hiſtoria Sythica, & Aphricana, Cœlum, ideſt Noe genuiſſe. 45 filios, quoniam addit undecim ſucceſſores poſteritatis Thuiſconis, quos Noe ſibi adoptauerat in filios uidelicet Mannum, Ingaueon, Iſteuon, Herminon, Marſum, Gambriuium, Sueuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui undecim ſimul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorum Noe plures habuiſſe uxores; ſed deceptus eſt in pluralitate ſynonyma. Nam eadem uxor Iani, ideſt Noe dicebatur Tithea, Terra, & Veſta magna. Quòd autem Noe poſt diluuium habuerit alios filios etiam ex ſcriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe poſt diluuium ſacrificium Deo: præceptum eſt ei & filiis eius ab ipſo domino dicente. Creſcite multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum eſt, quòd Noe neglexerit hoc præceptum: aut ꝙ illi tempus defuerit: aut ꝙ illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legiſlatoris Dei expreſſum: quia Noe uir iuſtus erat perfectus, ut Moyſes teſtatur, & uixit poſt diluuium annis. 350. ut Moyſes & Beroſus ſcribunt: & terra penitus deſolata etiam ipſa lege naturæ obligabatur ad generationis actũ. Quòd ſi Moyſes non omnes poſuit, hoc fecit quia ad originem hebræam feſtinabat: non ſolum tot ponere uoluit, quod linguarum genera ſeptuagintaduo diſcreuerant. Titanum nomina ſpecialia à Beroſo non ponuntur, ſed aliorum tredecim, quorum hæc ſunt nomina. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priſcus, Thuiſcon gigas, Grana, Granus, Granaus, Araxa priſca, quę genuit Scitam Priſcum, à quo Napus & Prutus. Poſt Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Thipheus. Porrò Thuiſcon tam Beroſo quam Cornelio Tacito teſtibus fuit author Germaniæ.

De poſteritate Sem. *Cap. 3.*

ERant autẽ ſibi Noe, qui egreſſi ſunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, ut dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham ſecundus in ordinẽ deſcribatur, tamẽ fuit duobus cæteris iunior. Nã dicitur Gene. Euigilans autẽ Noe ex uino cum didi-

ciſſet quæ fecerat ei filius ſuus iunior ſcilicet Cham, maledixit Chanaam, qui ex eo poſtea natus eſt. Sem uero primogenitus & ſenior fuit. Dicitur enim Gene. 10. De Sem quoq; nati ſunt patres omniũ filiorũ Heber fratre Iaphet maiore: hoc eſt nati ſunt de ipſo Sem fratre maiore ipſius Iaphet, qui fuit medius. Vnde & Beroſus ſecundũ ordinẽ tẽporis eorum nomina ordinate deſcribit, dum nominat ipſum Noa cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem. Quòd autem Sem fuerit maior ex eo etiã patet, quod erat ſacerdos, à quo deſcendit Abrahã. Dicit enim Hiero. in epiſtola ad Euagrium. Tradunt Hebræi Melchiſedech regem ſalem, qui protulit panem & uinũ (erat autem ſacerdos Dei excelſi) eſſe Sem primogenitum filium Noe. Simulq; & hoc tradunt ꝙ uſq; ad ſacerdotiũ Aaron omnes primogeniti ex ſtirpe Noe, cuius ſeries & ordo deſcribitur, fuerunt ſacerdotes: & ideo uictimas immolarunt: & hæc eſſe primogenita, quæ Eſau fratri ſuo uendiderit Iacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus eſt Melchiſedech, quia fuit rex iuſtus & pacificus. Interpretatur enim rex iuſtitiæ. & fuit rex ſalem, ideſt pacis, ut dicit Apoſtolus Ad Heb. 7. Vnde & cognomine dictus eſt iuſtus à uitæ ſanctitate atq; pacificus à loco ubi pacifice dominabatur. De Salem ubi præſidebat dicit Hieronimus in ſupradicta epiſtola. Salem autem non, ut Ioſephus & noſtri omnes arbitrantur eſſe Hieruſalem nomen ex græco hebræoq; compoſitum: quod abſurdum eſſe peregrinæ linguæ miſtura demonſtrat: ſed oppidum iuxta Scithopolim, quod uſq; hodie appellatur Salem. & oſtenditur ibi palatium Melchiſedech ex magnitudine ruinarum ueteris operis oſtendens magnificentiam; de quo in poſteriore quoq; parte Geneſeos ſcriptũ eſt. Venit Iacob in Sochot, ideſt tabernacula, & fecit ſibi ibi domos atq; tẽtoria, & tranſiuit in Salem ciuitatẽ regionis Sichem. quæ eſt in terra Chanaam. Conſiderandũ quoque eſt ꝙ Abrahæ à cæde hoſtium reuertenti, quos perſecutus eſt uſq; Dan: quæ hodie Paneas appellatur, non de uia Hieruſalẽ, ſed de oppido metropoleos Sichem in itinere fuerit: de quo in Euãgelio quoq; legimus. Erat autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant ibi. Nec refert utrũ ſalem an Salim nominetur, cum uocalibus in medio literarũ perraro utãtur Hebræi: & pro uoluntate lectorum atq; uarietate regionum eadẽ uerba diuerſis ſonis atq; accẽtibus proferantur. Hæc ab eruditisſimus gentis illius dicimus. Huc uſq; Hieronymus. Gloſſa etiam ordinaria ſuper illud Io. 3. Erat autem & Ioãnes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum eſt iuxta Iordanẽ ſitum, ubi olim Melchiſedech regnauit. Iſidorus tamẽ in. 5.

etymo.dicit Salem eſſe Hieruſalem, quam ædificauit Melchiſedech. Ad huius diuerſitatis declaratione͂ dicu͂t aliqui quod Melchiſedech ædificauit duo oppida ſacerdotalia pro hoſtiis Pacificis quæ uocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem ſacerdotale erat iuxta Iordanem, ubi erant aquæ multæ ad lauandum.quia expiatio per aquas erat de iure gentium ſacramentale quid præparans ab baptiſmum Chriſti quod eſt ſacramentum. Secundum uero oppidum Salem ſacerdotale erat,ubi nunc eſt Hieruſalem. & prius dicebatur Salem.Sed poſtquam Abraham duxit illuc filium ſuum Iſaac ad immolandum, accepit nomen Hieruſalem,quæ interpretatur uiſio pacis.Nam, ut dicitur Gen͂.22.Abraham appellauit nomen loci illius, dominus uidet uel uidetur,iuxta aliam tralatione͂,Vnde uſq; hodie dicitur. In monte dominus uidebit uel uidebitur. Hæc diximus, quia Melchiſedech eſt ipſe Sem:quem Beroſus ſiue ipſius interpres uocat Samum. Deſcribit autem Moyſes Gen͂. 10. ex ipſo Sem uigintiquinq;duces linguarum. Beroſus uero plures, quia deſcripſit ipſe Beroſus Chaldæus tot duces quot regnorum & gentium conditores.Moyſes uero deſcripſit eos,quibus fuit lingua diuerſa,Propterea dicit Gen͂. 10. Iſti ſunt filii Se͂ ſecudu͂ cognationes & linguas regionis in gentibus ſuis.Beroſus etia͂ profert horu͂ nomina alia prolatione ſcilicet Chaldæa, quæ linguæ latinæ p interprete͂ coaptata ſunt. Moyſes uero lingua hebraica:quæ tamen in latinis noſtris codicibus ut plurimu͂ corrupta ſunt: quæ eme͂data hic ponimus. Filii Sem.Elam, Aſſur, Arphaxat, Lud, Aram. A Beroſo aute͂ uel ab interprete Elam dicitur Elameus. Aſſur, Aſſyrius: Arphaxat, Arphaxeus, Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Sequit Moyſes. At uero Arphaxat genuit Sale, de quo ortus eſt Heber, Ipſi Heber nati ſunt duo filii ſcilicet Phalech: & Iectam Beroſus eade͂ nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyſes. Iectam genuit Imodat, Aſarmanet, Salep, Iadar, Aduram, Azal,Dicla, Obal,Abimael,aoba,Epir, Obula, Iobab. A Beroſo uero pro Almodat ponitur Dlmadam: pro Aſarmauet, Sarmates: pro Salep, Saladeus. pro adar Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Diclas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes; pro Saba Saus: pro Epir Epirus:pro Obulo Obulas, pro Iobab Thiobu͂. Sequitur Moyſes. Filii aute͂ Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroſo ponitur pro Hus Auſon, pro Vl Vol ſiue Vl, ſimiliter: pro Geter Getul; pro Mes Meſa: & alius additur à Beroſo ſcilicet Alam. Adiungitur etiam ab eo poſteritas Meſe filii Aramei:quem dicit genuiſſe quinq; duces uidelicet Getum,Dacum,Bannonem, Brigum,& Thinum.

IAphet a' patre ſuo Noe benedictionem accepit,ut Gen. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet,& habitet in tabernaculis SĒ Quod exponens Hiero. in lib. Hebraicarum quæſtionum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium naſcitur. Quia igitur lata eſt multitudo credentium à latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait,& habitet in tabernaculis Sem,de nobis prophetatur,qui in erudictione & ſciētia ſcripturarũ eiecto Iſaele uerſamur. Hæc ille. Duces ex Iaphet deſcribuntur à Moyſe. 14. hoc eſt ſeptem eius filii & nepotes etiam ſeptem ex quibus dilatatus eſt in Aſia in tabernaculis Sem, & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony.ibidem.De Iaphet filio Noe nati ſunt ſeptem filii qui poſſederunt terram in Aſia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus uſq; ac fluuium Tanai. In Europa uero uſq; ad Gadira nomina locis & gētibus relinquentes, è quibus poſtea immutata ſunt plurima,cætera permanent,ut fuerũt. Filii ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Moſoch, & Thiras. Sunt autem Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi, Iauan Iones qui & Græci, unde & mare Ionicũ, Tubal Iberi qui & Hiſpani, à quibus Celtiberi, Moſoch Cappadoces, unde & urbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porrò.70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrãtur,Thyras Thraces: quorũ non ſatis immutatũ eſt uocabulum. Hæ itaq; gentes de ſtirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymns. Septem etiã ponuntur nepotes Iaphet, uidelicet tres filii Gomer.ſ. Aſcanez,Riphat, Togorma, & quatuor filii Iauan ſcilz Heliſa,Tharſis,Kithin & dodonim. Hieronymus autē ibidem dicit. Aſcanez Græci Rheginos uocant, Riphat Paphlagonas: Togorma Phrygas,Heliſa de Iauan, hoc eſt de Ionibus, ideſt Græcis naſcuntur Heliſei qui uocãtur Aeolides, Vnde & quinta lingua Græcie Aeolis appellaĩ. Tharſis Ioſephus Cilitas arbitraĩ, unde & metropolis eorũ ciuitas Tharſis appellaĩ Paulo apoſtu.glorioſa.Cethim Cithii, à quibus hodie quoq; urbs Cypri Titium nominaĩ.Dodanim Rodii. Ita enim.70.interpretes trãſtulerunt. Ab his diuiſæ ſunt inſulæ nationum in terris ſuis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sinnii Capitonis & Græcũ Flegonta, cæteroſq; eruditiſſimos uiros, & uidebimus penè oēs inſulas & totius orbis littora, terraſq; mari uicinas Græcis accolis occupatas: qui, ut ſupra diximus, ab Amono & Tauro mõtibus omnia maritima loca uſq; ad Oceanũ poſſedere Britani

cum. Hæc Hyero. Ex his tollitur ad miratio eorũ, qui neſciunt à quo filio Noe deſcẽderunt homines remotiſſimi ab habitationib. noſtris: qui tempeſtate noſtra in inſulis nobis oppoſitis reperti ſunt à Rege Hiſpaniæ & à Rege Portugalliæ. Qui utiq; progeniti ſunt à deſcendentibus ex Iaphet, à quibus, ut dicit Moyſes, diuiſæ ſunt inſulæ gen tium: uel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo ſunt nobis Antipodes habitantes in Hemiſphærio oppoſito habitationi noſtrę ut patet experiẽtia eorum, qui illuc miſſi ſunt à p̃dictis regibus: quorum nõnulli incolumes reuerſi, id teſtificati ſunt & uerbis & ſcriptis, ita ut ſit mõ notiſſimũ hoc apud omnes atq; certiſſimũ: quod erat dubiũ tempore Auguſtini, qui negauit Antipodes, ut patet in 16. de ci. Dei. c. 9. & ſimiliter Lactantius Firmianus, putabantq; hoc tanq̃ fabuloſum ab antiquis authoribus deſcriptũ, quod tñ uerũ eſt & nõ fictum, ut iã diximus experiẽtia cõprobatum eſſe. Hic Iaphet, ex quo iſti deſcenderunt, uocatus eſt Atlas Maurus à Diodoro Siculo in. 4. lib. eo ꝙ in Mauritania obierit. Beroſus aũt uocat eũ Iapetum: cuius ponit octo filios, quorũ unus intermittitur à Moyſe. ſ. Samotes, qui & Dis, quia nõ habuit linguã diſtinctã. Hæc nomnia, ut ſuperius patet, p Moyſe deſcribuntur lingua hebraica, & à Beroſo more Chaldæo, uel ab eius interprete ſecũdũ linguã Latinã, & ideo in aliq̃bus literis differunt. Pro Gomer à Beroſo ponit̃ Comerus Gallus, pro Magog Magogus. Hic primus Celeſiriã coluit, ubi à ſuo nomine urbẽ uocauit Magogibi, ideſt patria Magog, de qua Plinius in. 5. natu. hiſt. ca. 24. inquit Celeſiria habet Bambicẽ quæ alio nomine Hirapolis dicitur, ſed à Syris Magogibi prodigioſa. Ad hanc urbẽ loquitur Ezech. propheta ca. 38. &. 39. Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Moſoch & Tubal. Pro Madai à Beroſo ponitur Medus, pro Iauon Ion, pro Tubal Iubal, uel ſimiliter Tubal, pro Moſoch Moſchus Tyras non mutant̃, pro Aſchanez filio Gomer ponit̃ Aſcanius, pro Riphat Ripheus, pro Togorma Taguſorma, Heliſa filius Iauan eodẽ nomine ſcribitur Heliſa filius Ion, pro Tharſis, Tharſus pro Dodonim Dodoneus, pro Cethim Kitim, qui & Italus cognomento Atalus ſiue Atlas. Ab iſto Kitin Atlante affirmat Beroſu Italiam dictam eſſe Kitim. Et idcirco dicendum eſt, ꝙ uitio ſcriptorũ Gene. 10. ſcribitur Cethim cũ iuxta linguam hebraicam ibi ſcriptũ ſit Kithim, à quo dicta eſt Italia, quia Kitim eſt Atlas Italus ſocer Choriti & pater Electræ, & fuit nepos Iaphet, qui dictus eſt primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Heſperi regis Hiſpaniæ, quam teſte Igino & Beroſo ab Hiſpania pepulit in Italiam, & non fuit Atlas

Græcus Atlas ergò Italus Kitin, ut ait Fabius Pictor, in Auentino colle conſedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulũ condidit: & Heſpero fratre rebus humanis exempto ipſe Italus accepto imperio prouinciæ eam Ialiam dixit. Differunt autem Cethim & Kitim. Nã Cethim eſt urbs Macedoniæ adhuc dicta terra Cethim: de qua, 1. Macha. 1. dicitur. Alexandre Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egreſſus de terra Cethim, procuſſit Darium regẽ Perſarum & Medorum. Kithim autem, ut dictum eſt, Italia eſt à Kitim Italo dicta. De ipſa Italia prius dicta Kitim ſcribitur Numeri. 14. & Heſa. 23. & ulti. ca. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendoſi impreſſi habent Cethim pro Kithim. In his locis. 70. interpretes Kithim interpretantur Italiam. Hieronymus uero quandoq; interpretatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in ſua lingua relinquit: ut eſt illud Hiere. 2. Tranſite ad inſulas Kithim, & uidete ſi mutauit gens deos ſuos: Populus uero meus mutauit gloriam ſuam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita tranſtulerunt: Ite ad inſulam Italiam: quia gens non motauit deos ſuos. Appellat autem Hiremias Italiam inſulam, quia, ut uidemus, & T. Liuius in. 5. ab urbe condita dicit Italia inſtar inſulæ cingitur ſupero & infero mari. Non mutauit autẽ deos ſuos. ſ. in Ethruria tantum: quia teſte Mirſilo & Dinnyſio Halicarnaſeo, ſoli Ethruſci non mutauerunt deos ſuos uetuſtiſſimos. Subiungit etiam Beroſus poſteritatem Samotis: quã omitti Moyſes, & dicit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarron: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuius filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

De progenitis ex Cham. *Cap. 5.*

CHam iunior filius Noe, quia à Beroſo dicitur Chem cognomento Cameſes fuit peſſimus homo: qui & partem ſuum deriſit, ut patet Gene. 9. ubi dicitur. Cœpitq; Noe uir agricola exercere terram, & plãtauit uineam: bibensq; uinum inebriatus eſt, & nudatus iacuit in tabernaculo ſuo. Quod cum uidiſſet Cham pater Chanaam, uerẽda ſcilicet patris ſui eſſe nudata: nuntiauit duobus fratribus ſuis foras. Propterea recepit maledictionem à patre. Beroſus etiam in tertio libro antiquitatum ipſum Chem uitioſum oſtendit dicẽs. Primus omnium Noa inuenit uites atq; plantauit, & uinum conficere docuit, cuius uim inexpertus ex uapore ebrius effectus, minus pudice in terrã cedit. Erat autem illi filius ex tribus primus adoleſcentior Chem, qui ſemper magicæ ac ue

nefica ſtudens Zoroaſtris nomen cóſecutus eſt. Is patrem Noá odio habebat;quia alios ultimo genitos ardentius amabat: ſe uero deſpici uidebat.Potisſime uero idem infẽſus erat patri ob uitia.Et infra eius uitam uitioſam ita deſcribit. At uero Chem cum publice corrumperet mortale genus aſſerens & re ipſa exequens congrediẽdum eſſe, ut ante inundationem cum matribus, ſororibus,filiabus,maſculis,brutis ,& quo uis alio genere, ob hoc eiectus à Iano piiſſimo & caſtimonia atque pudicitia refertiſſimo, ſortitus eſt cognomentum Chem eſenua,ideſt Chem iufamis & impudicus, incubus propagator. Eſt enim Eſen apud Scythas Arameos infamis & impudicus, enua uero tum impudicus,tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis ſecuti fuerunt Aegyptii, qui ſibi illum ſuum Saturnum inter deos adoleſcentiorum fecerunt,& ciuitatem illi poſuerunt dictam Chemmin, à qua ad hãc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemmenitas. Verum poſteri hoc uitioſum dogma neglexerũt retento quod fuit primi moris,ut inter fratres & ſorores coniugiũ iniri poſſet. Hęc Beroſus, Ex dictis patet Chem dictum eſſe Cameſem, Zoroaſtrem, & Saturnum. Moyſes autem Gene.10. ponit ex ipſo Cam progenitos unum & triginta duces linguarum,Beroſus uero plures deſcribit ratione, iam dicta.Ponit ergo Moyſes quatuor alios Cam dicens. Filii Cam Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Beroſo uero ponuntur quinq; mutatione facta in nomine,uel in aliqua literarum nominis. Nam pro Cus à Beroſo ponitur Cur: pro Mezrim Oſiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaam Cana cognomine Fenix:& ſubiungitur à Beroſo Ochus: qui à Moyſe intermittitur. Deſcribuntur inde à Moyſe filii Chus, Saba, Euila,& Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui poſtea ædificauit turrim Babel. A Beroſo uero pro Saba ponitur Arabs, alii uero ſic ab eo nominantur. Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli priſci. A Moyſe duo filii Regma ponuntur ſcilicet Saba & Dadan,quorum non meminit Beroſus. De filiis Mezraim à Moyſe dicitur. At uero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim,& Neptuin, & Phetruſim, & Celluim. A Beroſo uero dicuntur filii Oſiridis: à quo pro Ludim ponitur Lidus priſcus, pro Anamin Anameõ ſiue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercoles, pro Neptuin Neptũnus, pater Leſtrigonis, pro Phetruſim Petreus à quo Palæſtini, pro Celluim Caſſeus à quo Syri, & Cappadoces. Quibus additur unus à Beroſo ſcilicet Orus. Poſteritas Cane ſiue Phœnicis in paucis à Beroſo deſcribitur. Nam à Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon,Arcadius,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Aemathius, & Synius. Moyſes uero plures enumerat, quia illi imple uerunt Phœnicæ partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipſi uocant terram Chanaam. Dicit enim Moyſes. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum ſuum, Etheum, Iebuſeum, Amorreum, Gerſeum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum, & per hoc diſſeminati ſunt populi Cananæorum. Amatheus eſt Aemathius apud Beroſum; Aradius eſt Arcadius, & Cyneus eſt Sinius. A Moyſe intermittuntur filii Phut, ideſt Phaetontis; quos ponit Beroſus dicens. Pheriton ſiue Phaeton, a quo Lygur, a quo Cydmus, a quo Eridanus, a quo Ventus, a quo Venetus, a quo Thila. Deſcribit etiam Beroſus. 57. duces ex Hercules Libyo: qui ortus eſt ex Oſiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale, cuius filius ponitur Tuſſus ſiue Tuſcus, a quo Altheus, a quo Blaſon, a quo Dardanus, Erichthonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo ſcilicet Saba Thurifer, & Sabatius Saga, quorum poſteritates ponit Beroſus dicens. Saba Thurifer poſteros ſex dedit, qui ſunt Gogus pater Gangis, & Indi, Triton, a quo Amon, a quo Dionyſius Libycus, & Hiarba. a quo Deabus cognomine Geta, a quo Lomnimi, qui & Geryones. De poſteritate uero Sabatii Sage dicit. Sabatios Saga genuit hos Curetes, qui ſunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitis pater Antini, Antinus, a quo Aruntius, a quo Ferentius.

Secunda ætas a diluuio ad Abraham. *Cap. 6.*

NOe igitur genus Sem primogenitum ſuũ. De Sem quoq;, ut dicitur Gene. 10. nati ſunt patres omnium filiorum Heber, à quo dicti ſunt Hebræi, ut etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati ſunt Hebręi per ipſum Heber, ideo ex hac generatione Sem, ſumitur annorum numerus à diluuio uſq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum.
292 A diluuio ad Abraham fluxerunt anni duo & nonaginta ſupra ducentos hoc autem oſtenditur ex Moyſe Gene. 11. ubi dicitur. Hæ ſunt generatione Sem. Erat Sem centum annorum, quando genuit Arphaxat biennio poſt diluuium &c. Et ſic ibi texitur ordo nomen generationum in annis eorum uidelicet.

1	Natus eſt ex Sem Ahpaxat poſt diluuium anno ſecundo.	2
2	Arphaxat. cum genuit Sale, erat annorum. 35.	35
3	Sale, cum genuit Heber, erat annorum triginta.	30

4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum.34. 34
5 Phalech, cum genuit Rehu,erat annorum.30. 30
6 Rehu,cum genuit Saruch,erat annorum.32. 32
Vitio ſcriptorum in latinis bibliis impreſſis male ſcribitur cum fuiſſe.35.annorum fruſtra ſuperadditis annis tribus.
7 Saruch,cum genuit Nachor,erat annorum.30. 30
8 Nachor,cum genuit Thare,erat annorum.29. 29
9 Thare,cum genuit Araham,erat annorum.70. 70
Colliguntur ergo à diluuio ab Abrahaam anni.292. 292

Tempore igitur Abrahæ uiuebat adhuc Noe,quia:ut dicitur Gen. ca.
350 9.Vixit Noe poſt diluuium trecentis quinquaginta annis. Ex quo pa
58 tet quod quãdo Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta &
octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuita-
tem Abrahæ, conſurget numerus annorũ. 350. quos uixit Noe poſt
diluuium. Multo Magis tempore Abrahæ uiuebat Sem, qui dictus
eſt Melchiſedech, ut ſupra dictum eſt:cum dicatus Gen: 11. Vixit Sẽ
500 poſtquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & ſuperuixit Sem ip-
35 ſi Abrahæ annos trigittaquinq;. A natiuitate enim Sem uſq; ad ortũ
390 Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipſe eſſet tem-
98 pore diluui annorum nonaginta & octo. Nam biennio poſt diluuium
100 erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à diluuio ad natiui-
292 tatem Abrahæ fuerunt anni ducentinonagintaduo. Abraham autem
175 uixit annos centum ſuptuagintaquinq;: qui iuncti prædictis annis
390 trecentis nonaginta fiunt quingentiſexagintaquinq;: & tot anno-
565 rum erat Sem, quando mortuus eſt Abraham. Cumq; Sem uixiſſet
600 annos ſexcentos, patet eum ſuperuixiſſe Abrahæ annis trigintaquin
35 que, ut etiam computat Hieronymus in epiſtola ad Euagrium.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyſi. cap. 7.

ABraham pater multarum gentium filius Tharæ de ſtirpe Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chaldæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa eſt pars prouinciæ Babylonis: quam Græci & Latini uocanr Meſopotamiam: Hebræi uero Aram fluuiorũ, quia iacet media inter Tygrim
229 & Eufratem. In ea regione natus eſt Abraham ducenteſimononageſimo ſecundo anno poſt diluuium,ut ſuperius dictũ eſt: anno uz.43. Nini regs Aſſyriorum ferè definẽte. Ortus eſt autem in ciuitate Hur Choa.i. Chaldæa.quã enim Latini & Græci dicũt Hur Chaldæorum

eandem Aramei Hur Cua nominant: & Hebræi Hus Caſdi. Vnde Ptolemæus in Geographia uocat eam Hur Coa. & moyſes Hur Chaldeorum dicens Geñ. 11. Thare genuit Abraham& Aram. Mortuu ſq; eſt Aramante Thare patrē ſuum in terra natiuitatis ſuæ iu Hur Chaldæotum. Tulit itaq; Thare Abraham filium ſuum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Chaldæorum, ideſt de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & ſine certo authore & ratione affirmant Abraham fuiſſe proiectum in ignem: hi profecto ſcripturæ ſacræ non conueniunt, quia uocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipſius Abraæ uita late deſcribitur à Moyſe: cui quoſdam ex Etnicis hiſtoricos atteſtari Ioſephus his uerbis ait in primo antiquitatum libro cap. 15. Meminit patris noſtri Abraham Beroſus non quidem nominans eum, ſed ita dicens. Poſt diluuium decima generatione apud Chaldæos fuit quidam uir iuſtus magnus, in cœleſtibus rebus expertus. Echatheus autē ultra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus uero Damaſcenus in .4. hiſto. ſic ait. Abrahā regnauit in Damaſco ueniens aduena cum exercitu de terra quæ ſuper Babylonem dicitur Chaldæorum. Igitur poſt non multum tempus exurgens etiā de hac regione cum populo ſuo terram quæ tunc Chananæa, nunc uero Iudæa dicitur, habitauit. Abraham nunc uſq; in Damaſcena ciuitate nomen habetur in gloria: & uicus oſtenditur qui ab eo habitatio dicitur Abrahā. Fame uero poſteris temporibus apprehēdente Chanenæam: Abraham ad Aegyptios proficiſcitur. Eratq; ibi in admiratione cūctorū tāqua uir ſapiēs atq; paratus non ſolum ad intelligendū, ſed ad ſatisfaciēdum, & loquendum quæcūq; docere niteretur. Arithmeticā eis quoq; cōtulit: & quę de Aſtrologia ſunt ipſe quoq; contradidit. Nam ante aduētum Abraham in Aegyptum hæc Aegyptii penitus ignorabant. A Chaldæis enim hæc plantata noſcuntur in Aegypto: Vnde etiam perueniſſe noſcuntur ad Græcos. Hæ Ioſephus. Euſebius quoq; in lib. 9. ca. 4. de præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autē hiſtoricus, qui multarū rerum peritiam habuit, in uolumine de Iudaica hiſtoria Eupolemon ait hæc de Iudæis ſcripſiſſe. Ciuitas, inquit Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluuio euaſerunt, quos omnes gigantes fuiſſe conſtat ſparſoſque uniuerſam terram poſtquam turris, quam ædificabant, diuinitus concuſſa decidit. Decima uero generatione in Camirine Babyloniæ urbe, quam alii Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldæopolim ſignificat) natus

eſt Abraham: qui ſapientia omnibus excelluit: à quo Aſtrologia fuit apud Chaldæos inuenta. Is iuſtitia pietateq; ſua ſic Deo gratus fuit, ut diuino precepto in Phœnicē uenerit, ibiq; habitauerit: & rationē Solaris motus atq; Lunaris aliaq; Aſtrologia Phœnices docuerit. Vnde Phœnicum Regi gratiſſimus fuit, Et poſt pauca ſubiūgit. Annonę autem caritate oppreſſus in Aegyptum migrauit:& habitauit in Heliopoli cum ſacerdotibus, à quo Aſtrologiā ipſi ſacerdotes didicerant. qui tñ non inueniſſe, ſed ab Enoch per ſucceſſionē ſibi trāditā fatebatur. Et ſubiungēs ait. Græci aūt Atlantē aiunt Aſtrologiā inueniſſe. Sed Atlantem & Enoch eundem aſſerit fuiſſe. Porrò Enoch, inquit, genuit Mathuſalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & cæteros docuit. Arthapanus uero hiſtoricus Hermuit Iudęos dicit appellatos fuiſſe, & Hebræos ab Abraamo dictos: quē ait ad Pharetatem Aegyptiorū regē migraſſe: & Aſtrologiā illi tradidiſſe: ac poſt uiginti annos in loca Syriæ rurſus rediiſſe. Melo autem in libris, quos aduerſus Iudæos conſcripſit, aſſerit Abraham ſapiētiſſimum fuiſſe, duasq; uxores duxiſſe: alteram Aegyptiam ancillam, alteram indigenā coniugem. Hæc ex Euſebio. Ab ipſo autē Abraham uſq; ad legem datam
Moſi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breuiario 565
temporum. Ab Abraham ad Moyſen fluxerunt anni quinq; & uiginti 425
& quadringenti. A Moyſe ad exitū de Aegypto & inchoatum templū
ligneum anni octoginta. ex quibus reſultant anni quingenquinq;. 80
Hic autem numerus annorum ex diuinis ſcripturis ita cōprobatur. 505

Abraham, cum genuit Iſaac, erat annorū centum ex Geñ. 21. 100
Iſaac, cum genuit Eſau & Iacôb, annorum ſexaginta Geñ. 25. 60
Iacob, cum gennit Ioſeph, annorum nonaginta & unius ex Euſebio & ex Geñ. 73. 41. & 47. 91
Ioſeph autem uixit annos centum & decem ex Geñ. 50. 110
Et ſecuta eſt inde ſeruitus in Aegypto annis ſexagintaquatuor. 64
Deinde natus eſt Moyſes, qui ſtetitit coram Pharaone, & eduxit populum de Aegypto atq; accepit à Deo legem cum eſſet annorum octoginta, ut patet Exodi. 7. 80
Ex his conſurgunt anni ſimul quingentiquinq;. 505.

Qui cōputantur ab Abraham ad legem datā Moyſi. A quibus ſi ſubtrahas ætatis Abrahæ annos ſeptuagintaquinq;, qñ ipſe accepit repromiſſionē à Deo: & egreſſus eſt de terra ſua: accepit peregrinari, cū dicatur Geñ. 12. Septnagintaquinq; annorum erat Abrahā cum egrederetur de Aram: utiq; conſequēs erit, ut anno trigeſimo & quadringenteſimo poſt repromiſſionem data ſit lex Moſaica. Et hoc eſt, quod

Iahir annis vigintiduobus Iudicum 10.	22
Iepte annis ſex Iudicum. 12.	6
Abeſſam annis ſeptem Iudicum. 12.	7
Ahialon annis decem Iudicum. 12.	10
Abdon annis octo Iudicum. 12.	8
Sampſon annis viginti Iudicum. 16.	20
Hely annis quadriginta. 1. Reg. 4.	40
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13.	40
Dauid Rex quadraginta. 3. Reg. 2.	40
Salamon rex inchoauit templũ anno. 4. regni ſui. 3. Reg. 6.	4

Ex omnib. his cõſurgit numerus ãnorũ q̃dringẽtorũ octoginta. 480
Regnauit autẽ Salomon annis .40. ut patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringẽteſimus octogeſimus ab egreſſu filiorũ Iſrael de Aegypto, vt iã ſupputauimus iuxta hebraicã veritatẽ. In codicibus inſup latinis ſecundũ Hebræos in libro Iudiciũ. 12. ca. ponit̃ inter Abeſſan & Abdon intermedius iudex. ſ. Ahialon, q in gręcis voluminibus intermittit̃. Hinc eſt ꝙ Euſebius, quia ſecutus eſt codices græcos iuxta. 70. interpretes, q non ponunt ipſam Ahialon, p̃termiſſo eodẽ coactus fuit addere annos decẽ ipſi Ioſue dicẽs eũ præfuiſſe annis. 27. Si uero interponat̃ prędictus Ahialon, ſicut uere interponẽdus eſt, qm ipſe iudicauit Iſrael decẽ annis, vt patet Iudicium. 12. remouendi quidem ſunt decem anni à Ioſue ex. 27. quos ei attribuit Euſebius: & remanent ei anni decem & ſeptem, vt nos annotauimus. Non enim ponunt̃ in ſcriptura ſacra anni determinati, q̃bus idẽ Ioſue præfuit hebręis: ſed ex cõuenienti cõputatione tot anni prędicti cõprobant̃ ei. Anni ſeruitutũ hebręorum cõputatis cũ annis ſequentiũ Iudicũ vt aſſerunt hebræi. Quod ẽt cõfirmat Euſebius lib. de tpibus: & Nicolaus de Lyra in librũ iudicũ ca. 3. & ibidẽ ẽt Hugo Carrẽſis. Seruitus tñ ante. Iepte annorũ. 18. includitur in p̃cededtibus.

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius deſolatonem. Cap. 9.

A Salomonis tẽplo inchoato uſq; ad eius deſolationẽ fluxerunt anni quadringenti quadraginta, ut cõputat Philo in 440
Breuiario temporum dicens. A quarto anno Salomonis vſq; ad finẽ poſteritatis eius & primũ ſucceſſorem Ahiaſa 248
rim cognomine Ioas ſupputantur anni octo & triginta ſupra centum
A Ioas vero vſq; ad ſpontaneam trãſmigrationem Ioakin anni ſunt ducentinonaginta & unus cõnumeratis decẽ annis, quibus regnauit 291
Amon captiuo patre Her, qui & Manaſſes. Porrò à tranſmigratione

11 ad deſolationem anni ſunt undecim. Hæc ille. Si ergo ſimul prædicti
440 anni colligantur, reſultant anni quadringentiquadraginta. Hic autem annorum numerus comprobatur per tempora regum Iuda, quibusregnauerunt ex 3.& 4.libro Regum &.2.Paral. hoc modo.

1 Dauid Rex poſtq̃ regn. annis 40. & inde q̃tuor annis filius eius vz.
2 Salomon a.4. anno deinceps regnauit annis trigintaſex. 36
3 Roboam annis decem & ſeptem.3. Reg.14. 17
4 Abias annis tribus.4 Reg.15. 3
5 Aſa annis quadragiuta & uno.3.Reg. 15. 41
6 Ioſaphat annis uigintiquinq;.3.Reg.22. 25
7 Ioram annis octo 4.Reg.8. 8
8 Ochozias anno uno.2.Paral.22.& 4.Reg.8. 1
9 Athalia annis ſeptem.4.Reg.11. 7
10 Ioas annis quadraginta.4.Reg.12. 40
11 Amaſias annis uigintinouem.4 Reg.14. 29
12 Azarias,qui & Ozias annis quinquagintaduobus.4.Reg. 15. 52
13 Ioathan annis ſexdecim 4.Reg.15. 16
14 Achaz annis ſexdecim.4.Reg.16. 16
15 Ezechias annis uigintinouem.4.Reg.18. 29
16 Manaſſes annis quinquagintaquinq; 4. Reg. 21. 55
17 Amon cõnumeratis annis.10.abſente patre an.12.4.Reg.21. 12
18 Ioſias annis triginta & uno.4.Reg. 22. 22
19 Ioachaz menſibus tribus.4 Reg.23.
20 Ioachim prius dictus Heliachim annis undecim. 4. Reg. 23. 11
21 Ioachim,qui & Helih, Neri, uel Ieconias mẽſibus.3. & quarto menſe ultro in Babyloniam tranſmigrauit anno.8. Nabuchodonoſor, ut patet.4.Reg.24 pro quo:
22 Sedechias regnauit annis undecim.4.Reg.24. 11

Et tunc facta eſt deſolatio templi anno.19. regni Nabuchodonoſor, ut ſcribitur Hiere.52. &.4 Reg.25.

Ex quibus omnibus colligũtur anni quadringentiquadraginta. 440

Annos autem illos decem, quos. 70. interpretes & Philo annumerant ipſi Amon abſente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipſi Aſa:ex eo ꝙ.2.Paral.16 dicitur.Anno.36.regni Aſa aſcẽdit Baaſa rex Iſrael in Iudam; quod uerum eſſe non poſſet, niſi eidem Aſa prædicti decem anni adderentur.Sed mendoſus eſt textus.2. Para. 16. quoniam ubi ſcribitur anno. 36. ſcribi debet anno 26. Quod probatur ex hoc ꝙ. 3. Reg.15. dicitur. Anno 3. Aſa regis Iuda regnauit Baaſa filius Ahie ſuper omnẽ Iſrael in Terſa uiginti quatuor. annis. Si ergo Baaſa regnauit

ſa regnauit

ſa regnauit.24.annis, & incepit regnare anno.3.regis Aſa,hoc eſt cō pleto ſecundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad annum.36.regni Aſa:ſed ad.26. quo etiam anno obiit, ut dicetur.3. Reg.16.ubi ſic ſcribitur. Anno.26.Aſa regis Iuda regnauit Hela filius Baaſa.Inſuper ibidem ſcribitur.Anno trigeſimoprimo Aſa regis Iuda regnauit Amri ſuper Iſrael.12. annis.Ergo anno.36.regni Aſa regnabat Amri rex Iſrael,& decem annis antea obierat Baaſa.& ideo textus.2. Paral.16. mendoſus comprobatur. Potius ergo adhærendum eſt. ſententiæ ſeptuaginta interpretum &Philonis: quam etiam ſequitur Euſebius:& nos eandem ſententiam imitamur. Ex prędictis regibus deſcendētibus ex Dauid natus eſt poſtea Chriſtus,qui factus eſt ex ſemine Dauid ſecundū carnē, ut dicitur Roma. 1.cap. quia idē Chriſtus deſcendit ſecundū carnē ab ipſo Dauid nō quidē per lineā Salamonis: ut multi falsò putauerunt: quoniam eiuſdem Salamonis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, ut patet.2.Paral.22.& hoc fuit propter peccata eius: Vnde dicit beata Birgitta de Suetia libro.3.cap.19. ſuarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica data & promiſſa ſunt: exceſſit à bonitate: & non eſt completa in eo promiſſio propter ingratitudinem eius. Hæc illa.Sed ipſe Chriſtus proceſſit ex Dauid per lineam Nathan filii ſui naturalis germani Salomonis. Nam ut dicitur.1.Paral.3. Dauid ex Berſabee quatuor filios habuit, ſcilicet Symma, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam deficiente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæſa Athalia ſucceſſit in regnum Ioas, ut patet.4.Reg.11.Qui deſcēdit ex linea Nathan. In hoc plures authores decepti ſunt deſcribentes non recte Chriſti genealogiam: quoniam ad eorum manus non peruenit Philonis breuiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro declarat dicens. Siquidem orta lite inter filios Dauid,quos ex Berſabee genuerat, quis regno præcederet: Dauid edicto ſtatuit à iunioribus inchoari:& ut alter alteri ſuccederet ubi poſteritas naturalis deficeret.Itaq; à Salomone minimo cœptum eſt: & à Nathan illi natu proximiore filio dicto Ahiaſar & Mathat & poſteri eius Ahiaſarim atq; Mathatim,id eſt,ut omnes dicerentur & eſſent fratres principis & donati tempore ad ſuccedendum. Hinc uſq; ad Ioſaphat & Ochoziam poſteritas Nathan ſemper dicta eſt Ahiaſarim. Nam quos occidit Ioram poſteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum honorauerat filii Ioſaphat, fratres Ioram dicti ſunt. Similiter infantes eorum, quos Ioram liberos quidem,ſed reddditu uacuos in tribu Iuda reliquerat: dicti ſunt fratres & filii Ochoziæ: cum tamen Ocho-

zias unicus ſolus ex Iorã & Salomone ſuperſtes eſſet. Quo perempto omnem ſtirpem regiã Ahiaſarim Athalia conata eſt delere:niſi prouidentia Ioſabet ſororis Ochoziæ ſaluatus fuiſſet minimus ex Ahiaſarim infans Helih,& qui Heli achim.Nã ſynonyma ſunt Syris & Aegyptijs Helih,Heliachim,& Io achim. Cognominatus autem infans Helih , fuit Ioas primus ex domo Dauid & poſteritate Nathan . Pro quo Mizmor,id eſt pſalmus a dextro & læuo choro decantatus fuit : qui a 70.ſenioribus ſeptuageſimusquartus poſitus eſt ; & ſub Ioiada inſtitutus ne diſperderet Deus funditus domũ Dauid:ubi finierat proles Salomonis.Ab iſto Ioas atq; deinceps in rememorationem, reges ſemper binomii & trinomii fuerunt. Nã iſte primus dictus eſt Helih, Ioas, Symeon. Item Her,Manaſſes & Ezechias, Ieſus & eiuſcemodi . Huc uſq; Philo Hebræus. Hæc uerba Philonis conueniunt dictis diuinæ ſcripturæ in libris Regum & Paralipomenon:ut eleganter exponit Ioannes Annius in ſuis commentariis ſuper Philonem. Siquis ea uidere cupit, prædicta eius in Philonem commentaria legat .

Sexta ætas à templi deſolatione uſque ad Chriſtum. *Cap. 10.*

ADeſolatione templi uſque ad Chriſti conceptionẽ fuerunt
586 anni quingenti octogintaſex. Et facta additione nouẽ mẽ
ſium quibus in uentre matris uſq; ad natiuitatẽ eius man-
587 ſit,fuerunt anni quingenti octogintaſeptem: minus tribus
menſibus. Ad hoc probandum diſtinguemus hæc intermedia tempora in quatuor partes imitantes Philonem hebræum. Et primo a templi deſolatione uſque ad liberationem a Babylonica ſeruitute in principio Monarchiæ Perſarum & Medorum regnante Cyro. Secundo a liberatione & eadem Monarchia uſq; ad principiũ Monarchiæ Græcorum regnante Alexandro magno.Tertio ab Alexandro magno uſque ad Iudam Machabæum:qui ab ipſo Philone dicitur Aſmonai,id eſt pugnax latine ; & uulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce uero Machabæus.Quarto a Iuda Machabæo uſque ad Chriſtum . Incipiamus ergo primo ab ipſa templi deſolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. *Cap. 11.*

TEmpus Babylonicæ captiuitatis a deſolatione templi uſq; ad populi liberationem,fuit annorum.70. quod ſic oſtenditur ex Philone & ex diuinis eloquiis . Nam dicit Philo in breuiario temporum.Et a deſolatione ad carceres Ioa-

20 chin ſunt anni uiginti, & ab eius tranſmigratione triginta & uno. Sex
annis ſequentibus tunc editus eſt Mizmor octogeſimusſeptimus. In
7 fine autē ſeptimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere in
honore habuit, cumq; populus Neri cognominauit, eo quòd lucer
na Dauid, quæ timebatur extincta, illuxerit: & Mizmor octogeſimus
octauus editus eſt ad gratiarum actionem atq; conſeruationem gen
tis: & celerem miſſionem meſſiæ. Mox liberato Neri, datus eſt à Deo
filius Meſezebeel cognomento Salathiel, qui anno. 17. ante ſolutio-
nem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17. ſoluta, captiuita
te dux populi fuit, & ab eo ducatu dictus eſt Zorobabel anno à tranſ
migratione octogeſimoprimo, & à deſolatione ſeptuageſimo. Hæc
Philo. Ex quo patet ꝙ à liberatione Neri à carceribus uſq; ad ſolutā
43 captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres, qui adiuncti prædictis
70 uigintiſeptem conſtituunt annos ſeptuaginta. Ponderanda ſunt au-
tem uerba Philonis, quoniam diſtinguit annos tranſmigrationis ſpō
taneæ à deſolatione & captiuitate uiolēta totius regni; & de utriuſq;
diſtinctione atq; geſtis ſcribitur in fine quarti libri Regum, & in ulti
mo. 2. Paralip. De utraq; etiam eſt uaticinium Hieremiæ phrophetæ,
capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus eſt ipſe propheta:
& ſolitudinem atq; deſolationem uocat dicens. Reducam Chaldæos
in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduerſus eam, & capient eam, &
incendent igni, & ciuitates Iuda dabo in ſolitudinem, eo quod non
ſit habitator. Qualiter autē hoc ſit adimpletum ſcribitur in eodem li
bro Hieremiæ à capite. 36. uſq; ad. 40. & in fine. 4. Regum & in cal
ce. 2. Paralip. eiuſdem deſolationis uaticinium, & quantum tempo-
ris duratura eſſet deſolatio exprimitur Hieremiæ. 25. capite hoc mo-
do. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quòd non audiſtis uerba
mea, ecce ego mittam & aſſumam uniuerſas cognationes Aquilo-
nis, & Nabuchodonoſor Regem Babylonis ſeruum meum, & addu
cam eos ſuper terram iſtam, & ſuper habitatores eius, & ſuper omnes
nationes, quæ in circuitu illius ſunt, & interficiam eos. & ponam eos
in ſtuporem & in ſibilum & in ſolitudines ſempiternas. Et erit uni-
uerſa terra eius in ſolitudinem & in ſtuporem, & ſeruient omnes gen
tes iſtæ regi Babylonis ſeptuaginta annis. Cumq; impleti fuerint ſe
ptuaginta anni, uiſitabo ſuper Regem Babylonis, & ſuper gentem il
lam dicit dominus, iniquitatem eorum: & ſuper terram Chaldæo-
rum, & ponam illam in ſolitudines ſempiternas. Ex quo ſequitur
Philonem recte dixiſſe ſeptuaginta annos deſolationis & ſolitudinis
non tranſmigrationis, ut quidam incaute ſcribunt. Prius nanq; fue-

rat tranſmigratio undecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octo-
ginta & unum a tranſmigratione & 70 ab ipſa deſolatione. Hos etiã
annos deſolationis & non tranſmigrationis uocat ſapientiſſimus Da
niel propheta 9.ca. dicens In anno primo Darii filii Aſſueri de ſemi
ne Medorum, qui imperauit ſuper regnum Chaldæorum anno uno
regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo
factus eſt ſermo domini ad Hieremiam prophetam, ut compleretur
deſolationis Hieruſalem. 70. anni Fuerunt ergo anni 70. a deſolatio-
ne ad liberationem. Conſiderandum eſt etiam, ꝙ carceres Ioachin
in iuſti fuerunt, quia ſub fide publica ſe ſe cum ſuis poteſtati magni
Nabuchodonoſor permiſit: & poſt lapſum temporis annorum. ſ. tri-
ginta unius illum in uincla coniecit. Et idcirco illum tanquã iniuſte
ibi poſitũ filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus
eduxit, & honorauit, ut ſcribitur 4 Reg. 25. & Hieremiæ ultimo. Si-
cut autem Philo uocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucens mi-
hi, uel lucerna mea: ſimiliter etiam Lucas euangeliſta 3.c. uocat eum
Neri ex ipſius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomẽ
proprium fuit Meſezebeel. Hinc fuit Barachias filius: qui a principa
tu cognominatus eſt Zorobabel, ideſt princeps captiuitatis Babel.
Portò Zorobabel genuit Rheſa cognomento Miſciolam. Lucas etiã
eum uocat Rheſa. & 1. Para. 3. dicitur Miſciollam. Breuibus autẽ uer-
bis ponitur genealogia hæc Neemiæ 3. ubi dicitur. Et iuxta eum edi
ficauit Miſciollam filius Barachiæ filiæ Meſezebeel.

De tempore a primo anno Cyri uſque ad Magnum Alexandrum ex hebræis libris. Cap. 12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta eſt libe
ratio a captiuitate Babylonica: uſque ad magnum Alexan
391 drum digeruntur anni centumnonaginta & unus. Quod
oſtendit Philo per ſacerdotes ex tribu Leui, & perduces ex
domo Dauid dicens. Præfuerunt autem populo duces ex domo Da
uid & ſacerdotes ex Leui ſeorſum uſque ad tempora Aſmonai. Et
prius deſcribit ex ordine ſacerdotes, deinde duces. De ſacerdotibus
ergo dicit. Et de his 70. ſeniores ſic in ſcriptis reliquerũt. Ieſus filius
Ioſedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Meſeze-
beelis filii Neri ipſe eſt Ioachin anno primo Cyri uenit Hieroſoly-
mam: & ſecundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus
Agai & Zacharia ob mortem Darii Hiſtaſpis impeditum eſt opus,
nec adiri potuit Cyrus, qui bello Thamiric o erat impeditus. Suca

ceſſit interfecto Cyro, Aſſuerus Priſcus Artaxerſes;qui bellum parabat contra Artaxat factionis Thamaricæ fautorẽ: qui & ad defectionem compulerat Aſſyrios, Medosq; ac Perſas: & Aſſuerus intra Babyloniam ſeſe continebat. Ad eum Ieſus pontifex quia duces Syriæ contra Hebræos ſcripſerat: ſe contulit relicto pontificatu anno 12. Aſſueri, filio ſuo Ioachin qui & Helih. Ergo q̃a eo anno erat Aſſuerus occupatus bello,non eſt auditus Ieſus. Victor cum ſequente anno miſſum à ſe Holofernem à Iudeis truncatum audiſſet, edicto publico vetuit templum erigi. Succeſſerunt duo filii eius, qui de imperio contendentes Dario Longimano, qui uotum relaxandi edictum patris emiſerat, ſeptimo menſe uictoria ceſſit. Anno eius primo reuerſus Ieſus hortantibus iiſdem prophetis, ædificare templum annixus. eſt.Geſſit ergo Ieſus pontificatum primum uſq; ad duodecimũ
annum Aſſueri Priſci,anni ſex & triginta. Ioachin filius in eius abſen 36
tia annis octo.Is & Iudith geſta conſcripſit: & anniuerſariam libera 8
tionis memoriam, quotannis agendam inſtituit.Idem Ieſus reuerſus proſecutus eſt pontificatum annis viginti uſque ad uigeſimum 20
annum Longimani natus annos triginta & centum Et ſucceſſit Ioa- 1
chin item ſecundo pontifex annis quadraginta & octo uſq; ad duo- 48
decimũ annum magni Artaxerſis Aſſueri:qui geſta Heſter ſcripſit: &
memoriã Phurim inſtituit hortãte illũ per litteras Mardochęo, qui 1
decem & octo annis ætatem Iſaac ſuperauit. Tertius pontifex ſucceſ 21
ſit Eliaſib annis uno & uiginti uſque ad trigeſimumtertium annum
magni Artaxerſis. Hic primus poſuit Hieroſolymis portam gregis. 24
Quartus pontifex Ioiada geſſit pontificatum annis uigintiquatuor: 24
& totidem Ionathan uſque ad finem Ochi Artaxerſis. Vltimus ſub Ar 10
ſis fuit ſextus pontifex Iaddus annis decem, Hęc ille Ex horum pontificum temporibus colliguntur anni centumnonaginta & unus. Hos 191
etiam ſex pontifex Neemias enumerat .12.ca.dicens.Ieſus autem genuit Ioachin, & Ioachin genuit Eliaſib: & Eliaſib genuit Ioiada: & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan genuit Iedda. De bello aũt Thamirico Philo ſequitur ueram hiſtoriam Perſarum & Metaſthenis Perſæ chonographi: & aſſerit poſt mortem Darii interfectum Cyrum & non ante, ut inconſulte deſcribunt Herodotus & Euſebius. Et hoc eſt,quod ſignificat Eſdras cap.3. & 4. quod licet Darius & Cyrus adepta Monarchia ſoluerint captiuitatem Babylonicam,quã ibi inuenerunt:& dederint licentiam reædificandi templum, tamen opus impeditum fuit à uicinis ducibus Cyri omnibus annis eiuſdem Cyri. Et poſt eum ſecutus Artaxerſes publico edicto prohibuit hoc

Ioſephus primus annis ſeptem. 7
Abner Semei undecim. 11
Helith Matathias duodecim. 12
Aſar Maat nouem. 9
Magit Artaxat decem. 10
Agai Hellli octo. 8
Maſſor Naum ſeptem. 7
Amos Scirach quatuordecim. 14
Matathias Siloa decem. 10
Ioſephus iunior Arſes honoratus à Ptolemæo ſexaginta. 60
Ianneus ſecundus Hyrcanus præfuit annis ſex & decem. 16
Hæc Philo. Ex his ducibus colligunt̄ āni cētū ſexagintaquatuor. 164
De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus poſt ipſam liberationem quo ad eorum nomina ſiue cognomina uſque ad Iudam Machabęum conueniunt Lucas euangeliſta & Philo, & in multis etiam Ioſephus.

De tempore a Iuda Machabæo uſq; ad Chriſtum. *Cap.* 14.

A Iuda Machabæo uſq; ad Chiſti cōceptionem fluxerunt anni centum ſexaginta & unus. Hoc autem probatur ex uerbis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus a Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum: à quo uſq; ad ſuam ætatem idem Philo deſcribit dicens: Mox ſecuti Aſmonai ſimul cum pontificatu etiam ducatum à domo Dauid ſubripuerunt. Vnde orta eſt inimicitia & ſimultas. Iudas Aſmonai correptis armis contra Antiochum illuſtrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium præfuit annis quinq;. 5 161
Ionathas eius frater decem & nouem. 19
Simon ab Antiocho Sidete immunitate donatus p̄fuit annis octo. 8
Ioandes Hyrcanus Priſcus ex Aſmonaim annis uigintiſex. 26
Ariſtobolus uno. 1
Ianneus Alexander uiginti ſeptem. 27
Eius uxor Alexandra nouem. 9
Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. 34
Qui captus à Parthis relicta uxore ac filia eius fratre Ariſtobolo: Mox Herodes iubente ſenatu Romano: inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit ſumpta ſibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis: & declarato filio eiuſdē Hyrcani Ariſtobolo pontifice, ut Iudæorum animos ad ſe inclinaret, Suſtulit autem ex filia Hyrcani 129

ſibi uxore filios duos. Sed cum anno uigeſimo ſexto tyrannici regni ſui Herodes reuerſum ſocerum Hircanum aduerteret more priſco regis ſalutari ab Hebræis, illum ſibi ſocerum.ſocrumq; atq; filiam ſibi uxorem & duos ex ea ſuſceptos liberos & Ariſtobolum interemit. Bienniоq; poſt Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno uero trigeſimo principatus ſui tyrannici Zanedrim ex domo Daui d deleuit, & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Proſelitis ſuffecit, qui nimium in lege uidebantur eruditi. Tum & Salome ſororem ſuam: & uirum eius de tribu Iuda, itemq, proprium filium quem ex uxore eiuſdem tribus ſuſceperat, interfecit, quod diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus. Feſſi tandem Hebræi, ultro ipſi ac eius poſteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipſius ac poſterorum ſeſe permanſuros. Regnauit hic primus Herodes Aſcalonita tyrannico principatu
31 ānis trigintauno, & legitimo ſex. Et filius eius Archelaus annis nouē. Herodes autem tetrarcha annis uigintiquatuor, cuius uigeſimo primo anno legatus à noſtris Iudæis ab Alexādria miſſus adoleſcēs erā. Secutus eſt hunc Agrippa Priſcus annis ſeptem. Agrippa iunior annis ſeptem & uiginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa ultimus annis triginta
17 uſq; ad hunc ultimum annum ætatis meæ decrepitæ. Hic eſt finis breuiarii tēporū prædicti Philonis. Sūt ergo anni à Iuda Machabæo uſq;
129 ad tyrannicum principatum Herodis centumuigintinouem, ut hic Philo enumerat. A quo diſcrepat Ioſephus, qui affirmat annis duobus minus regnaſſe Aſmonai ideſt annis. 127. ideo hi creiicitur Ioſephus, & in multis aliis temporibus. Nam libri Machabeorum, qui olim abſque temporibus ſcripti erant, & geſta & ſub quibus regibus acta erant apud ueteres habebantur, Ioſephus in eis tempora adiiciens, eos apocryphos reddidit, quia ponit Antiochum illuſtrem regnaſſe anno centeſimo trigeſimoſeptimo regni Græcorum, ſcilicet ab Alexandro magno, ut. I. Machab. primo cap. ſcribitur, qui tamen regnauit anno centeſimo quinquageſimotertio, ut patet in annalibus Græcorum perſingulos reges Aſiæ & Siriæ poſt Alexandrum: quos Euſebius in libro de temporibus erudite annotauit. Porrò Herodes, ut dictum eſt, regnauit tyrannico principatu annis trigintauno & legitimo. 5. atque ſimul in totum regnauit annis. 37. ut omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni ſui anno. 32. incipiente, qui erat etiam incipiens annus quadrageſimus ſecundus Octauiani Auguſti, ut patet per Olympiades, & per Euſebium in libro de temporibus. Quo tempore Chriſtus de Virgine conceptus eſt, & impleta eſt tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene. 49. Non auferetur ſceptrum de Iuda &
dux de femore eius, donec ueniat qui mittendus eſt, ideſt Chriſtus
uerus meſſias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iu-
da in tempore tyrannici regni, ſed cum cœpit regnare legitimo prin
cipatu, quando conceptus eſt Chriſtus. Si ergo annis prædictis cen
tumuigintinouem à Iuda Machabæo ad initium regni tyrannici He- 129
rodis, adantur .32. anni Herodis, quando ſcilicet conceptus eſt 32
Chriſtus, conſurget numerus annorum centumſexaginta unius à 161
Iuda Machabæo ad Chriſti conceptionem. Quia uero, ut dicit
Philo, ſuſceptus principatus fuit cauſa ſimultatum: Nam duces
Dauidici depreſſi equidem iure iraſcebantur: & ideo ipſe Philo non
ponit, qui ſucceſſerint ex domo Dauid: quia ſtuduit tempora perdu
ces notiores exprimere, qui ſumpſerant principatum. Quidam ue-
ro Iudæi in primitiua eccleſia fingentes ſe Chriſtianos, ut obſcura-
rent genealogiã Chriſti, quam Lucas & Mathæus aperte deſcribunt:
potiſſime Lucas, qui ait Ianneo ſucceſſiſſe Melchii: & Melchii ſucceſ
ſiſſe Leui patrem Mathan & auum Helich ſiue Ioachin, tranſmu-
tatis nominibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro Leui
& quòd Helith quaſi alter à Ioachin fuerit pater Ioſeph legalis per
ſuſcitationem fraterni ſeminis. cõtra quos Hieronymus de ortu bea
tæ Mariæ uirginis ſcribẽs. Quid, inquit, Pãteris & Barpanteris & fra
terni ſeminis ſuſcitatione opus fuit ad genealogiam Mariæ quę cla-
ra eſt, niſi quia falſi fratres ſub ſpecie angeli lucis ad eludẽdũ euãge-
lia quaſi illa expoſituri hęc finxerunt: ubi euangeliſta Lucas & ſan-
ctorũ traditio Syrorũ, ſicut Philo & Lucas clariſſime deſcripſerunt.
Quin etiam & ubi Lucas tempora non colligit, & Philo definit ipſi
ea clariſſime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi filius Iãnei an- 25
nis quinq; & uiginti, & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Ma- 40
than, Hic agens annum trigeſimumſextum genuit Ioachin, qui & 36
Helith patrem quidem naturalem Marię & legalem Ioſeph. Annno 44
autem quadrageſimo ſexto ipſe Iaochin natura ſterelis genuit Ma- 16
riam. Quæ & ipſa quattodecimo ætatis anno genuit Saluatorem.
Hæc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi uſq; ad quar-
tumdecimum annum beatæ Mariæ uirginis conſurgent anni cen- 161
tum ſexaginta & unus: & totidem à Iuda Machabæo ad trigeſimum
ſecundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime ſcep
ptrum de tribu Iuda ſuſtulit Herodes, idem fuit & primus conce-
pti Saluatoris. Colligamus ergo ſimul annos à deſolatione tẽpli, ad
Chriſti incarnationem ex prædictis quatuor diſtinctionibus ſextæ

ætatis:& inueniemus eos eſſe qui ingentos octogintaſex.

Nam à deſolatione uſq; ad liberationem fuerunt anni.	70
A liberatione uſq; ad Alexandrum magnum anni.	191
Ab Alexandro uſq; Iudam Machabæum anni.	164
A Iuda Machabæo uſq; ad Chriſti conceptionem anni.	161
Ergo à deſolatione uſq; ad Chriſtum conceptum fuerunt anni.	586

EPILOGVS.

Similiter colligendi ſunt ſimul omnes anni à mundi creatioue uſque ad Chriſtum ex diſtinctionibus prædictarum ſex ætatum.

Nam ab Adam uſq; ad diluuium fueruut anni.	1656
A diluuio uſq; ad Abraham fuerunt anni.	292
Ab Abraham uſq; ad legem datam Moyſi fuerunt anni.	505
A lege Moyſi uſq; ad inchoatum templum Salomonis anni.	480
Ab inchoatione templi de eius deſolationem anni.	440
A deſolatione uſq; ad Chriſti conceptionem anni.	586
Ergo à creatione mundi ad Chriſtum conceptum ſunt anni.	3959

Quibus addendi ſunt nouem mẽſes quibus Chriſtus in utero matris manſit antequam naſceretur. Itaque a creatione mundi uſq; ad
3960 Chriſti natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenri ſexaginta minus tribus menſibus. A cuius natiuitate iuxta morem communem eccleſiæ Romanę, deinceps enumerantut anni domini Saluatoris Hæc ſufficere poſſunt ad comprobandam ueritatem temporum ab exordio mundi ad Chriſtum. Sed ad Maiorem euidentiam ex aliis regnis eadem tempora in tribus ſequentibus libris adhuc uberrime demonſtrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum deſcriptione.

PROLOGVS

DE tẽporibus ante diluuium in libris Etnicorũ nihil inuenire potuimus, niſi quod ſcribitur à Beroſo Chaldæo; qui primo antiquitatum libro ita dicit. Anteaquarum cladem famoſam, qua uniuerſus periit orbis, multa præ

terierunt ſecula. quę à noſtri Caldæis fideliter fuerunt ſeruata. Cum ergo ſingula tempora non expreſſerit ante diluuium, & ad nos non peruenerint annalia Chaldæorum, non poſſumus ex eorum ſcriptis comprobare eadem tempora: niſi ex Moyſe & ex Hebræis codicibus & Philone, qui dicunt à mundi creatione ad diluuium fluxiſſe annos milleſexcentos quinquagintaſex, ut ſuperiori libro deſcripſimus. 1656
Poſt diluuium uero ipſi Etnici ſingula tempora & annos deſcribunt, quaſi fuerit poſt ipſum diluuium prima hominum origo. & in iiſdem annorum numeris conueniunt Moyſe, Hebræis & Philoni: quod oſtendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum eſt Italiæ imperio iuxta diuerſa ſeculorum tempora, metallorum uaria ſpecie deſignat.

De aureo ſeculo. *Cap. I.*

Qvemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmentis. Italiæ ſplendidiſſima origo fuit, tum tempore, tum originæ gentis, Cœpit enim aureo ſeculo ſub principibus diis Iano, Cameſe, Saturno, gente Phœnica & Saga: que poſt inundationem terrarum per orbem prima colonias miſit. Et de mundi quidem origine authores non paria ſentiunt. Nam Chaldęi ſibi ſempiternitatem perſuadent. Phœnicibus uero ac Sagis magis placet origo. Inter utroſq; conuenit ante Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum ſeculum, terras fuiſſe inundatas, & in Scythia Saga renatum mortale genus. Hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de temporibus. qui Maſeam Phœnicem Damaſcenum citat dicens, Maſeas Phœnix Damaſcenus libro nonageſimoſeptimo hiſtoriarum aſſerit ante Ninum fermè ducentis quinquaginta annis fuiſſe inundationem terrarum: & quendam, cui teſtimonium perhibet Moſeus antiquiſsimus hiſtoricus, liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caſpios: tumq; recenti cœlo & rudi humano genere uixiſſe auream uitam: in qua nullo ferente legem natura ipſa uiuebatur: quouſque Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi uitam uitiare cœperunt humanam. Hæc ille. Quintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo ſeculo, & de origine urbis Romæ dicens Italiæ imperium penes duos populos principes extitit: Poſterius Romani: principio Thuſci ſub Iano cœperunt in aureo ſæculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit ſic dicta, quòd poſterioribus ſeculis comparata, æque ut aurum in-

ter metalla effulſit. Eam cœpiſſe ſub Ogige ante Ninum annis circi ter ducentis, & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderunt. Is Ianus ſub initium aurei ſeculi, leuum latus Tyberis in Etruriæ tenuit. Cameſes uero ac Saturnus circa finem eiuſdem ętatis dextrum incoluerunt, Hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis ducentis quinquaginta: ſed ferè uno minus: ideo prædicti authores eidem numero ducenteſimo quinquageſimo addiderunt fermè uel
249 circiter, Nam & Beroſus, ex quo authores præfati hęc hauſerunt, enumerat annos ętatis aureæ ducentos quadragintanouem. Xenophon etiam in libro de æquiuocis idem tempus deſcribit à publica fide colũnæ in Babylonia exciſæ à Semiramide. Enumerat enim
131 ab inundatione ad Saturnum patrem Belli annos trigintaunum ſu
56 pra centum: & à Saturno ad Belum filium annos ſex & quinqua-
62 ginta: & à Belo ad Ninum annos ſexagintaduos. Itaq; ab inundatione ad Ninum primum monarcham fuerant anni ducentiqua-
249 draginta nouem. quos oſtendimus tribus regibus Italiæ a diluuio ad Ninum & Cameſem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo.	108
Ianus primum adueniens annis trigintatribus.	33
Comerus Gallus annis quinquagintaocto.	58
Ochus Veius annis quinquaginta.	50
Ex quibus conſurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249.

Hos tres reges nominat Beroſus author publicæ fidei: qui dicit anno decimo Saturni patris Beli Ianũ miſiſſe colonias Vhulcas, duce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo ſeculo. Cap. 2.

POſt aureum ſeculum ſecuta eſt argentea proles: de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei ſeculi primus omnium Ninus Rex Aſſyriorum hos aureos mores noua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites trãſgreſſus bella finitimis mouit: & totius Aſiæ populos perdomuit: ſub quo Cameſes præfectus fuit Aboriginibus. Et paulo poſt frementibus undiq; contra ſe armis: toto prius Perrerato orbe Saturnus ad Ianus ſe contulit. Eum comuni hoſpicio Ianus Receptum Latio & Aboriginibus perfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei ſeculi, intra fines ſuos ſeſe quiſque continuit: Ianus in Ethruria; & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperi eſſe

inſtituit. Intra enim ſuam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis, aræ uero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim capitolij Saturnus condiderat, ut Ianus Ianiculum. Hæc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolii: ubi tunc paſcua bobus erat. Hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis, qui, ut in.2. libro Dionyſius dicit, Fabium Pictorem ſecutus eſt dicens. Roma principio ſui paſcua bobus erat.

A Cameſe autem ad Atlantem Italum, à quo Italia dicta eſt, fluxerunt anni quadringentitriginta ſub his regibus. 430

Cameſes regnauit annis decem & nouem.	19
Iani ſecundus aduentus annis octogintaduobus.	82
Cranus Razenuus annis quinquagintaquattuor.	54
Aruns annis quadragintatribus.	43
Tages annis quadragintaduobus.	42
Sicanus annis triginta.	30
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	10
Leſtrigon annis quadragintaquinq;.	45
Hercules annis triginta.	30
Thuſcus annis uigintiſeptem.	27
Altheus annis ſeptem.	7
Heſperus annis undecim.	11
Ex his conſurgunt anni quadringenti triginta.	430

Hæc tempora fidem publicam habent a Beroſo in 5. antiquitatum. Qui per Reges Aſſyriorum a Cameſe, qui rexit primo anno Nini colonias Italas, uſque ad Italum ſupputat totidem annos, & Laerthes quot aſſignauimus. Inſuper Cameſis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nonnulli Poetæ. Cranæ Razenui meminerunt loca Volturnæ ita dicta: & Mirſilus de origine Italiæ;& Dionyſius in primo libro dicens Thuſcos ſe appellare a duce Razenuos. Aruntis primi, quem Beroſus Arunum nominat, memoriam ſeruant eius coloniæ Thuſcæ: Aruntini ucteres: Aruntini Rullienſes: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuiſſe, qui primus Thuſcos aruſpicinam docuerit omnes cum Beroſo confitentur. Sicani prædia in agro Vetuloniæ manent: quæ dicimus uallem sicaniam: ſicut Enakios omnes Kathenakios, ideſt congregationes gigantum; quos expugnauit Apis; & filius eius Hercules Aegyptius,

Vnde & uallem gigantum etiam circa Thuſcanellam incolæ uocant & campum Cymeum iuxta ket enakia: ubi Ioui iuſto Api affuerunt Itali contra gigantes, ut aſſerit Diodorus in ſexto libro. Aliquod annis præfuiſſe Italiæ Apim & eius nepotem, quem Græci Anthropophagum Ethruſci Churchium: Latini & Beroſus Leſtrygonem uocant. Itemq; & Herculem, Tuſcum, Alcheum, & Heſperum cuncta ſupradicta monumenta cum Beroſo confirmant. Et ideo à Chameſe uſq; ad Heſperum amplam Fidem temporum & hominum Beroſus & hiſtorici & eorum monumenra præbent.

De Aeneo ſeculo. *Cap. 3.*

Seculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit. & uſq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in ſecunda parte libelli primi de origine urbis Romæ, Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aducto eo contra fratrem ſuum Heſperum: in cuius tutela erat Aethruriæ imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porrò Italus dimicare à Iano & Aethruſcis prohibitus in Auentino conſedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; conſilio Iani Capenam oppidulum condidit, & regionem eius permiſſu Italiam dixit. Mox Heſpero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam ſuſcipiens, omnem circa Tyberim regionem extinctis ultro citroq; aliis cognominibus à ſe Italiam nuncupauit. Hæc ille. Teſte Igino, cui concordat Beroſus Atlanti Italo, à quo Italia dicta eſt, frater fuit Heſperus Rex Hiſpaniæ, inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem ſuperior fuit Atlas Italus, qui pulſo Heſpero in Italiam regnauit in Hiſpania, atq; Sicilia. Heſperus in Italia ad Thuſcos ſe conferens regni tutor factus eſt Iano tunc infante, ut Fabius innuit. Sed conſidera unum fuiſſe Ianum Priſcum, plures uero poſteriores: quorum hic fuit unus, cui nomen Camboblaſcon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali. ut quinto antiquitatum Beroſus prodit. Ab hoc Heſpero Italia & Hiſpania Heſperæ dictæ ſunt, quia utrobiq; regnauit, ut Iginus ſcribit & Seruius ſuper Aeneida refert. Non autem dicunt ab heſpero ſydere, ut Græci mentiuntur: quia eò nauigant ab Italia in Hiſpaniam: quia ſic & Gallia eſſet Heſperia, quia eodem ſydere nauigant ab Italia in Gallias, uel quia ſola ſtella Polari fiat nauigatio. ſed.

ut dictum eſt ab Heſpero, qui in Hiſpania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Heſperi Italus in Hiſpania in Siciliam: & a Sicilia in Italiam contra fratrem dimicaturus conceſsit in Latium; ubi Etruſci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiſerunt tamen, & opem conſilio adiecerunt, ut è regione Saturniæ collem Auentinum teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius a ſe Italiam diceret. Mox ergo mortuo Heſpero tutor Jani, qui & Coriti ſucceſsit Italus in Vetulonia, ut in 5. antiquitatum Beroſus tradit. Subiungit autẽ Fabius Pictor poſt prædicta dicens. Suſcepto igitur Italus Italiæ imperio tum filiam ſuam Romam nomine Siculis & Aboriginibns in Latio præfecit, quæ relicta Capena medium Palatinum tenuit: & in uertice ubi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentiam ſonat. hæc ille. Huius ergo æreі ſeculi tempora demonſtrabimus prius per Reges, Laertes Italiæ in Vetulonia: deinde per ſubregulos, qui regnauerunt in Latio: unde Latini duxerunt originẽ m: ex quibus etiam ſub ſecuti ſunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo uſque ad excidiũ Troiæ fluxerunt anni 448. quod oſtenditur ex tẽporibus ab Italo uſq; ad decimũoctauum annum Mezentii, quo anno Troia euerſa eſt. 448

Italus ego Atlas regnauit annis decem & nouem.	19
Morges anni uiginti.	20
Coritus annis trigintatribus.	33
Iaſius annis quinquaginta.	50
Corybantus annis quinquaginta & uno:	51
Turrhenus annis quinquaginta & uno.	51
Tarcon Priſcus annis uigintitribus.	23
Abas annis quindecim.	15
Olanus annis uiginti uno.	21
Veibennus annis quadragintaduobus.	42
Oſcus annis trigintaquatuor.	34
Tarcon ſecundus annis quadraginta quattuor.	44
Tyberinus annis triginta.	30
Mezentius annis uigintiduobus.	22
Ex quibus conſurgunt anni quadringentiquiquagintaduo.	452

A quibus ſi ſubtrahas annns quattuor, quibus regnauit Mezentius poſt excidium Troiæ, remanent anni quadringentiquadraginta octo ab Italo ad Troiæ incendium. 448

De his regibus Latini hiſtorici non tacuerunt; & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atque Itali genero Co-

tito & eius filio Iaſio: necnō & de Turrheno Meone & eius filio Dar conte Priſco pleni ſunt codices. De Bante vero, quam Beroſus Cory bantem vocat, id eſt haſtatum Bantem inſcriptio Grauiſca memoriā facit. Abas à quo Abantes in Thuſcia populi ad caput Abium maritimi: prepetuum argumentum habet regionem ipſam vnde Lucumo nomine Toruus claſſis maritimæ pro Aenea princeps fuit, ut author eſt Virgilius in 10. Aeneidos denominanus ipſum Toruum Abantem. Olanum ducem Thuſciæ fuiſſe, qui primus Mediolanus fundauerit, teſtis eſt Cat. in fragmento.7.originum. Veibenum cognomine Maſſum conſeruant monumenta & urbs in Thuſcia Maſſæ: & Cœlius Veribenus à familia, ut memorat Varro in Primo de lingua Latina. De Oſco ſunt coloniæ Oſca,quæ & Capua.Nam Oſci ſunt Capuenſes,ut ait Seruius ſuper Aeneida: & Voloſca. i. antiqua Oſca, & per ſyncopam Volſca. & Volſci populi De Tarconte ſecundo qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto à quo Albula Tyberis dictus eſt, meminit Virgilius in .8. & 10. Aenidos:& alli authores De Mezentio uero memoriam faciunt Liuius in primo ab vrbe condita: Dionyſius item Halicarnaſeus in.2. libro Macrobius in primo Saturnaliorum: & Virgilius in.8.&. 11. Aeneidos & deinceps. Eadem tempora ſupputantur perſubregulos Latii ex Beroſo & Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, ubi non conſulte locutus eſt;uel ubi uitio ſcriptorum eſt deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit quadragintaſex.	46
Romaneſſus eius filius annis ſeptuaginta & uno.	71
Picus Priſcus annis quinquagintaſeptem.	57
Faunus Priſcus annis triginta.	30
Amnus Faunigena qui teſte Sillio locauit Agillam filiam Traſimæno filio Thurreni annis quinquagintaquatuor.	54
Vulcanus annis trigintaſex,	36
Mars cognomine Ianus annis uigintitribus.	23
Ceculus cognomine Saturnus annis trigintaſex.	36
Picus iunior annis trigintaquattuor.	34
Faunus iunior annis uigintiquatuor.	24
Latinus Aeneæ poſtea ſocer annis trigintanouem.	39
Ex quibus conſurgunt quadringentiquinquaginta.	450
A quibus ſi demas duos annos, qbus regnauit Latinus poſt excidiū Troiæ,remanent anni quadringentiquadragintaocto:	448
à Roma ſub regula Latii ad euerſam Troiam.	

De ſtanneo ſeculo. Cap.4.

AB euerſa Troia uſq; ad Romulum Romæ cōditorem ſtanneum ſeculum nuncupari poteſt. quod ſupputatur annis quadragentisuigintiſeptem: ut placet Oroſio Omiſſis igitur Italiæ regibus: quoniā aliqua incerta de ipſorū annis traduntur: uerum annorum numerum oſtendemus tantum ex Latinorum Regibus. Poſt euerſionem Troiæ ipſis Latinis, qui poſtea Romani nuncupati ſunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euerſione Troiæ Aeneas uenit in Italiā ad Latinum & Euandrū & Thurrenos. hoc eſt anno tertio inchoato non completo. Conſtat autem Aeneam profugum domo ueniſſe ad Latinum Aboriginum Regem: à quo primum Aborigines Latini dicit cœperūt: à Latinoq; comuni hoſpitio exceptus Aeneas ēt Latini filiā cōiugio accepit: unde ortū eſt bellū inter Troiugenas Aborigines, & Rutulos. Nā teſte Liuio in primo ab urbe cōd. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneæ fuerat: prælatum ſibi aduenā ægre ferens: ſimul Aeneæ Latinoq; bellum intulerat. Neutra acies ex eo certamine lęta abiit. Victi Rutuli: uictores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amiſere. Cui Latino ſucceſſit in Regnū Aeneas. q ſecundū Manethonē regnauit ānos tres: & à Troiæ excidio ab obitū Aeneæ fuerunt ſex anni, & paulo plus. Nam inchoato ſeptimo anno accepit regnum Aſcanius: & ille annus eidem attribuitur.

	Poſt igitur euerſam Troiā tertio anno completo periit Latinus.	3
1	Aeneas regnauit annos tres.	3
2	Aſcanius annos trigintaocto.	38
3	Siluius poſthumus frater Aſcanij annos uigintinouem	29
4	Aeneas Siluius annos triginta & unum.	31
5	Latinus Siluius iunior annos quinquaginta.	50
6	Alba Siluius annos trigintanouem.	39
7	Athus uel Epithus Siluius annos uigintiquatuor:	24
8	Capis Siluius annos uigintiocto.	28
9	Capetus Siluius annos tredecim.	13
10	Tyberinus Siluius annos octo.	8
11	Agrippa Siluius annos quadraginta.	40
12	Remulus ſiue Aremulus Siluius annos decem & nouem.	19
13	Auentinus Siluius annos trigintaſeptem.	37
14	Procas Siluius annos uigintitres.	23

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42
Ex quibus conſurgunt anni quadringentiuigintiſeptem. 427
In omnibus prędictis ſecuti ſumus Euſebiū excepto ultimo Amulio, cui Euſebius attribuit annos quadragintaquatuor: Nos autem in hoc imitantes Dionyſium Halicarnaſeum, qui eius annos deſcribit.42.eundem annorum numerum annotauimus,ſicut etiam computat Oroſius, ex quorum computatione,ut dictum eſt, conſurgit numerus annorū 427.licet ſecundū Euſebiū & Eutropium conſurgant anni .429. quorum duo ſuperſunt anni: quos amputauimus

De ferreo ſeculo. *Cap.5.*

SEculum ferreum dicimus tempus,quo regnauerunt Romani Reges ab ipſo primo Rege Romanorum Romulo uſq; ad pulſos Reges,quo tempore ab Euſebio enume
240 rantur anni ducenti quadraginta.Poſt Reges nanq;Latinorum,exordium ſumpſerunt Romanorum Reges, Romulo primū arripiente regnum ui ferrea occiſo.ſ. Amulio, Numitore, ac Remulo. Sicut enim dicit Euſebius & Eutropius, Numitor Procæ Siluii penultimi Regis Latinorū filius maior, à frater Amulio regno pulſus,in agro ſuo uixit, Filia eius adimendæ ſpei partus gratia, uirgo Veſtalis lecta, quæcum ſeptimo patrui ſui anno geminos edidiſſet infantes,iuxta legem in terra uiua defoſſa eſt.Verum paruuolos prope ripam Tyberis expoſitos Fauſtulus regii paſtor armenti ad Accam Laurentiam ſuam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis ſui quæſtuoſi Lupa à uicinis appellabatur. Vnde ad noſtram uſq; memoriam, meretricum cęllulæ lupanaria dicuntur. Pueri cum adoleuiſſent collecta paſtorum & latronum manu interfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum reſtituunt. Quo auo perempto, & fratre Remulo interfecto,Romulus ſolus Romæ regnare cœpit ædificata iā urbe. Nam cœpit ædificare eā anno.4.ſextæOlympiadis:& anni regni eius computari incipiunt anno primo ſeptimæ Olympiadis poſtq̃.ſ. interfecerat Amulium, Numitorem,& Remulum, ut refert Dionyſius Halicarnaſeus.

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaſeptem. 37
Vacat regnum anno uno,quod tempus interregnū appellatum eſt. 1
2 Numa Pompilius annos quadraginta & unum. 41
3 Tullus Hoſtilius annos trigintaduos. 32
4 Ancus Martius annos uigintitres. 23
5 TarquinusPriſcus annos trigintaſeptem. 37

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
7 Tarquinus ſuperbus annos trigintaquinq;. 35
Ex quibus conſurgunt anni ducenti quadraginta. 240
quibus regnauerunt prædicti ſeptem Romanorum Reges, ut Euſebio placet. Cui cõuenit Solinus in toto nũo annorũ 240. ſimul, ſed ſeparatim aliter diſtribuit annos. ſ. Numæ. 43. Anco Martio. 24. Seruio Tullio 42. & Tarquinio ſuperbo. 25. In reliquis conuenit excepto anno uno interregni poſt Romuli obitum, quem Numæ attribuit: ac tandem idem numerus annorum 240. reſultat. Quidam tamen cum Dionyſio Halicarnaſeo dicunt Reges eoſdem regnaſſe annos 244. contra ueritatem publicæ fidei. Nos autem ſequimur in hac probata computatione ipſum Euſebium, qui publicam fidẽ annalium Romanorum imitatur. Qui ſuperaddũt quatuor annos fortaſſe computant annos Romuleos decem ſcilicet menſium, quos tamen eius ſucceſſor Numa Pompilus emendauit, & annum ex duodecim menſibus lunaribus inſtituit. Viginti enim anni duodecim menſium continent menſes ducentos quadraginta, ex quibus fiunt anni 24. decem menſium. Non eſt ergo mirum ſi quidam authores quatuor annos addunt eo ꝙ annos tunc decẽ menſiũ cõputauerint.

De plumbeo ſeculo. *Cap. 6*

PLumbeum ſeculum uocamus tempus Conſulum Romanorum ob eorum grauitatem in regimine urbis: annorũ ſpatio quadringentorum ſexagintaquatuor. Dicit enim Euſebius in libro de temporibus. Romæ poſt exactos Reges, primum Conſules duo a Bruto eſſe cœperunt, deinde Tribuni plebis ac Dictatores, & rurſum Conſules rem P. obtinuerunt per annos fermè quadringentos ſexagintaquatuor uſq; ad Iulium Cæſarem, qui primus ſingulare arripuit imperium Olympiadis centeſimæ octogeſimætertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo ſuper explanationes in Aggeum prophetam. Poſt plumbeum ſeculum rurſum innouatum eſt aureum tẽpore Iulii Cæſaris, uel potius tempore Octauiani Auguſti, quando cœpit monarchia Romanorum. Arripuit autem imperiũ Iulius Cæſar anno primo centeſimæ octogeſimætertię olympiadis propè eiuſdẽ anni finẽ, & imperauit tribus annis & ſeptẽ mẽſibus ſecundũ Ioſephũ lib. 1. Iudaici belli. Deinde non integris duobus annis uacauit imperiũ: quod poſtea aſſumpſit Octauianus Auguſtus, cuius anno 40. ſecundæ fermè cõpleto natus eſt Chrs. Cõſulũ ergo anni fuerũt quadringẽtiſexagintaquatuor, &

ab imperio Cæſaris ad annum quadrageſimum ſecundum Auguſti fuerunt anni quadraginta. Qui ſimul iuncti ſiunt anni quingenti decem. Tunc itaque natus eſt Chriſtus, quo innouata ſunt omnia tempora.

EPILOGVS.

NVnc ergo colligẽdi ſunt anni ſinguli & uniuerſi a mũdi creatione ad Chriſti natiuitatem ex prædictis ſeculis.

Seculũ Ethnicis ignotũ ante diluuiũ cõtinet an.	1656
Aureum ſeculũ annos.	249
Argenteum ſeculum annos.	430
Aeneum ſeculum annos.	448
Stanneum ſeculum annos.	427
Ferreum ſeculum annos.	240
Plumbeum ſeculum cum additione prædicta annos.	510
Ex quibus conſurgunt anni triamillia nongentiſexaginta.	3960

a condito uidelicet orbe ad Chriſti natiuitatem,

Liber quartus deCaldæorũ chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

QVæ in præcedentibus duobus libris deſcripta ſunt tẽpora, eadem etiam Caldæorum chronographia comprobari poſſunt ad maius ueritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis ſibi inuicem ſuccedẽtibus, uidelicet ex Monarchia Caldæorum, ex Monarchia Perſarum ac Medorũ, ex Monarchia Alexandri magni, & ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Caldæorum & Regibus Babiloniæ. *Cap. I.*

REgnum Caldæorũ ſiue Aſſyriorũ quod dicitur Babylonicũ, initiũ ſumpſit ab ædificatione turris Babel, ut dicit Beroſus Caldæus anno ab uniuerſali aquarũ inũdatione cẽteſimo trigeſimoprimo, & hi fuerũt eius reges, ut ipſe ſcribit in quinto antiquitatũ libro, & poſt eũ Metaſthenes Perſa, & Manethõ Aegyptius in ſupplementis ad ip

ſum Beroſum.

Anno ab uniuerſali diluuio centeſimo trigeſimoprimo. 131
Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnauit inde ãnos quinquagintaſex Hic, ut author eſt Beroſus in.4.antiquitatum libro:in campo Semnaar deſignauit urbem; & fundauit maximam turrim.& deduxit eam ad altitudiuem & magnitudinem montium:ſed non compleuit. nec deſignatam urbem fundauit. 56
2 Belus qui & Iupiter eius filius regnauit annos ſexagintaduos. Hic ut ait Beroſus, Fundamẽta deſignata Babyloniæ oppidi magisquã urbis erexit. 62
3 Ninus eius filius regnauit annos quinquagintaduos. Hic primus monarchiam cœpit teſte Beroſo:& omnibus ſuis uiribus ſumptis armis patris ſui Iouis Beli.omnibus bellum intulit nulli parcens.Hic omnium primus Babylonicum Regum propagauit: & omnium primus templum Belo patri, & matri Iunoni: & Rheæ auiæ, & ſtatuas in medio oppidi Babyloniæ erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus eſt Abraham, ut affirmat Euſebius. 52
4 Semiramis Aſcalonita uxor Nini annos quadragintaduos regnauit. Hęc, ut ait Beroſus anteceſſit militia,triumphis, diuitiis, uictoriis, & imperio omnes mortales. Ipſa hanc urbem maximam ex oppido fecit, ut magis dici poſſit illã ædificaſſe quã ampliaſſe. Nemo unquã huic fœminæ comparandus eſt uirorum, tanta in eius uita dicuntur & ſcribuntur.cum ad uituperationẽ,tum maxime ad collaudationẽ magnifica. Hæc ille. Pro ſacris autẽ literis hæc notãda uidẽtur quod Diodorus in.3.ſcribit Semiramidẽ natam ex dea Aſcalonita,quam Dirceten, id eſt ſemipiſcem uocant; eamq́; dictã Semiramidẽ quod Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita ſit & potiſſime columba:in quam moriens,ut fabulantur,conuerſa eſt poſtquam uixit annos duos & ſexaginta, ut Ctheſias Gnidius ſcribit cumquadragintaduobus regnaſſet. Docent autem ſacræ litteræ hæc duo. Primum deam Aſcalonitarum eſſe Dagon lingua hebræa dictam:quam iidem Hebræi piſcem interpretantur. Hieronymus uero melius piſcem mœroris dici aſſerit. Hoc propinquius congruit Diodoro:qui ſcribit eẽ deã cum adulterino cõcubitu peperiſſet Semiramidẽ, pudore atq; mœrore ductã ſeſe in ſtagnum demerſiſſe:quæ in piſcẽ cõuerſa,ut putabatur,pro numine fuit à Palæſtinis habita. Alterum eſt quod Semiramidẽ.i.auẽ & eo colũbã Babylonii non ſolũ pro cõditrice urbis Babyloniæ habebãt,uerum etiã uti Romani Romulum, deã uenerabãtur. Vñ & Hiere. 15. Rex Babyloniæ à cõditrice colũba 42

Io Lucidus E iii

uocabaẽ cũ dr̃. Facta eſt terra eorũ in deſolationẽ à facie iræ colum
5 bę Zameis Ninias filius Semiramidis annos trigintaocto regnauit. In regno Babylonico hic parum reſplenduit, ut ait Beroſus. Ornauit tamen templa deorum. & Chaldæos ampliauit.

6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oẽs Bactrianos.

7 Aralius regnauit annos. 40. Hic, ut ait Beroſus, claruit in genio & ſtudio militari; & primus adauxit põpas: & gẽmas, & muliebres delitias anno eius penultimo, hoc eſt. 39. Phaeton cũ filius ſuis claſſe uenit in italiã ad Maloth Thagetem Ianigenum Razenuũ: & donatus fuit parte occidẽtali: poſſeditq; cũ ſua poſteritate mõtes & totũ Eridanũ: quo tẽpore Italia tribus locis arſit multis diebus circa Iſtros: Cymeos; & Veſuuios, uocataq; ſunt à Ianigenis illa loca Palenſana id eſt regio cõflagrata. Sicut. n. ait Moyſes & Beroſus in genealogiis poſt diluuiũ, Cur filius Cameſis Saturni Aegyptii genuit Phaetontem, quẽ prolatione hebræa Moyſes Phut, Aramei Phet, Latini Phaeton pronunciant. Ab hoc prodiit Lygur, unde & dicti ſunt Lygures, Phaetontẽ autem. ſ. Priſcũ primũ poſuiſſe colonias in Aegypto & Libya nomẽ eſt argumẽto quia Liby ante Libyũ Aegyptium Herculẽ dicebãtur à duce Phutei ſiue Phaetontei. ut Hiero aſſerit ſup Gene. 10. cap, Ptolemæus quoq; cõmemorat in Aethiopia Aegypti urbem Phut lur: & in Marmarica phut enoti, & in Libya Phut fluuiũ. Deinde, ut ait Beroſus, Phaeton anno penultimo Aralii uenit in Italiam, quo anno ibi fuit prædicta cõflagratio: de qua dicit Plato in Timæo Illla q̃ uobis quoq; cõperta eſt Phaetontẽ Solis filium quondã Solis curſus aſcẽdiſſe luciferos illosq; exorbitaſſe ac incẽdiſſe terrena, fabula quidẽ putaẽ. ſed eſt uera hiſtoria. Fit. n. cœleſtiũ lõgo circuitionis tẽpore orbiũ exorbitatio: quã uaſtitas cõflagrationis ſequaẽ neceſſe eſt. Hoc loco Plato cœleſtiũ exorbitationẽ dicit fieri ex motu acceſſns & receſſus. quẽ aliqui uocant motũ trepidationis. Nos autẽ pſuppoſita hac emendatione tẽporum cõputauimus retro cedẽdo p tabulas Aſtronomicas Ioannis Lucilii & Arabæ Zachuti ad illud tẽpus: & inuenimus hanc conflagrationem accidiſſe ex cõiunctione ferè omniũ planetarũ in ſigno igneo in locis ſulphureis, ubi facile ex calore accenditur ignis. Eo nãq; anno in Fine Iulii & principio Auguſti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt ſimul in Leone ſigno igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro ſigno terreo.

8 Baleus cognomento Xerſes regnauit annos triginta. Hunc, ut ait Beroſus, appelauerũt Xerſem, id eſt uictorẽ & triumphatorem quod imperauerit duplo plus gentibus quam Aralius. Erat enim militia

ferox & fortunatus propagauit regnum uſq; propè Indos. Huius Balei Xerſis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Ligure regreſſus eſt in Aethiopiam.
Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui ut ait Beroſus, ma gis ad uoluptates, & delitias conuerſus, ea quæ ad libidinem ſpectant, tum maxime inuenta ampliauit. 38
Belochus Priſcus regnauit annos trigintaquinq;. qui idcirco à Belo ſumpſit cognomen, ut ait Beroſus, quia cum imperium uoluit exercere maximum pōtificem Beli Iouis, & maxime circa auſpicia & diuinationis occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chaldæos Beli amator dicitur apud Latinos. Nouiſſimis annis Belochi tumuit mare Atticum, & ebulliens inundauit Atticam. 35
Baleus regnauit annos. 52. Hic, ut ait Beroſus, poſt Semiramidem ſupra cæteros enituit fama, ſplenduit imperio uſq; intra Indiam. 52
Althades regnauit annos trigintaduos. 32
Mamitus regnauit annos triginta. 30
Manchaluus regnauit annos triginta. 30
Spherus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyſes natus eſt, 20
Mamelus regnauit annos triginta. 30
Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. ut ait Beroſus, Athenienſes regnū Exorſi ſunt. Anno quoq; eius. 34. &. 35. in Theſſalia diluuium fuit: & in alia eorū parte poſt terræ motū ſecutū eſt incēdiū ſub quodā illorū rege Phaetonte. ſ. Græco q. fuit alius à Phaetōte Priſco 40
Aſcathades regnauit annos quadraginta, qui, ut ait Beroſus, funditus omnem Syrima ditionis ſuæ fecit. Anno eius 8. Chencres Rex Aegypti uictus Hebræorum magica periit in mari. Beroſus putauit Moyſen arte magica ſigna feciſſe, cum eius miracula ſcripturæ ſacræ uirtuti diuinæ attribuant. Sed ei uenia danda eſt tanqā ethnico qui diuina myſteria ignorauit. Peius errauit Iuſtinus qui in. 36. epithomatum dixit Ioſeph magum, & affirmat Moyſen eius fuiſſe filium: eundemq; Moyſen cum Hebræis uliginem & ſcabiē paſſis ab Aegyptiis pulſum ſacra Aegyptiorum furto abſtuliſſe, Aegyptios uero illa armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire compulſos. Sed hoc mendacium uerbis Beroſi euertitur. qui dicit Pharaonem Chencrem non reuerſum domum, ſed in mari periſſe. Non potuit etiam eſſe Moyſes filius Ioſeph, quoniā anteq̄ Moyſes naſcere tur ſexaginta quinq; annis tranſactis obierat Ioſeph. Moyſes etiā de alia tribu. ſ. Leui deſcendit, non de tribu Ioſeph, ut ſcriptura ſacra teſtatur. Recte autē ſcripſit de ipſo Strabo lib. 6. Geographiæ dicens. 40

Moſes unus ex Ægyptiis ſacerdotibus, cum partem quandam regionis haberet:ac moleſte ferret eorũ inſtituta:hinc eo cõmigrauit. Diſceſſere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille quomodo Aegyptii nõ recte ſentirent:qui ferarum ac pecorum imagines deo tribuerent:nec Græci,qui deos hominum figuris inſignirent; & ꝙ id ſolũ Deus eſſet,quod:nos cõtineret:& terram ac mare, quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus: cuius profecto imaginem nemo ſanę mentis noſtræ ſimilem audeat effingere oportere &c. Anno autẽ ultimo Aſcatadis, ut ait Beroſus. Atho donauit Dardanũ parte agri Meonici: & ita regnũ Troianũ, incepit.hucuſq; ex Beroſo. Reliquos uero Reges, qui ſequntur, ex Manethone Aegypto & ex Metaſthne Perſa tranſumpſimus.

19	Amynthas regnauit annos quadragiutaquinq;.	45
20	Belochus innior.ſ.ſecundus regnauit annos uigintiquinq;.	25
21	Bellopares regnauit annos triginta.	30
22	Lamprides regnauit annos trigintaduos.	32
23	Soſares regnauit annos uiginti.	20
24	Lampares regnauit annos triginta.	30
25	Panias regnauit annos quadraginta quinq;.	45
26	Soſarmus regnauit annos decem & nouem.	19
27	Mitreus regnauit annos vigintiſeptem.	27
28	Tautannes regnauit annos trigintaduos.	32
29	Teuteus regnanit annos quadraginta.	40
30	Timæus regnauit annos triginta:	50
31	Dercilus regnauit annos quadraginta.	40
32	Eupales regnauit annos triginta & octo.	38
	Hucuſq; Manethon:reliquos ſubiungit Metaſthenes.	
33	Laoſthenes regnauit annos quadragintaquinq;,	45
34	Pyrithidias regnauit annos triginta.	30
35	Ofratheus regnauit annos viginti.	20
36	Ofratheus regauit annos quinquaginta.	50
37	Aſcrazapes regnauit annos quadragintaduos:	42
38	Tonoſconcoleros regnauit annos quindecim.	15

Hunc Græci Sardanapalum vocant, ut ait Metaſthenes. Quoniam uero Euſebius eoſdem reges & tempora Aſſyriorũ ſequitur à Nino vſq; ad Sardanapalum recipiẽdus eſt exceptis quinq; vltimis annis Dicit enim regnaſſe Sardanapalum annos.20.cum,annales Aſſyriorum ſcribant eum regnaſſe tantum. 15.annos,ut etiam Metaſthenes ex annalibus Perſarum affirmat. A diluuio ergo ad finem Sardana-

pali colliguntur.anni 1483. Nam à diluuio ad Ninum fuerunt anni.249.A Nino uero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fuerunt anni mille ducenti triginta qnatuor:quibus cõpleta eſt monarchia Aſſyriorum,ut patet ex annis collectis ipſorum Regum.

1483
249
1234
1483

De Monarchia Medorum & Perſarum. Cap.2.

POſt Sardanapalum cœpit Medorum & Perſarum monarchia bipartita inter Medos& Babylonios.Deinde reunita fuit ſub primus Cyro & Dario.Cœpit autẽ prædicta Medorum monarchia bipartita hoc modo . Nam Belochus terius princeps militię Sardanapali prodito domino ſuo Sardanapalo partitus eſt cũ Medis monarchiam,ut Metaſthenes enarrat dicens. In publica Suſiana bibliotheca annales Perſarum ferunt fuiſſe Belochum tertium Sardanapali clandeſtinum hoſtem.qui eius militiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus eſt monarchia mea lege, ut Belochus Babiloniam . Arbaces Medos atq; Perſas regeret.Et ſubiungit idẽ Metaſthenes deſcribens annos bipartitæ monarchiæ ſic dicẽs.Itaq; interfecto & ex ſe ipſo flammis iniecto Sardanapalo,monarchia bipartita fuit.Apud Medos nãq; in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis uidelicet.

1	Arbaces vigintiocto annis regnauit.	28
2	Mandanes quinquaginta.	50
3	Soſarmon triginta.	30
4	Arthicarmin quinquaginta.	50
5	Arbianes duobus & viginti.	22
6	Arceus quadraginta.	40
7	Arthiene vigintiduobus.	22
8	Aſtibarus cum Apanda filio viginti.	20
9	Apanda ſolus triginta.Hunc Græci uocant Aſtia gem,ut ait Diodorus Siculus.	30.

10 Hoc deuicto Cyrus & Carius regnauerunt annis tiginta ſex.Nã ante reunitã monarchiã regnauerũt in Perſide annis ſex. Inde aliis ſex Perſico regno reſignato Cambiſi : ſexennale bellum Thamiri Reginæ Scytharum intulerunt:ſexto anno à Babyloniis euocati:atq; Balthaſare interfecto,reunitam monarchiam in Perſas trãſtulerunt. Hæc ille.Si ergo ſex anni bis enumerati hoc eſt duodecim addantur 12
annis prædictorum Regum,colligẽtur ſimul anni trecenti quatuor 304
quibus regnauerunt.Subiungit etiam Metaſthenes dicens. Totidem annis in bipartita monarchia regnatum eſt apud Babylonis vz.

1	Phul Belochus regnauit annis quadragintaoc̃to.	48
2	Phul Aſſar,qui & Tegal Phul Aſſar uigintiquinq;	25
3	Salman Aſſar decem & ſeptem.	17
4	Sennacherib qui & Sargon decem.	10
5	Aſſar Adon ſeptem.	7
6	Merodach duobus & quinquaginta.	52
7	Ben Merodach uno & uiginti.	21
8	Nabuchodonoſor primus trigintaquinq;.	35
9	Nabuchodonoſor magnus quinq; & quadraginta.	45
10	Amilinus cognomento Euilmerodach triginta.	30
11	Filius huius primus Reg Aſſar tribus.	3
12	Secundus filius germanus præcedentis Lab Aſſardach:ſex.	6
13	Tertius filius etiam frater duorũ præcedentiũ Balthaſar,quinq;	5

Ex his cõſurgunt anni quatuor & trecenti ſicut in pcedẽtibus. 304
De Belocho & Arbace atq;Sardanapalo Diodorus in 3 lib copioſiſſime hiſtoriam tradit:& oſtẽdit quomodo Ctheſias Gnidius in temporibus monarchiæ Aſſyriorũ deficat. non digerẽdo Reges & eorũ nomina & tpa:quibus quiſq; regnauerit Sei in monarchia Medorũ laudat eundẽ Ctheſiam,qui ex publica fide atq; bibliotheca Perſarũ annales in Græciã retulit,& eadẽ refert:quæ hic Metaſthenes. Et iõ Grecus Ctheſias recipitur in tẽporibus Perſarũ, & repellit à temporibus Aſſyriorũ, ſicut econtra Euſebius recipitur de tẽporibus Aſſyriorũ,& excluditur funditus à tẽporibus Perſarũ, & quia ſecutus eſt Herodotũ & conterraneos fabulatores Grecos:& corrupit publicã & probatã fidem,quã incorupte referũt Diodorus, Ctheſias,& Metaſthenes.Philo hebręus eadẽ proſequit, quę & hoc loco Metaſthenes Diuinæ quoq; literę in 4 lib. Reg & in 2. Paral. horũ Regũ Babyloniæ reminiſcunt:qm̃ aſſiduehi bellũ geſſerunt cũ hebræa gente. Nã de Belocho cognomine Phul ita ſcribit.4. Reg.15. Venit Phul Rex Aſſyriorũ cõtra Manahem regẽ Samarię.Non te moueat, ꝙ ſcriptura ſacra uocet eũ regẽ Aſſyriorũ;quia diuinæ literę oẽs reges Babyloniæ uocant reges Aſſyriorũ.De Phul Aſſar cognomẽto Teglat eodẽ ca.ita ſcribit. Venit Teglat Phul Aſſar cõtra Facee regẽ Samariæ & tranſtulit in Aſſyrios Galileã & uniuerſam terrã Neptalim. Et 4 Reg.16.dicitur. Miſit Achaz nuntios ad Teglat Phul Aſſar regem Aſſyriorũ & c. De Salman Aſſar ita ſcribit.4. Reg. 17 Cõtra Oſeæ filiũ Hela Regẽ Iſrael aſcendit Salman,Aſſar,rex Aſſyriorũ.& 4. Reg. 18.dr̃ Anno.4. regis Ezechiæ.q erat annus ſeptimus Oſeę filii Hela regis Iſrael, aſcendit Salmanaſſar rex Aſſyriorum Samariã, & oppu-

gnauit eã. & recepit. Nã poſt annos tres anno.ſ. ſexto Ezechie. &.9. anno. Oſeę regis Iſrael cepit Samariã rex Aſſyriorũ,& traſtulit Iſrael in Aſſyrios. De Sennacherib ibidẽ dicit̃. Anno 14. regis Ezechiæ aſcẽdit Sennacherib. rex Aſſyriorũ ad uniuerſas ciuitates Iuda munitas,& cepit eas. Idẽ Sennacherib dictus eſt & Sargon, ut ſcribitur Eſa. 20. ca. Nã ſcd͂m Hiero. ſeptẽ noı̃bus uocat̃, ut ibi Gloſſa refert. Cõſiderãdũ ꝙ in textu Metaſthenis ſcribit̃. Sẽnacherib regnaſſe annos 7. Aſſaradõ filius eius decẽ: qui annorũ numeri uitio ſcriptorũ cõmutati ſunt ex uno in alterũ. Nam ſi regnaſſet Sennacherib annis. 7. ut in mẽdoſo textu ſcribit̃, nõ perueniſſet ad 14. annũ Ezechiæ: ſed annis 2. antea mortuus fuiſſet: quod eſt cõtra ſcripturas ſacras. Ideo ut nos emẽdauimus, Sennacherib regnauit annis nõ ſeptẽ, ſed decẽ: & filius eius Aſſaradon regnauit annis nõ decẽ: ſed ſeptẽ: & ſic nõ confunditur annorũ numerus. De Aſſaradon dicitur. 4. Reg. 19. Sennacherib cũ adoraſſet in tẽplo Neſrach deũ ſuũ, Adramalech & Saraſſar filii eius percuſſerunt eũ gladio: fugerũtq; in terra Armeniorũ: & regnauit Aſſaradõ filius eius pro eo. De Merodach dr̃. 4. Reg. 20. Miſit Merodach rex Babylonis lr̃as & munera ad Ezechiã, De eius filio Bẽ Merodach nomẽ nõ ponit̃ in diuinis literis: ſed ſolum ꝙ eius tpe Manaſſes ductus eſt in captiuitatẽ,& carceri mãcipatus eſt, ut habetur. 2 Paral. 33. De primo Nabuchodonoſor, qui huic ſucceſsit. agitur. 4. Reg 24. De magno uero Nabuchodonoſor, qui cõbuſſit Hieruſalẽ & tẽplũ,& duxit Hebræos captiuos in Babylonẽ: & de Euilmerodach eius filio agitur in fine. 4 Reg. in fine 3. Paral. De tribus uero huius filiis dicit aliquid magiſter in hiſt. ſchol. adducẽs authoritatẽ Metaſthenis, de quibus ẽt Ioſephus ſcribit in 10. antiq lib Fuerũt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonoſor: & ob germanitatẽ ab aliquibus quaſi pro uno rege cõputãtur, licet diſtinctis tpibus regnauerint. Dicit̃. n. Hiere. 27. Seruiẽt Regi Nabuchodonoſor oẽs gẽtes & filio eius & filio filii eius: hoc eſt filiis tribus filii eius ſuis nepotibus, q̃ ſimul ſucceſſerũt poſt patrem, licet unus poſt aliũ regnauerit. Poſt hos Reges vz Balthaſare interfecto reunita eſt monarchia,& trãſlata in Perſas, ut ſcribitur Dañ. 5. ca. Itaq; Metaſthenes expoſitis annalibus monarchiæ bipartitæ Medorũ,& Perſarũ, mox reunitæ publicos annales uſq; ad Alexandrũ magnũ refert ſic dicens Balthaſare interfecto regnauerunt ſimul Cyrus & Darius annis duobus. 2

11 Inde ſolus Cyrus duobus & uiginti. 22

12 Filius Darii priſcus Artaxerſes Aſſuerus annis uiginti, ultio- 30
ne interea ſumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruũ tra

diderat Thamire. Huius duo filii Cyrus Arthabanes & Darius lõgi
manus ſeptem menſibus pro imperio dimicarunt & ſeptimo mẽſe.
13 Longimano uictoria ceſſit: regnauitq; annis ſeptem & triginta. 37
14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19
15 Magnus Artaxerſes Darius Menon, qui dictus eſt Aſſuerus in libro
Heſter annis quinquagintaquinq;. 55
16 Artaxerſes Ochus ſex & uiginti. 26
17 Arſes annis quattuor. 4
18 Darius ultimus ſex. 6
Magnus Alexander inde tranſtulit imperium in Græcos. hæc ille.
191 Ex his patet reunitam monarchiam duraſſe annis uno & nonaginta
ſupra centum. A principio uero hoc eſt ab Arbace uſque ad magnũ
Alexandrum perſeuerauit annis quadringentis nonagintaquinque.
304 Nam ex annis trecentis quattuor monarchiæ bipartitæ & ex annis
191 centum nonaginta & uno eiuſdem reunitæ conſurgunt anni. 495
495

De Monarchia Alexandri magni, & Regibus poſt eum ſequentibus in Aſia & Syria. Cap. 3.

QVoniã in annalibus monarchiæ Græcorũ poſt Alexãdrũ magnum in regibus Syriæ & Babyloniæ & Aſiæ a Seleuco uſq; ad Philippũ ultimũ Euſebius ſequit̃ publicã fidẽ Aſiæ ac Syriæ per ipſius digeſta tp̃a & reges & in Romana monarchia latinã fidẽ publicã tenet: idcirco excepta monarchia Medorũ & Perſarũ ab Arbace uſq; ad magnũ Alexandrũ, in omnibus ſequentibus tp̃ibus Græcorũ & Romanorum ipſum Euſebium ſequimur. Quia ergo idem Enſebius in monarchia Medorum & Perſarum non eſt ſecutus publicã fidem annalium eorũ: idcirco non poſuit Alexandrũ conuenienti tempore. Nã dicit eum regnaſſe anno primo centeſimæ undecimæ Olympiadis: qui tamẽ ſecũdũ probatã fidẽ cœpit regnare anno primo cẽteſimæ duodecimæ Olympiadis, ut nos annotauimus. ſ. poſt primum annũ Darii ultimi Regis Perſarũ. monarchia igitur Græcorũ cœpit regnante Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius ſexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. 1. Macha. 1. regnauit Alexãder annis. 12. Idẽ affirmat Metaſthenes dicẽs. Magnus Alexãder qui tranſtulit imperiũ in Græcos: regnauit annis. 12. Poſt duodecimũ annũ regni ſui, ut ẽt dicit Euſebius, Alexander trigeſimo ſecundo ætatis ſuæ anno moritur in Babylone. Poſt quem translato in multos imperio diuerſi regnauerunt. Nam diuiſum eſt regnũ eius in quatuor partes, ut Daniel propheta prius uaticinio p̃dixerat ſub fi-

gura hirci caprarum, de quo dicitur Dan.8. Cumq; creuiſſe fractũ eſt cornu magnum: & orta ſunt quatuor cornua ſubter illud, id eſt quatuor regna, ut Hieronymus in Danielem exponit, uidelicet Regnum Macedonum, Aegypti, Aſiæ, & Syriæ In Macedonia ſucceſſit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eũ ſecuti ſunt Reges ut ſcribemus in ſexto libro. De Regno uero Aegypti dicemus in ſequenti quinto libro. Hic autem ſolum deſcribemus regnum Aſiæ & Syriæ, quòd paucis annis ſimul unitum eſt. In Aſia enim duobus annis poſt mortem Alexandri magni regnare cœpit Antigonus, & regnauit annis. 18. Poſt Antigonum regnauit in Aſia Demetrius annis. 17. In Syria uero & Babylonia tranſactis octo annis poſt mortẽ Alexandrini magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis. 117. ut aſſignat Euſebius: & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Aſiæ, cum iam regnaſſet annis. 17. ſemetipſum Seleuco tradidit: & factum eſt unum Regnum Aſiæ & Syrię ac Babyloniæ, ut affirmat Euſebius. Itaq; poſt Alexandrum digeremus tempora Regum Aſię, Syriæ, ac Babyloniæ à Seleuco primo ad ultimum Philippum. Igitur ab Alexãdri magni monarchia uſq; ad finem ultimi Philippi & deſtructionem regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinq;. 235

1	Nã Alexãder magnus poſt adeptã monarchiã regnauit ãnis ſeptẽ	7
	Regnum Syrię fuit ſine Rege annis octo.	8
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus.	32
3	Antiochus Sother annis decem & nouem.	19
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15
5	Seleucus Gallinicus annis uiginti.	20
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3
7	Antiochus magnus annis trigintaſex.	36
8	Seleuchus, qui & Philopator, annis duodecim.	12
9	Antiochus Epiphanes. i. illuſtris annis undecim.	11
10	Antiochus Eupater annis duobus.	2
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12
12	Alexander annis decem.	10
13	Demetrius annis tribus.	3
14	Antiochus Sidetes annis nouem.	9
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18
18	Philippus annis duobus.	2

Hos annos ex Euſebio accepimus qui & concludit dicens. Hucuſq; Syria poſſeſſa per Reges in Romanam ditionem ceſſit.

235 Ex omnibus ſimul iunctis cōſurgūt āni ducētitrigintaquinq; Finis autē regni Syriæ fuit āno.4.171.Olympiadis,ut Euſebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. Cap.4.

INitium monarchiæ Romanorum aliqui putant fuiſſe anno primo centeſimæ ſeptuageſimę ſecundæ Olympiadis poſtquā Romani cœperunt poſſidere Syriā ſcilicet poſt Philippum ultimum Syriæ Regem Nam tūc defecit monarchia, quę inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conuenienter incepiſſe Romanorum monarchiā,ubi iam præcedens defecerat. Alii uero ponunt eius initium anno primo penè cōpleto centeſimæ octuageſimæ tertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæſar primus apud Romanos ſingulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati ſunt Cæſares. Alii autem exordium ipſius monarchiæ Romanorum ſumunt ab Octauiano Auguſto poſt ſubiugatam Aegyptū. Nā tunc plene defecit in Aegypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos autem omnia prædicta confirmantes dicimus monarchiā Romanorum leuiter incepiſſe, quaſi ex quadam præuia diſpoſitione poſt poſſeſſam Syriam Deinde quo ad computationem annorum Romani imperii à Iulio Cæſare dicimus incepiſſe ꝙ primus ſingulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Auguſto poſt deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuiſſe. A'Syria autem poſſeſſa à Romanis
45 uſq; ad imperiū Iulii Cæſaris fluxerūt anni ferè quadragintaquinq; quia intermediæ fuerunt undecim plenę olympiades cū anno uno. quæ continent prædictos annos. A'Iulio uero Cæſare ad Chriſtum
46 fuerunt anni quadragintaſex,hoc eſt undecim olympiades cum dimidia: quoniam Chriſtus natus eſt anno quarto inchoato centeſimæ nonageſimæ quartæ olympiadis.Si ergo pędicti āni.45.&.46.
91 ſimul colligātur,fiunt anni nonaginta & unus,à Syria uidelicet poſſeſſa à Romanis uſq; ad Chriſti natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio ſeculi ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	219
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriæ anni. 235
A Syria poſſeſſa per Romanos ad Chriſtum anni. 91
Ergo à creatione mundi ad Chriſtum fuerunt anni. 3960

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

Omperta uera annorum computatione ante Chriſtum ex collatione regnorũ Hebræorũ, Italorũ, & Aſſyriorũ: nunc reſtat, ut eandem comprobemus ex Aegyptiorum tẽporibus, qđ breuiſſime faciemus in hoc .5. uolumine.

De initio Regni Aegyptiorum & eorum Dynaſtiis. *Cap. I.*

Egyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Caldæorum hoc eſt anno centeſimo trigeſimoprimo à Noatico diluuio, ut ex Beroſo accepimus Aegyptus autem ab Aegypto Rege ultimum nomen accepit. ut ait Manethon ſacerdos Aegyptius in ſupplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teſte Diodoro Siculo in primo libro. Poſtea uero Aeria dicebatur, ut ait Euſebius in libro de temporibus. Quin etiam ab Oſiris nomine & cognomine Oſiriana ab Aegyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyſe dicta fuit. Vltimo autem uocata eſt Aegyptus, ut dictũ eſt ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatᷓ Rameſſes. Aegypti autem Reges dicebantur cõmuni nomine Pharaones, id eſt feroces, ut interpretatur Hieronymus. Manethon etiã dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur. exponẽte Euſebio, ſicut & apud nos Imperatores Auguſti appellãtur. Habebat tamen quilibet Pharao propriũ nomen. Sicut autem dicit Euſebius apud Aegyptios poteſtas erat, quã uocant Dynaſtiã. i potentatũ alicuius determinati tẽporis. Vnde & Reges Aegypti deſcribũtur ſecundũ Dynaſtias diuerſis tẽporibus diſtinctas Aegyptiorũ Dynaſtiæ primæ à cẽteſimo trigeſimoprimo anno poſt diluuiũ. quo cœperunt uſq; ad pene completũ quadrageſimum tertium annum Nini Regis Aſſyriorum, fuerunt quindecim, ut Euſebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium juxta Beroſum fuit Cameſis, quem inter primos deos, id eſt principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, ut dicit idem Beroſus, durabatq; ſingula ſeptem annis ſub duo-

decim principibus primis maioribus Aegyptiorum hoc pacto. An-
131 no à diluuio centeſimo trigeſimoprimo authore Beroſo Chemeſen
primus tenuit Dynaſtiam primã Aegypti ſeptem annis. Cui Chẽ-
min vrbem dedicauerũt. Huic ſucceſſit Oceanus cum Thetide: qui
colonias poſuit iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Oceã
nus. Poſtquam uero ſeptem annis Dinaſtia penes Nilum fuit, ceſſit
Oceanus tertio principi: & hoc ordine duodecim principes regna-
uerunt ſinguli in ſuis urbibus ſeptem annis: qui ſummam annorum
84 efficiunt octogintaquatuor. Tres uero ex principibus minoribus ſe-
cuti cœperunt augere tempus: Quorum primus principatum te-
14 nuit annis quatordecim. Secundus anni vigintiſex. Poſtremus an-
26 nis trigintaſeptem, qui ſimul ſumpti efficiunt annos ſeptuagintaſe-
37 ptem. Adiectiq; ſuperioribus Dynaſtijs, reddunt annos centũ ſexa
ginta & unum. Quos ſi adiunxeris illis annis. 131. quia à diluuio ad
292 primam ſub Cameſe Dinaſtiam interfluxerent: erunt anni ducenti
nonaginta duo. Quo tempore ortus eſt Abraham anno. 43. Nini, ut
Euſebius de tẽporibus & Moyſes in Geneſi cõprobant Quę etiã cõ
putatio annorum facta eſt in 12. lib. ſuperius hebręorum temporum.

De. 16. & . 17. Dynaſtia. *Cap. 2.*

SExtadecima Dynaſtia ſub Oſiride cœpta eſt, mox nato
Abraham anno uidelicet Nini. 43. deſinente. Conceſſit
autem Oſirides Dynaſtiam hanc Thebęis, qui præfue-
runt annis centum nonaginta, ut Aegyptii, & Euſebius
103 ſupputant. Subſecuta eſt. 17. Dynaſtia: quo tempore regnauerunt
paſtores annis tribus ſupra centum, ut iidem ſcribunt. Anno uigeſi
moſeptimo huius Dinaſtiæ: qui fuit annus uigeſimusoctauus Ar-
matritis Regis Caldæorum: fuit diluuium ſecundum Niliacum
ſub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo anni. 190 Dynaſtiæ.
16. & anni. 103. Dynaſtiæ. 17. ſimul iungant: conſurgũt anni ducẽti
293 nonagintatres. In hac. 17. Dynaſtia primus rex dictus eſt Pharao
Zoes. i. ferox Zoes: à quo Pharos ciuitas: & poſtea Reges dicti Pha-
raones. In huius Dynaſtiæ centum tribus annis fuerũt in Aegypto
reges decem & ſeptem, quorum nomina non ponit Beroſus ex-
cepto Thiphone. qui fratrem ſuum Oſiridem interemit: & tyran-
nicum Regnum in Aegypto aſſumpſit circa finem huius Dynaſtiæ
tempore Balei undecimi Regis Babilonici. Dicit enim idem Bero
ſus. Thyphon Aegyptius omnibus orbis gigantibus conſciis fratrẽ
ſuum

ſuum Oſiridem Iouem iuſtum Aegyptium peremit, &ipſe in Aegypto aſſumpſit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus qui, in primo libro ſic ait. Ex uetuſti ſacerdotum archius, qui Oſiridis tempore fuerunt, compertum eſt Oſiridem Aegypto iuſte regnantē Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quē ille in ſex ac uiginti partes diſſectum cuilibet eorum,qui ſecum tanti ſceleris participes fuerant,partem dedit;ueluti tanti facinoris conſcij:& ut ſimul ipſos defēſores cuſtodesq; regni fidos haberet.At uero Iſis eiuſdē ſui fratris ſimul & uiri necem auxilio fili(Oros ei nomen erat.)ulta, Typhone,ſimul & qui cędis conſcii fuerant, interemptis Aegypti Regnum reſtituit.hæc ille.Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dinaſtia.17 quā dicunt paſtorum, ut aliqui coniiciunt: propter Ioſeph & fratres eius,q fuerunt paſtores exaltati in Aegypto.Nā anno.91. huius Dynaſtiæ Ioſeph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiuſdem Dynaſtiæ centeſimo,ut patet ex rectaannorum computatione. Et ideo ſi à paſtoribus hebræis d cta eſt, oportet dicere ipſum nō ab eius exordio ſed à fine denomina ā. Sed hoc nobis çertū nō eſt.Anno huius Dynaſtiæ ſeptuageſimoprimo factū eſt diluuium tertiū ſub Ogyge Attico: &fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Aſſyriorum,ut ſcribit Beroſus.

De Dynaſtia. 18. Diapolitanorum. *Cap. 3.*

DYnaſtia.18.Diapolitanorum fuit annorum trecentorum quadraginta & octo,ut ipſe Aegyptii cōputant. In ea fuerunt.16.Reges,ut ponit Euſebius.

1 Amaſis regnauit annis uignitiquinq; 25.
3 Chebron annis treſdecim. 13.
4 Amenophis primus annis uno & uiginti. 21.
5 Mephres annis duodecim. 12.
6 Miſphar Mutoſis annis uigintiſex. 26.
7 Thutemoſis annis nouem. 9.
8 Amenophis ſecundus annis triginta & uno.
Hic eſt Pharao Amenophis;qui anno regni eius.16 iuſſit mares Hebræorum interfici:& tunc natus eſt Mpyſes.
9 Orus regnauit annis triginta & octo. 38
10 Acenchreannis duodecim. 12.
11 Achoris primus annis nouem. 9.
12 Chencres annis ſexdecim. 16.

Anno eius primo & ſecundo fuit diluuium quartū in Theſſalia ſub Deucalione authore Beroſo. & in alia eorum parte poſt terræ motū ſecutum eſt incendium ſub quodam illorum Rege Phaetonte altero à Priſco Phaetonte,ſub quo aliud incendium prius fuerat, ut narrat Beroſus.Hic eſt Pharao Chencres, qui,ut ait Euſebius.cōtradixit per Moyſen Deo atq; mari rubro obrutus eſt anno regni ſui.16. De quo etiam dicit Beroſus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnauit:& ab eis ſummerſus fuit. Pugnauit contra magos Pharaonis: & ſuperauit eos non arte magica,ſed uirtute diuina:qua ipſi magi ſe uictos eſſe fatentur dicentes. Digitus dei eſt hic: ut patet Exo.8.

12 Acherres regnauit annis octo. 8.

13 Cherres annis quindecim. 15.

14 Armeus qui & Danaus annis quinq;. 5.

15 Rameſſes cognomento Aegyptus annis ſexagintaocto. 68.

Ab hoc Aegypto fratre Danai nomē accepit Aegyptus, ut affirmat Manethon.Regnum Troianum cœpit anno tertio Aegypti: qui fuit annus ultimus Aſcathadis regis Caldæorum,ut dicit Beroſus.

60 Menophis regnauit annis quadraginta. 40.

Ex quibus omnibus reſultant anni trecenti quadragintaocto. 348.

De Dynaſtia.19.Larthum *Cap.4.*

POſt Menophim cœpta eſt .19. Dynaſtia Larthum ſicut erat in Italia: quæ: Dinaſtia durauit annis ſolaribus centum nonagintaquatuor, ut dicit Manethon.Hoc nomen Larthum non proprium eſt:ſed cōmune dignitatis uocabulum,ſicut Auguſtus & Pharao. Erāt enim in Dynaſtia ſiue potentatus Ethruriæ duodecim Lucumones in Vetulonia reſidentes.12. reges:quibus unus præerat, ut Seruius author eſt ſup .8. Aeneidos Hic ſupremus Larth uocabulo Ethruſco, id eſt regum maximus dicebatur:non ſolū quia cæteris præerat,ut uerum etiam quia anniuerſarie, cæteris duodecim reuocatis ipſe per uitā totam perſeuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynaſtia plurium regum in Aegypto cœpit, ut in Italia.De horum Larthum Aegyptiorum temporibus, paria ſentiunt Manethon & Euſebius. Nam.

1 Zetus regnauit an nis quinquagintaquinq;. 55.

Hic Zetus Aegyptius, non fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmū quia ille fuit Græcus:hic autem Aegyptius.

2 Rampſes regnauit annis ſexagintaſex. 66.

3 Amenophis tertius regnauit annis quadraginta. 40.
4 Ammenephus regnauit annis uigintiſex, 26
Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicum, id eſt Alexandrinū Aegypti. Vbi enim nunc eſt Alexādria à magno Alexā dro condita, olim erat inſula Pharon habitata à coloniis Pharaoni cis: ubi inundatio fuit tempore uatis Protei ſacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnauigauit, ut dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus ſcribit in. 2. hiſtoriarum. De hoc di luuio ait Lucanus ultimo libro.

Tunc clauſtrum pelagi cœpit Pharon inſula quondam.
In medio ſtetit illa mari ſub tempore uatis.
Proteos. at nunc eſt pelleis proxima muris.

Thuoris fuit ultimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur
5 Polybus, & regnauit annis ſeptem. 7.
Ex quibus omnibus cōſurgūt anni cētum nonagintaquatuor. 194.
Huius Thuoris anno ultimo iuxta Euſebium Troia euerſa eſt. Mane thon uero dicit eam euerſam anno ſequenti: quia eius euerſio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni ſubſequentis.

De Dynaſtiis à uigeſima ad completam. 25. Cap. 5.

ITerum in Diapolitanos. 20. Dynaſtia regreſſa eſt, q̄ dicta eſt ſine Larthibus, ut Manethon & Euſebius dicunt: & du rauit annis centumſeptuaginta & octo, 178.

℄ Dynaſtia. 21. durauit annis centūtriginta. Nam in ea

Smenſis, qui & Seſach, regnauit annis uigintiſex. 26.
Pſeuſennes annis quadraginta & uno. 41.
Nephercheres annis quatuor. 4.
Amenophis quartus annis nouem. 9.
Oſochor annis ſex. 6.
Spinaces annis nouem. 9.
Pſuſennes annis trigintaquinq;. 35.
Ex quiqus omnibus conſurgunt anni centum triginta. 130.

℄ Dynaſtia. 22. fuit annorum quadragintanouem.

Seſtoris regnauit annis uiginti & uno, 21.
Oſorthon primus annis quindecim. 15.
Thachelotis annis tredecim. 13.
Ex quibus conſurgunt anni quadragintanouem. 49

℄ Dynaſtia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor.

Petubaſtis regnauit annis uigintiquinq;. 25.

Oſorthon ſecundus annis nouem.	9.
Pſammus annis decem.	10.
Ex qubus conſurgunt anni quadragintaquatuor.	44.
ℭ In Dynaſtia. 24. ſolus regnauit Bochorus annnis. 44.	44.

Huius ãnno uigeſimoquinto Roma condita eſt.

ℭ Dynaſtia. 25. fuit annorum quadragintaquatuor.

Sabachon æthiops Bochoꝛ uicit Aegyptoq; regnauit ãnis. 12.	12.
Sebicus annis duodecim.	12.
Tharachus Aethiops annis uiginti.	20.
Ex quihus conſurgunt anni quadragintaquatuor.	44.

Si colligamus annos prædictarum ſex Dynaſtiarum conſurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynaſtiis à. 26. ad 30. & paulo ulterius. *Cap. 6.*

Dynaſtia. 26. fuit annõrum centum ſexagintaocto.

Meres Aethiops regnauir annis duodecim.	12.
Stephinatis annis ſeptem.	7.
Necheplus annis ſex.	6.
Nechao primus annis octo.	8.
Pſalmeticus annis quadragintaquatuor.	44.
Nechao ſecundus qui & Necheplus annis ſex.	6.
Pſamnites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim.	12.
Vaphres annis triginta.	30.
Anamaſis annis quadragintatribus.	43.
Ex quibus omnibus cõſurgũt anni centũ ſexaginta & octo.	168.

ℭ Dynaſtia. 27. in qua Perſatũ rex Cambiſes obtinuit Aegyptum, ut dicit Euſebius: cui præfuerunr reges Perſarum annis centum undecim. Aegyptus poſt hæc à Perſis receſſit. 111.

ℭ Dynaſtia. 28. breuiſſima fuit. Nam in ea ſolus regnauit Amartheus Saites annis ſex. 6.

ℭ Dynaſtia. 29 fuit annorum quadraginta.

Nephericus primus regnauit annis ſex.	6.
Achoris ſecundus annis duodecim.	12.
Pſammites tertius anno uno.	1.
Nepherites ſecundus menſibus quatuor, Sed ex menſibus ſuperfluis ꝓcedentis Regis & ſubſequẽtis cõputatur ãnus unus ab Enſebio.	1.
Nectenebis annis decem & octo.	18.
Theo annis duobus.	2.
Ex quibus conſurgunt anni quadraginta.	40.

¶ In Dynaſtia.30.regnauit Nectabanus annis decē & octo. 18.
Et ſicut ait Euſebius Ochus Artaxerſes Rex Perſarum, Aegyptum tenuit Nectabano in Ethiopiam pulſo, & ipſam Aegyptum ſuo iūxit imperio,& præfuit annis nouem. 9.
Arſes uero deinde annis quatuor. 4.
Darius demum annis ſex. 6.
Ex quibus conſurgunt anni decem & nouem. 19.
Alexander magnus ſeptem annis ab initio monarchiæ. 7.
Si colligantur anni prædictarum quinq; Dynaſtiarum cū prædictis adiunctis conſurgunt anni trecenti ſexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. *Cap.7.*

POſtquam Alexander magnus cepit Aegyptum ab eo Alexandria ibidem condita eſt: in qua plures Ptolemęi poſt eius obitum regnauerunt. Ptolemæus Lagi filius regnauit annis triginta ſex.36.Euſebius tamen
1 dicit eum regnaſſe annis.40.ſuperaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Aegypti uiuente Alexandro magno ut quidam aſſerunt.
2 Ptolomæus Philadelphus annis triginta & octo. 38.
Hic Iudæos qui in Aegypto erant,liberos eſſe permiſit:& uaſa Eleazaro pontifici Hieroſolymarū uotiua tranſmittens diuinas ſcripturas in uocem græcam ex hebræa lingua per ſeptuagintaduos interpretes transferri curauit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit: quam ſibi ex omni genere literaturæ comparauerat. ut ait Euſebius.
3 Ptolemęus Euergetes primus regnauit annis uigintiſex. 26.
4 Ptolemęus Philopator annis decem & ſeptem. 17.
5 Ptolemęus Epiphanes annis uigintiquatuor. 24.
6 Ptolemęus Philometor annis trigintaquinq;. 35.
7 Ptolemęus Euergetes ſecundus uigintinouem. 29.
8 Ptolemęus Phiſcon,qui Soter,annis decem & ſeptem. 17.
9 Ptolemęus Alexander annis decem. 10.
10 Ptolemęus,qui matre fuerat electus annis octo. 8.
11 Ptolemęus Dionyſius annis triginta. 30.
12 Cleopatra mulier annis uiginti & menſibus quinq; 20.
Cleopatra & Antonius ſemel interſiciunt: & Aegyptus fit Romana prouincia. Vſq; ad mortem Cleopatræ, Ptolemęi, qui uocabantur 290
Lagide, in Aegypto regnauerunt poſt Alexandrum annis ducentis

nonaginta,ut patet ex computatione annorum prædictorum principum. Euſebius autem addit duos annos Cleopatræ: & dicit eam regnaſſe annos .22. cum tamen ſecundũ probatam fidem, ſicut alij ſcribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos, dicit eam regnaſſe annos. 20. & menſes. 5. Ab anno autem. 13. Cæſaris Auguſti, quo Cleopatra periit uſq; ad penè completum
29 eius. 42. annum, quando natus eſt Chriſtus: fuerunt Anni uigintinouem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656.
Ab eodem ad completam. 14. Dynaſtiam anni.	291.
In. 16. & 17. Dynaſtia fuerunt anni.	293.
In. 18. Dynaſtia fuerunt anni.	348.
In. 19. Dynaſtia fuerunt anni.	194.
In ſequentibus ſex Dynaſtiis fuerunt anni.	489.
A. 26. Dynaſtia uſq; ad obitum Alexandri anni.	369.
A morte Alexandri ad Chriſtum fuerunt anni.	319.
Ergo ab exordio mundi ad Chriſtum fuerunt anni.	3960.

Liber ſextus de quorũdã Regnorũ exordiis.

PROLOGVS

POſtquam tempora à mundi cõſtitutione ad Chriſtum quadruplici præcipuorum Regnorum ordine digeſſimus: non reſtat ut quorundam aliorum Regnorum initia ante Chriſti aduentum in hoc ſexto uolumine quambreuiſſime recenſeamus.

De origine Regni Hiſpanorum. Cap. I.

HIſpanos condidit Iubal filius Iapeti: qui à Moyſe dicitur Tubal filius Iaphet. Nam Beroſus in. 5. Antiquitatem dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babyloniæ Iubal condidit Celtiberos, id eſt Hiſpanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babyloniæ: idem Iubal Celtiberos legibus format. hæc ille. Vnde prima Hi-

ſpaniæ urbs Tubal à conditore nomen habet, quamuis corrupta prima litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela ſui deſcriptione Bericæ mutata litera. t. in. d. Hunc eundem Tubal quidam cognominauerunt Tharacon: à quo urbs Taracona. Ei enim præcipue ſtudium fuit greges & armenta & iumēta inducere. Huiuſcemodi ſtudium Aramei Tarecoā uocant, id eſt paſtorū congregationē. Nam à Hieronymo interpratatur Thara paſcens uel paſtor. Choa uero congregatio. Ergo Tharachoa eſt congregatio paſtorum. Hi ergo fuerunt priſci Reges Hiſpaniæ: quos ponit Beroſus.

1	Tubal.	14	Sicorus.
2	Iberus, à quo Iberi dicti.	15	Sicanus.
3	Iubelda.	16	Siceleus.
4	Brigus.	17	Luſus.
5	Tagus Orma.		Qui ſequnt̄ ex Manethone.
6	Bethus, à quo Betica Hiſpania	18	Siculus.
7	Geryon Afer: qui & Deabus.	19	Teſta Libyus Triton.
8	Trigeminus Geryon.	20	Romus.
9	Hiſpalus, à quo hiſpalis ciuitas.	21	Palatuus.
10	Hiſpanus à quo Hiſpania.	22	Cacus.
11	Heſperus, à quo Heſperia.	23	Erytrus.
12	Hercules Libyus.	24	Mellicola ſiue Gargoris.
13	Atlas Italus kitin.		Alios reperire nō potuimus.

De initio Regni Gallorum ſiue Francorum. *Cap. 2.*

CEltas ſiue Gallos uel Frācigenas condidit Samothes frater Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Beroſus in. 5. libro. Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit id eſt Gallos ſiue Frācos. Neq; quiſquam illa ætate iſto ſapientior fuit: ac propterea Samotes dictus eſt hæc ille. Samotes fut frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: à quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſapientes. Et inferius Beroſus addit dicens. Anno quarto Nini Samotes Celtis leges dedit. Sepe autem uariatum eſt Celtarum nomen. Nam à principio Samothei dicebantur: Inde à Celto Celtes: poſt à Galathe Galatii: hinc à Beligio Belge: poſt à Romanis Galli: poſtremo Francigenæ à Francorum Rege. Et ſicut dicit Beroſus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priſcus: qui apud illos regnauit

ætate Althadis duodecimi Regis Aſſyriorum nomen etiam Gallis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Beroſus.

1	Samothes, qui & Dis	13	Beligius, à quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iaſius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Dryius.		Omnes prædicti ex Beroſo.
5	Bardus Priſcus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemanus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, à quo Celtæ dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, à quo Galli.	21	Namnes.
11	Narbon, à quo Narbona.	22	Francus, à quo Francia.
12	Lugdus à quo Lugdunum.		Septẽ pdicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. *Cap. 3.*

GErmanos, ſiue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiſcon gigas filius Noe natus ei poſt diluuium. Dicit enim Beroſus in quinto libro Anno Nimbroti uigeſimo quinto, Thuiſcon Sarmatas maximos populos fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiſcon gigas Sarmatas legibus format apud Renũ. Germanorum quoq; nomen ſæpe à ducibus uariarum fuit. Nam ab exordio, & fermè in toto Thuiſcones dicebantur à Thuiſcone primo eorum conditore. In parte uero Gambriuii à Gambriuio; ante utro Ingheones ab Inghaeuone: poſtea Iſteuones ab Iſteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Poſt Vandali à Vandalo. Inde Alemani ab Hercule Alemano: deinde Theutanes & Theutones à Theutane. Poſtremo à Romanis, ut Tacitus ait, Germani dicti ſunt. Eorum reges primos deſcribit Beroſus in ſecundo & in quinto libro; qui ſunt ſequentes uidelicet.

1	Thuiſcon, à quo Thuiſci.	8	Sueuus, à quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, à quo Vandali.
3	Inghaeuon à quo Ingheones.	10	Theutanes, à quo Theutonici.
4	Iſteuon à quo Iſteuones.		
5	Herminon.	11	Hercules Alemannus à quo Alemanni.
6	Marſus.		
7	Gambriuius, à quo Gambriuii	12	Hunnus, à quo hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. *Cap.* 4

REgnum Sicyonorum in Græcia iuxta Euſebium de temporibus ortum habuit ante natiuitatem Abrahæ annis
ſeptuagintatribus, uidelicet anno .32. Beli: & durauit 73
annis nongentis ſexaginta & uno. In codicibus autem Eu- 32
ſebii impreſſis in fine regni Sicyoniorum mendoſe uitio impreſſo 961
rum colliguntur anni.862.quia ibi deficiunt anni.99.ut patet ex cōputatis annis in lineis annorum per Euſebium diſtinctis, quibus ordinate Reges Sicyoniorum regnauerunt, ut patet in ſequentibus.

1	Egialeus, à quo Egialea nuncupata eſt: quæ nunc Polepōneſus uocatur, regnauit annis quinquagintaduobus.	52.
2	Europs annis quadragintaquinq;.	45.
3	Stelchin annis uiginti.	20.
4	Apis annis uigintiqninq;.	25.
5	Thelaſion annis quinquagintaduobus.	52.
6	Egidius annis trigintaquatuor.	34.
7	Thurimacus annis quadragintaquinq;.	45.
8	Leucippus annis quinquagintatribus.	53.
9	Meſappus annis quadragintaſedtem.	47.
10	Eratus annis quadragintaſex.	46.
11	Plemmeus annis quadragintaocto.	48.
12	Orthopolis annis ſexagintatribus.	63.
13	Maratus primus annis triginta.	30.
14	Maratus ſecunpus annis uiginti.	20.
15	Echireus annis quinquagintaquinq;.	55.
16	Chorax annis triginta.	55.
17	Epopeus annis trigintaquinq;.	30.
18	Laumedon annis quadraginta.	35.
19	Sicyon à quo Sicyonii annis quadragintaquinq;.	40.
20	Polybus annis quadraginta.	45.
21	Inachus annis quadragintaduobus.	40.
22	Pheſtus annis octo.	42.
23	Adraſtus annis quator.	8.
24	Polyphides annis triginta & uno.	4.
25	Pelaſgus annis uiginti.	31.
26	Zeuſippus annis triginta & uno.	20.
		31.

Ex quibus omnibus reſultant anni nōgenti ſexaginta & unus. 961.
uidelicet uſq; ad annum.28.completum Heli ſacerdotis Hebræorū, & tunc finem acepit hoc regnum.

De origine Regni Argiuorum & Myccenarum. *Cap. 5.*

MOx orto Eſau & Iacob anno ſecundo Balei Xerſis octaui Regis Aſſyriorum, initiũ habuit regnũ Argiuorum, ut conputat Euſeb. quorũ Reges & tẽpora ab ipſo ita deſcribũtur.

1 Inacus regnauit annis quinquaginta. 50.
2 Phoroneus annis ſexaginta. 60.
3 Apis annis trigintaquinq;. 35.
4 Argus annis ſeptuaginta. 70.
5 Graſſus annis quinquagintaquatuor. 54.
6 Phorbas annis trigintaquinq;. 35.
7 Troiphas annis quadragintaſex. 46.
8 Crothopus annis uiginti & uno. 21.
9 Stelenus annis undecim. 11.
10 Danaus annis quinquaginta. 50.
11 Lynceus annis quadraginta & uno. 41.
12 Abas annis uigintitribus. 23.
13 Proeteus annis decem & ſeptem. 17.
14 Acriſius annis triginta & uno. 31.

Prædicti omnes ſimul regnauerunt annis quingentis quadragintaquatuor, ut ex annis collectis paret. 544. Et defecit regnũ Argiuorũ anno. 16. Lamparis uigeſimiquarti Regis Aſſyriorum: & anno. 8. Rampſis regis Aegypti. Poſt Acriſiũ Regnũ Argiuorũ in Mycenas transfertur: quorũ Reges decem ab Euſebio deſcribuntur uidelicet.

1 Perſeus.	6 Aegyſtus.
2 Stenelus.	7 Oreſtes.
3 Euryſtheus.	8 Thiſamenus.
4 Atreus & Thyeſtes fratres.	9 Pentilus.
5 Agamemnon.	10 Cometes.

De initio & fine regni Athenienſium. *Cap. 6.*

AThenienſium Regnum, ut ait Beroſus in. 5. libro; cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Aſſyriorum: qui fuit annus primus Iaſii Regis Ethruriæ; &. 30. Ori regis Aegypti. quorũ Reges quot annis regnauerunt Euſeb. ita ſcribit.

1 Cecrops, qui Delphinas, regnauit annis quinquaginta. 50.
Eius anno. 30. fuit diluuium in Theſſalia ſub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, ut ait Euſebius.

2 Granaus regnauit annis nouem. 9.

1 Amphitryon annis decem. 10.
2 Ericthonius annis quinquaginta. 50.
3 Pandion primus annis quadraginta. 40.
4 Erictheus ãnni quinquaginta. 50.
5 Cecrops ſecundus annis quadraginta. 40.
6 Pandion ſecundus annis uigintiquinq;. 25.
7 Egeus annis quadragintaocto, 48.
8 Theſeus annis triginta. 30.
9 Meneſtheus,qui & Peteo,annis uigintiquatuor. 24.
10 Demophon annis trigintatribus. 33.
11 Oxintes annis duodecim. 12.
12 Aphidas anno uno. 1.
13 Thimoetes annis octo. 8.
14 Melanthus annis trigintaſeptem. 37.
15 Codrus annis uiginti & uno. 21.
16 Poſt prædictos reges,ut ait Euſebius,principes ſiue Iudices uel ma-
17 giſtratus quoad uixerunt,regnauerunt;qui ſequntur.
Medon iudicauit annis uiginti. 20.
1 Agaſtus annis trigintaſex. 36.
2 Archippus annis decem & nouem. 18.
3 Theuſippus annis quadraginta & uno. 41.
4 Pherbas annis triginta & uno. 31.
5 Mezades annis triginta. 30.
6 Diogenetus annis uigintiocto. 28.
7 Pheredus annis decem & nouem. 19.
8 Ariphron annis uiginti. 20.
9 Theſpieus annis uigintiquinq; 25.
10 Agamneſter annis uiginti. 20.
11 Aeſchylus annis uigintitribus. 23.
12 Alchamenon annis duobus. 2.
13 Carops annis decem. 10.
14 Aeſimedes annis decem. 10.
15 Elidicus annis decem. 10.
16 Hippomenes annis decem. 10.
17 Leocrates annis decem. 10.
18 Abſander annis decem. 10.
19 E rixias annis decem. 10
20 Inde Athenis principes annui conſtituti ſunt ceſſantibus regibus: nouẽ ſcilicet principes ex nobilibus urbis electi Athenienſibus prę

De Regibus Ethrurię & Italiæ poſt Mezentium. Cap.8.

SVperius in tertio libro deſcripſimus Reges Ethruriæ & Italiæ uſq; ad Mezentiū, quia eorū tēpora certa reperimus. Reliquorū uero ſequētiū Ethruriæ Larthum tēpora tanquā incerta reliquimus. Nunc uero eorum tantum nomina deſcribemus abſq; temporibus.

1 Tarcon tertius.
2 Ocnus Bianor.
3 Pipinus.
4 Nicius.
5 Piſeus.
6 Thuſcus iunior.
7 Amnus.
8 Felſinus.
9 Bonus.
10 Atrius.
11 Marſias:
12 Etalus.
13 Cœlius.
14 Galeritus Lucumo.
15 Lukius Thuſcus.
16 Cibitius.
17 Lucumo Cluſinus.
18 Rhetus.
19 Hiellus.
20 Porſenna Cluſinus.
21 Tolumnius Veiens.
22 Eques Thuſcus.
23 Liuius Fidenas.
24 Elbius Thuſcus.
25 Thurrenus.
26 Titus.
27 Volturrenus.
28 Cecinna.
27 Menippus.
30 Menodorus.
31 Mœcenas.
32 Seianus.
33 Sceuinus.
34 Otho Ferentinus.
Poſt hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadrageſimo ſecūdo Chriſtus natus eſt: eo quod Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæſar Auguſtus. quod ſic probatur. Nam Ortho tribus mēſibus regnauit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate domini ſeptuageſimo primo: anno uidelicet ſecundo olympiadis ducenteſimæ duodecimæ, antequam imperium Veſpaſianus aſſumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquagintaſex. Seianus uiginti tribus: Secundus trigintatribus. Poſt quem ultimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui ſimul anni fiunt centum treſdecim. A' quibus ſi ſubtrahantur anni ſeptuaginta & unus à Chriſti natiuitate ad mortem Othonis reſtant anni quadragintaduo: qui præceſſerunt Chriſti natiuitatem. Ergo anno quadrageſimoſecundo Mœcenatis natus eſt dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum. Cap.9.

Egnũ Lacedæmoniorũ incepit ſecundũ Euſebiũ anno quarto Dercili trigeſimiprimi Regis Aſſyriorũ Aliqui tamẽ dicunt id cepiſſe prius annis duobus: quod magis conuenit computationi noſtræ. Dicimus enim nos hoc regnũ cœpiſſe anno.2.eiuſdẽ Dercili. Tũc enim erat ſeptuageſimusoctauus annus uigeſimæ Dynaſtię Aegyptiorũ: & ſextus annus Aeneæ Syluii Regis Latinorũ:necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum ſecundum Euſebium.

1	Euryſtheus regnauit annis quadragintaduobus.	42.
2	Agis regnauit anno uno.	1.
3	Archeſtratus annis trigintaquinq;.	35
4	Labotes annis trigintaſeptem.	37.
5	Doriſtus annis uigintinouem.	29.
6	Egiſilaus annis quadragintaquatuor.	44.
7	Archelaus annis ſexaginta.	60.
8	Thelecus annis quadraginta.	40.
9	Alcamenes annis trigintaſeptem.	37.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti uigintiquinq;.	325.

& peruenerunt uſq; ad primam Olympiadem.

De Regno Corinthiorum. Cap.10.

Odem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Euſebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35.
2	Trion annis triginta ſeptem.	37.
3	Agilaus annis trigintaſeptem.	37.
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35.
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35.
6	Agelas annis triginta.	30.
7	Audemus annis uigintiquinq;.	25.
8	Ariſtemedes annis trigintaquinq;.	35.
9	Ageminon anni ſexdecim.	16.
10	Alexander annis uigintiquinq;.	25.
11	Phelefteus annis duodecim.	12
12	Authomenes anno uno.	1.
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti uigintitres.	323.

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duo

bus Inde non fuerunt Corinthiis Reges, ſed annui principes conſtituti,ut ait Euſebius.

De initio & fine Regum Iſrael. *Cap.* 11.

Diuiſæ ac ſeparatæ ſunt decē tribus Iſrael à domo Dauid poſt mortē Salomonis regnãte Roboã filio eius propter duritiã eius,ut patet.3.Reg.12.& etiã in punitionem peccatorũ Salomonis patris eius.Et regnauit ſuper eaſdem decem tribus Iſrael Hieroboã filius Nabath Euphrateus de Sareda : qui prius fuerat ſeruus Salomonis, & ab eo rebellauerat:& fugerat in Aegyptũ,ne ab illo occideret.Tandem mortuo Salomone regnante Roboam ſuper Iudam factus eſt ipſe Hieroboam Rex ſuper Iſrael. Regum igitur iſrael tempora ita ordinantur ex.3.&.4.libris Regum.

1	Hieroboam regnauit annis uigintiduobus.3.Reg.14.	22.
2	Nadab filius eius annis duobus.3.Reg.15.	2.
3	Baaſa filius Ahiæ annis uigintiquatuor.3.Reg.15.	24.
4	Hela filius eius annis duobus.3.Reg.16.	2.
5	Zambri ſeptem diebus.3.Reg.16.	
6	Amri annis duodecim.3 Reg.16.	12.
7	Achab filius eius annis uigintiduobus.3.Reg.16.	22.
8	Ochozias annis duobus.3.Reg.22.	2.
9	Ioram annis duodecim.4.Reg.3.	12.
10	Hieu annis uigintiocto.4.Reg.10.	28.
11	Ioacham annis decem & ſeptem.4.Reg.13.	17.
12	Ioas annis ſexdecim.4.Reg.13.	16.
13	Hieroboam ſecundus annis quadraginta & vno.4.Reg.14.&.	41.
14	Zacharias menſibus ſex.4.Reg.15.	
15	Sellum menſe uno.4.Reg.15.	
16	Manahen annis decem.4.Reg.15.	10.
17	Phaceia annis duobus.4.Reg.15.	2.
18	Phacee filius Romeliæ annis viginti.4.Rěg.15.	20.
19	Oſee filius Hela annis nouem.4. Reg.17.	9.

Ex quibus omnibus cõſurgũt anni ducēti quadraginta & uno.241. & menſes ſeptem:qui menſes conſumuntur anno ultimo Oſeæ,qui non fuit integer.Defecerunt Reges Iſrael, quãdo Salman Aſſar Rex Aſſyriorum tranſtulit Iſrael in Aſſyrios anno nono huius Oſeæ filij Hela, ut patet.4.Reg.17.&.18. & tunc incipiebat annus ſextus.

Ezechię regis Iuda,ut ibidem ſcribitur. Numerus autem omnium annorum regnum Iſrael non cōuenit cum annorum numero regum Iuda,qui eo tempore regnauerunt. Namſi computētur anni Regū Iuea poſt mortem Salomonis, quando incepit Regnum Iſrael: & digerantur à Roboam filio Salomonis uſq; ad annum ſextum Ezechiæ,quo anno defecit Regnum Iſrael, reperiuntur in regibus Iuda
261 anni ducenti ſexaginta & unus:non computatis decem annis. quos quidam inconſulte addunt ipſi Aſa Regi Iuda: quos tamen conuenientis Philo & ſeptuaginta interpretes poſterius addūt ipſi Amon regi Iuda abſente patre;quod fuit poſt deſtrutionem regni Iſrael. Si uero computantur anni Regum Iſrael à Hieroboam ad nonum
241 & ultimum Oſeæ: reperiuntur anni ducēti quadraginta & unus:qui minus ſunt annis uiginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, uel quòd ſit error in numero annorū regum Iſrael uitio ſcriptorum: uel quòd quandoq; uacauerit Regnum Iſrael, & fuit ſine Rege: uel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex ſimul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: uel quoniam aliquando per ſynecdochē à parte totus annus nominatur:uel quia interdum diſtribuuntur anni tantum, quibus aliquis Rex bene uixit: quos uarietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lira eum imitatus ſuper. 3.Reg.15. c.Idcirco hæc nos omitimus. Nam & Hieronimus in epiſtola ad Vitalem perſbyterū dicit.Relege omnes & ueteris & noui teſtamenti libros:& tantā annorum reperis diſſonantiam & numerum inter Iudam & Iſrael, id eſt inter regnum utranq; cōfuſum,ut huiuſcemodi hærere euæctionibus non tam ſtudioſi quā ocioſi hominis uideatur.hæc ille,Siquis tamen cupit hanc temporum conſonantiam aliquo modo cogonſcere,legat opuſculum Ricardi de ſancto Victore de concordia tēporū regū Iuda & Iſrael in ſecunda operū parte paulo poſt principiū.

De Macedonum Regno. *Cap.*12.

MAcedonia prius dicta eſt Aemathia ab Aemathio filio Cameſis,de qua Lucanus dicit.

Bella per Aemathios pluſquam ciuilia campos.

Ea poſtea Macedonia dicta eſt à Macedone filio Oſiridis, ut Diodorus author eſt in primo libro. Idem dicit Beroſus in. 5. antiquitatum libro.ubi ait Regnante decimo Aſſyriorum Rege Belocoh f.Priſco:cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Oſiridis:

ridis:& quo nunc nomē retinēt prouincia.hæc ille. Cæpit ergo hoc Regnum anno primo Belochi:qui fuit annus.38, decimæſeptimæ Dynaſtiæ paſtorum in Aegypto,Poſt annos uero nongentos ſeptua gintaſeptem anno ſcilicet.13. Oziæ Regis Iuda: &.9. Procæ Regis Latinorum :&.13. Petubaſti in.23. Dynaſtia Aegyptiorum : hos reges ex Euſebius accepimus. 677

1	Granaus regnauit annis uiginii & octo.	28.
2	Coenus annis duodecim.	12.
3	Tirimas annis triginta & octo.	38.
4	Perdicas primo annis quinquaginta & uno.	51.
5	Argeus primus annis triginta & octo.	38.
6	Phlippus annis triginta & octo.	38.
7	Europus anuis uigintiſex.	26.
8	Alcetas annis uigintinouem.	29.
9	Amyntas primus annis quinquaginta.	50.
10	Alexander primus annis qnadragintatribus.	43.
11	Perdicas ſecundus annis uiginti & octo.	28.
12	Archelaus primus annis uigintiquatuor.	24.
13	Oreſtes annis tribus.	3.
14	Archelaus ſecundus annis quatuor.	4.
15	Amyntas ſecundus anno uno.	1.
16	Pauſanias anno uno.	1.
17	Amyntas tertius annis ſex.	6.
18	Argeus ſecundus annis duobus.	2.
19	Amyntas quartus annis decem & octo.	18.
20	Alexander ſecundus anno uno.	1.
21	Ptolemæus primus annis quatuor.	4.
22	Perdicas tertius annis ſex.	6.
23	Phlippus ſecundus annis uigintiſex.	26.
24	Alexander magnus annis duodecim.	12.
25	Arideus,qui & Philippus tertius annis ſeptem.	7.
26	Caſſander annis decem & nouem.	19.
27	Antigonus primus & Alexander annis quatuor.	4.
28	Demerius primus annis ſex.	6.
29	Pyrrhus menſibus ſex & cum ſequentibus cõputatur pro anno.	1.
30	Lyſimacus annis quinq;.	5.
31	Ptolemæus ſecundus anno uno.	1.
32	Meleagros menſibus duobus.	
33	Antipater diebus quadragintaquinq;.	

34 Soſtenes annis duobus, 2
35 Antigonus ſecundus annis trigintaſex. 36
36 Demetrius ſecundus annis decem 10
37 Antigonus tertius annis quindecim. 15
38 Philippus quartus annis quadragintaduobus. 42
39 Perſes annis decem. 10
Omnes prędicti ſimul regnauerunt annis ſexcentis quadragintaſeptem. 647 Macedonum Regnũ deſecit poſt Perſem anno ſecundo centeſimæ quinquageſimæ quartæ olimpiadis: Licet Euſebius pauloante id defeciſſe dicat.

De Regno Lydorum. *Cap.13.*

REgnum Lydorum iuxta Euſebium mox incępit poſt finẽ regni Corinthiorum: hoc eſt annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges enumerat idem Euſebius.
1 Ardiſus regnauit annis trigintaſex. 36
2 Aliaſtes primus annis quatuordecim. 14
3 Meles annis duodecim. 12
4 Candaules annis decem & ſeptem. 17
5 Giges annis trigintaſex. 36
6 Ardis annis trigintaſeptem. 37
7 Sadiates annis quindecim. 15
8 Aliactes ſecundus annis quadragintanouem. 49
9 Crœſus annis quindecim. 15
Omnes prædicti Reges ſimul regnauerunt annis ducentis. 231 triginta & uno iuxta computationem Euſebii.

Liber ſeptimus de uita Chriſti.

PROLOGVS.

POſtquam deſcripſimus tempora ante Chriſti ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Chriſti ad ætatem noſtram tẽpora deſcribere per annos uite ipſius Chriſti: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc ſeptimo libro de uita Saluatoris & Domini noſtri breuiſſime diſſeremus.

De Genealogia Chriſti. *Cap.* I.

CHriſti genealogiã duo Euãgeliſtę deſcripſerũt,uidelicet Matthæus: qui ab Abraham, cui facta eſt repromiſſio de Chriſto per ſucceſsionem generationũ uſq; ad eius natiuitatem deſcẽdit. & Lucas: qui ab ipſo Chriſto uſq; ad protoplaſtũ Adã à Deo creatum aſcendit ordine retrogrado. Hæc autẽ Chriſti genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebræi cõprobari poteſt,ſicuti deſcripſimus in ſecundo libro ſuperius. Sed quoniam à Iacob uſq; ad Regem Dauid Chriſti generationes omiſimus,quia tempora in eis certa non inuenimus: ſed per duces hebręorum,quorum tẽpora certiora comperimus; annonũ ordinem deſcripſimus: idcirco,ut eius genealogia ad plenum cognoſci poſſit,ſub epilogo eã nunc breuiſſime deſcribemus: & quæ hic omittimus,in eodẽ.2.libro.requirenda ſunt.Prius ergo ſecũdũ Lucã ſolũ ab Adam uſq; ad Abraham ,ſingulas generationes deſcribemus,in quibus nulla,uel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen.1.

1 Adam genuit Seth.
2 Seth genuit Enos.
3 Enos genuit Chaynam.
4 Chaynam genuit Malaleel.
5 Malaleel genuit Iared.
6 Iared genuit Enoch.
7 Enoc genuit Mathuſalem.
8 Mathuſalem genuit Lamech
9 Lamech genuit Noe.
10 Noe genuit Sem.

(1–10: Gen.5.&.1.Paralip.1.)

11 Sem genuit Arphaxat Gen.11.&.1.Paralip.1.
12 Arphaxat genuit Sale,qui cognomine dictus eſt Chaynam, ut in
13 primo libro capite.6.inſinuauimus.
14 Sale genuit Heber.
15 Heber genuit Phalech.
16 Phalech genuit Rheu uel Ragau.
17 Rheu genuit Saruch.
18 Saruch genuit Nachor.
19 Nachor genuit Thare.
Thare genuit Abraham.

(14–Thare: Gen.11.&.1.Paral.1.)

Secundum Lucam & Matthæum ſimul ſequentes generationes uſq;

ad Dauid incluſiue nullam diſſonantiam prætendunt.

20 Abraham genuit Iſaac. Gen. 21.
21 Iſaac genuit Iacob. Gen. 25.
22 Iacob genuit Iudam. Gene. 26.
23 Iudas genuit Phares. Gene. 38.
24 Phares genuit Eſron.
25 Eſron genuit Aram.
26 Aram genuit Aminadab.
27 Aminadab genuit Naaſon. } Ruth 4. & 1. Para l. 2.
28 Naaſon genuit Salmon.
29 Salmon genuit Booz.
30 Booz genuit Obeth.
31 Obeth genuit Ieſſe,
32 Ieſſe uel Iſai genuit Dauid.
33 Dauid rex genuit Natham & Salomonem ex Berſabee utrunq;.

Sequitur Lucas Lineã Nathã: & Matthæus lineã Salomonis.

	Regni ſucceſſores.		Reges Iuda.
34	Nathã. 2. Re. 15. &. 1. paral. 3.		Salomon. 2. Reg. 12.
35	Mathat, q. & Ahiaſar, 3. Re. 4.		Roboam. 3. Reg. 14.
36	Menna.	ex Luca & ex Philone.	Abias. 3. Reg. 15.
37	Melcha.		Aſa. 3. Reg. 15.
38	Heliachin.		Ioſaphat. 3. Reg. 22.
39	Ionas.		Ioram. 4. Reg. 8.
40	Ioſeph.		Ochozias qui & Ioachaz. 2. paral. 22. In Hoc defecit linea Salomonis
41	Iudas.		

(& 2. 1. paral. 3.)

Reges ex ſucceſſione.

42 Symeon, qui & Ioas & Helih. 4. Re. 11. & ideo Matthæus ad lineam
43 Leui, qui & Amaſias. 4. Reg. 14. Nathan diuertit cum Luca
44 Mathat, q. Azarias & Ozias. 4. R. 15. relinquẽs tres reges uidelicet.
45 Iorim, q. & Ioathan. 4. Reg. 15. Ochoziam, Ioas, & Amaſiam.
46 Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.
47 Ieſus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.
48 Her, qui & Manaſſes. 4 Reg. 21 } ex Luca & ex Philone. & Matthæo.
49 Helmadã, q. & Amon. 4. Reg. 21.
50 Thoſam, qui Ioſias. & 4 Reg. 22.
51 Addi & Ioakaz. 4. Reg. 23.
52 Melchi qui Ioakim, uel Eliachim. 4 Reg. 23.
53 Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. 24.
54 Salathiel, qui & Meſezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.

55 Zorobabel, q & Barachias genuit Rheſa & Abiud fratres uidelicet Miſciolam & Ananiam 1. Par. 3. & Neemiæ. 3.

	Sequitur Lucas lineã Rheſa.		Sequit̃ Matth. lineam Abiud.	
56	Rheſa qui & Miſciollã. 1. Par 3		Abiud q & Ananias. 1. par. 3.	
57	Ioanna ben Rheſa.	ex Luca & Philone	Eliachin.	ex Matthæo euãgeliſt.
58	Iudas cognomine Hyrcanus.		Azor.	
59	Ioſeph uel Ioſephus.		Sadoch.	
60	Semei, qui & Abner.		Achim.	
61	Mathathias, qui & Helith.		Eliud.	
62	Maat, qui & Aſar.		Eleazar.	
63	Nage uel Nagit, qui & Artaxat.		Mathan.	
64	Helli, qui & Agai.		Iacob.	
65	Naum, qui & Maſſoth.		Ioſeph uir Marię.	
66	Amos qui & Scirach.		de qua Ieſus natus eſt.	
67	Mathathias qui & Syloa.			
68	Ioſeph uel Ioſe. iunior, q & Arſes.			
69	Iãne uel Iãneus q &. 2. Hyrcanus.			
70	Melchi.			
71	Leui.			
72	Mathat.		Ex Luca: &	
73	Helith. q & Ioachin pater Mariæ		Syrorum libris.	
74	Maria mater Chriſti.			
75	Ieſus filius eius.			

Lucas ego euangeliſta proſequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe ſecundum lineam Nathan. Et incepit á patre beatæ Mariæ uirginis, qui dictus eſt Helith uel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Haccados hebræus in reſponſione ad petitionem tertiam Antonini conſulis urbis Rome: affirmat ex reuelatione ſibi facta ab Helia parentem matris Meſſiæ duplex habiturũ nomen: unũ Helit; alterum Ioachin. Et poſt modum Rabbi Haccanas ait. Erat quædam puella in Betleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helith de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih ſiue Ioachin. Ioſeph autem uir Mariæ fuit eiuſdẽ Ioachin gener: & ex cõſequẽti fuit eius, filius legalis ex affinitate. Nam ſicut Maria erat in primo gradu conſanguinitatis ad patrem ſuum: ſic & Ioſeph erat in primo gradu affinitatis ad ſocerum: cum fuerit uerum matrimonium inter Ioſeph & Mariam. Id circo Lucas dicit qnód Chriſtus putabatur filius Ioſeph, qui fuit Helih ſcilicet filius legalis, & loco Mariæ ponit uirum

ſuum ſecundum conſuetudinem ſcripturarum. Matthæus uero deſcribit primo generationes ſecundum lineam Salomonis regis uſq; ad eius extinctionem: qua deficiēte poſtea coactus eſt diuertere ad lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni ſucceſſores, ut ſuperius diximus libro ſecundo capite nono. Et Matthęus cum Luca cōuenit uſq; ad Zorobabel. Sed quoniam ipſe Zorobabel qui & Barachias filius Salathiel genuit duos filios, uidelicet Rheſa, qui dictus eſt Miſciollam: & Abiud, qui dictus eſt Ananias: ideo Lucas proſequitur lineam Nathan per filium eius Rheſa uſq; ad patrem Mariæ Virginis: & Matthęus eandem lineam proſequitur per filium eius Abiud uſq; ad patrē Ioſeph coniugis Mariæ Virginis. Itaque uterq; natus eſt ex ſemine Dauid per lineam Natham, ſed per unum ramū ſcilicet per ipſum Rheſa nata eſt Maria: & per alterum ramum ſcilicet per ipſum Abiud natus eſt Ioſeph. Hæc nobis oſtendit Philo hebręus & ea uberrime declarat Ioannes Annius in commentariis ſuper breuiarium eiuſdem Philonis. Hanc genealogiam etiam deſcribit Petrus Galatinus libro ſeptimo capite duodecimo contra Iudæos. Sed in hoc defecit, quòd contra ueritatem putauit duos fuiſſe Salathieles, & duos Zorobabeles, quod non probat, ſed in hoc ipſe facile improbari poteſt: quoniam linea Salomonis ſeptima generatione defecit. & in eius generatione nullus Salathiel, neq; Zorobabel reperitur. Neq; Ioſeph potuit ex linea Salomonis deſcendere, quia per multos annos antea defecerat: ſed ortus eſt ex linea Nathan per ipſum Abiud, ſicut ex eadem linea Nathan orta eſt Maria, ſed per ipſum Rheſa, uti iam diximus. Salathiel ergo: qui à Matthæo dicitur filius Ieconiæ, idem eſt cum Salathiele, qui à Luca dicitur filius Neri, quia idem uir dictus eſt Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, ut Philo teſtatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus eſt, in ipſa captiuitate genuit Salathiel, ex quo natus eſt Zorobabel, qui fuit dux populi mox ſoluta captiuitate, hoc eſt poſt ſeptuaginta annos deſolationis templi. Cum ergo Matthæus dicit, & poſt tranſmigrationē Babylonis Ieconias genuit Salathiel, non eſt intelligendum quòd ſoluta captiuitate genuerit eum, ſed facta tranſmigratione in ipſo captiuitatis tempore. Nec urget etiam argumentum Galatini dicentis plures generationes eſſe iuxta Lucā, & pauciores iuxta Matthæum quoniam deſcendentes ex Rheſa citius genuerunt: & geniti ex Abiud tardius eis conceſſum eſt generare, ideo illi plures, iſti pauciores numero fuerunt. Hanc rationem aſſignat Auguſtinus in ſextodecimo libro de ciuitate dei, capite. 11. circa alias generationes

dicẽs. Non enim quia Heber ſextus eſt à Noe, Nembrot autem quartus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire uiuendo. Hoc enim contigit cum plus uiuerent vbi pauciores ſunt generationes, minus ubi plures: aut ſerius nati eſſent ubi pauciores, maturius ubi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & commentaria Ioannis Annii in eundem plene legiſſet: non utiq; in hunc incidiſſet errorem. Cætera uero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idẽ Galatinus recte declarat. Nulla argo diſſonantia reperitur inter Matthæũ & Lucã: ſed uterq; uerã Chriſti genealogiã rite deſcripſit.

De tempore uitæ Chriſti. *Cap. 2.*

IEſus Chriſtus ex Maria Virgine naſcitur anno ab orbe
condito fere completo ter milleſimo nongenteſimo ſexa
geſimo. 3960
A diluuio anno bis milleſimo trecenteſimo quarto. 2304
Ab Abraham anno bis milleſimo duodecmo. 2012
A lege Moyſi anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo. 1507
A templo Salomonis inchoato anno milleſimo uigeſimo ſeptimo. 1027
Ab urbe Roma condita annõ ſeptingenteſimo quinquageſimo ſe- 752
cundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menſes.
A deſolatione templi anno quingenteſimo octogeſimo ſeptimo. 587
Hebdomada iuxta Danielis prophetiam ſexagaſim, aquinta: anno 65
eius ſexto ferè completo.
Olympiade uero centeſima nonageſimaquarta anno eius quartò in- 194
choato per tres menſes: hoc eſt à primo anno primæ olympiadis trã
ſactis annis. 775. & tribus menſibus. Ex quo patet error ſcriptoris 775
in Martyrologio tã de hebdomada quàm de Olympiade in die na-
tiuitatis domini: qui corrigendus eſſet, quoniam ponit in eis alium
numerum à prædicto ſecundum publicam fidem probato.
Romæ imperante Cæſare Auguſto anno imperii eius quadrageſimo 24
ſecundo, ut affirmat Euſebius. quod etiam confirmat Oroſius, qui
libro. 7 ait. Auguſti Cęſaris poſtea q̃ imperare cœpit emenſo pro-
pemodum anno. 42. natus eſt Chriſtus.
Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus an- 32
nus legitimi principatus eius, cum prius triginta & uno tyrannice
regnaſſet, ut Philo teſtatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & Du-
catus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiam. Inchoauerat Ma
ria uitæ ſuæ annum quintumdecimum, quando peperit Chriſtum
in hyemali ſolſtitio: octauo calendas Ianuarii hoc eſt die. 25. De-

cembris:media uidelicet nocte præcedente ortum Solis diei Dominicæ. Nam anno quo Chriſtus conceptus & natus eſt: litera dominicalis. B currebat: quæ in calendario Romano, quo utimur, annotatur die 25. Decembris. Antea uero nouem menſibus cum ageret Maria quartumdecimum annum, ex ea de ſpiritu ſancto conceptus fuerat Chriſtus octauo calendas Aprilis, hoc eſt die 25. Martii feria ſexta, quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc fuit feria ſexta, quoniam. G. eſt ſexta a litera. B. Conceptio autem Chriſti facta eſt anno tertio olympiadis 194. in dimidio eiuſdem tertij anni. Natiuitas uero eius fuit anno quarto eiuſdẽ olympiadis inchoato per tres menſes propè finem anni quadrageſimiſecundi Auguſti Cæſaris, ut ſupra dictum eſt. A natiuitate autem domini anni uitæ ipſius enumerandi ſunt. Et primus annus domini annotari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno 53. Cæſaris Auguſti ſibi concurrente. Octauo autem die a natiuitate domini, ſcilicet calendis Ianuarij mutata eſt litera dominicalis, & fuit. A. quæ deſeruit anno primo uitæ Chriſti:& eo in die dominica circunciſus eſt puer Ieſus. Et quamuis eccleſia Romana incipiat enumerare annos domini ab eius natiuitate:tamen Romani ciues tranſacta hebdomada a natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarij, eo quò Iulius Cæſar tunc anni exordium fecerit:quod eſt tempus propinquum natiuitati Chriſti. Die uero ſexta eiuſdem menſis, & tertia decima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria ſexta, a Magis dominus adoratur. Die autem quadrageſimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto nonas, hoc eſt die ſecunda Februarii feria quinta cum ibi ſignetur litera. E. quæ eſt quinta a litera. A. quæ illo anno fuit litera dominicalis: impleto tempore purgationis ſecundum legem Moyſi, Maria filium præſentauit in templo. Deinde Ioſeph admonitus in ſomnis ab angelo nocte conſurgens accepit puerum & matrem eius, & ſeceſſit in Aegyptum: & erat ibi uſque ab obitum Herodis: qui deceſſit anno trigeſimoſeptimo regni ſui:& tunc currebat annus quintus domini. Quinq; igitur integris annis manſit in Aegypto dominus: & ſexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: reductus eſt puer ex Aegypto in terram Iſrael.

Anno ſecundo iam inchoato a natiuitate domini Herodes uidens 2
quoniam illuſus eſſet a Magis, qui per aliam uiam redierant in regionem ſuam, iratus ualde, uniuerſos in Betleem paruulos a bimatu & infra iuſſit interfici. Tunc autem Chriſtus in Aegypto exiſtens non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iuſſit Hero-

des etiam interfici filium proprium ex uxore ſua de tribu Iuda, quòd diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus, ut Philo affirmat. Dicit etiam Macrobius in ſecundo Saturnaliorum. Auguſtus cum audiſſet inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum intra bimatum iuſſit interfici filium quoq; eius occiſum ait. Melius eſt Herodis porcum eſſe quàm filium. hæc ille. Hoc autem dixit, quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit autem Auguſtus feliciorem porcum Herodis non occiſum quàm filium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnaſſet annos triginta 5
ſeptem morbo intercutis, atque ſcatentibus toto corpore uermibus miſerabiliter & digne moritur. In cuius locum filius Archelaus ab 6
Auguſto ſubſtituitur: & tetrarchæ fiunt quattuor fratres eius, Herodes, Antipater, Lyſias, & Philippus.

Anno duodecimo uitæ ſuæ currente, dominus Ieſus aſcendit cum 12
parentibus in Hieruſalem ad celebrandum paſcha: & completis diebus feſtiuitatis remanſit puer Ieſus in templo in medio doctorum audiens illos & interrogans: & poſt triduum a parentibus eum quærentibus repertus eſt. Eo anno luna quintadecima primi menſis, in qua celebratur paſcha Iudæorum, fuit die uigeſimoſexto Martij in ſabbato: quoniam ille annus fuit biſſextilis in literis. C. B. & die uigeſimoſexto Martii ſignatur A. litera, quæ eſt ſeptima a dominicali B litera ſecunda, quæ poſt literam C. peracto biſſexto ſubſequitur in reliquis eiuſdem anni menſibus. Archelaus anno regni ſui nono in Viennam urbem Galliæ relegatur: & tunc Iudæorum principatum tenet Herodes tetrarcha annis uiginti quatuor, cuius primus annus annotatur cum anno domini quintodecimo. 15

Anno ab urbe condita ſeptingenteſimoſexageſimo ſeptimo, Auguſtus moritur: & Tiberius imperium recepit: cuius primus annus annotatur cum anno domini ſextodecimo uidelicet anno tertio olym 16
piadis. 193. In codicibus Euſebij de temporibus uitio ſcriptorũ (ut puto) non recte annotatur mors Auguſti, & initium imperij Tiberii Cæſaris: quod nos emendauimus ex eodẽ Euſebio, qui dicit Chriſtum paſſum anno Tiberii decimooctauo Ianno. uidelicet quarto olympiadis. 202. Si ergo retroceſſeris per annos Tiberii, reperies primum annum eius debere annotari anno ſextodecimo Chriſti: ut etiam ſanctus Antoninus affirmat in chronicis ſuis. Eclipſis etiam, quæ annotatur in codicibus Euſebii prope mortem Auguſti, deſcribenda erat anno ſecundo Tiberii. Conſyderandum eſt etiam, quod Euſebius in libro ſuo nõ ſignauit annos domini: ſed ex annis olym-

piadum intelligi poſſunt. Qui autem librum eius primum impreſſioni dedit, adiũxit ibi annos domini incipiens ab ãno tertio olympiadis.94. cum incipere debuiſſet ab anno quarto .ſ. à natiuitate domini, unde ſumuntur anni uitæ Chriſti. Hinc eſt quòd in prædictis libris impreſſis, ãni domini, deinceps per ãnos plures uno ãno antecedunt: quos in noſtro hoc opere nos emẽdatos deſcripſimus.

27 Anno dñi.27. Pontius Pilatus procurator Iudææ à Tiberio mittitur.

30 Anni.15. imperii Tiberii Cæſaris cum Ieſu inciperet trigeſimum annum, à Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Iaunarii hoc eſt die.6.eiuſdem. & quoniam eo anno currebat litera dominicalis.A. patet Chriſtum baptizatum fuiſſe feria ſexta, ſicut eadẽ die Veneris fuerat infantia à Magis adoratus. Tunc ipſe Ieſus, ut dicitur Lucæ.3. erat incipiẽs quaſi annorum.30. quia impleuerat annum.29.die.25. precedentis Decembris. & ipſe inde baptizatus eſt die.6.Ianuarii proxime ſequẽtes, ut Romana celebrat eccleſia. Itaq; iam inceperat annum trigeſimum ſpatio dierũ.13. Poſt baptiſmũ ductus eſt in deſertum, ubi ieiunauit.40.diebus ac noctibus. & inde cæpit prædicationem ſuam. quam prolongauit confirmãs eam ſtupendis miraculis tribus annis & totidem menſibus. Anno.30.Chriſti iuxta computationẽ domini Pauli epiſcopi Foroſemproniẽſis in 7 libro ſecundæ partis: apud Iudæos paſchalis mẽſis oppoſitio, quã quintãdecimam lunam uocant ſecundum mediũ curſum, quo Hebręi utũtur ad ciuitatem ſanctã Hieruſalem, fuit die.6. Aprilis in Iouis die, eo quòd eo ãno litera dominicalis fuerit. A. quæ ſignatur in calẽdario die.2 Aprilis. Ergo die.6.ubi ſignatur litera. E fuit.5.

31 Anno domini.31. luna.15. paſchalis menſis fuit die.26. Martii & litera dominicalis G. quæ tunc fuit dies Lunæ.

32 Anno autem domini 31. luna.15. paſchalis menſis fuit die 13. Aprilis in dñica.qm̃ fuit annus biſſextilis in literis.F.E.cũ eodẽ die 13.ſignatur in calendario lr̃a .E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.

33 Anno uero.33. uitæ ſuæ inchoato per tres mẽſes & paulo amplius, dominus Ieſus in cruce paſſus eſt uidelicet ãno quarto olympiadis 202. Tunc quoq; currebat annus 18. Tiberi Cęſaris, authoribus, Euſebio. Hieronymo, Auguſtino, Eutropio, & Beda. Reprobãtur in hoc Africanus & Tertullianus, qui dicunt Chriſtum paſſum anno 15. Tiberi: quod eſt penitus falſum, & contra euangelicam ueritatem, cum Lucas dicat Chriſtum baptizatum anno.15. Tiberii & inde tribus annis & totidem menſibus, ut dictum eſt, prædicauerit. Quidam autem Græci putant Chriſtum paſſum ulterius per annum

ſcilicét anno üitę ſuę. 34. inchoato per tres menſes decimo calendas Aprilis, hoc eſt die. 23. Martii, quia tunc fuit luna. 15. primi menſis. Nonnulli uero Latinorum partim ſecuti ſunt Gręcos putantes eum. 34. anno uitæ ſuæ paſſum, partim ab eis diſſentiunt dicentes eum paſſum. 8. calendas Aprilis, hoc eſt die. 25. Martii. Sed hi omnes proculdubio errauerunt, non ſolum contradicentes hiſtoriographis, ut recte nos per ipſos computauimus, ſed etiã ueritatẽ euangelicam deſtruẽtes. Nam iuxta euangelium Chriſtus nõ uenit legem ſoluere, ſed adimplere. Secuudum ergo legem quę præcipit Exod. 12. ut comedatur agnus paſchalis luna. 14. primi menſis ad ueſperam: Chriſtüs eadem. 14. luna, paſcha cum diſcipulis ſuis comedit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autem dies azimorum, inqua neceſſe erat occidi paſcha &c. Tunc autem luna. 14. fuit feria quinta. Die uero ſequenti ſcilicet luna. 15. Chiſtus in cruce paſſus eſt feria ſexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autẽ paraſceue, quod eſt ante ſabbatũ ſcilicet quando crucifixus eſt Duo ergo ſecundum ueritatẽ euãgelicã firmiter tenenda ſunt, uidelicet quòd Chriſtus paſſus eſt luna. 15. & quòd tunc erat feria ſexta, ut etiã ſancta Romana eccleſia celebrat Chriſti paſſionẽ die Veneris. Anno autem. 34. uitæ Chriſti quamuis luna. 15. primi menſis fuerit die. 23. Martii, ut Gręci computant: non tamen tunc fuit feria ſexta: ſed feria tertia, ut patet per tabulam literarum dominicalium quam abſoluto hoc opere domino concedente ſcribemus, & in tabulis ſequentibus annotabimus. Sic ergo Græci errauerunt confide rantes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidã ex Latinis prædictis, quoniam eo anno. 34. Chriſti non ſolum luna 15. nõ fuit. 25. di ę Martii, quæ tunc fuit luna. 17. ſed nec tunc fuit feria ſexta, ſed feria. 5. & ideo manifeſtus eſt eorũ error cõtra ſanctũ euangelium. Vt ergo ſaluemus euãgelicã ueritatẽ dicimus Chriſtũ paſſum anno. 33. uitæ ſuę inchoato, quia tunc fuit ſimul luna. 15. & feria. 6. Nã eo anno. 33. luna prima primi mẽſis fuit die. 20. Martii. & luna paſchalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole exiſtente in. 10. gradu Arietis, & luna ei oppoſita in. 10. gradu Libræ iuxta uera cõputationẽ ſecũdũ mediũ motũ, quo utunť Hebræi. Ego igiť die fuit feria 6. qm̃ eo anno fuit littera dñicalis. D. & die. 3. Aprilis aſſignať litera B. quę tunc fuir feria. 6. Sed euangeliſtæ non nominant diem tertiũ Aprilis, quia diſcipuli Chriſti non utebantur calendario Romano ſtabili & fixo ſicut modo nos utimur, ſed ſequebantur menſes lunares mobiles iuxta Hebræos, qui nominant dies menſis ab

ætate Lunæ. Et ideo paſſionis Chriſti diem ſecundum Lunam deſcripſerunt. Quare iuxta menſes Iudæorum lunares & mobiles Chriſtus paſſus eſt die. 15. primi menſis, qui ab Hebræis dicitur Niſan. Hic autem primus menſis iuxta æquinoctium uernale, apud nos dicitur Martius, ut Romulus decreuit. Nam ipſe eſt primus à Septembri: Octobri & cæteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quæ partim fuit in Martio: partim in Aprili. Hinc orta eſt communis omnium opinio, quod Chriſtus in Martio paſſus eſt: quia in lunatione Martii crucifixus eſt quæ eſt prima lunatio æquinoctii uernalis; licet ingrediatur mēſem Aprilis. Propterea celebrat eccleſia paſcha reſurrectionis dominicæ iuxta ordinem ſeruatum à Chriſto, ſcilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, uidelicet in dominica ſequente poſt qnartādecimā Lunam primi menſis: & præcedenti feria ſexta celebrat Chriſti paſſionem. Cōmunis etiam opinio fideliū eſt iuxta ſētētiā Cyrilli, quòd Chriſtus eo die paſſus eſt, quo & cōceptus. Quę uera eſt ſi referatur ad diē hebdoma dis: quia ſicut feria ſexta conceptus eſt: ita & eadem feria ſexta paſſus eſt. Sed non eſt uera ſi referatur ad diem menſis: quia die 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis paſſus eſt. Eo autem die, quo paſſus eſt dominus, Sol contra curſum naturæ eclipſim paſſus eſt, ut euangelia teſtātur à ſexta uidelicet hora uſq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipſim uidit Dyoniſius Areopagita in Aegypto exiſtens ante ſuam conuerſionem, ut ipſe teſtatur in epiſtola ad Polycarpū. De qua eclipſi ſcripſit etiam Phlegon olympiadarum egregius ſupputator in. 14. lib. ita dicens. Quarto autē anno ducenteſimæ ſecundæ olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta, Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem uerſus, ut ſtellæ cœlo uiſæ ſint. hæc ille. Tertia uero die à ſua paſſione. hoc eſt die dominica quinta de Aprilis Chriſtus à mortuis reſurrexit. Itaq; feſtum Sabbati ſeruatum prius apud Hebræos: poſtea cōmutatum eſt in ſequentem diem, Dominicam apud Chriſti fideles propter dominicæ reſurrectionis gloriam. Deinde. 40. die à ſua reſurrectione aſcēdit in cœlum feria. 5. die 14 Maii. Demum. 24. die eiuſdem menſis miſit paracletum ſpiritum in diſcipulos in die pentecoſtes, quæ fuit quinquageſima dies à glorioſa eius reſurrectione, & fuit dies Dominica, Vixit autem Chriſtus annos trigintaduos menſes tres. & dies decem. & uitam temporalem compleuit anno. 33. uitæ ſuæ. Ab incarnatione uero ſua uſq; ad mortē fluxeruut anni pleni trigintatres & dies decem, ut ex præcedenti computatione manifeſtum eſt.

De impletione hebdomadum Danielis. *Cap. 3.*

EX annorum uera computatione, quam in ſecundo libro deſcripſimus facile cognoſcere poſſumus myſterium hebdomadũ Danielis. c. 9. impletum eſſe in Chriſto. Multi laborauerunt, ut hoc arduum myſteriũ cognoſcerent: & inter ſe diſcrepãtes uaria & diuerſa ſcripſerunt, ut teſtatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatum tẽpus tam exordii quàm termini earundẽ hebdomadum: quoniam ſecuti ſunt uitiatas & corruptas chronographias. Nos autẽ ſecundũ præfatã emendatã rationẽ temporum has hebdomades facillime ſic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero ſeptem dierum, ut ſcribitur Leuit. 23. Numerabis ſeptẽ hebdomadas plenas uſq; ad alteram diẽ expletionis hebdomadæ ſeptimæ, id eſt quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero ſeptem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi ſeptem hebdomadas annorum, id eſt ſepties ſeptẽ, quæ ſimul faciunt quadragintanouẽ & c. Non deſcribit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta uaticinium eius adimpletum eſſet: quod nullo authore probatur: ſed enumerat. 70. hebdomadis annorum: quæ continent annos ſolares quadringentos nonaginta: ut ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prædictæ hebdomades, conſyderanda ſunt tria tempora. Primum tempus eſt, quando hoc myſterium Danieli reuelatum eſt: quod mox fuiſſe dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorum Rege Balthaſare: & inchoata monarchia Perſarum & Medorum anno primo Darii filii Aſſueri, ut ſcribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus eſt, quando Iudæis conceſſa eſt licentia ſolũ ædificandi tẽplum: ante conſtructionem ciuitatis Hieruſalem: quod affirmamus fuiſſe anno primo Cyri Regis Perſarum poſt Darii mortem, ut patet. 1. Eſdræ 1. & anno ſecundo fundatum eſt templum, ut ſcribitur 1. Eſdræ. 3. Completum eſt autẽ ædificium ipſius templi anno ſexto Dari Longimani filii Priſci Artaxerſis Aſſueri, ut ſcribitur. 1. Eſdræ. 26. Hic Darius Longimanus dictus eſt etiam cõmuui appellatione Artaxerſes: ſicut imperatores Romani dicebantur Cæſares. Ab anno autem primo Darii & Cyri ſimul regantium, quando ſoluta eſt captiuitas uſq; ad annum. 6. Darii Longimani fuerunt an

2 ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus ſimul regnauerunt duobus
22 annis Cyrus inde ſolus uigintiduobus. Priſcus Artaxerſes Aſſuerus
20 uiginti. Anno uero ſexto Darii Longimani completum eſt templũ.
6 Ex quibus colliguntur ſimul anni. 50 A quibus ſi demãtur quatuor
50 anni, hoc eſt duo Darii cum Cyro regnãtis, & duo Cyri ſolius imperantis, cum eiuſdẽ Cyri anno ſecundo iacta ſint fundamenta templi, ut dictum eſt: inde reſtant anni quadragintaſex; Quo tempore intermedio fabricatum eſt templum: Quare Iudæi dixerunt Io. 2. Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc. Aliqui tamen putant duobus annis prius inceptum fuiſſe templum; ſed id reprobatur falſum ex eo quod iacta ſunt fundamenta templi anno ſecundo Cyri, non Darii, ut patet. 1. Eſdræ. 3. Tertium tempus eſt, quando data eſt licentia Iudęis ædificandi ciuitatem: quod fuiſſe dicimus poſt reædificatum templum annis tredecim penitus tranſactis, anno ſcilicet uigeſimo incipiente prædicti Darii Longimani. Tunc enim conceſſa eſt ab eo licentia Neemiæ reædificandi ciuitatem Hieruſalem, ut ſcriptum eſt Neemiæ ſecundo. Ex illo igitur tempore computandæ ſunt ſeptuaginta hebdomades prædictæ, ut manifeſte Danielis. 9. c eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito ergo, & animaduerte ab exitu ſermonis, id eſt à cõceſſa licentia ſermõne Regis, ut iterum ædificetur Hieruſalem uſq; ad Chriſtũ ducẽ &c. Non enim dicit, ab exitu ſermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu ſermonis, ut iterum ędificetur templum: ſed ab exitu ſermonis, ut iterum ædificetur Hieruſalem ciuitas, quæ poſt templum reædificata eſt. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à tẽpli reædificatione: ſed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hieruſalem. prædictæ hebdomades numerandæ ſunt: ſicut recte enumerat ſanctus Antoninus in prima parte Chronicæ ſuæ titu. 3. cap. 8. Africanus autem (quem ſecutus eſt Beda) recte incipit enumerare ipſas hebdomades: ſed non uerum terminum eis poſuit: tũ ob mendoſas chronicas, quibus uſus eſt; tum etiam quia diſtinxit annos duodecim lunationum, cum ſolares annos accipere debuiſſet. Hebræi enim utũtur annis ſolaribus. quia licet habeant annos lunares duodecim ſcilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim lunationes: & ſic per emboliſmum reducuntur ad annos ſolares duo præcedentes lunares. Nicolaus uero de Lyra in prima ſua expoſitione ſuper Danielem recte incepit & compleuit. Sed poſt aliquod tẽpus, quia uſus eſt falſis chronicis, aliam expoſitionem non ſecundũ ueritatem compoſuit. Suæ autem retractationis non habuit ſufficiẽ-

tes rationes,non ſolumpropter ætatem Mardochæi, quam non putani ita longæuam, ut perueniſſet uſq; ad annum duodecimum magni Artaxerſis: Aſſueri: quãdo ab eo exaltatus eſt,ut patet Heſter. 3. ſedetiã propter mendoſas chronicas,quas imitatus eſt.Facile autem eius rationes ſoluuntur. Nam de ętate Mardochæi fideliſſime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporum.Mardochæus decem & octo annis ætatem Iſaac ſepranit.Iſaac autẽ uixit annis centumoctoginta, ut ſcribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardochęum uixiſſe annos centum nonagintaocto. Sicut autem dicitur Heſter. 2. c. Mardochæus cum Iecionia in Babylone translatus eſt. Ieconiæ autem tranſmigratio facta eſt anno octauo magni Nabuchodonoſor,ut ſcribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferè impletus erat annus primus Olimpiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annij & noſtram. Ab anno autem primo ferè exacto prędictę. 45. olympiadis uſq; ad annum duodecimũ. Aſſuri magni Artaxerſis, qui fuit anno ſecũdo Olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48. & annus, unus, ex quibus conſurgunt anni. 193. Mardochæus uero uixit annos. 198. ut dictum eſt. Ergo exceſſit numerum prædictum annorum. 193. annis quinq;. In ipſa igitur tranſmigratione Mardochæus poterat eſſe infans annorum quatuor uel trium uel duorum: uel etiam unius: quoniam ducti ſunt in Babylonem parentes cum filii tam adultis quam etiam infantibus. Si autem ductus fuiſſet in captiuitatem Babyloniæ anno. 19. Nabucodonoſor, quando facta eſt deſolatio: tunc potuiſſet eſſe annorum. 15. Si uero translatus fuiſſet anno eiuſdem Nabucodonoſor. 23. quando Nabuzardam princeps militię ipſius, tranſtulit animas Iudęorũ ſeptingentas quadragintaquinq;, ut ſcribitur Hieremiæ ultimo: tunc potuiſſet eſſe annorum. 19. Sed quomodocũq; hoc accipiatur, patet Mardochæum adhuc uiuentem eſſe anno. 12. Aſſueri. Et ſic ſoluta eſt ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida eſt, nec erat neceſſe, ut tunc eſſet annorum. 259. ut ex dictis patet. Mendoſæ inſuper chonographiæ fefellernnt. Nicolaũ de Lyra, ideo in ſecũda ſua expoſitione, non recte initium hebdomadum Danielis ſtatuit anno quarto Sedechiæ Regis: quando Hieremię reuelatum eſt captiuitatem Babylonicam duraturam annis. 70. ut ſcribitur Hierem. 28. & 29. Nam ab anno quarto excluſiue Ieconiæ: qui erat annus primus ferè completus olympiadis. 46. uſq; ad natiuitatem Chriſti: quę fuit completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades. 148. & ulterius anni duo: ex quibus reſultant anni quingenti nona-

gintaquatuor:qui ſuperant numerum annorum .490.qui continentur in.70.hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igitur ſi.70. hebdomades cõputandæ eſſent ab anno quarto Sedechiæ utiq; completæ fuiſſent annis centum quatuor ante Chriſti natiuitatem:quod non conuenit computationi ſuæ, cum dicat in Chriſti paſſione ipſas hebdomades terminum & finem habere Prima ergo eius expoſitio magis ueritati conſonat.Similiter deceptus eſt dominus Paulus Burgenſis: qui ſecundam expoſitionem Nicolai de Lyra, & Raimundi & Martini ſequitur quantum ad exordium harum hebdomadum:adiungẽs rationibus Nicolai de Lyra rationem aliã facile ſolubilem. Dicit enim initium harum hebdomadũ non poſſe rationabiliter aſſignari in aliquo tẽpore ſequente tẽpus,quãdo hęc reuelatio facta eſt Danieli .ſ. anno primo Darij, eo ꝙ ipſe Daniel nullam certitudinem habuiſſet de tempore,quo ea quæ petebat, impleri debuerant. Sed hoc facile ſoluitur,ſi cõſyderetur tã reuelatio facta Hieremiæ de temporali ſolutione captiuitatis Babylonicę cõpletis annis.70. quàm reuelatio facta Danieli de ſpũali liberatione ac redẽptione humani generis per Chriſtum in dimidio ſeptuageſimæ & ultimæ hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechiæ ipſi Hieremiæ reuelatum eſt tempus captiuitatis annorũ. 70. in Babyloniæ:no tamen tunc uel antea incepit hoc tempus:ſed poſtea ſeptem annis, uidelicet undecimo anno Sedechiæ.&.19. Nabuchodonoſor, quando facta eſt deſolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum, initium ut idem Hieremias Pandit Hierem.25.&.34. ut ſupra libro.2.c.11. diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9.c. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorũ de quo factus eſt ſermo domini ad Hieremiam prophetam,ut complerentur deſolationis.70.anni. Non uocat eos annos tranſmigrationis: nec annos reuelati uerbi Hieremiæ:ſed annos deſolationis,ideſt à deſolatione incipientes: qui completi ſunt eo tempore quo deſtructa eſt monarchia Caldæorum per Darium & Cyrũ. Similiter completis annis.70. captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum eſt tempus hebdomadum.70. quarum initium non fuit quando ei hoc reuelatum eſt:nec antea quãdo Hieremiæ alia & diuerſa reuelatio facta eſt de captiuitate Babylonica:ſed poſt annos ſexagintatres anno.ſ. 20.inchoato Darij Longimani, quando licentiam dedit ædificandi ciuitatem Hieruſalem. Nam ſicut initium annorum.70. reuelatum eſt Hieremiæ incipiendum poſtea à templi deſolatione:ita & initiũ hebdomadum.70. reuelatum eſt Danieli incipiẽdum poſtmodum

ab eo tempoꝛe, quo uerbo Regis egreſſura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tẽpus futurum pro earum initio Angelus expreſſe ac manifeſte inſinuauit, cum dixit, ut ſcribitur Dan. 9. Scito & animaduerte ab exitu ſermoni, ut iterum ædificetur Hieruſalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurũ, hoc nobis iam impletum cernitur. Nec erat neceſſe, ut Daniel uſq; ad illud tempus ædificationis templi uiueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac ſi tunc uita præſens exiſteret. Non enim ſemper prophetæ futura quæ prædicanr uident impleta, dum uiuunt: ſed aliis uidenda deſcribunt; licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipſi uitam ducunt. Nunc reuertamur ad ueram expoſitionem. Ab initio igitur nigeſimi anni Darii Longimani dicti Artaxerſis numerus annorum prædictarum hebdomadum ſumẽdus eſt uſq; ad Chriſti paſsionem & completam humani generis redemptionẽ. Dicit ergo Angelus Danieli deciſas & determinatas eſſe à Deo ſeptuaginta hebdomades; quas in tres partes diſtinguit. ſcilicet in ſeptem & in ſexaginta duas: quæ ſimul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce ultimam: ex quibus omnibus cõſurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem ultimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quòd in medio huius ultimæ hebdomadis, deficiet hoſtia & ſacrificium. Primæ igitur ſeptem hebdomades, hoc eſt anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hieruſalem ædificata & ampliata eſt. & liberatus eſt Iudæorum populos à periculo mortis: & exaltatus per Heſter Mardochæum; hoc eſt à principio ultimi anni pontificis Ieſus filii Ioſedech, qui mortuus eſt in fine illius anni, quo iam fundata erat ciuitas. ſ. anno. 20. iam completo Darii Longimani uſq; ad reliquos. 48. annos, quibus ſecundo fuit pontifex filius eius Ioachin; quo tempore Regina Heſter ad Regnum exaltata populum ſuum à mortis periculo liberauit, ut in libro Heſter ſcribitur. In hoc tempore impletæ fuerunt ſeptem hebdomades, hoc eſt ãni. 49. ut ex dictis manifeſtum eſt. Deinde ſexagintaduæ hebdomades poſt ſeptẽ prædictas complentur in baptiſmo domini: quando apertum eſt cœlũ, & deſcẽdit ſpiritus ſanctus ſuper eũ: & uox patris intonuit. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifeſtatus eſt filius dei & dux populi uerus Chriſtus à Deo inunctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vſq; ad Chriſtum ducẽ, hebdomades ſeptem & hebdomades ſexagintaduæ erunt, quæ ſimul iunctæ fiunt. 69 hoc eſt anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, ac-

cepit pontificatum Eliaſib uſq; ad Chriſti baptiſmũ completo anno domini.29. reperies interſuiſſe ſexagintaduas hebdomades,hoc eſt annos.434.Nam ab Eliaſib pontifice ad Alexandrum magnũ
79 fuerunt anni. 79. Ab Alexandro ad Iudam Machabæum. 164. A
164 Iuda ad Chriſti natiuitatem.162. ut ſuperius ex lib. 2. patet. Qui-
162 bus adduntur anni.29.uitæ Chriſti uſq; ad eius baptiſmum . Om-
29 nes igitur ſimul collecti fiũt anni.434. Denique ultima hebdomas
434 uſq; ad eius dimidium ſpectat ad Chriſti prædicationem: & ſalutis humanæ redemptionem , quæ completa ſunt per ipſum Chriſtum dimidio hebdomadis,hoc eſt annis tribus cum dimidio. Quo tempore dominus Ieſus p̃dicauit, miracula fecit, paſſus eſt, reſurrexit, aſcendit in cœlum, & ſpiritum paracletum in filios adoptionis effudit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis ultimæ defecit hoſtia & ſacrificium ueteris legis per Chriſti mortem, dum ipſe obtulit ſe Deo hoſtiam & ſacrificium in ara crucis, in qua conſumata ſunt omnia, cum ipſe in cruce dixerit. Conſumatum eſt,ſcilicet myſterium humanæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum. Sed & pleniſſime defecit hoſtia ueteris legis in die pentecoſtes, cũ Apoſtoli induti ſunt uirtute exalto, uiſibili miſſione ſpiritus ſancti: quod fuit indimidio huius hebdomadis, uidelicet anno Chriſti trigeſimotertio in dimidio currente. Reſiduum uero huius ultimæ hebdomadis pertinet ad prædicationẽ Apoſtolorum in ipſa Iudæa antequã per totum orbem diffunderentur: quæ impleta eſt tribus annis & dimidio hoc eſt uſq; ad. 36. annum domini penitus completum.qui erat uigeſimusprimus annus Tiberii Cæſaris:& uigeſimus ſecundus Herodis Tetrarchæ; qui Iacobum fratrem Ioannis, gladio interfecit.Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hieruſalem: cuius fundamenta iacta ſunt in principio anni ſecundi olympiadis.81.qui erat annus. 20. Darii Longimani: & computationem deduxeris uſq; ad annum domini.36.qui completus eſt anno.3.deſinente olympiadis.203.reperies interceſſiſſe olympiades centumuigintiduas & dimidiam: ex quibus conſurgunt anni. 490. hoc eſt hebdomades integræ ſeptuaginta.Siquis autem per has hebdomades uoluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudiſtarũ: quæ ab eis recipitur licet falſum in annorum computatione contineat:poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, ſicut Petrus Galatinus computat contra eos libro. 4. c. 15. &. 16. nonquidem ad rei ueritatem comprobandam:ſed ad eorum proteruiam refellendam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipſi ueram

putant, ille oſtēdit has hebdomades in Chriſti morte completas. Qui vero per appprobatas chronographias de his hebdomadibus ueram inuenire cupit rationem, oportet ut earum annos enumeret ab initio uigeſimi anni Darii Longimani uſq; ad completam per Chriſtum humani generis redemptionē: ſicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem.4. libro capite 16. qui computat.69. hebdomades cum dimidia, hoc eſt annos.486 & dimidium ab eo tempore ad Chriſti paſſionem. Licet autem præfatus Galatinus totā ſummam annorum ſimul integram uere complectatur; in hoc tamen defecit, quòd proprios annos ſingularum regum Perſarum: & regum Alexandriæ Aegypti non exprimit iuxta probatam ueritatem: ſed uni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: ſummam tamen annorum, ut diximus, recte concludit. Si enim legiſſet Metaſthenem Perſam publice fidei atuthorē & Ioannis Annii emēdatam chronographiam: unicuiq; proculdubio Regi Perſarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuiſſet proprios annos: quos nos collegimus ſuperius libro.4.c.2. Ee quibus patet quòd ab initio uigeſimi anni Darii Longimani ad Alexan-
drum fuerunt anni.128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ anni 128
297. Inde uero uſq; ad Chriſti paſſionem anni ſexaginta & unus & 297
ferē dimidium. Ex quibus conſurgunt anni.486. & dimidium qui 61
continentur in hebdomadibus.69.& dimidia in qua defecit hoſtia 486
& ſacrificium per Chriſti mortem.

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS

CHriſtus aſſiſtens pontifex futurorum bonorum, reliquit ſuum primum uicarium in terris pontificem maximum Petrum Apoſtolum: Poſt quem plures alii ſucceſſerunt: de quibus in hoc octauo libro dicēdum eſt In hac tamen deſcriptione Romanorum pontificum non ſequimur Euſebium eo quòd intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum ſcilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem: cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præceſſerit Clementē: & Anacletus Græcus mox poſt Glementem ſucceſſerit:ut manifeſte apparet ex pontificali Damaſi Papæ: qui ſequitur publicam & probatam fidem annalium Romanę eccleſiæ, cui præſidebat. Sic etiam in canone Miſſæ ordinatæ Lini Cleti Clementis memoria recolitur, Omittit etiam Euſebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino immediate ſucceſſit,ut patet in eodem pontificali Damaſi. Non eſt mirū Euſebium in hoc defeciſſe eo quòd ſuo tempore nōdum erat editus prædictus Damaſi pontificalis. Poſtea enim Hieronymus preſbyter, qui tranſtulerat Euſebium de temporibus: & hunc eius errorem repererat:rogauit eūdem Damaſum per literas,ut ederet librum pontificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Euſebium, ſed Damaſum ſequimur. Conſyderandum eſt etiam quòd inter duos pontifices martires.ſ. Felicem primum:& Euthicianum quidam ſcriptores ponunt Marcū confeſſorem non martyrem. & dicunt eum ſediſſe annos.8. menſes duos, dies decem,& ſepultum eſſe Romæ in eccleſia, ubi fuerat preſbyter ordinatus. Sed hoc eſt contra authorem publicæ fidei.ſ. Damaſum,qui illus non meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur,quātum ad hoc, Damaſo pontifici, qui de archiuis eccleſiæ Romanæ id accepit. q̃ cæteris ſcriptoribus qui per opiniones ad libitum ſcripſerunt. Nec obſtat quòd aliqui dicunt hunc Marcum intermiſſum ex eo quòd non fuerit martyr.quoniam in eodem pontificali Damaſi deſcribuntur non ſolum pontifices martyres, ſed etiā alii confeſſores.ut patet de Syluestro & Marco, qui ei ſucceſſit & de aliis pluribus.Ex eo etiam quod dicunt illum ſediſſe annos octo,patet hoc tempus eſſe confictum, quoniam Felix & Euthicianus ſederunt tempore Aureliani imperatoris, ut ſcribit Damaſus. Aurelianus autem imperauit annis quinq; & mēſibus ſex,ut dicit Euſebius & Eutropius. Impoſsibile eſt ergo,ut inter Felicem & Euthicianum fuerit pontifex,qui ſederit annis.8. Vnde nos putamus ipſum fuiſſe preſbyterum:uel ſi fuit pontifex,poſſumus dicere ipſum fuiſſe pontificem.i.epiſcopum alterius diœceſis, & Romæ defunctum iacere.Licet autem in pontificali Damaſi recte deſcribatur ordo & numerus Romanorum pontificum, tamen uitio ſcriptorum, numeri annorum,menſium,& dierum deprauati ſunt. Ab aliis etiam authoribus poſt Damaſium, uidelicet ab Anaſtaſio bibliothecario,à Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartuſienſi in faſciculo temporum tanta inter ſe diuerſitate & diſſonātia deſcri-

buntur eorundem pontificum tempora, ut uix ex eis ueritas cognoſci poſſit. Nos autem ad emendatione ipſorum temporum collegimus ea ſigillatim in annis mēſibus & diebus ex Martyrologio & aliis authoribus & libris antiquis emendatis ſimul collatis ad ipſum, ingenti ac maximo labore atq; ſudore, ita ut quandoq; noctes fere duceremus inſomnes ad inueſtigandum non ſolum annorum & menſium, ſed etiam dierum ſingula tempora.

Sequuntur ipſi pontifices Romani.

1 PEtrus apoſtolorū princeps natione Galilæus poſt Chriſti reſurrectionem ab eo inſtitutus eſt uicarius ipſius, & ſummus eccleſiæ paſtor pontifex, cum ei tunc à domino dictum ſit, paſce oues meas. Manſit primo Petrus in Iudæa, deinde fundauit eccleſias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Aſiæ, & Bithyniæ, ut ex eius prima epiſtola canonica manifeſte apparet, quouſq; impleretur quintus annus à reſurrectione domini. Deinde Antiochenam fundauit eccleſiam anno domini. 38, Ibiq; cathedrā adeptus ſedit annos ſeptem. Deniq: Romam ueniens anno domini 45. ibidem ſedit annos. 25. menſes duos & dies tres, tu ſcribitur in pontificali Damaſi. Si autem computemus totum tempus ſui pontificatus à Chriſti reſurrectione, quæ ut libro. 7. dictum eſt, fuit die. 5 Aprilis uſque ad ipſius martyrium: quod fuit die. 29. Iunii. inuenimus omnes pontificatus eius eſſe annos trigintaſeptem : menſes duos, & dies uigintiquatuor, cum à prædicto die. 5. Aprilis uſque ad diem. 29. Iunii intermedii ſint præfati dies. 24. & menſes duo ſupra. 37. annos. peruenit autem uſque ad annum domini ſeptuageſimum: ut ex dicta computatione probatur.

2 Linus Thuſcus ex Volaterra ciuitate Thuſciæ, ut Raphael Volaterrannus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: ſedit annos undecim, menſes duos: dies uigintiquatuor uſque ad diem. 23 Septembris annō domini octogeſimo primo.

3 Cletus Romanus ſedit annos undecim: menſes ſeptem: dies tres uſq; ad diem. 26. Aprilis anno domini. 93. Vacat ſedes diebus. 20

4 Clemens primus Romanus ſedit annos nouem, menſes ſex, dies ſeptem, uſque ad diem. 23. Nouembris anno do. 102. Vacat ſedes d. 21

5 Anacletus Grecus Athenienſis ſedit annos nouem, menſes ſex, dies 29. uſque ad diem. 13. Iulii anno domini. 112. Vacat ſedes. d. 13

6 Euariſtus Grecus ex patre Iudæo nomine Iuda, de ciuitate Betleē, ſedit annos nouem, mēſes tres, diem unum uſque ad diem. 26. Octo-

bris anno domini.121. Vacat ſedes diebus.19.
7 Alexander primus Romanus, ſedit annos ſeptē menſes, quinq; dies 19 uſque ad diē 3. Maij anno domini.129. Vacat ſedes diebus.25.
8 Xyſtus primus Romanus ſedit annos nouem: menſes decem, dies.9. uſque ad.d.6. Aprilis anno domini.139. Vacat ſedes.d.2.
9 Theleſphorus Gręcus ex Anacorita ſedit annos decem, menſes.8.d. 27.uſque ad d.5.Ianuarii an.do.150. Vacat ſedes d.7.
10 Iginus Gręcus Athenienſis ex philoſopho ſedit annos quatuor. diem.1.uſq; ad d.11.Ianuarii an.d.154. Vacat ſedes d.3.
11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia ſedit annos nouem. menſes 5.d.27 uſq; ad d.11.Iulii an.do.163 Vacat ſedes d.17.
12 Anicetus Syrus ſedit annos.9. men.8.d.19 uſque ad diē.16.Aprilis anno domini.173. Vacat ſedes diebus.17.
13 Soter Campanus è Fundis ſedit annos 9.d.20. uſque ad diem.23. Maii an do.182.Vacat ſedes d.21.
14 Eleuterius Gręcus de oppido Nicopoli ſedit an.14. menſes.11.d. 8.uſque ad diem.25.Maii an do.197. Vacat.ſe.d.5.
15 Victor primus Afer ſedit annos.9. men.10. & d.21.uſque ad d.20. Aprilis anno domini.207. Vacat ſedes d.12.
16 Zepherinus Romanus ſedit an.7.d.17.uſque ad d.26.Aguſti an.domini.214. Vacat ſedes d.6.
17 Caliſtus primus Romanus ſedit an.6.men.unum.d.13. uſque ad diē 14.Octobris anno d.220.Vacat ſedes d.6.
18 Vrbanus primus Romanus ſedit an.4. men.7.d.5. uſque ad d.25. Maii anno domini.225. Vacat.ſedes d.30.
19 Pontianus Romanus ſedit an.9. men.4.d.26. uſque ad d.20. Nouembris an.d. 234. Vacat ſedes d.10.
20 Antherus Grecus ſedit an.5. men.1.d.3. uſque ad d.3.Ianuarii anno d.239. Vacat ſedes d.13.
21 Fabianus Romanus ſedit an.13.d.4. uſque ad diem.20.Ianuarii āno domini.252.Vacat ſedes d.7.
22 Cornelius Romanus ſedit an.2.m.7.di.18.uſque ad d.14.Setembris an. do.254. Vacat ſedes d.35.
23 Lucius primus Romanus ſedit annos.2.m.10.d.6.usque ad diem.25. Auguſti anno domini.257. Vacat ſedes d.35.
24 Stephanus primus Romanus.ſedit an.7.m.10.d.unum:uſq; ad diem 2.Auguſti anno d.265. Vacat ſedes d.22.
25 Xyſtus.2.Græcus & philoſophus ſedit an.unum.m.11.d.13.uſque ad diem.6.Auguſti anno d.267. Vacat ſedes d. 35.

26 Dionyſius monachus ſedit an.6.m.3.d.17.uſq; ad diem. 26. Decembris an.d.273.completo. Vacat ſedes d.5.

27 Felix primus Romanus ſedit annos.2.mē.4.d.30.uſq; ad d.30 Maii an d.275. Vacat ſe.d.5.

28 Euthicianus Thuſcus de ciuitate Lunæ ſedit an.unum mē.6.d.4.uſq; ad.d.8.Decembris an d.276.Vacat ſe.d.8.

29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris ſe.an.10.m.4. d.7.uſq; ad d.22. Aprilis an.d.287. Vacat ſe.d.11.

30 Marcellinus Romanus ſedit an.6.m.1 1.d.23.uſq: ad d.26. Aprilis an.d.294.ex perſecutione maxima Diocletiani. Vacat ſedes an. 7. m.6.d.25.uſq; ad d.20. Nouembris anno domini trecenteſimo primo.

31 Marcellus Romanus ſedit an.5.m.unum.dies.27.uſq, ad d.16.Ianuarii,anno domini.307.Vacat ſedes d.20.

32 Euſebius Græcus ſedit an.3.men.7.d.27.uſq; ad d.2.Octobris anno d.310.Vacat ſe.d.7.

33 Melchiades Afer ſedit an.4.men.2.dies duos uſq: ad d.11. Decembris an.d.314.Vacat ſe.d 16.uſq; ad diem.27.Decembris incipiente anno domini.315.Omnes præfati.33.pontifices martyrio coronati ſunt.

34 Syluester primus Romanus ſedit annos.23.d.4.uſq; ad d.31.Decembris.anno d.338.Vacat ſe.dies.15.

Eius tempore anno dñi. 322. congregatum eſt conciliũ Nicenum.

35 Marcus Romanus ſedit an. 2. men. 8. d. 23. uſq; ad diem. 7. Octobris anno domini.340.Vacat ſedes.d.20.

36 Iulius primus Romanus ſedit an.15.men.5.di.16. uſq; ad di. 12. Aprilis anno d.356.Vacat ſe.d.25.

37 Liberius Romanus ſedit prius canonice annos 6.men.3.d.4. uſq; ad annum domini.362.& miſſus eſt in exilium à Conſtantio : & anno poſtmodum tertio reuocatus eſt in pontificatum.

38 Felix ſecundus interim ſedit annum unum.m.3.d.2. uſq; ad an. do. 364.qui & martyrio coronatur die.29.Iulii.

Liberius inde:qui à quibuſdam dictus eſt Leo, hæreſi Arrianæ conſentiens ſedit annos ſex uſq: ad annum domini.369.

Hactenus ex pontificali Damaſi:hinc ex Anaſtaſio bibliothecario. & Proſpero pontifices deſcribemus.

33 Damaſus primus Hiſpanus ſedit an.18.m.3.d.11.uſq; ad d.11. Decembris anno d. 387. Vacat ſedes d. 21. Sedit autem regnantibus Valentiniano & Valente imperatoribus : licet aliqui uelint

Damaſum ſub Iuliano papam factum:tamen id ex ſupputatione an norum deſtruitur, cum Damaſus uſq; ad Theodoſii peruenerit tẽporá.Nã p̄ſente Damaſo & Theodoſio Coſtantinopolitanum Con ciliũ cõtra Macedoniũ indictũ eſt, ut Ioannes Nauclerus affirmat.

40 Siricius Romanus ſedit an.14.men.3.d.23.uſq; ad d.24.Aprilis an no domini.401.Vacat ſedes d.2.

41 Anaſtaſius primus Romanus ſedit an.3.diem unum uſq; ad d.27.Aprilis anno dñi.404.Vacat ſedes d.21.

42 Innocentius primus Albanus ſedit an.15.m.2.d.11.uſq; ad di.28.Iulii anno dñi.419..Vacat ſedes d.22.

43 Zoſimus Græcus ſedit an.2. m. 6. d. 4. uſq; ad d. 23. Februarii anno dñi.422.Vacat ſedes d.11.

44 Bonifacius primus Romanus ſedit an.3.m.7.uſq; ad d. 25. Octobris anno domini.425.Vacat ſedes d.9.

45 Cœleſtinus primus Campanus ſedit an.8.men.5.d.3.uſq; ad d. 6. Aprilis anno dñi.434.Vacat ſedes d.21.

46 Xyſtus.3.Romanus ſedit an.9 d.19.uſq; ad d.16.Maii anno dñi.443 Vacat ſedes d.20.

47 Leo primus Thuſcus ſedit annos.20.men.10 d.6.uſq; ad d.11. Aprilis anno dñi.464.Vacat ſedes.d.7.

48 Hilarius Sardus ſedit an.6.m.10.d. 3. uſq; ad d. 21. Februarii anno domini.471.Vacat ſedes d 10.

49 Simplicius Tiburtinus ſedit an.15.uſq; ad d.3.Martii anno dñi.485 Vacat ſedes d.6.

50 Felix.3.Romanus ſedis an.6.m.11.d.12.uſq; ad d. 21. Februarii anno dñi.494.Vacat ſedes d.5.

51 Gelaſius primus Afer ſedit an.6.m.10.d.24.uſq; ad d.22.Ianuarii an no dñi.499.Vacat ſedes d.7.

52 Anaſtaſius.2.Romanus ſedit annum unum m. 9. d. 21.uſq; ad d. 19. Nouembris anno dñi.501.Vacat ſedes.d.4.

53 Simacus Sardus ſedit an.15.m.7.d.26. uſq; ad d.19. Iulii anno dñi. 517.Vacat ſedes d.7.Schiſma fuit inter ipſum & Laurentiũ,Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus.

54 Hormiſda Campanus ſedit an.9.d.11.uſq;ad d.6.Auguſti anno domini.526.Vacat ſedes d.8.

55 Ioannes primus Thuſcus ſedit an.2.m.9.d.14.uſq; ad d.28. Maii anno dñi.529.Vacat ſedes men.2.d.28.

56 Felix.4.Samnius ſedit an.4.m.1.d.17.uſq; ad d. 12. Octobris anno dñi 533.Vacat ſedes d.3.

57 Bonifacius.2. Romanus ſedit annum unum. m. 11.diẽ unũ uſq; ad d.16.Septembris anno dñi.535.Vacat ſedes m.2.d.15.
58 Ioannes. 2. Romanus ſedit annum unum: m. 5.d. 26.uſq; ad d.27 Maii anno domini.537.Vacat ſedes d.6.
59 Agapitus primus Romanus ſedit annum unum;m.3.d.15. uſq; ad d. 17.Septembris anno dñi.538.Vacat ſedes.m.1.d.28.
60 Siluerius Campanus ex patre Hormiſda epiſcopo Romano ſedit an. 1.m.7.d.3.uſq, ad d.20 Iunii an.do.540.Vacat ſe.d.6.
61 Virgilius Romanus ſedit an.16.men.6.d.26. uſq; ad d. 22. Ianuarii anno d.557.Vacat ſedes,men.3.d.5.
62 Pelagius primus Romanus ſedit an.4.m.10.d.18.uſq;ad d.15.Martii anno d.562.Vacat ſedes men.3.d.26.
63 Ioannes.3.Romanus ſedit an.12 men.11.d.26.uſq;ad d.5.Iulii anno d.575.Vacat ſedes men.10.d.3.
Sedis uacatio peruenit ad annum dñi.576.
64 Benedictus primus Romanus ſedit an.4.men.2.d. 12. uſq; ad d. 20. Iulii anno d.580.Vacat ſedes d.10.
65 Pelagius.2.Romanus ſedit an.11.m.2.d.10.uſq; ad d. 2. Septembris anno d.591.Anno eius.10 aquarum maxima inundatio fuit: & ſequenti anno peſtis ingens qua percuſſus Pelagius obiit.
66 Gregorius.1.Romanus ſanctiſſimus & toti eccleſiæ notiſſimus ſedit an.13.m.6.d.10.uſq; ad d.12.Martii an.d.604.V.ſ.m.5.d.18.
67 Sabinianus Thuſcus ſedit annum unum men.4.d.23.uſq; ad d.22.Februarii anno d.606.Vacat ſedes men.11.d.26.
68 Bonifacius.3.Romanus ſedit men.8.d.26.uſq; ad d. 12. Nouembris anno dñi.607.Vacat ſedes m.1.d.6.
69 Bonifacius.4 Marſus ſedit an.6.men.5.d.7.uſq; ad d.25. Maii anno d.614.Vacat ſedes m.4.d.22.
70 Deus dedit Romanus ſedit an.3.d.23.uſq; ad d.8. Nouembris anno d. 617.Vacat ſedes men.1.d.16.
71 Bonifacius.5.Neapolitanus ſedit an.4.men. 10. diem unum uſq; ad diem.25.Octobris anno d.622.Vacat ſedes d.16.
72 Honorius.1 Cãpanus ſedit an.11.m.11.d. 3.uſq; ad d. 13. Octobris an.d.635.Vacat ſe.ãno uno men.7.d.18.uſq; ad an d.637.
73 Seuerinus Romanus ſedit annũ unum m.2.d.4. uſq; ad d.4. Auguſt anno dñi 638.Vacat ſedes men.4.d.29.
74 Ioannes.4.Dalmata ſedit annum unum men. 9. d. 10. uſq; ad d. 12. Octobris anno dñi.640.Vacat ſedes men.1.d.13.
75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epiſ. ex ciuitate Hie

roſolima ſedit an.6.m.5.d.19.uſq; ad d.14. Maii anno domi. 647. Vacat ſedes menſe uno d.22.

76 Martinus primus Tudertinus ſedit annos.6.men.4.d.4.uſq; ad d.10 Nouembris anno d. 653. Ignorata morte eius in exilio uacauit ſedes an.uno:men.2.uſq: ad an.d.654.

77 Eugenius primus Romanus ſedit an.2.men.6.d.15.uſq; ad d.2. Iunii anno d.657.Vacat ſedes m.1.d.4.

78 Vitalianus Campanus ſedit an.14.m.6.d.2.uſq; ad d.27.Ianuarii anno d.672.Vacat ſedes men.2.d.13.

79 Adeodatus Romanus ſedit an 4.m.2.d.17.uſq; ad d.26. Iunii anno d.676.Vacat ſedes men.4.d.15.

80 Donus primus Romanus ſedit an.2.men.5.uſq; ad d.10. Aprilis anno d.679.Vacat ſedes men.2.d.15.

81 Agatho Siculus ſedit an. 2.m.6.d.15.uſq; ad.d.10. Ianuarii anno d. 682 Vacat ſe.6.an.uno:m.7.d.5.ad an.d.683.

82 Leo. 2.Siculus ſedit men.10.d:18.uſq; ad d.3.Iulii an.do.684. Vacat ſedes m.11.d.22.uſq; ad an.d.685.

83 Benedictus.2.Romanus ſedit m.10.d.13 uſq; ad d.8. Maii anno do. 686.Vacat ſedes m.2.d.15.

84 Ioannes.5.Antiochenus ſedit annum unum d.10.uſq; ad d.2. Augusti anno d.687.Vacat ſedes.m.2.d.18.

85 Conon Tracianus ſedit men.11.d.3.uſq; ad d. 22. Septembris anno d.688.Vacat ſedes m.2.d.23.

86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia ſedit an. 12. men. 8. d. 22.uſq: ad d.9.Septembris anno d.701.Va.ſe.m.1.d.20.

87 Ioannes.6.Græcus ſedit an. 2. m.2.d. 12. uſq; ad d.9. Ianuarii anno domini.704.Vacat ſedes m.1.d.18.

88 Ioannes.7.Græcus ſedit an.2.m.7.d.19.uſq; ad d.18.Octobris anno domini.706.

89 Siſinius uel Soſimus Syrus ſedit dies.20.uſq; ad diem.6.Nouembris. Vacat ſedes men.uno.d.28.

90 Conſtantinus Syrus ſedit an.7.m.1.d.7.uſq; ad die.10.Februarii ãno d.714.Vacat ſedes m.1.d.10.

91 Gregorius.2.Romanus ſedit an.15.m.10.d.22.uſq; ad diẽ.11.Februarii anno dñi.730.Vacat ſedes m.1,d.5.

92 Gregorius.3.Syrus ſedit an.10.m.8.d.27.uſq; ad d. 28. Nouembris anno d.740.Vacat ſedes d.8.

93 Zacharias Græcus ſedit an.10.m.3.d.9.uſq; ad d.15.Martii anno domini.751.Vacat ſedes d.12.

94 Stephanus.2. Romanus ſedit an.5.d.29.uſque ad d.26.Aprilis anno d.756.Vacat ſedes.d.22.

95 Paulus primus Romano ſedit an. 10.m.1. uſque ad d. 18, Iunii ando.766.Ex Conſtantino intruſo. Vacat ſedes anno.1.m.1. uſque ad diem.18. Iulii.anno domini.767.

96 Stephanus.3. Siculus ſedit an.3.m.5.d.27. uſque ad d.14. Ianuarii anno d.771. Vacat ſedes d.9.

97 Adrianus primus Romanus ſedit an. 23.m.11.d.3. uſque ad d.26. Decembris anno domini.795.Vacat ſedes d.17. hucuſq; ex pōntificali Romana Sequentes uero ex Matthæo Palmerio & Platina iuxta emendationem.

98 Leo.3. Romanus ſedit an.20.men.5.uſque ad diem.12.Iunii anno domini octingenteſimo quintodecimo.

99 Stephanus.4 Romanus ſedit m.7.uſque ad diem.22. Ianuarii anno domini octingenteſimo ſextodecimo.

100 Paſchalis.1. Romanus ſedit an .7.m.3. d.16. uſque ad an .do. 823.

101 Eugenius.2. Romanus ſedit an.3. uſque ad an.d.826.

102 Valentinus Romanus ſedit dies.40.

103 Gregorius.4.Romanus ſedit an.16. uſque ad an.d.842.

104 Sergius.2.Romanus ſedit an.3.Vacat ſedes men.2.d.15. uſque ad annum domini. 845.

105 Leo.4.Romanus ſedit an.8.m.3.d.6.uſque. ad d.17.Iulii anno do. 853.Vacat ſedes m.2.d.15.

Ioannes Anglicus fœmina ſedit an.2.m.1.d.4. Non ponitur in catalogo pontificū, & ideo tunc ſedes fuit vacans uſq; ad an.d.855.

106 Benedictus.3. Romanus ſedit an.3. m.6.d.9. uſque ad annum domini.858.

107 Nicolaus.1.Romanus.ſedit an.9.m.9.d.3.uſq; ad an.d.868.

108 Adrianus.2.Romanus.ſedit an.5.m.9 d.12.uſq;ad an.d.873.

109 Ioannes.8.Romanus ſedit an. 10.d.2.uſq; ad an.d.883.

110 Martinus.2.Gallus ſedit an.1.m.5. uſq; ad an.d.885.

111 Adrianus. 3.Romanus ſedit an.1.m.2.uſq; ad an.d.886.

112 Stephanus.5. Romanus ſedit an.6.d.11. uſq; ad an.d.892.

113 Formoſus ſedit an.5.m.9. uſq; ad annum domini.898.

114 Bonifacius.6. Thuſcus ſedit dies uigintiſex.

115 Stephanus.6.Romanus ſedit an.1.m.3.uſq; ad an.d.899.

116 Romanus patria Romanus ſedit m.3.d.22.

117 Theodorus.2.Romanus ſedit dies uiginti.

118 Ioannes.9.Romanus ſedit an.2.d.5.uſq; ad an.d.902.

119 Benedictus.4 Romanus ſedit an.3.m.4. uſque ad an.d. 905
120 Leo.5. ſedit dies quadraginta.
121 Chriſtophorus ſedit menſes ſeptem.
122 Sergius.3. Romanus ſedit an.7. m.4.d.16. uſq; ad an.d. 913
123 Anaſtaſius.3. Romanus ſedit an.2.m.2 uſque ad an.d. 915
124 Lando Romanus ſedit men.6. uſque ad an.d. 916
125 Ioannes.10. Romanus ſedit an.13.m.2.d.3. uſque ad an.d. 929
126 Leo.6.Romanus ſedit m.7.d.15. uſq; ad an.d. 930
127 Stephanus.7. Romanus ſedit an.2.m.1.d.12.uſq; ad an.d. 932
128 Ioannes.11. Romanus ſedit an.4 m.10.d.15.uſq; ad an.d. 937
129 Leo.7.Romanus ſedit an.3.m.6.d.10.uſq; ad an.d. 940
130 Stephanus.8.Germanus ſedit an.3.m.4.d.12.uſq; ad an.d. 943
131 Martinus.3. Romanus ſedit an.3.m.6.d.10.uſq; ad an.d. 946
132 Agapitus.2.Romanus ſedit an.7.m 4.d.10.uſq; ad an.d. 953
133 Ioannes.12.Romanus ſedit an.8.m.3.d.5.uſq; ad an.d. 962
134 Benedictus.5.Romanus.ſedit men.6.d.5.
135 Leo.8. Romanus ſedit an.1.m.4.uſque ad an d. 964
136 Ioannes.13. Romanus ſedit an.7.m.11.d.15. uſq; ad an.d. 972
137 Benedictus.6.Romanus ſedit an.1.m.6.d.10.uſq; ad an.d. 974
138 Donus.2.Romanus.ſedit an.1.uſque annum domini 975
139 Bonifacius.7.ſedit men.7.d.5. Vacat ſedes.d.20.
140 Benedictus.7.Romanus ſedit an.8.m.6. uſque ad an.d. 983
141 Ioannes.14. ſedit men.8. uſque ad annum .domini. 984
142 Ioannes.15. Romanus ſedit menſes quatuor.
143 Ioannes.16. Romanus ſedit an.10.m.6.d.10.uſque. ad an.d. 994
144.Gregorius.5.natione Saxo ſedit an.2.m.5. uſque ad an.d. 996
145 Ioannes.17. Grecus ſedit m.10.uſque ad annum domini. 997
146 Silueſter.2. Gallus ſedit an.4.m.1.d.10.ad an.d. 1001
147 Ioannes.18.ignobilis ſedit men.4.d.10.
148 Ioannes.19.Romanus ſedit an.4.m.4 uſque ae an.d. 1006
149 Sergius.4. Romanus ſedit an.2.m.7. uſque ad an.d. 1009
150 Benedictus.8. Tuſculanus ſedit an.11.m.1.d.13.ad an.d. 1020
Vacat ſedes anno uno uſque ad annum domini. 1021
151 Ioannes.20.Romanus ſedit an.11.d.9.uſque ad an.d. 1032
152 Benedictus.9. Tuſculanus ſedit an.13.m.3.uſque ad an.d. 1045
153 Sylueſter.3.Romanus ſedit menſes duos. 1047
154 Gregorius.6.ſedit an.2.m.3.uſque ad an.domini. 1047
155 Clemens.2.ſedit men.9.uſque ad an.domini. 1048.
156 Damaſus.2.Bauarus.ſedit.d.23.Vacat.ſedes.d.11.

157 Leo. 6. Alemánus ſedit an. 5. m. 2. d. 6. uſq; ad. d. 1053
158 Victor. 2 Alemánus. ſedit an. 2. m. 8. uſq; ad an. d. 1056
159 Stephanus. 9. Lothringus ſedit m. 9. d. 28. uſq; ad an. d. 1057
160 Benedictus. 10. Campanus ſedit m. 9. d. 20. usq; ad an. d. 1058
161 Nicolaus. 2. Sabaudienſis epũs Florentinus Gerardus ante dictus ſedit an. 2 m. 6. d. 76. usq; ad an. d. 1061
162 Alexander. 2. Mediolanenſis ſedit an. 11. m. 6. d. 25. ad an. d. 1073
163 Gregorius. 7. Saonenſis ſedit an. 12. m. 1. d. 3. uſq: ad an. d. 1085
164 Victor. 3. Abbas Caſſinenſis. ſedit an. 1. m. 4. usq; ad an. d. 1087. Vacat ſedes. men. 5.
165 Vrbanus. 2. ſedit an. 12. m. 4. d. 19. uſq; ad an. d. 1099
166 Paſchalis. 2. Flãmineus ſedit an. 18. m. 6. d. 7. uſq; ad an. d. 1117
167 Gelaſius. 2. Caietanus ſedit an. 1. d. 5 uſq; ad an. d. 1118
168 Caliſtus. 2. Burgundus ſedit an. 5. m. 10. d. 6. uſq; ad an. d. 1124
169 Honorius. 2. Imolenſis ſedit an. 5. m. 2. d. 3. uſq; ad an. d. 1126
170 Innocentius. 2. Romanus ſedit an 13. m, 8. uſq: ad an. d. 1143
171 Cœleſtinus. 2. Tuſcus ſedit m. 5. d. 14.
172 Lucius. 2. Bononienſis ſed m. 11. d. 4. uſq; ad an. d. 1144
173 Eugenius. 3. Piſanus ſedit an. 8. m. 7. d. 20. uſq; ad an. d. 1153
174 Anaſtaſius. 4. Romanus ſedit an. 1. m. 4. usq; ad an. d. 1154
175 Adrianus. 4. Anglicus ſed an. 4. m. 10. uſq; ad an. d. 1159
176 Alexander. 3. Senenſis ſedit an. 21. m. 11. d. 19. uſq; ad an. d. 1181
177 Lucius. 3. Thuſcus ex Luca urbe ſedit an. 4. m. 2. d. 18. uſq;. 1185
178 Vrbanus. 3. Mediolanẽſis ſedit an. 1. m: 10. d. 25. uſq; ad an. d. 1187
179 Gregorius. 8. Beneuẽtanus ſedit m. 1. d. 27. Vacat ſedes. d. 20.
180 Clemenus. 3. Romanus ſed an. 3. m. 5. d. 16. ad an. d. 1190
181 Cœleſtinus. 3 Romanus ſedit an. 6. m. 8. d. 11. uſq; ad an. d. 1197
182 Innocẽtius. 3. Anagninus ſedit an. 18. m. 4. d. 23. uſq; ad an. d. 1215
183 Honorius. 3. Romanus ſedit an. 10. m. 7. d. 13. ad an. d. 1226
184 Gregorius. 9. Anagninus ſedit an. 14. m. 3. uſq; ad an. d. 1240
185 Cœleſtinus. 4. Mediolan. ſedit. d. 18. Va. ſe. an. 1. m. 9. ad. an. d. 1242
186 Innocentius. 4. Ianuenſis ſedit an. 11. m. 6. d. 12. ad an. d. 1253
Vacat ſedes annis duobus uſq; an annum domini. 1255
187 Alexander. 4. Anagninus ſedit an. 6. m. 6. uſq; ad an. d. 1262
188 Vrbanus. 4. Gallicus ſedit an. 3. m. 1. d. 4. uſq; ad an. d. 1265
Vacat ſedes m. 5.
189 Clemẽs. 4. Narbonẽſis ſedit an. 3. m 9. d. 11. uſq; ad an. d. 1269.
Vacat ſedes annis duobus m. 2. d. 10. uſq; ad na. d. 1271
190 Gregorius. 10. Placentinus ſedit an. 4. m. 2, d, 10. uſq; ad an. d. 1275

191 Innocentius,5.Burgundus or.p̄di.ſedit m.6.uſq;ad an.d. 1276.
192 Adrianus.5.Ianuenſis ſedit m.1.d.9 Vacat ſedes d.28.
193 Ioãnes.21.Hiſp.ſedit m.8.d.1.uſq; ad an.d.1277.v.ſ.m.6.d.7 1277
194 Nicolaus.3.Rom,ſedit an.3.m.8.d.15.ad an.d.1281.u.ſ.m.5.1281
195 Martinus.4.Turonenſis ſedit an.4.m.2 uſq; ad an.d. 1285
196 Honorius.4.Romanus ſedit an.1.d. 11.uſq; ad an.d. 1286
Vacat ſedes menſibus.10.uſq; ad annum domini. 1287
197 Nicolaus.4.Eſculanus or.mi.ſedit an.4.m.1.d.8.ad an.d. 1291
Vacat ſedes annis duobus,men.3.d. 18.uſq; ad an.d. 1293
198 Cœleſtinus.5.Eſernienſis ſedit m.6.d.4.ceſſit papatui. 1294
199 Bonifacius.8.Anagninus.ſedit an.8.m.9.d.17.ad an.d. 1303
200 Benedictus.11.Taruiſinus or.p̄d.ſedit m.8.d.15.ad an. d. 1304
Vacat ſedes anno uno:men.1.uſq; ad an.d. 1305
201 Clemens.5.Vaſco ſedit an.8.m.10.d.15.ad an. d. 1314
Vacat ſedes an.2.m.3.d.17.uſq; ad an.d. 1316
202 Ioannes.22.Caturcenſis ſedit an.18.m.4.uſq; ad an. d. 1334
203 Benedictus 12.Toloſanus.ſedit an.7.m.3.d 17 ad an.d. 1341
204 Clemens.6.Lemouicenſis ſedit an.10.m.6.d.20.ad an.d. 1352
205 Innocentius.6.Lemouicenſis ſedit an.9.m.8.d.6.ad an.d. 1362
206 Vrbanus.5.Lemouicenſis ſedit an.8.m.4.uſq; ad an.d. 1370
207 Gregorius.11. Lemouicenſis ſedit.an.7.m.5.uſq; ad an.d. 1378
208 Vrbanus.7.Neapolitanus ſedit an.11.m. 8.uſq; ad an.d. 1390
poſt electionem Vrbani.6. anno domini.1378. ortum eſt ſchiſma.Nam.Cardinales Gallici in ciuitate Fundorum elegerunt alium:quem dixerunt Clementem.7.qui ſedit annos 15. 1404
209 Bonifacius.9.Neapolitan.ſedit an 14.m.9.uſq; ad an.d. 1404
Mortuo Clemente.7.Cardinalis Gallici elegerũt alium quem dixerunt Benedictum.13.qui ſedit an.24.
210 Innocentius.7.Sulmonenſis ſedit an.2.uſq; ad an.d. 1406
211 Gregorius.12.Venetus ſedit an.2.m.7.uſq; ad an.d. 1409
Quo tẽpore per Conciliũ Piſanũ depoſitus eſt non ſolum Gregorius 12.ſed & Benedictus.13 & electus eſt Alexander.5.
212 Alexander.5.Cretenſis or.mi.ſedit.m.11.uſq;ad an.d. 1410
213 Ioannes.23: Neapolitanus ſedit an.4. m.10.& pontificatu ſe abdicauit in Concilio Conſtantienſi anno.d.1415. Vacat ſedes annis.2.& menſibus ſex dũ ageretur Conciliũ. Quo tẽpore Gregorius,q ante Piſanũ Cõciliũ fuerat põtifex Cõſtãtiã miſit ꝓcurato rẽ p quẽ pontificatu abdicauit.Benedictus uero quõdã in Gallia pontifex ſe pertinaciter põtificem aſſeuerãs authoritate Concilii

rurſus improbatus dãnatur. & ſedatum eſt ſchiſma electo Martino.5.an.do.1417.undecima die Nouẽb. in feſto.s. Martini. 1417

214 Martinus.5.Romanus ſedit an.13.m.3. uſq; ad an. d. 1431

215 Eugenius 4. Venetus ſedit an.16. uſq; ad an. d. 1446.
Concilium Baſileæ congregatur.primo authoritate Eugenii. 4. anno dñi.1438. Sequenti uero anno idẽ pontifex prædictũ cõcilium reuocauit.In quo tñ Cõcilio depoſitus eſt Eugenius& electus eſt Felix.5. Vnde ortum eſt ſchiſma uſq; ad annum dñi. 1448

216 Nicolaus.5. Serezanus ſedit an.8. uſq; ad annum dñi. 1455.
Felix autem Nicolao ceſſit an.d.1448. & ſedatum eſt ſchiſma.

217 Caliſtus 3. Hiſpanus ſedit an.3.m.3.d.16. ad an.d. 1458

218 Pius 2.Senenſis ſedit an.6.uſq; ad an.d. 1464.

219 Paulus 2.Venetus ſedit an.6.m.10.uſque ad an.d. 1471.

220 Xyſtus 4. Saonenſis or.mi.ſedit an.13.uſq; ad an.d. 1484.

221 Innocentius 8.Ianuenſis ſedit an.7.m.11.ad an.d. 1492.

222 Alexander 6.Hiſpanus ſedit an.11.uſq; ad an.domini. 1503.

223 Pius 3.Senenſis ſedit dies 17.

224 Iulius 2.Saonenſis ſedit an.10.uſq; ad an.domini. 1513.

225 Leo.10.Florentinus ſedit an. 8.m.8.d.20.uſque ad diem.30.Nouẽbris anno domini.1521.Vacat ſedes m.1.d.11.uſq; ad diem 11.Ianuarii anno domini. 1522.

226 Adrianus 6.Traiectenſis ſedit an.1.m.8.d. 3. uſque ad diem 14.Septembris anno domini 1523. Vacat ſedes men.2.d. 4. uſque ad diem 18. Nouembris. 1523

227 Clemens.7.Florentinus ſedit annos 10.menſes.10.dies 7.uſque ad diem 25. Septembris anno dñi. 1534. Vacat ſedes dies 17. 1534 uſque ad diem 12. Octobris fere tranſactam.

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI
Monaci Camaldulenſis In Librum de Pontificibus Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

228 Paulus 3. Farneſius Romanus ſedit annos 15. & dies 28. uſque ad diem 9. Nouembris 1549. Poſtquem ſedes uacat menſibus duobus, & dies 29.uſque ad 7. diem Februarii.

229 Iulius 3. de Monte S. Sabini Diocæſis Arretinæ. ſedit annos 5. menſem 1.& dies 16. uſq; ad diem 23.Martii 1555. poſtquam ſedes uacat dies 17. uſque ad diem 9.Aprilis.1555.

230 Marcellus 2. Ceruinus Politianus ſedit dies 21. uſque ad primum

diem Maii 1555. poſtquem ſedes uacat dies 22. uſque ad diem 23. Maii 1555.

231 Paulus 4. Caraffa Neapolitanus ſedit annos 4. menſes 2. & dies 27. uſque ad diem 18. Auguſti 1559. Poſtquem ſedes uacat menſ. 4. & dies 7. uſque ad diem 26. Decembris. 1559.

232 Pius 4. Medices Mediolanenſis ſedit annos 5. mẽſes 11. & dies 15. uſque ad diem 10. Decembris 1565. Poſtquem ſedes uacat dies 29. uſque ad diem 6. Ianuarii 1566.

233 Pius 5. Gislierius Alexandrinus ex oppido Buſchi ordinis Prædicatorum ſedit annos 6. menſes 2. uſque ad diem 25. Aprilis 1572. Poſtquem ſedes uacat dies 17. uſque ad diem 13. Maii 1572.

234 Gregorius 13. Bomcompagnus Bononienſis creatus anno domini 1572. Tertio Idus Maii adhuc uiuit.

Liber. ix de Imperatoribus Romanis,

PROLOGVS

DEductis temporibus à Chriſto ad ætatem noſtrã per Romanos pontifices nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda ſunt ex C. Suetonio Trãquillo: Dionyſio, Caſſio, Niceo, Ioſepho, Euſebio, Hieronymo, Proſpero, Oroſio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Læto, Matthæo Palmerio, Vicentino, Martino, Antonino, Ioanne baptiſta Egnatio, Hermanno, Marco Antonio Sabellico: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei ueritatem quantum ex multorum ſimul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta ſint in præcedentibus de. C. Iulio Cæſare, de Octauiano Auguſto, atque Tiberio ad uitæ Chriſti elucidationem: in hoc tamen libro de ipſis aliqua repetam ad ordinem digerendum reliquorum imperatorum: ut eorum numerus certius innoteſcat, dum eorum tempora plenius deſcribuntur.

Sequuntur ipſi Imperatores Romani.

Caius Iulius Cæſar dictator, ipſam dictaturã iniit: & unà ſingula re arripuit imperium anno ab urbe condita ſeptingenteſimoſexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. ut Euſebius annotat. Et triennio ſeptemq́ menſibus tenuit principatum, ut ait Ioſe-

Ioſephus primo libro de bello Iudaico. c. 10. & Egeſippus lib. primo. c. 27. Authore autem Suetonio : ipſe Iulius Cæſar conſpiratione Bruti & Caſſii Idibus Martii hoc eſt die. 15. eiuſdem menſis gla diis confoſſus interiit ſexto & quinquageſimo ætatis anno. Et Eutropius ſcribit Iulium Cæſarem interemptum anno ab urbe condita ſeptingenteſimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta finem anni ſeptingenteſiminoni occiſus eſt: ex quo anno deficiebat mẽſis unus & dies quinq;. ſ. quantum eſt a die 15. Martii, quando cæſus interiit uſque ad diem 20. Aprilis proxime ſequenti, quando ſumitur initium annorum ab urbe condita. Ante cædem ipſius anno uno & menſibus duobus ac diebus 15. cum iam adeptus eſſet pontificatum : emendauit calendarium adnitente M. Flauio ſcriba, ut Macrobio placet : & Soſigenæ aſtrologicæ ſcientiæ perito adhibito, ut Plinius atteſtatur : ipſumque calendarium edicto publicauit, ut ait Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipſum calendarium anno 45. ante Chriſti ortum : quoniam ipſe annotauit in ſuo calendario unitatem cycli decẽnouẽnalis, id eſt aurei nume ri calendis Ianuari: & tunc fuit Luna prima eo anno: ut ex computa tione aſtronomica cõprobatur, ſicut affirmat dñs Paulus eps̃ Foroſempronienſis in ſua Paulina; & Ioannes Stofflerinus in ſuo calenda rio. Anno autem. 44. ante Chriſti natiuitatem, ipſa præcedentis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & obſeruari cœpit. Ab hoc Cæſare ſequentes imperatores dicti ſunt Cæſares. In honorem autem huius Iulii, quintilis menſis, ut ait Macrobius, legem ferente M. Antonio Marci filio conſule, Iulius eſt appel latus, quòd hoc menſe ad quartum Idus quintilis procreatus ſit. Poſt mortem eius ferè duobus annis uacauit imperium quos annos Euſebius uel ſcriptores libri eius attribuunt Cæſari, licet tunc fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Auguſtus anno ab urbe condita ſeptingenteſimodecimo ferè completo uidelicet anno. 2. Olympiadis 184. iam inchoato, accepit imperium. Et imperauit a primo Conſulatu eius calendis Ianuarij, annos 56. menſ. 7. d. 19. quoniam ipſe obiit, ut ait Suetonius 14. calendas Septembris, hoc eſt die 19. Auguſti ſeptuageſimo & ſexto ætatis anno : & peruenit uſque ad annum domini. 15. iam currentem per octo ferè menſes. Suetonius autem dicit ipſum imperaſſe annos 56. quoniam initium imperii accepit ab ipſius triumuiratu. Natus eſt autem Octauianus, ut Suetonio placet. 9. calendas Octobris, hoc eſt die. 23. Septembris M. Tul-

lio Cicerone & Antonio conſulibus: atque completo anno. 12. ſubiugata Aegypto calendis Sextilis menſis, ab aucta rep. dictus eſt Auguſtus: & menſis ille cognomine ipſius appellatus eſt etiam Auguſtus, ut Macrobrius dicit primo Saturnaliorum libro. Mortuus eſt autem anno ſecundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab urbe condita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab urbe condita. 767. ipſe Auguſtus remp. beatiſſimam Tiberio ſucceſſori reliquit. qui priuignus ei, mox gener, poſtremo adoptiuus filius fuerat. Idē atteſtatur Oroſius lib 7. & tūc, ut diximus, erat an. d. 45.

3 Tiberius tanquam hæres Auguſti ſucceſſit: unde & anni eius imperij à morte Auguſti enumerantur, licet aliquandiu diſtulerit exequi reip. gubernatione. Obiit autem, ut Suetonius affirmat, octauo & ſeptuageſimo ætatis anno: tertio & uigeſimo imperij. 17. calendas Aprilis, hoc eſt die. 16. Martii Fueruntq; anni imperii eius 22. & menſes fere. 7 peruenit autem uſque ad annum domini. 38. ferè tribus menſibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defectio Solis facta eſt die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno ſcilicet domini. 17 de qua nihil dicit Euſebius. Sed ante mortem Cæſaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit poſt Cæſaris cædem authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, Appiano. Ex quo patet Euſebii error in annotatione prædictæ ecclipſis. Eodem anno Mathematici urbe pelluntꝰ, ut annotat Hermanus cōtractus.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio, & decem menſibus, diebusq; octo, & interfectus eſt 9. calendas Februariis, hoc eſt die. 24 Ianuarii. Vixit autem annos. 28 & peruenit uſque ad annum domini 42. uno iam menſes inchoatum. Quare patet Suetonium enumeraſſe annos imperii eius à morte Tiberii: qui eum præceſſit, à cuius obitu ad Caligulæ cædem fuerunt anni tres menſes decem: & dies octo, ut ex ipſa computatione patet.

5 Claudius imperauit annos. 13. men 8. d. 19. à morte ſcilicet ſui prędeceſſoris. Dicit enim Suetonius de ipſius morte ex ueneno ſumpto. Exceſſit Claudius. 3. idus Octobris, hoc eſt die. 13. eiuſdem. 64. etatis: imperii. 14. anno: & peruenit uſque ad annum domini quinquageſimumquintum nondum completum. 55

6 Nero imperauit paulominus. 14 annis. ut Suetonius affirmat. & peruenit uſque ad annum domini. 69. progenies Cæſarem in Nerone defecit. ut ait idem Suetonius.

7 Galba Neroni ſucceſſit nullo gradu contingens Cæſarum domum; ſed haud dubie nobiliſſimus: magnaq; & uetere proſapia teſte Sue

tonio. Periit tertio & ſeptuageſimo ætatis anno; imperii menſe ſep timo.

8 Otho Sylvius pugione ſe ipſum tranſfixit authore Suetonio trigeſimo & octauo ætatis anno: & nonageſimo & quinto Imperii die, hoc eſt poſt tertium imperii menſem.

9 Vitellius, octo menſes ac dies quinque potitus imperio teſte Ioſepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media urbe iugulatur die 3. Menſis Octobris. Periit cum fratre & filio, ut ait Suetonius anno uitæ ſeptimo & quinquageſimo. Præfati tres imperauerunt anno uno: menſibus. 6. d. 10. uſque ad annum domini. 70: & diem tertium Octobris.

10 Veſpaſianus imperauit annos. 9. men. 11. d. 22. iuxta Euſebium; hoc eſt annos ferè. 10. uſque ad annum domini. 80. Vt autem ait Suetonius aluo repente uſque ad defectionem ſoluto inter manus ſubleuantium extinctus eſt. 8. calendas Iulii, hoc eſt die. 24. Iunii, annum ætatis agens ſexageſimum ac nonum, ſuperque menſem ac diem ſep timum. Secundo autem anno principatus Veſpaſiani, ut ait Ioſephus lib. 7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hiroſolyma capta eſt Septembris menſis octauo die. Ab ędificatione templi à Salamone fuerunt anni mille. nonagintanouem. Nam ab ędificatione templi per Salomonem, ad eius deſtructionem per Nabuchodonoſor fuerunt anni quadringentiquadraginta. & à prima eius deſtructione, ad hanc ultimam euerſionem fuerunt anni ſexcenti quinquagintanouem, qui ſimul collecti conſtituunt annos. 1099.

11 Titus Veſpaſiani filius, ut ait Suetonius, exceſſit idibus Septembris poſt biennium, ac menſes duos, dieſque uiginti quam ſucceſſerat patri altero & quadrageſimo ætatis anno. Nam à die 24 Iunii, qua obiit pater uſque ad diem. 13. Septembris, qua exceſſit eius filius Titus, colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem uſque ad annum domini. 82

12 Domitianus Titi frater iunior occiſus eſt, ut Suetoni placet 14. calēdas octobris hoc eſt die. 18. Septembris anno ætatis 45. imperii. 15. imperauit enim annos. 15. d. 5. ad an. d. 97

13 Nerua, ut ait Eutropius, accepit imperium anno octingenteſimo quinquageſimo ab urbe condita Vetere Valente conſulibus: ac teſte Dionyſio Caſſio imperauit anno uno & menſibus quatuor ac diebus nouem Vixit autem annos quinq; & ſexaginta menſes. decē, & dies totidem: & peruenit uſq; ad diem. 27. Ianuarii inchoato

iam anno domini.99.uno menſe diebus.3.

14 Traianus accepit imperium iuxta,finem menſis Ianuarii inchoato iam anno domini.99 &,ut ait Dionyſius Caſſius,extintus eſt, cum imperaſſet annos undeuiginti,hoc eſt.19.& menſes. 6. ac dies. 15. peruenit autem uſq; ad an.d.&.diem.11.Auguſti. 118

15 Adrianus uixit annos duos & ſexaginta:menſes.5 & dies.6. imperauit annos.20.menſes.11.ut affirmat Dionyſius Caſſius, peruenit autem uſq; ad an d.& obiit menſe Iulio, 139

16 Antonius Pius imperauit an.23.ut placet Euſebio & Eutropio : uſq; ad annum domini. 162

17 M.Antonius Verus cum L.Annio Antonio undecim annis imperiū tenuit ſecundum Eutropium uſq; ad annum domini, 173

18 Annius Antonius ſolus ultra prędictos.11. annos imperauit. 7. & in totum annos.18.iuxta Eutropium uſq; ad annum domini. 180

19 Commodus,ut ait Eutropius,imperauit an.12.m.8.uſq; ad an.d.193

20 Aelius Pertinax imperauit mē 2.d.25.authore Iulio Capitolino.

21 Didius Iulianus imperauit men.2.d.5.ut ait Aelius Spartianus, Sed Eutropius dicit eum imperaſſe mē.7.uſq; ad an.d. 194

22 Seuerus imperauit an.18 iuxta Euſebium uſq; ad an d. 212

23 Antonius Caracalla iuxta Eutropiū īperauit an.6.mē.2.ad an.d. 218

24 Macrinus imperauit an.1.& mē.2.ut ait Eutropius ad an.d. 219

25 Aurelius Antoninus,ut ſcribit Euſebius,imperauit an.4.ad an d.223

26 Alexander Mamee imperauit an.13.&.d.8.ut affirmat Eutropius uſq; ad annum domini. 236

27 Maximinus iuxta Eutropium imperauit an.3.uſq; ad an.dñi 239

28 Balbinus & Puppienus, ut dicit Ioannes Baptiſta Egnatius,cum parum interſe concordi animo remp.regerent,à militibus uterq; interficitur:& peruenerunt ad annum domini. 240

29 Gordianus imperauit annos.6.Euſebio & Sexto Aurelio authoribus & peruenit,ad annum domini. 246

30 Philippus cum filio Philippo imperauit an.5.ut Sextus Aurelius, Eutropius,Platina,& Ioannes Baptiſta Egnatius affirmant. Euſebius uero ſuperflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperatorum cum filio Baptiſmum accepit, & peruenit ad an.d. 251

31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropium ad an.d. 253

32 Gallus & Voluſianus filius eius, ut ait Eutrobius interfecti ſunt non completo biennio.

33 Aemilianus, ut idem Eutropius dicit,tertio menſe extinctus eſt, & peruenit ad annum domini. 255

34 Valerianus & eius filius Gallienus amperauerunt annos. 15. ut Terebellius Pollio aſſerit .ſ. uſque ad annum domini. 270
Quidam putant Laurentium, Xyſtum, 2. pontificem & Hippolytum martyres interemptus fuiſſe à Decio Imperatore, qui ſucceſſit duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur. quoniam nondum eo tempore Xyſtus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaconus. Sed tempore Gallieni ipſo bellum exterius agente præſentati ſunt Decio non imperatori: ſed Cæſari, hoc eſt collegæ imperatoris qui erat nepos Valeriani ſenioris imperatoris patris Gallieni: qui Valerianus ſenior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Perſarum. Vnde Valerius Rex Caduſiorum pro liberatione Valeriani ſenioris inter alia ſic ſcripſit Sapori Regi Perſarum. Valerianus & filium imperatorem habet & nepotem Cæſarem. Per filium intelligit Gallienum, qui tunc imperabat, per nepotem Cæſarem intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo Decii conſules, ut affirmat Terebellius Pollio: quorum unus erat Valeriani ſenioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad imperium aſſumendum, cui prędicti martyres præſentati ſunt: necnon pœnas & mortem paſſi ſunt à Valeriano iuniore præfecto Romanæ urbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeriano ſeniore captiuo tunc Regis Perſarum. Nam, ut dicit Terebellius Pollio. Valerianus ſenior alia quã Gallienus matre genitus eſt. Hæc eadem confirmat. S. Antoninus in prima parte chronicæ titulo. 7. c. 8. §. 8. Et uenerabilis Beda dicit Xiſtum pontificem ſub Gallieno paſſum eſſe. Non eſt mirum prædictos martyres non fuiſſe præſentatos imperatori Gallieno: quoniam a Romana urbe diſceſſerat: & paulo poſt apud Mediolanum fuit interemptus Videlinus anno domini 270. Imperauit Valerianus ſenior an. 6. & Gallienus an. 9. qui ſimul collecti fiunt anni 15.

35 Claudius 2. intra biennium morbo periit authore Eutropio: & peruenit uſque ad annum domini. 272

36 Quintilius iuxta Eutropium ſeptimodecimo imperii die occiſus eſt.

37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. ut tradit Eutropius, ſcilicet uſq; ad annum domini. 278

38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Euſebium & Eutropium.

39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. ut ait Eutropius. ad an. d. 279

40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Euſebium & Eutropium ad annum domini. 285

41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit ann. 2. ut ſcribunt Eu-

ſebius, Eutropius, & Beda uſq; ad an. domini. 287.

42 Diocletianus & Herculius Maximinianus teſte Euſebio imperarunt an. 20. uſq; ad an d. 307. Aſtrologi autem computantes annos ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, uidelicet anno ultimo Probi: hoc eſt anno domini. 285

43 Galerius ſolus biennio Auguſtus imperium tenuit ad an. domini.

44 Conſtãtinus magnus imperauit an. 30. & m. 10. uſq; ad annum domini. 340. ut Hieronymus poſt Euſebium annotat. Idem Cõſtantinus relicta Roma Byzantium ſe tranſtulit, & ciuitatem adaugens Conſtantinopolim appellauit anno domini. 334. ut Euſebius annotat. Sic itaque occidentale imperium Romanum tranſiit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde proſequamur imperatores orientales.

45 Coſtantinus. 2. Conſtantius & Conſtans imperauerunt an. 24. m. 5. d. 12. ut dicit Hironymus uſque ad annum domini. 364

46 Iulianus apoſtata, ut annotat Hieronymus imperauit annum unum m. 7. uſque annum domini. 366. Eutropius tamen, qui ut ipſe teſtatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellum, dicit illum interfectum fuiſſe. 6. calendas Iulij. imperij anno. 7. ætatis altero & trigeſimo. Sed ipſe annorum numerum ſumit à tempore, quo Iulianus Conſtantio adhuc uiuente conſenſu militum Cęſar appellatus eſt, Hieronymus uero deſcribit annos imperij ſui poſt Cônſtantii mortem cum ſolus tenuit imperium. Hôc idem confirmat Pomponius Lętus, qui ait. Iulianus imperauit ſolus anno uno & menſibus ſeptem. Ab eo quòd Cæſar fuit, annis ſeptẽ. & idem dicitur in hiſtoria tripartita lib. 6. c. 47.

47 Iouinianus, ut dicit Eutropius, deceſſit imperii menſe ſeptimo, ſcilicet tranſacto. &. 20. diebus à morte Iuliani. Obiit autem, ut idem Eutropius aſſerit. 14. calendas Martij, hoc eſt die 16. Februarii anno urbis conditæ. 1119. uſque ad an. d. 367. inchoatum.

48 Valentinianus, ut dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperii cum Valente fratre ageret: Gratianũ filium necdum bene puberem hortatu ſocrus & uxoris Auguſtum creauit, & anno imperii ſui undecimo ſubita effuſione ſanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378.

49 Valens ſolus imperium orientis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui ſibi Valentinianum fratrem paruulum admodum ſocium creauit imperii, ut ait Paulus diaconus. Peruenit Valens uſq;

ad annum domini 381

50 Cratianus poſt mortem Valentis ſex annis imperium tenuit, ut dicit Proſper & Paulus diaconus uſq; ad annũ domini.387.& cum eo imperauerunt Valentinianus iunior & Theodoſius.

51 Valentinianus cum Thedoſio regnauit annos ſeptem authore Proſpero uſque ad annum domini. 394.

52 Theodoſius cum Arcadio & Honorio filijs, ut ait Proſper. imperauit an.3.cum antea imperaſſet annos.13. uidelicet.6. cum Gratiano &.7.cum Valentiniano:& peruenit ad annum domini. 397

53 Arcadius Auguſtus in oriente creatus:Honorius fratre eius in occidente commune imperium diuerſis tantum ſedibus tenere cœperunt.Vixitq; Arcadius poſt patris exceſſum annis.13.ut ait Proſper & Paulus diaconus:& peruenit ad annum domini. 410

54 Honorius cum Theodoſio iunior Arcadii fratris filio imperauit annos.16.ut ſcribit Proſper: uſque ad annum domini.416. Capta eſt Roma à Gottis duce Alarico, ut dicit Paulus diaconus anno ab urbe condita.1164 hoc eſt anno domini.412. Honorij anno.2. &, ut Beda teſtatur,hoc fuit.9. calendas Septembris.

55 Theodoſius iunior.ſ.2.imperauit cum filio Valentiniano annos ſex & uiginti:& apud Conſtantinopolim morbo conſumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum domini. 452

56 Martianus,ut ait Paulus diaconus,cum apud Conſtantinopolim ſeptem annis regnum adminiſtraſſet facta ſuorum conſpiratione peremptus eſt: & peruenit ad annum domini. 459

57 Leo primus imperauit an. 16.ut inquit Matthæus Palmerius: & peruenit ad annum domini. 475

58 Zeno imperauit an.17 iuxta Paulum d.& Matthæum Palmerium uſq; ad annum domini. 492

59 Anaſtaſius primus in hæreſim Euticetis lapſus: & obſtinato animo in ea hæreſi perſeuerans poſtq̃ imperauerat an.26.ictu fulminis percuſſus interiit anno dñi.518.ut annotat Matthæus Palmerius.

60 Iuſtinus ſenior catholicus imperauit annos.9. uſque ad an.do.527

61 Iuſtinianus primus ſororis Iuſtini filius imperauit annos.38. uſque ad annum domini. 565

62 Iuſtinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperaſſet annos.11.amentiam cum uita finiuit anno domini. 576

63 Tiberius Conſtantinus eleemoſynis abũdans ſeptem annos imperauit uſque ad annum domini. 583

64 Mauritius Tiberii gener,cũ imperaſſet an.20. à Foca occidit an.do.

65 Focas cum imperaſſet an.8.occiſus eſt ab Heraclio patritio an.d.611
69 Heraclius cum Conſtantino filio ſuo imperauit an.29.ad an.d.640.
67 Conſtantinus.3.Heraclii:ſolus imperauit m.4.à Martina nouercaue neno peremptus.
68 Heracleonas cum Martina matre imperauit an.2.ad an.d. 642
69 Conſtans Conſtantini Heraclii filii filius, miſſo in exiliũ Heracleona cum matre ſua Martina imperauit an.27.uſq; ad an.d. 669
& tunc non longe à Siracuſis in balneo a ſuis occiſus eſt.
70 Conſtantinus.4.Conſtantis ſuperioris filius interfecto Mezentio à militibus uocato imperatore, abſq; orientalis exercitus uoluntate aſſumpſit imperium:& imperauit an.17.uſq; ad an.do. 686
71 Iuſtinianus. 2. Conſtantini. 4. minor filius imperauit annos decem uſq; ad annum domini.696.
72 Leo.2 miſſo in exilium Iuſtiniano.2.in Pontũ imperauit annos tres uſq; ad annum domini. 699
73 Tiberius.3.imperauit an.7.uſq. ad annum domini. 706
Iuſtinianus.2 iterum aſſumpſit imperium:& cum Tiberio filio imperauit annos ſex uſq; ad annum domini. 712
74 Philippicus hæreticus interfecto Iuſtiniano& filio eius Tiberio imperauit annos duos uſq; ad annum domini. 714
75 Anaſtaſius.2.expulſo Philippico, & oculis priuato imperauit catholicus exiſtens annos tres uſq, àd annum domini. 717
76 Theodoſius.3 deuicto Anaſtaſio imperauit anno uno: 718
77 Leo.3.imperauit annos.24.uſq; ad annum domini. 742
Hic apud Conſtantinopolim incendit ſanctorum imagines.
78 Conſtantinus.5.Leonis.3. filius omni ſcelere plenus, magnus, ac ſacrilegus imperauit an.35.uſq; ad annum domini. 777
79 Leo 4.Conſtantini.5.filius imperauit an.5.uſq: ad an.d. 782
80 Conſtantinus.6.Leonis.4.filius cum Hirene matre imperauit annos.10.Deinde matre expulſa ſolus imperauit annos.5.Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & ſola imperauit annos quattuor ſcilicet uſq; ad annum domini, 801

¶ Transfertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem.3.pontificem. Nam, ut ait Matthæus Palmerius: anno domini. 801. Leone.3.pontifice à Romanis per iniuriam eiecto, Carolus magnus,qui Gallis imperabat in Italiam rediit: ipſumq; in urbem dignitatemq; reſtituit. Et idem Carolus à Leone pontifice Auguſtus imperator eſt appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam tranſiens in

memoriam acceptæ dignitatis Florentiam urbem magna ex parte deſolatam reparauit: urbanamq; nobilitatem uarie per uicina oppida diffuſam reduxit. & noua inſuper circunducere mœnia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis an.d. 801

81 Carolus ergo magnus, q prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperiū aſſecutus imperauit annos quatuordecim, uſq; ad annum domini. 815

82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an.25.ad annum domini.840.Sicut ait Matthæus Palmerius anno domini 840
Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium ſcilicet & Carolum, & Ludouicum: qui ob imperii atq; regni paterni diuiſionem inter ſe debellantes, uariis præliis multa hominum millia perdiderunt.Ob quam cauſam eorum diminutis uiribus tandem conueniunt,ut diuiſo imperio regnoq; paterno,Lotharius imperium obtineret; Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.

83 Lotharius primus imperauit in totum annos. 15.uidelicet ſolus annos.10.& mox cum Ludouico filio an.5 ad annum do. 855

84 Ludouicus.2.imperauit an.21.uſq; ad annum domini. 876

85 Carolus.2 patruus eius cognomento Caluus imperauit annos duos iuxta Sigebertum uſq; ad annum domini. 878

86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomento Groſſus imperauit annos. 12.ut ſcribit Sigebertus ad an.d.890. Licet autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorem delegerit; Romani tamen Carolum cognomento Groſſum imperatorem eligunt iu cuſtodia tenentes Ioannem pontificem eo quòd Carolo non fauebat: ſimulq; ambo imperatoris nomen biennio tenuerunt: donec aſſumpto ueneno Ludouico Rege Francorum, ſolus Carolus Groſſus Germanorum Rex inde tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.

87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annos.12.ſ. uſq; ad annum domini.902.ſecundum Sigebertum, licet Matthæus Palmerius dicat eum imperaſſe uſq; ad annum domini.906,quia initium imperii eius annotat poſterius quatuor annis. Poſt Arnulphum imperium cō funditur dolentibus Romanis atq; uniuerſis Italię populis quòd in Germaniam translatum eſſet,ut inquit Matthęus Palmerius.Quamobrem nec à Romanis: pontificeq; inſigniti ſunt tranſalpini imperatores uſq; ad Othonem primum.

88 Ludouicus.3.filius Arnulphi imperauit annos. 6. ſecundum Mat-

thæum Palme.ſ.uſq; ad an.do.912.Sigebertus autem dicit eum imperaſſe annos.10.quoniam initium imperii eius ponit antea quatuor annis. Infine tamen imperii eius ambo conueniunt.
89 Conradus primus imperauit annos.7.uſq; ad an.do. 919.
90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annos. 18.uſq; ad annum domini. 937.
91 Ortho.1.filius Henrici impauit an. 36. ut dicit Sigebertus: & obiit an.domini.973. Sed Matthęus Palmerius dicit ipſum regnaſſe annos.30.quoniam anno.31. imperii eius Otho filius eius à Ioanne. 13 papa in imperatorem benedicitur & ſimul imperarunt. Sed potius imperium attribuendum eſt patri uſq, ad eius obitum. Hic primus Otho ut dicit Matthęus Palmerius anno imperii eius 18.qui erat annus ſecundus Ioannis duodecimi pōtificis, & annus domini.955.Romam profectus coronā imperii ſuſcepit ab eodē pontifice. Ioanne.12. & fuit primus qui poſt tranſlatum in Germaniam imperium titulos imperiales rite ſuſciperet. Quod poſtea obſeruatum eſt uſq; in præcens tempus.
92 Otho.2.imperauit annos decem ſecundum Sigebertum uſq; ad annum domini. 983.
93 Otho.3.imperauit an.19.uſq; ad an.dñi. 1002.
94 Henricus.2.imperauit.an.22.ſecundum Sigebertum.ſ.uſq; ad an.do. 1024.Apud Germanos, ut ſcribit Matthæus Palmerius, Henrico. 2.per electionē ad imperiū aſſumpto primum inſtitutum fuit: ut in futurum non per ſanguinis ſucceſſionem duceretur imperium: ſed proceres quidam in Germania principes unà cum quibuſdam Pannoniæ principibus poteſtatem haberent imperatoris deligendi: quod uſque in præſentem diem obſeruatur. Electores autem imperii ſpecialiter ita diſtinguntur ab Hermano uidelicet Maguntinus, Treuerenſis, & Colonienſis, Archiepiſcopi & Marchio Brandeburgenſis, Palatinus comes. Dux Saxonie, Rex Boemiæ Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas electorum diſcordias. Hos autem electores aſſerit Hermanus paulo prius fuiſſe inſtitutos per Gregorium. 5 Matthæus uero Palmerius, ulterius per Ioannem. 19. Et hoc magis uero conſonat, cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19 pontificis: cuius cauſa facta eſt prædicta electionis inſtitutio. Duobus autem ultimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit uacaſſe imperium, quia falſò putauit ipſum biēnio antea dececiſſe. Obiit enim an. 1024. non. 1022. ut ille ſcribit. Et eo anno quo mor-

tuus eſt ipſe paulo ante mortem ſuam conſulentibus principibus ſu per ſubſtitutione regni deſignauit Conradum uirum egregii generis. & egregiæ libertatis.

95 Conradus. 2. imperauit an. 15. uſq: ad annum dñi. 1039.

96 Henricus. 3. imperauit an. 19 iuxta Sigebertum. ſ. uſq; ad an domini. 1056. Matthæus uero Palmerius ei ſuper addit annum.

97 Henricus. 4. imperauit an. 50. uſq; ad annum domin. 1106.

98 Henricus 5. imperauit an. 20. uſq; ad annum domini. 1126.

99 Lotharius. 2. imperauit an. 11. uſq; ad annum domini. 1137

100 Conradus. 3. imperauit an. 15. uſq; ad annum domini. 1152

101 Fredericus primus imperauit an. 37. uſq, ad annum domini 1189

102 Henricus. 6. imperauit an. 10. uſq; ad annum domini. 1199

103 Philippus Henrici frater imperauit an. 9. uſq; ad annũ domi. 1208

104 Otho. 4. imperauit annos. 3. uſq; ad annum domini. 1211

105 Fredericus 2. imperauit an. 33. uſq; ad annum domini. 1244
Sicut ſcribit Matthæus Palmerius. Federicus. 2. diu pontifices perſecutus, cum Romanam ſedem maximis calamitatibus affeciſſet, tandem anno domi. 1244 ab Innocentio. 4. in Lugdunenſi concilio damnatus eſt, & imperatoria poteſtate depoſitus.
Poſt depoſitionem eius uacauit imperium annis. 28. ad annum domini. 1272.

106 Rodulphus imperauit an. 16. uſq; ad annum domini. 1291
Vacat imperium anno uno uſq; ad annum domini. 1292

107 Aſtaulpus imperauit an. 6. uſq; ad annum domini. 1298

108 Albertus primus imperauit an. 10. uſq; ad annum domini. 1308.

109 Henricus. 7. imperauit an. 4. m. 9. uſq; ad an. d. 2313
Vacat imperium anno uno uſq; ad annum domini. 1314

110 Ludouicus. 4. cognomento Bauarus imperauit an. 32. ad annum domini. 1346

111 Carolus. 4. imperauit an. 32. uſq; ad annum domini. 1378

112 Venceslaus cum iam imperaſſet cum Carolo patre annis. 8. ut ait Matthæus Palmerius, imperauit inde ſolus annis. 22. uſq; ad an. do. 2400. & tunc propter ſegnitiem atq; laſciuiam ab electoribus eſt ab imperio depoſitus. Vnde quidam hoc anno imperium uacaſſe ſcribunt: liceat Robertus mox fuerit ad imperium electus, ſed non pariter ab omnibus & ubiq; receptus.

113 Robertus Bauarus imperauit an. 10. uſq, ad annum domi. 1410

114 Sigiſmundus imperauit annos. 27. uſq; ad annum domini. 1437

115 Albertus. 2. imperauit annos. 2. uſq; ad annum domini. 1439

116 Federicus 3. imperauit an. 47. uſque ad annum domini. 1486
117 Maximilianus imperauit an. 33. uſq; ad annum domini. 1519

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLORENTINI Monaci Camaldulenſis In librum de Imperatoribus Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Prædicatorum.

118 CAROLVS Quintus Auſtrianus Imperator Auguſtus. electus anno domini 1519. 4. Kalendas Iulii. Imperauit ann. 38. men. 8. & dies 14. Franciſcum Gallorum Regem ſuperauit apud Ticinum Vrbem diripuit. Bononiæ Coronatus Corona Imperialia Clemente 7. Medicæo Florentino. Tunetum in Africa expugnauit, In Germania Lutheranos ſuperauit captis eorum ducibus. Solimanum Turcarum Regem a Vienna expugnauit; ac poſtremo Imperio ac Regnis ſe abdicauit.

119 FERDINANDVS primus Auſtriacus electus anno domini 1558. Imperauit annos 6. menſes 4. & dies 13.

120 MAXIMILIANVS ſecundus Imperator electus anno domini. 1564. adhuc uiuit.

Liber. x. de geſtis præcipuis poſt Chriſtum.

PROLOGVS.

POſtquam digeſſimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorum: nunc quædam inſignia, quæ eiſdem temporibus geſta ſunt, in hoc decimo & ultimo lib. breuiſſima narratione ſubiungemus ex Euſebio, Hieronymo, Proſpero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Epiſcopis Hieroſolymæ. Cap. I.

IAcobus cognomento iuſtus frater domini conſobrinus & filius Alphei: primus epiſcopus eccleſiæ Hieroſolymorum ab Apoſtolis ordinatur anno domini, 33: ut annotat Euſebius: & præfuit annis. 30 uidelicet uſque ad annum domini. 63. Quo anno calendis Maii de pinna templi præcipitatus, ac fullonis fuſte in capite per-

cuſſus lapidibus opprimitur. Symeon qui & Simon filius Cleophæ ſuccesſit Iacobo. Hic etiam erat conſobrinus Chriſti. Dicit enim Euſebius libro tertio eccleſiaſticæ hiſtoriæ c.9. Conſobrinus is ſecũ dum carnem Saluatoris fuiſſe dicebatur: quia Cleophem fratrem fuiſſe Ioſeph Egeſippus teſtatus eſt. Præfuit autem annis quadragin taſeptem uſq; ad annum domini centum & decem. Nam cum eſſet centum & uiginti annorum ſub Traiano Cæſare apud Atticum Cõ ſularem crucifigitur, ut teſtatur idem Euſebius lib. 3. cap.26. Eccleſiaſticæ hiſtoriæ. & ſubiungit ibidem. Quòd autẽ Symeon unus fuerit ex ipſis auditoribus domini: uel longæuitas eius inditio eſt: uel euangelorum fides: ubi etiam mater eius Maria Cleophe uxor refertur. Cæteri autem epiſcopi Hieroſolymorum, qui ex circunciſione præfuerunt, deſcribuntur abſque temporum annotatione ab Euſebio lib.4 eccleſiaſticæ hiſtoriæ uſque ad tempora Romani prin cipis Adriani, ſub quo Iudæi excidium pasſi ſunt: & fuerunt nume ro 15. uidelicet prædicti duo. Tertius Iuſtus: quartus Zacheus quin tus Thobias: ſextus Beniamin. 7. Ioannes. 8. Mathias. 9. Philippus. 10. Seneca 11. Iuſtus. 12. Leui. 13. Ephrem. 14. Ioſeph 15. Iudas. Hi omnes hebræi antiquæ originis extiterunt: ſcientiam Chriſti fideliter receperunt. Præfuerunt autem uſque ad ann. do. 137. igitur per idem tempus aſſumere epiſcopos ex circuncisione ceſſatum eſt.

Marcus primus ex gentibus conſtituitur epiſcopus Hieroſolymis anno domini. 138. ut annotat Euſebius in libro de temporibus Marcus igitur fuit epiſcopus. 16. Inde Casſianos. 17. Publius. 18. Maximus 19. Iulianus. 20. Gaianus 21. Symmacus. 22. Caius 23. Iulianus 24. Capito. 25. prædicti decem præfuerunt uſque ad annum domini. 186. ut ait Euſebius. Deinde Maximus fuit 26. Antoninus 27. Valens 28. Dulchianus 29. Narciſſus 30. Helius 31. Germanus 32. Gordius 33. Narciſſus 34. Alexander 35. adhuc uiuente Narciſſo cum eo pariter eccleſiam regit annis quadraginta. Hymenæus. 36. Labdas 37. Thermon 38. Macharius 39. Maximus. 40. uſque ad annum domini 351. Poſt mortem Maximi eccleſiam Hieroſolymitanam Arriani inuadunt, ut Hieronymus affirmat.

De Epiſcopis Antiochiæ. Cap. 2.

PEtrus Apoſtolus Antiochenam fundauit eccleſiam: ibiq; cathedram adeptum anno d. 38. die. 22. Februarii ſedit annos ſeptẽ

uſque ad annum domini 44. 44
1 Enodius poſt fundatam Antiochenam eccleſiam a beato Petro apoſtolo ipſo Romam profecto primus Antiochiæ ordinatur epiſcopus an d. 45. & ſedit annos 27. uſq; ad annum domini. 71
2 Ignatius ſedit annos 40. uſq; ad an. d. 111. calendis Febr. 111
3 Eron ſedit annos 20. uſque ad annum domini. 131
4 Cornelius ſedit annos 12. uſque ad annum domini. 143
5 Heros ſedit annos 28. uſque ad annum domini. 171
6 Theophilus, cuius plurima ingenii opa extāt, ſedit an. 8. ad an. d. 179
7 Maximinus ſedit annos.
8 Sequens eps. ſ. 8. non inuenitur in Euſebio. peruenit ad an. do. 213
9 Aſclepiades ſedit annos. 7. uſq; ad annum domini. 220
10 Philethus ſedit annos. 10. uſq; ad annum domini. 230
11 Zebennus.
12 Babila uſq; ad annum domini. 254
13 Mazabanus & Fabius uſq; ad annum domini. 255
14 Demetrianus ſedit annos. 7. uſq; ad annum domini. 262
15 Paulus Samoſatenus, qui Arremonis hæreſim ſuſcitauit ſedit annos. 7. uſq; ad annum domini. 269
16 Dominus ſedit annos quatuor uſq; ad annum domini. 273
17 Thineus ſedit annos. 9. uſq; ad annum domini. 282
18 Cyrillus ſedit annos. 20. uſq; ad annum domini. 302
19 Tyrannus ſedit annos. 29. uſq; ad annum domini. 331
Hactenus ex Euſebio, hinc ex Hieronymo.
20 Vitalis.
21 Philogonus.
22 Paulinus.
23 Euſtachius. quo in exilium ob fidem truſo, ut inquit Hieronymus, uſq; in pręſentem diem Arriani eccleſiam occupauerunt. quorum idcirco tempora non digeſſi eo quòd hoſtes Potius Chriſti quā epiſcopos iudicem. Hæc ille.

De Epiſcopis Alexandrię Aegypti. Cap. 3.

MArcus euangeliſta interpres apoſtoli Petri, ut annotat Euſebius: anno dñi. 44. Aegypto & Alexandriæ Chriſtū annunciat & ibi ſedem tenet annos. 20. uſq; ad annum domini. 64
1 Anianus poſt eum Alexandrinę eccleſiæ primus ordinatur eps: qui præfuit annos. 22. uſq; ad annum domini. 86

2 Albilius præfuit annos. 13.uſq; ad annum domini. 99
3 Cerdo præfuit annos. 10.uſq; ad annum domini. 109
4 Primus præfuit annos. 12.uſq; ad annum domini. 121
5 Iuſtus præfuit annos. 11.uſq; ad an.domini. 132
6 Eumenes præfuit annos 12.uſq; ad an.domini. 144
7 Marcus præfuit annos.8.uſq; ad an.domini. 152
8 Celadion præfuit annos. 17.uſq; ad an.domini. 169
9 Agrippinus præfuit annos. 13.uſq; ad an.domini. 182
10 Iulianus præfuit annos.9.uſq; ad an.domini. 191
11 Demetrius præfuit annos.41.uſq; ad an.domimi. 232
12 Heracleas præfuit annos. 18.uſq; ad an.domini. 250
13 Dionyſius præfuit annos.16.uſq; ad an.domini. 266
14 Maximus præfuit annos.19.uſq: ad an.domini. 285
15 Theonas præfuit annos.18.uſq; ad ad domini. 303
16 Petrus præfuit annos.12.uſq; ad an.domini. 315
17 Achillas prçfuit annos.7.uſq; ad an.domini. 322
18 Alexander ordinatus eps: mox Arrium presbyterum de eccleſia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos ſuæ impietati ſociat. Ad quã perfidiam coarguendam concilium Nicenũ congregatum eſt. Prçfuit Alexander annos. 10.uſq; ad an.domini. 332
19 Athanaſius qui ab Arrianis perſecutionem paſſus ad Conſtantinum refugit, ut ait Hieronymus, & Georgio per ſeditionem populi incenſo, qui in locum Athanaſii ab Arrianis fuerat ordinatus, Athanaſius Alexandriam reuertitur anno domini.365. A tempore autem ordinationis ſuæ uſq; ad obitum eius fluxerunt anni.45.ſcilicet uſq; ad annum domini. 377
20 Petrus ordinatur eps anno dñi.377.qui poſt Valentis interitum tam facilis in recipiendis hçreticis fuit:ut nonnullis ſuſpicionem acceptç pecuniæ intulerit.

De perſecutionibus eccleſiæ. *Cap.4.*

PErſecutiones plurimas eccleſia paſſa eſt, & ultra perſecutionem per Iudæos cõmotã, de qua Euſebius loquit̃ lib 2.c 1.hiſtoriç eccleſiaſticæ, plures alias perſecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit ſub Nerone, ut patet lib.2.c.24.eccleſiaſticæ hiſtoriæ.
Secunda ſub Domitiano lib.3.c.12.
Tertia ſub Traiano lib.3.c.26.&.27.
Quarta ſub Antonino uero lib.4.c. 13. 14. 15. 17. & li. 5. c.1. 2. 3.

Quinta ſub Seuero lib.6.d.1.
Sexta ſub Maximino lib.6.c.19.
Septima ſub Decio lib.6.c.28.
Octaua ſub Gallo & Valeriano lib.7.c.9.10.11.12.
Nona ſub Aureliano lib.7.c.25.
Decima ſub Diocletiano lib.8.c.2.3.4.5.6.7.8.9.
Plures aliæ perſecutiones contra ecleſiam dei fuerunt: quas hic breuitatis cauſa omittimus.

De Hæreticis & Schiſmaticis. *Cap.5.*

HAereticus, ut inquit Auguſtinus, eſt qui alicuius tēporal is cōmodi uel maxime uanæ glorię principatusq́; ſui gratia falſas ac nouas opiniones uel gignit uel ſequit͂ Plurimi fuerūt hæretici in eccleſia, quos enumerare longū eſſet. Siquis autē eos noſcere cupit, legat librū beati Auguſtini de hæreſibus, ad quod uult deū. Quos etiā colligit Iſidiorus. 8. lib. Etymo. c. 5. & recitantur in decretis. 24. q. 3. c. Quidā autē hæretici. Differentiā autem inter Schiſmam & hæreſim Hieronymus in epiſtolam ad Gal. aſſignat dicens. Inter hæreſim & ſchiſma hoc intereſſe arbitror, ꝙ hæreſis peruerſū dogma habeat Schiſma poſt epiſcopalem diſceſſionem ab eccleſia pariter ſeparatur: quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi poteſt diuerſum. Cæterum nullum ſchiſma eſt, niſi aliquam hæreſim cōfingat ut recte ab eccleſia receſſiſſe uideatur.

De Conciliis generalibus. *Cap.6.*

CAnones generalium conciliorum, ut Iſidorus ait lib. 6. Etym. cap. 16. à temporibus Conſtantini cœperunt. In præcedentibus namq; annis preſecutione feruente docendarum plebium minime dabatur facultas. Inde chriſtianitas in diuerſas hæreſes ſciſſa eſt: quia non erat epiſcopis licentia conueniendi in unum niſi tempore ſupradicti imperatoris. Ipſe enim dedit facultatem chriſtianis libere congregari. hæc ille. Quatuor autem ſunt antiqua & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta ſunt, & demum alia ſunt ſubſecuta, ut ſcribitur in decretis d. 15. ca. Sicut ſancti, Sicut ſancti Euangelii quatuor libros, ſic quatuor concilia ſuſcipere, & uenerari me fateor, Nicenum ſcilicet Conſtantinopolitanum: Epheſinum primum, & Chalcedonenſe. De alii quattuor ſuperadditis

tis

tis dicitur. d. 16. c. Sancta octo, Sancta octo uniuerſalia concilia, primum Nicenum: ſecundum Conſtantinopolitanum: tertiũ Epheſinũ: Calcedonẽſe quartũ & quintũ itẽ Conſtantinopolitanũ: ſextũ item ſcilicet Conſtantinopolitanum, item Nicenum ſeptimũ: Octauum quoq; Conſtantinopolitanum: uſq; ad unum apicem immucilata ſeruare: & pari honore & ueneratione digna habere. & quæ prædicauerunt & ſtatuerunt, modis omnibus ſequi & prædicare: & quæcunq; condemnauerunt, ore & corde condẽnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliũ Nicenũ congregatum eſt contra Arriũ. 318. patrum tempore Sylueſtri Papæ & Conſtantini magni anno domini. 322. Quòd autem in libro Bedæ de temporibus ſcribitur hoc concilium celebratum eſſe tempore Iulii Papæ, error ſcriptoris eſt, quoniam completo imperio Conſtantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Conſtantini filii acceperunt imperium patre defuncto, uidelicet anno domini. 341.

Secundum concilium congregatum eſt in Conſtantinopoli. 150. patrum cõtra Macedonium epiſcopum Conſtantinopolitanum: qui negabat ſpiritum ſanctum eſſe deum. & contra Eudoxium idem ſentientem, temporibus Damaſi Papæ, & Gratiani principis anno domini. 383. ut annotat Proſper.

Tertium concilium congregatum eſt in Epheſo. 300. patrum contra Neſtorium Auguſtæ urbis epiſcopũ ſub Theodoſio iuniore & Cœleſtino Papa anno dñi. 433. ut annotat Proſper & Sigebertus: non ſub Theodoſio magno principe, ut falſò additum eſt in libro Bedæ, quia tunc non erat Cœleſtinus Papa.

Quartum concilium congregatum eſt in Calcedone. 630. patrum cõtra Euthicen Conſtantinopolitanum abbatem ſub Leone primo Papa temporibus Martiani principis anno domini. 455. ut ſcribit Matthæus Pam. licet Sigebertus annotet illud anno d. 452.

Quintum concilium congregatum eſt in Conſtantinopoli contra Theodorum Moſochenum & omnes hæreticos temporibus Vigilii Papę ſub Iuſtiniano principe anno domini. 551. ut annotat Sigebertus. Ex quo patet error ſcriptoris in libro Bedæ de temporibus ut ſcribitur celebratum eſſe hoc concilium temporibus Iulii Papæ quia tunc non fuit Papa Iulius, ſed Vigilius. hos autẽ errores eius. non aſcribimus Bedæ, ſed ſcriptoribus, uel impreſſoribus librorum

Sextum concilium congregatum eſt Conſtantinopoli temporibus Papæ Agothonis & Conſtantini. 4. principis anno domini. 681 ut ſcribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti

duas uoluntates & operationes in unam Chriſti perſonam negantes anathematizantur. Et Georgius Conſtantinopolitanus epiſcopus ab errore Monochelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum ſecundum. In quo ſancitum eſt ſpiritum ſanctum à patre filioq; procedere,& ſanctorum imagines non eſſe delendas anno domini.790.ut ſcribit Matthæus Palmerius imperante Conſtantino.6. cum Hirene matre eius ſub Adriano primo,ſummo pontifice.

Octauum Concilium,300.patrum Conſtantinopoli celebratum eſt. In quo ſchiſma de depoſitione Ignatii & ordinatione Focii ortum patres congregati extirparunt Focium anathematizantes:& Ignatium reſtituentes.

Alia etiam Concilia celebrata ſunt:de quibus ſcribitur d. 16. c. prima annotatio, & ibi deſcribuntur.24. ſynodus.

Demum poſtea nonnulla concilia ſubſecuta ſunt uidelicet,

Concilium Vercellenſe, in quo Berengarius Turonenſis eccleſiaſtici cuiuſdã noui author erroris damnatus eſt anno domini. 1052 ut dicit Matthæus Palmerius. Et poſt duos annos ſynodus Florentiæ celebratur: in qua multi epiſcopi propter ſimoniam fornicationemue damnantur.

Concilium Florentię celebratur epõrum.340.anno domini. 1105 ut Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranenſe Hieroſolymæ recuperandæ gratia celebratur epõrum.130.in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobãtur anno dñi.ut Matthæus Palmerius inſinuat. 1215

Concilium Viennenſe,ut ſcribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi & biennio completur. 1311

Concilium Piſis celebratur anno dñi.1409.ſecũdũ Matthæũ Palme. In quo accuſati de colluſione pontifices ambo priuantur,& Alexander Cretenſis ad pontificatum aſſumitur.

Concilium Conſtantienſe celebrari cœpit anno dñi.1414.die.5. Nouembris, ut patet in actis eiuſdem Concilii,& durauit annis tribus,uſq; ad annum dñi.1418.inchoatum.

Concilium Baſileæ congregatur anno do. 1438

Conſilium Florentiæ celebratur per Eugenium. 4. diſſoluto per eum Concilio Baſilienſi anno do.1436.ſed inceptum fuerat Ferrariæ anno præcedenti.

Concilium Lateranenſe indicitur à Iulio. 2. & ſumit initium anno domini.1512.die.19.menſis Aprilis: & perdurauit per plures an-

nos etiam tempore Leonis. 10 qui dictum conſiliũ pro ſecutus eſt uſq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 16. Martii.

Concilium Tridentinum indicitur à Paulo 3. & ſummit initium anno domini 1541. & perdurauit uſq; ad annum 1562. uſq; ad tẽpora. Pii 4. qui dictum Concilium proſecutus eſt.

De Ordinibus Religionum. *Cap. 7.*

ORdines religionum plures in eccleſia dei ſunt inſtituti: quorum aliquos inſigniores ordinate ſubiungemus.

Ordo communis clericorum p beato Petro & aliis apoſtolis inſtitutus eſt.

Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore ſancti Antonii abbatis inſtituitur, & roboratur diuerſis tñ conſtitutionibus.

Ordo monachorum. S. Baſilii: quibus ipſe Baſilius Cæſar iens eps Cappadociæ reglam tribuit; ab eo originem habuit.

Ordo canonicorum regularium à beato Auguſtino epiſcopo inſtituitur: Quibus regulam dedit; ſub qua plures ordines reguntur. Refloruit hic ordo aonno domini. 1080. ſub Iuone: & poſtmodum etiam anno domini. 1380 reformatus eſt.

Ordo monachorum nigrorum ſancti Benedicti ab ipſo inſtituitur, quibus regulam ſcripſit: ſub qua etiam plures ordines monachorum in Chriſto militant.

Ordo Gluniacenſis ſub Obdone ſumpſit initium anno domini. 913 ut refert Vincentius in Speculo hiſto. li. 25. &. S. Antoninus in ſecũda parte chronicæ titulo. 15. c. 1651.

Ordo Canaldulenſis à Beato Romualdo initium ſumpſit in eremo Camaldulenſi anno domini. 1012

Ordo uallis Vmaroſæ à beato Ioanne Gualberti Florentino accepit exordiũ anno domini. 1070. Sub quo ſunt Sylueſtrini. eodem habitu à quodam Syluestro dicti qui eum ordinem inchoauit in monte Fano propè Fabrianum in Marchia Anconitana.

Ordo Grandimontenſis ſub Stephano incepit anno domini. 1076

Ordo Carthuſienſium initium habuit à Brunone an. domini. 1086

Ordo Ciſtertienſis & primum eius cœnobium fundatur an. d. 1098

Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hiroſolymitani cœpit anno domini. 1120

Ordo præmonſtratenſium cœpit anno do. 1120

Ordo humiliatorũ licet inceperit anno do. 1017. tamen cumfirmationem accepit ab Innocentio. 3. anno do. 1200. ut affirmat ſan-

ctus Antonius in ſecunda parte chronicæ tit.15.c.23.
Ordo prædicatorum à beato Dominico inchoatur in partibus Tholoſanis anno domini.1203.ſub Innocentio.3.Sed poſtea confirmatur per Honorium.3.anno domini.1216.menſe Decembri die ſequente feſtum Thomæ apoſtoli. Moritur inde beatus Dominicus Bononiæ anno domini.1221.octauo idus Auguſti, hoc eſt die.6. eiuſdem menſis feria.6.Feſtum tamen eius die præcedente hoc eſt die.5.celebratur ex inſtitutione Gregorii papæ.9.ut patet in bulla canonizationis eius ubi dicitur. Statuentes firmiter ac uniuerſitati ueſtræ præſentibus iniungentes,ut nouis Auguſti ante diem, quo poſita carnis ſarcina diues meritis penetrauit in ſancta ſimilis ſanctorum factus in gloria : eius natalitia celebretis.
Ordo minorum à beato Franciſco inchoatur poſt annum do.1206. ſcilicet poſt ſuam conuerſionem ſub Innocentio.3.Sed poſtea confirmatur per Honorium.3.anno domini.1223. menſe Nouembri in uigilia.S.Andreę apoſtoli.Inde obiit beatus Franciſcus.4. nonas Octobris.die dominica anno domini.1226.
Ordo Cruciferorum. licet quidam dicant quòd initium habuerit à Cyriaco epiſcopo Hieroſolymitano:qui prius Iudas dicebatur: & oſtendit Helenæ locum ubi crux iacebat, & poſtea martyrio coronatus eſt tamen confirmatur ſecundum quoſdam per Innocentium. 4.poſt annum domini.1243.
Ordo eremitarum.S.Auguſtini confirmatur per Alexandrum.4. poſt annum domini.1256.
Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium.4 an.domini.1287.
Ordo Seruorum beatæ Mariæ à beato Philippo ad formam redigitur,& confirmatur poſt confirmationem Carmelitarum.
Ordo Cœleſtinorum ſic à Cœleſtino.5.dictus confirmatur anno domini.1297.per Bonifacium.8.
Ordo ſanctæ Birgittæ uirorum & mulierum ab eadem inſtituitur, & approbatur per Vrbanum.5.anno domini.1370.eodem anno incepit ſocietas Ieſuatorum ſub Ioanne Columbino Senenſi.
Ordo montis Oliuarum inſtituitur eodem anno dñi.1370.
Ordo mendicantium.S Hieronymi inſtituitur anno dñi.1407.
Ordo Canonicorum habitus cœleſtini.5.Georgii de Alga per Laurētium Iuſtinianum inſtituitur eodem anno.
Ordo Scopetinorum ſiue.S.Saluatoris cœpit anno dñi.1410.
Ordo Minorū ſancti Franciſci de Paula confirmatur per Xyſtum.4.
Alios autem ordines patrum nominatos omittimus.

DVces olim regebant Francos uſq; ad initium anni domini. 420. Sed, ut ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Franci in commune deliberant, ut & ipſi, ſicut aliæ gentes, regnum habeant. & filium Marcomiri ducis, Pharamundum ſibi Regem conſtituunt anno domini. 420

1 Pharamundus regnauit annis. 11. uſque ad annum domini. 430
Cuius anno. 3. Franci uti cœperunt legibus. & legem Salicam dictauerunt per quatuor gentis ſuæ proceres electos ex pluribus, ut ſcribit Sigebertus.

2 Clodius filius eius regnauit an. 18. uſq; ad an. do. 448

3 Moroueus filius eius regnauit an. 10. uſq; ad annū domini. 458
à quo Franci cognominati ſunt Merouingi, ut ait Sigebertus.

4 Hildericus primus filius eius regnauit an. 26. uſq; ad an. do. 484
hunc inſolenter & luxurioſe ſe agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico ſuo Vuidiomaro quòd eſſet ſignū reuocationis ſuæ, ſiquando intercederet reconciliatio apud Baſſinum regem Turingorum, latuit annis 8. Franci uero Egidium ducem Romanorum Regem ſibi præficiunt, ut ait ſigebertus. & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iuſto, perpendens Vuidiomarus Francos pœnitere ſuper eiecto Hilderico: reuocat eum clam miſſo diuiſi aurei ſigno, egitq; ut eiecto Egidio, ille reſtitueretur in Regnum.

5 Clodoueus primus, filius eius regnauit an. 30. uſq; ad an. do. 514
Hic duxit uxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quæ orthodoxa Clodoueum Regem uirum ſuum à gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. ut refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello congreditur: ibiq; laborante exercitu: uoto ſuſcipiendi Chriſtianiſmum ſe obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia ſub tributo redacta: baptizatus à ſanto Remigio Remorum epō, exemplo & edicto ſuo perduxit ad fidem Chriſti populum Francorum.

6 Lotharius primus, filius eius poſt mortem patris cōpartito regno cū fratribus ſuis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnauit an. 50. uſq: ad annum domini. 564

7 Chilperius primus, filius eius compartito regno cum fratribus ſuis Heriberto, Gutranno, & Sigeberto, regnauit an. 23. uſq; ad annum

dñi.587.quo anno iuſſu uxoris Fredegundis occiditur. 587
8 Lotharius.2.filius eius infans quatuor menſium in regno ſublimatus regnauit an.44.uſq; ad an do. 631
9 Dagobertus filius eius regnauit an.17.ad.an.do. 645
10 Clodoueus .2.filius eius regnauit an.47.ad an.do. 662
Hic anno regni ſui.15.corpus,ſancti Dionyſii Pariſiis diſco operiens minus religioſe,licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, ut ait Sigebertus.
11 Lotharius.3.filius eius regnauit an.4.ad an.domini. 666
12 Theodericus primus,frater eius regnauit an.1.ad an.do. 667
Hic nanq; propter inſolentiam Ebroini maioris domus à Francis repudiatur,& frater eius Hildericus,qui in Auſtria regnabat à cunctis ad regnandnm euocatur. Porrò Theodericus & Ebroinus tonſorantur, & Theodericus Pariſiiis in cœnobio.S. Dionyſii. Ebroinus in Luxouio relegantur.
13 Hildericus.2.frater eius regnauit an.12.ad annum domini. 679
Theodericus interfecto Hilderico à Bodilo Franco à Francis regno reſtituitur, & regnauit an.14.ad an.do. 693
14 Clodoueus.3.filius eius reganauit an.4 ad.an.d. 697
15 Hildebertus frater eius regnauit an.18.uſq; ad an.do. 715
16 Clodoneus.4.filius eius regnauit an.4.uſq; ad an.do. 719
17 Lotharius.4.regnauit an. 2. uſq; ad annum domini. 721
18 Chilpericus.2.regnauit an.5.uſq; ad annum domini. 726
19 Theodericus.2.regnauit an.15.uſq; ad annum domini. 741
20 Hildericus.3.regnauit an.9.uſq; ad annum domini. 750
Et inde in monachum tonſoratur. Pipinus uero princeps authoritate apoſtolica & Francorum electione à ſanto Bonifacio Maguntiæ archiepiſcopo in Regem ungitur & conſecratur.
21 Pipinus ergo regnauit an.18.uſq; ad annum domini. 768
22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinẽ compartito cum fratre ſuo Carolomanno regno, regnauit an.47. uſq; ad annum domini. 815
Anno.3.regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit.
Poſt annos uero.33.regni eius, accepit Carolus imperiũ Romanorum anno d.801. & tunc ſimul inde concurrunt imperium Romanorum & regnum Francorum uſq; ad Carolum ſequentem.
23 Ludouicus primus cũ Lothario filio imperauit an.25.ad. an.d. 840
24 Lotharius.5.imperium uſurpans imperauit an.15.& poſtquam imperaſſet annos.4.ut Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnum

Franciæ adeptus eſt anno imperii ipſius Lotharii quinto inchoato. & inde diſtinguuntur Reges Franciæ ab imperatoribus Romanis.

25 Carolus ergo primus regnauit in Francia an. 34. ſcilicet uſq; ad an. do. 878. ut ait Sigebertus, cuius ordinem etiam in ſequentibus Regibus Franciæ imitamur. 878

26 Ludouicus ſecundus Balbus regnauit in Francia annos duos ad annum domini. 880

27 Ludouicus tertius & Carolomannus ragnauerũt annos quinq; ad annum domini. 885

28 Carolus. 2. regnauit an. 5. uſq; ad annum domini. 890

29 Oddo filius Roberti regnauit au. 9 ad an. do. 899

30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Francorum toto recepto regnauit an. 27. uſq; ad annum domiui. 926

31 Rodulphus regnauit an. 2. uſq; ad annum domini. 928

32 Ludouicus. 4. Caroli Simplicis filius regnauit an. 27. ad an. d. 955

33 Lotharius. 6. filius eius regnauit an. 31. ad an. domini. 986

34 Ludouicus quintus filius eius regnauit an 1. ad annũ domini. 987

35 Hugo cognomento Caputius ſiue Clapeth regnum uſurpans regnauit an. 9. uſq; ad annum domini 996. Dicit enim Sigebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre uolentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad conſilium defert: Regnum Fran orum uſurpat Hugo filius Hugonis Pariſienſis ex Auuide ſorore primi Othonis imperatoris, & regnauit an. 9. Carolus uero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur; & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni.

36 Robertus Hugonis filius regnauit an 34. ad an. do. 1030

37 Henricus filius eius regnauit an. 30. ad annum domini. 1060

38 Philippus primus filius regnauit an. 49. ad an. domini. 1109

39 Ludouicus. 6. filius eius regnauit an. 28. uſq; ad an do. 1137

40 Ludouicus. 7. filius eius regnauit an. 44. uſq; ad an. do. 1181

41 Philippus. 2. eius filius regnauit an. 42. uſq; ad an. do. 1223

42 Ludouicus. 8. filius eius, ut ait Matthæus Palmerius regnauit an. 4. uſq; ad annum domini. 1227

43 Ludouicus. 9. filius eius regnauit an. 43. ad an. do. 1270
Hic ſanctorum catalogo aſcriptus eſt.

44 Ludouicus decimus filius eius regnauit annos quindecim uſq; ad annum domini. 1285

45 Philipus.3.dictus Pulcher filius eius regnauit an.29. ad an.do.1314
46 Ludouicus.11.eius filios regnauit an.2.uſque ad an.d. 1316
47 Ioannes primus filius eius puer regnauit diebus.20.
48 Philippus.4.Lodouici frater regnauit an.5.uſque ad an.d. 1321
49 Carolus.4.eius frater regnauit an.6.uſque ad an.do. 1327
50 Philippus.5.regnauit an.23. uſque ad annum domini. 1350
51 Ioannes.2.eius filius regnauit an.14.uſque ad an.do. 1364
52 Carolus.5.ſapiens dictus regnauit an.16.uſque ad an.do. 1380
53 Carolus.6.beneamatus regnauit an.42. ad an.do. 1422
54 Carolus.7 uictorioſus regnauit an.39.ad annum do. 1461
55 Lodouicus.12.regnauit an.23.uſque ad annum domini. 1484
56 Carolus.8.regnauit an.14.uſque ad annum domini. 1498
57 Ludouicus.13.regnauit an.16. uſque ad annum domini. 1514

ADDITIO HIERONYMI DE BARDIS FLOREN tini Monaci Camaldulenſis, In Librum de Regibus Francorum. Ioannis Lucidi Samothei Ordinis Predicatorum.

58 Franciſcus Valeſius Rex Francorum. electus anno domini 1514. regnauit annos 32. uſque ad annum 1547
59 Henricus ſecundus Rex Francorum electus anno domini 1547. regnauit annos 13. uſque ad annum domini. 1560
60 Franciſcus ſecundus Rex Francorum electus anno domini 1560. regnauit annum I. uſque ad annum domini. 1561
61 Carolus nonus. Rex Gallorum electus anno domini 1561. regnauit annos 13. uſque ad annum domini. 1174
62 Henricus tertius Rex Frācorum electus anno dñi 1574. adhuc uiuit.

De Imperatoribus orientalibus Græcorum in Conſtantinopoli poſt tranſlatum imperium in Franciam & Alemaniam. Cap. 9.

NIcephorus Hirenem imperio depoſitam exilio relegauit, & ipſe anno domini. 802. aſſumpto imperio cum Stauratio filio ſuo in Conſtantinopoli imperauit ann.8.uſq; ad annum domini. 809, ut annotat Sigebertus: & Matthæus Palmerius.

Stauratius ſolus imperauit anno uno.
Michael primus an.2.
Leo primus Armeniacus an.8.
Michael 2. Traulus ann. 11.
Theophilus an. 15.

Michael 3. & Theodorus ann. 11.
Michael ſolus an. 13.
Baſilius Macedo an. 17.
Leo 2. & Alexander an. 18.
Conſtantinus cum Alexandro patruo ſuo an. 2.
Conſtantinus ſolus an. 39.
Conſtantinus alter cum Romano filio ſuo an. 16.
Nicephorus. 2. an. 10.
Ioannes an. 7. uſque ad annum domini. 976
eos uero qui ſequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus, & ex Matthæo Palmerio.
Conſtantinus cum Alexio & Manuele.
Andronicus: Iſacius: Baſilius; Alexius, Nicolaus, Mortulphus, Blãdonius, Henricus, Petrus, & deinde Robertus, quorum diſcernere tempora non potui.
Michael. 4. uſque ad annum domini. 1043. quo anno Conſtantinus monachus imperat.
Heliopontanus, cuius auxilio reædificata eſt eccleſia reſurrectionis Dominicæ in Hieruſalem anno domini. 1048
Conſtantinus ſequitur anno domini. 1049
Michael 5. & filii ſui anno domini. 1070
Nicephorus 3. anno domini. 1080
Alexius anno domini. 1090. Conſtantinopolis capitur. 1090
Calo Ioannes filius eius anno domini. 1115
Emanuel anno domini. 1138
Alexius filius anno domini. 1180
Andronicus tutor.
Iſacius. hic pellitur anno domini. 1190
Alexius frater eiuſdem interfector ipſius.
Alexius filius Iſacii.
Murciſlus, cuius tempore capta eſt Conſtantinopolis, res ad Gallos translata
Balduinus Flandrenſis comes: anno domini.
Henricus frater illius.
Petrus comes Antiſidiorenſis.
Robertus filius.
Balduinus 2.
Io. Brennus ſubrogatur.
Balduinus reſumitur, Conſtantinopolis perditur.

Paleologus fraude ac parricidio inuaſor anno domini. 1266
Andronicus filius.
Calo Ioannes anno domini. 1380
Andronicus.
Ioannes.
Conſtantinus. hic fuit ultimus, ſub quo & Conſtantinopolis eſt capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris poteſtatem redacta anno domini 1453. quarto calendas Iunii. Ipſeq; Conſtantinus dum fugeret obtruncatus eſt. Itaque in Conſtantino magno imperium Conſtantinopolitanum accepit initium: & in hoc Conſtantino in glorio finem habuit: ac penitus defecit.

De Regibus Hiſpaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum Regnorum ſub compendio. Cap. 10.

DE regibus Hiſpaniæ ſcribit Ioannes Nauclerus in Generatione. 19. poſt Chriſtum libri primum impreſſi folio 84. ibidẽ requiratur. De Regibus uero Hungariæ idem ſcribit in Generatione. 34. poſt Chriſtum: libri folio: 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione. 39. pagina 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis & Regibus Perſarum Britannorum Vuandalorum, Gotorum Longobardorũ, Hunnorum Anglorum, Bulgarorum. Sarracenorum: Hieroſolymorum, & Siculorum. In eiuſdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichriſti & nouiſſimus temporibus. Cap. 11.

IN nouiſſimis temporibus iuxta finem ſeculi, ſex expectamus ſecundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichriſti: cuius perſecutio contra eccleſiam ſæuiſſima durabit annis tribus & dimidio: ut ſcripturæ tam ueteris quam noui teſtamẽti manifeſte teſtantur: per Danielem prophetam & Ioannem in Apocalypſi Secundum erit conuerſio Iudæorum. Nam iuxta urbe David in pſal. 58. Iudæi conuertentur ad ueſperam: hoc eſt in fine ſeculi, quãdo erit mundi ueſpera, Sed modo famem patiuntur, ut canes; quo-

uſque in ueſpera efficiantur filii dei. Tertium erit oſtenſio ſignorum in cœlo & in terra, quæ præcedent iudicium. Nam, ut dicitur Lucæ 21. Tunc erant ſigna in Sole & Luna & ſtellis & in terris preſſura gentium Quartum erit purgatio & innouatio elementorum mundi per ignem. Nam ut in pſal. 96. dicitur. Ignis ante ipſum præcedit: hoc eſt ante aduentum Chriſti ad iudicium. Quintum erit reſurrectio humanorum corporum, ut ſcribitur. 1. Cor. 15 Omnes quidem reſurgemus. Sextum erit uniuerſale iudicium in ipſo ultimo die ſeculi: quo impij ſeparabuntur à iuſtis: & ibunt reprobi in ignem æternum: iuſti autem in uitam æternam.

De regno Chriſti perpetuo. *Cap.* 12.

OMnia regna mundi deficientia ſunt: ſolum Regnum Chriſti perpetuum & eſt æternum. Defecit neque regnum Iudæorum: deſtructum eſt Reguum Caldæorum: periit regnum Medorum & Perſarum: extinctũ eſt regnum Alexandri & Græcornm: confractum eſt regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terræ collidentur & extinguentur. Solum Chriſti regnum eſt indeficiens & æternum: ſicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. c. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. & Danielis. 1. dicitur. In diebus autem regnorum illorum ſuſcitabit deus cœli regnum: quod in æternum non diſſipabitur: & regnum eius alteri populo non tardatur. & c. 7. idem cõfirmatur dum ibi dicitur. Regnum autem & poteſtas & magnitudo regni, quæ eſt ſubter omne cœlum detur populo ſanctorum altiſſimi: cuius regnum, regnum ſempiternum eſt. & Apocalypſis. 22. dicitur Regnabunt in ſecula ſeculorum.

FINIS.

SECVNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR TEMPORA ANNALES TABVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS

POſtquam deſcripſimus emendatos temporum canones.congruum duximus cuncta ex eis deciſa tempora rurſum repetere alio tamen ordine, ſicut & feciſſe nouiſsimus Euſebium,Hieronymum,Proſperum,Sigebertum & Matthæum Palmerium : qui tabulis ex annalibus lineis,ipſorum tempornm ſucceſſus diligentiſſime digeſſerunt. Et hoc quidē non erit inutile, ſed neceſſario quæ dicēda ſunt p̄fatis annectent,ut uidelicet tēpoꝝ conuentus ex collatis inuicē annis diuerſorum principum euidentius appareat: & ut antecedentia ex annalibus tabulis ſequentibus comprobantur: ac ſi uitiari contigerint:ex annorum ordine in iſtis annotato, corrigi & emendari ualeant. Hæ ſane tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte deciſos : nec tamen erit neceſſe omnia ex eis repetere: ſed tantum eo quæ præfixum tempus ordinate ſibi decernunt, ut per indices tabulas certius patent: nec etiam omnia regnarepentē da ſunt , ſed illa tantum quæ ſacris eloquiis conferre noſcuntur. Nos igitur ueritatem hebraicam ſicut & in prima parte, ita& in hac ſecunda imitantes deſcripſimus in tabulis ordinem temporū , quibus continentur ortus & obitus uirorum illuſtrium , necnon & pontificum atq; Regum ingreſſum & exitum,& quædam hominum præcipua geſta,quæ digna ſunt memoria, quò anno à creatione mundi,uel a natiuitate domini contingerint,ut quod inquiritur de rectis lineis reperiri poſſit.Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoſcatur annum.poſt annum ſucceſſiue deſcripſimus præterquam ante diluuium,& poſtea centum annorum ſpatio.Nam eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt ſcribenda. ne fruſtra plurimo loca uacua redentur,per decennia eorum tempora diſtinximus. Et ubi contigit aliquid ſcribendū infra decēnale tempus. annum iſtum ſolum ſimpliciter annotauimus. Caput autem uerſum poſitum inter duas lineas eueſtigio annorum mūndi uel natiuitatis domini & totum quod ad id ſequitur, etiā ſi pul-

ribus uerſibus inferius extendatur, ad eiuſdem capitis annum ſpectare dignoſcitur. Sed quoniam non ſemper annus integer alicuius Regis uel pontificis coincidente anno alterius inter eaſdem lineas præciſe annotari potuit: in præcedenti uel ſubſequenti loco proximo aliqua pars initii uel finis eiuſdem anni ſolertiæ lectorum inquirenda relinquimus: Sicut Abraham natus eſt anno 43. Nini deſinente: & Chriſtus anno Cæſaris Auguſti 42. ferè completo: quorum primus annus a ſubſequenti ennumerari debet. Idem dicimus, ſed uerſa uice, ſi contigerit maior anni pars prius eſſe, ab eodem anno priori annumerandi ſumatur initium. Si uero æqualis anni portio prius & poſterius eſſe contingat, ex utraque integer annus denominari poteſt, Adiunximus etiam anno ante Chriſtum ordine retrogrado: ante diluuium quidem Noaticum per decennia: ac deinceps per luſtra, hoc eſt per quinquennia. Ab anno uero tertio Iulii Cæſaris & inde annotauimus literas dominicales: & ab anno Auguſti quadrageſimo, inditiones Romanas adiecimus.

An.añ. Chr̃m	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua ſexto
3951	10	ſeculi die creantur.
3941	20	
3931	30	
3921	40	
3911	50	
3901	60	
3891	70	
3881	80	
3871	90	
3861	100	
3851	110	
3841	120	
3831	130	Seth oritur.
3821	140	
3811	150	
3801	160	
3791	170	
3781	180	
3771	190	
3761	200	
3751	210	
3741	220	
3731	230	
3726	235	Enos oritur.
3721	240	
3711	250	
3701	260	
3691	270	
3681	280	
3671	290	
3661	300	
3651	310	
3641	320	
3636	325	Caynam oritur.
3631	330	
3621	340	

An.añ. Chr̃m	Anni mundi.	
3611	350	
3601	360	
3591	370	
3581	380	
3571	390	
3566	395	Malaleel orit̃.
3561	400	
3551	410	
3541	420	
3531	430	
3521	440	
3511	450	
3501	460	
3491	470	
3481	480	
3471	490	
3461	500	
3451	510	
3441	520	
3431	530	
3421	540	
3411	550	
3401	560	
3391	570	
3381	580	
3371	590	
3361	600	
3351	610	
3341	620	
3339	622	Enoch oritur.
3331	630	
3321	640	
3311	650	
3301	660	
3291	670	
3281	680	
3274	687	Mathuſalẽ orit̃.

A.an Chrſ.	Anni mundi.		An.añ. Chrſ.	Anni mundi	
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3161	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	859		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	894		2731	1230	
3061	600		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2671	1290	Malaleel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2674	987	Enoch tranſfert.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1460	
2913	1030		2591	1370	

An.añ.Chrm.	Anni mundi.		An.añ.Chriſtum.	Anni mundi.	
2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem naſcitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iatcht obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Mathuſalem
2441	1520				obiit poſt cuius mortem fuit
2431	1530				uniuerſale diluuium.

An.añ. Chrm.	Anni mundi,	Gñatio Sem a quo hebræi	Italiæ ſolitudo	Aſſyriorum ſolitudo	Aegyptiorũ ſolitudo.
2304	1657	originẽ hñt	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipſo Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	a quo hebręi	74	74	74
2221	1740	denominãtur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94

¶ Hinc annus poſt annum in ſequẽtibus deſcribitur.

2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. aã. Chrm	Anni mundi.	Italiæ ſolitudo	Aſſyriorum ſolitudo	Aegyptiorũ ſolitudo.
	1759	103	103	103
	1760	104	104	104
2200	1761	105	105	105
	1762	106	106	106
	1763	107	107	107
	1764	108	108	108
	1765	1 Ianus pri-	109	109 Italiæ regnũ
2195	1766	2 mum aduc-	110	110 incipit.
	1767	3 niés regna	111	111
	1768	4 uit in Ita	112	112
	1769	5 lia an. 33.	113	113
	1770	6	114	114
	1771	7	115	115
2190	1772	8	116	115
	1773	9	117	117
	1774	10	118	118
	1775	11	119	119
	1776	12	120	120
2185	1777	13	121	121
	1778	14	122	122
	1779	15	123	123
	1780	16	124	124
	1781	17	125	125
2180	1782	18	126	126
	1783	19	127	127
	1784	20	128	128
	1785	21	129	129
	1786	22	130	130
2175	1787 Rehu na-	23	131	131
	1788 ſcitur.	24	1 Nimbrot.	1 prima Dynaſtia
	1789	25	2 primus rex	2
	1790	26	3 Babyloniæ	3
	1791	27	4 regnauit	4
	1792	28	5 an. 56.	5
2170	1793	29	6 & turrim	6
	1794	30	7 funpauit	7
	1795	31	8	1 ſcda Dynaſtia

An. ā Chr.	An. mundi	Anni Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
2165	1796		32	9	2	
	1797		33	10	3	
	1798		13 Comerus	11	4	
	1799		2 Gallus	12	5	Inceperunt Cel-
	1800		3 an.58.	13	6	tiberi.i.Hiſpani
2160	1801		4	14	7.	& Celtæ.i. Galli.
	1802		5	15	1	3. Dynaſtia.
	1803		6	16	2	
	1804		7	17	3	
	1805		8	18	4	
2155	1806		9	19	5	
	1807		10	20	6	
	1808		11	21	7	
	1809		12	22	1	4. Dynaſtia.
	1810		13	23	2	
2150	1811		14	24	3	
	1812		15	25	4	Thuiſcon Sarma
	1813		16	26	5	tas fūdauit
	1814		17	27	6	
	1815		18	28	7	
2145	1816		19	29	1	5. Dynaſtia.
	1817		20	30	2	
	1818		21	31	3	
	1819	Saruch	22	32	4	
	1820	oritur	23	33	5	
2140	1821		24	34	6	
	1822		25	35	7	
	1823		26	36	1	6. Dynaſtia
	1824		27	37	2	
	1825		28	38	3	
2135	1826		29	39	4	
	1827		30	40	5	
	1828		31	41	6	
	1829		32	42	7	
	1830		33	43	1	7. Dynaſtia
2130	1831		34	44	2	
	1832		35	45	3	

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ	Dynaſtiæ
	1833		36	46	4	
	1834		37	47	5	
	1835		38	48	6	
2125	1836		39	49	7	
	1837		40	50	1	8. Dynaſtia
	1838		41	51	2	
	1839		42	52	3	
	1840		43	53	4	
2120	1841		44	54	5	
	1842		45	55	6	
	1843		46	56	7	
	1844		47	1 Belus	1	9.Dynaſtia
	1845		48	2 an.62.	2	
2115	1846		49	3	3	
	1847		50	4	4	
	1848		51	5	5	
	1849	Nachor	52	6	6	
	1850	oritur	53	7	7	
2110	1851		54	8	1	10.Dynaſtia.
	1852		55	9	2	
	1853		56	10	3	
	1854		57	11	4	
	1855		58	12	5	
2105	1856		1 Ochus	13	6	
	1857		2 Veius	14	7	
	1858		3 an.50.	15	1	11.Dynaſtia.
	1859		4	16	2	
	1860		5	17	3	
2100	1861		6	18	4	
	1862		7	19	5	
	1863		8	20	6	
	1864		9	21	7	
	1865		10	22	1	12.Dynaſtia
2095	1866		11	23	2	
	1867		12	24	3	
	1868		13	25	4	
	1869		14	26	5	

An. ān. Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnū	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	1870		15	27	6
2090	1871		16	28	7
	1872		17	29	1 13. Dynaſtia
	1873		18	30	2 annorum.14.
	1874		19	31	3
	1875		20	32	4
2085	1876		21	33	5
	1877	Thare ori	22	34	6
	1878	tur	23	35	7
	1879		24	36	8
	1880		25	37	9
2080	1881		26	38	10
	1882		27	39	11
	1883		28	40	12
	1884		29	41	13
	1885		30	42	14
2075	1886		31	43	15 14. Dynaſtia
	1887		32	44	1 annorum.26.
	1888		33	45	2
	1889		34	46	3
	1890		35	47	4
2070	1891		36	48	5
	1892		37	49	6
	1893		38	50	7
	1894		39	51	8
	1895		40	52	9
2065	1896		41	53	10
	1897		42	54	11
	1898		43	55	12
	1899		44	56	13
	1900		45	57	14
2060	1901		46	58	15
	1902		47	59	16
	1903		48	60	17
	1904		49	61	18
	1905		50	62	19
2055	1906		1 Cameſes an.19.	1 Ninus. an.52.	20

An.añ. Chrm.	Anni mũdi.	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptorum regnum	Dinaſtiæ
	1907		2	2	22	
	1908		3	3	23	
	1909		4	4	24	Legibus infomant
	1910		5	5	25	Sarmatæ Celti-
2050	1911		6	6	26	beri & Celtę.
	1912		7	7	1	15.Dynaſtia
	1913		8	8	2	annorum 37.
	1914		9	9	3	
	1915		10	10	4	
2045	1916		11	11	5	
	1917		12	12	6	
	1918		13	13	7	
	1919		14	14	8	
	1920		15	15	9	
2040	1921		16	16	10	
	1922		17	17	11	
	1923		18	18	12	
	1924		19	19	13	
	1925		1 Iani ſecũ	20	14	
2035	1926		2 dus aduẽ	21	15	
	1927		3 tus an.82	22	16	Ianus in Tuſcia an-
	1928		4	23	17	no.22.Nini Ianicu
	1929		5	24	18	lum quod ætate Ca
	1930		6	25	19	meſenui condidit
2030	1931		7	26	20	ſedem ſibi perpetu
	1932		8	27	21	am ſtatuit uſq; Ar-
	1933		9	28	22	num ubi colonias
	1934		10	29	23	poſitas vocauit A-
	1935		11	30	24	rim Ianas, id eſt
2025	1936		12	31	25	à Iano exaltatas,ut
	1937		13	32	26	Beroſus ait in. 5.
	1938		14	33	27	libro.
	1939		15	34	28	
	1940		16	35	29	
2020	1941		17	36	30	
	1942		18	37	31	
	1943		19	38	32	

An. añ. Chr̃m.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.	
	1944		20	39	33	
	1945		21	40	34	
2015	1946		22	41	35	
	1947		23	42	36	
	1948	Abraā oritur	24	43	37	
	1949	eius an. 1	25	44	1	16. Dynaſtia
	1950	2	26	45	2	Theborum an. 190
2010	1951	3	27	46	3	
	1952	4	28	47	4	
	1953	5	29	48	5	
	1954	6	30	49	6	
	1955	7	31	50	7	
2005	1956	8	32	51	8	
	1957	9	33	52	9	
	1958	10	34	1 Semira-	10	
	1959	11	35	2 mis an. 42	11	
	1960	12	36	3	12	
2000	1961	13	37	4	13	
	1962	14	38	5	14	
	1963	15	39	6	15	
	1964	16	40	7	16	
	1965	17	41	8	17	
1995	1966	18	42	9	18	
	1967	19	43	10	19	
	1968	20	44	11	20	
	1969	21	45	12	21	
	1970	22	46	13	22	
1990	1971	23	47	14	23	
	1972	24	48	15	24	
	1973	25	49	16	25	
	1974	26	50	17	26	
	1975	27	51	18	27	
1985	1976	28	52	19	28	
	1977	29	53	20	29	
	1978	30	54	21	30	
	1979	31	55	22	31	
	1980	32	56	23	32	

An.añ. Chrm.	Anni mundi	Hebræorū regnum		Italiæ regnū		Aſſyriorū regnū		Aegyptiorum Dynaſtiæ
1980	1981		33	57		124		33
	1982		34	58		25		34
	1983		35	59		26		35
	1984		36	60		27		36
	1985		37	61		28		37
1975	1986		38	62		29		38
	1987		39	63		30		39
	1988		40	64		31		40
	1989		41	65		32		41
	1990		42	66		33		42
1970	1991		43	67		34		43
	1992		44	68		35		44
	1993		45	69		36		45
	1994		46	70		37		46
	1995		47	71		38		47
1965	1996	Arphaxat	48	72	& Phalech	39	moriuntur	48
	1997	Nachor	49	73		40		49
	1998	obiit	50	74		41		50
	1999		51	75		42		51
	2000		52	76		1	Zameis	52
1960	2001		53	77		2	Ninias	53
	2002		54	78		3	an.38.	54
	2003		55	79		4		55
	2004		56	80		5		56
	2005		57	81		6		57
1955	2006	Noe obiit	58	82		7		58
	2007		59	1	Cranus	8		59
	2008		60	2	Razenus	9		60
	2009		61	3	an.54	10		61
	2010		62	4		11		62
1950	2011		63	5		12		63
	2012		64	6		13		64
	2013		65	7		14		65
	2014		66	8		15		66
	2015		67	9		16		67
1945	2016		68	10		17		68
	2017		69	11		18		69

An.añ Chr̃m	Anni. mundi.	Hebræorum regnum	Italiæ	regnũ	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2055	32	107	49	18	107
1905	2056	33	108	50	19	108
	2057	34	109	51	20	109
	2058	35	110	52	21	110
	2059	36	111	53	22	111
	2060	37	112	54	23	112
1900	2061	38	113	1 Arunus	24	113
	2062	39	114	2 an.43.	25	114
	2063	40	115	3	26	115
	2064	41	116	4	27	116
	2065	42	117	5	28	117
1895	2066	43	118	6	29	118
	2067	44	119	7	30	119
	2068	45	120	8	1 Aralius	120
	2069	46	121	9	2 an.43	121
	2070	47	122	10	3	122
1890	2071	48	123	11	4	123
	2072	49	124	12	5	124
	2073	50	125	13	6	125
	2074	51	126	14	7	126
	2075	52	127	15	8	127
1885	2076	53	128	16	9	128
	2077	54	129	17	10	129
	2078	55	130	18	11	130
	2079	56	131	19	12	131
	2080	57	132	20	13	132
1880	2081	58	133	21	14	133
	2082	59	134	22	15	134
	2083	60 Thare	135	23	16	135
	2084	61 morit̃.	136	24	17	136
	2085	62	137	25	18	137
1875	2086	63	138	26	19	138
	2087	64	139	27	20	139
	2088	65	140	28	21	140
	2089	66	141	29	22	141
	2090	67	142	30	23	142
1870	2091	68	143	31	24	143

An.añ. Chrĩm.	Anni műdi	Hebræorum regnum		Italiæ regnum			Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2092	69		144	32		25		144	
	2093	70		145	33		26		145	
	2094	71		146	34		27		146	
	2095	72		147	35		28		147	
1865	2096	73		148	36		29		148	
	2097	74		149	37		30		149	
	2098	75		150	38		31		150	
	2099	76		151	39		32		151	
	2100	77		152	40		33		152	
1860	2101	78		153	41		34		153	
	2102	79		154	42		35		154	
	2103	80		155	43		36		155	
	2104	81		156	1	Tages	37		156	
	2105	82		157	2	an.42.	38		157	
1185	2106	83		158	3		39		158	Phaetõ
	2107	84		159	4		40		159	tis pri-
	2108	85	Eſau &	160	5		1	Baleus	160	ſci incẽ
	2109	86	Iacob	161	6		2	Xerxes	161	diũ in I
	2110	87	oriũtur	162	7		3	an.30.	162	talia I-
1850	2111	88	ſimul	163	8		4		163	nitiũ re
	2112	89		164	9		5		164	gni Ar-
	2113	90		165	10		6		165	giuorũ.
	2114	91		166	11		7		166	
	2115	92		167	12		8		167	
1845	2116	93		168	13		9		168	
	2117	94		169	14		10		169	
	2118	95		170	15		11		170	
	2119	96		171	16		12		171	
	2120	97		172	17		13		172	
1840	2121	98		173	18		14		173	
	2122	99		174	19		15		174	
	2123	100	Abra-	175	20		16		175	
	2124	101	hã obiit		21		17		176	
	2125	102			22		18		177	
1835	2126	103	Sale obiit		23		19		178	
	2127	104			24		20		179	
	2128	105			25		21		180	

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ	Dynaſtiæ
	2129	106	26	22	181	
	2130	107	27	23	182	
1830	2131	108	28	24	183	
	2132	109	29	25	184	
	2133	110	30	26	185	
	2134	111	31	27	186	
	2135	112	32	28	187	
1825	2136	113	33	29	188	
	2137	114	34	30	189	
	2138	115	35	1 Armatri	190	
	2139	116	36	2 tres an.38.	1	17. Dynaſtia
	2140	117	37	3	2	paſtorũ ã. 103.
1820	2141	118	38	4	3	
	2142	119	39	5	4	
	2143	120	40	6	5	
	2144	121	41	7	6	
	2145	122	42	8	7	
1815	2146	123	1	Sicanus 9	8	
	2147	124	2	an.30. 10	9	
	2148	125	3	11	10	
	2149	126	4	12	11	
	2150	127	5	13	12	
1810	2151	128	6	14	13	
	2152	129	7	15	14	
	2153	130	8	16	15	
	2154	131	9	17	16	
	2155	132	10	18	17	
1805	2156	133	11	19	18	
	2157	134	12	20	19	
	2158	135 Sem	13	21	20	
	2159	136 obiit	14	22	21	
	2160	137	15	23	22	
1800	2161	138	16	24	23	
	2162	139	17	25	24	
	2163	140	18	26	25	
	2164	141	19	27	26	
	2165	142	20	28	27	

Niliacum ſub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ.	
1795	2166	143	21		29		28	
	2167	144	22		30		29	
	2168	145	23		31		30	
	2169	146	24		32		31	
	2170	147	25		33		32	
1790	2171	148	26		34		33	
	2172	149	27		35		34	
	2173	150	28		36		35	
	2174	151	29		37		36	
	2175	152	30		38		37	
1785	2176	153	1	Enakii	1	Belochus	38	Apud Aema
	2177	154	2	Luchii	2	an. 35.	39	thios cœpit
	2178	155	3	an.30.	3		40	regnare Ma
	2179	156	4		4		41	cedoņ,a quo
	2180	157	5		5		42	nunc Mace-
1780	2181	158	6		6		43	donia dici-
	2182	159	7		7		44	tur,ut ait Be
	2183	160	8		8		45	roſus lib. 5.
	2184	161	9		9		46	
	2185	162	10		10		47	
1775	2186	163	11		11		48	
	2187	164	12		12		49	
	2188	165	13		13		50	
	2189	166	14		14		51	
	2190	167	15		15		52	
1770	2191	168	16		16		53	
	2192	169	17		17		54	
	2193	170	18		18		55	
	2194	171	19		19		56	
	2195	172	20		20		57	
1765	2196	173	21		21		58	
	2197	174	22		22		59	
	2198	175	23		23		60	
	2199	176	24		24		61	
	2200	177	25		25		62	
1760	2201	178	26		26		63	
	2202	179	27		27		64	

An.añ. Chrm.	Anni mũndi	Hebræorum regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2203	180		28		28		65	
	2204	181		29		29		66	
	2205	182		30		30		67	
1755	2206	183		1	Apis	31		68	
	2207	184		2	an.10.	32		69	
	2208	185		3		33		70	
	2209	186		4		34		71	Diluuium.3
	2210	187		5		35		72	ſub ogyge At
1750	2211	188		6		1	Baleus	73	tico ut ait Be
	2212	189		7		2	an.52.	74	roſus
	2213	190		8		3		75	
	2214	191		9		4		76	
	2215	192		10		5		77	
1745	2216	193		1.	Leſtrygon	6		78	
	2217	194		2	an.45.	7		79	
	2218	195		3		8		80	
	2219	196		4		9		81	
	2220	197		5		10		82	
1740	2221	198		6		11		83	
	2222	199		7		12		84	
	2223	200		8		13		85	
	2224	201		9		14		86	
	2225	202		10		15		87	
1735	2226	203		11		16		88	
	2227	204		12		17		89	
	2228	205	Iſaac	13	moritur.	18		90	
	2229	206	Ioſeph	14	exaltatur	19	à Pharao	91	ne in Aegy-
	2230	207		15		20		92	pto.
1730	2231	208		16		21		93	
	2232	209		17		22		94	
	2233	210		18		23		95	
	2234	211		19		24		96	
	2235	212		20		25		97	
1725	2236	213		21		26		98	
	2237	214		22		27		99	
	2238	215	Iacob in	23	greditur	28	Aegyptũ	100	cũ omni fa-
	2239	216		24		29		101	milia.

An. Chri.	An. mundi	Anni Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorū Dynaſtiæ
	2240	217	25	30	102
1720	2241	218	26	31	103
	2242	219	27	32	1 18. Dynaſtia
	2243	220	28	33	2 Diapolitanorū
	2244	221	29	34	3 annorum. 348.
	2245	222	30	35	4 Quorū primus
1715	2246	223	31	36	5 Amaſis regna-
	2247	224	32	37	6 uit an. 25.
	2248	225	33	38	7
	2249	226	34	39	8
	2250	227	35	40	9
1710	2251	228	36	41	10
	2252	229	37	42	11
	2253	230	38	43	12
	2254	231	39	44	13
	2255	232 Iacob	40	45	14
1705	2256	233 morit	41	46	15
	2257	234	42	47	16
	2258	235	43	48	17
	2259	236	44	49	18
	2260	237	45	50	19
1700	2261	238	1 Hercules	51	20
	2262	239	2 an.30.	52 Altades	21
	2263	240	3	1 an.32.	22
	2264	241	4	2	23
	2265	242	5	3	24
1695.	2266	243	6	4	25
	2267	244	7	5	1 Chebron
	2268	245	8	6	2 an.13.
	2269	246	9	7	3
	2270	247	10	8	4
1690	2271	248	11	9	5
	2272	249	12	10	6
	2273	250	13	11	7
	2274	251	14	12	8
	2275	252	15	13	9
1685	2276	253	16	14	10

An. añ. Chr̄m.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2277	254	17	15	11
	2278	255	18	16	12
	2279	256	19	17	13
	2280	257	20	18	1 Amenophis
1680	2281	258	21	19	2 primus an.21.
	2282	259	22	20	3
	2283	260	23	21	4
	2284	261	24	22	5
	2285	262	25	23	6
1675	2286	263	26	24	7
	2287	264	27	25	8
	2288	265	28	26	9
	2289	266	29	27	10
	2290	267	30	28	11
1670	2291	268	1 Thuſcus	29	12
	2292	269	2 an.27.	30	13
	2293	270	3	31	14
	2294	271	4	32	15
	2295	272	5	1 Mamitus	16
1665	2296	273	6	2 an.30.	17
	2297	274	7	3	18
	2298	275	8	4	19
	2299	276	9	5	20
	2300	277	10	6	21
1660	2301	278	11	7	1 Mephres
	2302	279	12	8	2 an.12.
	2303	280	13	9	3
	2304	281	14	10	4
	2305	282	15	11	5
1655	2306	283	16	12	6
	2307	284	17	13	7
	2308	285	18	14	8
	2309	286 Ioſeph	19	15	9
	2310	287 obiit	20	16	10
1650	2311	288	21	17	11
	2312	289	22	18	12
	2313	290	23	19	1 Mipharmutoſis an.26.

An.añ Chr.	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2314	291	24		20	2
	2315	292	25		21	3
1645	2316	293	26		22	4
	2317	294	27		23	5
	2318	295	1 Altheus		24	6
	2319	296	2 an.7.		25	7
	2320	297	3		26	8
1640	2321	298	4		27	9
	2322	299	5		28	10
	2323	300	6		29	11
	2324	301	7		30	12
	2325	302	1 Heſperus		1 Mancha-	13
1635	2326	303	2 an 11.		2 leus.an.30	14
	2327	304	3		3	15
	2328	305	4		4	16
	2329	306	5		5	17
	2330	307	6	Roma Latii ſub regulis an.46.	6	18
1630	2331	308	7		7	19
	2332	309	8		8	20
	2333	310	9		9	21
	2334	311	10		10	22
	2335	312	11		11	23
1625	2336	313	1 Italus.	1	12	24
	2337	314	2 Atlas.	2	13	25
	2338	315	3 an. 19.	3	14	26
	2339	316	4	4	15	1 Thutemo
	2340	317	5	5	16	2 ſis an. 9.
1620	2341	318	6	6	17	3
	2342	319	7	7	18	4
	2343	320	8	8	19	5
	2344	321	9	6	20	6
	2345	322	10	10	21	7
1615	2346	323	11	11	22	8
	2347	324	12	12	23	9
	2348	325	13	13	24	1 Ameno-
	2349	326	14	14	25	2 phis.a ã.31
	2350	327	15	15	26	3 Hic eſt rex, q

iuſſit naſcentes mares Hebræorũ interfici.

An añ. Chrm̃.	anni mũdi	Hebræorum regnum	Italię regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Spherus	8
1605	2356	333	2 an.20.	21	2 an.20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	3358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	3361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349 Moyſes	18	37	18	25
	2373	350 orit.	19	38	19	26
	2374	351	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamel-	28
1585	2376	353	2 an.33.	41	2 lus. an.	29
	2377	354	3	42	3 30.	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus.
	2380	357	6	45	6	2. an.38.
1580	2381	358	7	46	7	3
	2382	359	8	1 Rõaneſ-	8	4
	2383	360	9	2 ſus an.	9	5
	2384	361	10	3 71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

An.añ. Chrm.	Anni műdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2388	365	14	7	14	10
	2389	366	15	8	15	11
	2390	367	16	9	16	12
1570	2391	368	17	10	17	13
	2392	369	18	11	18	14
	2393	370	19	12	19	15
	2394	371	20	13	20	16
	2395	372	21	14	21	17
1565	2396	373	22	15	22	18
	2397	374	23	16	23	19
	2398	375	24	17	24	20
	2399	376	25	18	25	21
	2400	377	26	19	26	22
1560	2401	378	27	10	27	23
	2402	379	28	21	28	24
	2403	380	29	22	29	25
	2404	381	30	23	30	26
	2405	382	31	24	1 Spare-	27
1555	2406	383	32	25	2 tus an.	28
	2407	384	33	26	3 40.	29
	2408	385	1 Iaſius	27	4	30 Initiū re
	2409	386	2 an.50.	28	5	31 gni Athe
	2410	387	3	29	6	32 nieſiū an
	2411	388	4	30	7	33 .4.Spare
1550	2412	389	5	31	8	34 ti ut ait
	2413	390	6	32	9	35 Beroſus.
	2414	391	7	33	10	36
	2415	392	8	34	11	37
	2416	393	9	35	12	38
1545	2417	394	10	36	13	1 Acēcres
	2418	395	11	37	14	2 an.12.
	2419	396	12	38	15	3
	2420	397	13	39	16	4
	2421	398	14	40	17	5
1540	2422	399	15	41	18	6
	2423	400	16	42	19	7
	2724	401	17	43	20	8

An.ān. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub. reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris.1.	
	2430	407	23	49	26	2 an.9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
	2438	415	31	57	34	1 Chēcres	Diluui
	2439	416	32	58	35	2 an.16.	um 4. in Theſ
	2440	417	33	59	36	3	ſalia,
1520	2441	418	34	60	37	4	ut ait
	2442	419	35	61	38	5	Beroſ.
	2443	420	36	62	39	6	& Euſ.
	2444	421	37	63	40	7	
	2445	422	38	64	1 Aſcatha	8.	
1515	2446	423	39	65	2 des ā.40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69.	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chēcres	in ma
	2454	1 Exitus	47	2 Priſcus	10	1 Achetres	ri ſub
	2455	2 Iſrael de	48	3 an.57.	11	2 an.8.	mergi tur.
1505	2456	3 Aegy-	49	4	12	3	
	2457	4 pto,&	50	5	13	4	
	2458	5 Moyſes	1 Corybā-	6	14	5	
	2459	6 p̄fuit po	2 tus ann.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3 48.	8	16	7	
1500	2461	8 40.	4	9	17	8	

An añ Chrĩ.	Anni mundi	Hebræorũ regnum		Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2462	9		5	10	18	1
	2463	10		6	11	19	2
	2464	11		7	12	20	3
	2465	12		8	13	21	4
1495	2466	13		9	14	22	5
	2467	14		10	15	23	6
	2468	15		11	16	24	7
	2469	16		12	17	25	8
	2470	17		13	18	26	9
1490	2471	18		14	19	27	10
	2472	19		15	20	28	11
	2473	20		16	21	29	12
	2474	21		17	22	30	13
	2475	22		18	23	31	14
1485	2476	23		19	24	32	15
	2477	24		20	25	33	1 Armeus
	2478	25		21	26	34	2 Danaus
	2479	26		22	27	35	3 an.5.
	2480	27		23	28	36	4
1480	2481	28		24	29	37	5
	2482	29		25	30	38	1 Rameſſes
	2483	30		26	31	39	2 ægyptus
	2484	31		27	32	40	3 an.68.Re
	2485	32		28	33	1 Amyntas	4 gnum tro
1475	2486	33		29	34	2 an.45	5 anno vlti
	2487	34		30	35	3	6 mo Aſca
	2488	35		31	36	4	7 thadis,ut
	2489	36		32	37	5	8 ait Bero.
	2490	37		33	38	6	9 in.5. anti
1470	2491	38		34	39	7	10 qui
	2492	39		35	40	8	11
	2493	40		36	41	9	12
	2494	1	Ioſue	37	42	10	13
	2495	2	Præfuit	38	43	11	14
1465	2496	3	an.17.	39	44	12	15
	2497	4		40	45	13	16
	2498	5		41	46	14	17

An. añ. Chriſti	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
	2501	8	44	49	17	20
1460	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
	2506	13	1 Thurre-	54	22	25
1455	2507	14	2 nus an.	55	23	26
	2508	15	3 51.	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Faunus	26	29
	2511	1 Otho-	6	2 Priſcus	27	30
1450	2512	2 niel an.	7	3 an. 30.	28	31
	2513	3 40.	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
	2516	6	11	7	32	35
1445	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
	2521	11	16	12	37	40
1440	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
	2526	16	21	17	42	45
1435	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Belo-	49
	2531	21	26	22	2 chuſan	50
1430	2532	22	27	23	3 25.	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An. añ. Chr̄i.	Anni mūdi.	Hebræorū regnum	Italiæ regnū Latij ſub reguli		Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1425	2536	26	31	27	7	55
	2537	27	32	28	8	56
	2538	28	33	29	9	57
	2539	29	34	30	10	58
	2540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	2541	31	36	2 Faunige	12	60
	2542	32	37	3 na ā.54.	13	61
	2543	33	38	4	14	62
	2544	34	39	5	15	63
	2545	35	40	6	16	64
1415	2546	36	41	7	17	65
	2547	37	42	8	18	66
	2548	38	43	9	19	67
	2549	39	44	10	20	68
	2550	40	45	11	21	1 Meno-
1410	2551	1 Aioth	46	12	22	2 phis an.
	2552	2 an.80.	47	13	23	3 140.
	2553	3	48	14	24	4
	2554	4	49	15	25	5
	2555	5	50	16	1 Bello	6
1405	2556	6	51	17	2 pares	7
	2557	7	1 Tarcon	18	3 an.30	8
	2558	8	2 Priſcus	19	4	9
	2559	9	3 an.23.	20	5	10
	2560	10	4	21	6	11
1400	2561	11	5	22	7	12
	2562	12	6	23	8	13
	2563	13	7	24	9	14
	2564	14	8	25	10	15
	2565	15	9	26	11	16
1395	2566	16	10	27	12	17
	2567	17	11	28	13	18
	2568	18	12	29	14	19
	2569	19	13	30	15	20
	2570	20	14	31	16	21
1390	2571	21	15	32	17	22
	2572	22	16	33	18	23

An. añ. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnū	Latij ſub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abas	41	26	31
1380	2581	31	2 an.15	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lâpri	36
1375	2586	36	7	47	2 des	37
	2587	37	8	48	3 an.32	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zetus an 55
1370	2591	41	12	52	7	2 Dynaſtai.19
	2592	42	13	53	8	3 Larthū anno
	2593	43	14	54	9	4 rum.194.
	2594	44	15	1 Vulca	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 nus an.	11	6
1365	2596	46	2 an.21.	3 36.	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	16	25	20.

An. añ Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Italiæ regnū	Latii ſub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibe-	23	32	27
	2617	67	2 nus an.	24	1 Soſares	28
	2618	68	3 42.	25	2 an.20.	29
	2619	69	4	26	3	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars q.	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 & Ianus	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 an.23.	16	43
	2633	3 raā.40.	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lampa-	48
	2638	8	23	9	2 res an.	49
	2639	9	24	10	3 30.	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampſes
1315	2646	16	31	17	10	2 an.66.

An. añ. Chrĩm:	Anni mundi.	Hebræorum regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2647	17	32	18	11	3
	2648	18	33	19	12	4
	2649	19	34	20	13	5
	2650	20	35	21	14	6
1310	2651	21	36	22	15	7
	2752	22	37	23	16	8 Argiuorum
	2653	23	38	1 Cæculus	17	9 reges defece
	2654	24	39	2 Satur-	18	10 runt, qui re-
	2655	25	40	3 nus an.	19	11 gnauerunt
1305	2656	26	41	4 36.	20	12 an.544.
	2657	27	42	5	21	13 authore
	2638	28	1 Oſcus	6	22	14 Euſebio.
	2659	29	2 an.34.	7	23	15
	2660	30	3	8	24	16
1300	2661	31	4	9	25	17
	2662	32	5	10	26	18
	2663	33	6	11	27	19
	2664	34	7	12	28	20
	2665	35	8	13	29	21
1295	2666	36	9	14	30	22
	2667	37	10	15	1 Pãnias	23
	2668	38	11	16	2 an.45.	24
	2669	39	12	17	3	25
	2670	40	13	18	4	26
1290	2671	1 Gedeõ	14	19	5	27
	2672	2 an.40.	15	20	6	28
	2673	3	16	21	7	29
	2674	4	17	22	8	30
	2675	5	18	23	9	31
1285	2676	6	19	24	10	32
	2677	7	20	25	11	33
	2678	8	21	26	12	34
	2679	9	22	27	13	35
	2680	10	23	28	14	36
1280	2681	11	24	29	15	37
	2682	12	25	30	16	38
	2683	13	26	31	17	39

An.añ Chri.	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picus	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an.34.	25	47
	2692	22	1 Tarcõ	4	26	48
	2693	23	2 an.44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi-	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Soſar-	2 tertius ã. 40.
	2713	3 an.3.	22	25	2 muſan.	3
	2714	1 Thola	23	26	3 19.	4
	2715	2 an.23.	24	27	4	5
	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
1245	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An.añ. Chr̃m.	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Faunus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an.24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an.27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberi-	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 nus an.	15	7	27
	2738	2 an.22.	3 30.	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an. 39.	18	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	16	17	6	22	2 an.26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

Añ. Chr̃i	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2758	22	123	12	1 Tautãnes	8
	2759	1 Iepte	124	13	2 an.32.	9
	2760	2 an. 6.	25	14	3	10
1200	2761	3	26	15	4	11
	2762	4	27	16	5	12
	2763	5	128	17	6	13
	2764	6	129	18	7	14
	2765	1 Abeſsã	130	19	8	15
1195	2766	2 an.7.	11	Mezẽti. 20	9	16
	2767	3	12	an.22. 21	10	17
	2768	4	13	22	11	18
	2769	5	4	23	12	19
	2770	6	5	24	13	20
1190	2771	7	6	25	14	21
	2772	1 Ahialõ	7	26	15	22
	2773	2 an.10	8	27	16	23
	2774	3	9	28	17	24
	2775	4	10	29	18	25
1185	2776	5	11	30	19	26
	2777	6	12	31	20	1 Thũoris
	2778	7	13	32	21	2 añ.7.
	2779	8	14	33	22	3
	2780	9	15	34	23	4
1180	2781	10	16	35	24	5
	2782	1 Abdon	17	36	25	6
	2783	2 an. 8.	18	37	26	7 Troiæ e-
	2784	3	19	38	27	1 uerſio.Dy
	2785	4	20	39	28	2 naſtia.20.
1175	2786	5	21	1 Aeneas	29	3 rurſus Dia
	2787	6	22	2 Latinis	30	4 politanorũ
	2788	7		3 ĩpat an.	31	5 ſine Lar-
	2789	8		1 3 Aſca-	32	6 thibus an
	2790	1 Sampſon an. 20.		2 nius an.	1 Teuteus	7 norũ.178
1170	2791	3		3	2 an.40.	8
	2792	2		4	3	9
	2793	4		5	4	10
	2794	5		6	5	11

An. an. Chr.	Anni mundi.	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2795	6	7	6	12
1165	2796	7	8	7	13
	2797	8	9	8	14
	2798	9	10	9	15
	2799	10	11	10	16
	2800	11	12	11	17
1160	2801	12	13	12	18
	2802	13	14	13	19
	2803	14	15	14	20
	2804	15	16	15	21
	2805	16	17	16	22
1155	2806	17	18	17	23
	2807	18	19	18	24
	2808	19	20	23	25
	2809	20	21	24	26
	2810	1 Heli	22	19	27
1150	2811	2 an.40.	23	20	28
	2812	3	24	21	29
	2813	4	25	22	30
	2814	5	26	25	31
	2815	6	27	26	32
1145	2816	7	28	27	33
	2817	8	29	28	35
	2818	9	30	29	43
	2819	10	31	30	36
	2810	11	32	31	37
1140	2821	12	33	32	38
	2822	13	34	33	39
	2823	14	35	34	40
	2824	15	36	35	41
	2825	16	37	36	42
1135	2826	17	38 Siluius	37	43
	2827	18	1 Poſthumus	38	44
	8828	19	2 an.29.	39	45
	2829	20	3	40	46
	2830	21	4	1 Timæus	47
1130	2831	22	5	2 an.30.	48

An.añ. Chrſm.	Anni mundi	Hebræorũ regnum		Latinorum regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2832	23		6		3		49	
	2833	24		7		4		50	
	2834	25		8		5		51	
	2835	26		9		6		52	
1125	2836	27		10		7		53	
	2837	28		11		8		54	Hucuſq; re
	2838	29		12		9		55	gnũ Sicyo-
	2839	30		13		10		56	niorum
	2840	31		14		11		57	
1120	2841	32		15		12		58	
	2842	33		16		13		59	
	2843	34		17		14		60	
	2844	35		18		15		61	
	2845	36		19		16		62	
1115	2846	37		20		17		63	
	2847	38		21		18		64	
	2848	39		22		19		65	
	2849	40		23		20		66	
	2850	1	Samuel &	24		21		67	
1110	2851	2	Saul ã.40.	25		22		68	
	2852	3		26		23		69	
	2853	4		27		24		70	
	2854	5		28		25		71	
	2855	6		29		26		72	
1105	2856	7		1	Aeneas	27		73	
	2857	8		2	Siluius	28		74	
	2858	9		3	an.31.	29		75	
	2859	10		4		30		76	
	2860	11		5		1	Dercilus	77	
1100	2861	12		6		2	an.40.	78	Regna Lace
	2862	13		7		3		79	dæmoniorũ
	2863	14		8		4		80	& Corinthio
	2864	15		9		5		81	rum incepe-
	2865	16		10		6		82	runt eodem
1095	2866	17		11		7		83	tempore
	2867	18		12		8		84	
	2868	19		13		9		85	

An. ań. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræorū regnum		Latinorum regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2869	20		14		10		86
	2870	21		15		11		87
1090	2871	22		16		12		88
	2872	23		17		13		89
	2873	24		18		14		90
	2874	25		19		15		91
	2875	26		20		16		92
1085	2876	27		21		17		93
	2877	28		22		18		94
	2878	29		23		19		95
	2879	30		24		20		96
	2880	31		25		21		97
1080	2881	32		26		22		98
	2882	33		27		23		99
	2883	34		28		24		100
	2884	35		29		25		101
	2885	36		30		26		102
1075	2886	37		31	Latinus	27		103
	2887	38		1	Siluius	28		104
	2888	39		2	an.50.	29		105
	2889	40		3		30		106
	2890	1	Dauid	4		31		107
1070	2891	2	an.40.	5		32		108
	2892	3		6		33		109
	2893	4		7		34		110
	2894	5		8		35		111
	2895	6		9		36		112
1065	2896	7		10		37		113
	2897	8		11		38		114
	2898	9		12		39		115
	2899	10		13		40		116
	2900	11		14		1	Eupales	117
1060	2901	12		15		2	an.38.	118
	2902	13		16		3		119
	2903	14		17		4		120
	2904	15		18		5		121
	2905	16		19		6		122

An.añ. Chrm.	Anni mundi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
1054	2906	17	20	7	123
	2907	18	21	8	124
	2908	19	22	9	125
	2909	20	23	10	126
	2910	21	24	11	127
1050	2911	22	25	12	128
	2912	23	26	13	129
	2913	24	27	14	130
	2914	25	28	15	131
	2915	26	29	16	132
1045	2916	27	30	17	133
	2917	28	31	18	134
	2918	29	32	19	135
	2919	30	3S	20	136
	2920	31	34	21	137
1040	2921	32	35	22	138
	2922	33	36	23	139
	2923	34	37	24	140
	2924	35	38	25	141
	2925	36	39	26	142
1003	2926	37	40	27	143
	2927	38	41	28	144
	2928	39	42	29	145
	2929	40	43	30	146
	2930	1 Salomon	44	31	147
1030	2931	2 an. 40.	45	32	148
	2932	3	46	33	149
	2933	4	47	34	150 Salomon
	2934	5	48	35	151 téplũ ĩ Hie
	2945	6	49	36	152 roſolimis
1025	2936	7	50	37	153 ædificare
	2937	8	1 Alba	38	154 cœpit.
	2938	9	2 an.39.	1 Laoſthenes	155
	2939	10	3	2 an.45.	156
	2940	11	4	3	157
1020	2941	12	5	4	158
	2942	13	6	5	159

An. an Chrm	Anni mūdi	Hebræorum regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtię
	2943	14	7	6	160
	2944	15	8	7	161
	2945	16	9	8	162
1015	2946	17	10	9	163
	2947	18	11	10	164
	2948	19	12	11	165
	2949	20	13	12	166
	2950	21	14	13	167
1010	2951	22	15	14	168
	2952	23	16	15	169
	2953	24	17	16	170
	2954	25	18	17	171
	2955	26	19	18	172
1005	2956	27	20	19	173
	2957	28	21	20	174
	2958	29	22	21	175
	2959	30	23	22	176
	2960	31	24	23	177
1000	2961	32	25	24	178
	2962	33	26	25	1 Smēdis Dyna
	2963	34	27	26	2 uel Se- ſtia
	2964	35	28	27	3 ſach an.21.an.
	2965	36	29	28	4 26. 130
995	2966	37	30	29	5
	2967	38	31	30	6
	2968	39	32	31	7
	2969	40	33	32	8
	2970	1 Roboam	34 Initium	33 regum	9 Iſrael in Iero-
990	2971	2 an.17.	35	34	10 boam
	2972	3	36	35	11
	2973	4	37	36	12
	2974	5	38	37	13
	2975	6	39	38	14
985	2976	7	1 Athis vel.	39	15
	2977	8	2 Aegyptus	40	16
	2978	9	3 an.24.	41	17
	2979	10	4	42	18

An. añ. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidias	22
	2984	15	9	2 an.30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an.3.	13	6	1 Pſeuſennes
	2989	3	14	7	2 an.41.
	2990	1 Aſa an.41	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11	1 Capis ā.28.	18	13
960	3001	12	2	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	15	5	22	17
	3005	16	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Ofrateus	26
	3014	25	15	2 an.20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

Anañ. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræorum regum	Latinorum regnū	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	1 an.13.	17	1 Neferchères
	3030	41	3	18	2 an.4.
930	3031	1 Ioſaphat	4	19	3
	3032	2 an.25	5	20	4
	3033	3	6	1 Ofraganeus.an.50.	1 Amenophis
	3034	4	7	2	2 quartus an.9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an.8.	10	1 Oſochor ã.6.
	3043	13	3	11	2
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces.ã.9.
	3049	19	1 Agrippa	17	2
	3050	20	2 an.40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

An. ante Chrſti.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	3054	24	6	22	7
	3055	25	7	23	8
	3056	1 Iorā.an. 8.	8	24	9
905	3057	2	9	25	1 Pſuſennes
	3058	3	10	26	2 ann. 35.
	3059	4	11	27	3
	3060	5	12	28	4
	3061	6	13	29	5
900	3062	7	14	30	6
	3063	8	15	31	7
	3064	1 Ochozias	16	32	8
	3065	1 Athalia	17	33	9
	3066	2 ann. 9.	18	34	10
895	3067	3	19	35	11
	3068	4	20	36	12
	3069	5	21	37	13
	3070	6	22	38	14
	3071	7	23	39	15
890	3072	1 Ioas ā.40.	24	40	16
	3073	2	25	41	17
	3074	3	26	42	18
	3075	4	27	43	19
	3076	5	28	44	20
885	3077	6	29	45	21
	3078	7	30	46	22
	3079	8	31	47	23
	3080	9	32	48	24
	3081	10	33	49	25
880	3082	11	34	50 Aſcraza-	26
	3083	12	35	1 pes an.42.	27
	3084	13	36	2	28
	3085	14	37	3	29
	3086	15	38	4	30
875	3087	16	39	5	31
	3088	17	40	6	32
	3089	18	1 Remus an.	7	33
	3090	19	2 19.	8	34

An.añ. Chr̄m.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
870	3091	20	3	9	35
	3092	21	4	10	1 Seſtoris Dynaſtia
	3093	22	5	11	2 an.21. 22.an.
	3094	23	6	12	3 49.
	3095	24	7	13	4
865	3096	25	8	14	5
	3097	26	9	15	6
	3098	27	10	16	7
	3099	28	11	17	8
	3100	29	12	18	9
860	3101	30	13	19	10
	3102	31	14	20	11
	3103	32	15	21	12
	3104	33	16	22	13
	3105	34	17	23	14
855	3106	35	18	24	15
	3107	36	19	25	16
	3108	37	1 Auẽtinus	26	17
	3109	38	2 an 37.	27	18
	3110	39	3	28	19
850	3111	40	4	29	20
	3112	1 Amaſias	5	30	21
	3113	2 an.29.	6	31	1 Oſorthon. 1.an.15.
	3114	3	7	32	2
	3115	4	8	33	3
845	3116	5	9	34	4
	3117	6	10	35	5
	3118	7	11	36	6
	3119	8	12	37	7
	3120	9	13	38	8
840	3121	10	14	39	9
	3122	11	15	40	10
	3123	12	16	41	11
	3124	13	17	42	12
	3125	14	18	1 Sardana	13
835	3126	15	19	2 palus	14
	3127	16	20	3 an.15	15

An. añ Chrĩm.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorũ reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	3128	17	21	4		1 Tachelo	
	3129	18	22	5		2 tis an.13.	
	3130	19	23	6		3	
830	3131	20	24	7		4	
	3132	21	25	8		5	
	3133	22	26	9		6	
	3134	23	27	10		7	
	3135	24	28	11		8	
825	3136	25	29	12		9	
	3137	26	30	13		10	
	3138	27	31	14		11	
	3139	28	32	15		12	
	3140	29	33	1 Phul Be	1 Arba	13	
820	3141	1 Azarias q	34	2 lochus	2 ces	1 Putaba-	Dyna
	3142	2 & Ozias	35	3 an.28.	3 ann.2	ſtis an.	ſtia.
	3143	3 an.52.	36	4	4 28.	3 25.	23.an
	3144	4	37	5	5	4	41.
	3145	5	1 Procas	6	6	5	
815	3146	6	2 pn.23.	7	7	6	
	3147	7	3	8	8	7	
	3148	8	4	9	9	8	
	3149	9	5	10	10	9	
	3150	10	6	11	11	10	
810	3151	11	7	12	12	11	
	3152	12	8	13	13	12	
	3153	13	9	14	14	13 Macedo-	
	3154	14	10	15	15	14 num rex	
	3155	15	11	16	16	15 Gramma	
805	3156	16	12	17	17	16 us regna	
	3157	17	13	18	18	17 re cœpit,	
	3158	18	14	19	19	18 & inde	
	3159	19	15	20	20	19 alij ſeq̃n	
	3160	20	16	21	21	20 tes.	
800	3161	21	17	22	22	21	
	3162	22	18	23	23	22	
	3163	23	19	24	24	23	
	3164	24	20	25	25	24	

An.aā Chrm.	Anni mūdi	Hebræorū regum Iuda	Latinorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Oſorton.2.
	3167	27	23	28	28	2 an.9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mādanes	3
	3169	29	2 an.42.	30	2 an50	4
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Pſāmus an.10.
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnū
	3184	44 Lidorū	17 regnū	45 cœ	17 pit	10 Corint hiorum
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an 44

Defecit regnum Lacedæmoniorum Dynaſtia.24.

Ab euerſa Troia uſque ad primam Olympiadem excluſiue inter medij fuerunt anni.402.

Prima Olympias non incepit tempori bus Ioathan regis Iuda, ut Affricanus affirmat. Sed anno .46 Oziæ regis Iuda patris ipſius Ioathā,& an.19.Amulii regis Latinorū, neçnó & an.47.Phul Belochi regis Aſſyriorū,atq; ā.19.Mādanis regis Medorū ānoq;.2. Bochori regis Aegypti:inchoata iam ꝑcedenti āno Dynaſtia.24 & erat ſecundus annus Aeſchyli Athenienſium Iudicis.

¶ Olympias prima.

775	3186	46	19	47	19	2
	3187	47	20	48	20	3
	3188	48	21	1 Phul Aſſar	21	4
	3189	49	22	2 ann.25.	22	5
	Olympias. 2.					
	3190	50	23	3	23	6

An. añ. Chr̃m.	Anni mũdi	Hebrçorũ regũ Iuda	Latinorũ & Roma.	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
770	3191	51	24	4	24	7
	3192	52 (16.	25	5	25	8
	3193	.1 Ioathã.ã	26	6	26	9
Olympias		3.				
	3194	2	27	7	27	10
	3165	3	28	8	28	11
765	3196	4	29	9	29	12
	3167	5	30	10	30	13
Olympias.		4				
	3198	6	31	11	31	14
	3199	7	32	12	32	15
	3200	8	33	13	33	16
760	3201	9	34	14	34	17
Olympias.		5.				
	3202	10	35	15	35	18
	3203	11	36	16	36	19
Anni urbis cõditæ.	3204	12	37	17	37	20
	3205	13	38	18	38	21
Olympias.		6.				
755	3206	14	39	19	39	22
	3207	15	40	20	40	23
	3208	16 (16.	41	21	41	24
	3209	1 Achaz ã.	42	22	42	25 Roma cõditur.
1 Olympias.		7.				
2	3210	2	1 Romuluſ	23	43	26
750 3	3211	3	2 an. 37.	24	44	27
4	3212	4	3	25	45	28
5	3213	5	4	1 Salmã	46	29 Anni Nabuchodonoſor
Olympias.		8.		Aſſar an.	47	
6	3214	6	5	2 17.	48	30 ſecundum
7	3215	7	6	3	49	31 Aſtronomos
745 8	3216	8	7	4	50	32 ſumuntur
9	3217	9	8	5		33 ab an. 1. Sal manaſſar.
Olympias.		9				
10	3218	10	9	6	1 Soſar	34.
11	3219	11	10	7	2 mõ ã.	35
12	3220	12	11	8	3 30.	36

An. Chrĩ	An. urb.	An. mũdi	Anni Hebrę̄orũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
740	13	3221	13	12	9	4	37	
	Olympias.			10.				
	14	3222	14	13	10	5	38	
	15	3223	15	14	11	6	39	
	16	3224	16	15	12	7	40	
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41	Dyna-
	Olympias. 11. an. 29.							ſtia 25.
735	18	3226	2	17	14	9	42	an. 44.
	19	3227	3	18	15	10	43	
	20	3228	4	19	16	11	44	
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabchō	
	Olympias.		12.	Finis regũ Iſrael			an. 12.	
	22	3230	6	21	1 Senna-	13	2	
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3	
	24	3232	8	23	3 an. 10.	15	4	
	25	3233	9	24	4	16	5	
	Olympias.		13.					
	26	3234	10	25	5	17	6	
	27	3235	11	26	6	18	7	
725	28	3236	12	27	7	19	8	
	29	3237	13	28	8	20	9	
	Olympias.		14.					
	30	3238	14	29	9	21	10	
	31	3239	15	30	10	22	11	
	32	3240	16	31	1 Aſſar	23	12	
730	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 Sebicu	
	Olympias.		15.		an. 7.		an. 12.	
	34	3242	18	33	3	25	2	
	35	3243	19	34	4	26	3	
	36	3244	20	35	5	27	4	
	37	3245	21	36	6	28	5	
	Olympias.		16					
615	38	3246	22	37	7	29	6	
	39	3247	23	1 uacat ĩpi	Mero-	30	7	
	40	3248	24	1 Numa	2 dach.	1 Arthi	8	
	41	3249	25	2 an. 41.	3 an. 52.	2 carmi	9	
	Olympias.		17.			an. 50.		

An. ãn Chrm	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus an.20.
	Olympias.	18.					
	46	3254	1 Manaſ-	7	8	7	2
	47	3255	2 ſes an.	8	9	8	3
705	48	3256	3 55.	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.	19					
	50	3258	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.	20					
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3264	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.	21					
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	16
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.	22					
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.	23				Dynaſtia.26. an. 168.	
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.	24					
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An añ Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Romanorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynaſtiæ.
	72	3280	27	33	34	33	8
680	73	3281	28	34	35	34	9
	Olympias.		25				
	74	3282	29	35	36	35	10
	75	3283	30	36	37	36	11
	76	3284	31	37	38	37	12
	77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis
	Olympias.		26				an.7.
675	78	3286	33	39	40	39	2
	79	3287	34	40	41	40	3
	80	3288	35	41	42	41	4
	81	3289	36	1 Tullus	43	42	5
	Olympias		27	hoſt ann.			
	82	3290	37	2 32.	44	43	6
670	83	3291	38	3	45	44	7
	84	3292	39	4	46	45	1 Nechepſus
	85	3293	40	5	47	46	2 an.6.
	Olympias.		28				
	86	3294	41	6	48	47	3
	87	3295	42	7	49	48	4
665	88	3296	43	8	50	49	5
	89	3297	44	9	51	50	6
	Olympias.		29				
	90	3298	45	10	52	1 Arbia	1 Nechoar
	91	3299	46	11	1 Bē Me	2 nes	2 primus
	92	3300	47	12	2 rodach	3 an.22	3 an.8.
660	93	3301	48	13	3 an.21.	4	4
	Olympias.		30				
	94	3302	49	14	4	5	5
	95	3303	50	15	5	6	6
	96	3304	51	16	6	7	7
	97	3305	52	17	7	8	8
	Olympias.		31				
655	98	3306	53	18	8	9	1 Pſāmeticus
	99	3307	54	19	9	10	2 an. 44.
	100	3308	55	20	10	11	3
	101	3309	1 Amon an.12.	21	11	12	4

An. Chrm.	an. urb.	an. mũdi	Anni Hebræorũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	Olympias.		32.				
	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8
	Olympias		33.				
	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12
	Olympias.		34.				
	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12	(31 32	1 Nabu	1 Arceus	15
640	113	3321	1 Ioſias ā.	1 Ancus	2 chodo	2 an 40	16
	Olympias.		35.	Martius	noſor	primus	
	114	3322	2	2 an. 23.	3	3 ā. 35.	17
	115	3323	3	3	4	4	18
	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20
	Olympias.		36.				
635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24
	Olympias.		37.				
	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28
	Olympias.		38.				
	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32
	Olympias.		39.				
	130	3338	18	18	19	19	33

An. añ Chrm.	An. urb.	Anni mũdi	Hebreorũ regũ Iuda	Romanorũ reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Tarqnus	25	25	39
	137	3345	25	2 Priſcus	26	26	40
	Olympias.		41	an.37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m 3.	7	31	31	1 Necha
610	143	3351	31 Ioachã	8	32	32	2 o. an.
	144	3352	1 Ioakim	9	33	33	3 6.
	145	3353	2 an.11.	10	34	34	4
	Olympias.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Pſãmites
	149	3357	6	14	3 noſor	38	2 an. 12.
	Olympias.		44.		magnus an.45.		
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7	2 nes an.	6
	Olympias.		45. (m.3.			22.	
	154	3362	11 Ioakhin	19	8	3	7 Tranſmi
	155	3363	1 Sedechi	20	9	4	8 gratio Io
	156	3364	2 an.11.	21	10	5	9 kin in Ba
	157	3365	3	22	11	6	10 bylonẽ.
	Olympias.		46.				
595	158	3366	4	23	12	7	11
	159	3367	5	24	13	8	12
	160	3368	6	25	14	9	1 Vaphres.
							an. 30.

An. Chr.	An. urb.	An. mundi	Anni Hebræorū captiuitas	Romanorū reges	Assyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorū Dynastiæ
	161	3369	7	26	15	10	2
	Olympias	47.					
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
	Olympias.	48. Deſolatio tēpli & Hieruſalē poſt inchoatā					
	166	3374	1 Deſola	31	20	15	7 tēpli ædi
	167	3375	2 tionis	32	21	16	8 ficationē
585	168	3376	3 ā 70.	33	22	17	9 à Salomo
	169	3977	4	34	23	18	10 ne an.
	Olympias,	49.					an. 440.
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
580	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias.	50.		Tullius an. 34.			
	174	3382	9	2	28	1 Aſtiba	15
	175	3383	10	3	29	2 rus cū A	16
	176	3384	11	4	30	3 pāda filio	17
	177	3385	12	5	31	4 an. 20.	18
	Olympias.	51.					
575	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias.	52.					
	182	3390	17	10	36	9	23
570	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias.	53.					
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
565	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	Olympias.	54.					

An. añ Chrm.	An. urb.	Anni mūdi	Hebræorū captiuitas	Romanorū reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamaſis
	191	3399	26	19	45	18	2 an.43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.		55.		an.30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apāda	5
	195	3403	30	23	4	2 ſolus	6
	196	3404	31	24	5	3 ā. 30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias.		56.				
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.		57.				
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
	Olympias.		58.				
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit
	207	3415	42	1 Tarqn.	16	14	18 regnū Ly
545	208	3416	43	2 ſupbus	17	15	19 dorum.
	209	3417	44	3 an.35.	18	16	20
	Olympias.		59.				
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.		60.				
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
535	Olympias.		61.				
	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An. añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces & eorũ Põt.		Roma. cõſules	Aſſyriorũ reges	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	220	3428	55		14	29	27	31
	221	3429	56		15	30	28	32
	Olympias.	62.						
	222	3430	57		16	1 Reg Aſſar	29	33
530	223	3431	58		17	2 an. 3	30	34
	224	3432	59		18	3	1 Cirus	35
	225	3433	60		19	1 Lab Aſ	2 & Darius	36
	Olympias.	63				ſar an. 6.	ſimul ante reunitam	
	226	3434	61		20	2	3	37 Monarchiam
	227	3435	62		21	3	4	38 an. 12.
525	228	3436	63		22	4	5	39
	229	3437	64		23	5	6	40
	Olympias.	64						
	230	3438	65		24	6	7	41
	231	3439	66		25	1 Baltha	8	42
	232	3440	67		26	2 ſar an. 5.	9	43
520	233	3441	68	Ieſus põtifex 1.ã.36.	27	3	10	1 Dinaſtia. 27 in
	Olympias.	65						q̃ Perſarũ rex
	234	3442	69		28	4	11	2 Cambiſes obti
	235	3443	70		29	5	12	3 nuit Aegyptũ:
	236	3444	1 Zorobabel dux	1	30	Balthaſar inter	1 Cyrus &	4 cui p̃fuerunt
	237	3445	2 an 58	2	31	fecto defecit	2 Darius	5 reges Perſarũ
	Olympias.	66				regnũ Aſſyrio-	fil. an 2.	an. 111.
515	238	3446	3	3	32	rum trãslatum	1 Cyrus	6
	239	3447	4	4	33	in Perſas	2 ſolus	7 Tẽpli funda-
	240	3448	5	5	34		3 an 22.	8 mẽta iacta
	241	3449	6	6	35		4	9 ſunt.
	Olympias.	67			Cõſules annis. 464. paulo plus p̃fuerũt poſt			
	242	3450	7	7	1		5	10 quam deſie-
510	243	3451	8	8	2		6	11 cerunt Ro-
	244	3452	9	9	3		7	12 manorum
	245	3453	10	10	4		8	13 reges
	Olympias.	68						
	246	3454	11	11	5		9	14
	247	5455	12	12	6		10	15
505	248	3456	13	13	7		11	16
	249	3457	14	14	8		12	17

An. añ. Chr̄m.	An. urb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Pontifices eorum	Romanorũ conſules	Perſorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	Olympias. 69						
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
	Olympias 70						
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	23
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
	Olympias. 71						
595	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Arta-	28
	261	3469	26	26	20	2 xerxes	29
	Olympias. 72					Aſſuerus Priſcus an.20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
	Olympias. 73						
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
	Olympias. 74						
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an.8.	32	14	41
	Olympias. 75						
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	18	45
	Olympias. 76						
475	278	3486	43	7	37	19	46

An. Chrĩ.	añ vrb.	An. mũdi	Anni Iudæorum duces	Pôtifi. eorum	Romanorum cõſules	Perſarum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	279	3487	44	8	38	20	47
	280	3488	45	1 Ieſus	39	1 Dariꝰ	48
	281	3489	46	2 reuerſꝰ	40	2 Longi	49
	Olympias.		77.	an. 20.		manus an. 37.	
	282	3490	47	3	41	3	50
470	283	3491	48	4	42	4	51
	284	3492	49	5	43	5	52
	285	3493	50	6	44	6	53 Completũ
	Olympias.		78.				eſt tẽplũ dñi.
	286	3494	51	7	45	7	54
	287	3495	52	8	46	8	55
	288	3496	53	9	47	9	56
465	289	3497	54	10	48	10	57
	Olympias. 79.						
	290	3498	55	11	49	11	58
	291	3499	56	12	50	12	59
	292	3500	57	13	51	13	60
460	293	3501	58	14	52	14	61
	Olympias.		80.				
	294	3502	1 Rheſa	15	53	15	62
	295	3503	2 ã.66.	16	54	16	63
	296	3504	3	17	55	17	64
	297	3505	4	18	56	18	65
	Olympias.		81.				
455	298	3506	5	19	57	19	66
	299	3507	6	20	58	20	67 Licẽtia datꝰ Iudæ
	300	3508	7	1 Ioakĩ	59	21	68 is à Dario reædi
	301	3509	8	2 2 pôt.	60	22	69 ficãdi Hieruſalẽ:
	Olympias.			an 48.			à quo tẽpore ĩclu
	302	3510	9	3	61	23	70 ſiue enumerãtur
450	303	3511	10	4	62	24	71 ãni hebdomadũ
	304	3512	11	5	63	25	72 Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73
	Olympias.		83.				
	306	3514	13	7	65	27	74
	307	3515	14	8	66	28	75

An. añ. Chr̃m.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ cõſules	Perſarũ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias. 84						
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias. 85.						
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias. 86.					Nothos	an. 19.
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias. 87.						
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olimpias 88.						
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias. 89.						
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias. 90.						
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer-	105

xes Meneon: qui & Aſſuerus in lib. Heſter an. 55.

An añ. Chrĩ	An. urb.	Anni mundi	Iudæorũ duces	Põtifi. corũ	Romanorũ cõſules	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	Olympias.	91						
415	338	3546	45	39	97	3	106	à Perſis receſſit
	339	3547	46	40	98	4	107	
	340	3548	47	41	99	5	810	
	341	3549	48	42	100	6	109	
	Olympias	92						
	342	3550	49	43	101	7	110	
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegyptus	
	344	3552	51	45	103	9	1 Amartheus	Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2 an.6.	ſtia.
	Olympias.	93						28.
	346	3554	53	47	105	11	3	
	347	3555	54	48	106	12	4	
405	348	3556	55	1 Eliaſib	107	13	5	
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6	
	Olympias.	94						
	350	3558	57	3	109	15	1 Neferites.1.	Dyna-
	351	3559	58	4	110	16	2 an.6.	ſtia.29
	352	3560	59	5	111	17	3	annorũ
400	353	3561	60	6	112	18	4	fere 40
	Olympias.	95						
	354	3562	61	7	113	19	5	
	355	3563	62	8	114	20	6	
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris.2.	
	357	3565	64	10	116	22	2 an.12.	
	Olympias.	96						
395	358	3566	65	11	117	23	3	
	359	3567	66	12	118	24	4	
	360	3568	1 Ioãna	13	119	25	5	
	361	3569	2 an.53	14	120	26	6	
	Olympias.	97						
	362	3570	3	15	121	27	7	
390	363	3571	4	16	122	28	8	
	364	3572	5	17	123	29	9	
	365	3573	6	18	114	30	10	
	Olympias.	98						
	366	3574	7	19	125	31	11	

An. añ Chr̄n.	An. urb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pōtifices eorum	Romanorũ conſules	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	367	3575	8	20	126	32	12
385	368	3576	9	21	127	33	1 Pſāmites.3.an.1
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites.2.
	Olympias.		99	an.24.			m 4.
	370	3578	11	2	129	35	1 Nectenebis
	371	3579	12	3	130	36	2 an.18.
	372	3580	13	4	131	37	3
380	373	3581	14	5	132	38	4
	Olympias.m		100				
	374	3582	15	6	133	39	5
	375	3583	16	7	134	40	6
	376	3584	17	8	135	41	7
	377	3585	18	9	136	42	8
	Olympias.		101				
375	378	3586	19	10	137	43	9
	379	3587	20	11	138	44	10
	380	3588	21	12	139	45	11
	381	3589	22	13	140	46	12
	Olympias.		102				
	382	3590	23	14	141	47	13
370	383	3591	24	15	142	48	14
	384	3592	25	16	143	49	15
	385	3593	26	17	144	50	16
	Olympias.		103				
	386	3594	27	18	145	51	17
	387	3595	28	19	146	52	18
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theo.an.2.
	389	3597	30	21	148	54	2
	Olympias.		104				
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectaba Dyna
	391	3599	32	23	150	1 Artax	2 nus an.18 ſtia.
	392	3600	33	24	151	2 erxes	3 30.
360	393	3601	34	1 Ioathā	152	3 Och⁹	4
	Olympias.		105	an.24.		an.26.	
	394	3602	35	2	153	4	5
	395	3603	36	3	154	5	6
	396	3604	37	4	155	6	7

An. Chri.	an. m. urb	An. mundi	Iudæorũ duces	Põtifi. eorum	Romanorũ conſules	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias.		106				
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias.		107				
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	14
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias.		108				
	406	3614	47	14	165	16	17
	407	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Perſarũ
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptũ obtinens
	Olympias.		109				ſuo iunxit imperio
	410	3618	51	18	169	20	Nectabano in Ae-
	411	3619	52	19	170	21	thiopiã pulſo. Fuit
	412	3620	53	20	171	22	Aegyptus ſub Per-
340	413	3621	1 Iudas	21	172	23	ſis quouſque Ale-
	Olympias.		110 Hyrcanus an. 14.				xander magnus
	414	3622	2	22	173	24	Darium ſuperaret.
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iaddus	176	1 Arſes an. 4.	
	Olympias.		111	an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	179	4	
	421	3629	9	5	180	1 Darius an. 6.	
	Olympias.		112				Secũdũ rei ueritatẽ
	422	3630	10	6	181	2	1 aliq hic ponunt ini
330	423	3631	11	7	182	3	2 tiũ regni Alexãdri
	424	3632	12	8	183	4	3 magni.ſ. anno. 1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp. 112 & re
	Olympias.		113				gnauit an. 12.

An.añ Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudeorū duces	Potifices eorum	Romanorū cōſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
	426	3634	14	10	185	6	5	
	¶ 427	3635	Ioſe-	1 Onias	186	Alexandri monarchia	6	Alexander ma-
325	428	3636	2 phus 1.	2 Priſcꝰ	187		7	gnus fit monar-
	429	3637	3 ann.7.	3 an.27.	188		8	ca ā.6. regni ſui.
	Olympias.	114						Anni Aleanādri
	430	3638	4	4	189		9	ſecundum Aſtro
	431	3639	5	5	190		10	nomos ſumunt
	432	3640	6	6	191		11	initium ann. 1.
320	433	3641	7	7	192		12	Olympia. 114.
	Olympias.	115			1	Alexādriæ reges in Aegypto		
	434	3642	1 Abner	8	193		1	Ptolemæus Lagi
	435	3643	2 Semei	9	194		2	filius an.36. poſt
	436	3644	3 an.11.	10	195		3	Alexādri morté.
	437	3645	4	11	196		4	
	Olympias.	116						
315	438	3646	5	12	197		5	
	439	3647	6	13	198		6	
	440	3648	7	14	199		7	
	441	3649	8	15	200	Syriæ	8	
	Olympias.	117				reges		
	442	3650	9	16	201	1 Seleu	9	Albategni hic
310	443	3651	10	17	202	2 cus Ni	10	enumerat ānos
	444	3652	11	18	203	3 canor	11	à morte Ale-
	445	3653	1 Heli	19	204	4 an.32.	12	xandri.
	Olympias.	118	Mathatias an 12					
	446	3654	2	20	205	5	13	
	447	3655	3	21	206	6	14	
305	448	3656	4	22	207	7	15	
	449	3657	5	23	208	8	16	
	Olympias.	119						
	450	3658	6	24	209	9	17	
	451	3659	8	25	210	10	18	
	452	3660	8	26	211	11	19	
300	453	3661	9	27	212	12	20	
	Olympias.	120						
	454	3662	10	1 Simō	213	13	21	
	455	3663	11	2 Priſcꝰ	214	14	22	
				an.23.				

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæoꝝ duces	Pontifices eoꝝ	Romanoꝝ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Aſar ma	4	216	16	24
	Olympias.	121. at an. 9.					
295	458	3666	2	5	217	17	25
	459	3667	3	6	218	18	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	461	3669	5	8	220	20	28
	Olympias.		122.				
	462	3670	6	9	221	21	29
290	463	3671	7	10	222	22	30
	464	3672	8	11	223	23	31
	465	3673	9	12	224	24	32
	Olympias.		123.				
	466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
285	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias.		124.				
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. Phila
	371	3679	6	18	230	30	2 delphus
	472	3680	7	19	231	31	3 an.38.
280	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias.		125.				
	474	3682	9	21	233	1 Antio-	5
	475	3683	10	22	234	2 chus So	6
	476	3684	1 Agai hel	23	235	3 ter. ã. 19.	7
	477	3685	2 liãn. 8.	1 Eleaza	236	4	8
	Olympias.		126.	rus an. 20.			
275	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias.		127.				
270	482	3690	7	6	241	9	13
	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Maſſoth	8	243	11	15
			Naum an. 7.				

An. Chr̃m.	añ. vrb.	An. mũdi	Anni Iudæorũ duces	Pôtifices eorum	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
	Olympias.		128.				
	486	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
	Olympias.		129.				
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1 Amos	15	250	18	22
	492	3700	2 Scirach	16	251	19	23
260	493	3701	3 an. 14.	17	252	1 Antiochꝰ	24
	Olympias.		130.			Theos an. 15.	
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1 Manaſ-	256	5	28
	Olympias.		131.	ſes an. 27.			
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
	Olympias.		132.				
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1 Matha-	9	264	13	36
	Olympias. 133.		tias an. 10.				
	506	3714	2	10	265	14	37
	607	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1 Seleucꝰ	1 Ptol. Euer-
	509	3717	5	13	268	2 Gallini-	2 getes. 1.
	Olympias.		134.			cus an. 20.	an. 26.
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
	Olympias.		135.				

An.añ.	An.	Anni	Iudæorũ	Pontifi-	Romanorũ	Syriæ	Alexandriæ Ae-
Chr̃m.	vrb.	mũdi	duces	ces eorũ	conſules	reges	gypti reges.
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioſeph	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympias.		136.				
	518	3726	4	22	277	11	11
235	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.		137.				
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simõ	283	17	17
	525	3733	11	2 iuſtus	284	18	18
	Olympias.		138.	an. 28.			
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleuc.	21
	529	3737	15	6	288	2 Cerau-	22
	Olympias.		139.			nos an.3.	
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio	24
	532	3740	18	9	291	2 chus ma	25
220	533	3741	19	10	292	3 gnus	26
	Olympias.		140.			an.36.	
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol. phi
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an. 17.
	537	3745	23	14	296	7	4
	Olympias.		141.				
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.		142.				
	542	3750	28	19	301	12	9
219	543	3751	29	20	302	13	19

An. añ. Chrm.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.		143.				
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.		144.				
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol. Epi
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 an39.	312	23	3 an.24.
	Olympias.		145.				
	154	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	114	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.		146.				
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.		147.				
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.		148.				
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 tor ã. 12.	19
	Olympias.		149.				
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
180	572	3780	58	21	331	6	22
	573	3781	59	22	332	7	23

An.añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorum	Romanorũ reges	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.		150				
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1	Iãneus 2.24	334	9	1 Ptol.phi
	576	3784	2	Hyrcan⁹ 25	335	10	2 lometor
	577	3785	3	ann.16.26	336	11	3 an.35.
	Olympias.		151				
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antio-	5
	580	3788	6	29	339	2 chus Epi	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.		152			illuſtris annos.11.	
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.		153				
	586	3694	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.		154				
	590	3798	16	39	349	1 Antiochus. 2 eupator ã.2	16
	591	3799		annus ferè ua-	350	1 Deme-	17 Macedo-
	592	3800	1	cat Iudas Ma-	351	2 trius Só-	18 num re-
560	593	3801	2	chabęus an.5.	352	ter ã.12.	19 gnũ defe
	Olympias.		155				cit.
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1	Ionathas an.19.	366	6	23
	Olympias.		156				
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.		157				
	602	3810	6		361	11	28

An.añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces & Põt.	ſimul Romanorũ cõſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
150	603	3811	7	362	12	29	
	604	3812	8	363	1 Alexãder	30	
	605	3813	9	364	2 an.10.	31	
	Olympias.		158				
	606	3814	10	365	3	32	
	607	3815	11	366	4	33	Scipio dele
145	608	3816	12	367	5	34	ta Carthagine
	609	3017	13	368	6	35	triumphauit.
	Olympias.		159				
	610	3818	14	369	7	1	Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8	2	tes.2.an.29.
	612	3820	16	371	9	3	
140	613	3821	17	372	10	4	
	Olympias.		160				
	614	3822	18	373	1 Demetrius	5	
	615	3823	19	374	2 primus ã.3.	6	
	616	3824	1 Simõ	375	3	7	
	617	3825	2 an.8.	376	1 Antiochus	8	
	Olympias.		161		Sidetes an.9.		
135	618	3826	3	377	2	9	
	619	3827	4	378	3	10	
	620	3828	5	379	4	11	
	621	3829	6	380	5	12	
	Olympias.		162				
	622	3830	7	381	6	13	
130	623	3831	8	382	7	14	
	624	3832	1 Ioannes	383	8	15	
	625	3833	2 Hyrca-	384	9	16	
	Olympias.	163.	nus				
	626	3834	3 an.26.	385	1 Demetrius	17	
	627	3835	4	386	2 2.an.4.	18	
125	628	3836	5	387	3	19	
	629	3837	6	388	4	20	
	Olympias.		164				
	630	3838	7	389	1 Anthiocus	21	
	631	3839	8	390	2 Grippus	22	
	632	3840	9	391	3 añ.12.	23	

An. Chr.	añ. vrb.	Añ. mũdi	Anni Iudæorũ duces & põti.	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges.
120	633	3841	10	392	4	24
	Olympias.		165			
	634	3842	11	393	5	25
	635	3843	12	394	6	26
	636	3844	13	395	7	27
	637	3845	14	396	8	28
	Olympias.		166			
115	638	3846	15	397	9	29
	639	3847	16	398	10	1 Ptol. Phiſcon
	640	3848	17	399	11	2 an. 17.
	641	3849	18	400	12	3
	Olympias.		167			
	642	3850	19	401	1 Antiochus	4
110	643	3851	20	402	2 Cizicenus	5
	644	3852	21	403	3 an. 18.	6
	645	3853	22	404	4	7
	Olympias.		168			
	646	3854	23	405	5	8
	647	3855	24	406	6	9
105	648	3856	25	407	7	10
	649	3857	26	408	8	11
	Olympias.		169			
	650	3858	1 Ariſtobol.	409	9	12
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13
	652	3860	2 Alexãder	411	11	14
100	653	3861	3 an. 27.	412	12	15
	Olympias.		170			
	654	3862	4	413	13	16
	655	3863	5	414	14	17
	656	3864	6	415	15	1 Ptol. Alexander
	657	3865	7	416	16	2 an. 10.
	Olympias.		171			
95	658	3866	8	417	17	3
	659	3867	9	418	18	4
	660	3868	10	419	1 Philippus	5
	661	3869	11	420	2 an. 2.	6
	Olympias.		172		Hucuſque Syriæ reges.	

An añ. Chr̄m.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudeorũ duces & pont.	Romanorũ conſules	Alexandriæ Aegypti reges
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173		
	666	3874	16	425	1 Ptolemæus
	667	3875	17	426	2 Cleopatræ
85	668	3876	18	427	3 filius an.8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175		
	674	3882	24	433	1 Ptolemæus
	675	3883	25	434	2 Dionyſius
	676	3884	26	435	3 an.30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176		
75	678	3886	1 Alexãdra	437	5
	679	3887	2 an.9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hircanus	446	14
65	688	3896	2 an.34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

An.añ. Chrm.	An vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces & ponti.	Romanorū conſules	Alexandriæ Aegypti reges
	692	3900	6	451	19
60	693	3901	7	452	20
	Olympias.		180.		
	694	3902	8	453	21
	695	3903	9	454	22
	696	3904	10	455	23
	697	3905	11	456	24
	Olympias.		181.		
55	698	3906	12	457	25
	699	3907	13	458	26
	700	3908	14	459	27
	701	3909	15	460	28
	Olympias.		182.		
	702	3910	16	461	29
50	703	3911	17	462	30
	704	3912	18	463	1 Cleopatra
	705	3913	19	464	2 an.20.m.5.
	Olympias.		183.		
	706	3914	20	1 Caius Iu	3 Anno.3.Olympiadis.183
	707	3915	21	2 lius Cæ-	4 Iulius Cæſar emēdauit ca
45	708	3916	22	B 3 ſar an.3.	5 lēdariū:& tūc calendis Ia
	709	3917	23	A 4 m.7.	6 nuarii fuit luna prima in
	Olympias.		184.		ſabbato:ideo lr̄a dn̄icalis
	710	3918	24	G Vacat īp.	7 B. contigit eo anno .
	711	3919	25	F E 1 Octauianꝰ	8 Intercalatio facta eſt p ſa
	712	3920	26	D 2 Auguſtus	9 cerdotes de triennio in
40	713	3921	27	C 3 ā.26.m.7.	10 triennium contra iuſſio
	Olympias.		185.		nem qui Cæſaris, iuſſerat
	714	3922	28	B A 4	11 eam quarto quolibet an
	715	3923	29	G 5	12 no fieri .
	716	3924	30	F 6	13
	717	3925	31	E D 7	14
	Ol mpias.		186.		
35	718	3926	32	C 8	15
	719	3927	33	B 9	16
	720	3928	34	A G 10	17
	721	3929	1 Herodes. Aſcalonita an.37.	F 11	88

An. añ. Chr̃m.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudeorũ duces & pont.		Imperatores Romani im	Alexandriæ Aegypti reges
415		Olympias	187			
	722	3930	2	E	12	19
	723	3931	3	D C	13	20
	724	3932	4	B	14	
	725	3933	5	A	15	
		Olympias	188			
410	736	3934	6	G F	16	
	727	3935	7	E	17	
	728	3936	8	D	18	
	729	3937	9	C B	19	
		Olympias	189			
	730	3938	10	A	20	
405	731	3939	11	G	21	
	732	3940	12	F E	22	
	733	3941	13	D	23	
		Olympias.	190			
	734	3942	14	C	24	
	735	3943	15	B A	25	
400	736	3944	16	G	26	
	737	3945	17	F	27	
		Olympias.	191			
	738	3946	18	E D	28	
	739	3947	19	C	29	
	740	3948	20	B	30	
	741	3949	21	A G	31	
395		Olympias.	192			
	742	3950	22	F	32	
	743	3951	23	E	33	
	744	3952	24	D C	34	
	745	3953	25	B	35	
		Olympias.	193			
390	746	3954	26	A	36	
	747	3955	27	G	37	
	748	3956	28	F	38	
	749	3957	29	E	39	
		Olympias.	194			
	750	3958	30	D	40	

Aegypti regnum, quod fuit in Alexandria deſtructum eſt. Tũc Monarchia Auguſti cœpit apud Aegyptios & Græcos. Sed apud Romanos poſtea biẽnio & quinq; menſibus initium ſumpſit. quando reuerſus Octauianus Romam cum triumpho ingreſſus eſt &, tunc appellatus eſt Auguſtus, Anno uidelicet ab urbe condita. 726.

Auguſtus iuſſit. 12. ãnos ſine intercalatione tranſigere ad emẽdationem temporum, quia tres intercalationes prius indebite factę fuerant à ſacerdotibus.

Inditiões Romanorum p tria luſtra cœperunt

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anno domini	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
2	751	3959	ni.	31	C	41	
3	752	3960		32	B	42	
				Chriſtus de ſpiritu ſancto conceptus eſt.			
¶ 4	753		primus	33	A	43	
			annus	Naſcitur ex Maria uirgine dominus Ieſus.			
			Chriſti	Ieſus Chriſtus in ciuitate Nazaret conci-			

pitur anno 3. in dimidio currente Olympia. 194. Deinde nouem men ſibus exactis naſcitur in Bethleem Iudæ anno 4. prædictæ olympiadis inchoato tribus menſibus uidelicet .8. calendas Ianuarii,& tunc incipit primus annus uitæ Chriſti; a quo tempore hic enumerantur anni dñi.

	Olympias.		195.				
5	754	3961	2	34	G	44	
6	755	3962	3	35	F	45	
7	756	3963	4	36	E	46	Hucuſque emen-
8	757	3964	5	37	D	47	datio Auguſti.
	Olympias.		196.				
9	758	3965	6	1 Archelaus	C	48	Relatio pueri Ieſu
10	759	3966	7	2 ann. 9.	B	49	ex Aegypto.
11	760	3967	8	3	A G	50	
12	761	3968	9	4	F	51	
	Olympias.		197.				
13	762	3969	10	5	E	52	
14	763	3970	11	6	D	53	
15	764	3971	12	7	C B	54	Remanſit puer Ie-
1	765	3972	13	8	A	55	ſus in templo.
	Olympias.		198.				
2	766	3973	14	9	G	56	
3	767	3974	15	1 Herodes	F	57	
4	768	3975	16	2 Tetrar.	E D	1	Tiberius ann. 22. &
5	769	3976	17	3 châ ã. 24.	C	2	ferè m. 7.
	Olympias.		199.				Solis facta defectio
6	770	3977	18	4	B	3	mẽſe Februario, quo
7	771	3978	19	5	A	4	anno Mathematici a
8	772	3979	20	6	G F	5	Tiberio urbe pellun
9	773	3980	21	7	E	6	tur, ut annotat Her-
	Olympias.		200.				manus contractus.
10	774	3981	22	8	D	7	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
11	775	3982	23	9		C 8	
12	776	3983	24	10		B A 9	
13	777	3984	25	11		G 10	
	Olympias		201				
14	778	3985	26	12		F 11	
15	779	3986	27	13		E 12	
1	780	3987	28	14		D C 13	
2	781	3988	29	15		B 14	
	Olympias		202				
3	782	3989	30	16		A 15	Baptiſmus
4	783	3990	31	17		G 16	Chriſti.
5	784	3991	32	18		F E 17	
6	785	3992	33	19	1 Petrus	D 18	Paſſio Chri
	Olympias		203		an. 37.		ſti & reſurrectio.

Tunc Iacobus Alphei ordinatus epiſcopus Hieroſolymis præfuit an. 30. Terminus & finis hebdomadum Danielis; completo anno domini 36.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
7	786	3993	34	20	2	C 19	
8	787	3994	35	21	3	B 20	
9	788	3995	36	22	4	A G 21	
10	789	3996	37	23	5	F 22	
	Olympias		204				
11	790	3997	38	24	6	E 1	Caius Caliſcu-
12	791	3998	39	1 Agrippa	7	D 2	la an 3. m. 10.
13	792	3999	40	2 Priſcus	8	C B 3	d. 8.
14	793	4000	41	3 an. 7.	9	A 4	
	Olympias		20				
15	794	4001	42	4	10	G 1	Claudius an. 13
1	795	4002	43	5	11	F 2	m. 8. d. 19.
2	796	4003	44	6	12	E D 3	
3	797	4004	45	7	13	C 4	Petrus Apoſto-

lus Romanam fundauit eccleſiam. Quo anno Marcus euangeliſta Aegypto & Alexandriæ Chriſtum annuntiat: ibique ſedem tenuit an. 20.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Iudæorum reges		Imperatores Romani	
	Olympias		206				
4	798	4005	46	1 Agrippa	14	B 5	
5	799	4006	47	2 iunior ã	15	A 6	

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	An. dñi	Iudæorũ reges		Pontifices Romani		Imperatores Romani
6	800	4007	48	3	27	16	G F	7
7	801	4008	49	4		17	E	8
	Olympias.			207.				
8	802	4009	50	5		18	D	9
9	803	4010	51	6		19	C	10
10	804	4011	52	7		20	B A	11
11	805	4012	53	8		21	G	12
	Olympias.			208.				
12	806	4013	54	9		22	F	13
13	807	4014	55	10		23	E	14
14	808	4015	56	11		24	D C	1 Nero an. 14.
15	809	4016	57	12		25	B	2
	Olympias.			209.				
1	810	4017	58	13		26	A	3
2	811	4018	59	14		27	G	4
3	812	4019	60	15		28	F E	5
4	813	4020	61	16		29	D	6
	Olympias.			210.				
5	814	4021	62	17		30	C	7
6	815	4022	63	18		31	B	8 Iacobus frater do-

mini occiditur. Simon qui & Symeon filius Cleophæ germani Ioſeph epiſcopus ordinatus Hieroſolymis præfuit ān 47. uſq; ad an. dñi 110.

7	816	4023	64	19	32	A G	9
8	817	4024	65	20	33	F	10
	Olympias.			211.			
9	818	4025	66	21	34	E	11
10	819	4026	67	22	35	D	12
11	820	4027	68	23	36	C B	13
12	821	4028	69	24	37	A	14

Petrus apoſtolus : & Paulus doctor gentiũ martyrio coronatur.

	Olympias.			212.			
13	822	4029	70	25	1 Linꝰ	G	1 Galba Otho uitellius
14	823	4030	71	26	2 ā 11.	F	1 Veſpaſianꝰ ā. ferè. 10.

Hieruſalem : euerſa eſt anno. 2. ferè completo. Veſpaſiani, 8. die Septembris, ut dicit Ioſephus lib. 7. de bello Iudaico.

15	824	4031	72	27	3	E D	2
1	825	4032	73	Finis regni Iudæorum	4	C	3

Indi-tiões.	Anni vrb.	Anni mũdi	Añni dñi	Pontifices Romani			Imperatorẽs Romani	
	Olympias		213					
2	826	4032	74	5		B	4	
3	827	4033	75	6		A	5	
4	828	4034	76	7		G F	6	
5	829	4035	77	8		E	7	
	Olympias		214					
6	830	4036	78	9		D	8	
7	831	4037	79	10		C	9	
8	832	4038	80	11		B A	10	
9	833	4039	81	1	Cletus	G	1	Titus an.2.m.2.d.20.
	Olympias		215		an.11.			
10	834	4040	82	2	m.7.	F	2	
11	835	4041	83	3		E	1	Domitianus an 15.
12	836	4042	84	4		DC	2	
13	837	4043	85	5		B	3	
	Olympias		216					
14	838	4044	86	6		A	4	
15	839	4045	87	7		G	5	
1	840	4046	88	8		F E	6	
2	841	4047	89	9		D	7	
	Olympias		217					
3	842	4048	90	10		C	8	
4	843	4049	91	11		B	9	
5	844	4050	92	12		A G	10	
6	845	4051	93	1	Clemẽs 1.	F	11	
	Olympias		218		an.9.m.6.			
7	846	4052	94	2		E	12	
8	847	4053	95	3		D	13	
9	848	4054	96	4		C B	14	
10	849	4055	97	5		A	15	
	Olympias		219					
11	850	4056	98	6		G	1	Nerua an.1.m.4.
12	851	4057	99	7		F	1	Traianus an.19.m.6.
13	852	4058	100	8		E D	2	Ioannes Euangeliſta cũ eſſet an.99. migrauit ad Chriſtum inchoato mox anno domini 100. die 27. Decembris.
14	853	4059	101	9		C	3	

Inditiões.	Anni urbis.	Anni mūdi	Anni dñi	Olympias	Pontifices Romani		Imperatores Romani
	Olympias.			220			
15	854	4059	102		10 Anacle	B	4
1	855	4060	103		1 tus an.	A	5
2	856	4061	104		2 9.m.7.G	F	6
3	857	4062	105		3	E	7
	Olympias.			221			
4	858	4063	106		4	D	8
5	859	4064	107		5	C	9
6	860	4065	108		6	B A	10
7	861	4066	109		7	G	11
	Olympias.			222			
8	862	4067	110		8	F	12 Simon uel

Symeon Cleophæ cum p̄fuiſſet Hieroſolimis an .47. & eſſet an. 120. ſub Traiano principe apud Atticū cōſularē crucifigitur, ut ait Euſe. li. 3 c. 26.hiſt.eccle. Seq̄nti āno Ignatius ep̄s Antiochenꝰ martyrio coronatur.

9	863	4068	111		9	E	13
10	864	4069	112		10	D C	14
11	865	4070	113		1 Euariſtus	B	15
	Olympias.			223	.an.9.m.3.		
12	866	4071	114		2	A	16
13	867	4072	115		3	G	17
14	868	4073	116		4	F E	18
15	869	4074	117		5	D	19
	Olympias.			224			
1	870	4075	118		6	C	20
2	871	4076	119		7	B	1 Adrianus
3	872	4077	120		8	A G	2 Helius an.
4	873	4078	121		9	F	3 20.m.11.
	Olympias.			225			
5	974	4079	122		1 Alexãder.	E	4
6	875	4080	123		2 1.an.7.ã.	D	5
7	876	4081	124		3 9.m 5.	C B	6
8	877	4082	125		4	A	7
	Olympias.			226			
9	878	4083	126		5	G	8
10	879	4084	127		6	F	9
11	880	4085	128		7	E D	10

Indi-tiões	Anni. vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
12	881	4086	129	1 Xyſtus.1.ã 9. m.10.	C	11
Olympias.				227		
13	882	4087	130	2	B	12
14	883	4088	131	3	A	13
15	884	4089	132	4	G F	14 Ptolemæus Alexãdri
1	885	4090	133	5	E	15 nus Aſtrologus floret.
Olympias.				228		
2	886	4091	134	6	D	16
3	887	4092	135	7	C	17
4	888	4093	136	8	B A	18
5	889	4094	137	9	G	19 Hieruſalem ſubuerſa per Adrianum.
Olympias.				229		
6	890	4095	138	10	F	20
7	891	4096	139	1 Theloſlorus	E	21
8	892	4097	140	2 an.10.m.8.	D C	1 Antoninus Pius an.23.
9	893	4098	141	3	B	2
Olympias·				230		
10	894	4099	142	4	A	3 Solis computatio per
11	895	4100	143	5	G	4 Ptolemæum anno ter-
12	896	4101	144	6	F E	5 tio Antonini Pij ſecun
13	897	4102	145	7	D	6 dum Albategni.c.27.
Olympias.				231		
14	898	4103	146	8	C	7
15	899	4104	147	9	B	8
1	900	4105	148	10	A G	9
2	901	4106	149	11	F	10
Olympias.				232		
3	902	4107	150	1 Iginus an.4.d.5	E	11
4	903	4108	151	2	D	12
5	904	4109	152	3	C B	13
6	905	4110	153	4	A	14
Olympias.				233		
7	906	4111	154	1 Pius.1.ã.9.m 5	G	15
Statuit Pius ut reſurrectio domini die dominica celebretur: Quod à pluribus poſtea pontificibus confirmatum eſt.						
8	907	4112	155	2	F	16
9	908	4113	156	3	E D	17

Indi tiões	Anni urbis	Anni mũdi	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
10	909	4114	157	4	G	18
	Olympias.			234		
11	910	4115	158	5	B	19
12	911	4116	159	6	A	20
13	912	4117	160	7	GF	21
14	913	4118	161	8	E	22
	Olympias.			235		
15	914	4119	162	9	D	23
1	915	4120	163	1 Anicetus an.	C	1 M.Antonius
2	916	4121	164	2 9.m.8.	B A	2 Verus an.11.
3	917	4122	165	3	G	3
	Olympias.			236		
4	918	4123	166	4	F	4
5	919	4124	167	5	E	5
6	920	4125	168	6	D C	6
7	921	4126	169	7	B	7
	Olympias.			237		
8	922	4127	170	8	A	8
9	923	4118	171	9	G	9
10	924	4129	172	10	F E	10
11	925	4130	173	1 Soter an.9.	D	11
	Olympias.			238		
12	926	4131	174	2	C	1 Annius Ingẽs pe
13	927	4132	175	3	B	2 Antoni ſtilẽtia p
14	928	4133	176	4	A G	3 us an.7. totũ orbẽ
15	929	4134	177	5	F	4
	Olympias.			239		
1	930	4135	178	6	E	5
2	931	4136	179	7	D	6
3	932	4137	180	8	C B	7
4	933	4138	181	9	A	1 Cõmodus an.12.
	Olympias.			240		m.8.
5	934	4139	182	1 Eleuterius an.	G	2
6	935	4140	183	2 14.m.11.	F	3
7	936	4141	184	3	E D	4
8	937	4142	185	4	C	5
	Olympias.			241		

Indi tiões	Anni urbis.	Anni mũdi	Anni dñi	Pótifices Romani		Imperatores Romani
9	938	4143	186	5	B	6
10	939	4144	187	6	A	7
11	940	4145	188	7	G F	8
12	941	4146	189	8	E	9
	Olympias.			242		
13	942	4147	190	9	D	10
14	943	4148	191	10	C	11
15	944	4149	192	11	B A	12
1	945	4150	193	12	G	13
	Olympias.			243		(Iulianus
2	946	4151	194	13	F	1 Elius Pertinax Didius
3	947	4152	195	14	E	1 Seuerus an.18
4	948	4153	196	15	DC	2
5	949	4154	197	1 Victor an.10 m.1.	B	3
	Olympias.			244.		
6	950	4155	198	2	A	4
7	951	4156	199	3	G	5
8	952	4157	200	4	F E	6
9	953	4158	201	5	D	7
	Olympias.			245		
10	954	4159	202	6	C	8
11	955	4160	203	7	B	9
12	956	4161	204	8	A G	10
13	957	4162	205	9	F	11
	Olympias.			246		
14	958	4163	206	10	E	12
15	959	4164	207	1 Zepherinus	D	13
1	960	4165	208	2 an.7.	C B	14
2	961	4166	209	3	A	15
	Olympias.			247		
3	962	4167	210	4	G	16
4	963	4168	211	5	F	17
5	964	4169	212	6	E D	18
6	965	4170	213	7	C	1 Antoninus Caracalla an.6.m.2.
	Olympias.			248		
7	966	4171	214	1 Caliſtus an.6.	B	2
8	967	4172	215	2 m.1.	A	3

Indi-ctiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	968	4173	216	3	G F	4	
10	969	4174	217	4	E	5	
Olympias.				249.			
11	970	4175	218	5	D	6	
12	971	4176	219	6	C	1 Macrinus an. 1. m. 2.	
13	972	4177	220	1 Vrban⁹. 1.	B A	1 Aurelius Antoninus	
14	973	4178	221	2 an 4. m. 7.	G	2 an. 4.	
Olympias.				250.			
15	974	4179	222	3	F	3	
1	975	4180	223	4	E	4	In Palæſtina Ni
2	976	4181	224	5	D C	1 Alexãder	chopolis, q̃
3	977	4182	225	1 Pontian⁹ ã. 9.	B	2 Mameę	prius Ema
Olympias.				251. m. 2.		an. 13.	us diceba-
4	978	4183	226	2	A	3	tur urbs cõ
5	979	4184	227	3	G	4	dita eſt.
6	980	4185	228	4	F E	5	
7	981	4186	229	5	D	6	
Olympias.				252.			
8	982	4187	230	6	C	7	
9	983	4188	231	7	B	8	
10	984	4189	232	8	A G	9	
11	985	4190	233	9	F	10	
Olympias.				253.			
12	986	4191	234	1 Antherus	E	11	
13	987	4192	235	2 an. 5. m. 3.	D	12	
14	988	4193	236	3	C B	13	
15	989	4194	237	4	A	1 Maximinus an. 3	
Olympias.				254.			
1	990	4195	238	5	G	2	
2	991	‡196	239	1 Fabianus	F	3	
3	992	4197	240	2 an. 13.	E D	1 Balbinus & Puppienus.	
4	993	4198	241	3	C	1 Gordianus an. 6.	
Olympias				255.			
5	994	1499	242	4	B	2	
6	995	4290	243	5	A	3	
7	996	4201	244	6	G F	4	
8	997	4202	245	7	E	5	

Indi-tiões	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
Olympias.		256.				
9	998	4204	246	8	D	6
10	999	4205	247	9	C	1 Philippus an.5.

Hic primus omnium ex Romanis imperatoribus chriſtianus fuit.
Anno eius 2. milleſimus annus Romanæ urbis expletus eſt.

11	1000	4206	248	10	B A	2
12	1001	4207	249	11	G	3
Olympias.		257.				
13	1002	4208	250	12	F	5
14	1003	4209	251	13	E	6
15	1004	4210	252	1 Corneli⁹	D C	1 Decius
1	1005	4211	253	2 an.2.	B	2 an.2.
Olympias.		258.				

Peſtilens morbus totius orbis multas prouincias occupauit.

2	1006	4212	254	1 Lucius ã.2.	A	1 Gallus & Voluſia-
3	1007	4213	255	2 m.10.	G	2 nus an.2.
4	1008	4214	256	3	F E	1 Valeriananus cum
5	1009	4215	257	1 Stephanus	D	2 Galieno an.15.
Olympias.		259.		ã.7.m.10.		
6	1010	4216	258	2	C	3
7	1011	4217	259	3	B	4
8	1012	4218	260	4	A G	5
9	1013	4219	261	5	F	6
Olympias.		260.				
10	1014	4220	262	6	E	7
11	1015	4221	263	7	D	8
12	1016	4222	264	8	C B	9
13	1017	4223	265	1 Xyſtus 2.	A	10
Olympias.		261.		ã.1.m.11.		
14	1018	4224	266	2	G	11
15	1019	4225	267	1 Dionyſius	F	12
1	1020	4226	268	2 ã.6.m.3.	E D	13
2	1021	4227	269	3	C	14
Olympias.		262.				
3	1022	4228	270	4	B	15
4	1023	4229	271	5	A	1 Claudius an.1.m.8.
5	1024	4230	272	6	G F	2
6	1025	4231	273	1 Felix.1.ã.2 m.5.	E	1 Aurelianus.ã.5.m.6.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	
	Olympias.		263.	m.5.				
7	1026	4232	274	2		D	2	
8	1027	4233	275	3		G	3	
9	1028	4234	276	1	Euticianus	B A	4	
10	1029	4235	277	1	Gaius ã 10.	G	5	
	Olympias.		264.	m.8.				
11	1030	4236	278	2		F	6	(nus m.2.
12	1031	4237	279	3		E	1	Tacitus m. 6. Floria-
13	1032	4238	280	4		DC	1	Probus an.6. m.4.
14	1033	4239	281	5		B	2	
	Olympias.		265.					
15	1034	4240	282	6		A	3	
1	1035	4241	283	7		G	4	
2	1036	4242	284	8		F E	5	
3	1037	4243	285	9		D	6	
	Aera Diocletiani iuxta Aſtrologos ab ãno dñi 285, ſumit initiũ.							
	Olympias.		266.					
4	1038	4244	286	10		C	1	Charus an. 2.
5	1039	4245	287	11		B	2	
6	1040	4246	288	1	Marcellinꝰ	A G	1	Diocletianus
7	1041	4247	289	2	an.6.m.11.	F	2	an.20.
	Olympias		267.					
8	1042	4248	290	3		E	3	
9	1043	4249	291	4		D	4	Aegyptũ Achileus
10	1044	4250	292	5		C B	5	obtinuit. Quare Cõ
11	1045	4251	293	6		A	6	ſtantius & Galerius
	Olympias.		268.					Maximianꝰ Cæſares
12	1046	4252	294	7	Vacat ſedes	G	7	aſſumũtur in regnũ.
13	1047	4253	295	1	an.7.m.6.	F	8	
14	1048	4254	296	2		E D	9	
15	1049	4255	297	3		C	10	
	Olympias.		269.					
1	1050	4256	298	4		B	11	
2	1051	4257	299	5		A	12	
3	1052	4257	300	6		G F	13	
4	1053	4258	301	7		E	14	
	Olympias.		270.					

Indi tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	An. dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
5	1054	4259	302	1 Marcellus	D	15
6	1055	4260	303	2 an.5.m.1.	C	16
7	1056	4261	304	3	B A	17
8	1057	4262	305	4	G	18
	Olympias.		271.			
9	1058	4263	306	5	F	19
10	1059	4264	307	1 Euſebiꝰ ā.	E	20
11	1060	4265	308	2 3.m.7.	D C	1 Galerius an.2.
12	1061	4266	309	3	B	2
	Olympias.		272.			
13	1062	4267	310	4	A	1 Conſtātinus magnus
14	1063	4268	311	1 Melchiades	G	2 an.30.m.10.
15	1064	4269	312	2 ā.4.m.2.	F E	3
1	1065	4270	313	3	D	4
	Olympias.		273.			
2	1066	4271	314	4	C	5
3	1067	4272	315	1 Silueſter.1.	B	6
4	1068	4273	316	2 an.23.	A G	7
5	1069	4274	317	3	F	8
	Olympias.		274.			
6	1070	4275	318	4	E	9
7	1071	4276	319	5	D	10
8	1072	4277	320	6	C B	11
9	1073	4278	321	7	A	12
	Olympias.		275.			
10	1074	4279	322	8	G	13 Primum Concilium Nicenium.
11	1075	4280	323	9	F	14
12	1076	4281	324	10	E D	15
13	1077	4282	325	11	C	16
	Olympias.		276.			
14	1078	4283	326	12	B	17
15	1079	4284	327	13	A	18
1	1080	4285	328	14	G F	19
2	1081	4286	329	15	E	20
	Olympias.		277.			
3	1082	4287	330	16	D	21
4	1083	4288	331	17	C	22

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		
5	1084	4289	332	18		B A	23	
6	1085	4290	333	19		G	24	
	Olympias.		278.					
7	1086	4291	334	20		F	25	
8	1087	4292	335	21		E	26	
9	1088	4293	336	22		D C	27	
10	1089	4294	337	23		B	28	
	Olympias.		279.					
11	1090	4295	338	1	Marcus an.	A	29	
12	1091	4296	339	2	2.m.8.	G	30	
13	1092	4297	340	3		F E	31	
14	1093	4298	341	1	Iulius.1.	D	1	Conſtantinus ſecundus
	Olympias.		280.		ã.15.m.5.			
					Conſtantius & Conſtans an.24.m.5.d.12.			
15	1094	4299	342	2		C	2	
1	1095	4300	343	3		B	3	Anno.3. imperii Cõſtantinus ſecũdus occidit
2	1096	4301	344	4		AG	4	
3	1097	4302	345	5		F	5	
	Olympias.		281.					
4	1098	4303	346	6		E	6	
5	1099	4304	347	7		D	7	
6	1100	4305	348	8		C B	8	
7	1101	4306	349	9		A	9	
	Olympias.		282.					
8	1102	4307	350	10			10	
9	1103	4308	351	11		F	12	
10	1104	4309	352	12		E	13	Anno.13. imperii Conſtans occiditur.
11	1105	4310	353	13		D C		
	Olympisas.		283.					
12	1106	4311	354	14		B	14	
13	1107	4312	355	15		A	15	
14	1108	4313	356	16		G F	16	
15	1109	4314	357	1	Liberius	E	17	
	Olympias		284.		ã.6.m.2.			
1	1110	4315	358	2		D	18	
2	1111	4316	359	3		C	19	
3	1112	4317	360	4		B A	20	

Indi tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
4	1113	4318	361	5	G	21	S. Antonius centeſimo
	Olympias.			285			qnto ætatis anno in ere
5	1114	4319	362	6 (m.3.	F	22	mo moritur.
6	1115	4320	363	1 Felix ā.1.	E	23	
7	1116	4321	364	7 Liberius	DC	24	
8	1117	4322	365	8 iterū ā.6.	B	1	Iulianus an.1.m.7.
	Olympias.			286			
9	1118	4323	366	9	A	1	Iouinianus m.7.
10	1119	4324	367	10	G	1	Valentinianus &
11	1120	4325	368	11	FE		Valens an.10.
12	1121	4326	369	12	D	2	

Terræmotum per totum orbem facto mare littus egreditur,& Siciliæ multarumque inſularum urbes & innumerabiles populos oppreſſit.

	Olympias.			287			
13	1122	4327	370	1 Damaſus	C	3	
14	1123	4328	371	2 an.18.	B	4	
15	1124	4329	372	3	AG	5	
1	1125	4330	373	4	F	6	
	Olympias.			288			
2	1126	4331	374	5	E	7	
3	1127	4332	375	6	D	8	
4	1128	4333	376	7	CB	9	
5	1129	4334	377	8	A	10	
	Olympias.			289			

Ambroſius Mediolani epiſcopus ordinatur.

6	1130	4335	378	9	G	1	Valens an.4.
7	1131	4336	379	10	F	2	
8	1132	4337	380	11	ED	3	
9	1133	4338	381	12	C	4	
	Olympias.			290			
10	1134	4339	382	13	B	1 Gratia-	Thodoſius &
11	1135	4340	383	14	A	2 nus ā.6.	Valentinianus.

Secundum Concilium Conſtantinopolitanum.

12	1136	4341	384	15	GF	3	
13	1137	4342	385	16	E	4	
	Olympias.			291			
14	1138	4343	386	17	D	5	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
15	1139	4344	387	18	C	6
1	1140	4345	388	1 Siricus B	A	1 Valentinianus cum
2	1141	4346	389	2 an.14.m.3	G	2 Theodoſio an 7.
Corpora ſanctorũ martyrum Geruaſii & Protaſii Mediolani ab Ambroſio reperta ſunt.						
	2Olympia.			292		
3	1143	4347	390	3	F	3
4	1144	4348	391	4	E	4
5	1144	4349	392	5	D C	5
6	1145	4350	393	6	B	6
	Olympias.			293		
7	1146	4351	394	7	A	7
8	1147	4352	395	8	G	1 Theodoſius cum Arca
9	1148	4353	396	9	F E	2 dio & Honorio an.3.
10	1149	4354	367	10	D	3
	Olympias.			294		
11	1150	4355	398	11	C	1 Arcadius cum Hono
12	1151	4356	399	12	B	2 rio an.13.
13	1152	4357	400	13	A G	3
Sanctus Martinus ætatis an.81.epiſcopatus uero.26. obiit ut ait Gregorius Turonenſis.						
14	1153	4358	401	14	F	4
	Olympias.			295		
15	1154	4359	402	1 Anaſtaſius	E	5
1	1155	4360	403	2 an.1.	D	6
2	1156	4361	404	3	C B	7
3	1157	4362	405	1 Innocẽti.1.	A	8
	Olympias.			296 an.65.m.2		
4	1158	4363	406	2	G	9
5	1159	4364	407	3	F	10 Radagaſus Scytha
cum ducentis millibus Gothorum Italiam inuadit, & multis urbibus uaſtatis cõcluſus montibus Feſulanis cũ omnibus ſuis interiit.						
6	1160	4365	408	4	E D	11
7	1161	4366	409	5	C	12
	Olympias.			297		
8	1162	4367	410	6	B	13 S. Alexius obiit.
9	1163	4368	411	7	A	1 Honorius cum Theodoſio ann.16.

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
10	1164	4369	412	8	GF	2 Roma capitur
11	1165	4370	413	9	E	3 a Gothis ducē
	Olympias.			298		Alarico 9. cā
12	1166	4371	414	10	D	4 lend. Septēb.
13	1167	4372	415	11	C	5
14	1168	4373	416	12	BA	9
15	1169	4374	417	13	G	7 Inuentio cor-
	Olympias.			299		poris ſancti
1	1170	4375	418	14	F	8 Stephani prō
2	1171	4376	419	15	E	9 tomartyris.
3	1172	4377	420	1 Zoſimus an.2.	DC	10
4	1173	4378	421	2 m.6.	B	11
	Olympias.			300		
5	1174	4379	412	3	A	12 S. Hierony-
6	1175	4380	423	1 Bonifacius 1.an.	G	13 mus presby-
7	1176	4381	424	2 3.m.7.	FE	14 ter moritur.
8	1177	4382	425	3	D	15
	Olympias.			301		
9	1178	4383	426	1 Celeſtinus 1.an.8.	C	16
10	1179	4384	427	2 m.5.	B	1 Theodoſius
11	1180	4385	428	3	AG	2 iuniorcū Va
12	1181	4386	429	4	F	3 lentiniano fi-
	Olympias.			302		lio an. 26.
13	1182	4387	430	5	E	4
14	1183	4388	431	6	D	5
15	1184	4389	432	7	CB	6
1	1185	4390	433	8	A	7 Tertium Con
	Olympias.			303		cilium Ephe-
2	1186	4391	434	1 Xyſtus.3.an.9.	G	8 ſinum cele-
3	1187	4392	435	2	F	9 bratur.
4	1188	4393	436	3	ED	10
5	1189	4394	437	4	C	11
	Olympias.			304		
6	1190	4395	438	5	B	12
7	1191	4396	439	6	A	13
8	1192	4397	440	7	GF	14 Sanctus Au-
9	1193	4398	441	8	E	15 guſtinus epi-

ſcopus moritur ſecundum Sigebertum.

Indi ctiōs.	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	
	Olympias.			305.				
10	1194	4399	442	9		D	16	
11	1195	4400	443	1	Leo 1.an.20.m.10.	C	17	
12	1196	4401	444	2		BA	18	
13	1197	4402	445	3		G	19	
	Olympias.			306				
14	1198	4403	446	4		F	20	
15	1199	4404	447	5		E	21	
1	1200	4405	448	6		DC	22	
2	1201	4406	449	7		B	23	
	Olympias.			307				
3	1202	4407	450	8		A	24	
4	1203	4408	451	9		G	25	
5	1204	4409	452	10		FE	26	
6	1205	4410	453	11		D	1	Martianus an.7.
	Olympias.			308				
7	1206	4411	454	12		C	2	Attila Italiā

aggreſſus omnes penè eius ciuitates inuaſit. Sed Leone papa rogante inde diſceſsit: atque anno ſequenti ſanguine de naribus in lecto ſuffocatus eſt.

8	1207	4412	455	13		B	3	quartum Cō-
9	1208	4413	456	14		AG	4	cilium Calce-
10	1209	4414	457	15		F	5	donenſe.
	Olympias.			309				
11	1210	4415	458	16		E	6	
12	1211	4416	459	17		D	7	
13	1212	4417	460	18		CB	1	Leo 1.an.16
14	1213	4418	461	19		A	2	
	Olympias.			310.				
15	1214	4419	462	20		G	3	
1	1215	4420	463	21		F	4	
2	1216	4421	464	1	Hilarius an.6.	ED	5	
3	1217	4422	465	2	m.3.	C	6	
	Olympias.			311				
4	1218	4423	466	3		B	7	
6	1219	4424	467	4		A	8	
5	1220	4425	468	5		GF	9	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani
7	1221	4426	469	6		E	10	
	Olympias			312				
8	1222	4427	470	1	Simplicius an.	D	11	
9	1223	4428	471	2	14.m.6.	C	12	
10	1224	4429	472	3		BA	13	
11	1225	4430	473	4		G	14	
	Olympias.			313				
12	1226	4431	474	5		F	15	
13	1227	4432	476	6		E	16	
14	1228	4433	476	7		DC	1	Zeno an.17
15	1229	4434	477	8		B	2	
	Olympias.			314				
1	1230	4435	478	9		A	3	
2	1231	4436	479	10		G	4	
3	1232	4437	480	11		FE	5	
4	1233	4438	481	12		D	6	
	Olympias.			315				
5	1234	4439	482	13		C	7	
6	1235	4440	483	14		B	8	
7	1236	4441	484	15		AG	9	
8	1237	4442	485	1	Felix 3.an.6.m.11.	F	10	
	Olympias.			316				
9	1238	4443	486	2		E	11	
10	1239	4444	487	3		D	12	
11	1240	4445	488	4		CB	13	
12	1241	4446	489	5		A	14	
	Olympias.			317				
13	1242	4447	490	6		G	15	
14	1243	4448	491	7		F	16	
15	1244	4449	492	1	Gelaſius an.6.	ED	17	
1	1245	4450	493	2	m.10.	C	1	Anaſtaſius
	Olympias.			318				an 26.

Inuentio cryptæ ſancti Michaelis Archangeli in monte Gargano an.2.Gelaſii.1.ut annotat Sigebertus.

2	1246	4451	494	3		B	2	
3	1247	4452	495	4		A	3	
4	1248	4453	496	5		GF	4	

Indi-tiões.	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani
5	1249	4454	497	6	E	5
6	1250	4455	498	7	D	6
7	1251	4456	499	1. Anaſtaſius an.1.	C	7
8	1252	4457	500	2 m.9.	BA	8
9	1253	4458	501	1 Simacus	G	9
10	1254	4459	502	2	F	10
11	1255	4460	503	3	E	11
12	1256	4461	504	4	DC	12
13	1257	4462	505	5	B	13
14	1258	4463	506	6	A	14
15	1259	4464	507	7	G	15
1	1260	4465	508	8	FE	16
2	1261	4466	509	9	D	17
3	1262	4467	510	10	C	18
4	1263	4468	511	11	B	19
5	1264	4469	512	12	AG	20
6	1265	4470	513	13	F	21
7	1266	4471	514	14	E	22
8	1267	4472	515	15	D	23
9	1268	4473	516	16	CB	24
10	1269	4474	517	1 Hormiſda an.9.	A	25
11	1270	4475	518	2	G	26
12	1271	4476	519	3	F	1 Iuſtinus. 1.
13	1272	4477	520	4	ED	2 an.9.
14	1273	4478	521	5	C	3 Boetius Theodorici iuſſu cum Simaco ſenatore & aliis præſtantibus uiris interficitur.
15	1274	4479	522	6	B	4
1	1275	4480	523	7	A	5
2	1276	4481	524	8	GF	6
3	1277	4482	525	9	E	7
4	1278	4483	526	1 Ioannes.1.an.2.	D	8
5	1279	4484	527	2 m.9.	C	9
6	1280	4485	528	3	BA	1 Iuſtinianus 1
7	1281	4486	529	1 Felix 4 an.4 m.2.	G	2 an.38.
8	1282	4487	530	2	F	3
9	1283	4488	531	3	E	4

Indi-ctiões	Anni vrb.	Anni mũdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1284	4489	532	4	DC	5 Dionyſius ab	

bas Romanus inſignis computiſta flórct: qui cyclum paſcalem inſtituit ab æra Diocletiani anni. 248. ut ait Victor Vticenſis epiſcopus: & a natiuitate domini annis 532.

11	1285	4490	533	1 Bonifacius 2.an.	B	6	
12	1286	4491	534	2 1.m.11.	A	7	328
13	1287	4492	535	1 Ioannes 1.ã.1.m.5.	G	8	
14	1288	4493	536	2	FE	9	
15	1289	4494	537	1 Agapit⁹ 1.ã.1.m.3.	D	10	
1	1290	4495	538	1 Syluerius an.1.m.7.	C	11	329
2	1291	4496	539	2	B	12 Fames per	

Italiam adeo ingens fuit, ut membra humana comederentur, ut ſcribit Datius mediolanenſis præſul.

3	1292	4497	540	1 Vigilius an.16.	AG	13	
4	1293	4498	541	2 m.6.	F	14	
5	1294	4499	542	3	E	15	330
6	1295	4500	543	4	D	16	
7	1296	4501	544	5	CB	17	
8	1297	4502	545	6	A	18	
9	1298	4503	546	7	G	19	331
10	1299	4504	547	8	F	20 Totila Go-	

thorum Rex ciuitates Italiæ multis cladibus afflixit: cuius iuſſu Herculanus Peruſinorum epiſcopus capite truncatur.

11	1300	4505	548	9	ED	21	
12	1301	4506	549	10	G	22	
13	1302	4507	550	11	B	23	332
14	1303	4508	551	12 5. cõcilium Con	A	24	
15	1304	4509	552	13 ſtãtinopolitanũ	GF	25	
1	1305	4510	553	14	E	26	
2	1306	4511	554	15	D	27	333
3	1307	4512	555	16	C	28	
4	1308	4513	556	17	BA	29	
5	1309	4514	557	1 Pelagius. 1. an.	G	30	
6	1310	4515	558	2 m.10.	F	31	334
7	1311	4516	559	3	E	32	
8	1312	4517	560	4	DC	33	
9	1313	4518	561	5	B	34	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades
10	1314	4519	562	1	Ioannes.3.an.12.	A	35		335
11	1315	4520	563	2	m.11.	G	39		
12	1316	4521	564	3		FE	37		
13	1317	4522	565	4		D	38		
14	1318	4523	566	5		C	1	Iuſtinus 2.	336
15	1319	4524	567	6		B	2	an.11.	
1	1320	4525	568	7		AG	3		
2	1321	4526	569	8		F	4		
3	1322	4527	570	9		E	5		337
4	1323	4528	571	10		D	6		
5	1324	4529	572	11		CB	7		
6	1325	4530	573	12		A	8		
7	1326	4531	574	13		G	9		338
8	1327	4532	575	1	Vacat ſedes m.10.	F	10		
9	1328	4533	576	1	Benedictus.1.an.	ED	11		
10	1329	4534	577	2	4.m.2.	C	1	Tiberius 2.	
11	1330	4535	578	3		B	2	an.7.	339
12	1331	4536	579	4		A	3		
13	1332	4537	580	1	Pelagius an.11.	GF	4		
14	1333	4538	581	2		E	5		
15	1334	4539	582	3		D	6		340
1	1335	4540	583	4		C	7		
2	1336	4541	584	5		BA	1	Mauritius.	
3	1337	4542	585	6		G	2	an.20.	
4	1338	4543	586	7		F	3		341
5	1339	4544	587	8		E	4		
6	1340	4545	588	9		DC	5		
7	1341	4546	589	10		B	6		
8	1342	4547	590	11		A	7		342
9	1343	4548	591	1	Gregorius.1.an.	G	8		
10	1344	4549	592	2	13.m.6.d.10.	FE	9		
11	1345	4550	593	3		D	10		
12	1346	4551	594	4		C	11		343
13	1347	4552	595	5		B	12		
14	1348	4553	596	6		AG	13		
15	1349	4554	597	7		F	14		
1	1350	4555	598	8		E	15		344

Indi tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi.	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1351	4556	599	9	D	16	
3	1352	4557	600	10	CB	17 Britania ad	
		Chriſti fidem Gregorio pontifice procurante conuertitur.					
4	1353	4558	601	11	A	18	
5	1354	4559	602	12	G	19	345
6	1355	4560	603	13	F	20	
7	1356	4561	604	14	ED	1 Focas an.8.	
8	1357	4562	605	1 Sabinianꝰ ā.1.m.5.	C	2	
9	1358	4563	606	1 Vacat ſe.m.11.d.16.	B	3	346
10	1359	4564	607	1 Bonifacius.3.	A	4	
11	1360	4565	608	1 Bonifacius.4.	GF	5	
12	1361	4566	609	2 an.6.m.5.	E	6	
13	1362	4567	610	3	D	7 Pantheon de	347
			dicatur in templum B.Mariæ & omnium martyrum.				
14	1363	4568	611	4	C	8	
15	1364	4569	612	5	BA	1 Heraclius an.	
1	1365	4570	613	6	G	2 29.	
2	1366	4571	614	1 Deuſdedit an.3.	F	3	348
3	1367	4572	615	2	E	4	
4	1368	4573	616	3	DC	5	
5	1369	4574	617	1 Bonifacius.5.an.4.	B	6	
6	1370	4575	618	2 m.10.	A	7	349
7	1371	4576	619	3	G	8	
8	1372	4577	620	4	FE	9	
9	1373	4578	621	5	D	10 Maumeth cō	
			pleto anno domini 621.dedit legam: à quo tempore computantur anni Arabum.				
10	1374	4579	622	1 Honorius.1.an.	C	11	350
11	1375	4580	623	2 12.m.11.	B	12	
12	1376	4581	624	3	AG	13	
13	1377	4582	625	4	F	14	
14	1378	4583	626	5	E	15	351
15	1379	4584	627	6	D	16	
1	1380	4585	628	7	CB	17	
2	1381	4586	629	8	A	18	
3	1382	4587	630	9	G	19	352
4	1383	4588	631	10	F	20	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
5	1384	4589	632	11	ED	21	
6	1385	4590	633	12	C	22	
7	1386	4591	634	13	B	23	353
8	1387	4592	635	1 Vacat ſedes an.1.	A	24	
9	1388	4593	636	2 m.7.	GF	25	
10	1389	4594	637	1 Seuerinus	E	26	
11	1390	4595	638	1 Ioannes.4.an.1.	D	27	354
12	1391	4596	639	2 m.9.	C	28 (m.4.	
13	1392	4597	640	1 Theodorus.1.an.	BA	29 Cōſtātinus.3	
14	1393	4598	641	2 6.m.5.	G	1 Heraclius.ā.2.	
15	1394	4599	642	3	F	2	355
1	1395	4600	643	4	E	1 Conſtans.2.	
2	1396	4601	644	5	DC	2 an.27.	
3	1397	4602	645	6	B	3	
4	1398	4603	646	7	A	4	356
5	1399	4604	647	1 Martinus.1.an.6.	G	5	
6	1400	4605	648	2 m.2.	FE	6	
7	1401	4606	649	3	D	7	
8	1402	4607	650	4	C	8	357
9	1403	4608	951	5	B	9	
10	1404	4609	652	6	AG	10	
11	1405	4610	653	1 Vacat ſedes.an.1.	F	11	
12	1406	4611	654	1 Eugenius.1.an.2.	E	12	358
13	1407	4612	655	2 m.6.	D	13	
14	1408	4613	656	3	CB	14	
15	1409	4614	657	1 Vitalianus.an.14.	A	15	
1	1410	4615	658	2 m.6.	G	16	359
2	1411	4616	659	3	F	17	
3	1412	4617	660	4	ED	18	
4	1413	4618	661	5	C	19	
5	1414	4619	662	6	B	20	360
6	1415	4620	663	7	A	21	
7	1416	4621	664	8	GF	22	
8	1417	4622	665	9	E	23	
9	1418	4623	666	10	D	24	361
10	1419	4624	667	11	C	25	
11	1420	4625	668	12	BA	26	

Indi-tióes	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
12	1421	4626	669	13	G	27	
13	1422	4627	670	14	F	1 Conſtantinus	362
14	1423	4628	671	15	E	2 4.an.17.	
15	1424	4629	672	1 Adeodatus an.	DC	3	
1	1425	4630	673	2 4 m.2.	B	4	
2	1426	4631	674	3	A	5	363
3	1427	4632	675	4	G	6	
4	1428	4633	676	1 Donus.1.an 2.	FE	7	
5	1429	4634	677	2 m.5.	D	8	
6	1430	4635	678	3	C	9	364
7	1431	4636	679	1 Agatho an.2.m.6.	B	10	
8	1432	4637	680	2	AG	11	
9	1433	4638	681	3	F	12 Sextum Con	
10	1434	4639	682	1 Vacat ſedes an.1.	E	13 cilium iterũ	365
11	1435	4640	683	2 m.7.	D	14 Conſtâtino-	
12	1436	4641	684	1 Leo.2.m.10.	CB	15 politanum.	
13	1437	4642	685	1 Vacat ſ.m.11.d.22.	A	16	
14	1438	4643	686	1 Bñdict.2.m.10.d.13	G	17	366
15	1439	4644	687	1 Ioannes.5.an.1.	F	1 Iuſtinus.2.	
1	1440	4645	688	1 Conon m.11.	ED	2 an.10.	
2	1441	4646	689	1 Sergius an.12.m.8.	C	3	
3	1442	4647	690	2	B	4	367
4	1443	4648	691	3	A	5	
5	1444	4649	692	4	GF	6	
6	1445	4650	693	5	E	7	
7	1446	4651	694	6	D	8	368
8	1447	4652	695	7	C	9	
9	1448	4653	696	8	BA	10	
10	1449	4654	697	9	G	1 Leo.2.an.3.	
11	1450	4655	698	10	F	2	369
12	1451	4656	699	11	E	3	
13	1452	4657	700	12	DC	1 Tiberiu s.3.	
14	1453	4658	701	13	B	2 an.7.	
15	1454	4659	702	1 Ioannes.6.an.2m.2.	A	3	370
1	1455	4660	703	2	G	4	
2	1456	4661	704	1 Ioannes.7.an.2	FE	5	
3	1457	4662	705	2 m.7.	D	6	

Indictiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1458	4663	706	3 Siſinius.d.20.	C	7	371
5	1459	4664	707	1 Conſtantinus an.7.	B	1 Iuſtinianus ite	
6	1460	4665	708	2 m.1.	A G	2 rum.2.an.6.	
7	1461	4666	709	3	F	3	
8	1462	4667	710	4	E	4	372
9	1463	4668	711	5	D	5	
10	1464	4669	712	6	C B	6	
11	1465	4670	713	7	A	1 Philippicus.	
12	1466	4671	714	1 Gregorius.2.an.15.	G	2 an 2.	373
13	1467	4672	715	2 m.10.	F	1 Anaſtaſius. 2.	
14	1468	4673	716	3	E D	2 an.3.	
15	1469	4674	717	4	C	3	
1	1470	4675	718	5	B	1 Theodoſiusã.1	374
2	1471	4676	719	6	A	1 Leo 3.an.24.	
3	1472	4677	720	7	G F	2	
4	1473	4678	721	8	E	3	
5	1474	4679	722	9	D	4	375
6	1475	4680	723	10	C	5	
7	1476	4681	724	11	B A	6	
8	1477	4682	725	12	G	7	
9	1478	4683	726	13	F	8	376
10	1479	4684	727	14	E	9	
11	1480	4685	728	15	D C	10	
12	1481	4686	729	16	B	11	
13	1482	4687	730	1 Gregorius.3.an.10.	A	12	377
14	1483	4688	731	2 m.8.	G	13 Beda obijt.	
15	1484	4689	732	3	F E	14	
1	1485	4690	733	4	D	15	
2	1486	4691	734	5	C	16	378
3	1487	4692	735	6	B	17	
4	1488	4693	736	7	A G	18	
5	1489	4694	737	8	F	19	
6	1490	4695	738	9	E	20	379
7	1491	4696	739	10	D	21	
8	1492	4697	740	11	C B	22	
9	1493	4698	741	1 Zachariasʾã.10.m.3.	A	23 Peſtilẽtia in	

gens,in qua ſupra trecẽta hominum millia Conſtantinopoli periere.

Indictiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1494	4699	742	2	G	24	380
11	1495	4700	743	3	F	1 Conſtantinus	
12	1496	4701	744	4	ED	2 5.an.35.	
13	1497	4702	745	5	C	3	
14	1498	4703	746	6	B	4	381
15	1499	4704	747	7	A	5	
1	1500	4705	748	8	GF	6	
2	1501	4706	749	9	E	7	
3	1502	4707	750	10	D	8	382
4	1503	4708	751	1 Stephanus.2.an.5.	C	9	
5	1504	4709	752	2	BA	10	
6	1505	4710	753	3	G	11	
7	1506	4711	754	4	F	12	383
8	1507	4712	755	5	E	13	
9	1508	4713	756	1 Paulus.1.an.10.	DC	14	
10	1509	4714	757	2 m.1.	B	15	
11	1510	4715	758	3	A	16	384
12	1511	4716	759	4	G	17	
13	1512	4717	760	5	FE	18	
14	1513	4718	761	6	D	19	
15	1514	4719	762	7	C	20	385
1	1515	4720	763	8	B	21	
2	1516	4721	764	9	AG	22	
3	1517	4722	765	10	F	23	
4	1518	4723	766	1 Vacat ſedes	E	24	386
5	1519	4724	767	1 Stephanus.3.an.3	D	25	
6	1520	4725	768	2 m.5.	CB	26	
7	1521	4726	769	3	A	27	
8	1522	4727	770	4	G	28	387
9	1523	4728	771	1 Adrianus.1.an.23.	F	29	
10	1524	4729	772	2 m.11.	ED	30	
11	1525	4730	773	3	C	31	
12	1526	4731	774	4	B	32	388
13	1527	4732	775	5	A	33	
14	1528	4733	776	6	GF	34	
15	1529	4734	777	7	E	35	
1	1530	4735	778	8	D	1 Leo.4 an.5.	389

Indi-ctiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1531	4736	779	9	C	2	
3	1532	4737	780	10	BA	3	
4	1533	4738	781	11	G	4	
5	1534	4739	782	12	F	5	390
6	1535	4740	783	13	E	1 Cōſtantinus	
7	1536	4741	784	14	DC	2 6. cum Hire-	
8	1537	4742	785	15	B	3 ne an. 19.	
9	1538	4743	786	16	A	4	391
10	1539	4744	787	17	G	5	
11	1540	4745	788	18	FE	6	
12	1541	4746	789	19	D	7	
13	1542	4747	790	20	C	8 Septimū Con	392
14	1543	4748	791	21	B	9 cilium Nice	
15	1544	4749	792	22	AG	10 num.2.	
1	1545	4750	793	23	F	11	
2	1546	4751	794	24	E	12	393
3	1547	4752	795	1 Leo.3.an.20.m.5.	D	13	
4	1548	4753	796	2	CB	14	
5	1549	4754	797	3	A	15	
6	1550	4755	798	4	G	16	394
7	1551	4756	799	5	F	17	
8	1552	4757	800	6	ED	18	
9	1553	4758	801	7	C	19	
10	1554	4759	802	8	B	1 Carolus ma-	395
11	1555	4760	803	9	A	2 gnus.an.14.	
12	1556	4761	804	10	GF	3 Trāslatio im-	
13	1557	4762	805	11	E	4 perii ad Fran	
14	1558	4763	806	12	D	5 cos.	396
15	1559	4764	807	13	C	6	
1	1560	4765	808	14	BA	7	
2	1561	4766	809	15	G	8	
3	1562	4767	810	16	F	9	397
4	1563	4768	811	17	E	10	
5	1564	4769	812	18	DC	11	
6	1565	4770	813	19	B	12	
7	1566	4771	814	20	A	13	398
8	1567	4772	815	1 Stephanus. m.7.	G	14	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiades
9	1568	4773	816	1	Paſchalis an.7.	FE	1	Ludouicus cũ	
10	1569	4774	817	2	m.3.	D	2	Lotario an.25	
11	1570	4775	818	3		C	3		399
12	1571	4776	819	4		B	4		
13	1572	2777	820	5		AG	5		
14	1573	4778	821	6		F	6		
15	1574	4779	822	7		E	7		400
1	1575	4780	823	1	Eugenius 2.an.3.	D	8		
2	1576	4781	824	2		CB	9		
3	1577	4782	825	3		A	10		
4	1578	4783	826	1	Valentinus d.40.	G	11		401
5	1579	4784	827	1	Gregorius.4.an.16.	F	12		
6	1580	4785	828	2		ED	13		
7	1581	4786	829	3		C	14		
8	1582	4787	830	4		B	15		402
9	1583	4788	831	5		A	16		
10	1584	4789	832	6		GF	17		
11	1585	4790	833	7		E	18		
12	1586	4791	834	8		D	19		403
13	1587	4792	835	9		C	20		
14	1588	4793	836	10		BA	21		
15	1589	4794	837	11		G	22		
1	1590	4795	838	12		F	23		404
2	1591	4796	839	13		E	24		
3	1592	4797	840	14		DC	25		
4	1593	4798	841	15		B	1	Lotharius an.	
5	1594	4799	842	16		A	2	15.	405
6	1595	4800	843	1	Sergius.2. an.3.	G	3		
7	1596	4801	844	2		FE	4		
8	1597	4802	845	3		D	5		
9	1598	4803	846	1	Leo.4.an.8.m.3.	C	6		406
10	1599	4804	847	2		B	7		
11	1600	4805	848	3		AG	8		
12	1601	4806	849	4		F	9		
13	1602	4807	850	5		E	10		407
14	1603	4808	851	6		D	11		
15	1604	4809	852	7		CB	12		

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
1	1605	4810	853	8	A	13	
2	1606	4811	854	1 Ioannes Anglicus	G	14	408
3	1607	4812	855	2 fœmina an.2.m.1.	F	15 His duobus annis poſſumus dicere ſedem Romanam uacaſſe eoquod fœmina non eſt capax ordinis neque pontificatus.	
4	1608	4813	856	1 Benedictus.3.	ED	1 Ludouicus.2.	
5	1609	4814	857	2 an.2.m.6.	C	2 an.21.	
6	1610	4815	858	3	B	3	409
7	1611	4816	859	1 Nicolaus.1.an.9.	A	4	
8	1612	4817	860	2 m.9.	GF	5	
9	1613	4818	861	3	E	6	
10	1614	4819	862	4	D	7	410
11	1615	4820	863	5	C	8	
12	1616	4821	864	6	BA	9	
13	1617	4822	865	7	G	10	
14	1618	4823	866	8	F	11	411
15	1619	4824	867	9	E	12	
1	1620	4825	868	10	DC	13	
2	1621	4826	869	1 Adrianus.2.an.	B	14	
3	1622	4827	870	2 5.m.9.	A	15	412
4	1623	4828	871	3	G	16	
5	1624	4829	872	4	FE	17	
6	1625	4830	873	5	D	18	
7	1626	4831	874	1 Ioannes.8.an.10.	C	19	413
8	1627	4832	875	2	B	20	
9	1628	4833	876	3	AG	21	
10	1629	4834	877	4	F	1 Carolus.2.	
11	1630	4835	878	5	E	2 an.2.	414
12	1631	4836	879	6	D	1 Carolus.3.	
13	1632	4837	880	7	CB	2 Groſſus an.	
14	1633	4838	881	8	A	3 12.	
15	1634	4839	882	9	G	4	415
1	1635	4840	883	10	F	5	
2	1636	4841	884	1 Martinus.2.an.	ED	6 Albategni cõ	
3	1637	4842	885	2 1.m.5.	C	7 putauit annũ	

Solarum poſt Ptolemæum annis.743.& reperit eum cõſtare ex diebus.365.& quarta diei minus centeſima ſexta parte ipſius diei; ut patet.c.52.&.53.libri eius.

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1638	4843	886	1 Adrianus.3.	B	8	416
5	1639	4844	887	1 Stephanus.5.	A	9	1
6	1640	4845	888	2 an.6.	GF	10	
7	1641	4846	889	3	E	11	
8	1642	4847	890	4	D	12	417
9	1643	4848	891	5	C	1 Arnulphus	
10	1644	4849	892	6	BA	2 Germaniæ	
11	1645	4850	893	1 Formoſus an.5.	G	3 rex an.12.	
12	1646	4851	894	2 m.6.	F	4	418
13	1647	4852	895	3	E	5	
14	1648	4853	896	4	DC	6	
15	1649	4854	897	5	B	7	
1	1650	4855	898	6 Bonifaci⁹.6.d.26.	A	8	419
2	1651	4856	899	1 Stepha 6.ã.1.m.3.	G	9	
3	1652	4857	900	1 Romanus m.4.	FE	10	
4	1653	4858	901	1 Theodor⁹.2.d.20.	D	11	
5	1654	4859	902	1 Ioãnes.9.an.2.d.5.	C	12	420
6	1655	4860	903	1 Benedictus.4.an.	B	1 Ludouicus.	
7	1656	4861	904	2 3.m.4.	AG	2 3.an.10.	
8	1657	4862	905	3 Leo.5.d.40.	F	3	
9	1658	4863	906	1 Chriſtoforus.m.7.	E	4	421
10	1659	4864	907	1 Sergius.3.an.7.m.4.	D	5	
11	1660	4865	908	2	CB	6	
12	1661	4866	909	3	A	7	
13	1662	4867	910	4	G	8	422
14	1663	4868	911	5	F	9	
15	1654	4869	912	6	ED	10	
1	1665	4870	913	7	C	1 Conradus.1.	
2	1666	4871	914	1 Anaſtaſius.3.an.	B	2 an.7.	423
3	1667	4872	915	2 2.m.2.	A	3 Ordo Clunia	
4	1668	4873	916	1 Lando.m.6.	GF	4 cenſis inchoa	
5	1669	4874	917	1 Ioannes.10.an.	E	5 tur.	
6	1670	4875	918	2 13.m.2.	D	6	424
7	1671	4876	919	3	C	7	
8	1672	4877	920	4	BA	1 Henricus.1.	
9	1673	4878	921	5	G	2 an.18.	
10	1674	4879	922	6	F	3	425

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	1675	4880	923	7	E	4	
12	1676	4881	924	8	DC	5	
13	1677	4882	925	9	B	6	
14	1678	4883	926	10	A	7	426
15	1679	4884	927	11	G	8	
1	1680	4885	928	12	FE	9	
2	1681	4886	929	13	D	10	
3	1682	4887	930	1 Leo.6.m.7.	C	11	427
4	1683	4888	931	1 Stephanus.7.an.	B	12	
5	1684	4889	932	2 2.m.1.	AG	13	
6	1685	4890	933	1 Ioannes.11.an.4.	F	14	
7	1986	4891	934	2 m.10.	E	15	428
8	1687	4892	935	3	D	16	
9	1688	4893	936	4	CB	17	
10	1689	4894	937	5	A	18	
11	1690	4895	938	1 Leo.7.an.2.m.6.	G	1 Otho primus	429
12	1691	4896	939	2	F	2 an.36.	
13	1692	4897	940	3	ED	3	
14	1693	4898	941	1 Stephanus 8 an.2.	C	4	
15	1694	4899	942	2 m.4.	B	5	430
1	1695	4900	943	3	A	6	
2	1696	4901	944	1 Martinus.3.an.3.	GF	7	
3	1697	4902	945	2 m.6.	E	8	
4	1698	4903	946	3	D	9	431
5	1699	4904	947	1 Agapitus.2.an.7.	C	10	
6	1700	4905	948	2 m.4.	BA	11	
7	1701	4906	949	3	G	12	
8	1702	4907	950	4	F	13	432
9	1703	4908	951	5	E	14	
10	1704	4909	952	6	DC	15	
11	1705	4910	953	7	B	16	
12	1706	4911	954	1 Ioannes.12.an. 8.	A	17	433
13	1707	4912	955	2 m.3.	G	18 Transfertur	
14	1708	4913	956	3	FE	19 imperiũ ad	
15	1709	4914	957	4	D	20 Ger manos.	
1	1710	4915	958	5	C	21	434
2	1711	4916	959	6	B	22	

Indictiões	Anni urbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiades
3	1712	4917	960	7		AG	23	
4	1713	4918	961	8		F	24	
5	1714	4919	962	1	Benedictus.5.m.6.	E	25	435
6	1715	4920	963	1	Leo.8.an.1.m.4.	D	26	
7	1716	4921	964	2		CB	27	
8	1717	4922	965	1	Ioannes 13.an.7.	A	28	
9	1718	4923	966	2	m.11.	G	29	436
10	1719	4924	967	3		F	30	
11	1720	4925	968	4		ED	31	
12	1721	4926	969	5		C	32	
13	1722	4927	970	6		B	33	437
14	1723	4928	971	7		A	34	
15	1724	4929	672	8		GF	35	
1	1725	4930	973	1	Benedictus.6.an.1.	E	36	
2	1726	4931	974	2	m.6.	D	1 Othus 2.an.	438
3	1727	4932	975	1	Donus.2.an.1.	C	2 10.	
4	1728	4933	976	1	Bonifacius.7.m.7.	BA	3	
5	1729	4934	977	2	Benedictus.7.an.8.	G	4	
6	1730	4935	978	3	m.6.	F	5	439
7	1731	4936	979	4		E	6	
8	1732	4937	980	5		DC	7	
9	1733	4938	981	6		B	8	
10	1734	4939	982	7		A	9	440
11	1735	4940	983	8	Ioannes.14.m.8.	G	10	
12	1736	4941	984	1	Ioannes.15.m.4.	FE	1 Otho 3.an.	
13	1737	4942	985	1	Ioannes.16,an.10.	D	2 19.	
14	1738	4943	986	2	m.6.	C	3	441
15	1739	4944	987	3		B	4	
1	1740	4945	988	4		AG	5	
2	1741	4946	989	5		F	6	
3	1742	4947	990	6		E	7	442
4	1743	4948	991	7		D	8	
5	1744	4949	992	8		CB	9	
6	1745	4950	993	9		A	10	
7	1746	4951	994	10		G	11	443
8	1747	4952	995	1	Gregorius.5,an.2.	F	12	
9	1748	4953	996	2	m.5.	ED	13	

Indi- tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
10	1749	4954	997	1 Ioan.17.m.10.	C	14	
11	1750	4955	998	1 Sylueſter.2.an.4.	B	15	444
12	1751	4956	999	2 m.1.	A	16	
13	1752	4957	1000	3	GF	17	
14	1753	4958	1001	4 Ioan.18,m.4.	E	18	
15	1754	4959	1002	1 Ioannes.19.an.4.	D	19	445
1	1755	4960	1003	2 m.4.	C	1 Henricus.2.	
2	1756	4961	2004	3	BA	2 an.22.	
3	1757	4962	1005	4	G	3	
4	1758	4963	1006	5	F	4	446
5	1759	4964	1007	1 Sergius.4.an.2.	E	5	
6	1760	4965	1008	2 m.7.	DC	6	
7	1761	4966	1009	3	B	7	
8	1762	4967	1010	1 Benedictus.8.	A	8	447
9	1763	4968	1011	2 an.11.m.1.	G	9	
10	1764	4969	1012	3	FE	10 Ordo Cama	
11	1765	4970	1013	4	D	11 dulenſis in	
12	1766	4971	1014	5	C	12 choatur.	448
13	1767	4972	1015	6	B	13	
14	1768	4973	1016	7	AG	14	
15	1769	4974	1017	8	F	15	
1	1770	4975	1018	9	E	16	449
2	1771	4976	1019	10	D	17	
3	1772	4977	1020	11	CB	18	
4	1773	4978	1021	1 Vacat ſedes	A	19	
5	1774	4979	1022	1 Ioannes.10.an.11.	G	20	450
6	1775	4980	1023	2	F	21	
7	1776	4981	1024	3	ED	22	
8	1777	4982	1025	4	C	1 Conradus.2.	
9	1778	4983	1026	5	B	2 an.15.	451
10	1779	4984	1027	6	A	3	
11	1780	4985	1028	7	GF	4	
12	1781	4986	1029	8	E	5	
13	1782	4987	1030	9	D	6	452
14	1783	4988	1031	10	C	7	
15	1784	4989	1032	11	BA	8	
1	1785	4990	1033	1 Benedictus.9. an.13.m.3.	G	9	

Indictiões	Anni vrb.	Anni mūdi.	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1786	4991	1034	2	F	10	453
3	1787	4992	1035	3	E	11	
4	1788	4993	1036	4	DC	12	
5	1789	4994	1037	5	B	13	
6	1790	4995	1038	6	A	14	454
7	1791	4996	1039	7	G	15	
8	1792	4997	1040	8	FE	1 Henricus.3.	
9	1793	4998	1041	9	D	2 an.17.	
10	1794	4999	1042	10	G	3	455
11	1795	5000	1043	11	B	4	
12	1796	5001	1044	12	AG	5	
13	1797	5002	1045	13 Sylueſter.3.m 2.	F	6	
14	1798	5003	1046	1 Gregorius,6,	E	7	456
15	1799	5004	1047	2 an.2.m.3	D	8	
1	1800	5005	1048	1 Clemens.2.	CB	9	
2	1801	5006	1049	1 Damaſus.2.	A	10	
3	1802	5007	1050	2 Leo.9.an.5.m.2.	G	11	457
4	1803	5008	1051	3	F	12	
5	1804	5009	1052	4	ED	13 Concilium	
6	1805	5010	1053	5	C	14 Vercelenſe	
7	1806	5011	1054	1 Victor.2.an.2.m.8.	B	15	458
8	1807	5012	1055	2	A	16	
9	1808	5013	1056	3	GF	17	
10	1809	5014	1057	1 Stephanus 9,m.10.	E	1 Henricus 4.	
11	1810	5015	1058	1 Benedictus.10.m.9	D	2 an.50.	459
12	1811	5016	1059	1 Nicolaus .2.an.2.	C	3	
13	1812	5017	1060	2 m.6.	BA	4	
14	1813	5018	1061	3	G	5	
15	1814	5019	1062	1 Alexander.3.an.	F	6	460
1	1815	5020	1063	2 11.m.6.	E	7	
2	1816	5021	1064	3	DC	8	
3	1817	5022	1065	4	B	9	
4	1818	5023	1066	5	A	10	461
5	1819	5024	1067	6	G	11	
6	1820	5025	1068	7	FE	12	
7	1821	5026	1069	8	D	13	
8	1822	5027	1070	9	C	14 Ordo uallis umbroſæ inchoatur.	462

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi.	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
9	1823	5028	1071	10	B	15	
10	1824	5029	1072	11	AG	16	
11	1825	5030	1073	12	F	17	463
12	1826	5031	1074	1 Gregorius.7,an.	E	18	
13	1827	5032	1075	2 12.m.1.	D	19	
14	1828	5033	1076	3	CB	20 Ordo Gran	
15	1829	5034	1077	4	A	21 dimõtenſis	464
1	1830	5035	1078	5	G	22 incipit.	
2	1831	5036	1079	6	F	23	
3	1832	5037	1080	7	ED	24	
4	1833	5038	1081	8	C	25	465
5	1834	5039	1082	9	B	26	
6	1835	5040	1083	10	A	27	
7	1836	5041	1084	11	GF	28	
8	1837	5042	1085	12	E	29	466
9	1838	5043	1086	1 Victor 3.an.1.m.4.	D	30 Ordo Cartu	
10	1839	5044	1087	2 Vacat.m.5.	C	31 ſienſium ſu	
11	1840	5045	1088	1 Vrbanns.2.an.12.	BA	32 mit initiũ.	
12	1841	5046	1089	2 m.4.	G	33	467
13	1842	5047	1090	3	F	34	
14	1843	5048	1091	4	E	35	
15	1844	5049	1092	5	DC	36	
1	1845	5050	1093	6	B	37	468
2	1846	5051	1094	7	A	38	
3	1847	5052	1095	8	G	39	
4	1848	5053	1096	9	FE	40	
5	1849	5054	1097	10	D	41	469
6	1850	5055	1098	11	C	42	
7	1851	5056	1099	12	B	43 Ciſtertiẽſis	

ordo iuchoatus,& primum eius cœnobium fundatum : & anno ſequẽti.ſ.1099.Hieruſalem capitur à Chriſtianis duce Gotifredo die 15.Iulii feria 6.Qui ibidem electus in regem, noluit auream ferre coronam:ubi Chriſtus ſpineam tuliſſet.

8	1852	5057	1100	1 Paſchalis.2.	AG	44	470
9	1853	5058	1101	2 an.18.m.6.	F	45	
10	1854	5059	1102	3	E	46	
11	1855	5060	1103	4	D	47	

Indictiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olympiadeſ
12	1856	5061	1104	5		CB	48		
13	1857	5062	1105	6		A	49		
14	1858	5063	1106	7		G	50		471
15	1859	5064	1107	8		F	1	Henricus 5.	
1	1860	5065	1108	9		ED	2	an.20.	
2	1861	5066	1109	10		C	3		
3	1862	5067	1110	11		B	4		472
4	1863	5068	1111	12		A	5		
5	1864	5069	1112	13		GF	6		
6	1865	5070	1113	14		E	7		
7	1866	5071	1114	15		D	8		473
8	1867	5072	1115	16		C	9		
9	1868	5073	1116	17		BA	10		
10	1869	5074	1117	18		G	11		
11	1870	5075	1118	1	Gelaſius 2.an.1.	F	12		474
12	1871	5076	1119	1	Caliſtus.2.an.5.	E	13		
13	1872	5077	1120	2	m.10.	DC	14	Ordo tẽpla	
14	1873	5078	1121	3		B	15	ris militiæ ;	
15	1874	5079	1122	4		A	16	& ordo Præ-	475
1	1875	5080	1123	5		G	17	monſtraten-	
2	1876	5081	1124	6		FE	18	ſium incepe	
3	1877	5082	1125	1	Honorius.2.an.5.	D	19	runt.	
4	1878	5083	1126	2	m.2	C	20		476
5	1879	5084	1127	3		B	1	Lotarius.2.	
6	1880	5085	1128	4		AG	2	an.11.	
7	1881	5086	1129	5		F	3		
8	1882	5087	1130	1	Innocentius.2.an.	E	4		477
9	1883	5088	1131	2	13.m.8.	D	5		
10	1884	5089	1132	3		CB	6		
11	1885	5090	1133	4		A	7		
12	1886	5091	1134	5		G	8		478
13	1887	5092	1135	6		F	9		
14	1888	5093	1136	7		ED	10		
15	1889	5094	1137	8		C	11		
1	1890	5095	1138	9		B	1	Conradus 3.	479
2	1891	5096	1139	10		A	2	an.15.	
3	1892	5097	1140	11		GF	3		

Indi-ctiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
4	1893	5098	1141	12	E	4	
5	1894	5099	1142	13	D	5	480
6	1895	5100	1143	14 Cœleſtinus.2.m.5.	C	6	
7	1896	5101	1144	1 Lucius.2.m.11.	BA	7	
8	1897	5102	1145	1 Eugenius.3.an.8.	G	8	
9	1898	5103	1146	2 m.7.	F	9	481
10	1899	5104	1147	3	E	10	
11	1900	5105	1148	4	DC	11	
12	1901	5106	1149	5	B	12	
13	1902	5107	1150	6	A	13	482
14	1903	5108	1151	7	G	14	
15	1904	5109	1152	8	FE	15	
1	1905	5110	1153	9	D	1 Fredericus.1	
2	1906	5111	1154	1 Anaſtaſius4.ã.1.m.4.	C	2 an.37.	483
3	1907	5112	1155	1 Adrianus.4.an.4.	B	3	
4	1908	4113	1156	2 m.10.	AG	4	
5	1909	5114	1157	3	F	5	
6	1910	5115	1158	4	E	6	484
7	1911	5116	1159	5	D	7	
8	1912	5117	1160	1 Alexander 3.an.	CB	8	
9	1913	5118	1161	2 21.m.11	A	9	
10	1914	5119	1162	3	G	10	485
11	1915	5120	1163	4	F	11	
12	1916	5121	1164	5	ED	12	
13	1917	5122	1165	6	C	13	
14	1918	5123	1166	7	B	14	486
15	1919	5124	1167	8	A	15	
1	1920	5125	1168	9	GF	16	
2	1921	5126	1169	10	E	17	
3	1922	5127	1170	11	D	18	487
4	1923	5128	1171	12	C	19	
5	1924	5129	1172	13	BA	20	
6	1925	5130	1173	14	G	21	
7	1926	5131	1174	15	F	22	488
8	1927	5132	1175	16	E	23	
9	1928	5133	1176	17	DC	24	
10	1929	5134	1177	18	B	25	

Indi-ctiões	Anni. vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	1930	5135	1178	19	A	26	489
12	1931	5136	1179	20	G	27	
13	1932	5137	1180	21	FE	28	
14	1933	5138	1181	22	D	29	
15	1934	5139	1182	1 Lucius 3.an.4.m.2.	C	30	490
1	1935	5140	1183	2	B	31	
2	1936	5141	1184	3	AG	32	
3	1937	5142	1185	4	F	33	
4	1938	5143	1186	1 Vrbanus 3 ã 1.m.10	E	34	491
5	1939	5144	1187	1 Gregorius 8.m.1.	D	35 Hieruſalem	
				capitur a Saladino die 2.Octobris feria 6.			
6	1940	5145	1188	1 Clemens 3.an.3.	CB	36	
7	1941	5146	1189	2 m.5.	A	37	
8	1942	5147	1190	3	G	1 Henricus 6.	492
9	1943	5148	1191	1 Cœleſtinus 3.an.6.	F	2 an.10.	
10	1944	5149	1192	2 m.8	ED	3	
11	1945	5150	1193	3	C	4	
12	1946	5151	1194	4	B	5	493
13	1947	5152	1195	5	A	6	
14	1948	5153	1196	6	GF	7	
15	1949	5154	1197	7	E	8	
1	1950	5155	1198	1 Innocentius 3.an.	D	9	494
2	1951	5156	1199	2 18.m.4.	C	10	
3	1952	5157	1200	3	BA	1 Philippus an.9	
4	1953	5158	1201	4	G	2 Ordo humi	
5	1954	5159	1202	5	F	3 liatorum cõ	495
6	1955	5160	1203	6	E	4 firmatur.	
7	1956	5161	1204	7	DC	5	
8	1957	5162	1205	8	B	6	
9	1958	5163	1206	9	A	7	496
10	1959	5164	1207	10	G	8	
11	1960	5165	1208	11	FE	9	
12	1961	5166	1209	12	D	1 Otho 4.an.3.	
13	1962	5167	1210	13	C	2	497
14	1963	5168	1211	14	B	3	
15	1964	5169	1212	15	AG	1 Fredericus 2.	
1	1965	5170	1213	16	F	2 an.33.	

Indictiões	Anni vrbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	1966	5171	1214	17	E	3	498
3	1967	5172	1215	18	D	4	
						Concilium Lateranenſe.	
				Ordo prædicatorum confirmatur per Honorium 3.			
4	1968	5173	1216	1 Honorius 3. an.	CB	5	
5	1969	5174	1217	2 10.m.7	A	6	
6	1970	5175	1218	3	G	7	499
7	1971	5176	1219	4	F	8	
8	1972	5177	1220	5	ED	9	
9	1973	5178	1221	6	C	10	
10	1974	5179	1222	7	B	11	500
11	1975	5180	1223	8	A	12 Ordo mino-	
12	1976	5181	1224	9	GF	13 rum confir-	
13	1977	5182	1225	10	E	14 matur.	
14	1978	5183	1226	11	D	15	501
15	1979	5184	1227	1 Gregorius 9. an.	C	16	
1	1980	5185	1228	2 14.m.3.	BA	17	
2	1981	5186	1229	3	G	18	
3	1982	5187	1230	4	F	19	502
4	1983	5188	1231	5	E	20	
5	1984	5189	1232	6	DC	21	
6	1985	5190	1233	7	B	22	
7	1986	5191	1234	8	A	23	503
8	1987	5192	1235	9	G	24	
9	1988	5193	1236	10	FE	25	
10	1989	5194	1237	11	D	26	
11	1990	5195	1238	12	C	27	504
12	1991	5196	1239	13	B	28	
13	1992	5197	1240	14	AG	29	
14	1993	5198	1241	1 Cœleſtinus 4.d.18	F	30	
15	1994	5199	1242	1 Vacat ſe.an.1.m.9.	E	31	505
1	1995	5200	1243	1 Innocentius 4.an. 11.m.9.	D	32 Ordo Cruciferorũ cõfirmatur.	
2	1996	5201	1244	2	CB	33	
3	1997	5202	1245	3	A	1 Vacat imperium an.28.depoſito Frederico 2.	
4	1998	5203	1246	4	G	2	506

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
5	1999	5204	1247	5	F	3	
6	2000	5205	1248	6	ED	4	
7	2001	5206	1249	7	C	5	
8	2002	5207	1250	8	B	6	
9	2003	5208	1251	9	A	7 Alphonſi æra	507
aſtrologis deſeruiens incipit anno a natiuitate domini.1251.							
10	2004	5209	1252	10	GF	8	
11	2005	5210	1253	11	E	9	
12	2006	5211	1254	1 Vacat ſedes an.2.	D	10	
13	2007	5212	1255	2	C	11	508
14	2008	5213	1256	1 Alexander 4.an.	BA	12 Ordo Ere-	
15	2009	5214	1257	2 6.m.6.	G	13 mitarum S.	
1	2010	5215	1258	3	F	14 Auguſtini	
2	2011	5216	1259	4	E	15 cõfirmatur.	509
3	2012	5217	1260	5	DC	16	
4	2013	5218	1261	6	B	17	
5	2014	5219	1262	7	A	18	
6	2015	5220	1263	1 Vrbanus 4.an.3.	G	19	510
7	2016	5221	1264	2 2.m.1.	FE	20	
8	2017	5222	1265	3 Vacat ſe.m.5.	D	21	
9	2018	5223	1266	1 Clemẽs 4.an.3.m.9.	C	22	
10	2919	5224	1267	2	B	23	511
11	2020	5225	1268	3	AG	24	
12	2021	5226	1269	4	F	25	
13	2022	5227	1270	1 Vacat ſe.an.2.m.2.	E	26	
14	2023	5228	1271	2	D	27	512
15	2024	5229	1272	1 Gregorius 10.an.	CB	28	
1	2025	5230	1273	2 4.m.2.	A	1 Rodulphus	
2	2026	5231	1274	3	G	2 an.19.	
3	2027	5232	1275	4 Innocẽtius 5.m.6.	F	3 Cõcilium Lu	513
4	2028	5233	1276	1 Adrianus 5.m.1.	ED	4 gdunenſe.	
5	2029	5234	1277	1 Ioannes 21..m.8.	C	5	
6	2030	5235	1278	1 Vacat ſe.m.6.	B	6	
7	2031	5236	1279	1 Nicolaus 3 an.3.	A	7	514
8	2032	5237	1280	2 m.8.	GF	8	
9	2033	5238	1281	3 Vacat ſe.m.5.	E	9	
10	2034	5239	1282	1 Martinus 4.ã.4.m.2.	D	10	515

Inditiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
11	2035	5240	1283	2	C	11	
12	2036	5241	1284	3	BA	12	
13	2037	5242	1285	4	G	13	
14	2038	5243	1286	1 Honorius.4.an.1.	F	14	516
15	2039	5244	1287	1 Vacat ſedes.m.10.	E	15 Ordo Carme-	
litarum reformatur:ac etiam ordo Seruorum per Honorium 4.							
1	2040	5245	1288	1 Nicolaus.4.an.4.	DC	16	
2	2041	5246	1289	2 m.1.	B	17	
3	2042	5247	1290	3	A	18	517
4	2043	5248	1291	4	G	19 (rium an.1	
5	2044	5249	1292	1 Vacat ſedes.an.2.	FE	1 Vacat impe-	
6	2045	5250	1293	2 m.3.	D	1 Aſtaulphus	
7	2046	5251	1294	1 Cœleſtinus 5. m.6.	C	2 an.6.	518
8	2047	5252	1295	1 Bonifacius.8.an.	B	3	
9	2048	5253	1296	2 8.m.9.	AG	4	
10	2049	5254	1297	3	F	5 Ordo Cœle- ſtinorum confirmatur.	
11	2050	5255	1298	4	E	6	519
12	2051	5256	1299	5	D	1 Albertus an.	
13	2052	5257	1300	6	CB	2 10.	
14	2053	5258	1301	7	A	3	
15	2054	5259	1302	8	G	4	520
1	2055	5260	1303	9	F	5	
2	2056	5261	1304	1 Benedictus.11.m.8.	ED	6	
3	2057	5262	2305	1 Vacat ſedes ã.1.m.1.	C	7	
4	2058	5263	1306	1 Clemens.5.an.8.	B	8	521
5	2059	5264	1307	2 m.10	A	9	
6	2060	5265	1308	3	GF	10	
7	2061	5266	1309	4	E	1 Henricus 7.	
8	2062	5267	1310	5	D	2 an.4.m.9.	522
9	2063	5268	1311	6	C	3 Concilium	
10	2064	5269	1312	7	BA	4 Viennenſe.	
11	2065	5270	1313	8	G	5 (rium an.1	
12	2066	5271	1314	9	F	1 Vacat impe-	523
13	2067	5272	1315	1 Vacat ſedes.an.2.	E	1 Ludouicus 4.	
14	2068	5273	1316	2	DC	2 Bauarus ã.32.	
15	2069	5274	1317	1 Ioãnes.22.ã.18.m.4.	B	3	

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades
1	2070	5275	1318	2		A	4	524
2	2071	5276	1319	3		G	5	
3	2072	5277	1320	4		FE	6	
4	2073	5278	1321	5		D	7	
5	2074	5279	1322	6		C	8	525
6	2075	5280	1323	7		B	9	
7	2076	5281	1324	8		AG	10	
8	2077	5282	1325	9		F	11	
9	2078	5283	1326	10		E	12	526
10	2079	5284	1327	11		D	13	
11	2080	5285	1328	12		CB	14	
12	2081	5286	1329	13		A	15	
13	2082	5287	1330	14		G	16	527
14	2083	5288	1331	15		F	17	
15	2084	5289	1332	16		ED	18	
1	2085	5290	1333	17		C	19	
2	2086	5291	1334	18		B	20	528
3	2087	5292	1335	1	Benedictus.12.	A	21	
4	2088	5293	1336	2	an.7.m.3.	GF	22	
5	2089	5294	1337	3		E	23	
6	2090	5295	1338	4		D	24	529
7	2091	5296	1339	5		C	25	
8	2092	5297	1340	6		BA	26	
9	2093	5298	1341	7		G	27	
10	2094	5299	1342	1	Clemens.6.an.10.	F	28	530
11	2095	5300	1343	2	m.6.	E	29	
12	2096	5301	1344	3		DC	30	
13	2097	5302	1345	4		B	31	
14	2098	5303	1346	5		A	32	531
15	2099	5304	1347	6		G	1 Carolus 4.	
1	2100	5305	1348	7		FE	2 an.32.	
2	2101	5306	1349	8		D	3 Peſtis maxi-	
3	2102	5307	1350	9		C	4 ma ubique.	532
4	2103	5308	1351	10		B	5	
5	2104	5309	1352	11		AG	6	
6	2105	5310	1353	1	Innocentius.6.	F	7	
7	2106	5311	1354	2	an.9.m.8.	E	8	533

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
8	2107	5312	1355	3	D	9	
9	2108	5313	1356	4	CB	10	
10	2109	5314	1357	5	A	11	
11	2110	5315	1358	6	G	12	534
12	2111	5316	1359	7	F	13	
13	2112	5317	1360	8	ED	14	
14	2113	5318	1361	9	C	15	
15	2114	5319	1362	10	B	16	535
1	2115	5320	1363	1 Vrbanus.5.an 8.	A	17	
2	2116	5321	1364	2 m.4.	GF	18	
3	2117	5322	1365	3	E	19	
4	2118	5323	1366	4	D	20	536
5	2119	5324	1367	5	C	21	
6	2120	5325	1368	6	BA	22	
7	2121	5326	1369	7	G	23	
8	2122	5327	1370	8	F	24 Ordo ſanctæ	537
				Brigidæ,& ordo montis oliuarum confirmantur.			
9	2123	5328	1371	1 Gregorius.11.	E	25	
10	2124	5329	1372	2 an.7,m.5,	DC	26	
11	2125	5330	1373	3	B	27	
12	2126	5331	1374	4	A	28	538
13	2127	5332	1375	5	G	29	
14	2128	5333	1376	6	FE	30	
15	2129	5334	1377	7	D	31	
1	2130	5335	1378	8	C	32	539
2	2131	5336	1379	1 Vrbanus.6.an.11,	B	1 Vinceslaus.	
3	2132	5337	1380	2 m.8.	AG	2 an.22.	
4	2133	5338	1381	3	F	3	
5	2134	5339	1382	4	E	4	540
6	2135	5340	1383	5	D	5	
7	2136	5341	1384	6	CB	6	
8	2137	5342	1385	7	A	7	
9	2138	5343	1386	8	G	8	541
10	2139	5344	1387	9	F	9	
11	2140	5345	1388	10	ED	10	
12	2141	5346	1389	11	C	11	
13	2142	5347	1390	12	B	12	542

Indi tiões	Anni urbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
14	2143	5348	1391	1 Bonifacius.9.	A	13	
15	2144	5349	1392	2 an.14.m.9.	GF	14	
1	2145	5350	1393	3	E	15	
2	2146	5351	1394	4	D	16	543
3	2147	5352	1395	5	C	17	
4	2148	5353	1396	6	BA	18	
5	2149	5354	1397	7	G	19	
6	2150	5355	1398	8	F	20	544
7	2151	5356	1399	9	E	21	
8	2152	5357	1400	10	DC	22	
9	2153	5358	1401	11	B	1 Robertus Ba	
10	2154	5359	1402	12	A	2 uarus.an. 10.	545
11	2155	5360	1403	13	G	3	
12	2156	5361	1404	14	FE	4	
13	2157	5362	1405	1 Innocentius.7.an.2.	D	5	
14	2158	5363	1406	2	C	6	546
15	2159	5364	1407	1 Gregorius.12.	B	7 Ordo S.Hiero	
				an.2.m.7.		nymi inſtitui	
1	2160	5365	1408	2	AG	8 tur.	
2	2161	5366	1409	3	F	9	
				Concilium Piſanum.			547
3	2162	5367	1410	1 Alexander.5 m.xi.	E	10	
				Ordo Scopetinorum incipit.			
4	2163	5368	1411	1 Ioannes.23.an.4.	D	1 Sigiſmundus	
5	2164	5369	1412	2 m.10.	CB	2 an.27.	
6	2165	5370	1413	3	A	3	
7	2166	5371	1414	4	G	4 Concilium	548
				Conſtantienſe inchoatur,& annis tribus perficitur.			
8	2167	5372	1415	5	F	5	
9	2168	5373	1416	1 Vacat ſedes an.	ED	6	
10	2169	5374	1417	2 2.m.6.	C	7	
11	2170	5375	1418	1 Martinus.5.an.13.	B	8	549
12	2171	5376	1419	2 m.3.	A	9	
13	2172	5377	1420	3	GF	10	
14	2173	5378	1421	4	E	11	
15	2174	5379	1422	5	D	12	550
1	2175	5380	1423	6	C	13	

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
2	2176	5381	1424	7	BA	14	
3	2177	5382	1425	8	G	15	
4	2178	5383	1426	9	F	16	551
5	2179	5384	1427	10	E	17	
6	2180	5385	1428	11	DC	18	
7	2181	5386	1429	12	B	19	
8	2182	5387	1430	13	A	20	552
9	2183	5388	1431	1 Eugenius 4.an.16.	G	21	
10	2184	5389	1432	2	FE	22	
11	2185	5390	1433	3	D	23	
12	2186	5391	1434	4	C	24	
13	2187	5392	1435	5	B	25	553
14	2188	5393	1436	6	AG	26	
15	2189	5394	1437	7	F	27	
1	2190	5395	1438	8	E	1 Albertus 2.ã.2	
				Concilium Baſilienſe.			
				Concilium Florentinum.			
2	2191	5396	1439	9	D	2	
3	2192	5397	1440	10	CB	1 Fredericus 3.	554
4	2193	5398	1441	11	A	2 an.47.	
5	2194	5399	1442	12	G	3	
6	2195	5400	1443	13	F	4	
7	2196	5401	1444	14	ED	5	555
8	2197	5402	1445	15	C	6	
9	2198	5403	1446	16	B	7	
10	2199	5404	1447	1 Nicolaus 5.an.8.	A	8	
11	2200	5405	1448	2	GF	9	556
12	2201	5406	1449	3	E	10	
13	2202	5407	1450	4	D	11	
14	2203	5408	1451	5	G	12	
15	2204	5409	1452	6	BA	13	557
1	2205	5410	1453	7	G	14 Conſtãtino	
2	2206	5411	1454	8	F	15 polis capi-	
3	2207	5412	1455	1 Caliſtus 3.an.3.m.3.	E	16 tur a Turcis.	
4	2208	5413	1456	2	DC	17 Victoria	558
				Chriſtianorum contra Turcas 8. idus Auguſti.			
5	2209	5414	1457	3	B	18	

Indi-tiões	Anni urbis	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
6	2210	5415	1458	4	A	19	559
7	2211	5416	1459	1 Pius.2.an.6	G	20	
8	2212	5417	1460	2	FE	21	
9	2213	5418	1461	3	D	22	
10	2214	5419	1462	4	C	23	560
11	2215	5420	1463	5	B	24	
12	2216	5421	1464	6	AG	25	
13	2217	5422	1465	1 Paulus 2.an.6.m.10.	F	26	
14	2218	5423	1466	2	E	26	561
15	2219	5424	1467	3	D	27	
1	2220	5425	1468	4	CB	28	
2	2221	5426	1469	5	A	29	
3	2222	5427	1470	6	G	30	562
4	2223	5428	1471	1 Xyſtus 4.an.12.	F	31	
5	2224	5429	1472	2	ED	32	
6	2225	5430	1473	3	C	33	
7	2226	5431	1474	4	B	34	563
8	2227	5432	1475	5	A	35	
9	2228	5433	1476	6	GF	36	
10	2229	5434	1477	7	E	37	
11	2230	5435	1478	8	D	38	564
12	2231	5436	1479	9	C	39	
13	2232	5437	1480	10	BA	40	
14	2233	5438	1481	11	G	41	
15	2234	5439	1482	12	F	42	565
1	2235	5440	1483	13	E	43	
2	2236	5441	1484	1 Innocentius 8.	DC	44	
3	2237	5442	1485	2 an.7.m.11.	B	45	
4	2238	5443	1486	3	A	46	566
5	2239	5444	1487	4	G	47	
6	2240	5445	1488	5	FE	1 Maximilianus	
7	2241	5446	1489	6	D	2 an.33.	
8	2242	5447	1490	7	C	3	567
9	2243	5448	1491	8	B	4	
10	2244	5449	1492	1 Alexander.6.an.	AG	5	
11	2245	5450	1493	2 11	F	6	
12	2246	5451	1494	3	E	7	568

Indi-tiões	Anni urb.	Anni mūdi	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades
13	2247	5452	1495	4	D	9	
14	2248	5453	1496	5	CB	10	
15	2249	5454	1497	6	A	11	
1	2250	5455	1498	7	G	12	569
2	2251	5456	1499	8	F	13	
3	2252	5457	1500	9	ED	14	
4	2253	5458	1501	10	C	15	
5	2254	5459	1502	11 Pius 3.d.17.	B	16	570
6	2255	5460	1503	1 Iulius 2.an.10.	A	17 Ordo mini-	
7	2256	5461	1504	2	GF	18 morum con	
8	2257	5462	1505	3	E	19 firmatur.	
9	2258	5463	1506	4	D	20	571
10	2259	5464	1507	5	C	21	
11	2260	5465	1508	6	BA	22	
12	2261	5466	1509	7	G	23	
13	2262	5467	1510	8	F	24	572
14	2263	5468	1511	9	E	25	
15	2264	5469	1512	10	DC	26 Concilium	
		Lateranenſe inchoatur & annis quinque perdurat.					
1	2265	5470	1513	1 Leo 10.an.8.m.8.	B	27	
2	2266	5471	1514	2	A	28	573
3	2267	5472	1515	3	G	29	
4	2268	5473	1516	4	FE	30	
5	2269	5474	1517	5	D	31	
6	2270	5475	1518	6	C	32	574
7	2271	5476	1519	7	B	33	
8	2272	5477	1520	8	AG	1 Carolus 5.an.	
9	2273	5478	1521	9	F	2	
10	2274	5479	1522	1 Adrianus 6.ã.1.m.8.	E	3 Rhodus capi	575
		tur a Turcis completo anno domini.1522.					
11	2275	5480	1523	2	D	4	
12	2276	5481	1524	1 Clemens 7.an.	CB	5	
13	2277	5482	1525	2 10.m.10.	A	6	
14	2278	5483	1526	3	G	7	76
15	2279	5484	1527	4	F	8 Roma capitur	
		ad Hiſpanis atque Germanis menſe Maio.					
1	2280	5485	1528	5	ED	9	

Indi-ctiões.	Anni vrbis	Anni mundi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olympiades
2	2281	5486	1529	6	C 10	
3	2282	5487	1530	7	B 11	577
4	2283	5488	1531	8	A 12	
5	2284	5489	1532	9	G F 13	
6	2285	5490	1533	10	E 14	
7	2286	5491	1534	11	D 15	578
8	2287	5492	1535	1 Paulus 3 an. 15	C 16 Carolus Imperator in Aphricę Tunetum expugnauit.	
9	2288	5493	1536	2	B A 17	
10	2289	5494	1537	3	G 18 Pontifex cũ Carolo Cæſare, & Rege Gallorum apud Nicæam conuentum habuit.	
11	2290	5495	1538	4	F 19	579
12	2291	5496	1539	5	E 20 Cógregatio Clericorum Regularium ſocietatis Ieſu.	
13	2292	5497	1540	6	D C 21	
14	2293	5498	1541	7	B 22 Carolus, & Pontifex Lucæ Hetruriæ urbs congrediuntur. Concilium Generale Tridenti indictum. Solimanusq; Vngariam uaſtat.	
15	2294	5499	1542	8	A 23	580
1	2295	5500	1543	9	G 24 Bellum in Germania contra Lutheranos.	
2	2296	5501	1544	10	F E 25	
3	2297	5502	1545	11	D 26 Concilium Tridentinum inchoatum.	
4	2298	5503	1546	12	C 27	581
5	2299	5504	1547	13	B 28 Concilium Tridentinum Bononiæ translatum.	
6	2300	5505	1548	14	A G 29	
7	2301	5506	1549	15	F 30 (ſem.	
8	2302	5507	1550	1 Iulius 3.an.5.m.2.	E 31 Bellũ Parmen	582
9	2303	5508	1551	2 d.16.	D 32 Concilium Generale iterum Tridenti reuocatur.	
10	2304	5509	1552	3	C B 33	
11	2305	5510	1553	4	A 34 Bellum inter Cæſarem, & Mauritium & Saxonem opibus Henrici Regis Francorum ſubleuatum. Catholicaque Religio Anglis reſtituta.	583

Indictiões	Anni vrbis	Anni mũdi	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani	Olympiades
12	2306	5511	1554	5	G 35 Bellum in Hetruria contra Senenſes.	
13	2307	5512	1555	1 Marcellus 2.d.21.	F 36	
14	2308	5513	1556	1 Paulus 4.ã.4.m.2.	E D 37 Bellum inter Pontificem,& Hiſpanorum regem.	
15	2309	5514	1557	2	C 38 Diluuium in multis ciuitatibus Italiæ. Carolus Imperio ſe abdicat.	584
1	2310	5515	1558	3	B 1 Ferdinandus primus an.7.	
2	2311	5516	1559	4	A 2	
3	2312	5517	1560	5	G F 3 Ferdinandus confirmatur a Pio quarto Pont. Max.	
4	2313	5518	1561	1 Pius 4. Medices.ã.6	E 4 Origo Belli Ciuilis in Galliarum Regnis ob Religionem oritur.	585
5	2314	5519	1562	2	D 5 Concilium denuo reuocatum,& in anno futurum abſoluitur 25. ſeſſionibus celebratis ab eius inditione 28.anno.	
6	2315	5520	1563	3	C 6	
7	2316	5521	1564	4	B A 7 Bella pluſquã hoſtilia in Galiarum Regnum ob religione excitata.	
8	2317	5522	1565	5	G 1 Maximilianus 2.Imper.adhuc uiuit. Solimanus melitam infeſtat. Solimanus Vngariam cum ſuis Turcis infeſtat. & Zighetum expugnat;ubi mortuus eſt.	586
9	2318	5523	1566	1 Pius 5.an.7.m.3.	F 2	
10	2319	5524	1567	2	E 3	
11	2320	5525	1568	3	D C 4	
12	2321	5526	1569	4	B 5	587
13	2322	5527	1570	5	A 6 Bellum inter Venetos & Turcas excitatur.	
14	2323	5528	1571	6	G 7 Selinus Turcarum Rex ab Venetiis,Hiſpanis,& Pontifice ſuperatur in ſinum Corynthiacum apud Chinados.	
15	2324	5529	1572	7	F E 8	588
1	2325	5530	1573	1 Gregorius an.	D 9	
2	2326	5531	1574	2	C 10 Turcæ Guletã expugnarunt.	
3	2327	5532	1575	3	B 11	

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM temporum & feſtorum mobilium.

TAbulam perpetuam temporum & feſtorum mobilium poſt emendationes temporum nuper edidimus: ut per eam facile reperiamus ea, quæ geſta narrantur etiam certo die. Quare per columnas proprias digeſſimus aureum numerũ: epactam cyclum ſolarem, literã dominicalem, Paſchæ ſolemnitatẽ, & annos à natiuitate domini. Omiſſimus tamen breuitatis cauſa concurrentes claues feſtorum mobilium & regulares, quæ ad inſtitutũ parũ pertinent. Prima igitur columna tabulæ, ut in ſuperſcriptione annotatur continet aureum numerum, qui eſt cyclus lunaris decemnouennalis ad inueniendas lunę congreſſiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri aurei Vulgo dicti, deſcribuntur. 19. literis alphabeti ab A. uſque ad .T in martyrologio, ſed alibi annotantur numeris arithmeticis. Numerus autem quotus cycli decemnouennalis hoc pacto cognoſcitur. Annis Chriſti domini oblatis iunge unitatem: quia, ut Dionyſio abbati Romano placet, Chriſtus natus eſt in calce anni primi decemnouennalis cycli. Productũ diuide per .19 & facta diuiſione, ſiquid reſidui fuerit, pro quote cycli decemnouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli ſumito.

Secunda columna epacta oſtendit. Continet enim epacta. 11. dies qui ſuperexcreſcunt in anno cõmuni ſolari ſupra. 12. Lunæ congreſſiones cũ Sole. Series autem & numerus epactarum talis eſt. Anno primo cycli decemnouennalis epactæ numerantur. 11. Secundo anno ſuperadditis. 11. reſultant. 22. Tertio uero quoniam adiunctis. 11. fiunt 33 ſuperantes integra lunationem abiectis. 30 remanent. 3. & ſic deinceps, 11. ſemper adiectis, ut ex hac formula colligi poteſt.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29

Aurei numeri. uel Epactæ.

Etiam epactæ quouis anno facile hoc modo inueniri poſſunt. Conſydera anni Chriſti oblati aureum numerum: quem multiplica per 11. & productum partire per 30. & quod reſiduum fuerit habeto pro epactis anni

propoſiti. Iulius Cæſar principium aurei numeri calendis Ianuarii mutari conſtituit. Epactæ uero iuxta morem uulgi mutantur calendis Martii Si ſcire uolueris quot dies habeat Luna. accipe numerum epactę anni tui: cui numero ſuperadde tot unitates quot calēdæ fuerint à Martio incluſiue uſq; ad mēſem, cuius Lunam quæris, & rurſum adiunge tot unitates, quot dies habes illius menſis. Quot ergo ſimul iunctas unitates collegeris, tot erūt dies Lunæ. & ſi 30 exceſſerint, tūc illis abiectis, numerus qui ſuperfuerit, diē Lunæ indicabit.

Tertia columna cyclum ſolarem demonſtrat. Vocatur autem cyclus ſolaris ſpatium. 28 annorum ſolarium, hoc eſt orbis uel circulus ſolaris, non quod Sol in eodem ſpatio temporis peragat curſum zodiaci, ſed quoniam in 28. annis ad ſua debita redeunt principia omnes uarietates quæ ex litera ſolari, hoc eſt dominicali, & biſſexto contingere poſſunt. Ratio. 28. annorum hæc eſt. Cum enim dies hebdomadæ ſint ſeptem & biſſexti tantummodo quarto anno cotingant, ſi per quatuor ſeptem multiplicauerimus emerget numerus annorum. 28. in quibus omnes uarietātes quæ per literam dominicalem & biſſextum accidere poſſunt. in priſtinam redibunt formam: & biſſextus per omnes ferias currit. Si uero ſcire cupis quotus ſit annus cycli ſolaris: annis domini adde 9. & numerum collectum partire per 28. Si nihil remanſerit, accipe ultimum numerum cycli ſolaris, hoc eſt. 28. pro quoto. Si aliquid reſiduum fuerit: id oſtendit tibi numerum cycli ſolaris.

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina cauſa. Prima eſt quoniam annus ſolaris communis. 365. continet dies: quos ſi per ſeptem diuiſeris, uidebis in quotiente. 52. hebdomadas & diem unum reſiduum. Cum igitur feriarum elementa ſint ſeptem .ſ.a.b.c.d.e.f.g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas; tandem unus erit dies reſiduus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calendis Ianuarii: & eadem. A litera in fine die ultima Decēbris inſcribitur. Quare neceſſe erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm eſt eaſdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis cauſa ex anno biſſextili oritur. Annus enim ſolaris. C. Iulii Cæſaris ex 365. diebus & ſex horis

Tabella cycli ſolaris cum literis dominicalibus.

1	g	f
2	e	
3	d	
4	c	
5	b	a
6	g	
7	f	
8	e	
9	d	c
10	a	
11	b	
12	g	
13	f	e
14	d	
15	c	
16	b	
17	a	g
18	f	
19	e	
20	d	
21	c	b
22	a	
23	g	
24	f	
25	e	d
26	c	
27	b	
28	a	

horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem conſtituunt.Is ſexto calendas Martii.hoc eſt die.24 Februarij in litera F, repetita intercalatur, & ex conſecutione fit literæ dominicalis immutatio,Inuento igitur numero cycli ſolaris per tabellam:litera dominicalis manifeſtabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli ſolaris per doctrinam prius datam inuentum: cui è directo in alia columnula eſt litera dominicalis. Quæ ſi unica fuerit annum communem indicabit:ſi duplex,biſſextilem. Prior litera uſque ad feſtum ſancti Mathiæ commoda erit: poſterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonſtrat paſchalem ſolennitatē die dominica celebrandam iuxta ritum eccleſiæ iandiu ſeruatum ſecundum ſupputationem Dionyſii Abbatis. Ex hoc feſto paſchali facile quiſque perſe ipſum repetire poteſt reliqua feſta mobilia ſibi correſpōdentia hoc modo A. dominica paſchali ſi retrograde in calendario ſex hebdomadas numeraueris, deduceris in dominicam quadrageſimæ.A qua ſi tres computaueris, dominicam ſeptuageſimæ offendes .Memento tamen, ut in anno biſſextili Februario uiginti nouem dies tribuas: & in poſterioribus eius diebus (ut negotium poſtulat)ad poſteriorem literam dominicalem tranſeundum eſſe. Præterea à die Paſchæ,ſupputa.5. hebdomadas:& incides dominicam Rogationum,& in duas in pentecoſten.

In reliquis uero colūnis deſcripſimus annos domini ita quod in ſexta ſint anni domini à principio tabulæ ſucceſſiue uſque in finem eius: & rurſus in ſeptima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterunt columnę annorum domini in perpetuū. Incepimus autem in ſexta columna ante natiuitatem domini annis .44. Quo tempore Iulius Cæſar calendarium ſuum quod anno præcedenti correxerat ſeruandum per totum orbe promulgauit, ut atteſtatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipſam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de cauſa: quoniam cyclus magnus annorum .532. componitur ex cyclo ſolari multiplicato in cyclum lunarem decemnouennalem. Si enim multiplicauerimus annos 28. per annos . 19. prouenient anni 532. Poſt quot annos neceſſe eſt redire diuerſitates omnes ex his cyclis contingentes. Nam cum diuerſitates ex Luna. 14.procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouēnali. & uarietates ex biſſexto, & litera domini. ali prouenientes dependeant ex cyclo ſolari:ſi anni cycli lunaris multiplicē

tur per annos cycli ſolaris:redibunt poſt tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuerſitates ex diſcrepantia cyclorum contingentes. & quia celebratio paſchę iuxta obſeruationem eccleſię inititur eiſdem cyclis, neceſſe eſt paſcha ſecundum hunc cyclum magnum ſemper reuerti poſt annos .532. ad eundem terminum.& ſic uoluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum.532 ut atteſtatur dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis libro 6.primæ partis ſuæ Paulinæ: & dominus Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione .37. B. antea deſcripſit Proſper Aquitanicus, epiſcopus Rheginus tempore pontifice Leonis primi anno domini.456. Deinde Victorinus Lemonicenſis paulo poſt eadem tempora Rurſus etiam Dionyſius abbas Romanus cognomento exiguus ſimilem tabulam inſtituit anno domini.532.& inſeruit eam in libro ſuo, quem paſchalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florentinus ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini eandem tabulam digeſſit ab anno domini 1501.ſumens exordium. Sed quoniam in eorũ tabulis manifeſtus inuenitur error in anno natiuitatis domini & paſſionis eius: & in biſſextis ſuperfluis iuxta natiuitatem Chriſti antea & poſtea: propterea coacti ſumus eorum errores emendare, ut pura ueritas inueniatur.Sed antequam id faciamus,oportet nos prius tabellam deordinationis literarum dominicalium & annorum biſſextilium, quæ contingit tẽpore Auguſti Cæſaris annotare. ne contingat eo tẽpore in computationibus error. Emandauit nanque Iulius Cæſar calendarium anno.45.ante Chriſti natiuitatem litera dominicali exiſtente. B. ut probatur ex tabulis Aſtronomicis quòd eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium, ſicut Cæſar ibidem annotauit unitatem cycli ſui lunaris: quæ congresſionem luminarium primã fuiſſe oſtendit eo die,quæ fuit in ſabbato. Anno uero ſequenti.ſ.44. ante Chriſti ortum, promulgauit illud exiſtente litera dominicali A.Iuſſitq́ue ſacerdotibus, ut omni quarto anno diem unum intercalarent.Sed eodem anno Cæſare in ſenatu interfecto: ſacerdotes iuſſionem Cæſaris non impleuerunt ad unguem ſicut præceperat. Nam. ut dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emendato calendario per Iulium Cæſarẽ uitium admiſſum eſt per ſecerdotes. Nam cum præceptum eſſet anno quarto, ut intercalarent uuum diem:& oporteret anno quarto intercalarunt non definente. Sicque per annos ſex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuiſſent, duodecim intercalati ſunt.Quod deprehenſum Auguſtus

reformauit: iuſſitque annos duodecim ſine intercalatione decurrē-
re: ut tres illi dies qui ultra nouem neceſſarios temere fuerant in-
tercalati, hoc modo poſſent repenſari. Ex qua diſciplina omnium
poſtea temporum fundata ratio eſt. Hæc Solinus. Idem affirmat
Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de tri-
ennio in triennium annum biſſextilem celebrarunt, cum debue-
rant hoc facere de quadriennio in quadriennium. Propter quod
Auguſtus coactus eſt poſt. 36. annos à promulgato calendario: ſpa-
tio duodecim annorum tres dies biſſextiles omittere. ab anno o-
ctauo ante Chriſti ortum uſque ad quartum eius annum integrum.
Et ſic anno quinto Chriſti litera dominicalis reſtituta eſt ad locū
proprium iuxta ordinem à Iulio traditum. poſtea ſemper uſque ad
præſens tempus congruus literarum dominicalium & biſſextorum
ordo ſeruatus eſt. Annos ergo trigintaſex peruerſi uſus, & annos
duodecim emēdationis deſcripſimus in ſequenti tabella cū literis
dominicalibus, & annis ante Chriſti natiuitatē & poſt eius ortum.

Aur. nũs.	Epaƈta	Cycl⁹ Solaris	Lr̃a dñi ord.	Lr̃a dom. deord.	Paſcha Reſur-reƈt.	Anni Chr̃m.	Anni dñi deinceps		
15	15	22	A	A	2 April.	44	489	1021	1553
16	26	23	G	G	25Mar.	43	490	1022	1554
17	7	24	F	FE	14A.	42	491	1023	1555
18	18	25	ED	D	5 A.	41	492	1024	1556
19	0	26	B	C	18A.	40	493	1025	1557
1	11	27	C	BA	10A.	39	494	1026	1558
2	22	28	A	G	26M.	38	495	1027	1559
3	3	1	GF	F	14A.	37	496	1028	1560
4	14	2	E	ED	6 A.	36	497	1029	1561
5	25	3	D	C	29M.	35	498	1030	1562
6	6	4	C	B	11A.	34	499	1031	1563
7	17	5	BA	AG	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	DC	30M.	30	503	1035	1567
11	1	9	DC	B	18A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	GF	26M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15A.	26	507	1039	1571
15	15	13	FE	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	CB	22M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11A.	23	510	1042	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	AG	FE	22A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	BA	19A.	18	515	1047	1579
4	14	21	CB	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	ED	15A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31M.	14	519	1051	1583
8	28	25	ED	B	19A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	AG	11A.	12	521	1033	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16A.	10	523	1055	1587

Aur. nũs.	Edacta	Cyc. Solaris	Lr̃a dñi. ordinaria	Lr̃a do. deordin.	Paſcha Reſurrectionis.	Anni ante Chr̃m &poſt	Anni dñi poſt natiuitatem			
12	12	1	GF	DC	7 A.	9	524	1056	1588	
13	23	2	E	B	30M.	8	525	1057	1589	
14	4	3	D	A	19 A.	7	526	1058	1590	Conceptio Chriſti.
15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591	
16	26	5	BA	F	26M.	5	528	1060	1592	
17	7	6	G	E	15 A.	4	529	1061	1593	
18	18	7	F	D	31M.	3	530	1062	1594	
19	0	8	E	C	20 A.	2	531	1063	1595	
1	11	9	DC	B	11 A.	1	532	1064	1596	
2	22	10	B	A	27M.	1	533	1065	1597	Primus an-
3	3	11	A	G	16 A.	2	534	1066	1598	nus ab ei- us natiui-
4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599	tate.
5	25	13	FE	E	23M.	4	536	1068	1600	
6	6	14	D		12 A.	5	537	1069	1601	
7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602	
8	28	16	B		24 A.	7	539	1071	1603	
9	9	17	AG		8 A.	8	540	1072	1604	
10	20	18	F		31M.	9	541	1073	1605	
11	1	19	E		20 A.	10	542	1074	1606	
12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607	
13	23	21	CB		27M.	12	544	1076	1608	
14	4	22	A		16 A.	13	545	1077	1609	
15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610	
16	26	24	F		24M.	15	547	1079	1611	
17	7	25	ED		12 A.	16	548	1080	1612	
18	18	26	C		4 A.	17	549	1081	1613	
19	0	27	B		24 A.	18	550	1082	1614	
1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615	
2	22	1	GF		31M.	20	552	1084	1616	
3	3	2	E		20 A.	21	553	1085	1617	
4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618	
5	25	4	C		28M.	23	555	1087	1619	
6	6	5	BA		16 A.	24	556	1088	1620	
7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621	
8	28	7	F		21 A.	26	558	1090	1622	

Aur. nũs	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſcha Reſur.	Anni à natiuitate domini.				
9	9	8	E	13A.	27	559	1091	1623	
10	20	9	DC	28M.	28	560	1092	1624	
11	1	10	B	17A.	29	561	1093	1625	
12	12	11	A	9 .A	30	562	1094	1626	
13	23	12	G	25M.	31	563	1095	1627	
14	4	13	FE	13A.	32	564	1096	1628	
15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629	Paſſio
16	26	15	C	28M.	34	566	1098	1630	Chriſti an.
17	7	16	B	10A.	35	567	1099	1631	33.
18	18	17	AG	1 A.	36	568	1100	1632	
19	0	18	F	21A.	37	569	1101	1633	
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634	
2	22	20	D	29M.	39	571	1103	1635	
3	3	21	CB	17A.	40	572	1104	1636	
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637	
5	25	23	G	25M.	42	574	1106	1638	
6	6	24	F	14A.	43	575	1107	1639	
7	17	25	ED	5 A.	44	576	1108	1640	
8	28	26	C	25A.	45	577	1109	1641	
9	9	27	B	10A.	46	578	1110	1642	
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643	
11	1	1	GF	21A.	48	580	1112	1644	
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645	
13	23	3	D	29M	50	582	1114	1646	
14	4	4	C	18A.	51	583	1115	1647	
15	15	5	BA	2 A.	52	584	1116	1648	
16	26	6	G	25M.	53	585	1117	1649	
17	7	7	F	14A.	54	586	1118	1650	
18	18	8	E	30M·	55	587	1119	1651	
19	0	9	DC	18A.	56	588	1120	1652	
1	11	10	B	10A.	57	589	1121	1653	
2	22	11	A	26M.	58	590	1122	1654	
3	3	12	G	15A.	59	591	1123	1655	
4	14	13	FE	6 A.	60	592	1124	1656	
5	25	14	D	29M.	61	593	1125	1657	
6	6	15	C	11A.	62	594	1126	1658	

Aur. nũs	Epa ɛ̃a	Cyclus Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrect.	Anni à natiuitate domini.			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	AG	22A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22M.	72	604	1136	1668
17	7	26	C	11A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7 A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20A.	83	615	1147	1679
9	9	9	DC	11A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	FE	30M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	4 A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27M.	91	623	1155	1687
17	7	17	AG	15A.	92	624	1156	1688
18	18	18	F	31M	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12A.	95	627	1159	1691
2	22	21	CB	27M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

Aur. nūs.	Epacta	Cycl. Sola.	Lite dom.	Paſca Reſu.	Anni a natiuitate domini.			
5	25	24	F	24M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24A.	102	634	1166	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1167	1699
10	20	1	G F	31M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	F E	20A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10A.	130	662	1194	1726
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	G F	21A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29M.	134	666	1198	1730

Aur. nũs.	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca reſur.	Anni a natiuitate domini.			
3	3	4	C	18A.	135	667	1199	1731
4	14	5	B A	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	D C	25A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22A.	143	675	1207	1739
12	12	13	F E	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	A G	25M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19A.	151	683	1215	1747
1	11	21	C B	10A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	E D	29M.	156	688	1220	1752
6	6	26	C	11A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23A.	159	691	1223	1755
9	9	1	G F	14A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11A.	163	695	1227	1759
13	23	5	B A	26M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23M.	167	699	1231	1763
17	7	9	D C	11A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23A.	170	702	1234	1766

Anńus	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſcha Reſur.	Anni à natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30M	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19A.	173	705	1237	1769
4	14	15	C	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12A	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	2776
11	1	22	A	19A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31M	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	16A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24M	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13A.	195	727	1259	1791
7	17	9	DG	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17A.	203	735	1267	1799
15	15	17	AG	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13A.	206	738	1270	1802

Aureus nũs.	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca reſur.	Anni a natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29M.	218	750	1282	1814
11	12	4	G	18A.	219	751	1283	1815
12	1	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25M.	221	753	1285	1817
14	4	7	F	14A.	222	754	1286	1818
15	14	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10A.	225	757	1289	1821
18	16	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aur. nũs	Epa-cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſcha Reſur.	Anni à natiuitate domini.			
16	26	28	A	26M.	243	775	1307	1839
17	7	1	GF	14A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11A.	247	779	1311	1843
2	22	5	BA	26M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23M.	251	783	1315	1847
6	6	9	DC	11A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	FE	30M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27M.	259	791	1323	1855
14	4	17	AG	15A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12A.	263	795	1327	1859
18	18	21	CB	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31M.	267	799	1331	1863
3	3	25	ED	19A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16A.	271	803	1335	1867
7	17	1	GF	31M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28M.	275	807	1339	1871
11	1	5	BA	16A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31M.	278	810	1342	1874

Aureus numerus	Epacta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca. Reſur.	Anni a natiuitate domini.			
14	4	8	E	13A.	279	811	1343	1875
15	15	9	DC	4 A..	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	FE	20A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17A.	287	819	1351	1883
4	14	17	AG	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13A.	290	822	1354	1886
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	CB	24A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21A.	295	827	1359	1891
12	12	25	ED	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	821	1363	1895
16	26	1	GF	24M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18A.	303	835	1367	1899
1	11	5	BA	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14A.	306	838	1370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	239	1371	1903
5	25	9	DC	28M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22A.	311	843	1375	1907
9	9	13	FE	13A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18A.	314	846	1378	1910

Hic ānus correſpōdet creationi mūdi ſecūdū hebraicā veritatem hoc eſt ante Chriſti natiuitatē annis 3900

Aur. nũs.	Epa ćta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca reſur.	Anni a natiuitate domini.			
12	12	16	B	10A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18A.	325	857	1389	1921
4	14	27		3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27M.	343	875	1407	1939
3	3	17	AG	15A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Concilium Nicenum an. domi. 322. Aureus nũs ca lendario inſigitur anno ſequenti. ſ. 323.

Aur. nūs	Epacta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Paſcha Reſur.	Anni à natiuitate domini.			
10	20	24	F	31M.	351	883	1415	1947
11	1	25	ED	19.A	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16A.	355	887	1419	1951
15	15	1	GF	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	BA	23A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	10A.	367	899	1431	1963
8	28	13	FE	2 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17A.	371	903	1435	1967
12	12	17	AG	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	F	31M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13A.	374	906	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	CB	27M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21A.	379	911	1443	1975
1	11	25	ED	12A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	2447	1979
5	25	1	GF	24M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

Aur. nūs	Epaćta	Cycl. Sola.	Litera dom.	Paſcha Reſur.	Anni à natiuitate domini.		
8	28	4	C	25A. 387	919	1451	1983
9	9	5	BA	9 A. 388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A. 389	921	1453	1985
11	1	7	F	21A. 390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A. 391	923	1455	1987
13	23	9	DC	28M. 392	924	1456	1988
14	4	10	B	17A. 393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A. 394	926	1458	1990
16	26	12	G	25M. 395	927	1459	1991
17	7	13	FE	13A. 396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A. 397	929	1461	1993
19	0	15	C	18A. 398	930	1462	1994
1	11	16	B	10A. 399	931	1463	1995
2	22	17	AG	1 A. 400	932	1464	1996
3	3	18	F	14A. 401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A. 402	934	1466	1998
5	25	20	D	29M. 403	935	1467	1999
6	6	21	CB	17A. 404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A. 405	937	1469	2001
8	28	23	G	22A. 406	938	1470	2002
9	9	24	F	14A. 407	939	1471	2003
10	20	25	ED	29M. 408	940	1472	2004
11	1	26	C	18A. 409	941	1473	2005
12	12	27	B	10A. 410	942	1474	2006
13	23	28	A	26M. 411	943	1475	2007
14	4	1	GF	14A. 412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A. 413	945	1477	2009
16	26	3	D	22M. 414	946	1478	2010
17	7	4	C	11A. 415	947	1479	2011
18	18	5	BA	2 A. 416	948	1480	2012
19	0	6	G	22A. 417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A. 418	950	1482	2014
2	22	8	E	30M. 419	951	1483	2015
3	3	9	DC	18A. 420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A. 421	953	1485	2017
5	25	11	A	26M. 422	954	1486	2018

Aur. nũs.	Epa- cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca. Reſur.	Anni a natiuitate domini.			
6	6	12	G	15A.	423	955	1487	2019
7	17	13	FE	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19A.	425	957	1489	2021
9	9	15	C.	11A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	AG	22A.	428	960	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19A.	431	963	1495	2027
15	15	21	CB	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31M.	435	967	1499	2031
19	0	25	ED	19A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27M.	438	970	1502	2034
3	3	28	A	16A.	439	971	1503	2035
4	14	1	GF	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	BA	23A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20A.	447	979	1511	2043
12	12	9	DC	11A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	FE	23M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24A.	455	987	1519	2051
1	11	17	AG	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31M.	457	989	1521	2053
3	3	19	E	20A.	458	990	1522	2054

Aur. nũs.	Epa. cta	Cycl. Sola.	Lite. dom.	Paſca reſur.	Anni a natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	CB	27M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21A.	463	995	1527	2059
9	9	25	ED	12A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	GF	31M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	BA	16A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	o.	7	F	21A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	DC	28M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	FE	13A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	AG	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	CB	17A.	488	1020	1552	2084

Finis magnæ tabulæ.

Poſt tabulæ finem iterum atque iterum anni domini reſumendi ſunt;& reducēdi per columnas alias ad initium, & perducendi ad finem per circuitum in perpetuum: niſi forte fiat per eccleſiam emēdatio collapſi calēdarii. Tunc.n.neceſſe eſſet aliam tabulā edere. Sed quoniā poteſt contingere ſcriptoris error in annotatione diei Paſchæ in præcedenti tabula: ideo alios modos inueniendi paſcha nunc deſcribemus: quorū primus talis eſt. Require in calendario aureum numerum anni propoſiti poſt nonas Martii, hoc eſt poſt ſeptimū eius diem, vbi annotatur feſtum ſancti Thomę Aquinatis & ab eo aureo numero currente enumera tres literas dominicales illius anni,& in tertia litera dominicali erit paſcha. In anno uero biſſextili aſſume ſecundam literam. & ſi litera dominicalis contingat eſſe e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper deſcribitur in calendario per aureum numerum nigrum ſuperadditum rubro, cuius initium eſt eregione diei 21. Martii in feſto ſancti Benedicti abbatis, ubi annotatur litera C. Tunc ſemper litera dominicalis immediate poſt aureum numerū anni propoſiti oſtendet paſcha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur, & in ſequenti dominicali litera paſcha celebrabitur.

Alium penè ſimilem modum docet nos Ioannes de monte Regio in ſuo calēdario ad inueniendum paſcha cum cæteris feſtis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propoſiti, quæ ſit ſub aureo numero eo anno currente: & tunc paſcha celebrabitur eo die qui ei e directo à dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis è directo aurei numeri appareat ea non erit cōueniens nuntia feſti paſchalis: ſed ad ſequentem proxime deſcendendum eſt. In anno autē biſſextili Septuageſima & dies cinerum per priorem literam dominicalem accipi debent: reliqua uero omnia per poſteriorem. Fallit tamen regula in Septuageſima ſolum: in annis. 532. aureo numero currente octo in anno biſſextili : D C. ſicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuageſima eſt die 22. Februarij.

Sequitur tabula.

Aur. nûs 16	Lr̃a dñi calis	Septua geſima	Fer̃.4. cinerũ	Paſcha reſur.	Aſcen ſio dñi	Pente coſte	Corpus Chr̃i	Dñicæ poſt pẽ tecoſtẽ
5	D	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij.	21 Maii	28
	E	19	5	23	1 Maii	11	22	28
13	F	20	6	24	2	12	23	28
2	G	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	B	23	9	27	5	15	26	27
	C	24	10	28	6	16	27	27
18	D	25	11	29	7	17	28	27
7	E	26	12	30	8	18	29	27
	F	27	13	31	9	19	30	27
15	G	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunii	27
	B	30	16	3	12	22	2	26
12	C	31	17	4	13	23	3	26
1	D	1 Feb.	18	5	14	24	4	26
	E	2	19	6	15	25	5	26
9	F	3	20	7	16	26	6	26
	G	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	B	6	23	10	19	29	9	25
	C	7	24	11	20	30	10	25
14	D	8	25	12	21	31	11	25
3	E	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	F	10	27	14	23	2	13	25
11	G	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	B	13	2	17	26	5	16	24
8	C	14	3	18	27	6	17	24
	D	15	4	19	28	7	18	24
	E	16	5	20	29	8	19	24
	F	17	6	21	30	9	20	24
	G	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun.	11	22	24
	B	20	9	24	2	12	23	23
	C	21	10	25	3	13	24	23
	D	22						

Anni domini	Dies iuxta uſum eccleſiæ	paſchales iuxta decreta patrū	Dierum differentia
1525	16Apr.	9 Apr.	7
1526	1 Apr.	1 Apr.	0
1527	21Apr.	24Mar.	28
1528	12Apr.	5 Apr.	7
1529	22Mar.	28Mar.	0
1530	17Apr.	20Mar.	28
1531	9 Apr.	2 Apr.	7
1532	31Mar.	24Mar.	7
1533	13Apr.	13Apr.	0
1534	5 Apr.	5 Apr.	0
1535	28Mar.	21Mar.	7
1536	16Apr.	9 Apr.	7
1537	1 Apr.	1 Apr.	0
1538	21Apr.	17Mar.	35
1539	6 Apr.	6 Apr.	0
1540	28Mar.	28Mar.	0
1541	17Apr.	13Mar.	35
1542	9 Apr.	2 Apr.	7
1543	25Mar.	25Mar.	0
1544	13Apr.	13Apr.	0
1545	5 Apr.	29Mar.	7
1546	25Apr.	21Mar.	35
1547	10Apr.	10Apr.	0
1548	1 Apr.	25Mar.	7
1549	21Apr.	17Mar.	35
1550	6 Apr.	6 Apr.	0
1551	29Mar.	29Mar.	0
1552	17Apr.	13Mar.	35
1553	2 Apr.	2 Apr.	0
1554	25Mar.	25Mar.	0
1555	14Apr.	7 Apr.	7
1556	5 Apr.	29Mar.	7
1557	18Apr.	21Mar.	28
1558	10Apr.	10Apr.	0
1559	26Mar.	26Mar.	0
1560	14Apr.	17Mar.	28

Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas ſedes in calendario: ſed continue eas anticipāt ideo cōtingit deordinatio in celebratione paſchæ. Quare operæpretiū eſt quōdam futuros annos exarare, quibꝰ uera paſchalis ratio diſcrepat à priſca illa ſupputatione Dyoniſica: quā adhuc eccleſia uniuerſalis authoritate ſua tolerat. Quod manifeſtū erit in hac tabula: in cuius prima colūna deſcripſimus anos domini: in ſecunda diē paſchalē iuxta uſum eccleſiæ: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta uero ſiue inter utroſq; differentiā: ſiue inuicem cōuenientiā. Hæc ex calēdario Ioannis Stofflerini propoſitione.39.

Anni domini	Dies iuxta uſum eccleſiæ	Paſchales iuxta decreta patrũ	Dierum differētia
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29Mar.	22Mar.	7
1563	11Apr.	11Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	23Apr.	18Mar.	35
1566	14Apr.	7 Apr.	7
1567	30Mar.	30Mar.	0
1568	18Apr.	14Mar.	35
1569	10Apr.	3 Apr.	7
2170	26Mar.	26Mar.	0
1571	15Apr.	18Mar.	28
1572	6 Apr.	30Mar.	7
1573	22Mar.	22Mar.	0
1574	11Apr.	11Apr.	0
1575	3 Apr.	27Mar.	7
1576	22Apr.	18Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30Mar.	30Mar.	0
1579	19Apr.	15Mar.	35
1480	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26Mar.	26Mar.	0
1582	15Apr.	8 Apr.	7
1583	31Mar.	31Mar.	0
1484	19Apr.	22Mar.	28
1585	11Apr.	11Apr.	0

De cyclo inditionali.

Cyclus inditionalis continet tria luſtra, id eſt tria quinquennia, hoc eſt. 15. annos ſolares iuxta conſuetudinem Romanorum: qui ſibi ſubiectis populis per uniuerſum penè orbem tributa ſoluenda indicebant. Natus eſt autem Chriſtus in primo luſtro Romanæ inditionis poſt peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæſare Auguſto, ut deſcriberetur uniuerſus orbis ſicut ex Euangelio patet. Nam Auguſtus Cæſar inditiones inſtituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiente. 8. calendas

Octobris,hoc eſt die.24.Septembris,uidelicet quando anni Olympiadum ſumunt initium.Si ergo annis domini tres præcedētes addideris,& omnes, collectos in:15.partiaris quoties poteris: numerus,qui tibi ſuperfuerit indicabit annum inditionis. Si uero nihil remanſerit annus ultimus ſcilicet.15.inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum,& tabellionum inſtrumentis inſeruntur ad fidem temporum roborādā hac tamen differentia quòd tabelliones imperiali authoritate utentes,inditiones mutant 8.calēdas Octobris,ut Auguſtus imperator inſtituit.Notarij uero ſummi pontificis, ut ſe magis conforment annis domini: mutant eas. 8.calendas Ianuarij,quando natus eſt dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non deſcripſimus in tabula magna ſuperiori: quoniam numerus quindenarius non plene completur in.532. annis,ex quibus conſtat præſcripta tabula:ſed terminatur uel in.525 uel in.540.ut patet ſi prædictos numeros per.15.partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus,& futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur:annotauimus tabellam numerorum. 15. inditionalium:cui ſubiunximus tabulam annorum domini præteritorum ac futurorum eorum tantummodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis, ex quibus facillime intermedij numeri, qui annis relictis ordinate correſpondent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis ſequitur primum numerum fuiſſe anno Chriſti.13.Deinde 15. ſuperadditis numeris eundem primum numerum ſequitur fuiſſe anno Chriſti 28.& ſic deinceps, ut patet in tabula ſequenti.

Tabella numerorum inditionalium.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	2113	2413
28	328	628	928	1228	1528	1828	2128	2428
43	343	643	943	1243	1543	1843	2143	2443
58	358	658	958	1258	1558	1858	2158	2458
73	373	673	973	1273	1573	1873	2173	2473
88	388	688	988	1288	1588	1888	2188	2488
103	403	703	1003	1303	1603	1903	2203	2503
118	418	718	1018	1318	1618	1918	2218	2518
133	433	733	1033	1333	1633	1933	2233	2533
148	448	748	1048	1348	1648	1948	2248	2548
163	463	763	1063	1363	1663	1963	2263	2563
178	478	778	1078	1378	1678	1978	2278	2578
193	493	793	1093	1393	1693	1993	2293	2593
208	508	808	1108	1408	1708	2008	2308	2608
223	523	823	1123	1423	1723	2023	2323	2623
238	538	838	1138	1438	1738	2038	2338	2638
253	553	853	1153	1453	1753	2053	2353	2653
268	568	868	1168	1468	1768	2068	2368	2968
283	583	883	1183	1483	1783	2083	2383	2683
298	598	898	1198	1498	1798	2098	2398	2698

De menſibus anni Iudæorum.

Annus communis apud Hebræos continet menſes lunares duodecim: annus uero emboliſmicus, tredecim. Duplex autem eſt anni principium apud eos, uidelicet in æquinoctio uernali & in autumnali. Sed ordo menſium ab æquinoctio uernali ſumit initium dicente domino per Moyſen Exo. 12. Menſis iſte ſcilicet æquinoctij uernalis uobis principium menſium: primus erit in menſibus anni Primus ergo menſis uocatur Niſam: qui olim correſpondebat noſtro Aprili: nunc uero propter anticipationem æquinoctij concurrit cum Martio. Huius menſis die 15. Iudæi phaſe hoc eſt paſcha celebrant: quæ & azimorum ſolennitas nuncupatur ſeptem diebus continuis incipiendo in ueſpera, id eſt à Solis occaſu diei quartidecimi, inquo paſchalem agnum cum azimis & lactucis agreſtibus comedebant.

Secundus menſis uocatur Ihar in quo nullum præcipuum feſtumce lebratur. Dicitur etiam Zio. 3. Regum. 6.
Tertius menſis uocatur Siuam: cuius ſexta dies percelebris eſt in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecoſtes: ſiue ſeptem hebdomadarum feſtum pro eo quòd ſemper quinquageſimo die poſt ſeptem hebdomadas celebratur.
Quartus menſis dicitur Temus: cuius decimaſeptima obſeruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyſes de monte Synai deſcendens propter idolatriam in uituli adoratione tabulas fregit.
Quintus dicitur Hau: cuius nona die obſeruatur ieiunium deſolationis Hieruſalem: quo die incenſum fuit templum primum à Rege Caldæorum Nabuchodonoſorre: deinde à Tito, ſicut hiſtoriographi omnes hebræi teſtantur. Vnde pro eo quòd apud Ioſephũ libro ſeptimo de bello Iudaico capite. 14. legitur templum concrematum fuiſſe die decimo menſis Auguſti: in hebræo legitur id factum fuiſſe die. 9. menſis Hau: eodem die, quo prius à Rege Caldæorum incenſum fuerat.
Sextus mẽſis uocatur Helul: inquo nulla præcipua feſta celebrãtur.
Septimus menſis qui olim reſpondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tiſri: & incipit à lunatione ęquinoctij autumnalis. Hic à menſe Niſam eſt ſeptimus, ut patet Numeri. 29. Cuius prima dies celebris eſt: & uocatur feſtum tubarum ſiue buccine in memoriam liberationis Iſaach ab immolatione: & ideo die illa clangebãt in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat, ut dicitur Geneſis 22. Decima huius menſis dies eſt feſtum expiationis: quod eſt celeberrimum in memoriam beneficij ſuſcepti, quo Deus indulſit eis peccatum idolatriæ in uituli fabricatione commiſſum. Die. 15. eiuſdem menſis eſt feſtum ſcenophegiæ, hoc eſt tabernaculorum: quod ſeptem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deſerto, ubi in tabernaculis habitabant. Dies prima eſt celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ eſt uigeſimia prima eiuſdem menſis, uocatur feſtum ramorum in memoriam captionis Hierico. quę prima fuit ciuitas ab eis ſubiugata & deſtructa. Die. 22. menſis Tiſri celebratur feſtum cœtus & collectæ, in quo colligebantur pecuniæ pro ſacrificijs. Sed præter hæc feſta legalia: tertia die eiuſdem menſis celebratur ieiunium Godoliæ, de quo ſcribitur Hieremiæ 41.

Octauus menſis appellatur Marchaſuan, in quo nulla legis feſta ce lebrantur.

Nonus menſis dicitur Chisleu:in quo etiam nulla legis feſta obſer uantur. Sed uigeſimaquinta eius die celebratur feſtum Enceniorum: quod poſt legem datam inſtitutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo inſtaurati poſt contaminationem à Rege Antiocho ſanctuario illatam,ut ſcribitur.1.Machab.4.Legitur in ſacra ſcriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit poſt primã ędificationem templi:quæ facta fuit à Salomone decima die menſis Tiſri in feſto expiationis:qui menſis nunc noſtro Septembri correſpondet, ut habetur.3.Reg.8. Secunda templi dedicatio facta fuit ſub Zorobabel reædificato templo poſt reditum ex Babylone: quæ facta fuit de menſe Martij tempore uernali. Tertiæ dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabęo: qui poſt purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphanem: denuo conſecrauit ipſum. Hanc templi dedicationem obſeruant Iudæi.25. huius menſis: qui hac tempeſtate. Nouembri reſpondet:Sed tempore Chriſti Decembri reſpondebat.Vnde dicitur Ioannis.10. Facta ſunt Encenia in Hierosolymis & Hyems erat.

Decimus menſis uocatur Teue.,in quo nullum celebratur legale feſtum: Sed decima eius obſeruatur ieiunium, die quo Nabuchodonoſor Hieruſalem primum obſedit. De hoc decimo menſe ſcribitur Heſter.

Vndecimus menſis uocatur Seuet:in quo nullum præcipuum feſtum celebatur.

Duodecimus menſis dicitur Adar, ut habet Heſter.3.Cuius tertia decima die obſeruatur ieiunium Heſter; quod ſortis ſiue urnæ ieiunium uocant: quia in eo per praces Heſter ſuſpenſus fuit Aman Iudæorum hoſtis cum decem filijs ſuis: & omnes Iudæorum hoſtes interfecti ſunt uſq; ad.75.millia occiſorum. Quarto decimo uero diæ à nece ceſſauerunt.Quem conſtituerunt eſſe ſolemnẽ, ut in eo omui tempore deinceps uocarent gaudio atq; conuiuiis, ut patet Heſter 9.ubi hic menſis dicitur duodecimus ſcilicet à menſe Niſan. Quinq; ex menſibus prædictis ſemper ſunt pleni, hoc eſt triginta diebus integrati.uidelicet Niſam,Siuam, Hau, Tiſri, Seuet.Et quinq; eorum ſemper ſunt deficientes,nouẽ, & uiginti dun taxat diebus conſtantes uidelicet Hiar.Temus,Helul,Teuet, Adar. In anno uero emboliſmico duo obſeruantur menſes ſub nomine

Adar. Primus ſemper eſt plenus : alter ſemper eſt deficiens . Reliqui uero duo menſes, uidelicet Marchaſuan:& Chisleu aliquando ſunt pleni, aliquando deficientes : nonnunquam ſecundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis uel ſubtractorum . Nam dies quicunq; anno adduntur, aut ſubtrahuntur, his duntaxat duobus menſibus, aut inſeruntnr aut auferuntur. Et quoties uterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicetur annus plenus . Quòd ſi uigintinouem duntaxat diebus conſtiterint, dicetur annus deficiens . Sed cum Marchaſuam dies uigintinonē. & Chisleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus ſiue mediocris . Qui ſi communis fuerit: conſtabit diebus. 354. Quòd ſi emboliſmicus extiterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die uno. Si mancus fuerit, deficiet die uno.

Sequitur calendarium Romanum cum aureo numero conſueto, ſed emendo, & cœleſti motui conformi pro annis trecentis ab anno domini. 1500.

Non eſt quærenda hic ratio emboliſmorum quia lunationes ad unguem reſpondent motui cœleſti.

Ianuarius

19	1	A	Calendę
8	2	b	4 No.
	3	c	3 No.
16	4	d	pridię No.
5	5	e	Nonę
	6	f	8 Idus
13	7	g	7 Idus
2	8	A	6 Idus
	9	b	5 Idus
10	10	c	4 Idus
18	11	d	3 Idus
	12	e	pridie Idus
7	13	f	Idus
	14	g	19 Cal.
15	15	A	18 Cal.
4	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
12	18	d	15 Cal.
1	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
9	21	g	12 Cal.
17	22	A	11 Cal.
	23	b	10 Cal.
6	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
14	26	e	7 Cal.
3	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
11	29	A	4 Cal.
19	30	b	3 Cal.
	31	c	pridie Cal.

Februatius

8	1	d	Calendæ
16	2	e	4 No.
5	3	f	3 No.
	4	g	pridie No.
13	5	A	Nonæ
	6	b	8 Idus
2	7	c	7 Idus
10	8	d	6 Idus
	9	e	5 Idus
18	10	f	4 Idus
7	11	g	3 Idus
	12	A	pridie Idus
15	13	b	Idibus
4	14	c	16 Cal.
	15	d	15 Cal.
12	16	e	14 Cal.
	17	f	13 Cal.
1	18	g	12 Cal.
9	19	A	11 Cal.
	20	b	10 Cal.
17	21	c	9 Cal.
6	22	d	8 Cal.
	23	e	7 Cal.
14	24	f	6 Cal.
3	25	g	5 Cal.
	26	A	4 Cal.
11	27	b	3 Cal.
	28	c	pridie Cal.

Martius

19	1	d	Calendæ
8	2	e	6 No.
	3	f	5 No.
16	4	g	4 No.
5	5	A	3 No.
	6	b	pridie No.
13	7	c	Nonæ
2	8	d	8 Idus
	9	e	7 Idus
10	10	f	6 Idus
18	11	g	5 Idus
	12	A	4 Idus
7	13	b	3 Idus
	14	c	pridie Idus
15	15	d	Idus
4	16	e	17 Cal.
	17	f	16 Cal.
12	18	g	15 Cal.
1	19	A	14 Gal.
	20	b	13 Cal.
9	21	c	12 Cal.
17	22	d	11 Cal.
	23	e	10 Cal.
6	24	f	9 Cal.
	25	g	8 Cal.
14	26	A	7 Cal.
3	27	b	6 Cal.
	28	c	5 Cal.
11	29	d	4 Cal.
19	30	e	3 Cal.
	31	f	pridie Cal.

Aprilis

8	1	g	Calendæ
16	2	A	4 No.
5	3	b	3 No.
	4	c	pridie No.
13	5	d	Nonæ.
	6	e	8 Idus
2	7	f	7 Idus
10	8	g	6 Idus
	9	A	5 Idus
18	10	b	4 Idus
7	11	c	3 Idus
	12	d	pridie Idus
15	13	e	Idus
4	14	f	18 Cal.
	15	g	17 Cal.
12	16	A	16 Cal.
	17	b	15 Cal.
1	18	c	14 Cal.
9	19	d	13 Cal.
	20	e	12 Cal.
17	21	f	11 Cal.
6	22	g	10 Cal.
	23	A	9 Cal.
14	24	b	8 Cal.
3	25	c	7 Cal.
	26	d	6 Cal.
11	27	e	5 Cal.
	28	f	4 Cal.
19	29	g	3 Cal.
8	30	A	pridie Cal.

Maius

	1	b	Calendæ
16	2	c	6 No.
5	3	d	5 No.
	4	e	4 No.
13	5	f	3 No.
2	6	g	pridie No.
	7	A	Nonæ
10	8	b	8 Idus
18	9	c	7 Idus
	10	d	6 Idus
7	11	e	5 Idus
	12	f	4 Idus
15	13	g	3 Idus
4	14	A	pridie Idus
	15	b	Idus
12	16	c	17 Cal.
1	17	d	16 Cal.
	18	e	15 Cal.
9	19	f	14 Cal.
17	20	g	13 Cal.
	21	A	12 Cal.
6	22	b	11 Cal.
	23	c	10 Cal.
14	24	d	9 Cal.
3	25	e	8 Cal.
	26	f	7 Cal.
11	27	g	6 Cal.
19	28	A	5 Cal.
	29	b	4 Cal.
8	30	c	3 Cal.
16	31	d	pridie Cal.

Iunius

5	1	e	Calendæ
	2	f	4 No.
13	3	g	3 No.
	4	A	pridie No.
2	5	b	Nonæ.
10	6	c	8 Idus
	7	d	7 Idus
18	8	e	6 Idus
7	9	f	5 Idus
	10	g	4 Idus
15	11	A	3 Idus
4	12	b	pridie Idus
	13	c	Idus
12	14	d	18 Cal.
	15	e	17 Cal.
1	16	f	16 Cal.
9	17	g	15 Cal.
	18	A	14 Cal.
17	19	b	13 Cal.
6	20	c	12 Cal.
	21	d	11 Cal.
14	22	e	10 Cal.
3	23	f	9 Cal.
	24	g	8 Cal.
11	25	A	7 Cal.
	26	b	6 Cal.
19	27	c	5 Cal.
8	28	d	4 Cal.
	29	e	3 Cal.
16	30	f	pridie Cal.

Iulius

5	1	g	Calendæ
	2	A	6 No.
13	3	b	5 No.
2	4	c	4 No.
	5	d	3 No.
10	6	e	pridie No.
18	7	f	Nonæ
	8	g	8 Idus
7	9	A	7 Idus
	10	b	6 Idus
15	11	c	5 Idus
4	12	d	4 Idus
	13	e	3 Idus
12	14	f	pridie idus
1	15	g	Idus
	16	A	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.
	19	d	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.
	21	f	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.
	24	b	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.
	27	e	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.
	31	b	pridie Cal.

Auguſtus

13	1	c	Calendæ
	2	d	4 No.
2	3	e	3 No.
10	4	f	pridie No.
	5	g	Nonæ.
18	6	A	8 Idus
7	7	b	7 Idus
	8	c	6 Idus
15	9	d	5 Idus
4	10	e	4 Idus
	11	f	3 Idus
12	12	g	pridie Idus
	13	A	Idus
1	14	b	19 Cal.
9	15	c	18 Cal.
	16	d	17 Cal.
17	17	e	16 Cal.
6	18	f	15 Cal.
	19	g	14 Cal.
14	20	A	13 Cal.
3	21	b	12 Cal.
	22	c	11 Cal.
11	23	d	10 Cal.
	24	e	9 Cal.
19	25	f	8 Cal.
8	26	g	7 Cal.
	27	A	6 Cal.
16	28	b	5 Cal.
5	29	c	4 Cal.
	30	d	3 Cal.
13	31	e	pridie Cal.

September

3		f	Calendæ
	2	g	4 No.
10	3	A	3 No.
18	4	b	pridie No.
	5	c	Nonæ
7	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
15	8	f	6 Idus
4	9	g	5 Idus
	10	A	4 Idus
12	11	b	3 Idus
1	12	c	pridie Idus
	13	d	Idus
9	14	e	18 Cal.
17	15	f	17 Cal.
	16	g	16 Cal.
6	17	A	15 Cal.
	18	b	14 Cal.
14	19	c	13 Cal.
3	20	d	12 Cal.
	21	e	11 Cal.
11	22	f	10 Cal.
19	23	g	9 Cal.
	24	A	8 Cal.
8	25	b	7 Cal.
16	26	c	6 Cal.
5	27	d	5 Cal.
	28	e	4 Cal.
13	29	f	3 Cal.
	30	g	pridie Cal.

October

2	1	A	Calendæ
10	2	b	6 No.
	3	c	5 No.
18	4	d	4 No.
7	5	e	3 No.
	6	f	pridie No.
15	7	g	Nonæ.
4	8	A	8 Idus
	9	b	7 Idus
12	10	c	6 Idus
	11	d	5 Idus
1	12	e	4 Idus
9	13	f	3 Idus
	14	g	pridie Idus
17	15	A	Idus
6	16	b	17 Cal.
	17	c	16 Cal.
14	18	d	15 Cal.
3	19	e	14 Cal.
	20	f	13 Cal.
11	21	g	12 Cal.
	22	A	11 Gal.
19	23	b	10 Cal.
8	24	c	9 Cal.
	25	d	8 Cal.
16	26	e	7 Cal.
5	27	f	6 Cal.
	28	g	5 Cal.
13	29	A	4 Cal.
2	30	b	3 Gal.
	31	c	pridie Cal.

Nouember

10	1	d	Calendæ
18	2	e	4 No.
	3	f	3 No.
7	4	g	pridie No.
	5	A	Nonæ
15	6	b	8 Idus
4	7	c	7 Idus
	8	d	6 Idus
12	9	e	5 Idus
1	10	f	4 Idus
	11	g	3 Idus
9	12	A	pridie Idus
17	13	b	Idus
	14	c	18 Cal.
6	15	d	17 Cal.
	16	e	16 Cal.
14	17	f	15 Cal.
3	18	g	14 Cal.
	19	A	13 Cal.
11	20	b	12 Cal.
19	21	c	11 Cal.
	22	d	10 Cal.
8	23	e	9 Cal.
16	24	f	8 Cal.
5	25	g	7 Cal.
	26	A	6 Cal.
13	27	b	5 Cal.
	28	c	4 Cal.
2	29	d	3 Cal.
10	30	e	pridie Cal.

December

	1	f	Calendæ
18	2	g	4 No.
7	3	A	3 No.
	4	b	pridie No.
15	5	c	Nonæ.
4	6	d	8 Idus
	7	e	7 Idus
12	8	f	6 Idus
	9	g	5 Idus
1	10	A	4 Idus
9	11	b	3 Idus
	12	c	pridie Idus
17	13	d	Idus
6	14	e	19 Cal.
	15	f	18 Cal.
14	16	g	17 Cal.
3	17	A	16 Cal.
	18	b	15 Cal.
11	19	c	14 Cal.
	20	d	13 Cal.
19	21	e	12 Cal.
8	22	f	11 Cal.
	23	g	10 Cal.
16	24	A	9 Cal.
5	25	b	8 Cal.
	26	c	7 Cal.
13	27	d	6 Cal.
2	28	e	5 Cal.
	29	f	4 Cal.
10	30	g	3 Cal.
	31	A	pridie Cal.

NVnc deſcribemus æquinoctia uernalia pro primo menſe & paſchali norma competentia iuxta ſupputationem ex tabulis Alphonſinis deductam per ſingulos annos uſque ad annum.1600.Deinde per uicenos annos: ac tandem per centenos uſque ad annum.4000.numerum annorum colligemus,ut ſequens docet deſcriptio.

Anni dñi	Dies Martij,in quibus contingit æquinoctiũ.			
	dies	hor.	min.	ſec.
1500	10	7	2	40
1501	10	12	51	56
1502	10	18	41	12
1503	10	0	30	28
1504	10	6	19	44
1505	10	12	9	0
1506	10	17	58	16
1507	10	23	47	32
1508	10	5	36	48
1509	10	11	26	4
1510	10	17	15	20
1511	10	23	4	36
1512	10	4	53	52
1513	10	10	43	8
1514	10	16	32	24
1515	10	22	21	40
1516	10	4	10	56
1517	10	10	0	12
1518	10	15	49	38
1519	10	21	38	44
1520	10	3	28	0
1521	10	9	17	16
1522	10	15	6	32
1523	10	20	55	48
1524	10	2	45	4
1525	10	8	34	20
1526	10	14	23	36

Anni dñi	Dies Martij,in quib9 contingit æquinoctiũ.			
	dies	hor.	min.	ſec.
1527	10	20	12	52
1528	10	2	2	8
1529	10	7	51	24
1530	10	13	40	40
1531	10	19	29	56
1532	10	1	19	12
1533	10	7	8	28
1534	10	12	57	44
1535	10	18	47	0
1536	10	0	36	16
1537	10	6	25	32
1538	10	12	14	48
1539	10	18	4	4
1540	9	23	53	20
1541	10	5	42	36
1542	10	11	31	52
1543	10	17	21	8
1544	9	23	19	24
1545	10	4	59	40
1546	10	10	48	56
1547	10	16	38	12
1548	9	22	27	28
1549	10	4	16	44
1550	10	10	6	0
1551	10	15	55	16
1552	9	21	44	32
1553	10	3	33	48

Anni dñi	Dies Martij, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
1554	10	9	23	4
1555	10	15	12	20
1556	9	21	1	36
1557	10	2	50	52
1558	10	8	40	8
1559	10	14	29	24
1560	9	20	18	40
1561	10	2	7	56
1562	10	7	57	12
1563	10	13	46	28
1564	9	19	35	44
1565	10	1	25	0
1566	10	7	14	16
1567	10	13	3	32
1568	9	18	52	48
1569	10	0	42	4
1570	10	6	31	20
1571	10	12	20	36
1572	9	18	9	52
1573	9	23	59	8
1574	10	5	48	24
1575	10	11	37	40
1576	9	17	26	56
1577	9	23	16	12
1578	10	5	5	28
1579	10	10	54	44
1580	9	16	44	0
1581	9	22	33	16
1582	10	4	22	32
1583	10	10	11	48
1584	9	16	1	4
1585	9	21	50	20
1586	10	3	39	6
1587	10	9	28	52
1588	9	15	18	8
1589	9	21	7	24

Anni dñi	Dies Martij in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
1590	10	2	56	40
1591	10	8	45	56
1592	9	14	35	12
1593	9	20	24	28
1594	10	2	13	44
1595	10	8	3	0
1596	9	13	52	16
1597	9	19	41	32
1598	10	1	30	48
1599	10	7	20	4
1600	9	13	9	20
1620	9	9	34	40
1640	9	6	0	0
1660	9	2	25	20
1680	8	22	50	40
1700	8	19	16	0
1720	8	15	41	20
1740	8	12	6	40
1760	8	8	32	0
1780	8	4	58	20
1800	8	1	22	40
1820	7	21	48	0
1840	7	18	13	20
1860	7	14	38	40
1880	7	11	4	0
1900	7	7	29	20
1920	7	3	54	40
1940	7	0	20	0
1960	6	20	45	20
1980	6	17	10	40
2000	6	13	36	0
2020	6	10	1	20
2040	6	6	26	40
2060	6	2	52	0
2080	5	23	17	20
2100	5	19	42	40

Anni dñi	Dies Martij, in quibus con tingit æquinoctiú. dies	hor.	min.	ſec.
2120	5	16	8	0
2140	5	12	33	20
2160	5	8	58	40
2180	5	5	24	0
2200	5	1	49	20
2210	4	22	14	40
2240	4	18	40	0
2260	4	15	5	20
2280	4	11	30	40
2300	4	7	56	0
2320	4	4	21	20
2340	4	0	46	40
2360	3	21	12	0
2380	3	17	37	20
2400	3	14	2	40
2420	3	10	28	0
2440	3	6	53	20
2460	3	3	18	40
2480	2	23	44	0
2500	2	20	9	20
2520	2	16	34	0
2540	2	13	0	40
2560	2	9	25	20
2580	2	5	50	40
2600	2	2	16	0
2620	1	22	41	20
2640	1	19	6	40
2660	1	15	32	0

Anni dñi	Dies Martij, in qui bus contingit equinoctiú. dies	hor.	min.	ſec.
2680	1	11	57	20
2700	1	8	22	40
2720	1	4	48	0
2740	1	1	13	20
2760	29	21	38	40
2780	29	18	4	0
2800	29	14	29	20
2820	29	10	54	40
2840	29	7	20	0
2860	29	3	45	20
2880	29	0	10	40
2900	28	20	36	0
2920	28	17	1	20
2940	28	13	26	40
2960	28	9	52	0
2980	28	6	17	20
3000	28	2	42	40
3100	27	8	49	0
3200	26	14	56	20
3300	25	21	2	49
3400	25	3	9	0
3500	24	9	16	20
3600	23	15	22	40
3700	22	21	29	0
3800	22	3	36	20
3900	21	9	42	40
4000	20	15	49	0

Ex deſcriptione iam facta : manifeſtū eſt quomodo inueniri poſſit dies, in quo ſit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno ſa lutis. 1500. uſq; ad annum quater milleſimum. Quòd ſi annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori pro pinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam ſin gulis annis nō biſſextilibus poſtergat Sol ingreſſum ſuum in æqui noctium per horas. 5. minuta. 49. ſecunda. 16. & quolibet anno in-

tercalari propter biſſextũ receptum ;anticipat ſedẽ ſuam reſpectu biſſexti præteriti per minuta.42.ſecũda.56.Patet ergo quo die calendarii Romani,poni debet æquinoctiũ vernale:quod primi menſis definitionem & paſchæ rationem ingreditur. Nam hac tẽpeſtate cõuenienter locari poteſt die.10.Martii,quia vt plurimum in eo contingit.Et nox illa,quę ſequitur diem decimum Martii hac tempeſtate eſt horarũ duodecim Quamobrem dies vndecimus Martii erit idoneus pro paſchæ celebratione, ſi ętas lunę cõſenſerit. Ex qua computatione Alphonſina patet quod quibuſq; centum triginta duobus annis, æquinoctia atque ſolſtitia anticipant ſedes ſuas ad diẽ vnum:licet Albategni hoc ponat quibusq; centũ ſex annis.

De æquinoctio autumnali.

HAbito de æquinoctio uernali:erit etiam in promptu æquinoctium autumnale.Semper enim æquali interuallo diſtant videlicet per dies. 187. horas .0. minuta. 26. exempli gratia. Si Sol ingreſſus fuerit æquinoctium uernale die decima Martij in meridie:ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die.13.Septembris ad.26.minuta poſt meridiẽ.Et ſi Sol ingreſſus fuerit æquinoctiũ uernale diẽ undecima Martij in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodem anno die.14. Septembris poſt meridiẽ minutis.26.Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertranſeat totum zodiacum in diebus.365. cum quadrante ferè ſequitur quod tardius pertranſeat vnam medietatem zodiaci quàm aliam in diebus nouem propter ecentricum. Nam à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augem peragit curſum ſuum diebus.187.A capite uero Libræ ad caput Arietis propter oppoſitionem augis curſum peragit diebus.178.

Additio extraordinaria de uentis cœli.

VEnti cœli.16.diſtinguuntur:quorum quatuor ſunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nam in oriente æquinoctiali eſt uentus Apeliotes uel Subſolanus.In occidente æquinoctiali eſt Zephyrus uel Fauonius.In Septentrione Apartias uel Aquilo. In Meridie Notus uel Auſter. Quatuor etiã alij ſunt precipui: qui medij ſunt per eqdiſtantiã inter prædictos quatuor. Nã inter orietem & Meridiẽ

eſt Scilochus.Inter meridiem & occidentem eſt Garbinus uel Libeccius,Inter occidentem & ſeptentrionem eſt uentus magiſtralis. Inter ſeptentrionem & orientem eſt Græcus. Octo uero inter omnes prædictos inſeruntur: quorũ duo ſunt ex parte orientali: unus uidelicet à dextris orientalis æquinoctialis in orientali æſtiuo: qui dicitur Vulturnus uel Cecias.Alter à ſiniſtris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus.Duo uero ſimiliter per oppoſitum.Nam in occidentali hyemali eſt Libs uel Aphricus. In occidentali æſtiuo eſt Corus,uel Argeſtes ſiue Iapix.Duo autem ſunt ſeptentrionales Vnus à dextris ſeptentrionis, qui dicitur Traſcias uel Circius. Alter à ſiniſtris,videlicet Boreas Et hi duo ſunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo uero ſimiliter per oppoſitum in circulo antarctico.A dextris quidem Euronotus;à ſiniſtris uero Libonotus: vt apparet in ſequenti effigie.

Septentrio.

Arcticus à dextris — Arcticus à ſiniſtris

Medius inter occidentem & ſeptétr. — Medius inter ſepẽtrio.& orientem

Occ.æſtiuus — Or.æſtiuus

Occidens æqui noctialis. — Oriens æquinoctialis

Occ. hyemalis. — Or.hyemalis

Medius inter meri diem& occidentem — Medius inter oriẽtem& meridiem,

Antarcticus à ſiniſtris — Antarcticus à dextris

Meridies

De cyclo magno continente annos. 247. per quem Hebræi hac tempeſtate paſcha ſuum inquirunt.

Quia iuxta ſupputationes Gamalielis hebræi, lunationes omnes redeunt poſt tredecim cyclos lunares ad eādem feriam & horā ferè, in qua prius factæ fuerunt: ideo Iudęi tabulam conſtituerunt ad inueniendū paſcha eorum & omnia legis feſta numero annorū .247. quoniā poſt. 247. annos oīa feſta legis redeūt eodē modo ſicut prius celebrata fuerūt. ſicut paſcha noſtrū iuxta canones ab eccleſia hactenus obſeruatos redit ſemper poſt annos. 532. eodem modo ſicut celebratū fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad ſiniſtram continet annos dñi Secūda annos à creatione mūdi ſecūdū hebraicā ueritatē, licet ipſi Hebræi minuāt annos ducētos tpe noſtro. Tertia aureū numerū cycli lunaris: quē Hebræi obſeruāt. Quarta feriā, qua annus ſecūdū Hebræos incipiet in neomænia mēſis Tiſri hoc eſt ſeptimi. Quinta qualitatē āni an ſit cōis uel emboliſmicus: & an ſit mediocris: & ſm ordinē āni lunaris, an ſit die uno excreſcēs, an die uno deficiēs. Sexta feriā diei paſchalis hebræorū. ut ſequēs deſcriptio docet.

Ani dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaria	Feria neomenię āni	Qualitas anni	Feria paſchæ
1501	5461	17	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1502	5462	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1503	5463	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1505	5465	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1506	5466	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1507	5467	4	ſeptima	communis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	communis ordinatus	quinta
1509	5469	6	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1510	5470	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	communis ordinatus	quinta
1513	5473	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1516	5476	13	ſcunda	communis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	communis ordinatus	ſeptima

Anni dũi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ anni.	Qualitas anni	Feria paſchæ
1519	5479	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1520	5480	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1522	5482	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1523	5483	1	ſecunda	communis deficiens	tertia
1524	5484	2	quinra	communis ordinatus	ſeptima
1525	5485	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1526	5486	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1527	5487	5	ſeptima	communis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1529	5489	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1530	5490	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	communis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
1533	5493	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1534	5494	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1536	5496	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1537	5497	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1539	5499	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1540	5500	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1543	5503	2	ſecunda	communis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1545	5505	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1546	5506	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1547	5507	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1549	5509	8	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1550	5510	9	ſecunda	communis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	commnnis abundas	prima
1552	5512	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1553	5513	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1554	5514	13	ſeptima	communis deficiens	prima
1355	5515	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1556	5516	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	ſeptima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	ſeptima	embolismus abundans	quinta
1561	5521	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	ſeptima
1563	5523	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1564	5524	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1566	5526	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1567	5527	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	ſeptima
1570	5530	10	ſecunda	communis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1573	5533	13	ſecunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1576	5536	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	ſeptima	emboliſmus abundans	qninta
1578	5538	18	ſeptima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1580	5540	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1588	5548	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	cōmunis mediocris	ſeptima
1590	5550	11	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1591	5551	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1593	5553	14	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1594	5554	15	ſecunda	communis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	comunis mediocris	ſeptima
1596	5556	17	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1597	5557	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1598	5558	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1600	5560	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1601	5561	3	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1603	5563	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1604	5564	6	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1605	5565	7	ſeptima	communis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1607	5567	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1608	5568	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	communis ordinatus	quinta
1611	5571	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	embolismus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1614	5574	16	ſecunda	communis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1617	5577	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1618	5578	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1620	5580	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1621	5581	4	ſecunda	communis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	communis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1624	5584	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1625	5585	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1627	5587	10	ſecunda	communis abundans	quinta
1628	5588	11	ſeptima	embolismus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	communis abundans	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Ciclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1630	5590	13	tertia	communis ordinatus	quinta
1631	5591	14	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1632	5592	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1634	5594	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1635	5595	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	communis ordinatus	quinta
1638	5598	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1639	5599	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1641	5601	5	ſecunda	communis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1644	5604	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1645	5605	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1647	5907	11	ſecunda	emboliſmus abundãs	ſeptima
1648	5608	12	ſecunda	communis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	communis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1951	5611	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1652	5612	16	ſeptima	communis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1654	5614	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1655	5615	19	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1656	5616	1	ſeptima	communis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	communis mediocris	quinta
1658	5618	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1659	5619	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1661	5621	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1662	5622	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	communis mediocris	quinta
1665	5625	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ãni	Qualitas anni	Feria paſchæ
1667	5627	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1668	5628	13	ſecunda	communis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1671	5631	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1672	5632	17	ſeptima	embo liſmus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1674	5634	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1675	5635	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1676	5636	2	ſeptima	communis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1678	5638	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1679	5639	5	ſeptima	comunis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682	5642	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1683	5643	9	ſeptima	communis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	communis mediocris	quinta
1685	5645	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1686	5646	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1688	5648	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1689	5649	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1691	5651	17	ſecunda	emboliſmus abũdans	ſeptima
1692	5652	18	ſecunda	commnnis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1694	5654	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1695	5655	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1696	5656	3	ſeptima	emboliſmus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1698	5658	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1699	5659	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1702	5662	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1703	5663	10	ſeptima	communis deficiens	prima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniæ ani	Qualitas anni	Feria paſchæ
1704	5664	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1705	5665	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1706	5666	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709	5669	16	ſeptima	communis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1712	5672	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1713	5673	1	ſeptima	communis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	communis mediocris	ſeptima
1715	5665	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1716	5676	4	ſeptima	communis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1718	5678	6	ſecunda	communis plenus	ſeptima
1719	5679	7	ſecunda	communis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	cōmmunis mediocris	ſeptima
1722	5682	10	ſecunda	communis plenus	quinta
1723	5683	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1725	5685	13	ſecunda	communis plenus	quinta
1726	5686	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729	5689	17	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1730	5690	18	ſeptima	communis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	emboliſmus mdiocris	ſeptima
1732	5692	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1733	5693	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	
1736	5696	5	ſeptima	communis abundans	
1737	5697	6	quinta	emboliſmus abundans	
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	
1739	5699	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	
1740	5700	9	ſeptima	communis abundans	

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neo meniæ ãni	Qualitas anni
1741	5701	10	quinta	communis mediocris
1742	5702	11	ſecunda	embolismus deficiens
1743	5703	12	ſeptima	communis abundans
1744	5704	13	quinta	communis mediocris
1745	5705	14	ſecunda	emboliſmus abundans
1746	5706	15	ſecunda	communis deficiens
1747	5707	16	quinta	communis abundans.

Deuolutis autem annis prædictis. 247. redeundum eſt ad principium tabulæ & ſic deinceps in perpetuum.

Tabula capitum ſequentis opuſculi.

De tempore uitæ & mortis Chriſti.c.1.
De anno & calendario.c.2.
De initio annorum domini.c.3.
De uarietate menſium.c.4.
De cyclo lunari decennouennali.c.5.
De cyclo ſolari ex litera dominicali & biſſexto prouenientc.c.6.
De tempore Olympiadum.c.7.
De annis imperatorum Romanorum tempore Chriſti computatis ab vrbe condita.c 8.
Solutio quæſtionis.c.9.
Noua opinio erronea.c.10.
Solutio rationum deficientium.c.11.
Totius vitæ Chriſti verum tempus.c.12.
Obiectio & reſponſio.c.13.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

Annus & calendarium.c.2.
Anni exordium.c.2.D.
Annorum domini initium.c.3.
Baptiſmus Chriſti.c.12.C.
Biſſextus.c.6.
Calendarium triplex.c.2.
Chriſti vitæ & mortis tempus.c.1.
Cronographi non errauerunt.c.11.
Cyclus lunaris.c.5.
Cyclus ſolaris.c 6.A.
Dies paſſionis Chriſti.c.9.
Dionyſij abbatis error.c.3.
Duodennis Chriſtus in templo.c.12.B.
Eclipſis anni domini.17.c.11.B.
Erronea opinio.c.10.
Emendatio calendarij.c.2.
Feria quando cœpit correctio calendari.c.6.B.
Græci quando incipiunt annum.c.7.
Herodes tempore natiuitatis Chriſti.c.12.A.

Imperatorum trium Romanorum.anni.c.8.B.
Inditiones Romanæ.c.7.
Initium anni.c.2.
Initium annorum domini.c.3.
Intercalatio.c.2.D.
Iudæorum obiectiones.c.9.
Iulius Cæſar.c.8.

Literæ dominicales.c.6.
Lunaris cyclus.c.5.
Luna quintadecima.c.5.
Lunationes paſſionis Chriſti.c.9.

Menſium uarietas.c.4.
Menſes cum cyclo Iulii.c.5.

Noua opinio erronea.c.10

Octauianus Auguſtus.c.8.
Olympiades.c.7.
Opinio erronea.c.10.
Oraculum fictitium.c.11.D.

Paſſionis Chriſti dies.c.9.
Paſcha duplex apud Iudæos.c.9.F.

Quæſtionis ſolutio.c.9.

Reſurrectionis Chriſti tertius dies.c.9G.
Roma quo tempore condita.c.8.A.

Solaris cyclus.c.6.A.
Solis defectio prodigioſa.c.11.B.

Tempus uitæ & mortis Chriſti.c.1.
Tabula uerax.c.6.C.
Tabula erronea.c.6.D.
Tabula temporum.c.9.E.
Tiberius Cæſar.c.8.

Vitæ Chriſti tempus.c.12.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEMPORE totius uitæ ipſius, opuſculum editum per Ioannem Lucidum natione Gallum.

PROOEMIVM.

ORta eſt quæſtio inter duos iuuenes eruditos, alterũ clericum, alrerum uero laicum: quo anno, quo mẽſe, quoue die Dominus ac Saluator noſter in cruce paſſus fuerit: & conſequẽter de totius vitæ Chriſti tempore differuerunt. Laicus aſſerebat Chriſtũ paſſum eſſe anno ab incarnatione ſua trigeſimoquarto expleto: & ab ortu ſuo trigeſimoquarto currente per tres menſes. 8. calendas Aprilis hoc eſt die. 25. Martii eodem. ſ. die, quo & conceptus fuerat. Clericus uero affirmabat ipſum paſſum anno præcedenti, uidelicet à cõceptione ſua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate ſua trigeſimotertio currẽte per tres mẽſes ac dies decẽ. 3. nonas Aprilis hoc eſt die. 3. eiuſdem menſis. Vterq; ſententiam ſuam authoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cumq; alter alteri poſt multã diſceptationẽ nullo modo cedere uellet: in hoc unã cõuenerunt, ut recurſum haberent ad ſeniorem ueritatis cenſorem. Itaque uno animo ſuper hoc ſententiam meam requirentes: promiſerunt ſe uelle acquieſcere iudicio ac cenſuræ determinationis meæ Auditis igitur utriuſq; rationibus: quid ſuper hac re tenendũ eſſet pro captu ingenii mei, ipſis audientibus cenſui: & ipſis rogantibus, ut cæteris hæc ueritas manifeſtari poſſit, quæ prius uerbis corãm eis explicauerã, rurſus in ſcriptis redegi in hoc breui opuſculo de uero die paſſionis Chriſti, ac totius uitæ ipſius tẽpore. Difficilis profectò & ardua quæſtio necdum per eccleſiã determinata: propterea quicquid ſcripſi in hoc opuſculo & in ceteris meis editionibus & cõmentariis totum humiliter ſubiicio determinationi ſanctæ Romanæ eccleſiæ: cum ſim ueritatis non oſtentationis amator. Non poteſt autem ſolui hæc ardua, ſed utilis quæſtio, niſi per doctrinam ſacræ paginæ & Aſtronomicam diſciplinam ac temporum deſcriptionem Cum igitur expoſitores ſacri eloquii, necnon & Aſtronõmi, atq; Chronographi inter ſe diuerſa & quandoq; oppoſita ſentiant, ſicut in aliarum ſcientiarũ authoribus accidere ſolet. in quibus uaria & ſæpe contraria ipſi authores inuicem opinantur: hinc eſt quòd in deciſione huius quæſtionis difficultas non modica ſuper additur: & præcipue quoniã cũ ueritas quæritur, neceſſe eſt, ut

quidam authores in ſuis quibuſdam opinionibus non recte conſyderatis,neq; ualida ratione probatis,quandoq; improbentur. Quare de re quorundã animi offendũtur,eo quod nimio ipſis doctoribus afficiantur amore Sed ratio ueritatis cuiuſlibet hominis authoritati præponenda eſt. cũ & Ariſtoteles dicat Amicus Plato,& amicus. Socrates:ſed magis amica ueritas.Licet autem primo aſpectu queſtio hęc terrorẽ nobis ingerat: ſi autem diligenter conſyderemus euangelica dicta necnõ Solis & Lunę motum ac temporum deſcriptionem perſcrutemur. Dei adiutorio non multo labore huius rei ueritatẽ ualida probatione reperiemus. Sed prius quædam hypotheſes pręſupponendę ſunt:ex quibus ueritas temporis uitæ& mortis Chriſti manifeſta ratione comprobata penitus eluceſcet.

Prima hypotheſis de tempore uitæ & mortis Chriſti. Cap. 1.

PRima hypotheſis eſt de tempore uitæ & mortis Chriſti,quod habetur ex euãgelica ueritate declarata iuxta uſum & diu approbatam conſuetudinẽ eccleſiæ: cui ſuper omnia penitus adhęrendũ eſt.Chriſti nãq; ortus ab Euangeliſtis deſcribitur fuiſſe Cæſare Auguſto imperãte Romæ,eo.ſ.tempore,quo eius edicto primo deſcribebatur uniuerſus orbis,ut ſcribitur Luc.2.Atq; in Iudæa regnãte Herode primo alienigena ablato regno à Iudæis iuxta prophetiã Iacob qui ait Gen.49. Non auferetur ſceptrũ de Iuda & dux de femore eius:donec ueniat qui mittendus eſt,ſicut deſcribitur Matth. 2.c.Cum natus eſſet Ieſus in diebus Herodis regis & c.Baptiſmus quoq; Chriſti Luc.3. enarratur fuiſſe anno 15.imperii Tiberii Cæſaris & tunc ipſe Ieſus,ut ibi dicitur,erat incipiens quaſi annorum 30. Paſſio uero eius & mors ab Euangeliſtis deſcribitur fuiſſe die ſequenti poſtquã comederat agnum paſchalem iuxta legis præceptum,quia uenerat legem adimplere, ut ſcribitur Matth.5.Pręcipitur enim Exodi.12.ut comedatur agnus paſchalis luna.14.primi menſis ad ueſperam:& idem confirmatur Leuit. 23. Vbi luna.14. dicitur dies.14.primi menſis:& dicebatur prima dies azimorum, quoniam per totam hebdomadam comedebant azima:& tunc prima die azimorum ad ueſperam, Chriſtus agnum paſchalem cum azimis & lactucis agreſtibus comedit Dicitur enim Matth.26.Prima autem die azimorum acceſſerunt diſcipuli ad Ieſum dicentes Vbi uis paremus tibi comedere paſcha?Et Luc.22. dicitur.Venit

autem dies azimorum,in qua neceſſe:erat occidi paſcha:& miſit Petrũ & Ioãnẽ dicẽs. Euntes parate nobis paſcha,ut mãducemus &c. Tunc autem erat luna. 14. Nam dicit Chryſoſtomus. Primam azimorum eam diẽ uocant,quæ ante azima erat. Conſueuerunt enim à ueſpera ſemper dies enumerare:& eius mentionẽ facere in ueſpera,cuius paſcha erat immolandum. Quinta enim ſabbati diſcipuli ad Chriſtum acceſſerunt:quam hac primam azimorum, id eſt ante azima uocat, tempus deſignans quo diſcipuli acceſſerunt ad Ieſum. hæc ille. Et hoc idẽ confirmatur per uſum eccleſiæ quæ cœnã domini celebrat feria. 5. uidelicet pridie quã pateretur. Et tunc fuit eclipſis illa mirabilis à ſexta uſq; ad nonam: quã etiã uidit Dionyſius Areopagita in Aegypto: qui in epiſtola ad Polycarpũ dicit eã contigiſſe in plenilunio. Quòd aute fuerit feria. 6. patet ex Euangeliſtis,qui dicunt eum paſſum in paraſceue ante ſabbatũ, quæ eſt feria. 6. id eſt dies ueneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat paraſceue,quod eſt ante ſabbatũ:uenit Ioſeph &c. Dies autem quæ præcedit ſabbatum, eſt feria. 6. hinc eſt quod eccleſia celebrat Chriſti paſſionem die ueneris poſt cœnam dominicam. Nec eſt dicendũ quod Chriſtus comederit agnũ luna. 13. ut putãt Græci:qui aſſerũt Chriſtũ anticipaſſe paſcha, & comediſſe agnũ cum pane fermentato, & in eo cõſecraſſe:quia hoc eſſet contra legem,quæ præcipit, ut agnus cũ azimis comedatur luna. 14. Chiſtus autẽ nunquã fuit legi contrarius,ut dicit Chryſoſt. Quòd autẽ nõ anticipauerit paſcha, probatur etiã ex uerbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum quãdo paſcha immolabãt uidelicet ſm legẽ:quæ præcipit,ut comedatẽ agnus cũ azimis primo die azimorũ luna. 14. ad ueſperã. Nec obſtat quod dicitẽ Ioãnis 13. Ante diẽ feſtum paſchæ cœnã feciſſe quia dies feſtꝰ & ſolẽnis erat die ſequẽti poſt agni comeſtionẽ. ſ. luna. 15. Nã dicitẽ Leuit. 23. Menſe primo. 14. die mẽſis ad ueſperum phaſe dñi eſt:&. 15. die mẽſis huius ſolẽnitas azimorũ dñi eſt. Sed utrũ Iudæi tũc fecerint paſcha iuxta legis edictũ: an iuxta traditionem ſeniorũ:in ſolutione qõnis inferius declarabimus. Poſt mortẽ Chriſti cum tranſiſſet ſabbatum,prima ſabbati, hoc eſt tertia die à morte ſua dñs reſurrexit à mortuis die Solis, quæ eſt dies dominica. Quapropter eccleſia ſemper celebrat paſcha reſurrectionis die dñica. Hæc omnia prædicta tãquã uera firmiter tenẽda ſunt:& oĩa quæ ipſis aduerſantur tanquã falſa reprobanda, etiã ſi dicantur ab authoribus magna authoritate præditis, quoniã Euangelica ueritas uſu eccleſiæ declarata omni humanæ authoritati præponitur.

SEcunda hypotheſis eſt de anno &calẽdario.Etſi teſte Plinio lib.18.Dierum anni propè inextricabilis ratio eſt: Romani tamen ſiue Latini iuxta triplicem anni obſeruationem,triplex ediderunt calendarium,ut refert Ioãnes Stotflerinus in ſuo calendario propoſitione.34 ſub litteris Cc. Quod oſtẽdit ex dictis Macrobij in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus,qui teſte Varrone Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino teſtibus trecentis quatuor diebus compleuit: ac ſuo calendario decem mẽſes inſcripſit.Dicit enim macrobius. Anni certus modus apud ſolos ſemper Aegyptios fuit, aliarum gentium diſpari numero,pari errore nutabat.Et ut contentus ſim referendo paucarum morem regionum: Archades annum ſuum tribus mẽſibus explicabant; Acharnanes ſex: Græci reliqui trecentis quinquagintaquatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac uarietate Romanos quoq; olim authore Romulo annum ſuum decem habuiſſe menſibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus.304. ut ſex quidẽ menſes.i. Aprilis,Iunius,Sextilis,September, Nouember, December tricenum eſſet dierum; Quatuor uero,Marcius,Maius, Quintilis, October tricenis & ſingulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio:qui primum anni mẽſem genitori ſuo Marti dicauit. Quem menſem anni primum fuiſſe uel ex hoc maxime probatur, quòd ab ipſo Quintilis quintus eſt: & deinceps pro numero reliqui nominabantur. hæc ille. Idem confirmat Solinus dicens Romani in initio annum decẽ mẽſibus cõputabant à Martio auſpicantes &c. Et Ouidius primo Faſtorum ait.

Tempora digereret cum conditor urbis,in anno
Conſtituit menſes quinq; bis eſſe ſuo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius ſecũdus Romanorum rex.Nam annus Romuli continens.304.dies erat adeo diminuens & conciſus,quòd non æquabatur uere anni ſolaris quantitati: ſed ab eo deficiebat in duobus menſibus. Nam ſpatio.24. annorum quibus talis obſeruatio uiguit ſuperati ſunt anni ſolares quatuor annis Romuleis conſtitutis ex menſibus decẽ.Er hinc emergebat inordinata annorum & menſium confuſio, Sed, ut ait

Macrobius ſecutus Numa quantum ſub cœlo rudi & ſenulo adhuc impolito ſolo ingenio magiſtro cōprehēdere potuit: uel qa Gręcorũ obſeruatione forſitan inſtructus eſt.50.dies addidit,ut.354.dies quibus duodecim lunæ curſus conſici credidit,annus extenderetur Hæc ille.Sic igitur calendariũ lunaræ duo decim mēſiũ cōpoſuit Hi mēſes erāt perfecti alternatim diebus.30& 29.iuxta ipſius Lunæ motum reſpectu Solis:quæ à coniunctione eius cũ Sole uſq; ad ſequentem coitum abſumit.29. dies cum dimidio poſthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calendario partiri non poſſunt, ut dies naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa uni menſi.30.dies:alteri .29.De quibus.12. menſibus Numæ ait Ouidius in primo Faſtorum.

At Numa nec Ianum,nec auitas prӕterit umbras.

Menſibus antiquis addidit ille duos.

Paulo poſt authore Macrobio,Numa in honorem imparis numeri ſecretũ hoc & ante Pythagorā parturiente natura:unũ adiecit diē quem Ianuario dedit,ut tam in anno q̃ in mēſibus ſingulis præter unũ Februariũ impar numerus ſeruaretur.Nā quia.12 mēſes ſi ſinguli aut pari aut impari numero partirētur conſumationē parē facerent,unus pari numero inſtitutus,unius amputationē imparē fecit.Ianuarius igitur,Aprilis Iunius,Sextilis, Septēber, Nouember, December:undetricenis cenſebantur diebus Martius uero Maius Quintilis,& October dies tricenos ſingulos poſſidebāt. Sed ſolus Februarius uiginti & octo retinuit dies quaſi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et ſubiūgit idē Macrobius Cum ergo Romani ex hac diſtributione Pompilij ad Lunę curſum ſicut Græci annum proprium computarent:neceſſario & intercalare mēſem inſtituerunt more Græcorum.Nam & Græci cum animaduerterēt temere ſe.354. diebus ordinaſſe annum; quoniā apparet de Solis curſu;qui.365.diebus & quadranre Zodiacum conficit,deeſſe anno ſuo undecim dies & quadrantē,intercalares ſtatuta ratione cōmenti ſunt,ita ut octauo quoq; anno 90 .dies ex quibus tres menſes tricenũ dierũ copoſuerunt.intercalarēt.Id Græci fecerunt qm̃ erat operoſum atq; difficile omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare.Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare:& 90.dies,qui naſcuntur,ſi quadrans cum diebus undecim octiès cōponatur , inſerere in tres menſes,ut diximus , diſtribuendos hæc ille.Idem etiam affirmat Solinus dicens.Græci ergo ſingulis annis.11 dies & quadrantē detrahebant: eosq; octies multi-

plicatos in annum nouũ reſeruabant, ut contractus nonagenarius numerus in menſes tres per tricenos dies fundaretur: qui anno nouo riſtituti efficiebant dies. 444. quos ἐμβολισμοὺς, uel ὑπερβολικοὺς nominabant. Hæc Solinus. Inſuper adiungit Macrobius. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit: ſed fruſtra: quippe fugit eos diem vnum, ſicut ſupra admonuimus, additum à se ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo nõ poterat. Sed nõdum hoc errore comperto per. 8. annos nonaginta quaſi ſuperfundendos Græcorũ exemplo computabant dies: alterniſq; annis binos vicenos, alternis ternos vicenoſq; intercalantes expenſabant intrecalationibus quatuor. Sed octauo quoq; ãno intercalatores octo affluebãt dies ex ſingulis: quibus uertentis anni numerum apud Romanos ſuper Græcos abũdaſſe iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hęc ſpecies emendationis inducta eſt. Tertio quoq; octennio ita intercalandos diſpenſabant dies, ut nõ nonaginta, ſed ſexagintaſex intercalarent compenſatis 24. diebus pro illis, qui per totidem annos ſupra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi menſis Februarius deputatus eſt: quoniã is vltimus anni erat Quod etiam ipſum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & illi vltimo anni ſui menſi, ſuperfluos inſerebant dies, ut refert Glaucippus: qui de ſacris Athenienſium ſcripſit. Verum una re à Græcis differebant, Nam illi confecto ultimo menſe. Romani non cõfecto Februario: ſed poſt uigeſimum & tetium diem intercalabant terminalibus ſcilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii menſis dies: qui erant quinq;, poſt intercalationẽ ſubiungebant (credo) uetere religionis ſuæ more, ut Februarium omnino Martius ſequeretur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebant Romani à Gręcis quoniam ultimus menſis anni apud Græcos non erat in fine Hyemis ante principium ueris, ſicut apud Romanos; ſed erat in fine æſtatis ante principium autumni; quo tempore Græci initium anni ſumebant, ut infra patebit.

G Tertium calendarium noſtræ inſtitutioni accommodum C. Iulius Cæſar dictator compoſuit ad anni ſolaris quantitatem, eo quòd Aſtronomiæ peritiſſimus atq; diligentiſſimus eſſet, ut affirmat Iulius Firmicus. Nam poſtquam Cæſar Alexandriam Aegypti applicuit, ab Aegyptiis (teſtibus Appiano & Macrobio) uerã anni quantitatem didicit: Romamq; reuerſus, & maximum (Suetonio aſſerẽte) pontificatum adeptus, conuerſus ad ordinandum reip. ſtatum

faſtos correxit,iam pridẽ uitio pontificum per intercalandi licentiam adeo turbatos,ut neq; meſſium feriæ æſtate:neq; uindemiarũ autumno competerent. Annumq; ad curſum Solis accõmodauit: ut trecentorũ ſexagintaquinq; dierum eſſet: & intercalario menſe ſublato, unus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam erroris & fluctuationis cauſam, & eius correctionem Macrobius & Solinus indicant. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum propter ſuperſtitionem intercalatio omnis omiſſa eſt. Nonunquã uero per gratiam ſacerdotum, qui publicanis proferri uel imminui conſulto anni dies uolebant modo auctio, modo retractio dierum proueniebant:& ſub ſpecie obſeruationis emergebat maior confuſionis occaſio. Sed poſtea C. Cæſar, omnem hanc inconſtantiam tẽporum uagam adhuc & incertam in ordinem ſtatutæ diffinitionis coegit:adnitẽte ſibi Marco Flauio ſcriba:qui ſcriptos dies ſingulos ita ad dictatorem retulit: ut & ordo eorũ inueniri facillime poſſit: & inuento certus ſtatus perſeueraret. Ergo C. Cæſar exordium nouæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confuſionem adhuc poterant facere, conſumpſit. Eaq;re factum eſt. ut annus confuſionis ultimus in. 444. dies protenderetur. Poſt hoc imitatus Aegyptios ſolos diuinarum rerum omnium conſcios, ad numerum Solis, qui diebus. *365*.& quadrante curſum conficit, annum dirigere contendit. Et infra. Iulius ergo Cæſar decẽ dies obſeruationi ueteri ſuper adiecit, ut annum trecenti& ſexagintaquinq; dies, quibus Sol luſtrat Zodiacũ, efficerent. Et ne quadrans deeſſet: ſtatuit, ut quarto quoq; anno ſacerdotes, qui curabant menſibus ac diebus, unũ intercalarent diẽ eo. ſ. menſe ac loco, quo etiam apud ueteres menſis intercalabatur, id eſt ante quinq; ultimos Februarii mẽſis dies id q; biſſextũ cenſuit nominandũ & poſtea ſubiungit. Sic annũ ciuilem Cæſar habitis ad Lunã dimenſionibus cõſtitutũ edicto palàm poſito publicauit. Ex his verbis Macrobii liquido colligiť ꝙ anteꝗ̃ Cęſar calendariũ emẽdaſſet, præceſſit annus confuſionis continẽs dies. 444. qui ſunt menſes. 15. iuxta modũ intercalationis Aegyptiorũ: qui octauo quoq; anno reſtituebãt dies. *90*. nouo anno. De hoc anno confuſionis dicit Suetonius in vita Cæſaris. Quoautem magis in poſterũ è calẽdis Ianuariis nobis tẽporũ ratio cõgrueret inter. Nouembrẽ ac Decẽbrẽ mẽſem interiecit duos alios: Fuitq; is annus, quo hæc conſtituebãtur. 15. menſiũ cum intercalario mẽſe qui ex, conſuetudine in eũ annũ inciderat. hæc ille. Sed in hoc Solinus errauit dicens, quòd Cæſar uidens anni inconſtantiam &c.

ut certum ſtatũ præteritus acciperet error : dies uiginti & unum,& quadrãtem ſimul intercidit.Nõ enim oportebat intercidere dies 21.ad hanc emendationem:ſed adiungere tres menſes, ut recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans,cũ non poſſit hoc fieri niſi in annis quatuor.Poſt annũ confuſionis ſecutus eſt annus correctionis & emendationis continens dies.365.cum ipſe Macrobius poſtquam de anno confuſionis dixerat, ſubiungat.Poſt hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus.365.& quadrante curſum conficit,annum dirigere contendit. Et hunc annum incepit à Prima lunatione poſt ſolſtitium hyemale calendis Ianuarii.Poſt annũ emẽdationis ſecutus eſt etiã annus cõmunis dierum.365.per promulgationẽ à Cæſare factam, cum dicat Macrobius:Annum ciuilem Cæſar habitis ad lunam dimenſionibus conſtitutum, edicto palam poſito publicauit : & poteſt dici annus promulgationis uel publicationis: quoniã hæc publicatio ſaltem per annum protracta eſt:quia ſubito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio ſubiectos, niſi ſpatio unius anni. Hoc autem annõ publicationis, qui fuit ſequens poſt emendationem,in ſenatu Cæſar occiſus eſt idibus Martii,hoc eſt poſt correctionem calendarii anno uno menſibus duobus cum dimidio tranſactis, Poſt Cæſaris mortem ſacerdotes inconſulte errorem alium induxerunt;quẽ poſtea emendauit Octauianus Auguſtus.Dicit enim Macrobius.Et hucuſq; error ſtare potuiſſet,ni ſacerdotes ſibi errorẽ nouum ex ipſa emendatione feciſſent. Nam cum oporteret diem,qui ex quadrantibus fit quarto quoq; anno confecto ante quam quintus inciperet,intercalare: illi quarro non peracto,ſed incipiente intercalabant hic error ſex & triginta annis per manſit. Quibus annis intercalati ſunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem.Sed hunc quoq; errorem ſero deprehenſum correxit Auguſtus: qui annos duodecim ſine intercalari die tranſigi iuſſit:ut illi tres dies,qui per annos triginta&ſex uitio ſacerdotalis feſtinationis excreuerãt,ſequẽtibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Poſt hoc unum diem ſecundum ordinationem Cæſaris quarto quoq; anno intercalari iuſſit, & omnẽ hunc ordinem æreæ tabulę ad ęternam cuſtodiam inciſione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; uitium admiſſum eſt per ſacerdotes: Nam cum præceptũ eſſet anno quarto, ut intercalarent unum diem: & oporteret confecto anno quarto id obſeruari antequam quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non deſinente. Sic per annos ſex & triginta cum nouē dies tantummodo ſufficere debuiſſent, duodecim ſunt intercalati. Quod deprehenſum Auguſtus reformauit iuſſitq; annos. 12. ſine intercalatiōe decurrere: ut tres illi dies qui ultra nouē neceſſarios, temere fuerant intercalati; hoc modo poſſent repēſari. Ex qua diſciplina omnium poſtea temporū fundata ratio eſt. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæſar calendarium quod Iulianum nūcupatur in duodenos menſes partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februario. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouembri. 30. & Decembri. 31. & incepit annum à Ianuario: Quintilis menſis Macrobio authore in honorem Iulij Cæſaris dictatoris legem ferente M. Antonio Marci filio conſule, Iulius eſt appellatus, quòd hoc menſe ad quartum idus Quintilis procreatus ſit. Sextilis inde dictus eſt Auguſtus ab Octauiano Auguſto ob auctam ab eo rempu. ex ſenatus conſulto: cuius uerba ſubiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæſar Auguſtus menſe Sextili, & primum conſulatum inierit: & triumphos tres intulerit in urbē; & ex Ianiculo legiones deductæ, ſecutæq; ſint eius auſpicia ac fidem: & Aegyptus hoc menſe in poteſtatem populi Romani redacta ſit, finisq; hoc menſe bellis ciuilibus impoſitus ſit: atq; ob has cauſas hic menſis huic imperio feliciſſimus ſit ac fuerit: placere ſenatui, ut hic menſis Auguſtus appelletur. hæc ille. Idem etiam dicit Cēſorinus libro de die natali capite de mēſibus, ubi dicit. Menſis Quintilis Iulius cognominatus, eſt C. Cæſare. 5. & M. Antonio conſulibus anno Iuliano ſecundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Cenſorino: C. Aſinio Gallo, conſulibus in Auguſti honorem dictus eſt Auguſtus anno Auguſtio uigeſimo hæc ille. Huic menſi Auguſto tunc additus eſt dies unus à Februario detractus, ut unum & tricenos complecteretur: ne Auguſtus Iulio inferior uideretur: & ita Februario mutilato: octo & uiceni dūtaxat dies relicti ſunt in anno cōmuni. hæc igitur fuit anni & mēſium ratio à Romanis tempore Octauij Monarchæ ante Chriſti aduentum inſtituta, & uſq; ad noſtra tempora cuſtodita, ut affirmat Ioannes Stoffler. in ſuo calendario propoſitione. 34.

D Anni autem exordium apud diuerſas nationes differenter ſumitur. Nam Romulus, ut dictum eſt, à Martio annū incepit tempore ueris. Hæbrei etiam habent anni principium in lunatione propinquiori ipſi uernali æquinoctio, quando de Aegypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Menſis iſte uobis principium menſium, primus

erit in mēſibus anni. Aegyptij uero & Græci anni exordiū ſumunt iuxta æquinoctium autūni. Nam Aegyptij à Septembri; Græci ab Octobri anni principium habent, ut Alphonſus in ſuis tabulis An notat. Sed Iulius Cęſar anni principiū ſumpſit à luna prima poſt ſolſtitium hyemale: quæ fuit calēdis Ianuarij anno ante Chriſtum quadrageſimoquinto, ut recte computat dn̄s Paulus epiſcopus Foroſempronienſis in ſua Paulina: & dn̄s Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione.34.ut plenius infra patebit.

Tertia hypotheſis de initio annorum domini. Cap.3.

TErtia hypotheſis eſt de initio annorū domini: in quib⁹ computandis quo ad initiū plures authores inter ſe differunt. Quidam enim ſumūt annos domini à ſua incarnatione, quando conceptus eſt; Quidam à natiuitate, cū de utero matris egreſſus eſt. Quidam à circunciſione domini calendis Ianuarij octauo natiuitatis die. Et quidam à Chriſti paſſione. Qui omnes modi comprobari poſſunt ſeruata tamen conuenienti cōputatione, ut mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientiſſimus eſt, ut ſumatur initium annorū domini ab eius natiuitate: quoniam anni uitę alicuius hominis non à ſua conceptione, ſed à natiuitate ſumuntur. Hunc modum ſeruat eccleſia Romana annos incipiens à natiuitate domini, non à conceptione ipſius. Nam eo tempore per eccleſiam accipitur principium annorū domini: quo & ſingulis annis per eā annus mutatur: Sed per eccleſiam fit anni mutatio non in conceptione Chriſti, ſed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini ſumunt initium. Quod autem eccleſia mutet annum in natiuitate domini, & non in conceptione, patet per acta concilij Conſtātienſis inquibus deſcribitur, quod electio pōtificis Martini.5.facta eſt die Iouis in feſto ſancti Martini undecima Nouembris die: anno à natiuitate domini.1417.inditione decima: & facta eſt coronatio eius die dominica uigeſimaprima ſupradicti menſis Nouembris. Deinde iuxta finem menſis Decēbris immediate ſequētis facta eſt cōgregatio prædicti cōcilij poſt Chriſti natiuitatem in feſto Innocentium: & iam mutatus eſt annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno à natiuitate domini.1418. inditione.11.die uero martis.28.mēſis Decembris &c. ſicut legimus in exemplari manu notarij ſcripto in ipſo concilio. Quod autem nō mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Chriſtus eſt

conceptus, patet ex ſecunda & tertia ſeſſione poſt inchoationē dicti concilij in pontificatu Ioannis. 23. Nam idem annus à natiuitate domini deſcribitur in ſecunda ſeſſione celebrata calendis Martij: & in tertia ſeſſione cōgregata 8. calendas Aprilis, hoc eſt die 25. eiuſdē menſis Martii in annuntiatione dominica, quādo cōceptus eſt Chriſtus. Ibi enim ſic legitur de ſecūda ſeſſione. Anno à natiuitate domini. 1415. pontificatu quo ſupra. ſ. Ioannis. 23. die uero prima menſis Martii &c. Tertia uero ſeſſio ibi deſcribitur die lunæ 25. menſis. Martii ſupradicti in die annuntiationis dominicæ: & tamen ibidem non mutatur annus: ſed ſequitur idem annis. 1415. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini. 1525. per Clementem. 7. in qua inſeruntur plures bullæ prædeceſſorum eius ab anno domini. 1300. tempore Bonifacii. 8. & deinceps: & omnes deſcribuntur per annos à natiuitate domini Et ſpecialiter ibi ponitur determinatio iubilei de. 25. annis in annos. 25. per Paulum. 2. & confirmatio & executio eius per Xyxtum. 4. ubi indicitur Iubileus pro anno domini. 1475 incipiēdo à primis ueſperis uigiliæ natiuitatis dñi noſtri Ieſu Chriſti anni. 1474. Vnde manifeſte patet, quòd in uigilia natiuitatis domini tunc fuit ultimus dies anni domini. 1474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini. 1475. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occurrit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiuſdem bulle dicatur. Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno incarnationis dominicæ. 1524 calendis Mai: & tamen in trāſumpto eiuſdem bullæ per epiſcopū Vigornienſem auditorē camerę apoſtolicæ generalē ſic in calce ſcribitur. Datum Romæ in ædibus noſtræ ſolitæ reſidentie ſub anno à natiuitate domini 1524. die uero decimo menſis Iunii. Tabellio Papæ præſentem annum nominat incarnationis, 1524. & alius tabellio epiſcopi auditoris cameræ apoſtolicę eundem annum denominat à natiuitate: & ſic inter ſe diſſonare uidentur: tamen una conueniunt. Cauſa ergo huius apparentis diſſonantie requirenda eſt Antiquiores tabelliones iuxta morem diu ſeruatum in curia Romana deſcribebant annos à natiuitate domini: & ſic modo etiam deſcribunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non deſcribebatur annus domini: ſed tantum annus pro tempore exiſtentis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Dicit enim dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis libro. 13.

ſecundæ partis Paulinæ ſuæ,quòd præſidente Eugenio 4.adhortāte Blondo Forliuienſi pōtificij collegij à ſecretis notario in bullis atq; reſcriptis pontificalibus,annorum hæc à Chriſti incarnatione ſupputatio ſcribi primum cœpit. & infra. Sed notarii annos à natiuitate computare cōſueuerunt.hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuerſitatis cauſam fuiſſe. Qui tamen in hoc deceptus eſt, quia putauit annos domini numerando per eccleſiam ab incarnatione ipſius,ex eo quòd Dionyſius abbas Romanus primam ſupputationem olim fecerat à primo anno incarnationis dominicæ in ſua tabula.Sed idem Dionyſius in annis dominicæ incarnationis errauit,licet ordo ipſius tabulæ ſcilicet quingētorum triginta duorum annorum bene digeſtus ſit. Dicit enim Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione.37. ſub litera.T. Animaduertendum eſt quòd hic Dionyſius eccleſiæ totius erroris anſam præbuit,& cauſam præſtitit: primo in eo, etſi diuino zelo accenſus, ut impiiſſimi Diocletiani, à quo prius anni ſupputabantur memoria deleretur & aboleretur: Chriſtianæq́ue ſalutis exordium eluceſceret,induxit temporum ſupputationem ab anno incarnationis verbi dei ſumendam: in quibus tamen annis numerandis ipſum erraſſe à compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus natione Gallicus in Chronica ſic ſcriptum reliquit, In cyclo magno Dionyſij reprehenſibile videtur,quòd in annis dominicæ incarnationis ei inconſyderate pręſcriptis diſcordat à veritate Euangelij in anno dominicæ paſſionis. Et idem Dionyſius poſuit natiuitatē Chriſti vigeſimoprimo anno tardius q̃ debuiſſet. Quare Rhenerius egregius ſupputator cyclum, aut tabulam Dionyſii dicit eſſe fallacem & erroris plenam hæc ibidem.Etiam dominus Paulus epiſcopus Foroſempronien.in ſcunda parte Paulinæ lib.13. c. 6.dicit ipſum ſimiliter erraſſe,& erroris cauſam aliis dediſſe: & affirmat eum erraſſe in duobus annis:in quibus tamen non errauit: quia dicit eum aſſumpſiſſe annos Auguſti à nece Cæſaris:ſed non ſic accepit:ſed à primo conſulatu vel triumuiratu anno ſecundo poſt Cæſaris mortem. Sed nos dicimus ipſum Dionyſium erraſſe in uno tantum anno:quia fecit biſſextum anno quarto domini:cum tamē ibi annotandus non eſſet,ut inferius demonſtrabimus.Et hoc non cognouit dominus Paulus:quia in eūdem errorem & ipſe incidit. Non eſt ergo mirum,ſi Blondus in computationibus annorum ab incarnatione errauit,quia ducem erroneū ſecutus eſt. Omnes,qui Dionyſiū imitati ſunt,errauerunt, ut Campanus in libro de Com-

puto maiori:Paulus epiſcopus Foroſempronien.ut patet in ſecūdæ parte ſuæ Paulinæ lib.4.& quamplures alii. Aliam euidētiſſimam rationem adducam ad probandum quòd per eccleſiam anni enumerentur à natiuitate domini poſtquā deſcripſero inferius cyclū lunarem & literas dominicales:quoniam ea ratio ex ipſis ueritatē habet: & tunc uidebimus quòd anni ab incarnatione ſumpti poſt quartum Chriſti annum idem ſunt cum annis à natiuitate computatis propter ſuperfluum biſſextum anno 4.domini inconſulte annotatum, quo unus minuitur annus:non tamen hoc accidit ante quartū annū domini,ut certius inferius patebit.Vnde & in reſcriptis pōtificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis.Quidam uero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipſius computatis per eccleſiam.ſ.nouem mēſes:quibus fuit in utero uirginis ante natiuitatem,ut recte computant Piſani: qui hoc anno à natiuitate domini.1524.poſt uigeſimamquartam diē Martii ſunt in anno ab incarnatione domini.1525.& ſic annotant in ſuis literis & codicibus.Sed in hoc errant Florentini & Senēſes,qui annos ab incarnatione poſtponunt annis à natiuitate eo quòd annos domini enumerare incipiāt cōpleto primo anno à conceptione iam nato Chriſto per tres menſes.Conueniunt tamē cum eccleſia poſt 24.diem Martii:non tamen antea tribus menſibus Dicunt tamen aliqui, quòd antiquitus conueniebant cum Piſanis:ſed poſtmodū cum uellent conuenire cū eccleſia, & nō auderent immutare principium anni à,25.Martii ſicut ſemper antea conſueuerant:inciderunt in hanc deordinationem,ut partim cum Piſanis & partim cū eccleſia conuenire uellent: nec tamen plene cum eccleſia, neq; cū Piſanis conueniunt, ut omnibus manifeſtum eſt. Cęteræ nationes extra Italiā cōmuniter cum eccleſia conueniunt, Romani uero annos domini à calendis Ianuarii incipiunt.8.die à Chriſti natiuitate & conueniunt cum eccleſia excepta prima hebdomada natiuitatis eius.Et hunc modum tenent recentiores Aſtronomi:qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt;ut Ioannes de monte Regio,& Ioannes Stofflerinus in ſuis calendariis,& plures alii.Vnde & dn̄s Paulus lib.4.ſecundæ partis Paulinæ dicit.Aſtrologi noſtri temporis,qui Romanorum more annorum ſupputationē reduxerunt ad Ianuarium:& radices motuum ſtatuerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Chriſti: incipiunt primum natiuitatis annum ab.8.die natiuitatis eiuſdem,non computantes illos ſeptem dies à

natali domini uſq; ad Ianuarium interceptos:quod ex hoc manifeſte patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Chriſti inuenire uolunt:retrocedunt per dies.7.à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc computandi modũ obſeruant non ſolũ Aſtrologi:ſed etiam Theologi in Chriſtiana religione probati: Petrus de Aliaco,Nicolaus Cuſanus,Rogerius Bachõ; & generaliter omnes,qui loca planetarum in hora natiuitatis Chriſti indagarunt hæc ille.Facilius autem reducuntur ad calendarium Romanũ,videlicet ad calendas Ianuarii anni a natiuitate domini,qm̃ ab ea parũ diſtant.ſ.per ſolam hebdomadã q̃ anni ab incarnatione:quia multo magis ab eã remoti ſunt:ideo melius eſt enumerare annos à natiuitate domini:uel à calendis Ianuarii q̃ ab incarnatione Chriſti. Si uero ab incarnatione enumerẽtur:ſuperaddẽdi ſunt,ut diximus nouem menſes præcedentes natiuitatem:uel nouem menſes cũ hebdomada, ſi anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error.Pauciſſimi autem doctores antiqui,ut Hieronymus,& Iſidorus,& quidam alii,qui antiquitus ſcribebant annos domini in cereis paſchalibus.enumerant annos à paſſione domini includentes annum trigeſimum tertium ſuæ paſſionis & amputantes prçcedentes.32.annos ante paſſionem & ita conueniunt cum cæteris.Nam hiſtorici,qui computãt annos à natiuitate Chriſti,dicunt Ioannẽ Euangeliſtam obiiſſe anno centeſimo à natiuitate dñi cũ iam Traianus accepiſſet imperium. Hieronymus uero & Iſidorus dicunt eundem Ioannẽ ad dñm migraſſe anno.68.à paſſione dñi auferentes præcedentes.32.annos Qui ſi addantur prçdictis annis.68. conficiunt annos centum.Antonius vero Dulciatus in libro de feſtis mobilibus,licet incipiat annos à paſſione dñi:nõ tamen præſcidit annos præcedentes paſſionẽ: ſed errori errorem addidit:qm̃ anno,quo Chriſtus eſt natus annotauit paſſionẽ dñi:& natiuitatem eius ſcripſit antea per annos.33.quando currebat annus imperii Auguſti nonus:quod eſt abſurdũ cõtra omnes Cronographos & contra ſupputationes Aſtronomicas.

Quarta hypotheſis de uarietate menſium. Cap.4.

QVarta hypotheſis eſt de uarietate menſium. Nam aliqui ſunt menſes mobiles,aliqui fixi & ſtabiles.Hebræi enim habent menſes:lunares ac mobiles:ita ꝙ prima dies cõiunctionis Lunæ cum Sole ſit prima dies menſis eorũ. Similiter habent menſes mobiles Græci,Perſæ,& Caldæi,atq; Ara

bes. Romani uero habent mẽſes firmos & ſtabiles in calẽdario de ſcriptos. Hunc eſt ꝙ primus mẽſis Hebræorũ, qui dicitur Niſan, cũ Martio & cum Aprili an calendario Romano concurrit iuxta lunę curſum. Et luna. 15. menſis Niſan quãdoq; occurrit in Martio quã doq; in Aprili: ſicut in eccleſia patet, quę celebrat paſcha dñi Dominica prima poſt. 14. lunam primi mẽſis, aliquãdo in Martio aliquando in Aprili. Hęc dixerim, quoniam Chriſti paſſio poteſt annotari uno menſe apud Hebręos, & altero apud Romanos.

Quinta hypotheſis de cyclo lunari decennouennali. Cap. 5.

QVinta hypotheſis eſt de cyclo lunari decẽnouẽnali, quẽ nos aureum numerũ dicimus. Alexandrini enim adinuenerunt numerum annorum 19. ad reperiẽda nouilunia. Necnon & Iulius Cæſar adnitente M. Flauio ſcriba, ut Macrobio placet: & Soſigene Aſtrologicæ ſciẽtiæ perito adhibito, ut Plinius affirmat: cyclum lunarem decẽnouẽnalem coſcripſit anno ſuo ſolari, quem Iulianũ appellamus, maxime cõgruentem: ue quo ſic loquitur Ioannes Stoffler. in ſuo calendario, propoſitione 34. ſub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatum in Francia orientali agerem, adii ſplendidiſſimum baronẽ Philippũ de Vuinſperg antiquitatum amatorẽ: qui mihi uetuſtiſſimum quẽdam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi cõmentarios in cyclum diui Iulii Cæſaris, inq; eius calendariũ ortũ & occaſum ſtellarum: quibus ſignificabatur Cæſarem ſuum cyclum incepiſſe à prima coniunctione luminariũ ſecũdũ mediũ curſum poſt hibernũ ſolſtitiũ: eãq; in primũ diẽ Ianuarii caputq; anni incidiſſe. Quare Cæſar è directo huius diei pro aureo numero notauit unitatẽ: à qua reliquas lunationes ſupputãs, Solis & Lunæ conuẽtiones in ſuo calẽdario cõmemoratis uiris M. Flauio & Soſigene opem ferẽtibus paſſim, prout negociũ poſtulabat, adnotauit. Inſeruit autem in eo numerũ 19. annorum: quem uulgus aureum numerum uocat. Putauit autem Ioannes Stoffler. Iulium Cæſarem incepiſſe diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepiſſe diem à meridie, quo ad computationes dierũ Lunæ eo quòd Aſtrologicã computationem didicerit in Alexãdria, ubi Aſtronomi dies computabant à meridie, ut cæteri Aſtrologi faciũt. In ſacris tamen publicis & officiis magiſtratuum & cæteris negociis Romani à media nocte diem accipiebant authore Cẽſorino. Alii uero putãt Cæſarem diẽ accepiſſe ab occaſu Solis:

& inde conſuetudo in Italia inoleuerit, quod in horologiis fiat initium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioãnes Stoffler. & ait. His animaduerſis uolui harum rerum periculum ſubire. Quare ad tempora Iulii Cæſaris me contulit, & compluribus numeris incaſſum exaratis, tandẽ anno. 45. ante Chriſti incarnationem ex tabulis mihi uſu habitis, reperi cõgreſſum luminarium prima die Ianuarii horis. 18. min. 44. ſecund. 55. à media nocte computãdis ad meridianum ferè urbis Romæ. Iuxta uero Aſtrologicã uſitatam computationem die prima Ianuarii horis. 6. min. 44. ſecund 55. à meridie numerandis. Sequens autem lunarium coniunctio fuit die. 31. Ianuarii horis. 7. min. 28. ſecund. 58. poſt noctis mediũ, & ſecũdũ Aſtrologos die. 30. Ianuarii hor. 19. min. 28. ſecund. 58. poſt meridiem. Cæſar igitur cyclum compoſiturus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare è regione primi & trigeſimi diei Ianuarii unitatem annotauit: & ſequentem nouem & uicenis diebus abſoluit: & iterum ſequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digeſſit, nõ omiſſa tamen ratione emboliſmorum. hæc ille. Eandẽ lunationem calendis Ianuarii computat etiam dominus Paulus epiſcopus in 12. lib. ſecũdæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationem factam anno 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta uſitatam computationem die 1. Ianua. ho. 7. mi. 6. ſec. 35. poſt meridiem. Veram autẽ coniunctionem factam inueni hor. 1. mi. 50. poſt mediam noctem eiuſdem diei. ſ. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quòd Ioannes Stoffler. dicat prædictam luminariũ coniunctionem factam eſſe anno 45. ante Chriſti incarnationem: & dominus Paulus dicat eam factam 45. anno ante Chriſti natiuitatem: quia utrumq; uerum eſt cũ incarnatio & natiuitas Chriſti eodem anno fuerint incipiendo annum a calendis Ianuarii. Si enim accipias annum incluſiue, in quo cõceptus & natus eſt Chriſtus: & retrocedas uſq; ad coniunctionem luminarium factam calẽdis Ianuarii tempore Iulii Cæſaris, reperies annos 45. nã. 45. uicibus calendæ Ianuarii ante Chriſti incarnationem & natiuitatem reuolutæ ſunt. & tunc inuenta eſt luna prima calendis Ianuarii tempore Cæſaris. A qua luminarium coniunctione ad Chriſti conceptum fuerunt anni 44. & ferè tres menſes: & uſq; ad eius ortũ fuerunt anni 45. hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Chriſti enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46. a correctione calendarii per Cæſarem. Cæterum meminiſſe cõ

uenit:ut dicit Ioannes Stoffler. ibidem quod numeri Cycli Iulii Cę ſaris calendario inſcripti denotant accenſionem lunæ factam fuiſ ſe eo die, cui obiicitur: nec non lunam dici primam eodem die, quē admodum ſupputatio indicat. Neque obliuiſci oportet, ꝙ cyclus Iulianus poſt tempore Cæſaris in aliqua parte mutatus eſt ob mutilationem menſis Februarii: qui tempore inſtitutionis calēdarii Cæſaris in anno communi. 29. dies habuit. Poſtea quemadmodum ſupra expoſuimus duntaxat. 28. ſeruauit: hæc ille. Tempore autem natiuitatis & mortis Chriſti in anno communi Februarius. 28. dies continebat: quoniam idem menſis Februarius in anno cōmuni habuit, 29. dies uſq; ad annum Auguſti uigeſimum: quo tempore menſi ſextili, qui tunc dictus eſt Auguſtus, additus eſt unus dies à Februario acceptus. Dicit enim Cenſorinus. Qui autem ſextilis mēſis fuerat C. Marco Cenſorino & C. Aſinio conſulibus in Auguſti honorem, dictus eſt Auguſtus anno Auguſtio uigeſimo, hæc ille. Chriſtus uero poſt hoc tempus natus eſt. Nunc autem ſubiungam quatuor primos menſes calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæſaris dictatoris noſtro inſtituto ſatiſfacientes: quos deſcribit Ioannes Stoffler. propoſitione 34. & d. Paulus libro ſecundo primæ partis ſuæ Paulinæ.

Quatuor primi menſes calendarii Romani cũ cyclo Iulii Cæſaris.

Cyc. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Ianuarius	Cyc. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Februarius
1	1	A	Calendis	9	1	D	Calendis
	2	B	4 No		2	E	4 No.
9	3	C	3 No.	17	3	F	3 No.
	4	D	Pridie No.	6	4	G	Pridie No.
17	5	E	Nonis		5	A	Nonis
6	6	F	8 Idus	14	6	B	8 Idus
	7	G	7 Idus	3	7	C	7 Idus
14	8	A	6 Idus		8	D	6 Idus
3	9	B	5 Idus	11	9	E	5 Idus
	10	C	4 Idus		10	F	4 Idus
11	11	D	3 Idus	19	11	G	3 Idus
	12	E	Pridie Idus	8	12	A	Pridie Idus
19	13	F	Idibus		13	B	Idibus
8	14	G	19 Cal.	16	14	C	16 Cal.
	15	A	18 Cal.	5	15	D	15 Cal.
16	16	B	17 Cal.		16	E	14 Cal.
5	17	C	16 Cal.	13	17	F	13 Cal.
	18	D	15 Cal.	2	18	G	12 Cal.
13	19	E	14 Cal.		19	A	11 Cal.
2	20	F	13 Cal.	10	20	B	10 Cal.
	21	G	12 Cal.		21	C	9 Cal.
10	22	A	11 Cal.	18	22	D	8 Cal.
	23	B	10 Cal.	7	23	E	7 Cal.
18	24	C	9 Cal.		24	F	6 Cal.
7	25	D	8 Cal.	15	25	G	5 Cal.
	26	E	7 Cal.	4	26	A	4 Cal.
15	27	F	6 Cal.		27	B	3 Cal.
4	28	G	5 Cal.	12	28	C	Pridie Cal.
	29	A	4 Cal.				
12	30	B	3 Cal.				
1	31	C	Pridie Cal.				

Cycl. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Martius	
1	1	D	Calendis	
	2	E	6	No.
9	3	F	5	No.
	4	G	4	No.
17	5	A	3	No.
6	6	B	PridieNo	
	7	C	Nonis	
14	8	D	8	Idus
3	9	E	7	Idus
	10	F	6	Idus
11	11	G	5	Idus
	12	A	4	Idus
19	13	B	3	Idus
8	14	C	Pridie Idus	
	15	D	Idibus	
16	16	E	17	Cal.
5	17	F	16	Cal.
	18	G	15	Cal.
13	19	A	14	Cal.
2	20	B	13	Cal.
	21	C	12	Cal.
10	22	D	11	Cal.
	23	E	10	Cal.
18	24	F	9	Cal.
7	25	G	8	Cal.
	26	A	7	Cal.
15	27	B	6	Cal.
4	28	C	5	Cal.
	29	D	4	Cal.
12	30	E	3	Cal.
1	31	F	Pridie Cal.	

Cycl. lunaris	Nũerus dierũ	Literæ feriarum	Aprilis	
9	1	G	Calendis	
	2	A	4	No.
17	3	B	3	No.
6	4	C	Pridie No.	
	5	D	Nonis	
14	6	E	8	Idus
3	7	F	7	Idus
	8	G	6	Idus
11	9	A	5	Idus
	10	B	4	Idus
19	11	C	3	Idus
8	12	D	pridie Idus	
	13	E	Idibus	
16	14	F	18	Cal.
5	15	G	17	Cal.
	16	A	16	Cal.
13	17	B	15	Cal.
2	18	C	14	Cal.
	19	D	13	Cal.
10	20	E	12	Cal.
	21	F	11	Cal.
18	22	G	10	Cal.
7	23	A	9	Cal.
	24	B	8	Cal.
15	25	C	7	Cal.
4	26	D	6	Cal.
	27	E	5	Cal.
12	28	F	4	Cal.
1	29	G	3	Cal.
	30	A	Pridie Cal.	

Cyclus lunaris diſponitur in calendario per additionem. 8 nume rorum:& ſi excedant numerum 19. proiicitur ipſe numerus, 19.& annotatur qui remanet hoc ordine. Cũ proiicitur numerus 19. nu merus minor, q̃ inde remanet, annotatur immediate diei ſequẽti Si uero numerus additus eſt maior, quod cõtingit, q̃n non excedit numerũ. 19. tunc in annotatione intermittitur unus dies uacuus, ſi cut patet in calẽdario p̃cedenti: ubi ponitur calẽdis Ianuarii nume rus. 1. cui ſi addanť. 8. fiũt nouẽ: qui annotanť intermiſſo uno die, tertio diei. Si ad. 9. addãtur. 8. fiũt. 17. qui intermiſſo uno die anno tanť diei quinto. Si ad. 17 addanť. 8. fiunt. 25. à q̃bus ſi ſubtrahanť 19. remanẽt. 6. qui inmediate annotãtur diei ſexto tanq̃ numeri mi nores, & ſic deinceps: & licet aureus numerus tm̃mõ indicet cõiun ctionẽ luminariũ: tñ ex ipſo ẽt accipitur eorũ oppoſitio hoc pacto A cõiunctione nãq; luminariũ vſq; ad oppoſitionẽ ſecũdũ mediũ motũ, ut ait Ioães Stoffler. ꝓpoſitione. 35. ſub litera. e. ſemp ſunt diesintegri. 14 ho. 18. mi. 22. Idẽ ẽt dicit d. Paulus lib. 14. ſecundæ partis. c. 3. Quare ſi à die coniunctionis numerationem inceperis, erit ferè ſemper oppoſitio luminarium die. 16. à die coniunctionis Vulgus quoq; diem oppoſitionis nominat lunam. 15. hæc ille. Si ergo uolueris inuenire lunationes ãno paſſionis dñi: adde annis ui tæ Chriſti annos. 45. p̃cedentes eius natiuitatem. & partire totum quoties poteris per. 19 & numerus annorũ qui remanet oſtẽdet au reum numerũ illius anni: quo require in calendario lunã primam & inde quintãdecimam eo modo quo dictũ eſt: & reperies quod q̃ris ſicut ſpecialiter inferius dicemus. Animaduertẽdum eſt autẽ quod aureus num. non põt in calẽdario habere fixam & ꝑpetuã ſe dẽ, ſed cõtinue paulatim ſuã ſedẽ anticipat. Nã ut ꝓbat IoãnesStof fler in ſuo calẽdario ꝓpoſitione, 37. ſub litera. I. creſcit eiuſmodi anticipatio in ãnis ſolaribus. 304. ferè ad diẽ unũ, hoc eſt ad horas 23, mi. 28. ſecũd. 52. Et ideo aureus numerus Iulii Cæſaris tpe cõci lii Niceni: quod celebrari cœpit anno dñi. 322. anticipauerat ſedẽ p unam die & paulo amplius. & iõ patres in eodẽ cõcilio cõgrega ti aliũ cyclum lunarẽ inſtituerunt: & annotauerunt eũ per unũ diẽ ante à cyclo Iulii quantũ. ſ. anticipauerat incipiẽtes ab unitate an no dñi. 323. & adhuc annotatur calendariis, q̃bus nunc utimur. hic cyclus tpe noſtro iã anticipauit fere per dies quatuor. Nã ab anno dñi. 323 quo inſtitutus eſt iſte cyclus uſq; ad annũ p̃ſentem. 1514. fluxerunt anni mille ducenti & unus, ex quo patet ꝙ ab illo tempo re iam anticipauit per dies ferè quatuor, & à correctione calẽdarii

per Iulium:cyclus ipſius in annis.1569. iam anticipauit per.5.dies & paulo plus. Si aũt per aureum numerum annotatũ in calẽdariis noſtris uolumus inuenire lunationes tempore Chriſti,oportet ut poſtponatur per unum diem,& oſtendet lunationes eodem modo,ſicut aureus numerus Cæſaris. Si uero per eundem aureum numerum noſtrũ uolumus inuenire lunationes noſtri temporis, oportet ut requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypotheſis de cyclo ſolari ex litera dominicali & biſſexto prouenicnte. *Cap.6.*

A SExta hypotheſis eſt de cyclo Solari ex litera dominicali & biſſexto ꝓueniẽte. Dies hebdomadæ diſtingũtur ſm numerum.7.planetarum ; & in calendario Romano uni cuiq; dierũ hebdomadæ annotatᷓ pro caractere una ex primis ſeptẽ literis alphabeti. Illa ergo litera,quæ deſeruit diei dominicæ, dicitur litera dominicalis uel ſolaris. Huius autẽ literæ dominicalis quotãnis mutatio fit ex gemina cauſa,ut Ioãnes Stoffler. dicit in ſuo calẽdario propoſitione ſecunda,prima eſt, quoniã annus ſolaris cõmunis.365.continet dies:quos ſi per.7.diuiſeris,uidebis in quotiente.52.hebdomadas & diem unum reſiduum. Cum igitur feriarum elementa ſint.7.ſcilicet a b c d e f g.quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas:tandẽ unus erit dies reſiduus:propter quem in Romano calendario, A.litera in anni principio calẽdis Ianuarii:& eadem. A.litera in fine.ultimo die Decembris inſeritur. Quare neceſſe erit anno cõpleto literã dominicalem mutari. Inde etiam palàm eſt eaſdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis cauſa ex anno biſſextili oritur. Annus enim ſolaris C. Iulii Cæſaris ex.365. diebus & 6.horis conflatur,quę annuatim collectæ in.4.anno. diem conſtituunt. Is.6.calendas Martii hoc eſt die.24.Februarii in feſto ſancti Mathiæ apoſtoli in litera F.repetita intercalatur:& ex cõſecutione fit literæ dominicalis immutatio , Hinc cyclus ſolaris originẽ habet. Nã ut ibidẽ ait Ioãnes Stoffler. cyclus ſolaris uocatur ſpatium 28.annorum ſolarium. Cyclus à Græco κύκλος:quod latine ſonat orbis,aut circulus. Solaris autem à Sole non ꝙ Sol in eo ſpatio temporis cõpleat curſum ſuum , orbem ſigniferi aut circulum propriũ permeãdo:ſed ideo ꝙ in.28.annis ad ſua debita redeunt principia omnes uarietates,q̃ ex litera ſolari , hoc eſt dominicali ex biſſexto

ac concurrentibus contingere poſſunt Rō uero.28. annorum hæc eſt. Nā cum dies hebdomadæ ſint.7. & biſſexti tm̄modo.4.anno.cōtingant, ſi per.4.ſeptē multiplicauerimus, emerget numerus annotum.28. inquibus oēs uarietates, quæ per literam dominicalem, biſſextum & cōcurrentes accidere poſſunt, in priſtinam redibunt formā:& biſſextus per omnes curret ferias, ut patet in ſequenti tabella.

Tabella cycli ſolaris cū literis dominicalibus.

1	G F
2	E
3	D
4	C
5	B A
6	G
7	F
8	E
9	D C
10	B
11	A
12	G
13	F E
14	D
15	C
16	B
17	A G
18	F
19	E
20	D
21	C B
22	A
23	G
24	F
25	E D
26	C
27	B
28	A

B Licet autem Romani priſci nō uſi fuerint feriis ſeptimanarum: ſed diſtinxerunt annos per menſes, & dies per calendas, nonas, & idus, nichilominus retrocedēdo ab anno præſenti iuxta conſuetudinem chriſtiani populi: qui ferias & hebdomadas obſeruat, inquiremus à qua feria Cæſar primum annum ſolarem incepit, uidelicet anno 45.ante Chriſtū, ut ſuperius oſtēdimus & probabimus in præcedenti hypotheſi. Nam præcedenti anno domini.1524 biſſextili currunt literę.C.B. Addantur ergo annis domini prædictis præcedentes anni.45 à correctione calēdarii per Iulium Cæſarem ad Chriſtum: & conſurget numerus annorum.1569.partiaris omnes iſtós ſimul collectos in.28.quoties poteris: & inuenies in eis.56.uicibus impletum eſſe numerū.28.cycli ſolaris ex literis dominicalibus & unus dies inde remanebit, qui ē dies correctionis calendarii. Vnde ſi hoc anno habemus lr̄as dominicales.C.B.neceſſe eſt, ut in eodē anno correctionis calēdarii retrocedēdo inueniamus ſimiliter annum biſſextilē.C.B. Sed qm̄ ille annus non potuit eſſe biſſextilis, ſed cōmunis ex eo ꝙ præceſſerit eū annus confuſionis in quo conſumpti ſunt oēs dies ſuperflui; neceſſe eſt ut litera.C.includatur in eodem anno confuſionis.26.die Decembris, & ſic ultimo die Decembris fuit feria.6.& calēdis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit ſabbatum: qm̄ tūc mutata eſt lr̄a dn̄icalis, quæ fuit B.& cū B annotet̄ ſecundæ diei Ianuarii, patet ꝙ eo anno calendis Ianuarii, ubi annotatur lr̄a A fuerit ſabbatum Hoc ēt probatur ex tabulis Alphonſinis quod.ſ.tūc fuerit congreſſio luminariū calēdis Ianuarii in ſabbato, ut affirmat.d.Paulꝰ eps̄. Ex obſeruationibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem ꝓbatur. Nā, ut diximus in

præcedenti quinta hypotheſi,Ioãnes Stoffler.inuenit hãc lumina rium cõiunctionem ante Chriſtũ anno 45.die prima Ianuarii hora 6.min.44.ſec.55.à meridie numerandis uidelicet poſt Solis oc cubitum:& dominus Paulus epiſcopus dicit in 12.lib. ſecũdæ par tis c.3.comperimus hanc lunationem factam fuiſſe anno 45.ante Chriſti natiuitatem iuxta uſitatã cõputationẽ die 1.Ianu ho.7.mi. 6.ſec.35.poſt meridiẽ,cum.ſ.iam Sol ipſe occiderit. Veram autẽ coniunctionem factam inueni ho.1.min 50. poſt mediam noctem eiuſdem diei.ſ.inter diem ueneris & ſabbatum. Vnde patet ꝙ incipientibus diẽ ab occaſu Solis:hæc lunatio ſecundũ mediũ motũ fuit in principio ſabbati.Incipientibus uero diẽ à media nocte ſecundum uerũ motum fuit etiã in principio ſabbati Siue ergo Cæſar acceperit diem à media nocte:ſiue ſecundum alios ab occaſu Solis:certum eſt Cæſarem hãc lunationem annotaſſe diei,qui ſucceſſit occaſui Solis,uel mediæ nocti.Et licet in ſupputationibus tẽporũ obſeruẽtur motus medii,qui ſunt uniformes:potius quã ueri motus,qui ſunt diuerſi:tamen quia tunc Cæſar inſtituit initium emendationis temporũ,congruũ fuit,ut ſolũ in tali exordio obſeruaret uerã lunationẽ,ſi diẽ incepit à media nocte: obſeruatis deinceps in ſequẽtibus,mediis lunationibus.Si uero incepit ab occaſu Solis,nulla dubitatio eſt,quin hęc lunatio etiã ſecundũ mediũ motũ pertineat ad ſabbatũ cũ fuerit poſt Solis occubitũ.Nũc uero ad ſequẽtes literas dominicales & annos biſſextiles trãſeamus.Præcepit nãq; Cæſar ſacerdotibus poſtquã emendauerat calendariũ, ut anno 4.cõpleto intercalarẽt unũ diẽ 6.calend.Martii,ut in ſecũda hypotheſi ſuperius probauimus ex authoritate Macrobii & Solini & ipſi anno 4.nõ peracto,ſed incipiẽte intercalarũt Vnde ipſa prima intercalatio à ſacerdotibus facta eſt anno 4 incipiẽte à correctione calẽdarii:qui erat annus tertius a promulgatione ipſius: & ſic inde ipſi ſacerdotes cõnumerantes annos a promulgatione calẽdarii ſucceſſiue de anno tertio in tertium cõtra iuſſionẽ Cæſaris intercalarũt ſpatio 36.annorũ.ſ.ab ipſa promulgatione calẽdarii: quã pręceſſerat annus correctionis.Sed poſtea hoc emendauit Auguſtus:qui iuſſit annos 12.ſine intercalatione decurrere: quorũ 8. præceſſerunt Chriſti natiuitatẽ:& quatuor ſubſecuti ſunt. Vnde & quarto anno a natiuitate Chriſti:non fuit biſſextus:ſed anno octauo ſequenti cum iã literæ dominicales ad locũ ſuũ poſt quartum Chriſti annum redierunt iuxta Cæſaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea ſubſequẽtẽ tabulam deſcripſimus.

Tabula uerax iuxta uerba Macrobii & Solini

Anni à correctio-ne calendarii cũ literis dñicalibus.		Anni correct.	Anni à natiuitate dñi		Anni cor.	Anni chr̃i	
1	B	28		B A	55	10	E
2	A	29		G	56	11	D
3	G	30		F	57	12	C B
4	F E	31		E D	58	13	A
5	D	32		C	59	14	G
6	C	33		B	60	15	F
7	B A	34		A G	61	16	E D
8	G	35		F	62	17	C
9	F	36		E	63	18	B
10	E D	37		D C	64	19	A
11	C	38		B	65	20	G F
12	B	39		A	66	21	E
13	A G	40		G	67	22	D
14	F	41		F	68	23	C
15	E	42		E	69	24	B A
16	D C	43		D	70	25	G
17	B	44		C	71	26	F
18	A	45		B	72	27	E
19	G F	46	1	A	73	28	D C
20	E	47	2	G	74	29	B
21	D	48	3	F	75	30	A
22	C B	49	4	E hucuſq;	76	31	G
23	A	50	5	D emẽdatio	77	32	F E
24	G	51	6	C	78	33	D Paſſio
25	F E	52	7	B	79	34	C Chr̃i
26	D	53	8	A G	80	35	B
27	C	54	9	F	81	36	A G

Ex hac tabula digeſta ſm uerba Macrobii & Solini patet ꝙ annus conceptionis Chriſti fuit anno.45.à correctione calendarii:& in fine illius anni natus eſt Chriſtus die.25.Decembris eadẽ litera dominicali B adhuc perſeptem dies currente.Vnde octauo die à natiuitate Chriſti,ſcilicet calendis Ianuarii mutata eſt litera uidelicet A.quæ deſeruit anno primo Chriſti in computatione ſumpta à ca

lendis Ianuarii. Hic primus annus à natiuitate Christi fuit.46.à correctione calendarii per Iulium Cæſarem. Vnde manifeſtum eſt ex hac euidentiſſima ratione, ꝙ anni domini ſm uſum eccleſiæ cōputantur ab eius natiuitate, qui reducuntur ad calendas Ianuarii immediate ſequentis ablatis præcedentibus diebus ſeptem. Cogit me ueritas nūc amici mei errorē detegere. Amicus meus dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis: ſed magis amica ueritas. Deſcribit nāq; idem dominus Paulus tabulā literarum dominicaliū & biſſextorum ante Christum & tempore Chriſti in.12.libro ſecūdæ partis ſuæ Paulinæ: quam aliter digeſſiſſet, ſi diligentius uerba Macrobii & Solini conſideraſſet. Ex dictis & probatis facile poſſumus eius tabulæ nonnullos errores pandere. In primis enim anno primo correctionis calendarii non annotat literam.B. ſed addit ſuperiorē literam.C. uno. ſcilicet anno tabulæ adiecto. Quare deſcribit conceptionem Chriſti anno à correctione calendarii.46. Coactus eſt autem adhere literam.C. quia plus unum biſſextum ponit anno.4. Chriſti. Ex quo biſſexto deficiebat ſibi annus unus, quē eo modo reſtaurauit. Opinatus eſt ergo fuiſſe feriam ſextam calendis Ianuarii, quoniam Iulius Cæſar calendarium emendauit, ut ipſe atteſtatur ſe hoc cōputaſſe ex obſeruationibus Ptolemæi, licet aſſerat iuxta tabulas Alphonſinas tunc fuiſſe ſabbatum. Sed ſi conſyderauerimus obſeruationes Ptolemæi in codicibus nō uitiatis: quas imitatus eſt Alphonſus, abſq; dubio reperiemus tunc fuiſſe ſabbatum, ut ſuperius iam declarauimus: non ſolum ex computatione Aſtronomica, ſed etiam ex computatione literarum dominicaliū retrocedēdo ab hoc tempore ad illud. Et quoniā uno errore dato plures inde ſequūtur. ideo ipſe alium errorem addidit, quia primū biſſextum factum errore ſacerdotum aſſignat anno tertio incipiēti à correctione calendarii: quod eſt contra ſententiā Macrobii & Solini: qui fideliter rem geſtam deſcribētes dicunt ſacerdotes primū biſſextum feciſſe anno quarto incipiēte. Sic itaq; inde omnes biſſexti de triēnio in triēnium ab eo non deſcribuntur in ſua tabula eo anno, quo à ſacerdotibus facta eſt intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamēto cogitur enumerare annos domini à ſua cōceptione contra uſum diu ſeruatum per eccleſiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Chriſti quarto biſſextum: quem nos tunc non fuiſſe ex cōuenienti computatione monſtrauimus. Nam ex quo ſacerdotes quarto anno incipiente à correctione calendarii iuxta ſententiā Solini

& Macrobii primam intercalationem fecerũt: deinde intercalationes de triẽnio in triẽnium obſeruarunt: patet quod ultima eorũ indebita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit uſq; ad annũ.37. à correctione:qui fuit.36. à promulgatione calẽdarii. Inde ergo ſecuti ſunt anni.12.abſq; intercalatione: quorũ.8.præceſſerunt Chriſti natiuitatem &.4.ſubſecuti ſunt ideo quarto anno à Chriſti natiuitate non fuit biſſextus. Sed dominus Paulus anno quarto Chriſti,qui eſt.49. à correctione calendarii, annotat biſſextum in literis F.E.& ſic minuit annum,quem in prima litera.C.ante.B.in ſua tabula in principio ſuperaddiderat:ex eo quod putabat Cæſarẽ correctionẽ calendarii calẽdis Ianuarii à feria ſexta non à ſabbato incepiſſe.Quod totum ex imaginatione ſua adinuenit mente ſua cõfingens nouum errorem ſacerdotum.Licet autem ſacerdotes ex indebita intercalatione per trigintaſex annos errauerint. tamẽ poſt emendationem factam per Auguſtum,qui abſq; intercalatione ire iuſſit annos.12.nullum alium errorem fecerunt.Sed dñs Paulus in.12.libro.ſecundæ partis ſuæ Paulinæ abſq; authore proprio ſenſu confingit, ut diximus, alium errorem ſacerdotum poſt annos.12. abſq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæſarem inſtituiſſe primum annum ſolarem communem & quartum biſſextilem:ſed ſacerdotes, quibus intercalandi poteſtas commiſſa fuerat, errorem in intercalando cõmiſiſſe: Quem cũ Auguſtus animaduerteret,iuſſit.12.annos ſine intercalatione decurrere,ut cyclũ Cæſaris in integrum reſtitueret. Sed tũc per ſacerdotes error fuit cõmiſſus facientes annum quadrageſimumnonum biſſextilem:quem iuxta decretum Iulii Cæſaris debebãt facere communem. Fuit enim hic annus primus poſt illos.12.annos ſine intercalatione tranſmiſſos:Quo factum fuit,ut cyclus Iulii ab Auguſto in integrum reſtitutus denuo per incuriam,immo per negligẽtiam ſacerdotum fuit interruptus.hæc ille ad uerbũ.Sed licet uerum ſit quod dicit de errore ſacerdotum poſt emendationem Iulii Cæſaris : tamen fictitiũ & falſum eſt quod adiungit de ipſorum alio errore poſt emendationẽ Auguſti: & eſt contra ea quæ dicit Solinus & Macrobius : Qui manifeſte oſtendunt poſt emẽdationẽ Auguſti ſacerdotes nullum alium errorem feciſſe.Nam poſt emendatum calendarium per Auguſtum dicit Solinus . Ex qua diſciplina omnium poſtea temporũ fundata ratio eſt. Et Macrobius multo euidentius dicit. Poſt hoc unum diem ſm ordinationem Cæſaris quarto quoq; anno intercalari iuſſit Auguſtus: & omnem hunc ordinem æreæ tabulæ ad æter

nam cuſtodiam inciſione mandauit. Hæc Macrobius. Manifeſtum eſt ergo quod poſt emēdationē Auguſti, nullus alius error fuit ſacerdotum. Itaq; anno à correctione calēdarii quadrageſimonono, qui fuit annus domini quartus: non fuit intercalatio, quam ibi indebite annotat dominus Paulus. Sed fuit poſtmodum intercalatio anno quinquageſimotertio, uidelicet anno Chriſti octauo, ut nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Chriſti ſuperfluum biſſextum facit: quo ſubtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc ſequitur quod trāſeat à ſua computatione facta ab incarnatione, & cōuertatur ad noſtram computationem eccleſiaſticam factam à natiuitate: ſtatim poſt quartum annum à natiuitate Chriſti reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæſarem inſtitutum, cum ſcilicet ſequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Chriſti. Et ab eo anno & deinceps anni, quos ipſe deſcribit ab incarnatione: uere à natiuitate ſumuntur: & conueniunt nobiſcum in annis à natiuitate, ſiuè à calendis Ianuarii ſumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo eſt illa ratio euidentiſſima ad probandum annos domini à natiuitate ſumi debere, quam ſuperius promiſimus in hypotheſi tertia. Vt autem quæ dixi manifeſtius pateant, dñi Pauli tabulam erroneam ſubiungam.

Tabula erronea ex libro 12. ſecundæ partis Paulinæ.

Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

			Anni domini				
1	C	28		B	55	10	E
2	B	29		A	56	11	D
3	A G	30		G F	57	12	C B
4	F	31		E	58	13	A
5	E	32		D	59	14	G
6	D C	33		C B	60	15	F
7	B	34		A	61	16	E D
8	A	35		G	62	17	C
9	G F	36		F E	63	18	B
10	E	37		D	64	19	A
11	D	38		G	65	20	G F
12	C B	39		B	66	21	E
13	A	40		A	67	22	D
14	G	41		G	68	23	C
15	F E	42		F	69	24	B A
16	D	43		E	70	25	G
17	C	44		D	71	26	F
18	B A	45		C	72	27	E
19	G	46	1	B	73	28	D C
20	F	47	2	A	74	29	B
21	E D	48	3	G	75	30	A
22	C	49	4	F E	76	31	G
23	B	50	5	D	77	32	F E
24	A G	51	6	C	78	33	D
25	F	52	7	B	79	34	C
26	E	53	8	A G	80	35	B
27	D C	54	9	F	81	36	A G

Hæc igitur tabula eius continet, ut diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error eſt: quia ſuperaddit author unam literam ſcilicet. C. & ex conſequenti unum annum contra rationem dictam. Alius error eſt, quia non quarto anno à correctione calendarii primum biſſextum deordinationis ſacerdotum ponit: ſed tertio ab addita litera. C. Qui tamen eſt ſecundus à litera. B. cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes biſſexti eius non ſeruant ordinem facta deordinatione

in principio. Demum annotat biſſextum anno.4. Chriſti: qui ſuperfluit: ſed tñ illo poſito fit reductio ad uerã computationem ſumptã à Chriſti natiuitate ſecũdũ uſum cõem eccleſiæ. Sicut quãq; bonus dormitat Homerus: ſic & iſte dñs Paulꝰ in pdictis, & in aliquibus aliis dormitauit: & in quibuſdam ſibiipſi uidetur cõtradicere. Nã in hac tabula nullum ponit biſſextum annis nouem ante Chriſtũ: & tamẽ in libro. 11. ſecundæ partis dicit annum ante natiuitatem Chriſti fuiſſe biſſextilem: & annum. 5. & .9. niſi forte hoc intelexerit quod tũc fuiſſet biſſextus, niſi ſacerdotes in errorẽ indebite intercalãdo incidiſſẽt. In annis etiã biſſextilibus errauit Dionyſiꝰ abbas Romanus in ſua tabula: quia ponit annum ante Chriſti incarnationem biſſextilem in literis. D. C. & annum ſimiliter quartum domini biſſextilem in literis. F. E. & conſequenter errauit in anno paſſionis Chriſti. Recte tamen ponit literam. B Anno incarnationis dominicæ.

Septima hypotheſis de tempore Olympiadum. *Cap. 7.*

SEptima hypotheſis eſt de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora ſupputent per Olympiades: quæ inſtituto noſtro deſeruiũt: inquirẽdum eſt unde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quãdo ſumpſerunt initium prędictæ Olympiades & quo tempore ipſarum anni exordiãtur. Sicut ait Euſebius & Iſidorꝰ in. 5. etym. Olympia ludi erãt, qui in honorem Iouis Olympii apud Piſam & Elidem Græcię oppida celebrabãtur, hoc eſt gymnicũ certamen, quod quinto quoq; anno fieri ſolebat. Sed quoniã, ut ait Euſebius, in gymnico certamine uictore primo exiſtente Chorebo Helinẽſe: Helii agũt quinquẽnale certamen quotuor annis in medio expletis, in quibus principes anni conſtituebãtur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis ſiue Hemonis primus inſtituit Olypiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerẽdum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet ſpatium: ut etiam Solinus, Euſebius, Africanus, Flegon, & alii plures atteſtantur. Et exinde Gręci tempora ab Olympiadibus cõputare cœperunt ita numerantes Olympiadis primæ aut ſecũdæ aut cẽteſimæ anno primo, uel ſecũdo, uel tertio, ſiue quarto. Cõſtant ſanè, ut ait Euſebius, Aeſchyli Atthenienſium iudicis ſecundo anno primam Olympiadem actam ſimul cũ gymnico certamine. quæ incepit integris annis ſeptingentis ſe-

ptuagintaquinq; ac tribus menſibus ante Chriſti natiuitatem, ut Euſebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod probatur ratione ſimul & anthoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipſi anni Olympiadum: quo annus ipſe apud Græcos habet exordium: cum Olympiades ab ipſis Græcis inſtitutę ſint ad ueram annorum diſtinctionem ut certitudo rerum geſtarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Vſq; ad Olympiades nihil exploratum in hiſtoria Gręcorum inuenitur ſed omnia confuſis conſcripta temporibus ſunt. Poſt Olympiades uero, quoniam quadriennio diligentiſſime omnia notabantur, nulla penitus confuſio temporum fit, hæc ille. Sed apud Græcos anni principium eſt in æquinoctio autūnali, uel propè ipſum æquinoctium. Nam Alphonſus in tabulis deſcribit menſes Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bacho in epiſtola ad Clementem 5. dicit Græcos anni exordium ſumere à lunatione Octobris. Et hic primus menſis apud Græcos, ut dicit Alphonſus, uocatur Tiſrim: qui menſis partim, ſed raro, currebat cum Septembri in calendario Romano: & partim ſæpiſſime cum Octobri. Huius cauſa erat: quoniam Gręci habent menſes mobiles ſicut Hebræi, & non menſes fixos & ſtabiles, ut Romani. Et ſumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod ut plurimum accidebat in Octobri: licet etiam quandoq; iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: ſcilicet in menſe Septembri fiebat menſiū intercalatio, ut refert Glaucippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiuſmodi ludicra ab undecima ad 16. diem, hoc eſt qunq; diebus perduraſſe. Et agone gymnico peracto in fine æſtatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni ſimul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum eſt, manifeſte oſtendit Titus Liuius: qui in ſeptimo libro tertię decadis ait. Olympiæ ludicrum ea æſtate futurum erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cū ergo dicit: ea æſtate: non de principio & medio: ſed de fine æſtatis loquitur, ut dictum eſt. Idem affirmat Cenſorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ubi dicit. hic annus uelut index & titulus quidam eſt Vlpii & Pontiani conſulatus ab Olympiade prima, milleſimus eſt & quartus decimus ex diebus duntaxat æſtiuis,

quibus agon Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octa-
uianus Auguſtus iuxta finē æſtatis menſe Auguſto de Alexandria
Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum cer-
tamen: poſtmodum etiā ipſe Romæ inſtituit eodem tempore ludos
& certamina ſecundū ritum Græcorum. Nam completo quarto an
no 193. Olympiadis: & incipiente primo 194. Olympiadis, ſicut
in Euſebio de temporibus annotatur, Auguſtus gladiatorum lu-
dum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam inſtituit inditiones
tributorum, uidelicet anno tertio ante Chriſti natiuitatem in autū
ni principio. Vnde & tabelliones ad inueniēdum anni inditionē
in publicis inſtrumentis inſerendam, quæ tribus luſtris preficitur,
ideſt 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur uni
uerſam annorum ſummam in 15. quoties poſſunt: & numerus qui
inde remanet, indicat anni currentis inditionem, ut etiam Guliel
mus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hæc in
ditio tributorum & cenſus licet facta fuerit primo anno Olympia-
dis 194. tamen executioni mandari cœpit anno ſequenti. Propte-
rea Euſebius anno ſecundo dictæ Olympiadis hæc ſcribit. Edicēte
Cæſare ex ſenatus conſultu Quirinus ſiue Cyrinus in Iudæam miſ
ſus, cenſus hominum poſſeſſionesq́, deſcribit. Quod & conuenit
euangelio Lucę ſecundo ubi dicitur. Exiit edictum à Cæſare Au-
guſto, ut deſcriberetur uniuerſus orbis. Hęc deſcriptio prima fa-
cta eſt à præſide Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis:
dum adhuc fieret ſolutio cenſus, Chriſtus iuxta ſolſtitium hyema-
le natus eſt. Auguſtus ergo ut conformis in hoc eſſet Græcis in
principio annorum Olympiadū, poſuit firmam ſedem inditionum
uidelicet octauo calendas Octobris, hoc eſt uigeſimo quinto die
Septembris in ipſo autumnali æquinoctio, ne accideret in compu
tationibus error. Nam, ut dicit Ioannes Stoffler. in ſuo calendario,
propoſitione triceſimaquarta ſub literis. Nn. priſci quarta & uigeſi
ma die Septembris æquinoctium autumnale collocauerunt. hæc il-
le. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant in-
ditiones die uigeſimoquarto Septembris. Et ideo periti cōputato
res temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanq̄ à fir
ma & ſtabili ſede. Tabelliones uero pontificali authoritate pollen-
tes in curia Romani pontificis mutant inditiones ulterius per tres
menſes: ſcilicet in die natiuitatis domini, qn̄ anni Chriſti mutātur,
ut patet in actis concilii Cōſtantienſis, in quibus mutat̄ annus dn̄i
& inditio ſimul in die natiuitatis Chriſti. Hoc autem fecit pōtifex

ut ſimul cōcordaret annos domini & inditiones.Hinc arbitror authorem ſupplementi chronicarum fuiſſe deceptum: qui abſq; ratione & authore ullo dicit annos Olympiadū in hyemali ſolſtitio incipere,quia forte conſyderauit inditiones pontificales & nō imperiales,uel fallacia deceptus eſt:quoniam authores Græci in fine ſui anni dicunt fieri gymnicū certamen : & ipſe non accepit finē anni Græcorum in calce ęſtatis,ut ipſi ponunt:ſed in fine anni Romanorum iuxta ſolſtitium hyemale:ac trāſiuit à fine anni Græcorum ad finem anni Romanorū. Ab imperialibus ergo inditionibus & non à pōtificalibus:& ab æquinoctio autumnali non à ſolſtitio hyemali,anni Olimpiadum ſumunt initium . Non eſt mirandum ſi plures authores Græci non dicant quo menſe inceperunt anni Olympiadum : quoniam hoc apud eos erat notiſſimum , quòd eo tempore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypotheſis de annis Imperatorum Romanorum tempore Christi computatis ab urbe condita. Cap.8.

OCtaua hypotheſis eſt de annis Imperatorum Romanorum tempore Chriſti computatis ab urbe condita.Quoniā anni Chriſti in euangelio computātur per tempora Romanorū Imperatorum: ideo neceſſariū eſt nobis eorū notitiam habere per computationem annorum tam Olympiadum quā urbis cōditæ . Sed prius oportet agnoſcere quo tempore Roma condita fuerit . Romanæ urbi, quam Romulus cōdidit,ipſe & nomen impoſuit ut M.Varro,Titus Liuius,& Salluſtius affirmāt Tempus uero quo Romana urbs condita eſt,deſcribitur ab Eutropio,qui ait Romulus cū inter paſtores latrocinaretur, decē & octo annos natus urbem exiguam in Palatino monte conſtituit. 12. calendas Maias Olympiadis ſextæ.Idem affirmat Oroſius. Currebat quidem tunc quartus annus ſextæ Olympiadis . Dionyſius autem Halicarnaſſeus deſcribit eam conditā anno primo ſeptimæ Olympiadis,& ſimiliter Solinus . Nec tamē Dionyſius & Solinus plurimū differunt ab Eutropio & Oroſio:ſed ſimul aliquo modo cōueniunt quia idē primus ānus cōditæ urbis ferè dimidius fuit in fine ſextę.& penè dimidius in principio ſeptimæ Olympiadis:quoniā Roma cōdita eſt medo uere die.20.Aprilis.Olympiadū uero anni incipiunt iuxta autumni ęquinoctiū.Itaq; pars anni illius fuit in fine pcedentis Olympiadis.& in principio ſubſequentis.Romani uero

quos Oroſius & Eutropius imitãtur, ex publica fide annaliũ Romanorũ incipiunt primũ annum conditæ vrbis, à 4. anno ſextę Olympiadis. Quod ꝓbatur ex hoc, ꝙ imperãtibus Romæ duobus Philippis patre videlicet & filio ãno dñi ducẽteſimo quadrageſimo octauo: milleſimus annus Romanæ urbis fuit: & tunc, ut ait Põponius Lætus eorũ anno ſecũdo ingẽti pompa magnoq; ſumptu & apparatu, ſeculares ludi anno ſ. milleſimo ab urbe cõdita. 12. calẽdas Maii celebrati ſunt. Ab anno aũt. 4. ſextæ Olympiadis uſq; ad annum. 3 Olympiadis 256. cum fuit annus ſecundus ꝑdictorũ imperatorũ ſunt Olympiades. 250. quæ cõtinent annos mille. Et ab urbe condita uſq; ad Chriſti natiuitatẽ, ut ait Paulus Oroſius fuerunt anni 753. Quos ſi coniunxeris annis dñi. 248. quo tempore fuit annus milleſimus urbis: ſimiliter cõficies millenariũ numerum. Idẽ confirmatur ex uerbis Cenſorini: qui authorem Varronẽ imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. De Olympiadũ tpe fuit aliquã inter authores diſſenſio in ſex ſeptẽue tãtũmodo annis uerſata. Sed hoc quodcũq; caliginus Varro diſcuſſit: & ꝓcætera ſua ſagacitate nunc diuerſarũ ciuitatũ conferens tempora: nunc defectus eorumq; interualla retro dinumerans eruit uerũ, luceq; oſtendit, per quã numerus certus non annorũ modo, ſed & dierũ perſpici poſſit. Secũdũ quã rõnẽ, niſi fallor, hic annus cuius uelut index & titulus quidã eſt Vlpii & Pontiani cõſulatus ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartuſdecimus ex diebus duntaxat æſtiuis: quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita non genteſimus nonageſimus primus: & quidẽ ex palilibus unde urbis anni numerantur. hæc ille. Si ergo ab annis. 1014. ex prima Olympiade acceptis: minuas annos. 23. hoc eſt Olympiades ſex uno anno minus ante urbẽ conditam: reſidui erũt anni cõditæ urbis. 991 ut recte cõputat Cenſorinus ab anno. 4. ſextæ Olympiades. Et ideo potius tenendũ eſt Romã conditam propè finẽ ſextæ Olympiadis
B q̃ iuxta principiũ ſeptimę. Nunc uero deſcribendi ſunt anni imperatorum tẽpore uitę Chriſti per annos Olympiadũ & urbis conditæ: qm̃ Chriſtus natus eſt ſub Cæſare Auguſto, & paſſus eſt ſub Tiberio ſucceſſore ipſius. Quot annis imperauerit Auguſtus, licet diuerſis modis deſcribant Chronographi & hiſtorici, tamen una cõueniunt, ſi diligenter inſpiciãtur. Nam alii ſumunt initium imperii eius à nece Iulii Cæſaris, alii à Aprimo eius conſulatu uel à triũuiratu, alii ab Aegypto ſubiugata, alii uero à Monarchia Auguſti. Et ideo prius dicendum eſt, quo anno Iulius Cæſar occiſus eſt. Eu-

tropius ſcripſit Iulium Cæſarem interemptum fuiſſe anno ab urbe
condita ſeptingenteſimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta
finem anni ſeptingenteſimi noni occiſus eſt. Nam conſpiratione
Bruti & Caſſii idibus Martii hoc eſt die 15. menſis eiuſdem gla-
diis cõfoſſus interiit ſexto & quinquageſimo ætatis anno authore
Suetonio Et completus eſt idem annus conditæ urbis ſeptingente
ſimus nonus die 20. Aprilis immediate ſequentis, quãdo ſumitur
initium annorum ab urbe condita:ac de illo anno deficiebat unius
B menſis & dies quinq;, ut ex computatione patet. Præcedenti autẽ
anno ipſe Cæſar emendauerat calendarium, ut ſupra dictum eſt.
Quod etiam ipſe Cæſar fuerit interemptus anno ab urbe condita
709. confirmari poteſt per ſcripta C.Iulii Solini:qui ab urbe condi
ta uſque ad conſulatum Hircii & C.Panſæ, computat annos 710.
Nam poſt occiſum Cæſarem idibus Martiis, ſtatim faſces ſuſcepe-
runt Antonius & Dolobella, & inde ſequentibus calendis Ianuarii
fuerunt conſules Hircius & Panſa anno ſcilicet ab urbe condita.
710. Imperauit autem Iulius Cæſar poſt dictaturã initã tribus an-
nis & ſeptẽ menſibus ſecundũ Ioſephum & Egiſippũ. Nam anno
ab urbe condita 706. inchoato, & anno primo pene cõpleto Olym
piadis 183. dictaturam iniit:& anno urbis conditæ 709. atque an
no 4. prædictæ Olympiadis periit. Licet autem Euſebius in libro
de temporibus annotet imperio eius annos quatuor & menſes 7.
nõ propter hoc tãto tẽpore imperauit:quoniã idẽ Euſebius adiũ-
git imperio eius duos ferè annos uacantis imperii poſt cædẽ Cæ
ſaris:antequã Octauianus cõſulatũ & triumuiratũ acciperet:à quo
tempore Euſebius & deinceps enumerat annos imperii Auguſti.
Conſueuit enim Euſebius interregni annos præcedenti regi adii-
cere:quod & fecit primo regi Romulo. Nam licet ille regnaſſet an
nos 37 tamen ipſe annotat regno eius annos 38. ſuperaddens ei
annũ uacãtem inter mortẽ Romuli & primum annum Numæ Põ-
pilii. Tempore autem necis Iulii Cæſaris, Octauius agebat annum
18. ut placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem ferè
in dimidio anni decimi octaui:quoniam authore Suetonio natus
eſt Octauius die 23. Septembris, & a Septembri ad Martium eſt
anni dimidium. Quod autem poſt mortem Cæſaris fuerint ferè
duo anni uacantis imperii facile probatur ex Appiano Alexandri
no diligentiſſimo ciuilium bellorum ſcriptore: Qui dici. Octauiũ
Auguſtum defuncto Cæſare paucarum uirium extitiſſe. Nam poſt
Cæſarem interemptum ſequentibus poſtea Calendis Ianuarii,

Hircius & Panſa conſules fuerunt. Quibus occiſis:inde ſubſequentibus calendis Ianuarii primum conſulatum cum Quinto Pedio ſibi cohærede uiolenter aſſumpſit. Dicit enim Suetonius. Conſulatum uigeſimo ætatis anno inuaſit. Inceperat autem uigeſimum annum per tres mẽſes & hebdomadam, ſcilicet quãtum eſt à die 23. Septembris, quando natus eſt uſq; ad calendas Ianuarii, cum accepit primum conſulatum. Sic ergo interceſſerunt à morte Cæſaris ad primum Octauii cõſulatum duo anni, uidelicet minus duobus menſibus cum dimidio, ſcilicet quantũ eſt à calendis Ianuarii ad 15. diem Martii quando Cæſar occiſus eſt Paulo poſt primum conſulatum Octauianus triumuiratum adeptus eſt cum M. Antonio: & M. Lepido. Si ergo anni Auguſti enumerentur à cæde Cæſaris, a quo fuerat hęres inſtitutus, fuerunt anni 58. menſes 5. dies 4. uidelicet ab anno. 18. ætatis ſuæ in dimidio currente uſq; ad ipſius obitum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Auguſti ſeptuageſimo & ſexto ætatis anno: de cuius ętatis anno ultimo deficiebãt dies triginta quatuor, uidelicet quantum eſt à die. 19. Auguſti, quando obiit, uſq; ad diem. 23. Septembris tunc ſequentis, quando natus fuerat. Et ita cõputat Cornelius Tacitus: qui dicit ipſũ imperaſſe annos 58. licet de mẽſibus & diebus taceat. Et ſicut Euſebius illos ferè duos annos uacantes attribuit Cæſari: ita uerſa uice Cronelius Tacitus eoſdem adiungit Auguſto. Sed melius enumerantur anni proprii imperii eius à primo conſulatu: uel à triumuiratu, ut Suetonius, Eutropius, & Euſebius computant. Sicq; à primo conſulatu ad obitum ſuum imperauit annos quinquagintaſex menſes ſeptem dies 19. quoniam primum conſulatum accepit calendis Ianuarii anno. 20. ætatis ſuæ inchoato per tres menſes & hebdomadam: & obiit die. 19. Auguſti 76. ætatis anno minus diebus. 34. Si uero cõputentur eius anni ab Aegypto ſubiugata poſtquam à triumuiratu penè tranſierant anni. 12. ut Græci enumerãt à menſe Auguſti: tũc fuerunt imperii eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius poſt duos annos & paucos menſes poſtquã ſubiugauerat Aegyptũ, quãdo monarchiã aſſumpſit, ut ait Cenſorinus calendis Ianuarii, quãuis, ut ipſe dicit, & ante diem. 16. calendas Februarii Iulii Cæſaris diui filius Imperator Auguſtus ſententia Numatii Planci à ſenatu cęteriſq; ciuibus appellatus eſt: tũc anni monarchię ipſius fuerunt quadragintatres, ſed non integri. Obiit autem Auguſtus anno ab vrbe condita. 767. & anno ſecundo penè completo Olympiadis 198. die. 19. Auguſti, per menſem & paucis diebus ante initiũ ter-

tii anni prædictæ Olympiadis.Dicit enim Eutropius lib.7. Anno ab urbe condita. 767. ipſe Auguſtus rem.p.beatiſſimam Tiberio ſucceſſori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener:poſtremo adoptiuus filius fuerat.Idem confirmat Oroſius. Mortuo igitur Auguſto, ſucceſſit ei idem Tiberius:& imperii eiuſdē anni à morte Auguſti enumerātur;quia mox à populo Romano tāquā imperii hæres Imperator appellatus eſt;licet aliquādiu diſtulerit exequi rei.p.gubernationem.Obiit autem Tiberius,ut Suetonio placet, octauo & ſeptuageſimo ætatis anno tertio & uigeſimo imperii.17. calendas Aprilis,hoc eſt:die.16.Martii. his præſuppoſitis ſoluamus nodum propoſite quæſtionis.

Solutio quæſtionis. *Cap.9.*

A PRopoſitam quæſtionem de anno,menſe,& die paſſionis & mortis Chriſti primo determinabimus. Deinde uitæ ipſius nonnulla tempora digeremus. Demum ſoluemus ſiquid obiectum fuerit in oppoſitum.Quantum pertinet ad tempus paſſionis Chriſti duo firmiter tenēda ſunt ex euāgelica doctrina iuxta uſum eccleſiæ,ut ſuperius diximus in prima hypotheſi,uidelicet quod Chriſtꝰ mortē paſſus eſt luna.15. primi menſis & quot tūc erat feria ſexta, quam diē ueneris dicimus.Quæ duo inquirēda ſunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam.15.primi menſis recurrendum eſt ad cyclum lunarem.19.annorum.1.aureum numerum Iulii Cæſaris:qui oſtendit lunam primam:& ex conſequenti per datā regulā ſuperius cognoſci poteſt luna.15.ſecūdū mediū curſum, ut erat in uſu apud Hebræos. Tunc autem iſte cyclus.19. annorum Iulii Cæſaris cum inſtitutus fuerit circa tempora Chriſti: deſeruit ad inueniendam lunā.15 primi menſis:quando paſſus eſt dominus. Et quoniam (ut ſupra dictum eſt) ipſe Iulius ante natiuitatem Chriſti annis 45.correxit calendarium:& tunc annotauit unitatem aurei numeri calēdis Ianuarii:ſi uolumꝰ ſcire quotus fuerit aureus numerus Cæſaris tempore paſſionis Chriſti. addamus prędictos.45. annos præcedētes Chriſti natiuitatem:annis uitæ Chriſti:& inueniemus quod anno.33.uitæ Chriſti cōſurget numerus annorū.78. Partiamur ergo totum collectum in.19. annos quoties poſſumus, & reperiemus quot quater uicibus aureus numerꝰ perfecit cyclū ſuum.Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt.76.Itaq; ſi aſcē

damus uſq; ad numerum.78.remanebunt nobis de aureo numero ſecundo. Ergo anno domini.33.iuxta cyclum lunarem Iulii Cæſaris fuit aureus numerus.2. & ſequenti anno domini uidelicet.34. fuit aureus numerus.3.Iulius autem in ſuo calendario, ut ſuperius patet in hypotheſi quinta, annotauit aureum numerum binarium die.20.Martii:& aureum numerū.3.die nona eiuſdem mēſis: quia ſic ordo aurei numeri requirebat,ut ſuperius dictū eſt. Anno ergo domini 34.quando fuit aureus numerus.3. luna.prima menſis primi fuit die.9.Martii:& ideo luna.15.fuit die.23. eiuſdē.Non ergo potuit eſſe luna.15.die.25.Martii.ſed tunc fuit luna.17. ergo tunc non eſt paſſus Chriſtus,cum iuxta euangelium luna.15. paſſus fuerit. Anno uero præcedenti uidelicet.33.uitę Chriſti, quando fuit aureus numerus Cæſaris.2.luna prima menſis primi fuit die 20. Martii:& ideo luna.15.fuit die.3.Aprilis Has etiam lunationes inuenire poſſumus per aureum numerum deſcriptum in calendariis quibus tempore noſtro utimur ſi fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilij Niceni, anterius per unum diem à cyclo Iulii Cæſaris quoniam iam per unum diem ſedem ſuam anticipauerat.Et ideo ſi poſterius per unum diem reducatur, oſtendit lunationes eodem modo ſicut cyclus Iulii Cæſaris. Quoniam autem anno domiui.323. in concilio Niceno aureus numerus unus annotatus eſt: inuenitur dictus aureus numerus, ſi ab eo tempore partiantur anni domini per.19. uel per additionē unius anni ad annos à natiuitate domini & partitionē in.19. Quare inuenimus anno Chriſti.33. dictum aureum numerum fuiſſe.15. & ſequenti ſ.34. anno fuiſſe. 16. Accipe ergo calendarium,quod modo eſt in uſu,& reperies aureum numerū.15 ſignatum die.19.Martii, & ideo per datam regulam ſequenti die.ſ. 20.eiuſdem fuit coniunctio luminarium. Aureum uero numerum 16.reperies annotatum die.8 Martii:& ideo ſequenti die.ſ.9.eiuſdem fuit luna prima Et ſic iſte aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulii Cæſaris:& eodē modo per illum luna.15.reperitur. Eaſdem lunationes inuenire poſſumus per cyclos lunares,quibus utuntur Hebræi, & per alias tabulas aſtronomicas, ut mox ſubiūgemus,cum docuerimus inuenire feriam.6.paſſionis Chriſti per literas dominicales. Ad reperiendā ergo eādem feriā ſextā paſſionis domini recurrēdū eſt ad literas dominicales retro cedendo à præſenti anno ad annum paſſionis Chriſti.Et,ſi recte cō putaueris,inuenies anno.33. Chriſti fuiſſe literam.D.& anno.34.

literā.C.Quod facile ſic fieri poteſt. Hoc anno domini 1524. ſunt duæ literæ dominicales.C.B.propter biſſextum.Require tabellam cycli ſolaris cum literis dominicalibus in hypotheſi 6. &inuenies è directo literarum.C.B. cyclum ſolarem 21.retrocede partiendo cyclum ſolarē per 28.quoties poteris,& reperies anno Chriſti 33. cyclum ſolarem 14 è directo literæ dominicalis.D. & anno ſequēti cyclum ſolarē 15. è directo literæ.C. ergo anno domini 33.fuit litera dominicalis.D. & anno domini 34.C. Quando ergo currit litera dominicalis.C.tunc dies 25.Martii eſt feria quinta, hoc eſt dies Iouis,quia ibi ſignatur litera.G.quæ eſt quinta à litera.C. Nō ergo eo die paſſus eſt Chriſtus,quia non fuit crucifixus die Iouis feria quinta,ſed die ueneris feria ſexta.Paſſus eſt autem præcedēti anno uidelicet 33.à natiuitate eius,quādo fuit litera dominicalis.D. nec tunc paſſus eſt die 25.Martii:ſed die 3.Aprilis,ubi ſignatur litera.B quæ tunc fuit feria ſexta cū.B.ſit litera 6. à dominicali litera.D.Itaq; Chriſtus inde ſurrexit die 5.Aprilis,ubi ſignatur litera D.quę tunc fuit litera dominicalis:quoniam die dominico,qui eſt dies Solis, Chriſtus à paſſione ſua tertia die reſurrexit à mortuis.

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationē hebraicam & aſtronomicam:& diem rurſus inquiramus,in qua paſſus eſt Dominus.Has ergo lunationes paſchales annorum Domini 33. & 34. computat dominus Paulus epiſcopus libro 7. ſecundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum: & licet nominet eoſdē annos ab incarnatione Domini: tamē uere ſunt à natiuitate eius ſcilicet poſt quartum annum Domini,ut ſuperius probauimus in ſexta hypotheſi:& ſic tempore paſſionis Chriſti non diſcrepat à cōſueta computatione eccleſiæ, quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodē libro ſeptimo ſecūdæ partis. Anno incarnationis uerbi die 34.currente 15.paſchalis menſis luna iuxta medium curſum,quo Hebræi utuntur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem fuit die 23. Martii quæ fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit.13. quare neceſſe eſt annum communem fuiſſe duodecim duntaxat lunationum:cuius primi menſis nouiluniū ſecundū medium motum ad ciuitatē ſanctam Hieruſalē fuit in nocte ſequente octauā diem Martii hora 11. min 1. ſecund. 5.Eiusq;oppoſitio,quam 15.paſchalem uocāt, fuit die 23.Martii hora quinta minu. 23. ſecund.7. Cumque cyclus ſolaris huius anni fuerit 15.neceſſe eſt literam dominicalem fuiſſe.C.& quia indirecto 23.diei in Martii in Romano calendario ſignatur E. ſequitur

23. diē Martij fuiſſe diem Martis. Quamobrem neceſſe eſt.15. lunam paſchalem fuiſſe.23.Martij die martis. Idem cōtinget ſi ad ueros planetarum motus, ſupputationem noſtram reduxerimus. Fuit nanq; uera luminarium primi menſis coniunctio diebus æqua tis ad meridianum ciuitatis ſanctæ Hieruſalem die.8. Martii completa hora.19 min.21.die Martis. Vera quoque oppoſitio & .15. paſchalis menſis fuit die.23.Martij hora ſexta min.59. die martis poſt Solis occaſum.In libro autem nono ſecundæ partis dominus Paulus Ait. Annus domini trigeſimusquartus nō eſt cōueniens paſ ſioni Chriſti, quia paſcha fuit die martis.Et in libro quarto ſecun dæ partis dicit.Venerabilis Beda,& eius ſequaces opinati ſunt Do minum in humanis uixiſſe annos trigintatres cum tribus mēſibus ut patet in libro ſuo de temporibus capite quadrageſimoſeptimo &c.& ſubdit. Hæc uenerabilis Bedę fuit opinio quā & doctores nō nulli iuniores ſunt imitati.Neminem tamen unquam inuenire potui,qui ſupputatione aliqua hanc opinionem quadraret:immo ne que ipſe Beda ſibiipſi ſatis conſtare uidetur. hæc ille. Quantum ue ro ad diem menſis paſſionis Chriſti pertinet, idem dominus Pau lus libro quinto ſecundæ partis dicit.Tertullianus, Ioannes Chri ſoſtomus,Cyrillus, Auguſtinus, & Beda dicunt Chriſtum paſſum eſſe octauo calendas Aprilis Beda uero circa hoc titubauit referēs ad decem calendas Aprilis. Idem aſcribitur Hieronymo in marty rologio : licet incertum ſit, an Hieronymo uel Hyſuardo, uel ab alio ſcriptum ſit:quādoquidem reliqua, quæ in libro impreſſo ſub nectuntur neq; à Hieronymo,neq; ab Hyſuardo ſcripta dignoſcan tur: ſed ab hominibus noſtri temporis addita conſtant. Hæc illē. Nos autē dicimus abſq; ulla dubitatione, ꝙ neq; Hieronimus neque Hyſuardus in martyrologio ſcripſit Chriſtū paſſum octauo ca lēdas Aprilis:quoniā in martyrologijs antiquis & manu ſcriptis: nec non & in impreſſis Venetijs octauo calendas Aprilis nulla fit mentio die paſſione Chriſti.Sed noſtro tempore quidam ex Cano nicis cathedralis eccleſiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non ſunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos uidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc ſuperaddentis: & ipſum codicem impręſſum eſſe Florentię ibidem deſcribitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chryſoſtomus, Cyrillus, & Auguſtinus opinentur Chriſtum paſſum eſſe octauo calendas Aprilis:tamen eorū opinio. falſa comprobatur eo quod ſit contra euāgelicā ueritatē,quæ affir-

mat Chriſtum paſſum luna 15.primi menſis,;feria ſexta. Sed nunq̃ tempore Chriſti die 25.Martii fuit feria ſexta & luna ſimul 15.Dicit enim dominus Paulus lib.8.ſecundæ partis Paulinæ ſuæ. Secundum computationem hebraicam à trigeſimo anno Chriſti ad quadrageſimum nunq̃ inuenitur luna 15.octauo calendas Aprilis feria ſexta, & libro 9.ſecundæ partis computatis omnibus lunationibus tẽpore uitæ Chriſti & ulterius per plures annos aperte dicit.A primo anno natiuitatis Chriſti uſq; ad ſexageſimum annum nunq̃ accidit paſcha Iudæorũ 8.calendas Aprilis die ueneris.hęc ille. Albertus tamen Magnus in expoſitione epiſtolę Dionyſii Areopagitæ ad Polycarpum conatur probare Chriſtum paſſũ anno uitæ ſuæ 34.octauo calendas Aprilis per calculum Aſtrologicum.Sed quoniam eius cõputatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Aſtrologicas, et contra ueritatem euangelicam,ut dominus Paulus lib.5.ſecundæ partis oſtendit: ideo nos dicimus eũ in hac cõputatione deceptum eſſe mendoſis tabulis:licet quidã putent ipſam expoſitionem epiſtolarum Dionyſii non eſſe Alberti Magni,ſed alterius authoris ſub eius nomine.Sed ſiue ipſe,ſiue alius eandem computationem fecerit:manifeſte patet ipſam eſſe erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Aſtronomicas: & eo etiam anno 34. uitæ Chriſti die 25. Martii,nec fuit luna 15. nec feria ſexta,ut iam apertiſſime probauimus.Lunationẽ uero paſchalem anni domini 33.iuxta cyclum lunarem Hebræorum,idem dominus Paulus lib.7.ſecunde partis ita deſcribit.Anno incarnationis uerbi dei 33. uertente,paſchalis mẽſis oppoſitio:quam 15 lunam uocant iuxta medium curſum: quo Hebræi utuntur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem fuit die 3.Aprilis,quæ fuit dies ueneris Nã anno 33. uertente cyclus lunaris quo Hebræi utuntur fuit 12. Quãobrem neceſſe eſt annum fuiſſe communem duodecim duntaxat lunationum:Cuius uernalis et primi menſis interlunium iuxta Aſtrologicam ſupputationem ad ciuitatẽ ſanctam Hieruſalẽ fuit die 19.Martii hora 2. min. 12.ſec 28 Eiuſq; plenilunium fuit die 2.Aprilis computat, hoc eſt die tertia currente hora 20.min 34.ſecund.30.Et quoniam cyclus ſolaris fuit 14. neceſſe eſt literam dominicalẽ extitiſſe.D.Cum ergo in Romano calendario die 3.Aprilis annotetur litera.B.ſequitur tertiam diem Aprilis fuiſſe diem ueneris.Quare neceſſe eſt 15. lunam fuiſſe 3.die Aprlis die ueneris. Idem quoq; continget, ſi ad uerum motum luminarium ſupputationem noſtram redigere uelimus.Fuit hanq; uera luminarium pri

mi menſis coniunctio die 19.Martij hora 2.min 31. die Iouis.
Vera quoq; oppoſitio die 3 Aprilis hora 6.min 8.die ueneris in occaſu Solis.Hic tamen aduertendum eſt Rogerium Bachon:Ioãnem de Muris,& Paulum Burgẽſem opinatos fuiſſe tunc Chriſtum paſſum eſſe.hæc illę.Sed idem Rogerius Bachon in re principali recte dicit:ſed tñ in acceſſoria errauit.Sic enim dicit in epiſtola ad Clemẽtẽ 5.Dominus paſſus eſt anno 33.ab eius incarnatione, hoc eſt anno 32 iuxta ueram eius ætatem . Quo anno litera dominicalis fuit . D. et die. Aprilis fuit oppoſitio luminarium . Licet enim Bachon recte deſcribat annum menſem & diem paſſionis Chriſti : tamen errauit in enumerãdis annis uitæ eius:quoniã ſequitur Dionyſium abbatem : qui anno.4.Chriſti ponit ſuperflue biſſextum & ex conſequẽti diminuit annum à uita Chriſti. Et ideo falſo Bachõ putauit Chriſtum tempore paſſionis trigeſimum ſecũdum annum agere:cum tamen uere ageret trigeſimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiuſdem opinionis cum Bachone,quia ſic ſcripſit.Fuerũt uitæ Chriſti anni ſolares 31 & dies centum hoc.eſt tres menſes cum decem diebus.Hic etiam licet recte deſcribat annũ mẽſem & diẽ paſſionis Chriſti:in ætate tamen eius errauit, eo ꝙ fecit biſſextum anno 4.Chriſti:quo remoto fuerũt uere anni uitæ Chriſti 32.menſes tres & dies decem.Paulus quoq; Burgenſis non conuenit prædictis de numero annorum uitæ Chriſti:ſed eum paſſum eẽ deſcribit in ſupplemẽto ſuper Matthæum anno 33.uitæ ſuæ die 3. Aprilis , ut etiã teſtatur dominus Paulus lib 5.ſecundæ partis Paulinę ſuæ. Idem dominusPaulus in 4 libro ſecundæ partis ait. Apollinaris Laodicenſis epiſcopus,beatus Auguſtinus,Victorinus Lemonicenſis,Magiſter hiſtoriarum in Scholaſtica hiſtoria:Nicolaus de Lyra; & Marianus Scotus:omnes iſti dixerunt dominum crucifixum fuiſſe anno ætatis ſuæ 33.currente :hoc eſt 32. completo cum tribus menſibus.hæc ille.De hoc anno paſſionis Chriſti dicit idem dominus Paulus libro 9 ſecundæ partis. Annus domini 33.currẽs prò dominica paſſione ſatis idoneus uideretur,niſi extrà mẽſem Martium obſeruatus fuiſſet.hæc ille.Sed dominus Paulus timuit ubi timendum non erat: quoniam eccleſia non affirmat Chriſtũ paſſum in Menſe Martio iuxta calendarium Romanum : licet hoc publica uulgi opinione feratur. Sufficit enim ut dicamus Chriſtum paſſum eſſe in lunatione Martij:licet pars eiuſdẽ lunationis fuerit in Martio & pars in Aprili: Cuius imitationem ſequitur eccleſia : quæ páſcha celebrat prima dominica poſt.14.lunã primi mẽſis ideſt Mar

tij. Vnde quandoq; celebrat paſcha in Martio quandoq; in Aprili & tamen illa eſt lunatio Martii. Chriſtus ergo paſſus eſt iuxta computationem menſium Hebræorum & non Romanorum. Hæbræi enim ut in quarta hypotheſi diximus, habent menſes lunares mobiles. Chriſtus ergo paſſus eſt die 15. primi menſis Niſam iuxta Hebræos, quando erat lunatio menſis Martii apud Romanos. Vnde euangeliſtæ tãquam Hæbræi morẽ Hebræũ ſequentes deſcribunt Chriſtum paſſum eſſe luna 15. primi menſis hoc eſt die 15. menſis Niſam nihil dicentes de menſe Aprilis, quia non ſequebantur tũc Romanum calendarium. Sed aſtronomi hanc lunationem computantes reperiũt eius oppoſitiones hoc eſt lunã 15. fuiſſe die 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Chriſtũ paſſum eſſe anno 33. uitæ ſuæ inchoato per tres menſes & dies decem. Nam uixit annos 32. menſes tres dies decem. Et ab incarnatione ſua ad eius mortem fluxerunt anni
D pleni 33. adiunctis decem diebus. Hanc ueritatem etiam probare poſſumus per Olympiades & per annos ab urbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorum, qui fuerunt tẽpore Chriſti. Paſſus eſt enim Chriſtus anno quarto Olympiadis 202. ut Euſebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat indimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab æquinoctio autumnali, ut ſuperius dictum eſt in hypotheſi ſeptima, & Chriſtus paſſus eſt circa æquinoctium uernale: inter quæ æquinoctia eſt anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipſis, quam deſcribunt euangeliſtæ factam eſſe per uniuerſam terram. De qua, ut Euſebius dicit in libro de temporibus, Phlegõ Olympiadarum egregius ſupputator in 14. libro ita dicit Quarto autem anno 202. Olympiadis magna & excellẽs inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta. Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem uerſus, ut ſtellæ cælo uiſæ ſint. Tunc currebat annus 18. Tiberii Cæſaris, ut Euſebius & Eutropius teſtantur. Et quoniam anni Tiberii à morte Auguſti ſumuntur: qui obiit authore Suetonio die 19. menſis Auguſti: ideò de illo anno 18. iam tranſierant ſeptem menſes & paulo plus, uidelicet quãtum eſt ab eo tempore ad mortem Chriſti Tũc etiam erat annus urbis conditæ 784. propè finem quantum ſcilicet eſt à morte Chriſti ad diem 20. Aprilis, quando urbs condita eſt. Natus eſt aũt Dominus anno ab urbe condita 752. ut placet Oroſio: & in illo ultimo anno 752. deficiebant ferè quatuor menſes ſcilicet quantum eſt à die 25. Decembris, quando natus eſt Dominus;

ad diem 20. Aprilis, quando incipiunt anni conditæ urbis. Tunc inceperat quartus annus 194. Olympiadis per tres menſes, ſcilicet quantum eſt à die 24. Septembris: quando Olympiadum anni ſumunt initium ad 25. Decembris, quãdo natus eſt Dominus: ut patet ex computatione conditæ urbis deducta à menſe ſeptimo anni quarti ſextæ Olympiadis, quando urbs condita eſt, per annos 752. uſq; ad Chriſti ortũ. Et tũc erat annus 42. imperij Auguſti, ut Euſebius, Oroſius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmant ſumentes annos imperii eius à primo conſulatu uel à triumuiratu. Qui annus quadrageſimus ſecũdus erat iuxta finem uidelicet propè ante calendas Ianuarii, quãdo Octauianus accepit primum conſulatũ: Dicit enim Oroſius libro ſeptimo Auguſti Cæſaris poſteaq̃ imperaret emenſo propemodum anno 42. natus eſt Chriſtus. hæc ille. Itaq; prius nouem menſibus conceptus eſt Chriſtus iuxta principium 42. anni Auguſti. Et tunc erat tertius annus in dimidio 194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio exiſtente prędictæ Olympiadis 194. quando conceptus eſt Chriſtus tempore ueris uſq; ad annum quartũ in medio exiſtentem Olympiadis 202. quãdo iuxta æquinoctiũ uernale mortuus eſt Chriſtus: fluxerũt Olympiades 8. & unus annus, in quibus continẽtur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno quarto Olympiadis 194. inchoato per tres menſes, quando eſt Criſtus; uſq; ad quartum annum Olympiadis. 202. inchoatum per ſex menſes, quando mortuus eſt: ſunt Olympiades 8. cum tribus menſibus: inquibus continentur anni trigintaduo, & menſes tres. Ergo tot annos uixit in carne Dñi nus. Sed inquirẽdum eſt quare Euſebius in libro de temporibus annotat Chriſti natiuitatem anno tertio Olympiadis 194. Dicimus ꝙ in tabulis deſcriptis per lineas diſtinguentes annos qñq; nõ ponuntur præciſe anni rerum geſtarum correſpõdentes annis Olympiadum, uel urbis conditæ: uel Imperatorum ꝑpter diuerſa annorum principia: quoniam Olympiades incipiunt in autumno: anni conditæ urbis in uere: anni uero Imperatorum, quando ſumunt imperiũ. Ipſe ergo Euſebius retulit natiuitatẽ Chriſti ad annum Auguſti 42 Et qm̃ annum 42. qñ conceptus & natus eſt Chriſtus annotauit in 3. anno prędictæ Olympiadis, in eodem etiã anno poſuit Chriſti natiuitatem: quia in eodẽ annno ciuili Chriſtus cõceptus, & natus eſt. Melius tñ annotatur Chriſti natiuitas anno 4. prædictæ Olympiadis: quoniam concepto eius fuit anno 3. in dimidio exiſtente, & poſt nouem menſes natus eſt anno 4. inchoato per tres menſes

ut pro-

ut probatum eſt. Conſyderandum eſt etiam ꝙ Euſebius in libro de temporibus, ut patet in codicibus manu ſcriptis, nō annotauit ſpecialiter annos domini: ſed qui librum impreſſioni dedit: annos domini ſignauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per unum annum antea uidelicet anno 3. Olympiadis 194. Annus autem primus à natiuitate Chriſti iuxta uſum eccleſiæ: annotãdus eſt anno quarto eiuſdem Olympiadis. Inſuper aduertendũ eſt, quod in libro Euſebii anno quarto Olympiadis 202. quando paſſus eſt dominus, annotatur annus 19. Tiberii Cæſaris: cum debuerit ibi annotari annus eius 18. quo anno ipſe Euſebius in eodem libro affirmat ipſum paſſum. Et ideo hic error non eſt aſcribendus Euſebio, quia ſibi ipſi cōtrarius eſſet: ſed ſcriptori uel impreſſori, qui primũ annum Tiberii annotauit ſtatim poſt annos quinquagintaſex imperii Auguſti anno ſecundo Olympiadis 198. Sed quoniam Auguſtus imperauit annos quinquagintaſex & ſeptem menſes ac dies 19. à primo cōſulatu eius, ideo annotare debuerat primum annum Tiberii anno ſequenti ſcilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currebat annus domini 16, ſicut recte computat beatus Antoninus. qui prima parte ſuę chronicæ titulo 6. c. 21. §j. dicit. Cœpit autem imperare Tiberius anno à natiuitate domini 16. hæc ille. Inde ſequitur quod anno quarto Olympiadis 202. recte annotetur annus 18. Imperi Tiberii. Sic ergo emendanda & deſcribenda eſt tabula Euſebii: ut patet in tabula ſequenti: in qua etiam deſcribentur anni ab urbe condita.

Anni imperato.	Anni Añ Chriſtū	Anni urbis	Anni imperato.	Anni añ Chriſtū	Anni urbis
Olympias. 183.			25	18	735
1 Iulius	47	706	26	17	736
2 Cæſar	46	707	27	16	737
3 impauit	45	708	Olympias 191		
4 an.3.m.7.	44	709	28	15	738
Olympias 184			29	14	739
Vacat īperiū	43	710	30	13	740
1 Octauia-	42	711	31	12	741
2 nus ãnos	41	712	Olympias 192		
3 56.m.7.	40	713	32	11	742
Olympias 185			33	10	743
4	39	714	34	9	744
5	38	715	35	8	745
6	37	716	Olympias 193		
7	36	717	36	7	746
Olympias 186			37	6	747
8	35	718	38	5	748
9	34	719	39	4	749
10	33	720	Olympias 194		
11	32	721	40	3	750
Olympias 187			41	2	751
12	31	722	42	1	752
13	30	723	43	1 An.a na.dñi	753
14	29	724	Olympias 195		
15	28	725	44	2	754
Olympias 188			45	3	755
16	27	726	46	4	756
17	26	727	47	5	757
18	25	728	Olympias 196		
19	24	729	48	6	758
Olympias 189			49	7	759
20	23	730	50	8	760
21	22	731	51	9	761
22	21	732	Olympias 197		
23	20	733	52	10	762
Olympias 190			53	11	763
24	19	734	54	12	764

Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni urbis	Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni urbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tiberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784
7	22	774	18	33	785 Paſsio Chriſti

F Ex prædictis manifeſtum eſt Chriſtum poſſum eſſe anno. 33. vitæ ſuæ currente feria ſexta luna. 15. primi menſis in paſcha Iudæorũ. Sed nobis obiiciunt ipſi Iudæi, ꝙ Chriſtus nõ fuerit occiſus in die feſto paſchæ Iudæorũ, ſi die. 3. Aprilis feria ſexta mortuus eſt: quoniam eo anno Iudæi celebrarũt paſcha die ſequẽti ſcilicet. 4. Aprilis die ſabbati, ut probat dominus Paulus in 8. libro ſecundæ partis capite 4. concluſione 4. & libro 9. ſecundæ partis. c. 3. concluſione quarta. Nam Iudæi aſſerunt poſt ſecũdam templi ædificationẽ nunquã celebraſſe paſcha feria ſexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatẽ Gamalielis diſcipuli Chriſti: & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apoſtolus ipſe ſe legẽ & prophetas didiciſſe fatetur. Qui in libro, quẽ de Solis & Lunæ motibus anniq; ratione cõſcripſit, ſic dicit. Statuerunt doctores & patres noſtri Neomenias & feſta in tempore conueniente, ne ſabbati honor minuatur, aut alia pręcepta uiolentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquã feria prima, feria quarta uel ſexta, poſſe contingere. Feſtum expiationis nunquã feria prima, feria tertianeq; feria ſexta Paſcha uero nunq̃ feria ſecunda: feria quarta neq; feria ſexta obſeruari poſſe. hæc ille Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Chriſtum ſaluatorem haudquaqam ab eis die ueneris in feſto paſchæ crucifigi potuiſſe. Ad hoc facile reſpondemus per diſtinctionẽ ex Iudæis acceptam. Conſtat nãq; ex ſcriptis Hebræorum duplex paſcha fuiſſe, antiquum & nouum, ut refert dominus Paulus libro tertio ſecundæ

partis propè liberi finem. Antiquum paſcha Iudæi legitimum vocant: quia in lege a Moyſe Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri 9. mandatum legitur: vbi præcipitur paſcha inchoari debere die. 14. primi menſis ad veſperam: ſic q annus & menſis quilibet, ipſo nouilunii die exordium ſumat. Sed nouum paſcha iudiciale uocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderatione in ſecunda templi inſtauratione institutum fuit: quia licuit ob certas cauſas Neomeniam anni & menſium obſeruari non ſemper ipſo die nouilunii, ſed aliquando ad diem ſequentem: nonnunq̃ ad duos dies transferri: ne expiationis feſtum ſabbato continuaretur: aut feſtum palmarum & denſarum frondium in ſabbato accideret: & per hoc ſabbati honor minueretur: aut feſta uiolarentur. Chriſtus ergo prænoſcens ſe moriturum eo die, quo multitudo filiorum Iſrael agnum paſchalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum diſcipulis diſcubuit: & uetus ac legitimum & uerum paſcha obſeruauit: & agnum paſchalem cum azimis comedit, die & luna 14. primi mēſis, que fuit feria quinta quādo ſm legem Moyſi paſcha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta indicū normam in ſecunda templi inſtauratione editam, paſcha ſequenti die fecerunt habentes reſpectum ad feſta ſequentia, ut dictum eſt. Chriſtus ergo ſciens hæc Iudæorum feſta per ſuam paſſionem delenda eſſe: non curauit propter obſeruationem ipſorum Neomeniam mēſis Niſan: & paſcha transferre ad diem ſequentem: ſed uerū & legitimum paſcha celebrauit: ut & ipſe legem ſeruaret. & ſequenti die immolatio eius in cruce, reſponderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Chriſtus anticipauit comedere agnum paſchalem luna 13. ut Græci dicunt: ſed illum comedit luna 14. feria 5. ad ueſperam: & Iudæi trāſtulerunt eſum agni ad lunam 15. feria 6. ad ueſperam: & celebrarunt paſcha luna 16 in ſabbato, ut dictum eſt. Quod ergo doctores catholici dicunt dñm crucifixum fuiſſe die ueneris in feſto paſcha Iudæorū: intelligi debet de feſto paſchæ legitimo iuxta legis edictum: à Chriſto & diſcipulis legitime obſeruato. Quod autem Iudæi autumant feſtum paſchæ ipſorū nunq̃ die ueneris poſſe accidere: intelligi debet de feſto paſchæ obſeruato per normam uel regulam à iudicibus ipſorum traditam in ſecunda templi inſtauratione editam; quemadmodum uulgus & populi multitudo & phariſæi tunc obſeruabant. Vnde Iudæi ut dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati ne contaminarentur: ſed manducarent paſcha, hoc eſt agnum paſchalem; quem ſcili

cet comederunt iuxta traditiones ſeniorũ feria ſexta ad ueſperãs & die ſequẽti celebrarunt paſcha & ſabbatum ſimul. Vnde Ioãnis 19.dicitur.Erat enim magnus dies ille ſabbati,quia in eo concurrebant duo feſta ſcilicet paſcha & ſabbatum.Sed quoties euangeliſtę mentionem faciunt de paſcha à Chriſto & diſcipulis eius obſeruato: manifeſte ſignificant Chriſtũ pridie quàm pateretur àgnum paſchalem cum diſcipulis iuxta legis mãdatum prima die azimorũ comediſſe: & ſequenti die crucifixũ eſſe in ipſo feſto paſchæ iuxta legis mandatum:& tunc erat uigilia paſchæ iuxta Iudæorum obſeruationem Hæc plene deſcribit & luculenter exponit Paulus epiſcopus Burgenſis ex Iudaiſmo ad Chriſti fidem conuerſus in additionibus ad poſtillam Nicolai de Lyra Matthe.26.cap. Paſſus eſt ergo Dominus feria ſexta & reſurrexit inde tertia die,uidelicet feria
G prima,quæ nunc dicitur dies dominica.Et licet non fuerint tres dies integri mortis Chriſti:ſufficit tamen ut per ſinecdochen intelligantur,ut exponit Auguſtinus:Hieronymus: & Beda.Si enim integri ponantur tres dies,Chriſtus non ſurrexiſſet tertia die,ſed quarta Nos autem in ſymbolo confitemur,ꝙ Chriſtus tertia die reſurrexit à mortuis.Et ideo dominus Paulus in primo libro ſecundæ partis Paulinæ fruſtra nititur probare Chriſtum mortuum fuiſſe triduo integro:niſi forte ut ſatiſfaciat ut cũq; Iudęis calumniantibus & dicentibus ꝙ non eſt cõprobata ueritas mortis Chriſti iuxta regulas medicorum:qui dicunt infirmum defunctum non minus ſeptuaginta duabus horis hoc eſt tribus integris diebus cõprobari poſſe uere mortuũ eſſe. Sed ipſis Iudæis reſponderi poteſt aliter iuxta rei ueritatem ꝙ ſufficientiſſime probata eſt mors Chriſti in horis trigintaſex:quoniam ipſe Chriſtus mortuus eſt non ex infirmitate quæ extaſim faciat: ſed morte uiolenter illata Nam tot & tantis flagellis & plagis percuſſum & uulneratũ eſt corpus eius:ꝙ etiã ipſo eodem die,quo paſſus eſt,omnibus manifeſtum fuit ipſum uere mortuum eſſe,propter quod milites non fregerunt ei crura,quia uiderunt & cognouerunt eum iam obiiſſe:nec de hoc ullus dubitabat.Impoſſibile eſt enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & uulneratum ſicut fuit corpus Chriſti perdurare poſſe in uita per trigintaſex horas.Chriſtus autẽ expirauit hora nona: & tribus horis feriæ ſextæ in morte fuit:deinde 24. ſabbati : & nouem feriæ primæ,quia credimus Chriſtum ſurrexiſſe hora noctis primę feriæ nona propè diluculum iuxta illud ps 56 Exurge pſalteriũ & cithara:exurgam diluculo.Cõcludamus ergo & dicamus Chriſtum paſ-

ſum eſſe anno 33 uitæ ſuæ die 3. Aprilis : & die 5. eiuſdem menſis à mortuis reſurrexit.

Noua opinio erronea. *Cap.* 10.

SEd nouam opinionẽ de die paſſionis Chriſti nup adinuenit dominus Paulus eṗs Foroſempronieſis: qui licet in ſua Paulina plurima recte computauerit tanq̃ peritiſſimus aſtrologus : in hac tñ ipſum erraſſe probare poſſumus ſaluo ſemper eius honore: ac ſeruata erga eũ amicitia & charitate, qua ſemper eum dileximus tanq̃ uirum doctum & prælatũ optimũ. Nec ipſum nobis propter hoc ſuccẽſeri arbitramur, ſi eius errorem emendamus: quoniam ipſe humiliter ſe aliorum correctioni ſubiecit, dum in ſecunda parte ſuæ Paulinæ in eius exordio hæc uerba ſcripſit Si aliquid fortaſſe minus probatum aut piarum aurium offenſiuum dixero id nunc reſignando obeliſco deleri, & pro nõ dicto haberi cupio: ſingula mea ſcripta & dicta doctorum uirorum iudicio examinanda corrigendaq; ſummitrẽs: id ſolũ ratus habiturus quod ipſorum iudicio approbatũ fuerit. hæc ille. Ipſe ergo opinatus eſt Chriſtũ paſſum eſſe anno biſſextili literis dominicalibus currẽtibus A.G quo anno ab omnibus ponit. annus Domini 36, non ꝙ ipſe dixerit ipſum uixiſſe uſq; ad annũ 36 Sed ꝙ annus, qui cõmuniter ponitur 36 fuerit annus Chriſti 34. & ſic eius mortem & annos uitæ ipſius præcedentes annotat poſterius per duos ãnos iuxta ſuam opinionem : ſed iuxta ueram computationem eccleſiæ quam ſuperius declarauimus: annotat eos poſterius per tres annos Nam ab anno 33. quando Chriſtum paſſum eſſe oſtendimus, uſq; ad annum 36. quo ipſe dicit Chriſtũ paſſum tres anni uere numerantur. ad hanc autem ſuam nouam opinionem probãdam ex duobus mouetur, ſcilicet ex lunatione primi mẽſis prædicti anni 36. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte deſcriptos per aliam lunationem & eclipſim à ſe cõputatam. Dicit enim quo ad lunationem paſchalem primi menſis anni prædicti in libro 7. ſecundæ partis. Anno incarnationis Domini 36. currente paſchalis menſis oppoſitio: quam 15. lunã uocant ſm̃ medium curſum, quo Hebræi utuntur ad ciuitatẽ ſanctam Hieruſalem fuit in nocte ſequẽte trigeſimam diem Martii, quæ fuit dies ueneris. Nam anno 36. currente fuit nouilunium quinradecima die Martii hora 17. min. 22. ſecũd. 21. & eius pleniluniũ fuit die 30. Martii hora 11 min. 44. ſecund. 23 Et quia cyclus ſolaris fuit 17. neceſſe eſt annum fuiſ

ſe biſſextilem in literis. A G. Cũ ergo in Romano calendario, è di recto diei 30. Martii ſignetur litera. E. ideo tunc fuit feria ſexta &c. Idem quoq; continget, ſi ueros luminarium motus animaduertere uelimus. Fuit nanq; uera coniunctio die 16. Martii hora 7. min. 9. in nocte ſequente diem ueneris. Vera quoq; oppoſitio fuit die. 30. Martii hora 5. min 51 die ueneris in occaſu Solis. hæc ille. Ex annis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte deſcriptos, per aliam lunationem & eclipſim à ſe computatam ſuam opinionem roborare nititur: Dicit enim Euſebium & omnes Chronographos in computandis annis Domini erraſſe: & tamen ipſe iacit fundamentum ſuę opinionis ſuper quodam dicto Euſebii Chronographi. Id autem dictum Euſebii tale eſt, cum deſcribit mortem Augusti. Defectio Solis facta ē: & Auguſtus 76. ætatis ſuæ anno Athellæ in Cāpania moritur. Inquiſiuit autem dominus Paulus quo anno Domini prædicta eclipſis fuerit: & inuenit eā anno Domini 17. in quo annotatur ſecundus annus Tiberii Cæſaris: & cum crederet eam factā eſſe ſex menſibus antę mortem Auguſti: ideo dicit Chronographos in duobus annis erraſſe. De prædicta autem eclipſi ſic ſcribit in ſua Paulina libro 13. ſecundę partis Anno Domini Saluatoris iuxta cōſuetam ſupputationem decimoſeptimo: maximā Solis eclipſim factam inueni mus, in qua totus Sol Romæ & in pluribus Italiæ regionibus uiſus fuit obſcu rari die Februarii decima quinta hora ferè meridiana in 26. gradu Aquarii Sole domum regiam poſſidente. Cumq; Sol ad oppoſitum loci eclipſati perueniſſet, uidelicet ad 26. gradum Leonis eodē die expirauit Auguſtus Sueton in Tranquillo authore 14. calend as Septembris, qui eſt dies 19. menſis ſextilis: qui nunc Auguſtus nuncupatur. hæc ille. Et ut opinionem ſuam magis roboraret in libro decimo ſecundæ partis dicit ſibi fuiſſe oraculo deſuper oſtenſum Chronographos in computandis annis Domini erraſſe in duobus annis. Hæ ſunt rationes quibus opinionem ſuam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime ſoluuntur & improbantur, ſi diligenter inſpiciātur & examinentur.

Solutio rationum deficientium. Cap. 11.

A PRimo ergo quantum ad lunationem primi mēſis in anno Domini 36. dicimus dominum Paulum in ipſius cōputatione defeciſſe, eo ꝙ diſcordet à cōputatione cycli lunaris Iulii Cæſaris: cuius cyclo probatē eo anno lunā

15 primi mēſis fuiſſe 31 Martii die in ſabbato. Nam ſi annis Domini 36.addas annos 45.qui ſunt anni inter correctionem calendarii & natiuitatem Chriſti: conſurgent anni 81. Quos ſi partiaris in 19.reperies numerum decēnouennale Iulii quater uicibus reuolutum.& remanebūt tibi 5.pro aureo numero anni Domini 36. Inquire calendarium Iulii Cæſaris ſuperius deſcriptum in hypotheſi quinta.Et reperies aureum numerum 5 ſignatū è directo diei 17. Martii Sed quoniā ille annus fuit biſſextilis: & Februario additus eſt unus dies:ideo præcedēti ſcilicet 16.die Martii fuit luna prima Ergo per regulam datam ſuperius de inuentione lunæ 15. ab ipſa coniunctione in hypotheſi quinta eodem menſe luna 15.fuit die 31 Martii die ſabbati . Idem reperies,ſi computaueris eandē lunationem per cyclum lunarem Hebræorum . Vnde ſatis miramur ꝙ cum dn̄s Paulus cæteras lunationes maxima cum diligētia computauerit: in iſta tamen ex nō recta conſyderatione defecerit. Et quidē ex eius uerbis poteſt cognoſci defectus illius.Nam dicit expreſſe ipſam lunam 15.fuiſſe nocte ſequente trigeſimam diem Martii. Ergo fuit die 31.eiuſdem menſis ſm̄ Hebræos:qui computāt dies ab occaſu Solis. Vnde coniunctio eiuſdem lunationis fuit die 16. Martii non ſolum iuxta cyclum Iulii, ſed etiam Hebræorum ; non die 15 ut ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per unum diem in hac lunatione,ut ſuam opinionem tueretur. Veruntamen coniunctionē recte poſuit die 16.Martii.Et licet ſic errauerit in ſeptimo libro ſecundæ partis:tamen in octauo libro ſecundæ partis ca. 4.ipſe probat,iuxta doctrinam Gamaglielis Hebræi,Iudęorum paſcha tunc celebratum fuiſſe die 31 Martii . Vbi adiungit & dicit. Et quoniam oppoſitio luminarium mēſis Niſam ad Romanum calendarium reducta facta fuit in nocte ſequēte trigeſimam diē Martii,quæ fuit dies: ueneris ſequitur de neceſſitate, phaſe Iudæorum trigeſimaprima Martii die ſabbati celebratū fuiſſe.hæc ille. Ex quibus uerbis ipſe detegit ſuum errorem in libro ſeptimo deſcriptū. Adhuc etiam dicimus ꝙ ſi luna 15.fuiſſet die 30. Martii poſt decimam octauam horam Hebræorum more. ut dicit Paulus Borgenſis,& cōfirmat dominus Paulus Foroſempron̄ pertinuiſſet ad diem ſequentem.ſ.31.multo magis ex quo luna 15. prædicta facta eſt in nocte ſequente trigeſimā diem Martii.Cum ergo illo anno luna 15.primi menſis fuerit uere & ſecūdū uſum Hebraicū die 31 Martii,die ſabbati,patet ꝙ illa oppoſitioluminariū non eſt conueniens paſſioni Chriſti,qui paſſus eſt feria ſexta non ſabbato . Quantum

uero ad eclipſim anni Domini 17. In mēſe Februario: dicimus eum recte ipſam computaſſe: quia uere fuit anno Chriſti 17. & tunc currebat annus 4. propè medium Olympiadis 198. & ab urbe condita erat annus 768. propè finem; ſed ipſum erraſſe dicimus quātum ad hoc, ꝙ hanc eclipſim ipſe dicit eſſe factam anno ultimo Cæſaris Auguſti, cum fuerit anno ſecundo Tiberii Cæſaris, uidelicet ſecundo anno poſt Auguſti mortem. Quod ex eius uerbis recta ratione prolatis probare poſſumus: & per computationem Aſtronomicā; & per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & urbis cōditæ. ipſe enim dominus Paulus ex Aſtronomica ſupputatiōe: & ſimiliter Ioannes Stofflerinus probauerunt Iuliū Cæſarem emēdaſſe calendarium anno 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta deſcriptionem Chronographorum uſu habitam. Probauit etiam idem dominus Paulus prædictā eclipſim fuiſſe anno Chriſti 17. ſecūdū eandē computationem. Si autem annis 45. ante Chriſti natiuitatem addas annos 17 poſt eius ortum: conſurget numerus annorum 62. Ergo à correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo ipſa eclipſis accidit, numerātur anni 62. Videamus modo annos uitæ Auguſti. Ipſe enim Auguſtus authore Suetonio: quē dominus Paulus ſequitur obiit anno 76. ætatis ſuæ. Et in morte Iulii Cæſaris Octauianus agebat annum 18. Occiſus eſt autem Cæſar anno ſecundo à correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiuſdē Octauianus agebat annum 17. & iam de ipſo anno trāſegerat tres menſes ſcilicet quantum eſt à die 23. Septembris, quādo natus eſt ad calendas Ianuarii, quādo correctio calendarii cœpta eſt: & ante correctionem calendarii trāſierant 16. anni uitæ Octauiani. Addamus ergo 16. annos uitæ Octauiani ante correctionem calendarii annis 62. qui fuerunt ab ipſa correctione ad prædictam eclipſim factam anno Domini 17. & cōſurget numerus annorum 78. Ergo ſequeretur, ꝙ ſi Auguſtus obiiſſet poſt ipſam eclipſim, uixiſſet, annos 78. quod eſt falſum. quia ipſe uixit annos tātummodo 76. ut Suetonius, Euſebius & ipſe dominus Paulus affirmant. Ergo Auguſtus obiit biennio ante ipſam eclipſim: & tunc erat annus 2. Tiberii, ut recte ſupputant Chronographi. Non ergo ipſi Chronographi anticipauerunt annos Domini per duos annos: ſed ipſe dominus Paulus duobus annis poſtergauit eos contra ea, quæ ipſe prius recte dixerat. Cū ergo ipſa eclipſis fuerit per duos annos poſt Auguſti obitum: non poterat eius mortem deſignare, ut falſo cōputat dominus Paulus, qui dicit ante ipſius mortem eā accidiſſe. Et ſic ut defendat

& ſaluet unum dictum parui momenti Euſebii ante mortem Augu
ſti dſecribentis ipſam eclipſim: deſtruit omnem cōputationem an
norum Domini magni ponderis: nō ſolum ipſius Euſebii: ſed etiā
omnium aliorū Chronographorū cōtra rectam rōnem. Inordina-
te enim ageret, ſiquis ut ſaluaret in horto arborem ſterilem: incide
ret omnes alias fructiferas. Secundum aūt rectā rationem dicendū
eſt in hoc minimo Euſebiū erraſſe: & in cæteris maximis recte ſcri-
pſiſſe. & nullum inde ſequitur inconueniēs. Is autem error Euſebii
ex eo proceſſiſſe uidetur: quoniam eclipſim prodigioſam quam de
buerat annotare poſt mortem Iulii Cęſaris: deſcripſit iuxta obitū
Auguſti, qui ei ſucceſſit ob temporis uicinitatē Nam de eclipſi Cæ
ſaris nihil poſt eius obitū annotauit De qua tamen loquitur Vir-
gilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.
Sol tibi ſigna dabit & c. & ſubdit.
Ille etiam extincto miſeratus Cæſare Romam:
Cum caput obſcura nitidum ferrugine texit:
Impiaq; ęternam timuerunt ſecula noctem.
Et Plutarchus ubi de prodigiis poſt extinctum Cæſarē meminit, in
quit. Solis pterea lumē caligine obſeſſū: totoq; nāq; illius anni ſpa
tio pallens globus & ſine ſplēdore oriens, imbecillē ac tenuē ex ſe
calorem emittebat & c. Plinius itē lib. 2 c. 3 ait. Fiunt prodigioſi &
longiores Solis, defectus qualis occiſo dictatore Cæſare, & Anto-
niano bello totius penè anni pallore continuo. Appianus quoq; li
bro quarto ſcribit multa prodigia ſignaq; perhorrenda Romæ uiſa
eſſe poſt Cæſaris cædem. Ex quibus uerbis patet illā Solis immuta
tionē fuiſſe prodigioſā. Suetonius autē nihil ſcribit de eclipſi poſt
cædem Cæſaris: ſed nec etiam deſcribit defectum Solis fuiſſe ante
obitum Auguſti. In uita etiam Tiberii de nulla eclipſi meminit: ſed
hoc tantum inſinuat dicens. Expulit Mathematicos Tiberius: ſed
deprecantibus ac ſe artem deſituros promittentibus ueniam dedit
hæc ille. Hoc autem feciſſe cōſtat, quoniam infortunia, quæ ex ecli-
pſi uel motu cœleſtium prædicebant, quandoq; non eueniebant: &
propterea eos tanq̄ ſuperſtitioſos expellere uoluit. Iulius Firmicus
Aſtrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipſis poſt
Cæſaris cædem, non protendebat eius mortem. ſic etiam eclipſis,
quæ fuit poſt obitum Auguſti per duos annos, nō fuit ſignum obi-
tus eius. nec etiam deſignauit mortem Tiberii, quamuis acciderit
Sole domum regiam poſſidente: iuxta ſententiam domini Pauli:
quoniam ipſe Tiberius non modo ſex menſes poſt ipſam eclipſim

uixit.ſed annos pluſq̃ uiginti.Inſuper probare poſſumus Chronographos non erraſſe:ex annis Olympiadum & urbis conditæ: quoniam dominus Paulus nō negat annos Olympiadum & urbis conditæ à Chronographis fuiſſe recte deſcriptos:ſed annos Domini & Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatione.Nam utitur pręcipue teſtimonio Cenſorini: qui computat annos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum & urbis conditæ.Dicit enim ipſe dominus Paulus in 13.libro ſecundę partis capite 5.Cenſorinus tanquam controuerſiarum conciliator,& errorum cenſor,uarias ac diuerſas annorum & temporum ſupputationes exponit Hoc authore Cenſorino,quem ipſe pro ſe citat,oſtēdemus ex annis Olympiadum & urbis conditę per eum deſcriptis Chronographos non erraſſe in annis duobus: ſed recte annos deſcripſiſſe.Dicit enim idem Cenſorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, ut ſupra eum citauimus in hypotheſi octaua Hic annus cuius uelut index & titulus quidam eſt Vlpii & Pontiani conſulatus ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartus decimus ex diebus duntaxat æſtiuis, quibus agon Olympiacus celebratur. A Roma autem condita nongenteſimus nonageſimus primus:& quidem ex Palilibus, unde urbis anni numerantur. hæc ille.Sumit ergo Cenſorinus pro titulo & indice annum conſulatus Vlpii & Pontiani,qui eſt ab Olympiade prima milleſimus & quartus decimus: qui eſt ſecundus annus Olympiadis 254 Nam anni mille quatordecim continentur in Olympiadidibus 253.& dimidia Olympiade, quæ eſt ducenteſimaquinquageſimaquarta anno eiuſdem ſecundo.Hic eſt annus ſecundum Euſebium & alios Chronographos ab incarnatione Chriſti ducenteſimus quadrageſimus à natiuitate uero eius iuxta uſum eccleſiæ ducenteſimus trigeſimus nonus.Tunc currebat annus 991.ab urbe condita, ut hic dicit Cenſorinus, hoc eſt ab anno quarto ſextæ Olympiadis ex Palilibus id eſt ex die 20.Aprilis,quando Roma cœpit ædificari.Si ergo retrocedamus ab hoc anno ad cædem Cæſaris, reperimus eam factam eſſe anno 44. ante Chriſti natiuitatem:qui erat quartus annus Olympiadis 183.& annus ab urbe condita 709.ut ſupra patet in tabula temporum: Et reperiemus Chriſtum natum anno quarto Olympiadis 194.qui erat annus conditæ urbis 752.& annus 42.fere completus Auguſti,à primo eius conſulatu uel triumuiratu. Inueniemus etiam eclipſim illam, de qua diximus,fuiſſe anno Domini 17.& anno ſecundo Tiberii:qui erat annus 4. Olympiadis 198

& annus ab urbe condita 768. Cognoſcemus & Chriſtum paſſum eſſe anno quarto Olympiadis 202. qui erat annus urbis conditæ 784 propè finem:& annus 18. Tiberii Cæſaris, ut prędicta tabula continetur. Non eſt mirum ſi dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam uſus eſt libro Cenſorini impreſſo mendoſo in quibuſdam numeris in eo quod ſequitur in uerbis eius. Nam cum computaſſet annos à prima Olympiade & ab urbe condita ſumens pro titulo & indice annum conſolatus Vlpii & Pontiani: eoſdem computat per annos Iulianos & Auguſtios dicens, ut habetur in textu impreſſo, quem adducit dominus Paulus. Eorum uero annorum, quibus Iulianis nomen eſt, ducenteſimus octuageſimustertius: ſed ex die calendarium Ianuarii: unde Iulius Cæſar anni à ſe conſtituti fecit principium. Ad eorum qui uocantur anni Auguſtorũ ducenteſimus ſexageſimusquintus: perinde à calendis Ianuariis: quàmuis & ante diem ſextum decimum cålendas Februarii Imperator Cæſar ſententia Munacii L. Planci à ſenatu cęteriſq; ciuibus Auguſtus eſt appellatus. Sed Aegyptii quòd biennio ante in poteſtatem ditionemq; populi Romani uenerint, hunc Auguſtorum annum uocant ducenteſimum ſexageſimumſeptimum. hæc ibidem. In textu uero manu ſcripto & emendato, ubi textus impreſſus habet annum Auguſtanum ducenteſimum ſexageſimumquintum, ſcriptum reperiemus annum ducẽteſimum ſexageſimumſeptimum, & ubi in textu impreſſo habetur annus ducenteſimusſexageſimusſeptimus ſecundũ Aegyptios: in textu manu ſcripto emẽdato ſcriptũ eſt annus *269*. Mendoſitatẽ textus impreſſi, quẽ ſecutus eſt dominus Paulus, hac ratione per ueram computationem ſic oſtẽdimus. Manifeſtum eſt ex probatione dñi Pauli epi & Ioannis Stofflerini Iulium emendaſſe calẽdarium anno 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta conſuetam annorũ Domini cõputationem p Chronographos deſcriptam. Si ergo addas pdictos annos 45. annis dñi *239*. quo anno Cenſorinus ſumit titulum & indicem ſuæ cõputationis: cõſurget numerus annorũ 284. Ergo ab anno correctionis calendarii uſq; ad pdictũ annũ Dñi *239*. fuerunt anni 284. Cenſorinus uero dicit eum annũ eſſe. *283*. Ideo ipſe Cẽſorinus nõ incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarii: q fuit 45. annus añ Chriſti natiuitatem: ſed ab anno ſequenti. ſ. pmulgationis calẽdarii: qui fuit annus 44. anteq̃ Chriſtus naſceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæſaris: qui fuit interfectus anno ſecundo à correctione calendarii inchoato per duos menſes & dimidium:

quia fuit occiſus die 15. Martii. Ergo Cenſorinus accepit annos Iulianos à præcedentibus calendis Ianuarii necis ipſius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, ut dictũ eſt. A nece autẽ Cæſaris incipiendo à præcedentibus calendis Ianuarii uſq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni 16. uidelicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus uſq; ad ſubiugatã Aegyptum: & duo anni uſque ad eius monarchiam: qui ſimul fiunt anni 16. Si autem ab annis Iulianis 283. ſubtrahas annos 16. erit annus prædictus Auguſtanus 267. ut ſcribitur in libris emendatis manu ſcriptis. Si uero ſubtrahas ab eis annos 14. quia biennio antea fuit ſubiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios 269. ut ſcriptum eſt in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus eſſet mendoſo codice impreſſo, & non conſyderaſſet ueram computationem a ſe factam iuxta conſuetam annorum Domini ſupputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæſarem anno 45. ante Chriſti ortum: non eſt mirum ipſum in hoc erraſſe. Dicimus ergo ꝙ licet Euſebius in aliquo defecerit: non tamen per eũ facta eſt deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per bienniũ. ut affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperij Auguſti a cęde Cæſaris, ſed poſterius per duos annos. Nam ut concludit dominus Paulus libro 13. ſecundæ partis: oraculo 13. Euſebius incepit primum annum imperii Auguſti à primo eius conſulatu, uel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes in terregni, quos annumerat Iulio: nõ adiecit Auguſto, ut alibi falſo putauit dominus Paulus ſibiipſi cõtraria ſcribens. Itaq; ab inchoato anno imperii Octauiani à primo eius conſulatu cõuenienti ſupputatione Chriſtus natus eſt anno Cæſaris Auguſti 42. qui tamen erat 44 a nece Cæſaris ſm cõputationem Cornelii Taciti. Et mortuus eſt anno imperii Tiberii 18. anno quarto Olympiadis 202. Non ergo Euſebius cum aliis Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipſe dominus Paulus plurimum errauit in poſtergatione annorum Domini: quoniam deordinat & confundit annos Chriſti extrahens ipſos ab annis cõuenientibus Olympiadum & urbis conditæ recte computatis. Nam ex eo ꝙ dicit paſſionem Domini fuiſſe eo anno, quo nos ponimus annũ Chriſti 36. ſequitur quod tunc fuerit annus 3. Olympiadis 203. & tunc non fuiſſet illa mirabilis & ſupernaturalis eclipſis paſſionis Chriſti: quam etiam ethnici narrant fuiſſe anno quarto Olympiadis 202. Ex eius etiam opinione ſequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis: de quibus nō eſt modo dicēdum, quoniā de ipſis alibi ſcripſimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione, annorum Domini iuxtā uſum eccleſię: & quod plus eſt, ſequeretē Chriſtum paſſum eſſe in ſabbato contra doctrinam euangelicā ut probatum eſt. Plura etiam alia incoueniencia ex ſua poſitione ſequerentur, quæ breuitatis cauſa prætērimus. Dum ergo ipſe putauit per ſuam nouam adinuentionem enodaſſe difficultatem de die paſſionis Domini: magis ac magis eā nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognoſceret dominus Paulus ſuas rationes & cōputationes non eſſe ſufficientes ad probandum ſuam opinionem: conuertit ſe ad ſomnium uel imaginariam uiſionem, dum affirmat ſibi deſuper oraculo demonſtratū omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis erraſſe. Si hoc fuiſſet diuinum oraculum & reuelatio prophetica: utiq; adhibēda ei eſſet fides. Sed authore Paulo apoſtolo non omni ſpiritui credēdum eſt, ſed probādi ſunt ipſi ſpiritus utrum ex Deo ſint. Quòd autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: ſed potius humana adinuētione confictū ultra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicā ueritatem, etiam hac ratione probari poteſt: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ ueritatem certam, non dubiam opinionē inſinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certū, ſed ſub dubietate & opinione reliquit: cum opinio nō habeat certitudinem: ſed adhereat uni parti oppoſitorum cum formidine alterius, ut ex eius uerbis poſt libri ſui finem in totius operis per orationē ſuā manifeſte probari poteſt. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorē: quinimmo rogatum eum uelim: ut hæc ſcripta mea ſolita proteſtatione accipiat, nō tāquā ꝓpoſitiones aut cōcluſiones, quia nihil aſſerere ut affirmare intendo, ſed tāquā quæſtiones, & problemata, & quaſi libamenta quædam, quibus ingenui animi ad inuētionem diei paſſionis Chriſti, ſtimulo ueritatis indagandæ, incitari, prouocari, & inſtigari poſſint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non è diffinito aſſerimus quęcūq; ſcribimus: ſed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc ſcripſimus, ut præſtemus diligentiam perquirendi potius q̄ affirmādi temeritatē. hæc ille. Ex quibus uerbis patet, ꝙ non ex reuelatione diuina: ſed ex humana adinuētione locutus eſt, quēadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui uarias adinuentiones & ſimilitudines cōfingunt ut facilius perſuadeāt quod uerū putant humana æſtimatione. Vnde & iudicio ſapientum ipſe: dñs Paulus in hoc imitatus eſt Ciceronē: qui in libro de Rep. apte cō.

fingit ſomnium Scipionis,ut ſuis dictis tanq̃ diuino ſpiritu ꝓlatis maior fides adhibeatur. Quod quidem ſomnium eleganter Macrobius exponit referens illud potius ad ingeniũ Tullii aptiſſime confingentis:q̃ ad ſomnii ueritatem.Quis non uideat quantô ingenio dominus Paulus libro 10. ſecũdæ partis adaptauerit ſibi uiſionem illam amplã:quam confirmare nititur uno & quinquaginta oraculis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro 10, ſecundæ partis uſq; in finẽ totius operis? In quibus oraculis plura ſunt quæ facile improbari poſſunt:qm̃ in eis aliqua ſunt ſibi inuicẽ aduerſantia & cõtraria:alia quæ non plene concludunt rei ꝓpoſitum:alia quæ falſum cõtinẽt:uel errore authorum uel etiam uitio ſcriptorꝝ:alia quę potius fundãtur in adaptatione humana q̃ in rei ueritate:Quæ omnia emẽdatione indigerẽt:ſed nos breuitati ſtudẽtes nunc ea omittimus.Quilibet autem lector,ex eis,quæ ſuperius probauimus, poterit in eis cognoſcere quę ſint emẽdatione digna.Gratias tñ agimus domino Paulo,qui ſuo laborioſo opere cui diu inſudauit dedit:nobis occaſionem indagandi & reperiendi ueritatem,non uirtute noſtri ingenii,ſed ſpeciali auxilio Dei: à quo bona cuncta procedunt. Probationes autem noſtras in ſcriptis redegimus non in ſigillationem tanti prępulis:ſed amore ueritatis,quam ſumme diligimus,in totius eccleſiæ Chriſti ædificationem. Et quoniam ipſe præſul dominus Paulus amator eſt ueritatis,ut nobis certiſſimum eſt:inſpecta ueritate aſſenſum ꝓbebit rationibus ipſam ueritatem cõprobantibus:quoniam ipſe in totius operis ſui peroratione dicit.Si cenſores mei aliam uiã indagandi diem paſſionis Domini magis idoneam docuerint:nullum mihi cum Chronographis certamen reſtabit hæc ille.Cum igitur aliam uiam magis probabilem iam oſtenderimus:utiq; ceſſare debet eius certamẽ contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem : & nos ueritati probabiliori cedemus Ad rem noſtram reuertentes concludamus propoſitum.Cum ergo luna 15.primi menſis anni Domini 36.quę fuit in ſabbato non conueniat paſſioni Chriſti, quia mortuus eſt non ſabbato,ſed feria ſexta,& ex tali opinione tot & tanta abſurda contra ueritatem ſequantur:cenſemus reprobandam eſſe talem aſſertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit paſſionem Chriſti ad annum Domini 12. ponens eius natiuitatem antea : ex qua poſitione multo plura inconuenientia ſequuntur. Quare concludimus Chriſtum uere paſſum anno uitæ ſuæ 33. ut iam ad plenum Deo inſpirante probauimus.

Totius uitæ Christi uerum tempus. Cap. 12.

DE die mortis Christi iam uberrime diximus. Nũc reſtat ut breuiter dicamus aliqua de totius uitę illius tẽpore. Et quoniã ſatis diximus de ipſius cõceptione & natiuitate quo ad tempus Cæſaris Auguſti: ideo aliquid dicendum eſt, quo ad tẽpus Herodis regis: cuius diebus natus eſt Dominus. Philo hebræus in Breuiario temporũ Herodis tempora nobis inſinuat. Nã ibidem deſcribit oẽs reges & Duces ac Pontifices Hebręorũ, & quot annos præfuerint in regimine. Vltimũ.n. dicit præfuiſſe Hyrcanum annis 34. Quo capto à Parthis, ut ibi ſcribit relicta uxore ac filia & eius fratre Ariſtobolo: mox Herodes iubẽte ſenatu Romano inuitis Hebræis regnũ tyrannicum iniit ſumpta ſibi uxore filia Hyrcani capti à Parthis. Et declarato filio eiuſdẽ Hyrcani Ariſtobolo Põtifice, ut Iudæorũ animos ad ſe inclinaret. Suſtulit autẽ ex filia Hyrcani ſibi uxore filios duos. Sed cũ anno 26 tyrannici regni ſui, Herodes reuerſũ ſocerũ Hyrcanũ aduerteret more priſco regis ſalutari ad Hebræis: illũ ſibi ſocerum, ſocrũq; atq; filiam ſibi uxorem: & duos ex ea ſuſceptos libros & Ariſtobolũ interemit: bienniõq; poſt Hebręos multis calamitatibus afflixit. Anno uero 30. principatus ſui tyrannici, Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quẽdam atq; Zanedrim ex Proſelitis ſuffecit: qui nimium in lege uidebãtur eruditi. Tum & Salomen ſororem ſuam & uirum eius de tribu Iuda itemq; proprium filium, quem ex uxore eiuſdẽ tribus ſuſceperat, interfecit: q diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus. Feſſi tandem Hebræi ultro ipſi ac eius poſteris regnum obtulerunt iurantes in fide ipſius ac poſterorũ ſeſe permãſuros. Regnauit hic primus Herodes Aſcalonita tyrannico principatu annis trigintauno: & legitimo ſex. Hæc Philo Hebræus ad uerbum. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico ſimul & legitimo principatu regnauit annos 37. ut etiam Euſebius & cæteri omnes communiter atteſtantur. Primus autem annus regni ſui tyrannici ab Euſebio annotatur ſimul cum anno 11. Octauiani Auguſti: & annus 32. qui fuit primus ãnus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadrageſimoſecũdo Cęſaris Auguſti, quando conceptus & natus eſt Chriſtus. Dum autẽ regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: ſed ſtatim eo tempore quo ipſi Hebræi feſſi ultro ipſi ac eius poſteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipſius ac poſterorum ſe ſe permanſuros. Et tunc ablato regno a Iudæis adimpleta eſt prophetia.

Iacob

Iacob dicētis Gen̄ 49. Non auferetur ſceptrum de Iuda & dux de femore eius, donec ueniat qui mittēdus eſt. Nā ſtatim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus eſt Chriſtus in diebus Herodis Regis anno ſcilicet primo ſui legitimi principatus. Et quoniā anno, quo cōceptus eſt, fuit litera dominicalis. B. ut ſuperius computauimus patet ipſum cōceptū eſſe feria 6. qm̄ die 25. Martii qn̄ conceptus eſt, aſſignetur in calēdario Romano litera. G. quæ eſt ſexta à litera. B. quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiā ipſum natū eſſe die dominica: qm̄ die 25. ſequētis Decēbris, qn̄ natus eſt, annotatur litera B. quæ tūc fuit litera dominicalis. Calendis aūt Ianuarij ſequētibus uidelicet octauo die natiuitatis eius mutata eſt litera dn̄icalis & fuit. A. quæ in calēdario annotat̄ calendis Ianuarii: ideo circūciſus eſt die dominica. Magi aūt obtulerūt ei munera feria 6. qm̄ in die Epiphaniæ ſignatur litera F. quæ eſt 6. ab. A. litera tūc dominicali, Præſentatus eſt aūt in tēplo quadrageſimo die à ſua natiuitate feria 5. Nā in die purificationis Mariæ die 2. Februarii ſignatur litera E. q̄ tūc fuit feria 5. Annus aūt cōceptionis & natiuitatis Chriſti nō fuit a correctione calendarii 46. ut in ſua tabula literarum, dn̄icaliū dominus Paulus annotat addēs cōtra rationē in principio tabulæ unā literam: ſ. C. ut ſupra diximus ſed fuit annus 45 ut nos annotauimus ratione ſuprius dicta. Quapropter eo anno, quo cōceptus eſt Dominus nouiluniū primi mēſis fuit die 25: Martii: quo die cōceptus eſt Chriſtus, ſcilicet in ipſa Neomenia. Nam anno 45. à correctione calendarij fuit cyclus lunaris Cæſaris 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25. Martii. Conuenientiſſime autē Chriſtus cōceptus eſt in uētre materno die coniunctionis Lunæ cum Solē: quoniā Chriſtus uerus iuſtitiæ Sol, tunc Lunæ hoc eſt Mariæ uirgini genitrici eius coniunctus eſt per carnis aſſumptionē. Sed quoniā dominus Paulus annotat Chriſti conceptionem anno 46. a correctione calēdarij contra rationem & contra ſeipſum, quia recte prius a correctione ad Chriſtum quadragintaquinq; annos cōputauerat: ideo etiā errauit in annotatione ipſius lunationis. Nam in ſeptimo libro ſecundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniū primi menſis ſecūdū mediū motū fuiſſe die 12. Martii cōpleta cum horis 23. min. 28. ſecund. 20 Sed hæc lunatio fuit anno primo natiuitatis Chriſti hoc eſt poſt eius natiuitatē: cuius interluniū iuxta cyclum Cæſaris fuit die 14. Martii cum e directo eius aſſignetur in calēdario Iuliano cyclus lunaris 8. In menſe autem Decembri,

quãdo natus eſt Dominus,iuxta cyclum Cæſaris interlunium fuit die.15.eiuſdem mẽſis:ubi ſignatur cyclus Cæſaris 7.Ergo Dominus natus eſt luna decima eiuſdem menſis uidelicet die 25.octauo ſcilicet calendas Ianuarij.Sed iuxta computationem domini Pauli tunc fuiſſet luna 11.quoniã anticipat lunationes per unum diẽ: eo ꝙ putauerit ante Chriſti incarnationem fuiſſe biſſextum:nõ tamen fuit,ut ſuperius probatum eſt:ideo non erat neceſſe anticipare lunationes per unum diem.Inter duos autẽ terminos uitæ Chri B
ſti hoc eſt inter natiuitatem eius & mortẽ, ſolus euãgeliſta Lucas duo tantum tempora eius deſcribit,ſcilicet annum duodecimum, quando remanſit in templo: & annum trigeſimum quãdo baptizatus eſt.Chriſtus cum parentibus aſcẽdit in templũ in die feſto paſchæ cum eſſet annorũ 12.hoc eſt dum ageret annum duodecimũ, ut exponit Gloſſa & Ambroſius:Non enim compleuerat annũ duodecimum,quia ſic ageret annũ tertiumdecimum:ſed iam tranſierant de anno duodecimo tres menſes:quia paſcha fiebat iuxta æquinoctium uernale:& Chriſtus natusfuerat iuxta ſolſtitium hyemale præcedens.Ille annus fuit biſſextilis,in literis.C:B.& luna 15.primi menſis,in qua celebratur paſcha Iudæorum,fuit die 26.Martij die ſabbati, ut patet per cyclum lunarem Cæſaris : qui illo anno fuit 19.& annotaturẽ directo diei.13.ſed propter biſſextũ interluniũ fuit die præcedẽti,ſcilicet 12.in ſabbato.Baptiſmus Chriſti C
fuit tranſacto eius anno 29.& inchoato trigeſimo.die 6.Ianuarii. Sic enim dicitur Lucæ 3.Anno 15.imperij Tiberii Cæſaris:ipſe Ieſus quando baptizatus eſt,erat incipiens quaſi annorum 30. Prædicauit autem Saluator mũdi tribus annis,ut teſtatur martyr Ignatius in epiſtola ad Trallianos prima. Euſebius etiam in libro de tẽporibus idẽ affirmat.Poſt baptiſmũ autẽ eius:& poſtquã fuerat in deſerto 40. diebus,inde prædicare cœpit.Et ſi diligenter cõputauerimus a baptiſmo Chriſti,hoc eſt ab 8.idus Ianuarii ad eius paſſionem,quæ fuit 3.nonas Aprilis:reperiemus interceſiſſe tres annos,& fere totidẽ menſes.Cũ enim Chriſtus, ut ſuperioribus probatum eſt,paſſus ſit annos 4.Olympiadis 202.eodem anno in dimidia parte & paulo plus elapſo.Et anno Tiberij 18. de quo iam tranſierant ſeptẽ menſes cum dimidio:ſi retrocedamus ꝑ tres annos & totidem menſes:reperiemus Chriſtum baptizatũ anno primo Olympiadis 202.inchoato per tres menſes & paulo amplius. Eratq; tunc annus Tiberii 15.inchoatus per quatuor menſes & dimidium.Cum igitur Dominus, ut probatũ eſt,paſſus ſit anno 33,

uitæ ſuæ inchoato per tres mēſes manifeſtum eſt ꝙ qñ baptiſmū accepit, impleuerat 29. annū & inceperat trigeſimū per dies 13. ſ. quātum eſt à die 25 Decēbris qñ natus eſt: ad diem 6. Ianuarii qñ baptiſmum ſuſcepit. Hoc aūt recte cōfirmat dñs Paulus libro 4. ſecundæ partis dicens. Quod anno trigeſimum incipiente Chriſtus baptizatus eſt Lucas euāgeliſta inſinuare uidetur ſcribēs Ieſum dum baptizaretur extitiſſet quaſi annorū 30. uolēs ſignificare eū tunc incepiſſe annum trigeſimum: cuius uerba hęc ſunt. Et ipſe Ieſus erat incipiens quaſi annorum 30. Neq; hæc dictio quaſi hoc loco ſignificat idem quod ferè, ut arbitratus eſt magiſter Petrus de Riuo: ſed ſignificat idē ꝙ tāquā. In Græco nāq; habetur ὡσεὶ, quod ſignificat tāquā. Neq; hæc dictio quaſi conſtruit aut referri debet ad hāc dictionem incipiens. Non enim eſſet oratio congrua, ꝙ Ieſus erat quaſi incipiēs annorū 30. ſed referri debet ad ea; quæ ſubduntur. ſ. 30. annorum, ut ſenſus ſit. Ieſus cū baptizaretur, erat quaſi hoc eſt tāquā annorū 30. incipiēs quidē annū trigeſimum. Quæ omnia in Græco ſignificantius exprimuntur: ubi ſic legitur καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν, hoc eſt. Et ipſe Ieſus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Conſtat nanque tralationem noſtram è Græco eſſe traductam. Idem ſenſit Hieronymus ſuper Ezechielem. c. 1. ſic inquiens. Illud quoq; intelligendū eſt ꝙ in trigeſimo ætatis ſuæ anno Dominus ad baptiſmū uenerit. Idem ſentit Apollinaris. Idem & Beda in cōmentariis Lucæ: & Petrus Cōmeſtor in ſcholaſtica hiſtoria. Hæc dominus Paulus ibidē. Martyr & Ignatius in epiſtola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus eſt. Nō enim dicit triginta annis peractis: ſed 30. annos agēs qm̄ actu agebat trigeſim um annū Neq; ab hoc diſſentit Eraſmus in annotationibus in Lucā iuxta aliquos textus. Ioannes aūt Chryſoſtomus & Albertus Magnus, quia tenēt Chriſtū paſſum anno 34. uitæ ſuæ currēte, coguntur dicere Chriſtum baptizatum anno 30. cōpleto & inchoato. 31. per 13. dies. Sed qm̄ iam probauimus Chriſtum nō fuiſſe paſſum anno 34. eo ꝙ luna 15. primi menſis tunc fuerit die martis nō die ueneris: ideo reprobandam dicimus hāc opinionem de tēpore baptiſmi Chriſti, ut pote contra euangelicam ueritatē: & dicimus Chri-
D ſtum baptizatum inchoato anno 30. ut probatum eſt. Quia ergo Chriſtus poſt ſuperatas tentationes in deſerto: deinceps publice prædicauit annis tribus: in quibus iuxta euāgeliū ſit mētio de paſcha Iudæorū qñ prædicabat Dominus in templo in ciuitate Hie

ruſalem: ideo horũ annorũ paſchalia tēpora deſcribenda cenſemus. Iuxta cōputationem dñi Pauli in 7. libro ſecūdæ partis anno Domini trigeſimo, paſchalis menſis oppoſitio quam quintamdecimā lunā uocāt ſecundū mediū curſum, quo Hebræi utūtur ad ciuitatē ſanctā Hieruſalē fuit ſexta Aprilis die Iouis hora 5. min. 24. ſecund. 37. Et qm̄ cyclus ſolaris fuit 11. cōſequēs eſt annum fuiſſe cōmunem: & literam dominicalē fuiſſe. A. quare Chriſtus feria 6. baptizatus eſt. Anno uero Domini 31. luna 15. paſchalis menſis fuit diē 26. Martii & litera dominicalis. G. quæ tūc fuit dies lunæ. Anno autem Domini 32. luna 15. paſchalis menſis fuit die 13. Aprilis die dominica, quoniā fuit annus biſſextilis in literis F. E. cum eodem die 13 ſignetur in calendario litera. E. quæ fuit dominicalis. Secūdum uero cyclum lunarem Cæſaris omnes prædictæ oppoſitiones luminarium poſtergantur per unum diem. Anno uero Domini 33 luna 15. paſchalis menſis fuit die 3. Aprilis feria 6. quia litera dominicalis fuit D. In qua oppoſitione ſimul conuenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæſaris. Anno autem mortis Chriſti currebat annus 19 Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & reſponſio. Cap. 13.

A OBiecit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi plurimū ſatisfecerint: attamē quieſcere nequeo, niſi mihi de die paſſionis Chriſti, nodū ſoluas: q mihi inexplicabilis eſſe uidet. Plures antiq doctores tā Græci quā latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac ſanctitatis uitæ uiri dixerūt Chriſtū paſſū eſſe 8. calendas Aprilis: & in ſcriptis hoc reliquerunt. Nā Tertullianus hoc ſcripſit in libro contra Iudęos: Chryſoſtomus in ſermone Ioannis Baptiſtæ: Auguſtinus lib. 8. de ciuitate Dei c. ultimo: & in 4. libro de Trinitate c. 5. Cyrillus quoq; eps Alexandrinus in epiſtola ad ſynodum Carthaginēſem ſic ait. Eodem die Chriſtus cōceptus eſt in utero & mortuus in cruce: dū in ſexta feria mortuus eſt Adā in anima per peccatum in paradiſo: eodem die Chriſtus obiit in cruce. hęc ille. Hos antiquos imitati ſunt recētiores, ut Albertus Magnus, & quidā alii. Cū igitur iſti doctores fuerint maximæ authoritatis, nō uidetur eis contradicendū: & cū fuerint profundiſſimæ ſcientiæ, non eſt eis reſiſtendū tāquā ſi ipſi in hoc errauerint: & cum fuerint perfectiſſimę ſanctitatis, non eſt credibile, ut eos Deus in hoc errare permiſerit. Tanto etiam robo

re firmata eſt hæc opinio,&tãtum inualuit,ut omnes cõmuniter te neant Chriſtum paſſum die 25. Martii:& extra menſem Martij pe nè nullus fatetur Chriſtum paſſum,ita ut omnes dies ueneris,men ſisMartii in magna ſint ueneratione apud omnes Chriſticolas Ad hoc inq̃ facilis eſt reſponſio exprędictis.Super omnia enim uincit ueritas,ut dicitur 3.Eſdræ 3.& ideo omnibus anteponendam eſſe dicimus.Eſt autem Deus uerax:omnis autem homo mendax.ut di citur Ro.3. Cũ ergo prędicti doctores tãquã homines dixerint ali quid quod opponitur euãgelicę ueritati,uti ſuperius probauimus: ideo quantum ad hoc ſpectat,eorũ ſententia refellenda eſt:& app̄ hẽdẽda ueritas euãgelica.Et licet ipſi fuerint magnæ authoritatis apud homines;tamen authoritas diuinæ ſcripturæ omni humanæ authoritati proponitur:& omnis humana authoritas minima eſt comparata diuinæ celſitudini. Dicit enim Auguſtinus 2. ſup Geñ. ad literam.Maior eſt huius ſcripturæ authoritas quã omnis huma ni ingenij pſpicacitas.Licet etiam ipſi profundã ſciẽtiam poſſede rint:in quædam tamen falſa ex nõ ſufficienti cõſyderatione huma no ſenſu,ut moris eſt hominum, inciderunt. Solũ hoc authoribus diuinæ ſcripturæ competit,ut in ſuis ſcriptis ab eccleſia cõproba tis,nulla falſitas inueniatur.Dicit enim Auguſtinus in epiſtola ad Fortunatum.Neq; quorumlibet diſputationes quãuis catholicorũ & laudatorum hominum ueluti ſcripturas canonicas habere debe mus:ut nobis non liceat ſalua honorificentia quæ illis debetur ho minibus,aliquid in eorum ſcriptis improbare atq; reſpuere:ſi for te inuenerimus ꝙ aliter ſenſerint quã ueritas habet diuino adiuto rio uel ab alijs intellecta uel à nobis.Licet etiã prædicti doctores ſanctitate uitæ præfulſerint. Deus tamẽ ꝑmiſit eos in aliquẽ errorẽ incidere:tum ad eorũ humilitatem conſeruandam:tũ etiam ut di ſtinguãtur authores diuinæ & canonicæ ſcripturæ,qui ſpeciali mo tu ſpiritus ſancti ſcripſerũt:ab eis,q licet adiutorio diuino libros ediderint:aliqua tamẽ in eis humão ſpiritu inſeruerũt.Dicit enim Auguſtinus de ſcriptis ſuis loquens in prologo lib.3. de Trinita. Noli meis literis quaſi canonicis ſcripturis deſeruire:ſed in illis& quæ nõ credebas,cũ inueneris,incũctãter crede:in iſtis autẽ quod certũ habemus niſi certũ intellexeris:noli firmum tenere.hæc ille: Cognouit Auguſtinus etiã ſe in multis erraſſe:& ideo librũ retra-ctationũ cõpoſuit. Et Hieronymus in explanatione ſup Iſaiã pro-phetã ca 19.ſeipſum correxit,cũ ait.Melius reor proprium errorẽ reprehendere : quam dum erubeſco,imperitiam cõfiteri in errore

perſiſtere.hæc ille Conſyderandum eſt autem ꝙ ſacri doctores nõ nulla ſcribunt ex leui opinione: quædam uero ex graui aſſertione, Ex leui quidem opinione,cum non probant quę dicunt:ſed ſimpliciter referunt quæ uulgo feruntur.Ex graui uero aſſertione cũ efficaciter probant quæ tenẽda proponunt. Chryſoſtomus ergo & Auguſtinus & prædicti reliqui doctores locuti ſunt de tempore baptiſmi,& paſſionis Chriſti ex opinione ſimplici,ut uulgo ferebatᷣ:quod patet ex hoc,ꝙ non probauerunt dicta ſua per computationes congruas.Nam,ut dicit Ioannes Stofflerinus antiqui doctores poſtponebant ſcientiam Aſtronomicam,& uacabãt aliis doctrinis magis utilibus: que eo tempore plurimum erant eccleſiæ dei neceſſariæ. Vnde Auguſtinus ſuper pſalmum decimum cum proponeret quæſtionem de Luna utrum illuminetur à Sole, relinquit eã indeterminatã tanquam difficilem & parum utilem,dicẽs ibidem.In iſtis obſcuritatibus magis negocioſis q̃ fructuoſis exercere animũ,aut nõ libet, aut non uacat, aut animus ipſe non ualet. Quia ergo antiqui doctores non uacabant Aſtronomicæ diſciplinæ, quæ tradit motum cœleſtium corporum: & ex conſequenti ordinem temporum, quia tempus eſt numerus motus primi mobilis, ut ait Ariſtoteles: ideo non computabant diligẽter ordinem ipſorum temporũ: quare quandoq; errabant.Et quoniam erant uiri ſcientia præſtantes ac magnæ authoritatis, eos imitati ſunt plures recentiores authores abſq; alia ſupputationis conſyderatione:ideo non eſt mirũ, ſi etiã ipſi in eundem errorem inciderunt.Nam qui ſequitur errantem neceſſe eſt ut etiam ipſe in errorem cadat. Inter antiquos autẽ doctores Tertullianus Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipſi ſcripſerunt Chriſtum paſſum anno 15.Tiberii Cæſaris, cũ ſecundũ euangeliũ Lucæ eo anno Chriſtus fuerit baptizatus:& cum prædicauerit inde tribus annis:impoſſibile eſt,ut paſſus fuerit anno Tiberii 15.ſed.18.ut Euſebius & Eutropius affirmãt.Cyrillus autem,ut uulgo ferebatur,dicit Chriſtum paſſum eo die quo & conceptus eſt,uidelicet feria ſexta Quod uerũ eſſe cõprobari poteſt,ſi referatur ipſa feria ſexta ad diem hebdomadę non ad diem menſis.Nam ſicut feria ſexta homo peccauit eo ſcilicet die quo & conditus eſt:ita Chriſtus eadẽ feria ſexta cõceptus eſt & ſimili feria ſexta paſſus eſt:non tamen eodem die mẽſis:quia cõceptus eſt feria ſexta die 25.Martii:& paſſus eſt feria ſexta,die 3. Aprilis.Sed uulgus ampliauit hoc dictum, ut intelligatur nõ ſolũ de feria hebdomadæ: ſed etiã de die menſis;quod eſt erroneum: &

iuxta hanc ampliationem ſcripſerũt Chryſoſtomus & Auguſtinus. Quòd autem uulgo fertur Chriſtum paſſum in mẽſe Martii : ita uerum eſſę poteſt: ꝙ ipſe paſſus eſt luna 15 primi menſis Niſan apud Hebręos: qui primus menſis apud Romanos dicitur Martius iuxta inſtitutionem Romuli: Qui mẽſis eſt primus à Quintili & Sextili & cæteris & tunc fuit lunatio menſis Martii. Sed ſi requiramus quo die menſis paſſus fuerit iuxta Romanum calendarium à Iulio Cęſare cõſtitutum dicimus ipſum paſſum eſſe die 3. Aprilis. & tunc erat iuxta Hebræos luna & die 15. mẽſis Niſan: quę erat oppoſitio luminarium menſis Martii, ut ſæpe iam diximus. Euangeliſtæ uero nihil dicunt de mẽſibus calẽdarii Romani: q̃a tunc eccleſia Chriſti utebatur mẽſibus iuxta Hebræos, ſicut & Chriſtus uſus eſt. Sed poſt Chriſti reſurrectionẽ & aſcenſionem in cœlum: chriſtiani, qui Romæ degebant paulatim cœperunt uti calendario Romano. Deinde in cõcilio Niceno Romanum calendariũ ſecuti ſunt. & præcipue poſteà cum Dionyſius Romanus Abbas ei aſcripſit aureũ numerum; qui adhuc in eodem calẽdario, quo utimur, annotatur. Laudamus ergo eos qui Martii ſextas ferias uenerãtur & colunt in honorẽ & memoriam paſſionis Chriſti, eo ꝙ ipſe paſſus fuerit feria ſexta martialis & uernalis lunationis. Hortamur etiã omnes fideles ut ſingulas ſextas ferias per totum annum in memoriam paſſionis Chriſti celebrent, eo ꝙ feria ſexta paſſus fuerit: & ſua paſſione deleuerit peccatum primi hominis quod ſexto die à creatione mundi commiſerat.

B His dictis protulit laicus codicẽ, in quo dixit deſcriptas eſſe reuelationes cuiuſdam religioſi uiri, in quibus cõtinebatur Chriſtũ baptizatum fuiſſe anno 30. tranſacto & paſſum anno 34. uitæ ſuæ cũrrente. Nolui ſtatim ad hæc reſpondere: ſed poſt aliquos dies perlecto libro, eidem laico præſente ſacerdote ita reſpondi. Legi inquã codicem hunc: & in eo inueni doctrinam nouam nõ conformẽ doctrinæ catholicorũ doctorũ. In eo ẽt reperi ſtili diuerſitatẽ ac ſi à duobus authoribus uno idiota altero erudito editus eſſet. Aut ergo primus author libri huius illuſione diabolica ſeductus eſt: quod tamẽ affirmare nõ audeo: aut potius ab alio additione aliqua uitiatus eſt liber. Tũc ipſe ſacerdos ait. Publice fertur ipſum librũ perueniſſe ad manus cuiuſdam præſulis eruditi: quem ego ipſe noui: & nuper audiui eum Romę defunctum: qui putauit ſua doctrina poſſe emendare, & uberius ac ſubtilius declarare ipſum librũ. Cui ſuperaddidit quædam uera, & nonnulla falſa: quæ tamen putauerat eſſe uera. At ego eius uerbis acquieſcens continuo ſubiunxi. Inter

alia falſa ibi deſcribitur Martem proprio motu curſum ſuum peragere in ſex annis: qui tamen uix duobus annis eum perficit: ut patet per tabulas aſtronomicas, quæ cõtinent certitudinẽ experimentalem circa motus aſtrorum. Similiter ibi dicitur curſum Iouis perfici 13. annis: qui tamen peragitur annis 12. Plura etiam alia ibi falſe legũtur, quæ facile improbari poſſunt. Ex noſtris etiam probationibus ſupra inductis patet eſſe falſum quod ibi ſcribitur de tẽpore baptiſmi & paſſionis Chriſti. Cum ergo ſpiritus ueritatis ſemper doceat ueritatem & nunquam à ueritate diſcedat, oportet dicere huiuſmodi falſa uel à ſpiritu malo delata: uel potius ab homine, ut aſſeris adiuncta. His declaratis & ſolutis obiectionibus: laicus ceſſit affirmans ſe penitus conuictum: ac de uero tempore paſſionis & totius uitæ Chriſti ad plenum ſibi ſatiſfactũ eſſe dixit. Quare ſummo Deo gratias agamus qui hanc ueritatẽ ſuo munere nobis manifeſtare dignatus eſt ad fidei catholicæ ueritatem comprobandam in communem fidelium utilitatem: ac Domini Saluatoris gloriam, qui eſt uerus Deus benedictus in ſecula.

Explicit opuſculum de uero die paſſionis Chriſti, ac tempore totius uitæ ipſius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARII
Romani paſcha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.

Proœmium.

POſt diſputationem de uero die paſſiõis Chriſti ac totius uitæ ipſius tempore: mox rogauerunt me quidam ueritatis amatores, ut opuſculum ederem de reformatione collapſi calendarii pro uera paſchę celebratione. Quorum petitioni primo quidem nõ acquieui: ſed ipſos monui ut legerent primã partem Paulinæ de recta paſchæ celebratione, quam edidit dominus Paulus Germanus de Middelburgo epiſcopus Foroſempronienſis: in qua uberrime de huiuſmodi retractat. Inſuper cohortatus ſum eos, ut præcipue legerent calendarium uenerandi ſacerdotis domini Ioannis Stofflerini Iuſtingenſis, uiri ſolerti ingenio ac ratiõis iudicio prędit: nec nõ & in omni penè doctrina eru

ditiſſimi. Cum autem ipſi rurſus inſtarent dicentes prolixitatem eorum eſſe legentibus oneroſam: reſpondi eoſdem authores etiam breues tractatus de hac re ſcripſiſſe. Nam idem prænominatus epiſcopus Paulus ſcripſit epiſtolâ de huiuſmodi correctione Leoni decimo Pontifici. & p̄dictus ſacerdos Ioānes propoſitiones deſcripſit ad Lateranenſe Concilium tempore eiuſdem Leonis. x. adhuc extant propoſitiones 13 de eadem correctione collectæ ex multis diſceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto Concilio: ex quibus ad plenū poteſt rei ueritas inueniri: & uix prędictis aliquid addi poteſt. Itaq; ſuperfluū eſſe cenſui aliud opuſculum de hiuiuſmodi re ſcribere. At unus ex eis ingenio acutiſſimus obtulit mihi librum ſic inquiens. Si legeris codicē hunc, reperies in eo quædam quæ à prædictis deſcripta nō ſunt: ex quibus cognoſces opportunum eſſe ut breue opuſculum etiam tu ipſe conficias. Legi librū cuius author eſt Albategnius Arabs uir ſermone grauis & ingenio ſolers: qui obſeruationes Ptolemæi Aſtronomi rectoexamine ponderans: eas in certiorem rei ueritatem magna diligētia reduxit. Idem Albategnius direxit computationes ſuas poſt Ptolemęum annis 743. & ante Alphonſum Regem annis 350. Nec peruenit eius liber ad Alphonſum, quia nondum ex Arabica lingua in latinam uerſus fuerat. Poſtea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impreſſioni traditus eſt liber: & ipſius pauciſſima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exemplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, ut ex eius Epitomate in Almageſtū Ptolemæi perſpicuum eſt. Vtinam librum eundem legiſſent dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis. & dominus Ioannes Sſtoffle rinus aſtronomi peritiſſimi: ex quo utiq; certiorē doctrinam aſtronomicam accepiſſent. Eum tamen rariſſime citant; uel, ut puto, ex auditu aliorum, uel potius ex lectione epitomatis Ioannis de monte Regio. Quoniam ergo in eodem libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarii plurimum neceſſaria: ideo non ſolum precibus amicorū. ſed etiam eius doctrinæ ueritate coactus ſum epitoma deſcribere de ipſa emendatione calendarii pro recta celebratione paſchalis ſolenitatis: quę apud Chriſti fideles eximia & excellens ſuper alias feſtiuitates eſſe comprobatur.

De uera anni quantitate ex motu Solis. *Cap. I.*

EMendare collapſum calendarium Romanum & inuenire
paſcha recte non poſſumus: niſi prius cognoſcamus uerã
anni quantitatem ex motu Solis: & eius uernum æquino
ctium: ac lunationem uerni temporis iuxta quã paſchæ
ſolennitas per eccleſiã celebrari præcipitur iuxta illud eccleſiaſtici
43. A luna ſignum diei feſti. Ex his enim duobus magnis luminari
bus cœli, menſuratum omne tempus in annis, diebus, ac mẽſibus.
Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies mẽſuratur: ex mo
tu uero eius proprio metitur annus. Secundum autẽ Hiparchũ &
Ptolemæũ, annus eſt reuolutio ſolaris motus à primo puncto æqui
noctij uel ſolſtitij uſq; ad idem punctũ: licet aliter dixerit Thebit:
qui affirmat annum eſſe reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice
mobilis in idem ſiue reuerſionem Solis ab aliqua ſtella fixa ad ean
dem, ut antiquiores olim dixerant. Difficile eſt autem ueram anni
quantitatem cognoſcere, ut ait Ioannes de monte Regio in epito-
mate ſuper Almageſtum Ptolemæi libro tertio propoſitione ſecun
da, & propter inſtrumentorum fallaciam: & propter motum trepi-
dationis ſiue acceſſus & receſſus: niſi poſt multorum annorum ſpa-
tium: quantoq; inter duas obſeruationes, maius temporis ſpatium
intercedit, tanto ueracius hæc anni quantitas reperis poterit. Re
cẽſeamus modo quatuor authorũ opiniones circa hoc: & quam ex
eis, probamus ueriorem, illam ſectemur. Iulius quippe Cæſar ante
Chriſtum annis 45. Calippum & Alexandrinos imitatus, Roma-
nis inſtituit annum ſolarem conſtare ex diebus 365. & quarta diei
hoc eſt ſex horis. Si autem hæc quantitas anni Iuliani ueritatem ha
buiſſet ita ꝙ hic annus continuiſſet præciſe & expunctim ſex horas
ultra dies. 365. nunquam æquinoctia anticipaſſent ſedes ſuas: ſed
firmas & perpetuas in calendario ſedes obtinuiſſent: quia quolibet
quarto annos dies unus ex quatuor quadrãtibus conflatus per biſ
ſextum præciſe intercalatus, nullam æquinoctiorum euariationem
admiſiſſet: quare ratione æquinoctij nullus error in paſchæ cele-
bratione contigiſſet. Sed oppoſitum reperitur quòd quãtitas anni
Iulij non ad unguem conuenit cũ Solis annua reuolutione: hoc eſt
cum tempore quod Sol à principio Arietis per duodena ſigna trã
ſiens in id conſumit. Statuit nanq; Cæſar in ſua prima calendarij
inſtitutione æquinoctium uernum octauo calẽdas Aprilis, ut affir

mat Columella de agricultura libro duodecimo cap. 2. Idem dicit Plinius, Macrobius, Ioannes Chryſoſtomus, Paulus de Migdelburgio, Ioãnes Stofflerinus, & plures alij authores: licet Ouidius in tertio de Faſtis dicat ipſum ſtatuiſſe ſequenti die. Sed utrũq; uerum eſt, quoniam æquinoctium tangit duos dies ex reſeruatione horarum in quartũ annum biſſexilem. Anno enim biſſextili tunc erat æquinoctium die, 25. Martij: ſed anno ante biſſextilem æquinoctium tangebat diem 26 eiuſdem menſis. Tempore autem noſtro, hoc eſt anno Domini 1525. æquinoctium anticipauit per quindecim dies: & ſedem habet nũc ſexto uel quinto Idus Martij, hoc eſt decima uel undecima die ipſius Martij. Vnde omnibus palam eſt quantitatem anni Iuliani excedere & maiorem eſſe uera quantitate anni quæ ex cœleſti Solis motu integratur.

2 Ptolemæus uero Alexandrinus, qui fuit anno Domini 132. dictione tertia Almageſti de quantitate anni elicienda, definiuit annum per motum Solis ab æquinoctiali, donec ad eundem redeat: & hunc reperit continere dies 365. cum quarta unius, minus trecenteſima parte diei, hoc eſt minutis 4. ſecundis 48. Quantitas itaque anni Ptolemæi complectitur dies 365. horas quinq; minuta 55. ſecunda 12. & minor eſt anno Iuliano min 4. ſecund. 48. Secundum hanc Ptolemæi ſupputationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarij per Cæſarem, anticipaſſet æquinoctium tantummodo quinq; diebus: & nos uidemus nunc iam anticipaſſe diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœleſti quantitati ſolari non conuenit.

3 Alphonſus uero Romanorum & Caſtellæ Rex, qui æram ſuam annotauit anno Domini 1251. anni quantitatem eliciens, aſſerit anni ſolaris quantitatem, continere dies 365. hor. 5. mi 49. ſecund. 16. & eſt differentia minus à ſex horis in min. 10. ſecund. 44. Quæ aggregata per annos. 134. conficiunt ferè diem unum: hoc eſt horas 23. min. 58. ſecund. 16. Secundum hanc ſupputationem, prædicta quindecim dierum anticipatio compleretur in annis duobus millibus decem. Itaque hæc anni Alphonſini quantitas cœleſti quantitati ſolari non quadrat: quoniam ab anno quadrageſimoquinto ante Chriſti ortum, quãdo Cæſar ſtatuit æquinoctium uernale die 25. Martij uſque ad annum Domini 1525. in quo nunc ſumus, non interceſſerunt pluſquam anni 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni autem in libro de motibus ſtellarum ca. 27. 52. & 53.

poſt Ptolemæum 743.annis,ut ibidem ipſe teſtatur, dixit annum ſolarem continere dies 365. horas 5. min.46.& duas quintas unius minuti id eſt ſecunda 24.& eſt differentia minus à ſex horis in cẽteſima ſexta parte diei uidelicet in 13.minutis&tribus quintis unius minuti,id eſt ſecũdis 36.ita ut unus dies cõſtituatur in 106. annis.Ergo iuxta hãc ſupputationem,æquinoctium anticipat per unum diem omni anno centeſimo ſexto.Hæc autem anni quantitas cœleſti quantitati ſolari maxime cõuenit. Nam ſic æquinoctiũ quindecim diebus anticipat in annis 1590. quod probamus impletum tempore noſtro. Nam ab anno quadrageſimoquinto ante Chriſti ortum,quando Cæſar ſtatuit æquinoctium die 25. Martij uſq; ad annum noſtrum 1525.ſunt anni 1570.& hunc ad uiginti annos hoc eſt anno Domini 1545. quando complebuntur 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, uidebimus æquinoctium eſſe decima die Martij, ut apparet in tabula libri decimi primæ partis Paulinæ.Hac ergo experientia longi temporis patet computationem Albategni eſſe ueriſſimam:& ideo ipſam ab omnibus tenẽdam eſſe cenſemus.Cognouit Ioannes Stofflerinus annum Alphõſinum non plene conuenire motui ſolari.ut ipſe teſtatur in ſuo calẽdario propoſitione trigeſimaoctaua in calce ipſius.Ideoq; ipſe dicit iuxta propriam opinionem in annis 120.fieri anticipationem unius diei,ut patet ibidem propoſitione trigeſimanona. D. Qui ſi legiſſet librum Albategni de motibus ſtellarum,quem citauimus & legimus,utiq; ſecutus eſſet eius opinionem:quę ad amuſſim motui ſolari reſpõdet,uti iam probauimus. Quidam uero putant in annis tantũmodo centum fieri anticipationem unius diei: quam hactenus neglectam eſſe nouimus. De qua centeſima neglecta loquitur Dantes in poemate ſuo paradiſi cantu.27.

De motu lunæ & cyclo eius. *Cap.2.*

NVnc dè motu Lunæ & cyclo eius dicendũ eſt. Motus Lunæ proprius ab uno puncto alicuius ſigni progrediẽs & tranſiens per 12.ſigna zodiaci ac perueniẽs ad idem pũctum ſm æqualem ſuum curſum iuxta Alphonſinam ſupputationem perficitur diebus.27.horis 7. min 44. ſecund. ferè 5. Sed ab una congreſſione Lunæ cum Sole ad alteram quælibet lunatio iuxta medium motum eius,continet dies.29. horas 12. min.

44. ſecunda 3. tertia 3. Ad inueniendas has luminarium coniunctiones. Alexandrini ſtatuerũt numerum decẽnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis noſtris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini 323. oſtendebat interlunia è directo diei cui obiicitur. ſed propter imbecillitatẽ eius modo lunam quintam oſtendit eo quòd in annis 304. luminarium congreſſione anticipant ſedes ſuas per unum ferè diẽ. Nam in quolibet cyclo lunari id eſt in ſingulis 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora prima min. 28. ſecun. 3. ex eo quòd 19 anni lunares cum ſuis ſeptem emboliſmis tantundem ſunt breuiores 19. annis ſolaribus cum ſuis q̃tuor biſſextis & 18. horis. Qui defectus computatus deinde in 16 cyclis qui faciunt 304. annos, aſcẽdit fere ad unam diem naturalem hoc eſt ad horas 23. min. 28. ſecund. 52. Aliquibus tamen aſtrologis placet huiuſmodi anticipationem unius diei fieri in annis 262. eo quòd in annis 1572. iam anticipauit per ſex dies ab emẽdatione calẽdarii per Cæſarem. Hinc eſt quòd aureus numerus nõ poteſt habere firmam & fixam ſedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum eſt ad tabulas aſtronomicas. Sed quoniã hactenus id factum non eſt: tam ex anticipatione æquinoctii: quam etiam lunationum: ſequitur quod nos celebramus paſcha ulterius quandoque per hebdomadam unam: quandoque per quatuor, & aliquando per quinque & niſi obuietur huic tranſgreſſioni proceſſu longioris temporis fiet paſcha æſtiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. *Cap. 3.*

FOrmam & modũ corrigendi calendarium primo quo ad æquinoctium uerũm, quod eſt anni principium, nũc oportet oſtendere. In concilio Niceno anno Domini 323. ſtatuerunt patres æquinoctium ueris ſicut in cœlo inuenerunt, uidelicet die 21. Martii nunc uero per anticipationẽ undecim dierum id eſſe cognoſcimus die 10. Martii. Ad emendationem autem æquinoctii duplex forma & modus adhiberi poteſt. Prima forma eſt, ut maneat in ſede ſua, qua noſtro tempore inuenitur. Secũda ut reducatur in ſuam ueterem ſedem. Prima igitur forma eſt, ut ſcilicet figatur æquinoctium ad dies decimum & undecimum Martii, quibus hac noſtra tempeſtate contingit. Verſatur. n. & notatur intra limites duorũ horũ dierum: quare hi ambo & nõ

unus pro ſede æquinoctii ſunt conſtituendi. Hanc formā Petrus de Aliaco Camerecēſis Cardinalis in Conſtantienſis Synodo Germaniæ obſeruandam magnopere ſuaſit: & Ioanni 23. ſi non papatui ceſſiſſet utiq; perſuaſiſſet. Quæ etiā fermè placet domino Paulo de Middelburgo epō Foroſemprōn. Eſt quidem facilis nullam uulgo perturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens neq; tabulis aſtronomicis difficultatem quāpiam ingerēs. Sic enim fecerūt ſancti patres in cōcilio Niceno æquinoctium ſtatuentes, queadmodum id in cœlo eſſe nouerunt. Obiectiones autem contra hanc formam & earum ſolutiones breuitatis cauſa omitto: ſed tu eas legere poteris in calendario Ioannis Stofflerini propoſitione 39. ſub literis. F.G. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi æquinoctii fieri poteſt. ut reducatur in ſedē ueterem determinatā in concilio Niceno uidelicet 21. die Martii per omiſſionē undecim dierū, quibus ab eo tempore iam anticipauit. Et habet hæc forma plures ſpecies: de quibus tres duntaxat in medium proferemus Prima eſt, ut de aliquo anni mēſe demātur undecim dies: ſiue in principio menſis: ſiue in medio: ſiue in fine Hæc forma fuit fermè Nicolai Cuſani Cardinalis: & Hermanni Zoeſtii in concilio Baſilienſi. Obiectiones contra hanc formam & earum ſolutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini propoſitione 39. I. nec non & in prima parte Paulinæ. Secunda ſpecies huius formæ facilior eſt: nec populos turbabit, ſi in undecim menſibus de quolibet mēſe ſubtrahatur unus dies incipiendo à Martio & ſic poſt annum in ſequēti Martio reductum erit æquinoctium ad Martii 21. diem Tertia ſpecies huius formæ eſt ut intermittātur dies 11. biſſextiles in annis 44. qui fiant omnes communes, ex quibus conſumerentur illi undecim dies ſicut fecit Auguſtus, ut refert Solinus; & Macrobius. Nam cum Iulius Cęſar poſt emendatum à ſe calendariū iuſſiſſet ſacerdotibus, ut quolibet anno quarto intercalarent unum diem: illi anno tertio intercalarunt per annos 36. quo tempore cum debuiſſent intercalari nouem dies, duodecim intercalati ſunt. Quem errorem deprehēſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; duodecim annos ſine intercalatione decurrere: ut tres illi dies, qui ultra nouē neceſſarios temere fuerant intercalati, hoc modo poſſent repenſari. Obiectiones cōtra hanc formam & earum ſolutiones reperies in calendario Ioannis Stofflerini propoſitione 39. in literis. M. N. poſſet etiā reduci æquinoctium uernale ad diem 17. Martii per ſubtractionem ſeptem dierum: & ſic nulla eſſet alteratio in literis dominicalibus: & nunquam

tunc ſeptuageſima eueniret ante octauam Epiphaniæ. Hanc uiam tanquam cōmodiſſimam approbauerūt patres in concilio Baſilienſi ſtatuentes, ut adueniente anno Domini 1440. ex mēſe Octobri ſeptem dies in computatione calendarii ſubtraherētur: quod tamē ſeruatum non eſt. Siue ergo ſtatuatur æquinoctium die 10 ſiue die 17. uel 21. Martii: ad figendum æquinoctium ſtabile, ne in futurum accidat eius anticipatio hæc regula ſeruanda eſt per edictum pontificale: ut in omni centeſimoſexto anno iuxta obſeruationes Albategni intermittatur unus dies biſſextilis & fiant octo ſimul anni communes. Sed quoniam annus 106. nō eſt ad intercalationē idoneus: ſed annus 104. uel 108. ideo intermittatur dies intercalaris una uice anno 104. & altera uice anno 108. & ſic deinceps alternatim. Sed quoniam difficile foret populis prædictos numeros mente retinere: ſaltem intermittatur dies biſſextilis in quolibet anno centeſimo quando Romæ celebratur ſollennis & maximi Iubilei centeſimus annus, quod eſſet memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis commune. Et ſic euitabimus futurum defectum excepta particula ſex annorum, quæ in annis 1800. multiplicata redderet unū diem qui tunc anno 1800. intermittendus non eſſet. Si tamen uerum eſt, ut quidam aſſerunt, anticipari æquinoctium uno die præciſe in omni anno centeſimo: nulla deordinatio futuro tempore accideret per intermiſſionem unius diei in quolibet anno centeſimo ſed ſtabile ac fixum ſtatueretur ęquinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem. *Cap.* 4.

POſito igitur æquinoctio uernali in aliquo prædictorū dierum Martii, cognoſci poteſt quæ ſit lunatio primi menſis, quando paſcha Domini celebrādum eſt. Illa enim eſt lunatio primi menſis, ut Ioānes de monte Regio & alii atteſtātur, cuius initium aut medium eſt in ipſo æquinoctio uerno: uel initium uicinius eidem ęquinoctio, ſiue præcedat, ſiue ſequatur. Vnde omnis 14. luna, quæ cadit in ipſo die ęquinoctii uernalis uel proxime poſt ipſum æquinoctium oſtendit, tunc paſcha Iudæorum ſecundū legē Moſaicā. Sed ne ritū Iudaicū in omnibus imitemur & paſcha Domini ſēper celebremus die dn̄ica, qua Chriſtus à mortuis reſurrexit: ſtatutū eſt in concilio Niceno, deinde in Alexandrino, Antiocheno, Hieroſolymitano, & aliis pluribus, ut paſcha Domini celebretur à Chriſti fidelibus die dn̄ica proxima poſt lunam

14.primi menſis. Ad inueniendam igitur ætatem lunæ, in concilio Niceno aſcriptus eſt numerus decemnouennalis Alexandrinus in calendario Romano. Sed quoniam. ut diximus, lunationes in annis 304. uel ſecundum alios 262. anticipant ferè per unum diem: & iam anticiparunt tempore noſtro per quinque ferè dies ab ipſo concilio: ideo ille aureus numerus non oſtendit congreſſiones luminarium ſicut oſtendebat eo tempore, quo aſcriptus eſt calendario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, ut omni anno 304. uel ſecundum alios. 262. intermitteretur unus dies biſſextilis: uel anterius per unum diē aureus numerus annotaretur. Sed quoniam conſeruatio æquinoctii prędicta, qua omni centeſimo anno, dies biſſextilis omitteretur, impediret iſtam cycli conſeruationem: & hæc cycli conſeruatio illam æquinoctii turbaret, neceſſe eſſet ſingulis annis 304. uel. 262. iterum cyclum reparare per ſapientes Theologos & Aſtronomos. Vel poſſet fieri tabula ſecundum aſtronomicam ſupputationem per mille annos uel ultra pro ſola 14. luna paſchali, quæ ſcribatur in principio calendarii. Hanc tabulam digeſſit dominus Paulus in 12. libro primæ partis ſuæ Paulinæ per annos mille quingentos. Aliam breuiorem deſcripſit Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione 39. F.e. Seruatis igitur omnibus prædictis documentis, deinceps nullius defectus in paſchali celebratione ſequeretur: & præcipue ſi oppoſitiones luminarium computarentur non ſecundum mediū motum: ſed iuxta uerū curſum, ut placet Ioanni Stofflerino: quia tunc rectius paſcha celebraretur. Hoc tamen totum pendet ex arbitrio & approbatione ſummi Pontificis & concilii uniuerſalis eccleſiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

FINIS.

BIBL. NAZIO. ROMA

Series litterarum.

ab A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z Aa Bb.

Quaterniones omnes, præter b duernionem.

VENETIIS, Apud Iuntas.
M D LXXV.

Digitized by Google